

ஜாய்ஸ் மேயர்

சாம்பலுக்குப்
பதிலாகச் சிங்காரம்

உணர்வு பூர்வ குணப்படுதலைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல்

சாம்பலுக்குப்
பதிலாகச் சிங்காரம்
(Beauty for Ashes)

சாம்பலுக்குப் பதிலாகச் சிங்காரம் (Beauty for Ashes)

உணர்வு பூர்வ குணப்படுதலைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல்

ஜாய்ஸ் மேயர்

JOYCE MEYER
MINISTRIES

Nanakramguda, Hyderabad - 500 008.

அர்ப்பணிக்கிறேன்

நான் குணமடைந்து கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தில் முன்னேறிக் கொண்டிருந்தபொழுது, என்மீது இயேசுவின் அன்பை அளவிலாது பொழிந்த எனது கணவர், திரு. டேவ் அவர்களுக்கு இந்நூலைக் அர்ப்பணிக்க விரும்புகின்றேன்.

அன்புள்ள டேவ் அவர்களே,

நான் சோர்வற்று, மகிழ்ச்சியற்றிருந்த வேளையிலும், என்மீது அன்பு பாராட்டி, மிகப்பொறுமையுடனும், தன்னம்பிக்கையுடனும் கர்த்தரில் விசுவாசம் வைத்து, எனது மனமாற்றத்துக்கு (குணப்படுதலுக்கு) உதவி புரிந்தமைக்காக நன்றியுடையவளாவேன்.

இந்தப் பணி என்னுடையதாயிருப்பதுபோல, உங்களுடையதுமாயிருக்கிறது என்றே நம்புகிறேன். என் வாழ்வில் தங்களைக் கொண்டுவந்து இணைத்த கர்த்தருக்கு மேலும் நன்றி செலுத்துகிறேன்.

நீங்கள் உண்மையில் என்னுடைய “சுடரொளிப்பட்டயம் தாங்கிய போர்வீரனே” யாவீர்!

வொருளடக்கம்

அறிமுகம்

பகுதி ஒன்று: முன்பு நான் கட்டப்பட்டவளாய் இருந்தேன்

1. கிருபையின் வெற்றிச் சின்னங்கள் 15
2. சிரழிக்கப்பட்ட சாம்பல் 21
3. பயத்தோடுள்ள ஐக்கியம் 28
4. சிரழிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டதால்
நிலைபெற்றுவிட்டக் தீய க்குணங்கள் 45
5. அன்பினால் மீட்டெடுத்தல் 60
6. பரிசுத்த ஆவியானவரை பின்பற்றுதல் 72
7. இரண்டுவகையான வேதனைகள் 81
8. பாடுகளின் ஊடே செல்லுவதுதான்
இதற்குரிய ஒரே வழி 93
9. பழையன கழிந்து போகட்டும் 103
10. மீட்கப்பட்டு நீதிமான் ஆக்கப்படுதல் 122
11. சுய புறக்கணிப்பும் அல்லது சுய ஏற்பும் 140
12. உறவுகளில் புறக்கணிக்கப்படுதலின் விளைவு 156
13. நீங்களாகவே இருப்பதற்கான தன்னம்பிக்கை 167
14. மீண்டும் வாழ்வதற்கு மன்னிப்பு உங்களை
விடுவிக்கிறது 183

பாகம் இரண்டு: ஆனால் இப்பொழுது நான்
விடுதலையோடிருக்கிறேன்

15. உங்களைத் தவறுதலாக நடத்தியவர்களையும் மன்னித்தல்	195
16. உங்கள் சத்துருவை ஆசீர்வதித்தல்	204
17. பழிவாங்குதல் கர்த்தருக்குரியது	221
18. சுதந்திரமாய் யாவரோடும் சந்தோஷமாயிருத்தல்	228
19. உறுதியான உணர்வு நிலைமை	241
20. நெருக்கமான நல்லுறவும் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும்	248
21. கேட்ப்பதும் மற்றும் பெற்றுக்கொள்ளுதல்	261
22. உள்ளான மனுஷனில் பலப்படுதல்	277
23. இறுதியில் விடுதலை	288
24. சுவர்களை அல்ல பாலங்களைக் கட்டுங்கள்!	299
25. எதுவும் வீணாவதில்லை	306
26. உங்கள் பாடுகளுக்குப் பதிலாய் இரட்டிப்பான ஆசீர்வாதம்	318
27. உதறி விடுவீர்	330
28. வியத்தகு பிரதிபலன்	345

அறிமுகம்

தகாதமுறையில் நடத்தப்பட்டதின் காரணமாகவோ அல்லது தள்ளப்பட்டது போன்ற உணர்வினால் விளைந்த வேதனைப்படுதலின் காரணமாகவோ, உங்கள் மகிழ்வுக்குத் தடை ஏற்பட்டிருப்பின் இந்த நூலைப் படிக்க உங்களை நான் உற்சாகப்படுத்துகிறேன். நீங்கள் என்னுடைய வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைக் கவனித்திருப்பீர்களானால், எனது குழந்தைப் பருவத்திலும், கன்னிப் பருவத்திலும் எவ்வாறெல்லாம் தகாதமுறையில் நடத்தப்பட்டேன் என்பது பற்றிய உண்மை நிகழ்வுகளைப் பற்றி நான் பேசியதைக் கேட்டிருக்கக் கூடும். உண்மையாகவே நான் தேவனைச் சந்திக்கும் முன்பு, எனது வாழ்க்கை ஒரு சாம்பற் குவியலாகவேதான் இருந்தது. எனினும் அவருடைய சத்தியம் நிறைந்த வார்த்தை என்னை விடுதலை ஆக்கிற்று.

இது என்னுடைய கடந்த காலத்தின் மகிழ்வற்ற சம்பவங்களின் விவரங்களால் கூடிய ஒரு கதையன்று; எனினும் இது என்னுடைய இளமைக்காலத்தில், எனது வாழ்வில் நிகழ்ந்ததான நம்பிக்கையற்றதும், எவராலும் விரும்பப் படாததுமான சூழலில் நான் எப்படிப்பட்ட உணர்வில் இருந்தேன் என்பதை உங்களோடு பகிர்ந்து, அறிய வைப்பதற்கே ஆகும்.

இதுபோன்ற சூழ்நிலையில் சிக்கியிருக்கும் மக்கள் விடுதலைபெற உதவும் பொருட்டாக இந்த உண்மைகளை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே தேவன் எனக்கு ஒரு ஏவுதலைத் தந்தார். இந்த நூல் வெளிவந்தது முதற்கொண்டு, தேவன் தங்களுக்குத் திட்டம் செய்திருக்கிறதான வாழ்வில் வெற்றிகரமாக நடப்பதற்கு ஜெபமும் போதனையும் அளிக்க வேண்டுமென்று பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் தொடர்ந்து என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். மேலும், இந்த நூல் தங்களுக்கு பெரிதும் உதவியதாகவும் சாட்சியும் அளிக்கின்றனர்.

கடந்த காலங்களில் நடந்தவைகளை அகற்றி, தேவன் தங்களுக்கென்று திட்டம் பண்ணி வைத்துள்ள ஓர் வாழ்விற்குள் முன்னேறிச் செல்ல ஆயத்தமாயிருக்கும் மக்களுக்குத் தேவையான, ஆழமான அஸ்திபாரத்தை இடத்தக்க வகையில், இந்நூலில் உபதேச சத்தியங்களை விரிவான முறையில் எடுத்துரைக்க அண்மையில் கர்த்தர் என்னை ஊக்குவித்தார். தகாதமுறையில் நடத்தப்பட்டதின் விளைவால் ஒழுக்கக் கேடுகளுக்கு உட்பட்டிருந்த என்னை தேவதயவு எவ்வாறு அவைகளிலிருந்து மீளச் செய்தது என்பது குறித்து என்னுடைய சொந்த அநுபவத்தின் மூலமாகவும் கற்றறிந்த பட்டறிவின் மூலமாகவும் பகிர்ந்து கொள்ள விழைகிறேன். தகாதமுறையில் நடத்தப்படுதலால் பாதிக்கப்பட்ட நபர், எதிர்கொள்ளும் இருவகையான வேதனைகளைக் காண்கிறோம். ஒன்று, தகாதமுறையில் நடத்தப்படுதலிருந்து பாதிப்புகதலிருந்து மாறும்போது அதன் விளைவாகச் சந்திக்கும் வேதனைகள், மற்றொன்று அந்த பாதிப்புகளிலேயே தொடரும்போது சந்திக்கும் கொடிய வேதனைகள். அவ்வேதனைகளையெல்லாம் மேற்கொள்ளும் வழியை அறிய ஆறுவகையான உணர்வு பூர்வ குணப்படுதல்கள் பற்றியும் உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள மேலும் விழைகிறேன்.

கடந்த கால நினைவுகளை விடுத்து ஒடுவதென்பது குணப்படுதலுக்கு வழி நடத்தாது. கடந்த கால நினைவுகளினின்று விலகி ஒடுகின்ற மக்களின் பல வழிகளைக்குறித்தும் அவ்வாறு நீங்களும் ஓடி, காலத்தை வீணடிக்காது, வெற்றிப்பாதையில் செல்வது குறித்தும், வேதனையின்

வாசல்கள் வழியாய் முன்னோக்கிச் செல்வது எப்படியென்பது குறித்தும் உங்களுக்கு விளக்கமளிப்பேன்.

கடந்த காலம் கடந்து போகட்டும்—என்று நீங்கள் விரும்பினால் தேவனிடமிருந்து ஒரு உள்ளான பெலனைப்பெற்றுக் கொள்வீர்கள். அதன் மூலம் உங்களுக்கு பிறர்பால் நம்பிக்கைக் கொள்ளவும் ஆழ்ந்த நட்பைப் புதுப்பித்துக்கொள்ளவும் முடியும். மகிழ்ச்சியாய் உங்கள் வாழ்வையும் அமைத்துக்கொள்ளவும் முடியும். இந்த நூலும் அதற்கு ஏற்ற துணைக் கருவியாகவும் திகழும். ஒருமுறை இந்த நூலை ஆழ்ந்து படிக்க ஆரம்பித்து இறுதிவரை தொடர்வீர்களானால், தேவன் உங்களுக்காக வைத்துள்ள வெகுமதியாகிய நல்ல செய்தியை பெற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாக இறுதிவரைக் கருத்தாய் தொடருங்கள்

தேவன் தம்மை கருத்தாய் தேடுகிறவர்களுக்குப் பதிலளிக்க வல்லவர் என்பதை நான் அறிவேன். எப்படி இடர்பாடுகளை உதறிப்போடுவது என்றும் நேரிட்டதான எல்லா நெருக்கங்களுக்கும் ஈடாக இரட்டிப்பான ஆசீர்வாதம் எப்படிப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடும் என்பது பற்றியும் இந்நூல் மூலம் நீங்கள் அறிந்துகொள்ளலாம்.

பகுதி ஒன்று

முன்பு நான்
கட்டப்பட்டவளாய்
இருந்தேன்

தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கு விரோதமாய்க் கலகம்பண்ணி,
உன்னதமானவருடைய ஆலோசனையை அசட்டைபண்ணினவர்கள்,
அந்தகாரத்திலும் மரண இருளிலும் வைக்கப்பட்டிருந்து, ஒடுக்கத்திலும்
இரும்பிலும் கட்டுண்டு கிடந்தார்கள்.

சங்கீதம் 107:10,11

கிருபையின் வெற்றிச் சின்னங்கள்

அநேகர் தங்களின் புறம்பான வாழ்க்கையில் எப்படியிருக்கிறார்களோ அப்படியே உள்ளான வாழ்க்கையிலும் இருப்பதுபோல் தோன்றுகிறது. ஆனால் உள்ளான வாழ்க்கையில் மனரீதியாக சீர்குலைந்த நிலையில் இருக்கின்றனர். ஏனென்றால் தகாத முறை நடத்துதலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டோர் உடல் ரீதியாகவும் உளரீதியாகவும் அதிர்ச்சியுள்ள நிலையில் காணப்படுவர். இப்படியாக தூர்ப்பிரயோகம் பண்ணப்பட்ட வாழ்வில் மனரீதியாக கடுமையான பாதிப்புகள் காணப்படும்.

இம்மாதிரியான தகாதமுறையில் நடத்துதலால் ஆட்கொள்ளப்பட்டோர் உள்பாதிப்படைந்தவராகவும் உறுதியான தன்மையில்லாதவர்களாகவும் தங்களின் அன்றாட வாழ்க்கையைச் செவ்வனே நடத்த முடியாதவர்களாகவும் காணப்படுவர். மேலும் இவர்கள் மிகக்கொடிய பாதிப்பிற்குள்ளாகி வெளியில் சொல்லமுடியாதவராயும், க்கூடாததுமான தகாதமுறையில் நடத்துதலால் கடுமீ அதிர்ச்சியடைந்தவராயும் இருப்பார்கள்.

இப்படிப்பட்ட தகாதமுறையில் நடத்துதலால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியினால் தாக்கப்பட்டதின் காரணத்தால் மற்றவர்களுடன் சுமுகமான உறவு

அற்றவராகவும் இவர்கள் இருப்பார்கள். மேலும் இதன் காரணமாக அதிர்ச்சிக்கு உட்பட்டோர் தங்களிடம் உள்ள குறைபாட்டினையும் அறியார்கள். அதிலிருந்து மீண்டு இயல்பான வாழ்வுக்குத் தங்களை ஏற்புடையவராக ஆக்கிக் கொள்ளவும் அவர்கள் அறியார்கள். எனவே இதுபோன்ற அதிர்ச்சியினின்று மீண்டு எப்படி ஒரு வெற்றியுள்ள வாழ்க்கையைச் வாழ முடியும் என்று நான் அறிந்து கொள்ளும் முன்பு, நானும் இப்படிப்பட்ட நிலைமையில்தான் இருந்தேன்.

தேவனைத் தேடுவதிலும் அவருடைய வசனங்களைக் கருத்தாய்ப் படிப்பதின் மூலமும் என்னுடைய (உள்ளான ஜிவியத்தை) வாழ்வு குறித்த தேவதீர்மானத்தை அறிந்துகொண்டேன். ஏனென்றால் அம்முறையால்தான் நாம் தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் திளைக்கக் கூடும். இயேசுவும் கூட “இதோ, தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்களுக்குள் இருக்கிறதே (உங்கள் இருதயத்துள்; உங்களைச் சுற்றிலும்) என்றார் (லூக்கா 17:21).

தகாதமுறையில் நடத்தப்பட்டதின் நிமித்தம் எனக்கு ஏற்பட்ட அவலத்திலிருந்து கர்த்தராகிய தேவன், இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் எனக்குப் போதித்த வெற்றியின் செய்தித் தொகுப்புதான் இந்நூலாகும். பல ஆண்டுகள் அவரின் வசனத்தைப் பிரசங்கித்ததான என்னை 2 கொரி.2:14-ல் சொல்லப்பட்டுள்ள வண்ணம் “கிறிஸ்துவுக்குள் எப்பொழுதும் எங்களை வெற்றிச் சிறக்கப்பண்ணி, எல்லா இடங்களிலேயும் எங்களைக் கொண்டு அவரை அறிகிற அறிவின் வாசனையை வெளிப்படுத்துகிற தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்.”

ஒருநாள் காலையில் ஸ்தோத்திர ஜெபம் ஏறெடுக்கும்போது, நன்றியினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவளாய் தேவன் செய்த சகல உபகாரங்களையும் நினைத்தபோது கர்த்தர் என்னுடன் பேசி, “ஜாய்ஸ், நீ என் கிருபையின் வெற்றிச்சின்னமாவாய்; மேலும் அநேக வெற்றிச் சின்னங்களை பெற்றுக்கொள்ளவும் தகுதியுள்ளவளாக இருக்கிறாய் என்றார். அதன்பின்பு, நான் தரிசனத்தில்; பரலோகத்தில் வெற்றிச் சின்னங்களை காணும்படியாகச் செய்தார். அதற்குப்பின்பு வீரர்கள்தான் வெற்றிச் சின்னங்கள் பெறுவர் என்று உணர்ந்தேன்.

கால்பந்து, கைப்பந்து ஆட்டக்காரர், பந்து வீச்சாளர் போன்றோர் தங்களின் கடின பிரயாசத்தின் பிரதிபலனாகவேதான் வெற்றிச் சின்னங்கள் பெறுவர்.

அவ்வண்ணமாகவே தேவனும் தமது கிருபையின் வெற்றிச் சின்னங்களாக, அழிவினின்று வெற்றிக்கு மக்களை வழிநடத்துபவர் களையும் கணிக்கிறார். அப்படி வெற்றியடையப் போகிறவர்கள் அடையாளங்களாக காட்சிகளாக பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டு உள்ளனர். அன்பானவர்களே, தேவனுடைய கிருபையின் வெற்றிச் சின்னங்களாக மாறிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு உதவும் வண்ணம் நான் என் சாட்சிகளை இப்புத்தகத்தில பகிர்ந்து கொள்ளுகிறேன்.

துன்பத்தின் மூலமாகவும் வெற்றிக்களிப்பின் மூலமாகவும் இயேசு எனது இராஜனாய் இருக்கிறார் என்று அறிந்து கொண்டேன்; உங்களுக்கும் அவர் இராஜாவாய் இருக்க விரும்புகிறார் என்பதையும் தெரிந்துகொண்டேன். அவர் ஆட்சிபுரிய விரும்பும் இராஜ்யம் நமது உள்ளான வாழ்க்கையே. அதாவது நமது சிந்தை, சித்தம், உணர்வுகள், வாஞ்சைகள், எண்ணங்கள் இவைகளை அவர் ஆளுகை செய்ய விரும்புகிறார். தேவனுடைய வார்த்தை நமக்குப் போதிப்பது யாதெனில்: “தேவனுடைய ராஜ்யம் புசிப்பும் குடிப்புமல்ல, அது நீதியும் சமாதானமும் பரிசுத்த ஆவியினாலுண்டாகும் சந்தோஷமுமாயிருக்கிறது. இவைகளில் கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியன் செய்கிறவன் தேவனுக்குப் பிரியனும் மனுஷரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவனுமாயிருக்கிறான்” (ரோமர் 14:17,18).

வேறுவகையில் கூறுவோமானால், தேவனுடைய இராஜ்யம் நமக்குள்ளே ஆட்சிப்புரிவதாயின் நாம், நீதி சமாதானம் பரிசுத்த ஆவியினால் உண்டாகும் சந்தோஷத்தை அநுபவிப்பவர்களாக இருப்போம். இன்னும் தேவனுக்கு உகந்தவர்களாகவும் மனுஷரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருப்போம். முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள், அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று இயேசு உரைத்ததற்கிணங்க, என்னத்தை உண்போம் என்னத்தைக் குடிப்போம்,

என்னத்தை உடுப்போம் என்று, கவலைப்பாடமலும் இருப்போம். (மத்தேயு 6:32,33).

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நமக்குள் இருக்கின்ற தேவனுடைய ராஜ்யத்தை நாம் தேடவேண்டும்; அப்பொழுது மாத்திரமே நமது தேவைகள் யாவும் பொறுப்பேற்கப்படும். இயேசுவை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது தான் அவர் நமது உள்ளான வாழ்க்கையில் ஆளுகை செய்வதுடன் நீதி, சமாதானம், சந்தோஷத்தையும் தம்முடன் கொண்டுவருவார். நமது புறவாழ்வில் எவ்வகையான சோதனை வேதனைகளின் ஊடே நாம் கடந்து சென்றாலும் அது ஒரு பொருட்டல்ல. நமது உள்ளான மனுஷனில் அவர் இருப்பின், நாம் ஜீவனோடு இருப்பதுமட்டுமல்ல சந்தேஷமாகவும் காணப்படுவோம்.

புறம்பாக வாழ்க்கையை காட்டிலும் உள்ளான வாழ்க்கையில் தேவனோடுள்ள ஐக்கியமே இன்றியமையாததாக காணப்படுகிறது. எனவே, உணர்வுப்பூர்வமான குணப்படுதல் என்பது முன்பு நான் குறிப்பிட்டபடி இதய உள்ளான குணப்படுதலேயாகும். அது ஆவிக் குரியதும் சமச்சீர் வாய்ந்ததும் தெய்வீக முடிவை அளிக்கக்கூடியதுமான விஷயமாகும். பவுல் அப்போஸ்தலன், இதைக்குறித்து: கர்த்தராகிய இயேசுவை எழுப்பினவர் எங்களையும் இயேசுவைக்கொண்டு எழுப்பி, உங்களுடனே கூடத் தமக்கு முன்பாக நிறுத்துவாரென்று அறிந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுவதோடு (2 கொரி. 4:14)

பின்னும், “ஆனபடியினாலே நாங்கள் சோர்ந்து போகிறதில்லை; எங்கள் புறம்பான மனுஷனானது (படிப்படியாக) அழிந்தும், உள்ளான மனுஷனானது (படிப்படியாக) நாளுக்கு நாள் புதிதாக்கப்படுகிறது.”

மேலும் காணப்படுகிறவைகளையல்ல, காணப்படாதவைகளை நோக்கியிருக்கிற நமக்கு, அதிசீக்கிரத்தில் நீங்கும் இலேசான நம்முடைய உபத்திரவம் (சில கணப்பொழுதேயுள்ள வருத்தம்) மிகவும் அதிகமான நித்திய கன மகிமையை (அளவுகடந்து, ஒப்புமையற்ற, ஈடு இணையில்லாத) உண்டாக்குகிறது.

“ஏனெனில், காணப்படுகிறவைகள் அநித்தியமானவைகள், (வேகமாக கடந்தோடுவதுமானது) காணப்படாதவைகளோ நித்தியமானவைகள்” (2 கொரி.4:16-18). ஏனெனில், காணப்படுகிறவைகள் அநித்தியமானவைகள், காணப்படாதவைகளோ நித்தியமான மகிமையை உண்டாக்குகிறது.

பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிற “இந்த லேசான உபத்திரவம்” என்பது, நம்மில் சிலர் அனுபவிக்கின்ற தாங்கொண்ணாத மனத்துயரத்தை குறிப்பதாக உள்ளது. எனினும் ‘சிறைப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலையையும், குருடருக்குப் பார்வையையும் பிரசித்தப்படுத்தவும், நொறுங்குண்டவர் களை விடுதலையாக்கவும், கர்த்தருடைய அநுக்கிரக வருஷத்தைப் பிரசித்தப்படுத்தவும் என்னை அனுப்பினார்” என்று உள்ளதின்படி (லூக்.4:18,19) (கீழே தள்ளப்பட்டு மிதிக்கப்பட்டோர், நொறுக்கப்பட்டோர், நசுக்கப்பட்டோர், உபத்திரவத்தினால் பீறுண்டோர்) என்றும் பொருள் தருகிறதாயிருக்கிறது.

வசனம் 18 ல் இருதயம் நருங்குண்டவர்களைக் குணமாக்கவும் இயேசு வந்தார் என்று ஜேம்ஸ் மன்னர் மொழிபெயர்ப்பு (K.J.V.) கூறுகிறது. இருதயம் நருங்குண்டவர்கள் என்றும் இப்பதம் இரு கிரேக்கச் சொற்களின் கூட்டு வடிவமாகும் என்று ஸ்டராங் எக்ஸ்ஹாஸ்டிவ் கன்கார்டன்ஸில் (Strong's Exhaustive Concordance) குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. அதன்படி நோக்கின், இருதயம் நருங்குண்டோர் என்பது “கார்டியா” (Kardia) என்று இருதயத்தையும், “சூன்ட்ரிபோ” (Suntribo) என்பது முற்றிலும் நசுக்கிப் பிழியப்படுவது என்றும் பொருள்தரும் பதமாக உள்ளது. இயேசு இருதயம் நருங்குண்டவர்களைக் குணமாக்க வந்தார் என்பதை “உள்ளான இருதயத்தில் உடையுண்டு, நசுக்கப்பட்டோரைக் குணமாக்கவே வந்தார்” என்று நான் நம்புகிறேன்.

நீங்கள் தகாதமுறையில் நடத்தப்படுவதின் காரணமாக வசை மொழிகளால் மன அதிர்ச்சியடைந்து தளர்வுற்றிருந்தால், இந்த நூல் அந்த “அழிவென்னும் சாம்பலுக்குப் பதிலாகச் சுகம் என்னும் சிங்காரம் உடைய உள்ளான மனிதனில் வல்லமையாய் பெலப்பட வழிநடத்திச் செல்லும் வரைபடமாக உதவும் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும்.

மேலும், “நீங்கள் அவருடைய ஆவியினாலே உள்ளான மனுஷனில் வல்லமையாய்ப் பலப்படவும் (எபே.3:16) என்பதே என் வேண்டுகலாகும்.”

அத்துடன், எபி.13:5,6 ல் சொல்லப்பட்டுள்ள வாக்குத்தத்தங்களைப் பற்றிக்கொள்ளவும் உங்களை உற்சாகப்படுத்த கடமைப்பட்டவளாகவும் உள்ளேன்.

ஏனெனில், “நான் (தேவன்) உன்னைவிட்டு விலகுவதுமில்லை, உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறாரே. அதினாலே நாம் தைரியங் கொண்டு: கர்த்தர் எனக்குச் சகாயர் நான் பயப்படேன், மனுஷன் எனக்கு என்ன செய்வான் என்று சொல்லலாமே.

சிரழிக்கப்பட்ட சாம்பல்

நம்மில் அநேகர் தங்கள் வாழ்நாட்களில் ஏதேனும் ஒருவகையில் தகாதமுறையில் நடத்தப்பட்டிருப்பார்கள் என்று நம்புகின்றேன். அநேகமாக ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் இழிவாக நடத்தப்பட்ட சம்பவத்தை நினைவில் வைத்திருக்கக்கூடும். மேலும், திரளான மக்கள் தவறாக நடத்தப்பட்டதின் காரணமாக மிகுந்த அதிர்ச்சிக்குள்ளாகி பாதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

தவறாக நடத்தப்படுதல் (Abuse) வினைச்சொல்லாக வரும்போது “முறைகேடாக நடத்து” என்னும் வசைச்சொல் “ஏமாற்று”. கொடுமைப்படுத்துதல்”, “துன்புறுத்து”, “மோசமாக நடத்து” என்பனவற்றுடன் அவமானப்படுத்தும் வார்த்தைகளால் திட்டு “கோபத்துடன் திட்டு” என்பன போன்ற பொருள் தருவதாகவும் அமையும். அதே வார்த்தை பெயர்ச் சொல்லாக வரும்போது “சீர்கேடான பழக்கம்” “மிதமிஞ்சிய முறைகேடு” “சரீரத்தை அவமானத்தால் சீரழித்தல்” என்பன போன்ற அர்த்தம் தரும்.

தவறாக நடத்தப்படுதலில் சில பொதுவான விஷயங்களும் உண்டு. உடல் ரீதியாகவும், உளரீதியாகவும், உளவியல் ரீதியாகவும்,

உணர்வுநிலை ரீதியாகவும், பாலியல் ரீதியாகவும் இருக்கக்கூடும். இவ்வாறு தொடர்ச்சியாக தவறாக நடத்துப்படுதலால் தாக்கப்படுவோர் தாம் மற்றவர்களால் ஒதுக்கப்படுகிறோம், தள்ளப்படுகிறோம் என்று மனத்துயருற்று, விரக்தி நிலையடைந்தவராய், மற்றவர்களுடன் சுமுகமான உறவுடன் வாழும்-பழகும் தன்மையை இழந்துவிடுகின்றனர்; ஆழ்ந்த பாதிப்புக்குள்ளாகின்றனர்.

அன்புகூரவும், அன்புகூரப்படவுமே நாம் தேவனால் படைக்கப் பட்டுள்ளோம்; இதைக் கெடுத்துப்போடும் வண்ணமே, ஒருவரையொருவர் இகழவும், மற்றவர்களால் இகழப்படவும் புண்படுத்துதலால் புழுங்கிப் புலம்பும்படியும் சாத்தான் மிகத் திறமையாகச் செய்கிறான்.

மேலே சொல்லப்பட்ட பலதரப்பட்ட இழிவுபடுத்தப்படுதலான தவறான நடத்துதல்கள்: முறிந்த உறவுகள், கைவிடப்பட்ட நிலைமை, மணமுறிவு, பொய்க்குற்றச் சாட்டுகள், தங்கள் இனத்தாரினின்றும் ஒதுக்கப்படல், ஆசிரியர்கள், ஆதரவு பாராட்டுவோரின் வெறுப்புக் குள்ளாதல், தன்னைப்போன்ற மனிதர்களின் ஏளனத்திற்கு ஆளாவாதால் ஏற்படும் மனஉளைச்சலால் மக்கள் மத்தியில் நல்லுறவும் நல்லெண்ணமும் அற்றவர்களாகச் செய்துவிடும்.

நீங்கள் தவறான நடத்துதலுக்கு ஆளானதுண்டா?

தவறான வழியிலோ அல்லது முறையற்ற வகையிலோ நீங்கள் நடத்தப்பட்டிருப்பீர்களாயின், அது உங்கள் உணர்வு நிலையினை ஆழமாகப் பாதித்திருக்கக்கூடும். எனினும், தவறாக நடத்தப்படுதலால் உண்டான மனஉளைச்சலான வேதனையிலிருந்து விடுதலைபெற நீங்கள் குணமாகுதலை விரும்புதல் வேண்டும்.

எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான வேதவசனப் பகுதிகளில் (வியப் பளிக்கும் ஒன்று) யோவான் 5 ம் அதிகாரம் 5 ம் வசனத்திலே,

முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகளாக கொடிய வியாதி கொண்டிருந்த ஒரு மனிதன் பெதஸ்தா குளத்தண்டையில் கிடந்தான்; அந்த மனிதனை இயேசு கண்டதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எவ்வளவு காலமாக இந்தப் பயங்கரமான சூழ்நிலையில் கிடக்கிறான் என்பதை இயேசு அறிந்தும், நீ சொஸ்தமாக வேண்டுமென்று விரும்புகிறாயா (நீ சொஸ்தமாவதைக் குறித்து உண்மையிலேயே ஆவலுடையவனாக இருக்கிறாயா?) (யோவா. 5:6) என்று கேட்டார்.

நீண்ட காலமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்த ஒருவனிடம் இப்படிப்பட்ட கேள்வி கேட்பது என்பது சரியானதா? ஆம், சரியே! ஏனெனில், சுகம் பெறுவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்து சுகமாகுதலை பெற்றுக் கொள்ள அனைவரும் விரும்புவதில்லையே. புண்படுத்தப்பட்ட உணர்வுகள், ஒருவரை மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளமுடியாதபடி உள்ள ஒரு சிறைக்கூடம் போலாகிவிடும். எனினும், சிறைக்கதவுகளைத் திறக்கவும், சிறைப்பட்டவர்களை விடுதலையாகக் கவுமே இயேசு வந்தார் (லூக்.4:18,19).

நீண்டகாலமாய் பெதஸ்தா குளத்தண்டை படுத்திருந்த அந்த மனிதனைப்போல, இன்னும் அநேகர் நோய் வாய்ப்பட்டவர்களாய் கிடக்கின்றனர். முப்பத்தெட்டு ஆண்டு களுக்குப் பின்னரும் இந்த நோயாளி, எவ்வண்ணம் செயலாற்ற முடியும் என அறிந்திருந்தான் என்று வியப்புறுகிறேன், சிறையிலிருக்கும் மக்களும் செயலாற்றுகின்றனர்தான்; எனினும் அவர்கள் விடுதலைப் பெற்றவர்கள் அல்லர், சுயாதீனர்கள் அல்லர். உடல் நலம் மனநலம் பாதிப்புக்குள்ளான சிறைக் கைதிகள், சிறைச் சாலையிலேயே, நீண்டகாலம் இவர்கள் சூழ்நிலைக்கேற்ற அந்த நிலைமையிலே தங்களைப் பழக்கிக் கொண்ட கைதிகளாயும் காணப்படுகின்றனர்.

நீங்கள் உணர்வு பூர்வமான பாதிப்புக்குள்ளான கைதியா? அப்படியாயின் எவ்வளவு நாட்களாக அந்த நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? இது நீண்ட நாட்களாகச் சுகவீனமாகப் படுத்தபடுக்கையாகக் கிடப்பது போன்று உள்ளதல்லவா? நீங்கள் உண்மையாகவே அந்நிலைமையிலிருந்து விடுதலைப்பெற விரும்பு

கிறீர்களா? இயேசு உங்களைச் சுகமாக்க விரும்புகிறார். நீங்கள் குணமடைய அவருக்குச் சித்தமுண்டு; அதற்கு நீங்கள் ஆயத்தமா?

‘விடுதலை பெறவும் நலமடையவும் நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா?’

உணர்வுநிலை அடிமைத்தனத்திலிந்து விடுதலை பெறுவது எளிதானதன்று. கடந்தகால வாழ்வில் உண்டான வேதனையிலிருந்து விடுதலை பெறுவது யாவருக்கும் எளிதான காரியமல்ல என்று நான் நிச்சயமாக சொல்லமுடியும். இந்தக் காரியத்தை எதிர்கொள்ள மனதற்றவராக மறைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறவர்களாக நீங்கள் இருப்பின் நான் சொல்லுவது உங்களை ஆத்திரமூட்டுவதாக இருக்கலாம்.

கடந்தகாலத்தில், உணர்வு ரீதியாக, உணர்ச்சி ரீதியாக நீங்கள் பாதிக்கப்பட்டு இந்த பிரச்சனையைக் கையாள நினைப்பதே வேதனைக்குரியது என்ற எண்ணத்தில் அது உங்கள் நினைவில் வரும்போதெல்லாம் நீங்கள் தேவனை நோக்கி: “நான் இன்னும் ஆயத்தமாக இல்லை கர்த்தாவே. இந்தப் பிரச்சனையைப் பின்பு பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன்” என்று ஒருவேளை சொல்லக்கூடும். ஆனால் பிறர் உங்களுக்குச் செய்தவற்றால் உங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள உணர்வு பூர்வமான வேதனைகளை மேற்கொண்டு அவைகளின்று மீண்டு நலம்பெறுவதற்கான வழிமுறைகள் இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பெரும்பான்மையான மக்கள் தாங்கள் அடைந்த மன ஊனத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவைகளிலிருந்து விடுதலை பெறவேண்டும் என்ற எண்ணத்திற்கு வருவதைக் கடினமான காரியமாக எண்ணுகிறார்கள். நலம் பெறத்தாமதிக்கின்றனர். இவைகளைப்பற்றி சில நடைமுறைக் காரியங்களைக் கவனிப்போம். மன்னியாதிருத்தல், இருதயத்தில் கனத்துக் கொண்டிருக்கும் கோபதாபம், சுய அநுதாபம் நீண்ட நாட்களாகவுள்ள மனக்குறை, எனக்கு நீ கடன்பட்டவன் என்ற

மனோபாவம் போன்ற விஷத்தன்மையான மனப்போக்குகளிலிருந்து நீங்கள் சுத்திகரித்துக்கொண்டு நலமடைய தீர்மானிக்கவேண்டும்; அப்போது மாத்திரமே நலமடைவீர்கள்.

எனினும், 'என்னைப் புண்படுத்திய குறிப்பிட்ட நபருக்கு எதிராக யார் இடைபடுவார்கள்' என்று நீங்கள் சொல்லக்கூடும். ஆயினும் இதை எங்களாலேயே தீர்த்துக் கொள்ளமுடியும். இதுகுறித்து இந்த அம்மையாருக்கு என்ன வந்தது? எங்களிடையேயுள்ள இந்த மனதின் கோபதாபங்களின் மேல் அதிகாரம் செலுத்தும்படி யார் இவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தது என்று என்னிடம் கேள்வி கேட்கக்கூடும். மேலும் இவர்கள் உளவியல் துறை சார்ந்த கல்வி கற்றவர்களா? நாங்கள் கடந்து செல்லுகின்ற உபத்திரவத்தின் பாதையில் இவர்கள் சென்றதுண்டா? என்றெல்லாம் சிந்திக்கக்கூடும்.

அன்பானவர்களே! இதுபோன்ற எல்லா கேள்விகளுக்கும் என்னிடம் பதில் உண்டு. உங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சூழல்களை எதிர்கொள்ளக் கூடிய மனோதிடம் இருந்து, அவைகளிலிருந்து விடுதலை பெறவேண்டும் என்ற எண்ணமுடையவர்களாயின் நீங்கள் தயவுசெய்து இந்நூலைத் தொடர்ந்து வாசியுங்கள்.

நான் சிரழிக்கப்பட்டேன்

என் பள்ளிப்படிப்பு, பட்டப்படிப்பு, அநுபவம், இதுகுறித்துப் போதிக்கும் திறமை-தகுதி யாவும் எனது சொந்த அநுபவமாகிய பட்டறவில் கிடைத்தவையே. “நான் பட்டம் பெற்றது வாழ்க்கை என்னும் பள்ளியில் மாத்திரமே!”. பின்வரும் ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் வசனங்களே நான் பெற்ற எனது பட்டச்சான்றிதழ் என்று கருதுகிறேன்.

“கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவியானவர் என்மேல் இருக்கிறார்;
சிறுமைப்பட்டவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கக்
கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார்.

இருதயம் நொறுங்குண்டவர்களுக்குக் காயங்கட்டுதலையும், சிறைப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலையையும், (உடல் ரீதியாகவும், உள்ளீதியாகவும்) கட்டுண்டவர்களுக்குக் கட்டவிழ்த்தலையும் கூறவும், கர்த்தருடைய அநுக்கிரக வருஷத்தையும், (தயவாகிய வருஷத் தையும்) நம்முடைய தேவன் நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாளையும் கூறவும், சீயோனிலே துயரப்பட்டவர்களைச் சீர்ப்படுத்தவும் (ஆறுதலும் சந்தோஷமும்) அவர்களுக்குச் சாம்பலுக்குப் பதிலாகச் சிங்காரத்தையும் (மணிமகுடமாகிய மாலை) துயரத்துக்குப் பதிலாக ஆனந்த தைலத்தையும், ஒடுங்கின ஆவிக்குப் பதிலாகத் துதியின் உடையையும் கொடுக்கவும், அவர் என்னை அனுப்பினார். அவர்கள் கர்த்தர் தம்முடைய மகிமைக் கென்று நாட்டின நீதியின் விருட்சங்களெனப்படுவார்கள்.” (ஏசா.61:1-3).

கர்த்தர் எனது சாம்பல் போன்ற வாழ்வைச் சிங்கார வாழ்வாக மாற்றியதுடன், என்போன்று இருக்கும் பிறருக்கும் இது குறித்த அறிவைக் கற்றுத்தரவும் என்னை அழைத்துள்ளார்.

எனது பதினெட்டாவது வயதில் நான் எனது வீட்டை விட்டு வெளியேறிய நாள்வரையிலும், அநுபவித்ததான பாலியல் கொடுமை, உடல் ரீதியான கொடுமை, சொற்களால் காயப்பட்டநிலை, மனத்துயரம், உணர்வுபூர்வமாகக் கொடுமைக்குள்ளானநிலை முதலியவைகளை இப்பொழுதும் நினைவுக்குக் கொண்டுவர முடிகிறது. உண்மையாகவே, என் இளம் வயதிலேயே நான் முறைகேடாக நடத்தப்பட்டிருக்கிறேன். நான் தள்ளப்பட்டவளாய், காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டவளாய், கைவிடப்பட்டவளாய், ஏமாற்றப்பட்டவளாய், மணமுறிவடைந்தவளாய் இருந்தேன். “உணர்வு நிலைக்கைதியாய்” என்றால் என்ன என்பதை அநுபவ பூர்வமாக அறிந்திருக்கிறேன்.

இந்த நூலில் என் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தைக் குறித்து எழுதுவது எனது நோக்கமன்று, புண்படுத்தப்படுவதின் பொருள் என்னவென்பதை நான் அறிந்துள்ளபடி நீங்களும் அறிந்து கொள்வதற்கு, என் சொந்த அநுபவம் உங்களுக்கு உதவக்கூடும். வன்கொடுமையாகிய இகழ்ப்

படுதலால் ஏற்படும் வேதனை, மன அதிர்ச்சியிலிருந்து மீள்வது எப்படி என்பது பற்றி என்னால் உங்களுக்கு எடுத்தியம்ப முடியும். நீங்கள் கடந்து செல்லும் வாழ்க்கைப் பாதைகள் குறித்து நன்கு அறிந்துள்ளேன் என்பதை நம்புவீர்களாயின் நான் உங்களுக்கு உதவிபுரியவும், நலமான ஆலோசனை நவிலவும் கூடும் என்று எண்ணுகிறேன்.

என்னுடைய இளமைப் பருவத்தில் நிகழ்ந்தவற்றையும் நான் அநுபவித்த சில கொடுமைகள் பற்றியும் விளக்கமாக விவரிப்பதற்கு முன்னர், நான் கூறப்போகும் எனது கூற்றுகளின் மூலம் எந்தவகையிலும் என் பெற்றோரைக் குறைகூறித் தரம் தாழ்த்த எண்ணுவதற்கு முயலேன் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதன் முறையாக இந்நூலை வெளியிட்ட முதற்கெண்டு அவர்களுடன் உள்ள உறவை புதுப்பித்துக்கொள்ளக் கர்த்தர் கிருபையாய் உதவினார்.

“பிறரைப் புண்படுத்துவோர் புண்படுத்திக்கொண்டுதான் இருக்கின்றனர்” என்பதைத் தெரிந்துகொண்டேன். பெரும்பான்மையான வர்கள் மற்றவர்களால் அடைந்த கொடுமையை பிறிதொருவருக்கும் செய்யவே விழைகின்றனர். என்னே கொடுமை! “பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே” என்று சொல்லிக்கொள்ள கர்த்தர் இம்மட்டுமாகத் தமது கிருபையை எனக்கு அளித்துள்ளார்.

என்னைப்போன்று இழிவுபடுத்தப்பட்ட மற்றவருக்கும் பயன்படும் நோக்கத்திற்காக மட்டும் நான் இந்தக்கதையை சொல்லுகிறேன்.

பயத்தோடுள்ள ஐக்கியம்

பாலியல் மற்றும் உணர்வுபூர்வமாக தவறான முறையில் நான் என் வீட்டில் நடத்தப்பட்டதால், எனது இளமைப்பருவம் யாவும் பயம் நிறைந்ததாகவே இருந்தது. எனது தந்தை கோபத்தாலும் பயமுறுத்துதலாலும் என்னைத் தன் கட்டுக்குள் வைத்திருந்தார். அவர் என்னை சரீரப் பிரகாரமாக அவருக்கு இணங்கும்படி வற்புறுத்தவில்லை; எனினும் அவரின் கோபத்திற்கு பயந்து என்ன செய்யச் சொன்னாலும் செய்பவளாகவே யிருந்தேன். அவர் எனக்கு என்ன செய்தாலும் நான் விரும்புவது போலவும் அதன்படி அவர் செய்வதை நான் விருப்பமுடன் ஏற்றுக் கொள்வது போலவும் நடிக்கும்படி என்னைக் கட்டாயப்படுத்தினார்.

சில நேரங்களில் மிகவும் அச்சத்துடன் என் சூழ்நிலையைப் பற்றிக்கூற முற்பட்டாலும் எதிர்வாதம் செய்ய முடியாதவளாகவே காணப்பட்டேன். என் தந்தையின் “வசைமாரியும் மூர்க்க வெறியும்” என்னை மிகவும் பயப்படச் செய்தமையால் மறுப்பேதும் கூறாமல் அவர் சொல்வதற்கெல்லாம் அப்படியே கீழ்ப்படியக் கற்றுக்கொண்டேன்.

எனக்கு என்ன நிகழ்கிறது என்பது குறித்த உண்மையை எடுத்தியம்பவும் முடியாதவாறு, என் தந்தை என்னிடம் செய்த அடாத செயல்களால் நான் மிகவும் மகிழ்வது போலவும்.

நடிக்கக் கட்டாயப்படுத்தப் பட்டேன். அது என் அடிமனத்துள் மிக ஆழமாகக் காயங்கள் உண்டு பண்ணிற்று என்றும் நம்புகிறேன்.

என் தகப்பனார் மாலை வேளையில் பணியாற்றிவிட்டு ஏறக்குறைய இரவு பதினொன்று அல்லது பன்னிரண்டு மணியளவில் தான் வீட்டுக்கு வருவார். அவர் கதவின் பூட்டினைச் சாவியால் திறக்கும் சப்தம் கேட்கும் மாத்திரத்திலே என் உடல் முழுவதும் பயத்தால் நிறைந்தது என்று இன்றும் என்னால் நினைவு கூர முடியும். சொல்வதாயின் பயத்தினால் முழுவதுமாக விரைத்தவளாகிவிடுவேன். ஏனென்றால் அவர் நேரடியாக என் அறைக்குள் வந்து அவர் கரங்களை என்மீது போடுவார் என்றோ, விரும்பத்தகாத ஒன்றைச் செய்வார் என்றோ அறியாதவளாயிருந்தேன்.

நான் அச்சத்தினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு வளர்ந்ததால் எது செய்யத் தக்கது எது செய்யத்தகாதது என்பதை அறியாதவளாயும் இருந்தேன். ஒருநாள் என் தகப்பனாருக்கு நலம்பயக்கும் என்று என்னால் ஒன்று செய்ய முடிந்தது; அதைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்ததால், சில நாட்கள் கழித்து கன்னத்தில் அடிவிழப் பெற்றவளாய் அறையில் வீழ்ந்து கிடந்தேன்.

பயம் என் உற்ற நண்பனாயிற்று. என் தகப்பனைக் கண்டால் பயம், அவரின் கோபத்திற்குப் பயம், வெளியில் தெரிந்துவிடுமோ என்ற பயம், என் தாய்க்குத் தெரியப்பெறுமோ என்ற பயம், நண்பர்களுக்குத் தெரிந்துவிடுமோ என்ற பயம்.

நான் பிறருடன் நட்பு கொள்ளுவதற்குத் தடையாக இரண்டு காரணங்கள் இருந்தன. நான் நட்பு கொள்ளும் நபர் மகளிரானால் என் தந்தை அவர்களை தமது கண்ணியில் சிக்கச் செய்ய முயல்வார் என்று மிகவும் அஞ்சினேன். அவர்கள் ஆடவராயின், அவர்கள் நிமித்தம் எனது தந்தை என்னை மேலும் துன்புறுத்துவார் என்றும் பயந்தேன். ஏற்கனவே நான் என் பள்ளித் தோழர்களுடன் பாலியல் தொடர்பு கொண்டிருந்ததாக மிகவும் வன்மையாகப் பழி சுமத்தினார். சொல்லப்போனால் என்னிடம் நெருங்க எவரையும் அனுமதித்ததில்லை. ஏனெனில் நான் அவரின் “முழுஒத்துடைமையாக இருக்கப்பெற்றேன்.

நான் எனது உயர் பள்ளிப்பருவத்தில் கால்பந்து விளையாட்டு, மட்டைப்பந்து விளையாட்டு, கூடைப்பந்து விளையாட்டு முதலியவற்றில் கலந்துகொள்ள அநுமதிக்கப்பட்டதேயில்லை. பள்ளியில் மற்றவர்களோடு பழகவேண்டும் என்ற விருப்பத்தோடு பழகுவேன். ஆனால் அந்த நட்புறவுகள் கனிந்து அவர்களை என் வீட்டிற்கு அழைத்துவரும் அளவுக்கு வளரமுடியவில்லை. ஏனென்றால் அவர்களை என் வீட்டிற்கு அழைத்துவர அனுமதியில்லை. அவர்கள் என்னோடு தொலைபேசியில் பேசுவதற்கும் அனுமதியில்லை. சிலவேளைகளில் என் வீட்டின் தொலைபேசி மணி அடித்து, அழைப்பு எனக்காய் உள்ளபோது, “என்னை யாராவது எனது பள்ளியிலிருந்து அழைக்கிறார்களோ” என்றும் அதனால் வரும் கடும் விளைவால் என்னைத் திகில் ஆட்டிப்படைக்கும்.

எப்போதும் நண்பர்களுடன் அச்சத்தோடேதான், ஈடுபாடு கொண்ட வளாயிருந்தேன். அதனால் தனிமையாய் இருப்பதற்கு ஏற்படைய வளானேன். அதனால் மற்ற யாருடனும் நட்புமுறையில் பழகுவதற்கு தடுமாற்றம் அடைந்தவளாய்க் காணப்பட்டேன்.

பயம்! பயம்! பயம்!

ஒவ்வொரு வார இறுதியிலும் எனது தந்தை அளவுக்கு அதிகமாகக் குடிப்பதுண்டு, அடிக்கடி அவர் அவருடைய குடிவெறிப் பந்திக்கு என்னையும் அழைத்துச் செல்வதுண்டு அப்படி அங்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய், உடல் ரீதியாகவும் அவரது விருப்பத்துக்கு என்னை பயன்படுத்தியதுண்டு. அநேக வேளைகளில் அவர் மிகுந்த கோபத்துடன் வீட்டிற்கு வந்து என் தாயையும் அடிப்பதுண்டு. ஒருமுறை அவர் மிகவும் கோபமாகப் பேசியதற்காகவும் அடித்தார். எனினும் என் தாயை அடித்ததுபோல என்னை அடிக்காது விடுவார். அவர் என் தாயை அடித்தபோதெல்லாம் என்னை அடித்தது போலவே உணர்ந்தேன்.

என் தகப்பனார் அவரைச் சுற்றி நடக்கும் யாவற்றையும் அடக்கி படைக்கும் திறனுடையவராகவே இருந்தார். நாங்கள் எப்போது

எழுவேண்டும், எப்போது படுக்கைக்குச் செல்லவேண்டும், என்ன உண்ணவேண்டும், எவற்றை உடுக்கவேண்டும், எவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டும், எவருடன் தொடர்பு கொள்ளவேண்டும், தொலைக்காட்சியில் எவற்றைப் பார்க்கவேண்டும், சுருங்கச் சொல்லின் எங்கள் வாழ்வின் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் அவரே முடிவு செய்பவராயிருந்தார்.

என் தகப்பனார் என் தாயாரையும் என்னையும் வசைச்சொற்களால் இகழ்பவராகவே காணப்பட்டார். நான் ஒன்பது வயதுள்ளவளாக இருந்தபோது பிறந்த எனது சகோதரனையும், பெண்குழந்தையாக இல்லை என்ற காரணத்தினால் வசைமாரி பொழிந்தார்.

பிறக்கபோகும் குழந்தை பெண்குழந்தையாக இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணியிருந்ததையும் எண்ணிப்பார்க்கிறேன்.

எங்கள் குடும்பத்தில் இன்னொரு பெண்குழந்தை இருந்தால், நான் குறைந்தபட்சம் சிறிது நேரமாவது தனியாக விடப்படக்கூடும் என்று சிந்தித்தேன்.

என் தகப்பனார் தொடர்ந்து இழிவான ஆபாசமான சொற்களால் எங்களைச் சபித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் எதிலும் எவரையும் குறை காண்கிறவராகவே இருந்தார். எங்களில் யாரும் எப்போதுமே சரியானபடி காரியங்களைச் செய்வதில்லை என்றும், எதற்கும் தகுதியற்றவர்கள் என்பதுமே அவரது கருத்தாக இருந்தது. அநேகமாக எந்நேரமும் எதற்கும் உதவாக்கரையானவர்கள் என்றே கணிக்கப்பட்டோம்.

சில நேரங்களில், என் தகப்பனார் நேர்மாறாக இருப்பார். அவரே எங்களுக்குப் பணம் தந்து கடைத் தெருவுக்குச் சென்றுவாருங்கள் என்பார். சில நேரங்களில் பரிசுள்கூட எங்களுக்குக் கொண்டுவந்து தருவார். அவர் சூழ்ச்சித் திறம் உடையவராயும் எவரையும் பலவந்தம் செய்பவராயும் இருந்தார். தான் அடைய வேண்டுமென்று விரும்புவதை அடைவதற்காக எதையும் செய்வார். தன்னுடைய சொந்த காரியங்களுக்குப் பிறரைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதைத் தவிர வேறு எந்த நிலையிலும் பிறர் பயனுடையவர்கள் அல்ல என்ற கணிப்பு உடையவராயிருந்தார்.

எங்கள் வீட்டில் அமைதிக்கே இடமில்லாமற்போயிற்று. நான் பெரியவளாய் வளர்ந்து தேவனுடைய வசனங்களில் ஒன்றிப்போகும் வரைக்கும் பல ஆண்டுகளாக உண்மையான சமாதானம் என்னவென்று அறியாதிருந்தேன்.

நான் மறுபிறப்பின் அநுபவத்தை, என் ஒன்பதாவது வயதில், உறவினர் வீட்டிற்குச் சென்றபோது அடைந்தேன். இரட்சிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஒருநாள் இரவு அவர்களுடன் ஒரு சபை ஆராதனையில் பங்குபெற்றேன்.

இரட்சிக்கப்பட வேண்டியதின் அவசியத்தை நான் எப்படி உணர்ந்தேன் என்பதைச் சற்றும் அறியவில்லை. எனினும் தேவன்தான் அந்த ஆர்வத்தை எனது இதயத்துக்குள் வைத்திருக்கவேண்டும்.

நான் இயேசு கிறிஸ்துவை எனது சொந்த இரட்சகராக அந்த மாலை வேளையில் பெற்றுக்கொண்டதுடன் ஒரு மகிமையான சுத்திகரிப்பையும் அநுபவித்தேன். அதற்குமுன்பு என்னிடம் காணப்பட்ட தகாத பாலியல் உறவுகாரணமாக (Incest) நான் அசுத்தமாக இருப்பதாகவே எண்ணினேன்.

இப்போது நான் சுத்தமாயிருப்பதாக எண்ணிக்கொண்டேன். நான் உள்ளான குளியலைப் பெற்றதுபோல் உணர்ந்தேன். எப்படி இருந்த போதிலும் எனது பிரச்சனை என்னை விட்டுப்போனபாடில்லை. நான் என் வீட்டிற்குத் திரும்பிய உடனே எனது பழைய “மன உறுத்தல்கள்” என்னிடமே திரும்பின. என் இயேசுவை நான் இழந்துவிட்டதாக எண்ணினேன். எனவே, எனக்குள்ளே இருந்த உண்மையான சமாதானத்தையும் சந்தோஷத்தையும் நான் ஒருபோதும் அறியவில்லை.

நம்பிக்கை துரோகம்

என் தாயாரைப் பொறுத்தவரையில் என்ன? இதில் அவளின் பங்கு என்ன? ஏன் அவள் எனக்கு உதவி செய்யமுடியவில்லை. ஏறக்குறைய எட்டு

அல்லது ஒன்பது வயதுள்ளவளாக நான் இருந்தபோது, எனக்கும் என் தந்தைக்குமிடையே என்ன நடந்து கொண்டிருந்தது என்று நான் என் தாயாரிடம் கூறினேன். ஒருநாள் அவள் என்னை சோதிக்கும் வண்ணமாக எனது தந்தையிடம் நேருக்குநேராகவே வாதிடவைத்தாள். என் தந்தையோ நான் பொய் சொல்வதாகக் கூறினார். என் தாயோ என்னைக் காட்டிலும் அவர் கூறுவதையே நம்பினார். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தன்னுடைய கணவனை நம்பாமல் ஒரு பெண்ணால் எப்படி இருக்கமுடியும்? அந்த வகையில் எனது தாயார் உண்மையை அறிந்து கொண்டாள் என்ற ஆழமான உள்ளுணர்வு என்னுள் உருவாகியது. அவள் அவ்வாறு எண்ணுவது தவறு என்று முழுமையாக நம்புவதற்கு ஏதுவில்லாதிருந்தும் நம்பிவிட்டாள்.

நான் பதினான்கு வயதுள்ளவளாக இருந்தபோது, ஒருநாள் நான் எதிர்பார்த்ததற்கு முன்பாகவே மளிகைக் கடையிலிருந்து வீட்டுக்குள் அடியெடுத்து வைக்கும்போது, என்னோடு பாலியல் முறையில் தவறாக உறவு கொண்டிருந்த என் தகப்பனைக் கையுங் களவுமாய் பிடித்தாள். அவள் பார்த்தும்கூட வெளியே போய் தான் அந்த இடத்தில் வராதது போன்ற பாவனையில் இரண்டு மணிநேரத்திற்குப் பின்பு திரும்பி வந்தாள். *என் தாயார் என்னை ஏமாற்றிவிட்டாள்.* தான் உதவியிருக்கக் கூடிய நிலைமையிலும் எனக்கு அவள் உதவவே இல்லை.

அநேக வருடங்கள் கடந்தபின்பு (சரியாக முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு) தான் அந்த “இழிசெயலை” பொறுத்துக்கொள்ள முடியாமல் ஆகிவிட்டதாக என்னிடம் தெரிவித்தாள். அந்த முப்பது ஆண்டுகளும் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டது கூட இல்லை. அந்தக் குறிப்பிட்ட காலக் கட்டத்தில் அவள் நரம்புத்தளர்ச்சியால் மிகுந்த அவதிக்குள்ளானாள். அவளை அறிந்தவர்கள் யாவரும் “வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றம்” என்றே குறை கூறினர்.

இரண்டு ஆண்டுகள் அதிர்ச்சி வைத்தியம் செய்யப்பட்டதால் அவளது நினைவாற்றல் தற்காலிகமாக அழிக்கப்பட்டுபோனது. மருத்துவர்களில் ஒருவர்கூட அவள் மறக்கவேண்டிய காரியத்திற்கு உதவிபுரிந்தவர்களாக

இருக்கவில்லை. எனினும் அவள் சிலவற்றை மறந்தாக வேண்டுமென்பதை ஒத்துக்கொண்டனர். ஏதோ சில காரியங்கள் அவளுடைய மனதில் கிடந்து அவளை மென்று தின்று அவளுடைய மனநலத்தைக் குன்றச் செய்துள்ளது என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது.

எனது தாயாரோ தனது உடல் நிலையில்தான் கோளாறு, மனப் பிரச்சினை காரணமல்ல என்று வாதிட்டார். தனது இளவயதில் இருந்ததான, மகளிரைத் தாக்கும் கொடிய சிக்கல் நிமித்தமாக அவருக்கு அந்த நேரம் வாழ்வினாலேயே சொல்லமுடியாத அளவு கடின நேரமாயிருந்தது. தனது முப்பத்தாறாவது வயதில் செய்துகொண்டதான கர்ப்பப்பை நீக்கத்தால் காலத்துக்குமுன்பே மாதவிலக்கு நிற்பதற்குரிய தொல்லைகள் தொடங்கின. அந்நேரம் மகளிருக்கான ஹார்மோன்கள் (Hormones) செலுத்துவதில் எல்லா மருத்துவர்களுக்கும் உடன்பாடு இருந்ததில்லை. ஆகவே, அது அவர்களுக்கு மிகக்கடினமான நேரமாக இருந்தது. அவர்களின் வாழ்வில், அவர்கள் கைக்கொள்ளுவதற்கு அதிகமாகவே யாவும் நிகழுவதாகத் தோன்றியது.

என் தாயார் பல ஆண்டுகளாகத் தாங்கி வந்த வன்கொடுமையாகிய இகழ்ச்சியை எதிர்கொள்ள அவர்கள் மறுத்தமையால்தான் அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட உணர்வுகளில் பாதிப்பு (Emotions collapse) ஏற்பட்டதென்று நான் எண்ணுகிறேன். “சத்தியத்தையும் அறிவீர்கள், சத்தியம் உங்களை விடுதலையாக்கும் (யோவான் 8:32) என்பதை நினைவுகூருங்கள்.

தேவனுடைய வசனம் சத்தியம்; அது செயல்படுத்தப்பட்டால், சிறைப்பட்டவர்களை விடுவிக்க அதற்கு இயல்பாகவே சக்தி உண்டு. நமது வாழ்வின் பிரச்சனைகளை நேருக்குநேராகச் சந்திக்க தேவனுடைய வசனம் நமக்கு கொண்டுவரும். எதிர்த்து நின்று தாக்கு என்று தேவன் நமக்குச் சொல்லும்போது நாம் பின்னிட்டு ஓடுவோமாயின் நாம் அடிமைத்தனத்திலேயே நிலைத்திருப்போம்.

வீட்டை விட்டு வெளியேறுதல்

என் தகப்பனார் வேலைக்குப் போயிருக்கும் வேளையில், எனது பதினெட்டாவது வயதில் நான் வீட்டை விட்டு வெளியேறினேன். அதன் பின்பு, மிகக்குறுகிய காலத்திலேயே என்மீது ஆர்வம் காட்டிய ஒரு இளைஞனை நான் திருமணம் செய்து கொண்டேன்.

என்னைப் போலவே, என்னுடைய புதிய கணவருக்கும் பிரச்சனைகள் இருந்தன. அவர் ஒரு சூழ்ச்சித்திறமை உடையவராகவும், திருடராகவும், ஏமாற்றுக்காரராகவும் இருந்தார். அநேக நேரங்களில் அவர் வேலை செய்வதில்லை. நாங்கள் பல இடங்களுக்குச் சென்றோம். ஒருமுறை கலிபோர்னியாவில் என் கையில் பத்து சென்ட் சில்லறைக் காசுகளும், மயக்கம் விளைவிக்கும் சோடாக்கள் நிறைந்த பெட்டி ஒன்றையும் என்னிடம் தந்து என்னைக் கைவிட்டுச் சென்றுவிட்டார். அப்போது நான் பயம் அடைந்தவளானேன். எனினும் பயத்திற்கும் மன அதிர்ச்சிக்கும் ஏற்கனவே பழக்கப்பட்டவளாயிருந்தபடியால் அதிகமாக நான் பாதிப்புக்குள்ளாகவில்லை. குறைந்த அளவு “அனுபவம்” உடையவர்களுக்கு விளையும் பாதிப்புகளை போல் அல்லாமல் குறைந்த அளவே பாதிப்புக்குள்ளானேன்.

நான் பகலில் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் சமயங்களில் என் கணவர், பல வேளைகளில் என்னைக் கைவிட்டுச் சென்றதுண்டு. அவர் விட்டுச் செல்லும் ஒவ்வொரு தடவையும் சில வாரங்களாவது, சில மாதங்களாவது எங்காவது சென்றுவிடுவார். பின்பு திடீரென்று திரும்பி வருவார். அப்போது அவர் கூறும் இனிமையான வார்த்தைகளையும் மன்னிப்பு கோரும் செயலையும் நான் கண்ணுற்று மீண்டும் இதே காரியம் நிகழும்வரை நான் அவரை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அவர் என்னோடு வாழ்ந்த காலத்தில் தொடர்ந்து குடித்துவிட்டு பிறபெண்களுடன் தொடர்புடைய வராக இருந்தார்.

திருமணம் என்று நாம் சொல்கிற அந்தச் சம்பிரதாயத்தை ஒரு விளையாட்டை போலவே ஐந்து ஆண்டுகள் நடத்தினோம். நாங்கள்

இருவருமே வாழ்க்கையில் முதிர்ச்சிபெறாத இளைஞர்கள்; பதினெட்டு வயதுடையவர்களாகவும் முறையாகப் பெற்றோரால் வளர்க்கப்படாதவர்களுமாக இருந்தோம். எனது இருபத்தோராவது வயதில் எனக்கு ஒரு கருச்சிதைவு ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து எனது பிரச்சனைகள் மேலும் சிக்கலுக் குள்ளாக்கின. எனது இருபத்திரண்டாம் வயதில் எனது மூத்தமகன் பிறந்தான். அக்குழந்தை என் வயிற்றில் கருக்கொண்டிருந்தபோது என் கணவர் என்னைக் கைவிட்டுச் சென்றுவிட்டார். காண்போர் யாவரிடமும் என் வயிற்றில் வளருவது அவருடைய வித்து அல்ல என்று கூறிப்போய் விட்டார். இப்படி என்னை நிற்கதியாக்கிவிட்டு எங்கள் குடியிருப்பிலிருந்து இவ்வாறாக தொகுப்பு வீடுகள் கடந்து, தன்னோடு வயது முதிர்ந்த ஒரு பெண்ணுடன் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார்.

1965 ஆம் ஆண்டு ஒரு கோடைக்காலத்தின்போது, எனக்குப் பைத்தியம் பிடிப்பது போன்றதொரு போரட்டம் என்னை நெருங்குவதாக நான் எண்ணினேன். தாய்மைக் காலம் முழுவதும் நான் சரியாக உணவு உட்கொள்ளாததால் எனது எடை குறைந்துகொண்டு வந்தது. நண்பர்களும், பண வசதியும், ஆயுள் காப்பீடும் இல்லாமல் நான் மருத்துவ வசதிபெற மருத்துவமனைக்குச் சென்றேன். ஒவ்வொருமுறை மருத்துவப் பரிசோதனைக்குச் செல்லும்போது வெவ்வேறு மருத்துவரிட மாகச் சென்றேன். உண்மையில் எனக்கு மருத்துவம் பார்த்த மருத்துவர் அனைவரும் பயிற்சி மருத்துவர்களே. என்னால் தூங்க முடியவில்லை. எனவே கடைகளில் கிடைக்கும் தூக்க மாத்திரைகளை உட்கொள்ள லானேன். அவைகள் வயிற்றில் உள்ள பிள்ளைக்கோ, எனக்கோ ஊறு ஒன்றும் செய்யாமைக்காகத் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்.

அந்த வருட கோடைக்காலத்தில் வெப்பம் நூறு டிகிரிக்கு மேல் ஏறியது. எனது சிறிதான அடுக்குமாடியில் மூன்றாவது மாடி அறையில் மின் விசிறியோ அல்லது குளிர் காற்றுச் சாதனமோ இல்லை. என்னிடம் இருந்த ஒரே உடைமை எதுவெனில், யாவும் மிகப்பழமையான மற்றும் அடிக்கடி பழுதடையக்கூடிய ஸ்டூடிபேக்கர் வாகனம் மட்டுமே. என் தகப்பனார் எப்போதும் வலியுறுத்துவதெல்லாம், நான் ஒருநாள் அவரிடம் உதவிக்காகக் கூனிக்குறுகித் தன்மானமிழந்து செல்லவேண்டும்

என்பதே. ஆனால் நானோ அப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்யக்கூடா தென்று தீர்மானம் உடையவளாயிருந்தேன். எனினும் அத்தகைய முடிவு என்னவாகும் என்பதைக்கூட உணராதிருந்தேன். இப்படிப்பட்ட இறுக்கமான சூழலில் சுவற்றில் சாய்ந்து உட்கார்ந்தபடி அல்லது சன்னல் வழியாக வெளியில் வெறித்தபடி மணிக்கணக்காக, நான் என்ன செய்கிறேன் என்பதையும் உணராதவளாய் அமர்ந்திருந்தேன் என்பதை இப்போதும் நினைக்கிறேன். என் குழந்தை பிறப்பதற்காகக் குறிப்பிட்டிருந்த நாள் வரைக்கும், நான் வேலைக்குச் சென்றேன். நான் வேலையை விட்டு வெளியேறும் நாளில் எனது சிகை ஒப்பனையாளரும் அவளது தாயும் என்னை உள்ளே அழைத்து வந்தனர்.

என் குழந்தை பிறக்க நாலரை வாரம் தாமத்தித்தது. எந்தவித எதிர்பார்ப்புமற்றவளாய் இருந்தேன். குழந்தை பிறந்தால் எப்படிப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற சிந்தனைக்கூட என்னிடம் காணப்பட வில்லை. குழந்தை பிறந்த அன்று என் கணவர் மருத்துவமனையில் தலைகாட்டினார். குழந்தையின் சாயல் அவரைப்போலவே இருக்கக் கண்டு, அது தனது வித்து அல்ல என்று மறுப்பதற்கான எந்த முகாந்தரமும் அவரிடம் இல்லாமற்போயிற்று. எனவே, முன்புபோல் மன்னித்துக்கொள், நான் நிச்சயமாக மாறப்போகிறேன் என்றார்.

நான் மருத்துவமனையிலிருந்து அனுப்பப்பட்டபோது எங்களுக்குத் தங்குவதற்கு எங்கும் இடமில்லாமற்போகவே, என் கணவரின் சகோதரரின் முந்தைய மனைவியை (அவர்கள் ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவத் தாய்) தொடர்பு கொண்டபோது நான் வேலைக்கு மீண்டும் செல்லவியலும் வரை தற்காலிகமாகச் சிறிது காலம் அவர்களோடு தங்குவதற்கு அனுமதித்தார்கள்.

இந்தச் சிறிய விளக்கங்களுடன் என் வாழ்க்கை எப்படிப்பட்டதாய் இருந்திருக்கும் என்று நீங்களே சிந்தித்துப்பாருங்கள். மெய்யாகவே அது வேடிக்கையான-பரிகசிக்குக் கூடியதான ஒன்றுதான். என் முழு வாழ்க்கையின் போராட்டத்திலும் நிலையானது என்று சொல்லும்படி ஒன்றும் இருந்ததில்லை. நான் விரும்பியதும், நம்பிக்கையற்ற நிலையில் ஏக்கமுடன் யோசித்ததும், அவ்வித ஸ்திரத்தன்மை மாத்திரமே.

இறுதியாக 1966 ஆம் ஆண்டு கோடைக்காலத்தில், எனக்கு என்ன நடந்தாலும் கவலையில்லை என்கிற எல்லையை அடைந்தேன். இனிமேல் என் கணவரோடு இணைந்து வாழமுடியாது என்ற நிலைக்கு வந்தேன். சொல்லவேண்டுமானால், இன்றளவும் அந்த நபர் மீது ஒரு சிறு கடுகளவு கூட எனக்கு மரியாதை இல்லை. இந்த இக்கட்டான நேரத்திலும் சட்ட ரீதியாகவும் பல தொல்லைகளுக்கு அவர் ஆளாகியிருந்தார். நான் என் மகனையும், என்னால் என்னென்ன எடுத்துக்கொள்ள முடியுமோ அவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு வெளியே நடந்தேன். ஒரு மூலையில் இருந்ததான தொலைபேசி பூத்துக்குச் சென்று, நான் இப்போது வீட்டிற்கு வரலாமா என்று கேட்டு என் தந்தையுடன் பேசினேன். மெய்யாகவே அவர் மகிழ்ந்து போனார்.

நான் வீட்டிற்குச் சென்று வாழ்ந்து ஒரு சில மாதங்களுக்குள், எனது கணவனிடமிருந்து மணமுறிவும் அனுமதிக்கப்பட்டது என்று அறிந்து கொண்டேன். அது 1966 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் ஆகும். அந்த நேரம் என் தாயின் மனநிலை நாளுக்கு நாள் மோசமடைந்து கொண்டிருந்தது. அவர்களுக்கு மிகக் கடுமையான வலிப்பு நோய் ஏற்பட்டு, தன்னிடமிருந்து எதையோ திருடிக்கொண்டதாக தன்னுடன் பணியாற்றிய பண்டகசாலை எழுத்தரையும் தன்னுடன் பணியாற்றியவர் களையும் அச்சுறுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். மேலும் தனது கைப்பையில் கத்தியை எடுத்துக்கொண்டுச் செல்லவும் தொடங்கினார்கள்.

அவர்கள் எதற்கும் எல்லாவற்றிற்கும் வெறித்தனமாய் வசைமாரி பொழியவும் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். ஒருநாள் இரவு, குளியலறையை நான் சரியாகத் தண்ணீரால் துடைத்து சுத்தம்பண்ணத் தவறிவிட்டேன் என்பதற்காகத் துடைப்பத்தினால் என்னை அடித்ததை இன்றும் நினைவு கூற முடிகிறது.

இவையெல்லாம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த வேளையில் என் தகப்பனாரிடம் சிக்கிக் கொள்ளாமல் தவிர்க்க ஒருவேலையை ஏற்றுக்கொண்டேன். அவருடன் தனியாக இருப்பதை நான் தவிர்த்தேன். சுருக்கமாகச் சொல்லுவது எனின், என்னுடைய வாழ்க்கை ஒரு “வாழும் நரகமாகவே இருந்தது”.

என்னுடைய பொழுதுபோக்குக்காக வார இறுதியில் மதுகுடிக்கும் விடுதிகளுக்குச் செல்லத் தொடங்கினேன். அதுவும் அங்குள்ள யாராவது என்னிடம் அன்பு பாராட்டுவார்களாவென்று எதிர்பார்த்தே அப்படிச் செய்தேன். சில சமயங்களில் அதிகமாக குடித்தேன் எனினும் போதை தலைக்கேறும் அளவுக்கு குடிக்க விரும்பினதில்லை. நான் சந்தித்த பல ஆண்மக்களுடன் “துயில்வதற்கு” மறுத்தேன். எனது வாழ்க்கை குழப்பமாகவே இருந்தபோதிலும் நான் நன்றாகவும் தூய்மை யாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று வாஞ்சித்தேன்; ஆவலுடையவளாகவும் இருந்தேன்.

குழப்பமடைந்தவளாய், பயந்து தனிமைப்பட்டு திடனற்று தளர்வுற்று, “அன்பின் தேவனே, நான் சந்தோஷமுள்ளவளாயிருக்க எனக்கு இரங்கும். சிலநாட்கள், உண்மையிலேயே என்பால் அன்பு செலுத்தக் கூடிய ஒருவரை—தேவாலயத்துக்கு அழைத்துச் செல்லும் ஒருவரை எனக்குத்தாரும்” என்று மேலும் வேண்டிக்கொண்டேன்.

எனது கூடரொளிப்பட்டயமாகிய போர்வீரன்

எனது பெற்றோர் இரண்டு குடும்பங்கள் வசிக்கக்கூடிய அடுக்கு மாடிக்குடியிருப்பில் ஒரு இருப்பிடத்தை வாங்கினார்கள். அவர்கள் வசித்த அடுக்குமாடியில் வாடகைக்குக் குடியிருந்த ஒரு மனிதரின் நண்பரின் பெயர் டேவ் மேயர். ஒருநாள் மாலைப்பொழுதில் பந்தடித்து விளையாட (Bowling) தனது நண்பரை அழைத்துச் செல்ல வந்திருந்தார். நான் எந்தாயின் காரைக் கழுவிக்கொண்டிருந்தேன். அவர் என்னைக்கண்டு என்னோடு பேச முயன்றார். ஆனால் நானோ என்னுடைய வழக்கமான கேலி செய்யும் தன்மையில் இருந்தேன். அவர் என்னை நோக்கி: “உனது காரைக் கழுவி முடித்தபின்பு எனது காரையும் கழுவி விடுவாயா”, என்று கேட்டார். அதற்கு நான், “வேண்டுமானால் உன் காரை நீயே கழுவிக்கொள்” என்று வெடுக்கெனப் பதிலளித்தேன். ஏனெனில் எனது

தகப்பனார், முந்தைய கணவரால் ஏற்பட்ட அனுபவத்தின் காரணமாகவே அப்படிச் சொன்னேன். ஆண்களை நம்பவே என்னால் முடியவில்லை; எனினும் அது ஒரு தப்புக்கணக்குதான்.

டேவ் தேவனுடைய ஆவியினால் நடத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். மறுபடியும் பிறந்து, பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானமும் பெற்று, முழு இருதயத்தோடு, தேவனை நேசிக்கிறவராக காணப்பட்டார். அவரது இருப்பத்தாறாவது வயதில், திருமணத்துக்கு ஆயத்தமாகியுங்கூட, தன்னை ஒரு நல்ல பெண்ணிடம் தேவன் நடத்த வேண்டுமென்று, ஆறுமாதகாலமாக தொடர்ந்து ஜெபித்து வந்தாராம். மேலும் அந்தப் பெண் உண்மையிலேயே உதவி வேண்டப்படுகிற ஒருவராகவும் இருக்க வேண்டுமென்றும் அவர் தேவனிடம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாராம்.

டேவ், தேவனால் நடத்தப்பட்டபடியால் என் “சுடு சொல்” அவமதிப்பை உண்டாக்குவதற்குப் பதிலாக அவருக்கு உற்சாகம் அளித்தது. பின்னர் தனது பணியிலிருந்து திரும்பும்போது, தனது நண்பர்களிடம் என்னைச் சந்திக்க ஒருநாளை குறிக்க விரும்புவதாகக் கூறினார். முதலில் இதற்கு நான் மறுத்தேன், எனினும் பின்னர் மனதை மாற்றிக் கொண்டேன். ஐந்து நாட்களுக்குள்ளே தன்னைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும்படி டேவ் என்னைக் கேட்டார். நாங்கள் இணைந்து வெளியில் சென்றதான அந்த முதல்நாள் இரவே, நான் அவருக்கு மனைவியாக வேண்டுமென்று விரும்பினார். ஆனாலும் நான் அஞ்சிவிடக் கூடாதென்று கருதித் திருமணத்திற்கான திட்டத்தை சிலவாரங்களுக்குத் தள்ளிப்போடத் தீர்மானித்தார்.

என்னை பொறுத்தளவில், அன்பு என்பது என்னவென்றே அறியப்படவில்லை என்பதுடன், மேலும் நான் இன்னொரு ஆண் மகனிடம் சிக்கிக்கொள்ள விரும்பவில்லை. எவ்வாறாயினும் வீட்டில் நிலைமை மேலும் மோசமான தாலும், எந்நேரமும் முற்றிலுமாய் திகிலடைந்த நிலையில் இருந்ததாலும், அப்பொழுது நான் கடந்து செல்லும் நிலையைவிட நல்ல ஒரு நிலை அமைந்தால் போதுமென்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.

தன்னோடு சேர்ந்து தேவாலயத்துக்கு வரமுடியுமா என்று டேவ் என்னைக்கேட்டார். அது நான் விரும்பிய ஒரு காரியம்தான். என்னுடைய ஜெப வேண்டுகொளும் இவ்வாறாகவே இருந்தது: “தேவன் என்பால் அன்பு செலுத்தும் யாராவது ஒருவரை எனக்குத்தந்தால், அவர் என்னைத் தேவாலயத்துக்கு அழைத்துச் செல்பவராக இருக்கவேண்டும் என்பதே.” நான் ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை வாழ வேண்டுமென உள்ளத்தின் ஆழத்தில் விரும்பினேன். எனினும் அதற்கு என்னை வழிநடத்திச் செல்லும் அளவுக்கு வலிமை பெற்றவராக இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்திருந்தேன். நாங்கள் சந்தித்தபோது பத்துமாதக் குழந்தையாக இருந்த என் மகனை நன்கு பராமரிப்பதாக டேவ் வாக்களித்தார். எனது சகோதரனின் பெயராகவும் எனக்கு மிகவும் விருப்பமான பெயராகவும் இருந்தபடியால் என் மகனுக்கு தாவீது (David) என்று பெயர் சூட்டினேன். நான் இன்றுங்கூட என்னுடைய இருளான, கைவிடப்பட்ட சூழலின் மத்தியிலும் தேவன் திட்டமிட்டு என்னில் நடத்திய ஒவ்வொரு நல்ல காரியங்களையும் நினைத்து வியப்பில் ஆழ்கிறேன்.

1967 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 7 ஆம் நாள் நானும் டேவும் திருமணம் செய்து கொண்டோம். ஆயினும், அதற்குப்பின்பு ஒருபோதும் மகிழ்ச்சியாய் வாழ்ந்ததில்லை. திருமணமோ, தேவாலயம் செல்லுவதோ என்னுடைய பிரச்சனையை தீர்க்கும்படி துணைபோனதில்லை. என்னுடைய குடும்ப வாழ்க்கையோ அல்லது திருமணவாழ்வோ அல்ல; மாறாக எனக்குள்ளிருந்த எனது காயப்பட்ட, இடிந்துபோன மனஉணர்வுகள்தான் அந்தச் சிக்கலாக இருந்தது.

இகழப்படுதல் என்பது ஒருநபரை உணர்வுகளை நிலையில் ஊனப்படுத்தி, எந்தவித இடையூறுமில்லாமல் ஆரோக்கியமான நிலையான உறவுகளைப் பாதுகாக்க இயலாமல் செய்துவிடுகிறது. நானோ அன்பைச் செலுத்தி அதைப்பெற்றுக்கொள்ள விரும்பினேன்; எனினும் என்னால் இயலவில்லை. எனது தந்தையைப் போலவே யாவற்றையும் கட்டுக்குள் வைத்து அடக்கிக்கொண்டு, சாதாரியமாக கோபித்து, விமரிசனம் செய்துகொண்டு, எதிரிடையாகவும் செயல்பட்டுக்கொண்டு அதிகாரத் தோரணையுடனும் நியாயம் தீர்க்கும்

சுபாவத்துடனும் இருந்தேன். நான் எப்படி வளர்க்கப்பட்டேனோ, அந்த நிலைக்கே நானும் மாறிவிட்டேன். நான் முழுமையாக சுய அநுதாபத்தால் நிறைந்து, புண்படுத்தப் பட்டவளாக, மனச்சோர்வுள்ளவளாய், கசப்புள்ளவளாய், ஆனேன். நீங்கள், எனது குணாதிசயங்கள் என்னவென்பதை புரிந்து கொள்ளுவீர்கள் என நம்புகிறேன்.

நான் சமுதாயத்தினுள் செயல்பட்டேன்; நான் வேலை செய்தேன். டேவ் அவர்களும் வேலை செய்தார்கள். நாங்கள் இணைந்தே தேவாலயத்திற்குச் சென்றோம். டேவ் எதையும் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளும் சுபாவம் உடையவராக இருந்தார். பொதுவாகவே டேவ் என் வழியில் நான் நடந்துகொள்ள அனுமதித்தார். அப்படி மறுத்தபோது அச்செயல் என்னைப் கோபமூட்டினது. எல்லாவற்றிலும் நான் சரியாகவே நடந்து கொண்டேன், என்றே நினைத்தேன். எனக்கு எந்த பிரச்சனையும் இருந்ததில்லை. நான்தான் மற்றவர்களுக்குப் பிரச்சனையாயிருந்தேன்.

நான் மறுபடியும் பிறந்த அனுபவத்தைப் பெற்றிருந்தேன் என்பதை நீங்கள் நினைவில் கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். நான் இயேசுவை நேசித்தேன். என் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டனவென்றும் நான் இறந்தால் பரலோகம் செல்வேன் என்றும் நம்பினேன். ஆயினும், எனது அனுதின ஜீவியத்தில் ஜெயமில்லை, சமாதானம் இல்லை, சந்தோஷமில்லை என்பதை அறிந்தேன். கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும் சந்தோஷமாய் இருப்பர் என்று நான் நம்பியிருந்த போதிலும், எனக்குள் அந்த சந்தோஷம் இல்லை. இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலம் சுத்திகரிக்கப்படுவது எத்தகையது என்பதை நான் தெரியாதவளாயிருந்தேன். நானோ, எப்போதும் பயனற்றவள் ஒருத்தி என்று குறைபட்டுக்கொண்டேன். நான் சுய கட்டுப்பாட்டைக் இழந்தேன். எனக்கும் ஒரு சுயத்தகுதி இருப்பதாக நினைத்து நான் தனிப்பட்ட சில குறிக்கோளுக்காகப் பணிபுரிந்தபோது நான் என்னை வெறுக்காமலிருந்தேன்.

காரியங்கள் மாற்றப்பட்டால், மற்றவர்களும் மாறினால் நானும் சரியாகிவிடுவேன் என்று எண்ணினேன். என் கணவர், என்

குழந்தைகள், என் செல்வ வளமை என் உடல்நிலையாவும் சாதகமாயிருந்து, விரும்பியது யாவும் அனுபவிக்கும்படியாகவும் வேண்டுமிடமெல்லாம் சுற்றித்திரியவும், புதிய வாகனம், புதிய ஆடைகள் வாங்குவதில் மகிழ்ச்சி அடைவதுமாகவும் இருப்பதே மனநிறைவாகும் என்றிருந்தேன்.

என் ஜனங்கள் இரண்டு தீமைகளைச் செய்தார்கள்; ஜீவத்தண்ணீர் ஊற்றாகிய என்னை விட்டுவிட்டார்கள்; தண்ணீர் நிற்காத தொட்டிகளாகிய வெடிப்புள்ள தொட்டிகளைத் தங்களுக்கு வெட்டிக்கொண்டார்கள் (எரே.2:13), என்றுள்ளபடியே நான் எப்போதும் செய்துகொண்டிருந்தேன்.

தேவனுடைய ராஜ்யம் புசிப்பும் குடிப்புமல்ல, அது நீதியும் சமாதானமும் பரிசுத்த ஆவியினாலுண்டாகும் சந்தோஷமாயிருக்கிறது (ரோமர் 14:17), என்பதை விடுத்து நான் எப்போதும் பொருள்களிலும், பிற மனிதர்களிலும் சார்ந்து ஏமாற்றமளிக்கும் வருந்தத்தக்கதான தவறுகளையே செய்துவந்தேன். “கிறிஸ்துவானவர் மகிமையின் நம்பிக்கையாக உங்களுக்குள் இருப்பதே (உணருவதே) அந்த இரகசியம்” (கொலோசெயர் 1:27) என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் விளக்குவதை உணராதிருந்தேன். இதோ, தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்களுக்குள் இருக்கிறதே (உங்களைச் சுற்றிலும்) (லூக்கா 17:21), என்று இயேசுவும் சொல்லியுள்ளார். என்னுடைய சந்தோஷம் கிறிஸ்துவில் மாத்திரமே காணப்பட்டது; ஆயினும் அதைக் கண்டடைய ஆண்டுகள் பலவாயின.

மாம்சீகக் காரியங்களால் நன்மைகள் செய்வதின் மூலம் நீதியைக் கண்டடைய நான் முயன்றேன். சுவிசேஷம் அறிவிக்கும் குழுவிலும் ஆலய அமைப்புக் குழுவிலும் பங்கு பெற்றவளாயிருந்தேன். எனது கணவரும் அந்த ஆலயத்தில் மூப்பராகப் பணியாற்றினார். எங்கள் குழந்தைகளும் ஒரு சபையினால் நடத்தப்படும் பள்ளியில் பயின்றனர்.

நானோ எல்லாக்காரியங்களையும் செவ்வையாகச் செய்ய முயன்றேன். இருந்தபோதிலும் தவறுபுரியாமல் இருக்க என்னால் முடியவில்லை. எனவே நான் மனமுடைந்து, நிலைகுலைந்து, அதிருப்தியடைந்து பரிதாபமான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டேன்.

உண்மையில் நான் அப்பிரச்சனை பற்றிய அறிவில்லாதிருந்தேன்

வன்கொடுமையான, வன்பழியாகிய இகழ்ப்படுதலால் தள்ளுண்டு, துயர்ப்பாதையின் ஊடே பல ஆண்டுகளாகச் சென்றதால், பாதிப்படைந்துள்ளேன் என்பதை நான் ஒருபோதும் உணர்ந்ததில்லை. அந்த நிகழ்வுகள் யாவும் கடந்த கால நிகழ்வுகளே என்று எண்ணினேன். அவை போன்று இப்போது சரீரப்பிரகாரமாக எனக்கு நேரிடவில்லை என்பது உண்மையாயினும் என்னுடைய உணர்வுகளிலும் என் ஆழ்மனதுக்குள்ளும் அவைகள் பதிவாகியிருந்தன. நான் இன்னும் அதன் விளைவுகளை உணருகிறேன். அதனால் சில சமயங்களில் அவைகளைச் செய்தும் விடுகிறேன்.

“ஆகவே எனக்கு உணர்வுபூர்வமான குணப்படுதல் தேவையே!”

உண்மையாகவே நான் கிறிஸ்துவுக்குள் புதிய சிருஷ்டியாக இருந்தேன். இப்படியிருக்க, ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்தால் (ஒட்டப்பட்டிருந்தால்) புது சிருஷ்டியாயிருக்கிறான்; பழையவைகள் (முந்தைய ஒழுக்கஞ்சார்ந்த, ஆவிக்குரிய நிலைமை) ஒழிந்து போயின, எல்லாம் புதிதாயின (2 கொரி. 5:17) என்றுள்ளது போன்று, அனுபவப் பூர்வமாகப் புதிய சிருஷ்டியென்னும் நிச்சயத்தை அதுவரை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை. என்னுடைய மனம், சித்தம் உணர்வுகளுக்கு எதிராகச் செயல்பட்டு நாசமடைந்த ஒருவாழ்வு வாழ்ந்து வந்தேன். எனக்காக, என் முழுவிடுதலைக்காக இயேசு விலைக்கிரயம் செலுத்தியிருந்தார்; ஆனாலும் அவருடைய கிருபையின் ஈவை எங்கனம் பெற்றுக்கொள்வது என்பது குறித்த எந்த எண்ணமும் இல்லாதிருந்தேன்.

சிரழிக்கப்பட்டடு நடத்தப்பட்டதால் நிலைபெற்றுவிட்டக் தீய குணங்கள்

நமது வாழ்வின் கனிகள் (சபாவங்கள்-குணநலன்கள்) ஓரிடத்திலிருந்து வருகிறது என்பதை முதலில் நாம் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஏதோ ஒரு சம்பவத்தால் ஒருவர் மிகவும் கொடூரமானவராகக் காணப்படுகிறார். கெட்டகுணம் என்பது ஒரு கெட்டுப்போன வேருள்ள கெட்டமரத்தின் கெட்ட கனியைப்போன்றது. அழுகிய பழம் அழுகிய வேரிலிருந்து உருவாகிறது. நல்ல பழம் நல்ல வேரிலிருந்து வருகிறது.

உங்கள் வேரை உன்னிப்பாக கவனிப்பது மிகவும் நல்லது. அவை மகிழ்ச்சியற்ற, தீங்கு நிறைந்த, வீண்பழியால் இகழப்பட்டவையாக இருக்கும் எனில், நீங்கள் அவற்றை அந்தக் கெட்டுப்போன மண்ணிலிருந்து வேரோடு பிடுங்கி எடுத்து, இயேசுகிறிஸ்து என்னும் நல்ல மண்ணில் ஊன்றினாலே போதும் என்பதே அந்த நற்செய்தியாகும். நீங்கள் அவரிலும் அவருடைய அன்பிலும் வேரூன்றி

நிலைபெற்றவர் களாக இருக்கவேண்டும். "விசுவாசத்தினாலே கிறிஸ்து உங்கள் இருதயங்களில் (உண்மையாகவே) வாசமாயிருக்கவும், நீங்கள் வேரூன்றி, நிலைபெற்றவர்களாகி, (தங்கியிருக்கவும், உறுதியாயிருக்கவும், அவரின் சொந்த வீடாகக் கொள்ளவும்) சகல பரிசுத்தவான்களோடுங்கூடக் கிறிஸ்துவினுடைய அன்பின் அகலமும், நீளமும், ஆழமும், உயரமும் இன்னதென்று உணர்வீர்" (எபேசியர் 3:17,18), என்று வாசிக்கிறோம்.

மேலும் "நீங்கள் கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்ட படியே, அவருக்குள் வீரர் கொண்டவர்களாகவும், அவர்மேல் கட்டப்பட்டவர்களாகவும், அவருக்குள் நடந்துகொண்டு நீங்கள் போதிக்கப்பட்ட படியே, விசுவாசத்தில் உறுதிப்பட்டு, ஸ்தோத்திரத்தோடே அதிலே பெருகுவீர்களாக" (கொலோசெயர் 2:6,7), என்று அவருடைய வசனம் போதிக்கிறது.

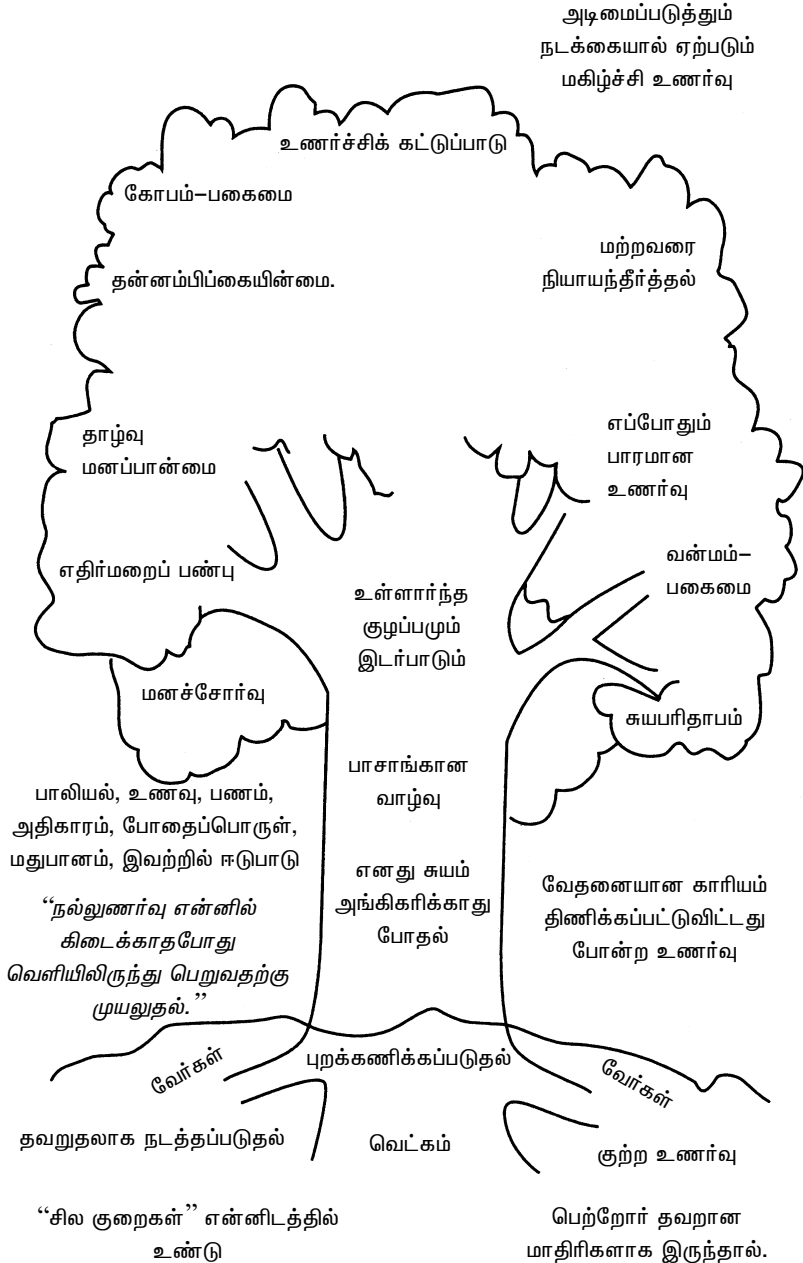
இயேசுதாமே உன்னை அவரில் நிலைத்திருக்கப்பண்ணுவார். மெய்யான திராட்சைச் செடியாகிய அவரில் ஒரு கொடியாக நீ நிலைத்திருக்கும் போது,, யோவான் 15:5 ல் உள்ளதுபோல் "நானே திராட்சைச்செடி, நீங்கள் கொடிகள், ஒருவன் என்னிலும் நான் அவனிலும் நிலைத்திருந்தால், அவன் மிகுந்த கனிகளைக் கொடுப்பான்; என்னையல்லாமல் உங்களால் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது" என்பதற்கிணங்க நீங்கள் மாற்றப்படுவீர்கள்.

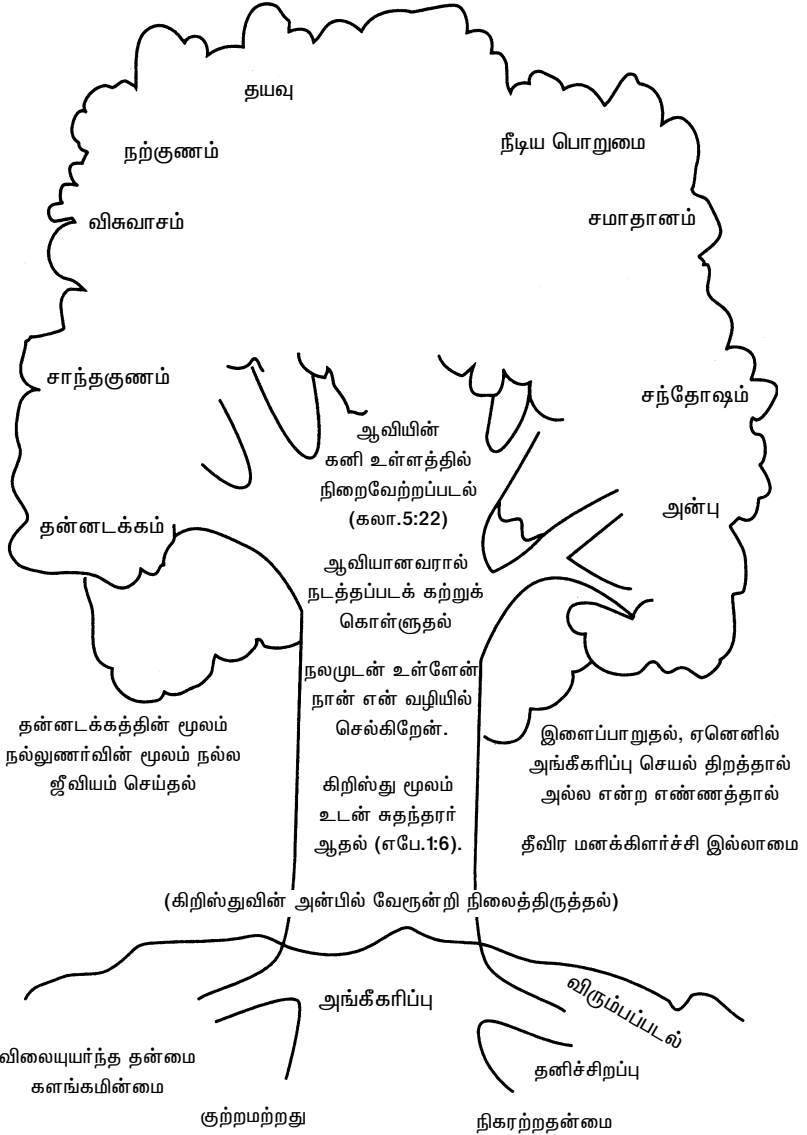
நீங்கள் அவரிலிருந்து புறப்படும் "உயிர்ச் சாறு யாவையும்" (அவருடைய அன்பு, கிருபையின் ஐசுவரியங்கள்) அடையத் தொடங்குவீர்கள். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வோமாயின், நீங்கள் வளரத்தொடங்கும் போது பலமாகவும், ஆரோக்கியமாகவும் வளருவதற்குத் தேவையான யாவையும் வெளிப்பிரகாரமாக அடையாதது போலிருக்கலாம். எனினும் அவை யாவையும் இயேசு, இப்பொழுதே மகிழ்வுடன் தந்தருள்வார்.

நான் களைந்தெறிய வேண்டுமென்று முயற்சி செய்துகொண்டிருந்த பல கெட்ட கனிகள் என் சொந்த வாழ்க்கையில் நிலைகொண்டிருந்தன. சரியாக நடந்துகொள்ளுவதற்கு பல கடின முயற்சிகள் செய்ததுண்டு.

எனினும் நான் அவ்வகையான தீய சுபாவங்களை விட்டு நீங்க வேண்டுமென முயன்றும், இரண்டொரு தீய சுபாவங்கள் எங்கோ ஓரிடத்திலிருந்து சட்டெனவந்து பட்டென ஒட்டிக்கொண்டன. என் முயற்சியோ “டான்டிலியன்” என்னும் களையை அழித்தொழியச் செய்த முயற்சிக்குச் சமமாயிற்று. வெளிப்படையாகத் தெரிந்த காரியங்களைக் களைய முயற்சித்தேனெயொழிய, அந்தச் சிக்கல் உருவாகக் காரணமாக உள்ளாக்குள் மறைந்திருக்கும் வேர்ப்பகுதியைக் களையவில்லை. வேர் உள்ளாக்குள் ஜீவனோடிருந்ததால் புதிய பயிராய்த் தழைத்து வளரும் பிரச்சனைகளை உருவாக்கியது.

அழுகிய வேர் அழுகிய கனியைத்தான் தரும். நல்ல வேரோ நல்ல கனியைத்தரும் என்ற உண்மையைப் பின்வரும் விளக்கப்படங்கள் தெளிவுபடுத்தும்.

ஒரு விளக்கப்படம் போலத் தேவன் எனக்கு இந்த எடுத்துக் காட்டைத் தந்தார். குளிர்சாதனப்பெட்டியைத் திறக்கும்போது ஒருவிதமான “துற் நாற்றத்தை” எப்போதாவது கவனித்திருப்பீர்களா? உடனே நீங்கள், ஏதோ ஒன்று கெட்டுப்போயுள்ளதென்று அறிகிறீர்கள். எனினும் அந்த நாற்றத்திற்கான காரணத்தை அறிவதற்காக குளிர்சாதனப் பெட்டியிலுள்ள பொருட்கள் யாவையும் வெளியேற்றுகிறீர்கள்.

இதே கொள்கைதான் உங்களுடைய தனிப்பட்ட வாழ்விலும் செயல்படுத்தப்படவேண்டும். உங்களுக்கு அடிமனதில் ஏதோ சில கெட்டுப்போயிருப்பதுதான் அதற்குக் காரணமாக இருக்கப்பெறலாம். நீங்கள் சிலத் தேடல்களை மேற்கொண்டு, சிலவற்றை வெறுமையாக்கி, பிரச்சனைக்கு ஆதாரமாக இருக்கும் சிலவற்றை எடுத்து மாற்றுவதுடன் நீக்கிவிடவும் செய்யலாம். அப்போது எல்லாம் புதுமையாகவும், புதியதாகவும் ஆகிவிடும்.

ஒன்றை வேரோடு களைந்தெறிவதென்பது மன அதிர்ச்சிக்கும் வேதனைக்கும் காரணமாகலாம். செடியை வேருடன் பிடுங்கி வேறு இடத்தில் நடுவதில் அச்செடி நன்றாக வேருன்றி நிலைத்து நின்று செழித்தோங்குவதற்கு நீண்டகாலம் பிடிக்கலாம். “உங்களுக்கு நம்பிக்கையின் பூரண நிச்சயமுண்டாகும்படி நீங்கள் யாவரும் முடிவு பரியந்தம் அப்படியே ஜாக்கிரதையைக் காண்பிக்கவேண்டுமென்று ஆசையாயிருக்கிறோம்” (எபி.6:12) என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதற்கிணங்க பொறுமையைக் கடைபிடியுங்கள்.

விசுவாசத்தைத் துவக்குகிறவரும் முடிக்கிறவருமாயிருக்கிற இயேசுவை நோக்கி, நமக்கு நியமித்திருக்கிற ஓட்டத்தில் பொறுமையோடே ஓடக்கடவோம் என்று (எபி.12:1) சொல்லப்பட்டிருப்பதற்கிணங்க அவர் தொடங்கினதை அவர் தாமே செய்துமுடிப்பார். “உங்களில் நற்கிரியையைத் தொடங்கினவர் அதை இயேசுகிறிஸ்துவின் நாள் பரியந்தம் முடிய நடத்துவாரென்று” (பிலிப்பியர் 1:5) அப்படியே நடக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

கெட்டகனி

எனது வாழ்வில் நான் அனுபவித்ததான வழக்கமாய் என்னில் குடிகொண்டுள்ளதான குடிவெறியாட்டம், மனச்சோர்வு, எதிர்மறை எண்ணங்கள், சுயஅனுதாபம், உக்கிரம், நீண்ட நாட்களாய் உள்ள மனக்குறை போன்ற தீயகனிகளே என்னில் அதிகமாக காணப்பட்டது. பிறரை ஆளும் கர்வம் நிறைந்த மனப்பாங்கு எனக்குண்டு. நான் கடினப்போக்கும், கடுகடுப்புப் பேச்சும் விட்டுக் கொடுக்காதத் தன்மையும், சட்டம் பேசுபவளாகவும், குற்றங் குறைகள் காணும் சிந்தையும் உடையவளாகவும் இருந்தேன். மேலும் நான் மிகவும் காழ்ப்புணர்வு உடையவளாகவும் குறிப்பாக மற்றவர்களால் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டடு விடுவேனோ என்ற அச்ச உணர்வு உடையவளாகவும் இருந்தேன்.

நான் உள்ளான நிலையில் ஒருவகையாகவும், புறம்பான தோற்றத்தில் வேறொரு வகையாகவும் உள்ள ஒரு விசித்திரமான மனிதப் பண்புடன் தான் வாழ்ந்துவந்தேன். நான் நம்பிக்கையுடையவளைப்போலத் தோற்றமளித்தேன். சில வேளையில் அப்படி இருந்ததும் உண்மையே. இருந்தபோதும் தாழ்வு மனப்பான்மையுடையவளாகவேதான் இருந்துள்ளேன். எனது நம்பிக்கை உண்மையிலே கிறிஸ்துவை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருக்கவில்லை. எனினும், என் வெளிப்புறத்தோற்றமும் ஆற்றலுமாகிய பிற புறம்பானவைகள் பிறருடைய அங்கிகரிப்பைப் பெற்றதாகவே இருந்தது. அநேகர் தங்களை நல்ல விசுவாசமுடையவர்கள் என்று காட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களின் மேற்தோலுரிக்கப்பட்டால், அவர்கள் உண்மையிலேயே நடைப்பிணம் போன்றவர்கள்தான் எனத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

நான் குழப்பமுற்றவளாய் மனக்கிலேசமடைந்தவளாய் இருந்தேன். நான் ஒருபோதும் போதைமருந்துகளுக்கோ, மதுவகைகளுக்கோ அடிமைப்பட்டதில்லை; எனவே நான் மிகவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள் என்று சொல்ல முடியும். நான் புகைப்பிடித்தேன், எனினும் சாராயம் போன்ற மதுவகைகளை அருந்தியதில்லை. நான் சில

மதுபானங்களைக் குடித்த துண்டு, எனினும் போதை ஏறுவது போன்ற கிறுகிறுப்பு உணர்வு தொடங்கும் எல்லைக்கு மேல் என்றுமே குடித்ததில்லை.

எனக்கு எப்போதும் மிகுந்த சுயக்கட்டுப்பாடு இருந்தது. வேறொன்றும் என்னைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை என்பதும் என் ஆளுமையின் ஒரு பகுதியாகும். இப்படியாக நான் போதைப் பொருள்களிலிருந்து ஒதுங்கிக் கொண்டேன். என் தகப்பனும் என் வாழ்க்கையை நெடுங்காலமாகக் கட்டுப்படுத்தினார் என்பதன்றி வேறொன்றும் சொல்லிக்கொள்வதற்காக எனக்கிருந்ததில்லை. எனது உள்ளார்ந்த சிக்கல்களைக் கட்டுப்படுத்த இயலாத போதிலும், அவற்றிலே என்னைச் சார்ந்து நிற்கச் செய்யும் பொருட்களிலிருந்து விலகி ஒதுங்கவேண்டும் என்ற ஞானம் உடையவள்போலதான் இருந்தேன். ஒருமுறை நான் உடல் இளைக்க வைப்பதற்கான மாத்திரையை (Diet pills) உட்கொண்டேன். ஏனெனில் நான் இயல்பான எடைக்குமேல் 20 கிலோ அதிக எடையுடையவளாய் இருந்தேன். மருத்துவரின் பரிந்துரையிலே அதனை எடுத்தேன். இருப்பினும் அது எனக்கு அதிக போதை தருவது போன்று உணர்ந்தேன். அது உண்மையில் சட்டத்திற்குப் புறம்பான முறையில் அதிக போதைத்தன்மை வாய்ந்த மருந்துச் சரக்காகும் (Amphetamines-durg) அவை கேடுவிளைவிப்பன என்ற எண்ணம் எனக்கு இல்லாமற் போயிற்று. அவை நாள் முழுவதும் எனக்களித்த உற்சாகத்தை நான் விரும்பினேன். அவற்றை உட்கொள்ளும்போது, மிக உற்சாகமாகவும் ஓடியாடி எல்லா வேலைகளையும் ஓய்வின்றிச் செய்பவளாகவும் ஒரு இயந்திரம்போல் இயங்கக்கூடியவளாகவும் காணப்பட்டேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் மிக, மிக உற்சாகம் உடையவளாகக் காணப்பட்டேன், அதன் போதை குறைந்தபோது நான் மனம் உடைந்தவளான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டேன்.

எனது எடை குறையாத போதிலும், அந்த மாத்திரை எனது உணவு வேட்கையை சரிசெய்தது; அதுவும் அதன் போதைமயக்கம் உள்ளவரை மட்டுமே. நான் பகல் வேளையில் புசியாதிருப்பினும் இரவு வேளையில் சோர்வுள்ளவளாகி, புசித்துப் பசியை அமர்த்தினேன். மருத்துவ ஆலோசனையின்படியே யாவும் செய்தேன். எனவே அந்த மாத்திரை

உண்ணும் பழக்கம் எனக்கு தொடர்பழக்கமாகிவிடும் என மிகவும் பயந்தேன். அதை உண்ணுவதை அத்தோடு விட்டுவிட்டேன்.

என்னை அழிக்கக் கூடியவைகளைத் தவிர்ப்பதற்கான திறனை இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்ட காரணத்தினால் ஒன்பது வயதுள்ளவளாக நான் இருக்கும்போதே அடைந்து கொண்டேன் என்பதை இப்போது மிகவும் தெளிவாக நினைவு கூருகிறேன். தேவனோடு எப்படி ஒரு உண்மையான உறவை வளர்த்துக்கொள்வது என்று நான் அறியாதிருந்த போதிலும், அவர் எப்போதும் என்னோடிருந்து, என் வழிகளிலெல்லாம் உதவிபுரிந்த சந்தர்ப்பங்களை அறிவின்மையால் இனம் கண்டு கொள்ளாமல் விட்டுவிட்டேன். அநேக வருடங்களுக்குப் பின்னர்தான் இந்த ஆசீர்வாதங்களைப் பற்றி தெரியக்கொண்டேன்.

குற்றம் புரிதல், போதை மருந்துக்கு அடிமைப்படல், மதுபான வெறிகொள்ளுதல், விபச்சாரம் புரிதல் போன்ற கொடிய சிக்கலான பிரச்சனையிலிருந்து தேவனுடைய பெரிதான கிருபையும் இரக்கமும்தான் என்னைப் பாதுகாத்தது என்று மாத்திரமே என்னால் சொல்லிக்கொள்ள முடியும். எனவே இக்காரணங்களுக்காக தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். மேலும் என்னை அவர் எப்படி காத்துள்ளார் என்பது இன்றளவும் எனக்கு வியப்பாகவே இருக்கிறது. மேற்கண்ட தீங்கான காரியங்கள் என்னில் காணப்படாது போயினும், சில தீமைகளும் என்னில் குடிகொண்டிருந்தன. கெட்டவர்கள் என்னை கெட்ட கனிகளைக் கொடுக்கும்படி செய்தன.

போலியாக நடத்தல்

நான் பரிதபமாகவும் மகிழ்வில்லாமலும் இருந்தேன். எனினும் மற்ற மனிதர்களைப்போல நான் எல்லாவற்றிலும் நிறைவுள்ளவளாய் இருப்பதுபோல் பாசாங்கு செய்தேன். மானிடர்களாகிய நாம் பிறர் பார்வைக்கு ஏதோ நலமுடையவர்போல நடக்கிறோமேயொழிய, நமக்குள்ளிருக்கும் பரிதாபமான நிலைமையைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள

விரும்புவதில்லை. எனினும், சிக்கலான காரியங்களை எதிர்கொள்ளவோ கையாளவோ வேண்டிய நிலைமையில் இல்லாதவர்கள்போல நாம் பாசாங்கு செய்கிறோம்.

தேவனுடைய வசனத்தை வாசித்து தியானிப்பதில் மிகுதியான நேரத்தைச் செலவிட்டு, அதன்மூலம் உணர்வுபூர்வமான குணமாகுதலை அனுபவிக்கத் தொடங்கும்வரைக்கும், நான் மெய்யாகவே மிகுந்த பரிதாபமான நிலையில்தான் இருந்துள்ளேன் என்பதைத் தெளிவாக அறிந்து கொண்டதாக எண்ணினேனில்லை. ஒரு மனிதன் உண்மையான மகிழ்ச்சியை அறியாமலேயே இருப்பான் எனின் அவன் அதை இழந்துவிட்டதாக எப்படி அறிவான். ஒரு குழந்தை அனுபவிக்கும் நிறைவான ஓய்வு மகிழ்வை நான் ஒருபோதும் பெற்றவளாக இருந்ததேயில்லை. எப்போதும் அச்சத்திலேயே வாழும் ஒருவன் சந்தோஷமான வாழ்க்கை வாழமுடியும் என்பது என்னால் நம்பமுடியாத ஒன்றாகும்.

நாங்கள் திருமணம் செய்து கொண்டபின்பு ஒருநாள் மாலைப் பொழுதில், தனது இளமைகால வாழ்க்கையைப் பற்றி டேவ் என்னோடு சொன்னதை நினைவுக்குக் கொண்டுவருகிறேன். அவர் தமது ஏழு சகோதரிகளுடன் வளர்ந்தவர்; அவர்கள் வீட்டில் அவர்களுக்குள் அதிகமான அன்பும் குழந்தைகளுக்கான வேடிக்கை விளையாட்டுகளும் இருந்ததாம். அவர்களுடைய கோடைக்காலங்களில் சுற்றுலாசெல்லுதல் பந்துவிளையாட்டுகள், நண்பர் குழுவோடு ஐக்கியப்படுதல் போன்ற களியாட்டங்களுடன் ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவத் தாயின் மூலம் கிறிஸ்துப் பற்றியப் போதனையை கற்றுக்கொடுப்பதிலும் கடந்ததாம்.

டேவ் அவர்களின் தந்தையார் மதுப்பழக்கத்தினால் கல்லீரல் நோயினால் தாக்குண்டு இறந்துவிட்டமையால், அவர்களுக்கு போதிய செல்வ வளம் இருக்கவில்லையாம். எனினும் தாயின் அன்பு பாராட்டலில் ஆனந்தமாய் வளர்ந்துள்ளனர்.

தனது இளமைக்காலத்தின் நல்ல பொழுதுபோக்குகள் பற்றியும் அவர் குடும்பத்தினர் சிறுவயதில் எவ்வளவாய் மகிழ்ச்சியாய் இருந்தார்கள் என்பது பற்றியும் டேவ் என்னோடு அந்த மாலைப் பொழுதில் பகிர்ந்து

கொண்டிருந்தபோது, திடீரென்று அந்த உரையாடலை விரும்பவில்லை என்பதை உணர்ந்தேன். நான் ஒரு குழந்தைப்பருவத்தில் சந்தோஷத்தோடு இருந்ததாக என்னால் ஒருபோதும் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. மீண்டும் பெறமுடியாத ஏதோ ஒன்று என்னிடமிருந்து சூறையாடப்பட்டதாக எண்ணினேன். மோசமாகவும் ஏமாற்றப்பட்டதாகவும் உணர்ந்தேன். ஒருவேளை நீங்களும் என்னை போன்ற நிலையை உணரக்கூடும். அப்படியெனில், தேவன் எனக்கு என்ன செய்தாரோ அவ்வாறே உங்களுக்கும் செய்வார். அவரே உங்களின் பிரதிபலனாகுவார். அவர், நீங்கள் எதை இழந்தீர்களோ, அதை ஈடு செய்வார்; நிறைவாக்குவார்.

நான் நடப்பதை-பாசாங்கு செய்வதை விடுத்து உண்மையை எதிர்கொள்ள வேண்டுமென்பதை உணர்ந்தேன். எனது கடந்த காலத்திலிருந்தே என்னில் சில தீய பழக்கங்கள் இருந்துவந்தன. அந்தக்கடந்துபோன காலத்திலிருந்தவைகள் டேவ் அவர்களின் பிழையுமல்ல என் குழந்தைகளின் தவறுகளும் அல்ல. கடந்த காலத்தில் நடந்த-அவர்களுக்கு தொடர்பில்லாத சில காரியங்களுக்காகத் தொடர்ந்து அவர்களுக்குத் துயரத்தை ஏற்படுத்துவது சரியல்ல.

அடிமைத்தனத்தின் பழக்கங்கள்

தீய குணங்கள், வன் பழியாகிய இகழ்ப்படுதலினால் வளரப்பெறலாம். சில சமயங்களில் முடிவற்றவைகளாகவும் தொடரலாம். அதுகுறித்த ஒரு பகுதிவிளக்கம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

அடிப்படைத் துஷ்பிரயோகம் - ஆதாரமாயுள்ள இகழ்ப்படுதல்

- மதுபான வகைகள்
- போதை மருந்துப்பொருள்கள் (சட்ட விரோதமானவைகள்)

பணம் சார்ந்த ஆசை

- அளவுக்கு மீறிச் செலவழித்தல்
- அளவுக்கு மீறிச் – சொத்து சேர்த்தல்

ஒழுங்கற்ற உணவு பழக்கம்

- பெருந்தீனி
- மனத்தளர்ச்சியால் ஏற்படும் பசியின்மை
- பெருந்தீனியின் விளைவால் உடல் பருமனாதல்

குறிப்பு:

வரம்பு கடந்த உடலுறவு கொள்வதின் மூலமாகவும், அதிக எடைபோடுவதின் மூலமாகவும் பிறரால் விரும்பப்படுவதைத் தவிர்க்க வழிகோறுதல், சோதனைக்கு ஆட்படாமல இருக்கப் பயப்படுதல், சொகுசான வாழ்க்கை வாழ்வதற்காக பெருந்தீனி மூலம் உடல் வளம் பெற முயற்சி செய்தல்

உணர்வு சம்பந்தமான பழக்கங்கள்

- சீற்றம்
- துயரம்
- பயம்
- வரம்புகடந்த மனவெழுச்சி
- மதம் சார்ந்த நியாயப்படுத்தல்கள்
- மகிழ்ச்சிகரமாயுள்ள நிலைப்பாடுகள், ஆடையணிதல், இன்முகத்தோடிருத்தல், புன்முறுவல் புரிதல், சந்தோஷமான காரியம் ஒன்றையே பேசுதல்.

சிந்தனை – எண்ணம் சார்ந்த தீய பழக்கங்கள்

- அளவுக்கு மிஞ்சி விளக்கமளித்தல்
- கவலை
- ஓயாப்பேச்சு
- இச்சைநிறைந்த சிந்தனைகள்
- நிலையற்ற மனம் (எப்போதும் என்ன சொல்வது, என்ன

செய்வது, எப்படி திரும்பச் செயல்படுவது போன்றவற்றை கற்பனை செய்தல்).

செயல்பாடுகளைச் சார்ந்த அடிமைத்தனங்கள்

- தொழில், பணி
- களியாட்டுகள்
- படித்தல்
- சூதாட்டம்
- உடற்பயிற்சி
- தொலைக்காட்சியைப் பார்த்தல்
- செல்லப்பிராணிகளை அதிக எண்ணிக்கையில் வளர்த்தல், பராமரித்தல்

விருப்பம் சார்ந்த அடிமைத்தனங்கள் - ஜனங்களை எந்தச் சூழ்நிலையிலும் தமது வழியில் நடக்கத்தூண்டுவதல், கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க எண்ணுதல், இப்படிப்பட்டவர்கள், தங்களை ஒருபோதும் தாழ்த்தமாட்டார்கள். நியாயம் பேசுவார்கள். அவர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்தால் பாதுகாப்பாக இருப்பதாக உணருவார்கள்.

கட்டுப்படுதல் - கட்டுப்பாடு - கட்டுப்படுத்தப்படுபவர்கள் மிகவும் மந்தமானவர்களாக மாறிவிடுவார்கள். அவர்கள் தங்கள் சித்தத்தை மற்றவர்களிடம் கொடுத்துவிட்டு மற்றவர்கள் சொல்வதன்படி செயல்பட முனைவர். அப்படிப்பட்டவர்கள் தங்கள் சித்தத்தை பிசாசுக்குக் கொடுத்து அதனால் பிடிக்கப்பட்டவர்களாகவும் அல்லது கடுமையாக நசுக்கப்பட்டவர்களாகவும் மாறிவிடுவார்கள். அவர்கள் கூச்ச சபாவ முடையவர்களாகித் தங்களுக்கு எந்தத் தகுதியும், தெரிந்துகொள்ளும் தகுதிகூட இல்லை என்று கருதுவர்.

மீண்டும் போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமையாதல் - இந்தத் தீயபழக்கத்திற்கு ஆட்பட்டோர், தாங்கள் சிறுவயதில் மற்றவர்களால் இகழப்பட்டதை மீண்டும் மற்றவர்களுக்குச் செய்வர்.

உதாரணமாக இளமைப்பருவத்தில் தனது தந்தையாரால் அடிக்கப் பட்டு, இகழப்பட்டவர், தன் சொந்தக் குழந்தைகளையும்

அவ்வாறே செய்யக்கூடும். அதுபோலவே ஒருத்தி தனது தந்தையாரால் வாய் மொழியில் அல்லது பாலியல் ரீதியில் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டிருப்பாளாயின், அவளும் ஒரு மனிதனை அல்லது ஒருவர் பின் ஒருவராகப் பல ஆடவர்களைத் திருமணம் செய்து கொண்டாலும், அவள் தன்னைத் தானே எதற்கும் தகுதியற்றவள் என்று கருதக்கூடும். சில சமயங்களில் தான் முறையற்றவகையில் நடத்தப்படுதையே விரும்புவாள். ஒருவேளை தன்னை இகழ்பவரை அவ்வண்ணமாகச் செய்யத் தூண்டவும் கூடும்.

பொறுப்பாளர் (Care Taker) – சிலர் பிறருக்காக மிகுந்த கரிசனை (அக்கரை) எடுத்துக்கொண்டு செயலாற்றுவதிலேயே தமது கவனத்தை செலுத்துவர். தமது தகுதி அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதின் மூலமே நிலைத்திருக்கும் என்றும் கருதுவர். சிலர் எந்தத்தகுதியும் அற்றவர் என்றும் கருதுவர். சிலர் பொறுப்பாளர், உதவிபுரிவோர், கனிவானவர்கள் என்று பிறரால் கருதப்படும் போதுமாத்திமே மனதிருப்தியடைவர்.

உள்ளே நல்ல உணர்வோடு இருக்க படைக்கப்பட்டோம்

நன்மை செய்யவும் நலமானதை எண்ணவுமே நாம் தேவனால் படைக்கப்பட்டுள்ளோம். உண்மையில் நாம் நல்லவர்களாயும் நல்லுணர்வுகள் இல்லாதவர்களாயும், முரட்டுக்குணம் உடையவராகவுமே காணப்படுகிறோம். ஏனெனில் அவ்விதமான குணவியல்புகள் இனிய "உணர்வுகளைக்" கொடுக்கின்றன.

இது குறித்துச் சிந்திப்போம்:

ஒருவர் தனக்கு ஏற்பட்ட வலியின், (வருத்தத்தின்) கொடுமையி லிருந்து தற்காலிகமான ஒரு விடுதலைக்காகவே போதைப்பழக்கத்திற்கு அடிமையாகிறார். இதே காரணமாகத்தான் மதுபழக்க அடிமைத்

தனமுமாகும். நம்மில் பலரும் பசியை போக்கவே அருந்துகிறோம். உணவு உட்கொள்ளுவது மகிழ்ச்சிக்குரியதுதான்.

ஓழுங்கற்றவிதமாக உண்ணுவோர் வயிற்றுக்கோளாறுகளால் வேதனைப்பட்டுச் சில சமயங்களில் பட்டினிகிடக்கக்கூடிய சூழலுக்குத் தள்ளப்படுவர். அவர்களும் இனிய உணர்வு இல்லாது அன்புக்கு ஏங்குவவராகக் காணப்படுவர். அவர்கள் தங்களுக்குள்ளிருந்து நல்லுணர்வு களைப் பெறவில்லை எனில் அவற்றை வேறு எங்கிருந்தேனும் பெற்றுவிடவேண்டும் என்று விரும்புவர்.

உங்களுக்கு ஏதேனும் தீயபழக்கம் இருக்குமானால், இந்த அத்தியாயம் உங்கள் பிரச்சனையின் வேர்புறத்தைக் கண்டறியத் துணைபுரியும். நீங்கள் உங்களின் வாழ்நாள் முழுவதும் புறம்பான சபாவங்களை (கெட்டகனிகளை) அடக்குவதிலேயே செலவிடலாம். எனினும், வேர் சரியாகக் கவனிக்கப்படாவிட்டால் எங்கிருந்தாவது துளிர்ந்து, புறப்பட்டு வெளிக்கிளம்பும்.

அன்பினால் மீட்டெடுத்தல்

நீங்கள் தவறான முறையில் நடத்தப்பட்டவராக இருப்பீர்களானால் உங்களுடைய வாழ்க்கையில் பிரச்சனைக்குறிய காரியங்கள் என்னென்ன என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் அடையாளம் கண்டுகொள்வீர்கள். அப்படிப்பட்ட பிரச்சனைக்கு, உரியத் தீர்வு காண்பதற்குரிய வழிமுறைகளைச் சொல்லாதுவிடின் அது அழிவை மிகுதியாக்கிவிடும். அப்படி நான் உங்களுக்கு தீர்வுகாணும்படி சொல்லாதுபோனால் முன்பு இருந்ததைவிட மிகவும் விரக்திக்கு உள்ளாவீர்கள்; இப்புத்தகத்தைப் படிக்க தொடங்குவதற்கு!

என்னுடைய வாழ்க்கையிலும் இப்படி நான் அனுபவித்த இகழ்ச்சியி லிருந்து குணமடைந்தது குறித்த உண்மைகளைச் சொல்ல மிகவும் விரும்புகிறேன். மேலும் நான் உங்களுக்கு உணர்த்துவது யாதெனில், “தேவன் பட்சபாதமுள்ளவரல்ல என்பதே” (அப்.10:34). ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்கு என்ன செய்தாரோ, அப்படியே மற்றவருக்கும் செய்பவராயும் இருக்கிறார். இது அவருடைய வசனத்தில் காணக்கூடிய வாக்குத்தத்த மாயுமிருக்கிறது.

குணமடைவதற்குரிய வழிமுறைகள்

என்னுடைய முந்தைய கணவர் அன்புகூருவது பற்றி அறவே தெரியாதவர், எனவே அவரிடமிருந்து நான் அன்பெனும் அரவணைப்பைப் பெற்றவள் இல்லை. என்றாலும், எனது இரண்டாவது அற்புதமான கணவராகிய திரு, டேவ் என்பவர், எப்போதும் நான் அனுபவித்திராத அன்பை என்னில் பொழிபவராக இருக்கிறார். எனினும் மனிதற்குரிய அளவின்படிதானையொழிய தேவனுடைய (இயேசுவின்) அன்பினுக்கு ஈடாக அல்ல.

“அன்பிலே பயமில்லை. பூரண அன்பு பயத்தைப் புறம்பே தள்ளும்; பயமானது வேதனையுள்ளது, பயப்படுகிறவன் அன்பில் பூரணப்பட்டவன் அல்ல” (1 யோவா.4:18).

உங்களை எவ்வளவாய் நேசித்தாலும் அது ஒரு எல்லைக்குட்பட்டதுவே தான். நமது கர்த்தர் சொன்னதுபோல “ஆவி உற்சாகமுள்ளதுதான், மாம்சமோ பலவீனமுள்ளதுவே” (மத்.26:11). பொதுவாகவே, மனிதர்கள் தங்கள் மீது மற்றவர்கள் அன்பு செலுத்த தவறிவிட்டார்களே என்று குறை கூருகிறவர்களாய் உள்ளனர். அவர்கள் மனிதர்கள்தானே என்பதை மறந்துவிடுகின்றனர். மனிதன் எங்ஙனம் பூரண அன்பை வெளிப்படுத்தமுடியும் என்பதை அறியாதவர்களாயும் இருக்கின்றனர். “அபூர்ணம் என்பது மனித இயல்பே”

நானும் அவ்வண்ணமே என் கணவர் டேவிடம் என்னை தேவன் நேசிக்கும் அளவுக்கு நேசிக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தேன். அப்படி நேசிக்கப்படுவதின் மூலம் ஒரு நல்லுணர்வை பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்றும் விரும்பினேன். அவர் அப்படிச் செய்யத்தவறியபோது ஏமாற்ற மடைந்தேன்; ஊனப்படுத்தியதாகவும் எண்ணினேன். அதன் நிமித்தம் அவருடன் எங்களுக்குள் தொடர்பு இருக்கும் வண்ணம் தடைச் சுவற்றையும் எழுப்பிக்கொண்டு பல நாட்களாக, வாரக்கணக்காக பேசுவதையும் தவிர்த்தேன்.

இல்லறத்தில் இருப்போர் தங்கள் துணைவரிடமிருந்து எதிர்பார்த்த அளவு அன்பு கிடைக்காதபோது சமச்சீர்மையை இழந்தவராயும் சஞ்சலம் உற்றவராயும், ஆரோக்கியமான வாழ்வு வாழமுடியாதவராயுமான ஒரு செயலற்ற தன்மைக்கு ஆளாவர். இங்ஙனமாயுள்ள ஏமாற்றம் திருமண வாழ்க்கையைப் பாதிப்புக்குள்ளாக்குகிறது; அழிவுக்குள்ளாக்குகிறது.

இந்த விதி நட்புறவுக்கும் பொருந்தும். ஒரு சமயம் ஒரு பெண்மணி ஜெபிப்போரின் வரிசையில் வந்தவளாய் “ஜாய்ஸ், எனக்கு நீங்கள் உதவவேண்டும், நான் தனிமையில் வாட்டமுற்றவளாய் வாடுகிறேன். அப்படியே நண்பர்கள் கிடைப்பினும் அதனால் எவ்வித நன்மையும் கிடைக்கப்பெறாது இன்னலை ஏற்பவளாய்தான் உள்ளேன்” என்றாள். இம்மாது தன் வாழ்நாளெல்லாம் அன்புக்கு ஏங்கியவளாகவே காணப்பட்டாள். ஒருவராலும் அன்பு பாராட்டப்பெற்று நல்லுணர்வு பெற்றவளாக இருக்கப்பெறவில்லை.

தேவனின் மட்டற்ற, நிபந்தனையற்ற பூரண அன்பு

ஒரு நாள் நான் வேதாகமத்தை வாசிக்கையில், 2 கொரி.5:6,7 ல் உள்ள வசனங்களைக் கண்ணுற்றேன். அவ்வசனம்: “நாம் தரிசித்து நடவாமல், விசுவாசித்து நடக்கிறோம். இந்தத் தேகத்தில் குடியிருக்கையில் கர்த்தரிடத்தில் குடியிராதவர்களாயிருக்கிறோமென்று அறிந்தும், எப்பொழுதும் தைரியமாயிருக்கிறோம்”

பரிசுத்தாவியானவர் மேற்கொண்டு வாசிப்பதை நிறுத்தி, “தேவனோடுள்ள உனது தொடர்பு பற்றி எப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையுள்ள வளாய் இருக்கிறாய், ஜாய்ஸ்; மெய்யாகவே தேவன் உன்னை நேசிக்கிறார் என்று நம்புகின்றாயா?” என்றார்.

உண்மையாக நான் எனது உள்ளத்தில் இது குறித்து பாரமுடைய வளாய் ஆராயலானேன். முடிவாக தேவன் என்னை ஒரு நிபந்தனைக்குட் பட்ட அளவில்தான் நேசிப்பதாக நம்பினேன்.

எனினும் வேதம்: தேவன் நம்மை தமது பூரண அன்போடு நேசிப்பதாகவும், அது நிபந்தனையற்ற அளவில் உள்ளதாகவும் இருக்கிறது என்றும் போதிக்கிறது. மேலும் அந்த அன்பு அவரையல்லாமல் எதனையும் சார்ந்தது அல்ல என்பதையும் கூறக்கண்டேன். “தேவன் அன்பாக இருக்கிறார்” (1 யோவான் 4:8). அன்பு அவரின் தொழில்ல்ல, அவரின் தன்மையே! அவ்வாறாக அவரும் இருக்கிறார். எப்பொழுதும் தேவன் நம்மை நேசிப்பவராகவே தான் இருக்கிறார். நாம்தான் மட்டுப்படுத்துகிறோம். ஏனெனில் நமது நடத்தை-செய்கை நல்லவைகளாய் அல்லாத படியால்தான் .

நான் இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்கிறேன். என்னை ஆழமாகத் தொட்ட வேதவசனங்கள் மூலம் நான் சொல்லவிருப்பதை தெளிவுபடுத்துகிறேன். அவைகளை வாசிக்க சிறிது நேரம் ஒதுக்கி அவைகள் உங்கள் வாழ்க்கையில் பயன்விளைவிக்க இடமளியுங்கள். “தேவன் நம்மேல் வைத்திருக்கிற அன்பை நாம் அறிந்து விசுவாசித்திருக்கிறோம். தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்; அன்பில் நிலைத்திருக்கிறவன் தேவனில் நிலைத்திருக்கிறான், தேவனும் அவனில் நிலைத்திருக்கிறார்.”

நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே நமக்குத் தைரியமுண்டாயிருக்கத்தக்கதாக அன்பு நம்மிடத்தில் பூரணப்படுகிறது; ஏனென்றால், அவர் இருக்கிற பிரகாரமாக நாமும் இவ்வுலகத்தில் இருக்கிறோம்.

“அன்பிலே பயமில்லை; பூரண அன்பு பயத்தைப் புறம்பே தள்ளும்; பயமானது வேதனையுள்ளது, பயப்படுகிறவன் அன்பில் பூரணப்பட்டவன் அல்ல. அவர் முந்தி நம்மிடத்தில் அன்பு கூர்ந்தபடியால் நாமும் அவரிடத்தில் அன்புகூருகிறோம்” (1 யோவா.4:16-19).

“தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனாலே நாம் பிழைக்கும்படிக்குத் தேவன் அவரை இவ்வுலகத்திலே அனுப்பினதினால் தேவன் நம்மேல் வைத்த அன்பு வெளிப்பட்டது (காணும்படியானது). நாம்

தேவனிடத்தில் அன்பு கூர்ந்ததினால் அல்ல, அவர் நம்மிடத்தில் அன்பு கூர்ந்து, நம்முடைய பாவங்களை நிவிர்த்தி செய்கிற கிருபாதாரபலியாகத் தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினதினாலே அன்பு உண்டாயிருக்கிறது. பிரியமானவர்களே, தேவன் இவ்விதமாய் நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்திருக்க, (மிக அதிகமாகவே) நாமும் ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் அன்பு கூரக்கடனாளியாயிருக்கிறோம்” (1 யோவா.4:9-11).

“கிறிஸ்துவின் அன்பைவிட்டு நம்மைப்பிரிப்பவன் யார்? உபத்திரவமோ, வியாகுலமோ, துன்பமோ, பசியோ, நிர்வாணமோ, நாசமோசமோ, பட்டயமோ?” (ரோம.8:36).

“மரணமானாலும், ஜீவனானாலும், தேவதூதர்களானாலும், அதிகாரங்களானாலும், வல்லமைகளானாலும், உயர்வானாலும், தாழ்வானாலும், வேறெந்தச் சிருஷ்டியானாலும் நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவினுள்ள தேவனுடைய அன்பைவிட்டு நம்மைப் பிரிக்கமாட்டாதென்று நிச்சயித்திருக்கிறேன்” (ரோமர் 8:38,39).

“நீங்கள் அவருடைய ஆவியினாலே உள்ளான மனுஷனில் வல்லமையாய்ப் பலப்படவும், விசுவாசத்தினாலே கிறிஸ்து உங்கள் இருதயங்களில் வாசமாயிருக்கவும், நீங்கள் அன்பிலே வேருன்றி, நிலை பெற்றவர்களாகி, சகல பரிசுத்தவான்களோடுங்கூடக் கிறிஸ்துவினுடைய அன்பின் அகலமும், நீளமும், ஆழமும், உயரமும் இன்னதென்று உணர்ந்து; அறிவுக்கெட்டாத அந்த அன்பை அறிந்துகொள்ள வல்லவர்களாகவும், தேவனுடைய சகல பரிபூரணத்தாலும் நிறையப்படவும், அவர் தமது மகிமையினுடைய ஐசுவரியத்தின்படியே, உங்களுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்” (எபே.3:16-19).

“மேலும் நமக்கு அருளப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியினாலே தேவ அன்பு நம்முடைய இருதயங்களில் ஊற்றப்பட்டிருக்கிறபடியால், அந்த நம்பிக்கை நம்மை வெட்கப்படுத்தாது” (ரோம.5:5).

“இதோ, என் உள்ளங்கையில் உன்னை வரைந்திருக்கிறேன் (அழிக்க முடியாத பச்சைக்குத்திய எழுத்துப்போல) உன் மதில்கள் எப்போதும் என் முன் இருக்கிறது” (ஏசா.49:16).

1 யோவான் 4:16 ஆம் வசனம்தான் எனக்கு ஆதார வசனமாக உள்ளது; மேலும் இவ்வசனம்தான் தேவனின் அன்பைக்குறித்தும் அதன்மீது விசுவாசம் கொள்ளவும் உறுதுணைபுரிகிறது. முன்பு நான் தேவனின் அன்பை அறியாதவளாயும் உணராதவளாயும் இருந்தேன். அதனால் அவரின் அன்பில் எனது விசுவாசத்தை வைக்கமுடியாமற் போயிற்று.

சாத்தான் என்னைக் குற்றப்படுத்தியபோது, அவனுக்கு எப்படிப் பதிலளிப்பது என்று தெரியாதவளாக இருந்தேன். ஆம்! அது என்னுடைய தவறுதான். பின்பு, தேவனிடம் சென்று மன்னிப்புக்காகவும் அவரின் அன்பைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகவும், அவரில் நிலைகொண்டிருப்பதற்காகவும் மன்றாடினேன். அப்படியாக, மணிக்கணக்காகவும் நாட்கணக்காகவும் எந்தெந்த காரியங்களில் தவறியுள்ளேன்—குற்றவாளி யாயுள்ளேன் என்று மிகத்துல்லியமாக சோதனை செய்யலானேன். மெய்யாகவே மிகவும் வேதனைக்குள்ளானேன். “பயமானது வேதனை யுள்ளது, எனினும் பூரண அன்பு பயத்தைப் புறம்பே தள்ளும் என்று 1 யோவா.4:18 ல் வாசிக்கிறோம்.

தேவனின் அன்பு உங்களின் மேல் பூரணமானதே: ஏனெனில் அந்த அன்பு அவரைச் சார்ந்ததாக, அவராகவே இருப்பதினால்; எனவே, நான் தவறினாலும், பிழைபுரிந்தாலும் அது என்னை பாதுகாத்துக் கொண்டது.

தேவனுடைய அன்பானது உங்களுக்கும் பரிபூரணமானதுதான்; நிபந்தனையற்றதுதான்; நீங்கள் தவறினாலும், பிழைத்தாலும், அவர் அன்புகூறுகிறார்; தொடர்ந்து அன்பு செலுத்துகிறார். ஏனெனில் அவரின் அன்பு உங்கள் மீது கட்டப்பட்டிருப்பதால் அது அவரிலேயே நிலை கொண்டுள்ளதால்; நீங்கள் அன்பு கூறத்தவறியபோதும் அது தொடர்ந்து அன்புகூறிய வண்ணமாக இருந்துள்ளது. நான் கெட்டவன், குற்றமுடையவன், கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளால் பாவ ஜீவியத்தில்

வாழ்ந்தவள் என்று உணர்ந்தேன். மெய்யாகவே எனது பாவத்தை, மூட்டையாகக் கட்டி முதுகிலும் சுமந்தவளாய் திரிந்தவள் என்பதையும் உணர்ந்தேன். அது ஒரு பாரச்சுமையாகவும் என்னுடன் இருந்தது. தொடர்ந்து இப்படியாக தவறுதலுக்குட்பட்டு குற்றவுணர்வு உள்ளவளாகவே வாழ்ந்தேன்.

“தேவன் தெரிந்து கொண்டவர்கள்மேல் குற்றஞ்சாட்டுகிறவன் யார்? தேவனே அவர்களை நீதிமாண்களாக்குகிறவர். ஆக்கினைக் குள்ளாகத் தீர்க்கிறவர் யார்? கிறிஸ்துவே மரித்தவர்; அவரே எழுந்துமிருக்கிறவர்; அவரே தேவனுடைய வலது பரிசுத்திலும் இருக்கிறவர்; நமக்காக வேண்டுதல் செய்கிறவரும் அவரே. உமது நிமித்தம் எந்நேரமும் கொல்லப்படுகிறோம், அடிக்கப்படும் ஆடுகளைப் போல எண்ணப்படுகிறோம் என்று எழுதியிருக்கிறபடி நேரிட்டாலும், கிறிஸ்துவின் அன்பை விட்டு நம்மைப்பிரிப்பவன் யார்?” (ரோம.8:33-35) என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கூறியுள்ளாரே!

சாத்தானின் குறிக்கோள், “தேவனிடத்திலிருந்து நம்மைப்பிரிப்பது ஒன்றேதான்!” ஏனெனில் “உணர்வுபூர்வ குணப்படுதலுக்கு தேவனுடைய அன்பே காரணியாக உள்ளது”.

அன்பு கூரப்படுவதற்காகவே நாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளோம். “எபேசியர் 2:4-6 ல் சொல்லப்பட்டதுபோல “தேவனே இரக்கத்தில் ஐசுவரியமுள்ளவராய் நம்மில் அன்புகூர்ந்த தம்முடைய அன்பினாலே, அக்கிரமங்களில் மரித்தவர்களாயிருந்த நம்மைக் கிறிஸ்துவுடனேகூட உயிர்ப்பித்தார்; கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்.”

கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் அவர் நம்மிடத்தில் வைத்த தயவினாலே, தம்முடைய கிருபையின் மகா மேன்மையான ஐசுவரியத்தை வருங்காலங்களில் விளங்கச் செய்வதற்காக”, நீங்களும் நானும் அன்புகாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டோம். பாவம் நம்மை தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கிறது. எனினும் தேவன் தமது ஒரே பேறான குமாரனை நமக்காக மரிக்கச் செய்து, மீட்பின் கிரயமும் செலுத்தி, தம்மிடம் கொண்டுவரப்பட்டு அவரின் பெரிதான அன்புக்குப் பாத்திரவான்களாகவும் ஆக்கியுள்ளார்.

நமக்கு வேண்டுவதெல்லாம் அவரை விசுவாசிப்பது ஒன்றேதான்! வேதமும், நம்முடைய ஐக்கியம் அவரில்தான் உள்ளதென்று கூறுகிறது. இப்படியாக நாம் அதைச் செய்யும்போது நமது குணமடைதலின் துவக்கமாய் அமைகிறது.

எங்களுடைய ஊழிய நாட்களின் முதலாம் வருஷத்தில், நானும் என் கணவர் திரு, டேவ் அவர்களும் “வார்த்தையில் ஜீவன்” என்று பெயர் கொள்ளும் ஊழியத்தை ஆரம்பித்தோம். பரிசுத்த ஆவியானவர் தேவனுடைய அன்பைக் குறித்துப் போதிக்கும்படி என்னுடன் மிகவும் ஈடுபாடுடையவரானார். என்னுடைய ஜீவியத்தில் கர்த்தர் செய்ததான வைகளைக் குறித்து ஒரு ஞாபகப் புத்தகத்தை வைத்திருக்கிறேன். அதன் மூலம் அவருடைய நிபந்தனையற்ற அன்பை மேலும் உணர்ந்து கொள்பவளானேன். அப்புத்தகம் எவ்வாறெல்லாம் தேவன் என்மீது கரிசனையாய் இருந்துள்ளார் என்பது குறித்து உதவிபுரிவதாயிருந்தது.

நீங்களும் அவ்வாறே விசுவாசிக்கவுங்கூடும்! பூரணராய் உள்ளவரின் அன்புக்கு நீங்களும் பாத்திரவாண்களாகவும் கூடும்.

தேவனால் நீங்கள் அங்கிகரிக்கப்பட்டவர்கள் என்றும் அன்பு கூரப்பட்டவர்கள்—கூரப்படுபவர்கள் என்றும் உணரத் தலைப்படுவீர் களாயின், உங்களை நீங்களும் அங்கிகரித்து உங்களிலும் அன்புகூரத் தலைப்படுவீர்கள். அது முதற்கொண்டு தேவனை நீங்கள் நேசிப்பது போலவே மற்றவர்களையும் நேசிக்கத் தலைப்படுவீர்கள்—நேசிப்பீர்கள்.

உங்களிடம் இல்லாத ஒன்றை உங்களால் கொடுக்க முடியாது

இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்ட மாத்திரத்திலேயே அநேகர் அனைவரையும் நேசிக்கத் தலைப்படுகின்றனர். நாட்கள் செல்லச் செல்ல ஆவியில் தணிந்தவர்களாய், உற்சாகமற்றவராகின்றனர். உண்மையாகவே மற்றவர்களின் மீது அன்பு செலுத்துவது மிகக்கடினமே; ஏனெனில் தேவனுடைய அன்பினைப் பெறாது அன்பு செலுத்துவது

என்பது கூடாத காரியமே. “அன்பு இல்லாது அன்பை எப்படிச் செலுத்த முடியும்?”

முதலாம் கொரிந்தியர் 13 ஆம் அதிகாரம் பொதுவாகவே அன்பின் அதிகாரம் எனப்படும். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் அன்பைக் குறித்து விரிவாகச் சொல்லுகிறார். முதலாவதாக: “நான் தீர்க்கதரிசன வரத்தை உடையவனாயிருந்து, சகல இரகசியங்களையும், சகல அறிவையும் அறிந்தாலும், மலைகளைப்பேர்க்கத்தக்கதாகச் சகல விகவாச முள்வனாயிருந்தாலும், அன்பு எனக்கிராவிட்டால் நான் ஒன்றுமில்லை என்கிறார். இந்த அதிகாரம் முழுவதும் நாம் அன்பில் எப்படி நடந்து கொள்வது என்பதை பற்றிச் சொல்கிறது; இருப்பினும் அந்த அன்பு முதலாவது நம்மில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறது.

அநேகர் தாங்கள் தேவனால் நேசிக்கப்பட்ட பாத்திரமனவர் என்று நம்புகின்றனர். பிரச்சனைகள் உருவாகும்போதுதான், தாங்கள் தேவனால் நேசிக்கப்படுவதற்கு தகுதியானவர்களல்ல என்று உணரத் தலைப்படுகின்றனர், அப்போதுமாத்திரமே தேவன்பு தேவையென்று தீவிரப் படுகின்றனர்.

பின்வருகின்ற கருத்து விளக்கங்கள், தேவனுடைய அன்பை பெற்றுக்கொள்வது பற்றியும் பெற்றுக்கொள்ளாதது பற்றியும் விளக்குவதாக இருக்கின்றன. கருத்துடன் நோக்கிப் பார்த்து, தேவனுடைய அன்பு நமது தகுதியினால் அல்ல என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். அப்படி எங்கள் தகுதியினால் என்று சொல்வீர்களாயின் வஞ்சிக்கப் பட்டுப்போவீர்கள் என்பதையும் அறிந்து கொள்வீர்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக தேவனுடைய அன்பு நிபந்தனையற்றது என்பதையும் நீங்கள் நம்பும்போது அது மிகுந்த சாந்தோஷத்தையும் கொண்டுவருகிறது.

தேவனுடைய அன்பைப் பெறுதல்

உங்கள் இருதயங்களில், நான் தேவனுடைய அன்பைப் பெற்றுக் கொள்வேன் என்று தீர்மானியுங்கள். இங்கு, இது குறித்துச் சில செயல்

முறை விளக்கங்கள் உங்களுக்கு உதவும்படி கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகள்யாவும் கார்த்தர் என் வாழ்க்கையில் செய்யும்படியாகக் கொடுக்கப்பட்டவைகளே; இவைகள் உங்களுக்கும் உதவிபுரியும் என்று நம்புகிறேன். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, கார்த்தர் நம்மைக்குறித்துக் கொண்டுள்ள மேலான திட்டத்தைக் கொண்டுள்ளார். எனவே அவரின் திட்டத்தை அல்லத்தட்டாதீர்கள்.

உங்களுக்குள்ளே சத்தமாகச் சொல்லுங்கள் “தேவன் என்னை நேசிக்கிறார்” என்கே சொல்லுங்கள்! உள்ளத்தில் பதியும்படிச் சொல்லுங்கள்! மீண்டும், மீண்டும் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். காலையில் எழும்போதும், துயிலச்செல்லும்போதும், நாள் முழுவதும் சொல்லிக் கொண்டேயிருங்கள்; கண்ணாடி முன்பு நின்று, உங்களையே நேருக்கு நேர்பார்த்துக்கொண்டு, உங்கள் பெயரைக் கூப்பிட்டு (கிதியோனே, உன்னைத்) தேவன் நேசிக்கிறார் என்று சொல்லுங்கள்.

நாட்குறிப்பொன்றில், ரூபகப்புத்தகமாக, தேவன் உங்களுக்குச் செய்கிற காரியங்களைக் குறித்து வையுங்கள். வாரத்திற்கு ஒருமுறை அதை வாசித்துப்பாருங்கள், அப்படிச் செய்வதின்மூலம் உற்சாகப் படுத்தப்பட்டு தன்னம்பிக்கையில் வளர்ந்தோங்குவீர்கள். இது பரிசுத்த ஆவியானவரின் செயல்முறை ஏற்பாடான திட்டமாக இருக்கட்டும். இப்படிசெய்தது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தந்தது போல உங்களுக்கும் அமையும்.

உங்களுக்கென்று தனிப்பட்ட முறையில் வேத வசனங்களை மனப்பாடம் செய்து கொள்ளுங்கள். கார்த்தரின் அன்பினைக் குறித்த நல்ல புத்தகங்களைப் படியுங்கள். குறிப்பாக நான் எழுதிய “நான் நேசிக்கிறேன் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள்” (Tell Them I Love Them) “அன்பு கூரும்படி என்னை உருவாக்கும் ஆண்டவரே” (Reduce Me to Love) பரிசுத்த ஆவியானவரின் உதவிக்காக வேண்டிக் கொள்ளுங்கள், அவர்தான் உங்கள் போதகராயும், தேவனைப்பற்றிய அன்பின் வெளிப்பாடு அளிப்பவராயும் இருக்கிறார்.

நிபந்தனையற்ற தேவஅன்பின் வழிந்தோடும் கோட்பாடு

இயேசு என்னை நேசிக்கிறார். இதை நான் அறிவேன்.

அவர் என்னை நிபந்தனையில்லாமல் நேசிக்கிறார்.

எனவே, அவருடைய அன்பு இருக்கிறவராகவே இருப்பவரில் அடித்தளமிட்டுள்ளது.

எனவே, அவரது அன்பை எனது முயற்சியால் நான் சம்பாதிக்கவில்லை அப்படிச் சம்பாதிக்கவும் முடியாது.

எனவே, அவருடைய அன்பினின்று என்னைப் பிரிக்க முடியாது. அவருக்குக் கீழ்ப்படியும்போது, அவர்

என்னை ஆசீர்வதிக்கிறார். நான் கீழ்ப்படியாமை காட்டும்போது, எனது நடத்தைக்கு

வருத்தமுற்றாலும் அவர் எப்போதும் என்னில் அன்பு பாராட்டுகிறார், என்னை நேசிக்கிறார்.

எனவே, அவரின் அன்பினை அனுபவித்துள்ளேன். அன்பு கூரப்படத்தக்கவள் என்று நான் அறிவேன்.

எனவே, தேவன் என்னை நேசிக்கிறார் என்று நான் அறிந்து கொண்டமையால் மற்றவர்களாலும் நான் நேசிக்கத்தக்கவள் என்று அறிந்திருக்கிறேன்.

எனவே, என்னை மனதார நேசிப்பவர்களிடம் நம்பிக்கைக் கொள்ளவும் முடிகிறது.

எனவே, மற்றவரின் அன்பினை ஏற்றுக் கொள்ளவும் என்னால் முடிகிறது.

எனவே, எனது அடிப்படை தேவ அன்பே என்றும், என்னில் நானே அன்பு கூரும்படியாக உணர்வும் தேவஓத்தாசையால் முடிந்தது. எனவே மற்றவர்களால் நியாயந்தீர்க்கப்பட – மற்றவர்களின் விவாதப்பொருளாக நான் இருக்கப்பெறேன்.

எனவே, எனது தேவைகள் பல இருப்பினும் அவைகளை மற்றவர்களால் பெற்றுக்கொள்ளும்படியிருப்பினும் (நட்பு, நேசம் பாராட்டல், மகிழ்ந்திருத்தல்) யாவும் தகுதியுள்ளவையாக தேவனால்-தேவனின் அங்கிகரிப்போடுதான் கிடைத்தவை என்று நம்புகிறேன்.

எனவே, மற்றவர்களும் என்னிடத்தில் உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்க எதிர்ப்பார்க்கிறேன். குற்றங் குறைகள் சுட்டிக்காட்டப்படும்போது அன்புடனும் அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவும் செய்கிறேன்.

எனவே, நான் என்னை தேவனுடைய உன்னதமான, மிகத்தலைசிறந்த படைப்பு என்று அறிந்து கொண்டது முதற்கொண்டு, நான் செலுத்தவிருக்கும் அன்பும் விலையேறும்பெற்றதென்று தெரிந்துகொண்டேன். எனவே, மற்றவர்களின் சீர்ப்படுத்துதலுக்கு தன் முனைப்பின்றியும், எல்லைக்குட்படுத்தாமலும் என்னை அளிப்பேன். நான் யார், எதற்காக நேசிக்கப்படவேண்டும் என்பதை எனது பிரதான நோக்கம்.

எனவே, மற்றவர்கள் என்னைக்குறித்து என்ன நினைப்பார்கள் என்ற சிந்தனையை விட்டுவிடுவேன். மற்றவர்களுடைய காரியங்களிலும் அவர்களுடைய தேவைகளிலும் நான் கண்ணோட்டமாக இருப்பேன்.

எனவே, நான் ஆரோக்கியமான, அன்பான, நீடித்திருக்கும்படியான நல்லுறவை வளர்த்துக்கொள்ளவும் முடிகிறது.

நிபந்தனைக்குட்பட்ட தேவ அன்பின் வழிந்தோடும் கோட்பாடு

இயேசு என்னை நேசிக்கிறார் எனினும்.....

அவர் என்னை ஒரு நிபந்தனைக்குட்பட்டதோன் நேசிக்கிறார்

எனவே, அவரின் அன்பு எனது செய்கைக்குத் தக்கதாகவே உள்ளது.

எனவே, அவன் அன்பை விரும்பத்தக்க காரியங்களைச் செய்தே பெற்றுக்கொள்வேன்.

எனவே, அவ்வாறு பிரியமானவைகளைச் செய்து, நேசிக்கப்படச் செய்வேன் (அ) அன்பு கூரும்படிச் செய்வேன். அவரை

பிரியப்படுத்தாதபோது, தள்ளப்பட்டதாக நான் உணர்கிறேன். நான் எவ்வாறு என்னை நேசிக்கப்பட்டத்தக்கவள்,

விலையேறப் பெற்றவள் என்று எண்ணக்கூடும்?

எனவே, ஆதாரபூர்வமாய் நான் நேசிக்கப்பட்டத்தக்கவள் அல்ல என்றும் விலையேறப் பெற்றவள் அல்ல என்றும் நம்புகிறேன்.

எனவே, என்னை நேசிக்கிறேன் என்று சொல்பவர்களை என்னால் நம்பமுடிவ தில்லை. அவர்களின் செயல்பாடுகளையும் எனது உண்மைத் தன்மை என்ன வென்பதை அறியாத அவர்களையும் முற்றிலுமாகச் சந்தேகப்படுகிறேன்.

எனவே, மற்றவர்களின் அன்பை ஏற்றுக் கொள்ளேன். நான் சரியானவள்தான் என்றும் நான் மற்றவர்களின் இருக்கத் திற்கு, பரிதாபத்திற்கு உரியவளல்ல என்பதையும் நிரூபிக்க என்னால் முடியும். அதனால் என்னை அவர்கள் நிராகரிப்பர்.

எனவே, அவர்கள் எப்போதும் செய்வார்கள்.

எனவே, நான் எப்போதும் உலகத்தாரின் மதிப்பீடு முறையை (பணம், செல்வாக்கு, துணிமணிகள் முதலியவற்றை வைத்து என்னை ஒப்புமைப்படுத்தி அதன்மூலம் நான் விலையேறப்பெற்றவள் என்று நிரூபிப்பேன்.

எனது திறமை செல்வாக்குகளை மற்றவர்களுடன் ஒப்பிட்டு நான் நேசிக்கப் படத்தக்கவள்-கனம் பண்ணப்பட்டத்தக்கவள் என்பதை நிரூபிக்க முடியும்.

எனவே, அனுதினமும் புத்தம்புதிதாய் திறமைமிக்கச் செயல்கள் புரிந்து அவை களின் மூலம் நல்லுணர்வைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகிறது.

எனவே, என் தகுதி - செயல்திறன் அறிந்து தேவன் எனக்கு கைமாறு செய்வதுபோல மற்றவரிடத்தில் எதிர்பார்க்கிறேன்.

எனவே, செய்யமுடியாத தேவைகளையே என்னை நேசிப்பவரிடம் எதிர்பார்க்கிறேன்.

எனவே அவர்களும் அதினால் விரக்தி அடைவர். நான் ஒருபோதும் அவர்கள் கொடுப்பதில் திருப்தி அடைபவளாயிரேன். அவர்களை நேர்மையாக, நேர்மாறாகவும், இருக்கவிடேன். என்னையே பெரிதாக எண்ணிக்கொள்வேன். அப்படியே மற்றவர்களையும் எண்ணச் செய்வேன்.

எனவே, இருக்கிறவராய் இருக்கிறேன் என்பவரை நான் நேசியேன். அவ்வாறே மற்றவர்களையும் என்னை அன்புகூரச் செய்வேன். ஒன்றுக்கும் மதிப்பில்லாத ஒன்றைக் குறித்து ஏன் அனைவரும் விரும்புகின்றனர்?

எனவே, என் செய்கையின் மூலமே அவர்களின் அன்பைப் பெற முயல்வேன். நேசத்துக்காக என் ஆசைகளை (விருப்பங்களை) நான் துறக்கமாட்டேன். எனினும் நேசிக்கப்படவே செய்வேன். நான் செய்வதனைத்திலும் “நானே” இருக்கப்பெறுவதால் நான் குறிப்பிடும் நயர் அதனால் நல்லுணர்வை அடையப் பெருவார். இணக்கமாக வாழ்வதைக் காட்டிலும் தள்ளப்படுதலை தவிர்க்கவே முயல்வேன்.

எனவே, நான் ஆரோக்கியமான, அன்பான நீடித்திருக்கும்படியான ஒரு நல்லுறவை வளர்த்துக்கொள்ள இயலாதவளாக உள்ளேன்.

பரிசுத்த ஆவியானவரை பின்பற்றுதல்

உணர்வுபூர்வமான குணப்படுதல் உங்களுக்குத் தேவையென்று நீங்கள் உணர்வீர்களானால், உங்களுக்கு நேரிட்ட எல்லாப் பிரச்சனைகளும் கெட்ட வேர்களால்தான் விளைந்தது என்று ஒத்துக்கொள்வீர்களானால்; அவைகளின்றும் உங்களை விடுவித்துக்கொள்ள எத்தனியுங்கள், அப்போது மாத்திரமே நீங்கள் நலமடையக்கூடும். எனினும் அதற்காக நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் நடத்துதலுக்கும், துணை புரிதலுக்கும், இடமளித்தால் மாத்திரமே அது சாத்தியமாகும்.

பிதாவாகிய தேவன் ஏற்கனவே இயேசுகிறிஸ்துவை பூவுலகுக்கு அனுப்பி, உங்களின் பூரண குணப்படுதலுக்கு, கிரயத்தை செலுத்தி விலைக்கு வாங்கியுள்ளார். ஒரே தடவையில் நிறைவேற்றியதை தொடர்ந்து நிர்வகிப்பதற்காக-அதாவது அவரின் இரத்தத்தின் மூலம் விலைக்கு வாங்கியதை நிர்வகிப்பதற்காக அவர் தமது பரிசுத்த ஆவியானவரை அனுப்பியுள்ளார்.

இயேசுகிறிஸ்து தமது சீஷர்களுக்குச் சொல்லுகையில்: “நான் போகிறது உங்களுக்குப் பிரயோஜனமாயிருக்கும்; நான் போகாதிருந்தால், தேற்றரவாளன் உங்களிடத்தில் வரார்; நான் போவேனேயாகில்

அவரை உங்களிடத்திற்கு அனுப்புவேன் என்றார்” (யோவா.16:7). தேற்றரவாளன் என்பவர் பரிசுத்த ஆவியானவர். இது விரிவாக்க வேதாகமத்தில் (Amplified Bible) பரிசுத்தாவியானவரை ஆலோசகர், உதவிபுரிபவர், அருகில் இருப்பவர் என்று இயேசு மொழிந்ததாக விரிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

குணமாகுதலைப் பெற்றுக்கொள்ளுவதற்குரிய வழிமுறையில், பரிசுத்த ஆவியானவரின் நடத்துதலுக்கு உங்களை நீங்கள் முற்றிலும் ஒப்புக் கொடுக்கவேண்டும்.

தேவனுடைய ஆலோசனை ஒன்றையே நாடுங்கள்

உங்களைச் சுற்றியுள்ள மக்களிடத்தில் ஆலோசனையை கேட்கச் செல்லாதிருங்கள். மற்றவரிடம் ஆலோசனை கேட்பது, உம்முடைய சித்தம்தானா, அல்லது நீரே எனக்கு ஆலோசனை சொல்ல விரும்புகிறீரா என்று முதலாவது தேவனிடம் ஜெபத்தில் கேளுங்கள்.

என்னுடைய வாழ்வில் அநேக பிரச்சனைகளால் சிக்குண்டுத் தவித்தபோதும் நான் எவரிடமும் சென்று ஆலோசனை கேட்டதேயில்லை. என்றாலும் ஒருமுறை சென்றேன். அவர்களோ, தன்னை நொந்து கொள்பவராக இருந்தார்கள். அவர்களால் எனக்கு உதவமுடியாமல் போனபடியால், அந்த அம்மையாரைப் பிரயோஜனமற்றவர்கள் என்று குறை சொல்லமாட்டேன். அது அவர்களின் குறையுமன்று; அவர்கள் எனக்கு அப்போதைக்கு உதவும்படி அபிஷேகம்பண்ணப்படவில்லை, அவ்வளவுதான். தேவன் தாம் தொடங்காததை அபிஷேகிக்க கடன்பட்டவரல்ல. தேவன் தமது ஆலோசனைக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களை அபிஷேகிக்க பொறுப்பேற்கமாட்டார். எனவேதான் ஜனங்கள் தேவனிடம் செல்வதை விடுத்து அங்கும் இங்குமாக அலைகின்றனர். பரிசுத்த ஆவியானவரின்

நடத்துதலும் ஆலோசனையும் இல்லாமல் ஒருபோதும் நல்லக் கனிகளை தரவே முடியாது. எனவே நீங்கள் சிக்கலான பிரச்சனை நேரத்தில் செல்போனிடம் சொல்வதை விடுத்து சிங்காசனத்தை நோக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

ஆலோசனைக் கேட்பதை நான் குறையாகச் சொல்லவில்லை. எனினும் நான் உங்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விழைவது யாதெனின், தேவனிடம் முதலாவது ஜெபித்து, பரிசுத்த ஆவியானவர் நடத்துவதற்கு உங்களை ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்பது மாத்திரமே. தேவன்தாமே சரியான ஆலோசகரிடம் உங்களை வழிநடத்தட்டும்! ஏனெனில், நீங்கள் ஆலோசனை கேட்கச் செல்லும் நபர் உங்களைப் போலவும்-அல்லது தோழனாகவும் இருக்கலாம். அப்படியுள்ளபோது அவர் எங்ஙனம் உங்களுக்கு நல்ல ஆலோசனை கொடுப்பவராக இருக்கமுடியும்? எனவே, மீண்டும் நான் சொல்வதெல்லாம் ஜெபியுங்கள் என்பதே!

நான் மற்றவரிடம் சென்று ஆலோசனை கேட்காத காரணத்தினால் உங்களையும் அப்படிச் செய்யும்படி நான் கேட்டுக்கொள்ளமாட்டேன். நாம், நம்மில் பலவித குணாதிசயங்கள், உடையவர்களாக உள்ளோம். நான் பலமுள்ளவளாய், தீர்க்கசிந்தனையுடைவளாய், சுயக்கட்டுப்பாடு உடையவளாய், காரியசித்தியுடையவளாய் இருந்தேன். இப்படிப்பட்ட பண்புத்திறமைகள் என்னை ஒரு செம்மையான வாழ்க்கையை நடத்த உதவி செய்தது. மற்றவர்களுக்கு இவை இல்லாமையால் பிறரின் உதவியை நாடும்படி இருக்கலாம். அவ்வளவே!

பரிசுத்த ஆவியானவர் மாத்திரமே, ஒரு உயிர்த்துடிப்புள்ள வழி நடத்துதலைத் தரமுடியும். அவர் மாத்திரமே நல்ல ஆலோசகராக உள்ளார். ஒருவேளை அவரே நேரிடையாக உதவிபுரியலாம், அல்லது அவரின் ஊழியக்காரரின் மூலமாகவும் உங்களுக்கு உதவிபுரியலாம். எவ்வாறாயினும் நீங்கள் அவரின் உதவியையே நாடவேண்டும். அப்படி, மற்றவர்கள் நல்கும் உதவியானது” பிரத்தியேகமாகத் தேவனிடமே பெற்ற வெளிப்பாடாக” - (Rhema) இருக்க முடியாது.

நம்மைப் பலதரப்பட்ட அழைப்பினால் தேவன் அழைத்துள்ளார் என்பதை புரிந்து கொள்வது மிகவும் அவசியம். என்னை அவருடைய

வசனத்தைப் போதிக்க அழைத்துள்ளமையால், அதைச் செவ்வனே போதிப்பதற்கு, சத்தியத்தை தேவனிடமிருந்தே பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியவளாக உள்ளேன்.

பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஊழியம்

பரிசுத்த ஆவியானவரின் துணையும் வழி நடத்துதலும் மிகவும் தேவை என்பதற்கு மற்றொரு காரணம் யோவான் 16:8 இல் சொல்லப்பட்டுள்ளது. “அவர் வந்து, பாவத்தைக் குறித்தும், நீதியைக் குறித்தும், நியாயத்தீர்ப்பைக் குறித்தும், உலகத்தைக் கண்டித்து உணர்த்துவார்.”

வன்பழியென்னும் இகழ்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்டோர் பெரும்பாலும் வெட்கமுடையவர்களாகவோ—கூச்சமுடையவர்களாகவோ காணப்படுவர் (வெட்கம் குறித்து மற்றொரு அத்தியாயத்தில் விரிவாக்கக்காண்போம்). மேலும் அவர்கள் தங்களை ஒரு கெட்டநபராக எண்ணுவர். தங்களை அவர்கள் ஒருபோதும் நேசியார். எனவே அவர்களிடம் குற்றவுணர்வும், குற்றம் சாட்டப்பட்ட உணர்வுமே மிகுதியாகக் காணப்படும்.

குற்றம் சாட்டப்பட்ட உணர்வை கொண்டு வருபவன் சாத்தான்தான். பரிசுத்த ஆவியானவர் குற்றத்தை உணரக்கூடிய உணர்வைக் கொண்டு வருபவர். நான் குற்றத்தை உணர்த்துவதை வரவேற்கிறேன்; எனினும் குற்றந்தீர்ப்பதையோ எதிர்க்கிறேன்.

பரிசுத்த ஆவியானவர் தேவனுடைய வார்த்தையைக் கொண்டும் அவரது வல்மையைக் கொண்டும் ஒருவரின் வெட்க கபாவத்தை மாற்றமுடியும். இயேசு கிறிஸ்து சிந்திய இரத்தத்தைக் கொண்டு ஒருவரை நீதிமாணாக்க முடியும். ஆகவேதான் “நாம் அவருக்குள் தேவனுடைய நீதியாகும்படிக்கு (நாம் இருக்கவேண்டிய பிரகாரம், நற்சான்றுபெற்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட அவரோடு கூட ஐக்கியத்துக்குத் தகுதியானவராம், அவருடைய தயவினால்) பாவம் அறியாத அவரை நமக்காகப் பாவமாக்கினார்” (2 கொரி.5:21) என்று வாசிக்கிறோம்.

இயேசு மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவரை, சத்திய ஆவியானவர் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். “சத்திய ஆவியாகிய அவர் வரும்போது, சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் உங்களை நடத்துவார்; அவர் தம்முடைய சுயமாய்ப் பேசாமல், தாம் கேள்விப்பட்டவைகளை யாவையுஞ் சொல்லி, வரப்போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார்” என்றும் சொல்லுகிறார் (யோவா.16:13).

மேலும், “என் நாமத்தினாலே பிதா அனுப்பப்போகிற பரிசுத்த ஆவியாகிய தேற்றரவாளனே (ஆலோசகர், உதவிபுரிபவர், சகாயர், வழக்குரைப்பவர், பரிசுந்துபேசுபவர், பெலப்படுத்துபவர், துணைபுரிபவர்) எல்லாவற்றையும் உங்களுக்குப் போதித்து, தான் உங்களுக்குச் சொன்ன எல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு நினைப்பூட்டுவார்” (யோவா.14:26) என்றும் சொல்லுகிறார்.

இந்த இருவகையாய் உள்ள பரிசுத்த ஆவியானவரின் துணை நல்கும் ஊழியத்தில், வன்பழியினின்று குணமடைதலுக்குரிய களங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. எனவே அப்படிப்பட்ட தாக்குதலுக்குட்பட்டோர் தங்களைத் தாழ்த்தி, சத்தியத்திற்குச் செவிகொடுக்க வேண்டியுள்ளது. குணமடைதலைப் பெற்றுக்கொள்ளும் செயல்முறையின்போது மறக்க வேண்டியவைகளையும், நினைப்பதற்கும் கொடியதாகவுள்ள வருத்தங்களையும், நினைவிற்கு மீண்டும் கொண்டு வரவேண்டிய காரியங்களையும் சந்திக்க ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டும்.

குணப்படுதலுக்கு வழிநடத்துபவர், பாதிக்கப்பட்டோரை படிபடியாக நடத்திச் செல்லாது ஒரேயடியாக விரைவாக, குணப்படுதலுக்கு நடத்துவாராயின், அதுவரை அந்த நபர் (பாதிப்படைந்தோர்) அடைந்த வருத்தத்திலும் மிக வருத்தத்தினையடையச் செய்துவிடக்கூடும்.

ஒரு சமயம் ஜெபத்திற்காக ஜெபவரிசையில் வரப்பெற்ற ஒரு பெண்ணைப் பற்றி இப்போது நினைவுகூருகிறேன். அவர் முழுவதுமாக கொந்தளிப்படைந்தவளாய், பீதியுள்ளவளாய் காணப்பட்டாள். அவள் என்னிடம் சொன்னதாவது; தான் ஒவ்வொரு வாரமும் தன் ஆலோசகரிடம் செல்வாளாம். அவர் நல்கும் ஆலோசனையினால் தாங்கமுடியாத வேதனைக்குள்ளாவாளாம். இப்படியாக என்னிடம்

பலமுறை, தான் “ஊனமடைந்ததாகவும் பொறுக்க முடியாமலுள்ளதாகவும் சொன்னார்.

அச்சமயம், அவருக்காக தேவனிடம் ஜெபத்தை ஏறெடுத்து அவருக்கு உதவிபுரியும்படி கேட்டுக்கொண்டேன். அவள் பீடத்தண்டையில் இருந்த வேளை “இழுப்பு நோய்” வந்தவள் போன்று நிலைகுலைந்தவளாயிருந்தாள். உடன் தானே தேவனிடமிருந்து, அவள் ஆலோசனை பெற்ற நபர் அவளை சரியான வழியில் நடத்திச் செல்லவில்லை என்றும் அவளின் சிந்தை, உணர்வுகள் தாங்கிக்கொள்ளமுடியாத அளவுக்கு ஆலோசனை என்றபேரில் மிதமிஞ்சிய அறிவுரை கொடுக்கப்பட்டுள்ளாள் என்றும் தெரியவந்தது. ‘என்னைக் கவனி’, உன் பிரச்சனையை அறிவேன் என்று அவனிடம் சொன்னபோது, அவள் அமைதியாக தேவன் எனக்கு நல்கிய ஆலோசனைக்கு செவிமடுத்தாள். ஆலோசனையை கேட்டுக் கொண்டிருந்தபோதே நிவாரணம் அடைந்தவளாயும் காணப்பட்டாள். நான் சொன்னபடியே அவள் வாழ்வில் நடந்ததென்றும் ஒத்துக் கொண்டாள். எனது வாழ்க்கையில் பரிசுத்த ஆவியானவர் நிகழ்த்திய குணப்படுதலை வழிமுறைகளுடன் அவனிடத்தில் பகிர்ந்துகொண்டேன். முதலாவதாக என் கணவர், நான் படிக்கும்படி உதவிய புத்தகம் பற்றியும் சொன்னேன். அந்த புத்தகத்தில் ஒரு பெண் தான் சிறுவயதுப் பெண்மணியாய் இருந்தபோது வீன்பழியால்— (இகழப்படுதலால்)— தாக்குண்டது பற்றிய சாட்சியைப் பற்றியதாக இருந்தது. அந்தப்புத்தகத் தைப் படிக்காததற்கு முன்பு, என்னுடைய எல்லா பிரச்சனைகள் யாவும் முன்னமே நடந்தவைகளின் எதிர்விளைவு என்று அறியாதவளாய் இருந்தேன்.

எனக்கு, அப்புத்தகம் புரிந்துகொள்ளக் கடினமாகத்தான் இருந்தது. அப்புத்தகத்தின் ஒரு பகுதியாக, அம்மாது தான் சிறுமியாய் இருந்த போது, தனது வளர்ப்புத் தந்தையால், சொல்லளவிலும், செயலளவிலும், கோபமாகவும், பாலின முறையிலும் இகழப்பட்டதையும், ஊனப்பட்டதையும் விரிவாகச் சொல்லிச் சென்றதைக் கண்ணுற்றதும் எனது உள்ளத்தில் ஆழமான தாக்குதலுக்குடையவளானேன். அதனால் அந்தப்புத்தகத்தை

கீழே வீசிவிட்டு, இனி இதைப்படிக்கப்போவதில்லை என்ற நிலைக்குவந்தேன்.

இந்த நிகழ்வுக்குப் பின்பு பல ஆண்டுகள் தேவனுடன் சஞ்சரித்த வளாகவும் இருந்தேன். ஏன் அவ்வாறாக அப்பொழுது யாவற்றையும் தெரிந்துகொள்ள தேவன் அனுமதிக்கவில்லை. ஏனெனில் அதற்குரிய நேரம் அப்போதைக்குத் தேவைப்படவில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு மாத்திமே சரியான வேளையை சரியான சூழ்நிலையில் அமைத்துக்கொடுக்க முடியும். பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு மாத்திரமே நம்முடைய வாழ்க்கையில் எது சரியான நேரம் என்பது தெரியும். தேவனுடைய ஆவியானவருக்குத்தான் எதை, எப்படி, எப்போது செய்யவேண்டும் என்பது தெரியும். அது ஒருவேளை ஒரு புத்தகமாக இருக்கலாம் அல்லது ஒரு பிரசங்கியார் மூலமாகவும் இருக்கலாம். அல்லது ஒரு நண்பர் மூலமாகவும் இருக்கலாம் அல்லது ஒரு சாட்சியின் மூலமாகவும் இருக்கலாம் அல்லது தேவனிடத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற நேரடி வெளிப்படுத்தல் மூலமாகவும் இருக்கலாம்.

ஒருவேளை இந்தப்புத்தகத்தை நீங்கள் வாசிப்பது என்பது தேவனுடைய குறிப்பிட்ட வேளையாகவும் இருக்கப்பெறலாம். அப்படியாயின், தேவன் இதன்மூலம் எந்தெந்த நிலைமையில்—களத்தில்—நீங்கள் ஊனப்படுத்தப்பட்டுள்ளீர்கள் என்பதிலிருந்து குணம்பெற உதவிபுரிவார். இது ஒருவேளை உங்கள் குணப்படுதலுக்கு ஆரம்பமாகவும் இருக்கலாம் அல்லது குணமடைதலின் செயல் முறைக்குரிய நிலையாகவும் (படியாகவும்) இருக்கலாம் அல்லது இதுவரை நீங்கள் அனுபவித்து வந்துள்ளதான போராட்டத்துக்கு முடிவான ஒரு பரிபூரண குணப்படுதலாகவும் இருக்கலாம்.

என்னிடம் அநேகர் ஜெபிப்பதற்காக வருவோர் உணர்வுபூர்வ குணப்படுதலுக்கு வருவார்கள். எனினும் தங்களின் இளம்பிராயத்தில் நடந்ததான வன்பழி-கொடுமைகளை நினைவுக்குக் கொண்டுவந்து அகற்ற முடியாத அளவுக்கு மனக்குலைவு-தளர்வு அடைந்தவராகவே காணப்படுகின்றனர். அதாவது நான் சொல்வது என்னவென்றால் பழைய வன்கொடுமை நிகழ்வுகளை மீண்டும் நினைவுக்குக் கொண்டு வந்து

(“தோண்டி துருவும் முயற்சி”) அவைகளை எதிர்கொண்டு சரிப்படுத்த வேண்டியவைகளை சரிப்படுத்தி மீண்டும் அந்த நிலைமையிலிருந்து தங்களை விடுவித்துக்கொள்ள முயலவேண்டும் என்பதே: அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நான் சொல்வது யாதெனில், என் வாழ்க்கையிலும் சிலவற்றை என்னால் நினைவிற்கு கொண்டுவர முடியாதவளாகவும் உள்ளேன் என்பதே. உண்மையாகவே எனது (இளம்பிராய வாழ்க்கை) இளமைக்காலம் எழுதப்படவேண்டியுள்ள வெற்றுத்தாளாக இருக்கிறது.

ஐனங்களுக்கு நான் ஞாபகப்படுத்துவது என்னவென்றால்: “சத்திய ஆவியானவர் மாத்திரமே சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் நம்மை நடத்தக்கூடும்” என்பதே. மேலும் அவர் தாமே தாம் கேள்விப்பட்டவைகள் யாவையும் சொல்லி, வரப்போகிற காரியங்களையும் நமக்கு அறிவிப்ப வராயும் உள்ளார். எனவேதான் அவரை இப்படிப்பட்டதான இக்கட்டான “உணர்வு நிலைக்களத்தில்” கிரியை செய்ய அனுமதிக்க வேண்டியவர்களாயுள்ளோம். நான் அவ்வாறுதான் அவரை கிரியை செய்ய அனுமதித்தேன் என் நன்மைக்காக இன்றும் நினைவுக்கு கொண்டு வரப்படுபவைகள் உண்டெனினும், அது எனக்குப் பயன்விளைவிக்காது அது தேவையற்றது, அது வேதனை தரும் எனில் அதை நான் நினைவிற்குக் கொண்டுவர விரும்பேன்.

நமக்கு தெரியாதவைகள் நம்மை ஒருபோதும் தொந்தரவுக்குள்ளாக்காது என்று நான் சில வேளைகளில் நம்புவதுண்டு. வெளிப் படையாகப் பார்ப்பின், இது எப்போதும் பொருந்துவதாக இருக்காது. அநேகர் தாங்கள் அதிர்ச்சிக்குள்ளான சம்பவங்களை நினைவிற்குக் கொண்டுவந்து அதனுடன் தொடர்புகொண்டு, பரிகாரங்களைச் செய்து விடுதலைப்பெறுவர். சிலசமயம் நினைவிற்குக்கொண்டுவரமுடியாதபடி நிகழ்வுகள் இருப்பின் அவைகள் ஆழ்மனதுள் பதியப்பெற்று விஷத் தன்மையடைந்து நமது முழு இயக்கத்தையும் தடைசெய்துவிடும். இந்த விஷயத்தில் பழைய நினைவுகள் வெளிக்கொணரப்படவேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் ஒரு பூரண நிலையைப் பெறவேண்டியுள்ளபடியால், இப்படியாகச் சரியான முறையும்,

பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழிநடத்துதல் இல்லாமலும் போகுமேயானால் முன்னிலும் அதிகமான கேட்டினையே சந்திக்க நேரிடும்; காயப்படுதலையே அனுபவிக்க நேரிடும். பரிசுத்த ஆவியானவர் கனிவானவர், பரிவுமிக்கவர், பாசமுள்ளவர், ஆதரவானவர், அன்பானவர், நேசிப்பவர், பொறுமையுள்ளவர்; மேலும் அவர் வல்லமையுள்ளவர், பெலமுள்ளவர், மனிதரால் செய்யக்கூடாத யாவையும் செய்ய வல்லவர். சங்கீதக்காரனும்: “கர்த்தர் வீட்டைக் கட்டாராகில், அதைக்கட்டுகிறவர்களின் பிரயாசம் விருதா; கர்த்தர் நகரத்தைக் காவாராகில் காவாளர் விழித்திருக்கிறது விருதா” (சங்.127:1) என்பதை அறியாது அநேக ஆண்டுகள் கண்விழித்து பிரயாசப்பட்டதெல்லாம் வீணாக இருக்கப்பெற்றதாக இருந்தது. எனவே, உங்கள் சுயமுயற்சியால் எதையும் செய்ய முயலவேண்டாம் என்றே உங்களுக்கு ஆலோசனை தருவேன்.

“கர்த்தரே ஆவியானவர்; கர்த்தருடைய ஆவி எங்கேயோ அங்கே விடுதலையுமுண்டு.”

“நாமெல்லாரும் திறந்தமுகமாய்க் கர்த்தருடைய மகிமையைக் காண்ணாடியிலே காண்கிறது போலக்கண்டு, ஆவியாயிருக்கிற கர்த்தரால் அந்தச் சாயலாகத்தானே மகிமையின்மேல் மகிமையடைந்து மறுபுறப்படுகிறோம்” (2 கொரி.3:18).

இரண்டு வகையான வேதனைகள்

பரிசுத்த ஆவியானவரின் நடத்துதலுக்கு நம்மை நாம் ஒப்புவித்தாலும், உணர்பூர்வ குணப்படுதல் என்பது வேதனைமிக்கதாகவே உள்ளது. எனவே, நான் நம்புவது யாதெனில், இரண்டுவிதமான வருத்தங்கள்—வேதனைகள் உண்டென்றே. ஒன்று மாற்றத்துக்குரியது, மற்றொன்று மாற்ற முடியாதது, அது எப்போதும்போல இருக்கப்போவதாக உள்ளது.

நீங்கள் தேவ ஆவியானவரைக் கிரியை செய்வதற்கு குணமளிக்கும்படி அனுமதியளிக்கும்போது, அவர் ஒவ்வொரு நிலைப்பாட்டிலும் பெலன் அளித்து, எந்தவிதமான சோதனை அல்லது வேதனையாயினும் தாங்கிக் கொள்ளும்படியாகச் செய்வார். “நான் உன்னைவிட்டு விலகுவதுமில்லை, உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை” என்று கர்த்தர் வாக்குப்பண்ணியிருக்கிறார் (யோசுவா 1:5). மேலும், நீங்கள் பண ஆசையில்லாதவர்களாய் நடந்து, உங்களுக்கு இருக்கிறவைகள் போதுமென்று எண்ணுங்கள்; (பேராசை, இச்சை, தணியாத ஆசை முதலியவைகள் இல்லாமல்) நான் உன்னைவிட்டு விலகுவதுமில்லை, (நான்) உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறாரே (எபிரெயர் 13:5).

சோதனைக்குட்படும் சமயத்தில் நாம் இந்த வாக்குத்தத்தத்தை பற்றிக்கொள்ள வேண்டியதாய்வுள்ளது. நாமே நமது காரியங்களைச் செய்ய முயலும்போதுதான், நாம் ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலைக்குத்தள்ளப்படுகிறோம். நம்முடைய பரமபிதாவின் சித்தத்திற்குத் தெரியாமல் ஒரு சோதனையும், வேதனையும் நம்மை அனுகமுடியாது. ஒருவேளை அப்படி நமது சுயமுயற்சியினால் விடுபடமுயலலாம்.

உணர்வுபூர்வமான ஊனமும் அதற்குரிய பரிகாரமும் சரீரப் பிரகாரமாயுள்ள வலியைக்காட்டிலும் அதிர்ச்சித் தரத்தக்கதாக இருக்கலாம். எனினும் நீங்கள் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்து வாழ்வீர்களானால், பரிசுத்தாவியானவர்தாமே உங்களை பலப்படுத்துவார் என்பதை நினைவிற்கொள்ளுங்கள். சிலவேளை அப்படிச் செய்வது உங்களுக்குக் கடினமாயிருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட வேளைகளில் பெலனளிக்கும்படி கார்த்தரிடம் வேண்டிக்கொள்ளுங்கள். மனனம் செய்து அடிக்கடி நினைவிற்குக் கொண்டுவரும்படியாகவுள்ள வேதவசனம் “மனுஷனுக்கு நேரிடுகிற சோதனையேயல்லாமல் வேறே சோதனை உங்களுக்கு நேரிடவில்லை. தேவன் உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறார்; உங்கள் திராணிக்கு மேலாக நீங்கள் சோதிக்கப்படுகிறதற்கு அவர் இடங்கொடாமல் சோதனையைத் தாங்கத்தக்கதாக, சோதனையோடு கூட அதற்குத் தப்பிக்கொள்ளும்படியான போக்கையும் உண்டாக்குவார்” (1 கொரி.10:13).

இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான சூழ்நிலையில் அநேக சோதனைகள் வரப்பெறலாம். அப்போது, ஏன் கார்த்தர் என் வாழ்க்கையில் இவ்வாறான சோதனைகளை வரவிட்டு என்னை வாதிக்கிறார் என்று கார்த்தரிடம் எதிர்மாறான சிந்தையுடைவர்களாய், கோபமுறவும், அதைரியப்படவும் கூடும். மேற்கண்ட வேதசனங்கள் மூலம் கார்த்தர் அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் தலையிட்டு நம்மைத் தப்பிவிப்பதாக உள்ளதை மறந்து விடுகிறோம். “இருதயத்தில் கொள்ளவேண்டிய நோக்கத்தை தள்ளி விடுதல் நல்லதல்ல”

மேலும் நமக்கு இவ்விஷயத்தில் ஆறுதலளிக்கக்கூடிய வசனமாகிய: 2 கொரி.12:7-9 இல் சொல்லியபடி, அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தன்னுடைய உபத்திரவத்தை அதாவது தன் மாம்சத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருந்த ஒரு “முள்ளைப்” பற்றிக் கூறுவதாக உள்ளது. அது என்ன உபத்திரவம் என்பது கருத்தல்ல; அது அவருக்கு உறுத்தலாக இருந்திருக்கிறது; எடுத்துப்போடும்படி வேண்டிக்கொண்டதாகவும் இருந்திருக்கிறது. அச்சமயத்தில் தேவ உத்தரவு எப்படியாய் வெளிப்பட்டது? “என் கிருபை உனக்குப்போதும், என்பதுடன் பலவீனத்திலே என் பலன் பூரணமாய் விளங்கும்” என்பதே. எனவே, எல்லா வேளையிலும் நம்முடைய உபத்திரவங்களிலிருந்து விடுதலை பெறமுடியாதவர்களாய் இருக்கிறோம். சிலவேளையில் நாம் பொறுமையோடு சகிக்கவேண்டியுள்ளது. எனவே விசாவாசத்தோடு பொறுத்துக்கொள்ளவும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அப்படிப்பட்டதான சூழ்நிலைகளிலெல்லாம் நம்மை விடுவிக்கச் சித்தங் கொள்ளாது, போதிய கிருபைகள் தந்து, பெலப்படுத்தி நமக்கு நியமித்துள்ள ஓட்டத்தில் பொறுமையோடே ஓடச்செய்த தேவனுக்கு நன்றியைச் செலுத்துவோமாக.

ஏன் தேவன் நம்மை நமது அடிமைத்தனத்தினின்றும், பிரச்சனையினின்றும் உடன்தானே விடுவிக்காதது பற்றி எப்போதாவது சிந்தித்து வியந்ததுண்டா? ஏனெனில், தேவன் தமது பிள்ளைகளின் ஜீவியத்தில் செய்யவேண்டியவைகள் குறித்தும், தேவைகள் குறித்தும் அறிந்தவராய் சரியான நேரத்தில் செய்யவும் வல்லவராய் இருப்பதினாலேதான்.

என்னுடைய தனிப்பட்ட ஜீவியத்தில், நான் தேவனைக் கேள்வி கேட்பதைக் காட்டிலும் அவரில் நம்பிக்கை வைப்பதையே செய்வேன். ஏனென்று கேள்வி கேட்பது தவறன்று! ஏனென்றால், தேவன் ஒருபோதும் தீமை செய்யாதவர்; தாமதமும் செய்யாதவர். ஒரு காரியம் நடந்து முடிந்த பின்புதான் ஏன் தாமதம் செய்தார் என்பதை விளங்கிக் கொள்பவராகவே நாம் உள்ளோம். நானும் இவ்வாறான பாதையில் அநேக தடவைகள் சென்றவளாயிருக்கிறேன். இப்பொழுதோவெனின் அவைகளின் காரணங்களையும் நோக்கங்களையும் அறிந்தவளானேன்.

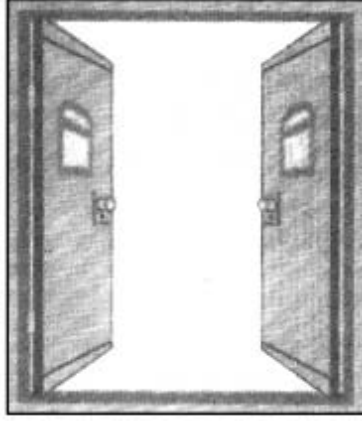
சோதனையின் ஊடாகச் செல்வதென்பது, வேதனையானதுதான். என்னுடைய ஊழியத்தில் ஜனங்களுடன் நான் பகிர்ந்துகொள்ளும் வசனம் அவர்கள், “ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தினாலும் தங்கள் சாட்சியின் வசனத்தினாலும் அவனை ஜெயித்தார்கள்” (வெளி.12:11), என்பதை தனிநிலை வாக்கியத்துள், நாம் ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தினாலும் நமது சாட்சியின் வசனத்தினாலும் அவனை ஜெயிக்கிறவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதே!

வெற்றியைக் குறித்த சாட்சியானது எவ்விதமான நிலையிலும்— தூரத்திலும் மிகவும் அவசியமாயிருக்கிறது. எப்படியாயினும் ஐயத்திற்கிடமில்லாத சாட்சியைப் பெற்றுக்கொள்வதென்பது, எவ்விதமான இக்கட்டின் பாதையிலும் இடுக்கத்திலும் வெற்றிகொள்வதையே காட்டுகிறது. நாம் சந்திக்கிறதான சோதனை, அனுபவிக்கவிருக்கிறதான வேதனைதான் நமது வாழ்க்கையில் வருத்தம் நிறைந்த பகுதியாகும். மகிமையான பகுதியென்பது சோதனையின் ஊடாகச் சென்று, கார்த்தரின் தயவினால் வெற்றியடைந்தபின்பே கிடைக்கப்பெறுவதாகும். “நமக்குச் சோதனை யில்லையேல் சாட்சியும் இல்லை”.

வேதனையின் வழிவாசால்கள்

எனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில், நீங்கள் அனுபவித்ததுபோலவே, உணர்வுபூர்வமான வருத்தங்கள்—வேதனைகளை நானும் அடைந்துள்ளேன். பரிசுத்தாவியானவரின் நடத்திப்புக்குக் கீழ்ப்படிந்து அதன் மூலம் குணம்பெறவே முயற்சி செய்தேன். என்கிலும் அந்த வழிமுறை ஏன் மிகுந்த வேதனையாயிருந்தது என்பதை அறிந்து கொள்ளாதவளாய் இருந்தேன். நான் உண்மையில் படிப்படியாய் நலம் அடைந்து, குணம் பெற்றவளாயினும் அவர் நடத்திச்செல்லும் செயல் முறையால் மேன்மேலும் வருத்தமடைபவளாகவும் மனநிலை குலைந்த வளாகவும் காணப்பட்டேன்.

வேதனையின் வழிவாசால்கள்

இப்படியாய் உள்ள சூழலில், கார்த்தரிடம் ஜெபித்தபோது கார்த்தர் எனக்குத் தரிசனம் ஒன்றைத் தந்தார். அதில் அநேக வாயில்கள் ஒன்றுன்பின் ஒன்றாக வரிசையாக இருக்கக்கண்டேன். அவைகள் ஒவ்வொன்றும் என் கடந்த கால வாழ்க்கையில் நேரிட்ட அதிர்ச்சிக் குள்ளான நிகழ்வுகளையும் அதன் மூலம் நான் அடைந்த வேதனை களையும் காட்டுவதாக இருந்தன. கார்த்தர் அவைகளின் வாயிலாக அப்படிப்பட்ட வேதனையான நிகழ்வுகளை வீட்டில் பாலியல் தொடர்பாக இகழ்ச்சியுற்றது, பள்ளி வாழ்க்கையில் பரிகசிக்கப்பட்டது, உற்ற நண்பர்கள் இன்றி தவித்தது, எப்போதும் அச்சம்நிறைந்த உணர்வுடன் காணப்பட்டது, எனது முதல் கணவனால் கைவிடப்பட்டவளாய் இருந்தது, தேவாலயத்திலுள்ள ஒரு குழுவினரால் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது இப்படிப்போன்றவைகள் யாவும் ஒரு புதிய வாயிலாகவும் அதன் வழியாய் நான் போகும்படியாக நிர்பந்திக்கப்பட்டதையும் காண்பித்தார்.

மிகத்தெளிவாக, அச்சத்தின் கடுந்துயரத்தையும், தள்ளி ஒதுக்கப் பட்டதையும், நிற்கதியாக விடப்பட்டதையும், காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட தையும் இதுபோன்ற யாவையும் இன்றும் உணர்பவளாய் உள்ளேன். ஒருவேளை நீங்களும் அப்படிப்பட்ட பாதையில் சென்றவர்களாய் இருக்கலாம்.

முடிவாக எனது வாழ்வில் கர்த்தர் கிரியை செய்ய அனுமதித்தபோது, நான் வருத்தத்தின் வாயில்களுக்குப் பின்பு மறைந்து கொண்டிருந்ததைக் காண்பித்தார். நான் அடிமைத்தனத்திலும், தவறான (பொய்யான) ஆளுமைத்தன்மையினாலும் போலித்தன்மையாலும் (நடிப்பினாலும்) எனது தோற்றப்பொலிவினாலும் என்னை மறைத்துக் கொண்டு ஒரு பொய்யான அடைக்கலத்தில் இருந்ததையும் காண்பித்தார். எனவே இதிலிருந்து விடைபெறுவது எப்படி என்று அறியாது முடங்கியவளாயும், அறியாதவளாயும் இருந்தேன். என்னை இந்தவித அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவித்தபோது வேதனைக்குள்ளானேன்.

எந்த வாயில்களின் மூலம் அடிமைத்தனத்துக்கு நடத்தப்பட்டேனோ அந்த வாயில்களையெல்லாம் விடுத்து பின்புறமான வழியின் மூலம் சென்று விடுதலை பெறவேண்டியதை இப்பொழுது அறிந்துகொண்டேன். வேதனை நிறைந்த வாசல்களின் வழியாய் அடிமைத்தனத்திற்குச் சென்றதுபோலவே, அந்த வேதனையான வழியின் மூலமாகவே விடுதலையும் பெறவேண்டியதாயுள்ளது. இந்த இருநிலைகளும் (வருத்தத்தின் வழிகள்) வேதனைத் தரக்கூடியதே!

முதலில் வன்பழியாகிய இகழ்ச்சி, பின்பு அந்த இகழ்ச்சியைக் குறித்த ஞாபகம் (நினைவு). கர்த்தர் நம்மை விடுவிக்க, குணமாக்க அநேக நிலைப்பாடுகள் மூலமாகவும், மனுஷர்கள் மூலமாகவும், நம்மால் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாத பல சத்தியங்கள் மூலமாகவும் கொண்டுசெல்ல-வழிநடத்த வேண்டியுள்ளது. அவைகளைக்குறித்து அநேக உதாரணங்களை என்னால் தெரிவிக்க முடியும்.

உதாரணம் : ஒன்று.

நான் எனது தகப்பனாரால் எப்பொழுதும் பயமுறுத்தப்பட்டவளாக இருந்தேன். எனினும் இப்போது நாற்பது வயதுள்ளாகிய நிலையிலும், நான்கு குழந்தைகளுக்கு தாயாகிய நிலையிலும் கூட அவருக்குப் பயப்படுகிறவளாகவே காணப்படுகிறேன். அந்த பயம் தாங்கி கொள்ளமுடியாத வேதனைகளை என் வாழ்க்கையில் கொண்டு வந்தது.

என் தந்தையை எதிர் கொள்ளும்படி ஆண்டவர் என்னை நடத்தியபோது நான் நாற்பத்தேழு வயதுள்ளவளாக இருந்தேன். (அதுகுறித்து இப்புத்தகத்தில் பின்பு குறிப்பிடுவேன்) எனினும், எனது தகப்பனாருடன் நேருக்கு நேராக நின்று, “இனிமேல் உமக்கு நான் பயப்படப்போவதில்லை” என்று சொல்லத்துணிந்தேன். என் தகப்பனாருடன், அவரால் நான் அடைந்த சிறுமை (இகழ்ச்சிக்கு) குறித்து பேசியபோது அதிகபயத்தோடும், நடுக்கத்துடனும் நம்பிக்கையுடனும் தான் சொன்னேன் (பிலிப்பியர் 2:12).

இப்படியாக எனது வேதனையின் ஒரு வாயில்களிலிருந்து வெளியே வந்தேன். அந்த வாயிலின் பின்புறமாக வெளியேறி என்னை விடுவித்துக் கொள்ள அறிந்தவளாகவும் இருந்தேன். அல்லது அந்த அடிமைத்தனத்திலேயே கதவுக்குப் பின்புறம் என்னை மறைத்துக்கொண்டு என் தந்தையின் மேலிருந்த பயத்தின் நிமித்தம் சதாகாலமும் இருந்திருப்பேன் செய்திருப்பேன். இங்கு குறிப்பிட்டு சொல்வவேண்டுவது யாதெனின், எனது தந்தையாருக்கு எதிர்த்து நின்றேன்; ஏனெனில் அவர்தான் எல்லா வேதனைகளுக்கும் மூலகாரணமாக இருந்தவர், பரிசுத்த ஆவியானவர் அப்படிச் சொல்லும்படி ஏவினபடியால், அப்படிச் செய்தேன்.

நான் செய்தவாறு நீங்கள் உங்களை இகழ்வோருக்குச் செய்ய வேண்டாம். தேவனிடம் ஜெபித்து அவர் காட்டும் வழிமுறையின்படி விடுதலைபெற முயலுங்கள்.

உதாரணம் இரண்டு:

சபையில் சில வேளைகளில் பிறரால் இகழ்ச்சி நேரிடலாம். விசுவாசிகளாக நாம் ஒருவரையொருவர் காயப்படுத்துதல் எவ்விதத்திலும் தகாதது. அப்படி ஒருவரை ஒருவர் இகழ்ந்தால் மற்றவர் வேதனையுறுவர். பலமுறை இதுபோல நிகழுமேயானால் காயப்படுத்தப்பட்டவர், சபையின் ஐக்கியத்திலிருந்தும் சபைக்காரியங்களிலிருந்தும் ஒதுங்கிக் கொள்ளக் கூடும். இது ஒருவகையான வேதனை வாயிலில் பதுங்கிக் கொள்வ தாகும் (மறைந்து கொள்வதாகும்). ஒருவேளை இனி சபைக் கூட்டங்களுக்கோ,

ஊனப்படுத்திய அந்த நபரிடமோ இனி தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளப் போவதில்லையென்ற தீர்மானத்திற்கும் வரப் பெறலாம். “அதுவும் அடிமைத்தனத்தின் ஒரு பகுதியாகும்”, ஏனெனில் பாதிப்படைந்தவர், கடந்த நிகழ்வினால் தன்னைக் கட்டுக்குள் வைப்பதினாலே! தேவன் நம்மை உபத்திரவத்தில் மறைந்து கொள்வதி லிருந்து வெளியே கொண்டுவரவும், உபத்திரவம் நீங்கப்பெற்றவர்களாய் இருப்பதையும் அறிவார். நாம் அதிலிருந்து வெளிவரமுயல்வது என்பது அந்த உபத்திரவத்தின் வாயிலில் மீண்டும் அடிமைத்தனத்துக்குச் செல்வதையே குறிக்கிறது.

உதாரணம் மூன்று:

மேலான அதிகாரம் உடையவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதென்று சிலருக்குக் கடினமாயிருக்கும். எனக்கும் இது அதிக வருத்தத்தை விளைவிப்பதாகவே இருந்தது. எல்லா நிலைமையிலும் எனக்கு மேலாக இருந்த யாவராலும் நான் வீன்பழியால்—இகழ்ச்சியால் தாக்குண்டபோது ‘ஏன்’ நான் என்ன செய்கிறேன் என்று சிலர் என்னைக் கேட்கும்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும்? அதனால், நான் யாரையும் நம்புவதில்லை, குறிப்பாக ஆடவர்களை. பரிசுத்தாவியானவர் குணப்படுத்தலுக்குரிய வழியில் நடத்தியபோது எனது கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது குறித்த போராட்டம் ஆரம்பமானது. எனது சரீரத்தினால் எதிர்ப்புணர்வை காட்டத் தலைப்பட்டேன். அடங்கியிருக்க விழுந்தேன். வேத வசனத்துக்கும் அப்படிச் செய்வது ஏற்படையதுதான்; எனினும் கீழ்ப்படிவதென்பது வேதனை அளிப்பதாகவே எனக்குத் தோன்றியது.

என்ன குறை என்னில் இருக்கிறது என்று அறியாதவளாய் இருந்தேன். ஒருவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவரது ஆலோசனைக்கு ஒப்புக்கொடுப்பது என்பது, எனக்கு கடந்தகால பயத்தினாலும் நினைவுகளாலும் ஆளப்பட்டு விடுவோமோ என்றே எண்ணினேன். ஏனெனில் என் தகப்பனாரும் அதிகாரம் செலுத்தும்படியான நிலையில் இருந்து என்னை அடக்கித் தனது கட்டுக்குள் வைத்திருந்ததினால் வந்த

சிறுமைகள் நிறைந்தவளாய், விரக்தியான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டதையும் அதனால் எதுவும் செய்ய இயலாமல் போனதையும் நினைத்தவளானேன்.

தேவன் விரும்பும் வண்ணம் முழுதும் விடுதலையானவளாய்க் காணப்பட, அநேக கிறிஸ்தவர்களைப் போல என் கணவருக்குக் கீழ்ப்படியக் கற்றுக்கொண்டேன். ஏனெனில், வேதம், பிள்ளைகள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கவும், மனைவியானவள் புருஷனுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கவும் போதிப்பதாலும், அது தேவனுடைய தீர்மானம் கட்டளையுமாய் இருப்பதாலும் கார்த்தருக்குள் என் கணவருக்குக் கீழ்ப்படியத் தலைப்பட்டேன். இது வேதனையாய் இருந்தாலும் கார்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவ்வாறே செய்தபடியால் நான் நலமுடனும் பாதுகாப்புடனும் இருக்கப் பெற்றேன்.

அநேகர் கீழ்ப்படிதலைக் குறித்து குழப்பமடைகின்றனர். தங்களுக்கு மேலான அதிகாரம் உள்ளவர்கள் எது சொன்னாலும் கீழ்ப்படிய வேண்டுமே என்றும் அஞ்சுகின்றனர்.

“மனைவிகளே, கார்த்தருக்கேற்கும்படி, உங்கள் புருஷருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். புருஷர்களே, உங்கள் மனைவிகளிடம் அன்பு கூருங்கள், அவர்கள் மேல் கசந்து கொள்ளாதிருங்கள். பிள்ளைகளே, உங்களைப் பெற்றோருக்கு எல்லாக் காரியத்திலேயும் கீழ்ப்படியுங்கள்; இது கார்த்தருக்குப் பிரியமானது. இது கார்த்தருக்கு உகந்ததாயும் இருக்கிறது” (கொலோ.3:18-20).

இந்த உதாரணங்கள் உபத்திரவத்தின் வாயில்களைக் குறித்தும் அவைகளை எப்படி எதிர்கொள்ளவேண்டும் என்பது குறித்தும் நீங்கள் அறிந்துகொள்ள உதவும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இவைகள் உபத்திரவத்தின் வாயில் என்று நோக்காதீர்கள்; குணமடைவதற்குரிய தொடக்கநிலை என்று நோக்குங்கள்; பூரண குணமடைந்தவர்களாகவும், பெலமடைந்தவர்களாகவும், உங்களோடு என்றும் இருப்பவராகவும் இயேசுதாமே உங்களுக்கு அருள் புரிவார்.

மெய்யாகவே வருத்தம் – வலி – துன்பம் என்பது குணமடைவதில் ஒரு பகுதியாய் இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். ஒருவன் ஒரு கான்கிரீட் சுவற்றில் மோதி, முழங்காலில் அடியுண்டு, சதை பிய்த்து போயின, காயம் அடைந்தவனேயாவான். மறுநாள் அதன் வலி மிகக் கடுமையாய் இருக்கும்; காயமும் பெரியதாகவும் இருக்கும். எனினும் காயத்தில் பொடுகு தெரியும்போது குணமடைந்ததற்குரிய நிலை தெரியவரும். இப்படிப் பொடுகினால் சூழப்படும்போது காயம் சிறியதாகச் சுருங்கும், வலிக்கும், அரிப்பும் ஏற்படும்.

முதலில் ஏற்பட்ட காயம் வலியைத் தரும். குணமடையும்போது அதனினும் வலியை ஏற்படுத்தும், எனினும் இரண்டு வகை வலியும் ஒரே வகையன்று; அல்லது ஒரே வகை விளைவினை உண்டு பண்ணுவது மன்று. சிலரின் உணர்வு பூர்வமான காயங்கள் அலட்சியப்படுத்தப் பட்டு (அதுவும் நீண்டகாலமாகவே) அது தொற்றுக்கொள்வ தாகவும் (Infected) காணப்படுகிறது. அந்த வலியென்பது குணமடையும்போது உண்டாகும் வலியினும் வித்தியாசமானது. ஒன்று தவிர்க்கப்படுவதாக உள்ளது; மற்றது அங்கீகரிக்கப்படுவதாக உள்ளது.

வலியில்லாமல், வழி பிறக்காது !

என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தின் மூலம் ஒரு சிறந்த அறிவை அடைந்தேன். வலியைக் குறித்து திகிலடையவேண்டாம். குணமடைவதற்குரிய வலியைக் கண்டு எவ்வளவாய் அஞ்சுகிறீர் களோ அவ்வளவாய் உங்களில் உள்ள வலியினால் மிகவும் வேதனைப்படுவீர்கள் – வேதனைக்குள்ளாவீர்கள்.

இதற்குரிய உதாரணத்தை நான் என் உபவாச நாட்களில் காணக் கூடியவளானேன். இருபத்தெட்டு நாட்கள் வெறும் பழரசம் ஒன்றை குடித்து உபவாசம் இருக்கக் கர்த்தரால் ஏவப்பட்டேன். இது எனக்கு முதல் தடவையாக இருந்தபடியால் மிகவும் கடினமாக இருந்தது. நான் மிகவும் பசிக்குள்ளானேன். உண்மையில் கடும் பசிக்குள்ளானேன்.

கர்த்தரிடத்தில், ஆண்டவரே என்னால் இனித்தாங்க முடியாது, என்று கதறினேன். உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து மெல்லிய சத்தத்தின் மூலம் கர்த்தர் என்னுடன் பேசினார் (1 இராஜாக்கள் 19:12).

“வலியைக் குறித்து வழக்காடவேண்டாம்” அது, அதன் வேலையைச் செய்ய விட்டுவிடு” அவ்வேளையிலிருந்துதானே உபவாசம் எனக்கு எளிதாயிற்று; சந்தோஷமாகவும் தொடர முடிந்தது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு வேளையும் நான் நிம்மதியிழந்தவளானேன்; இது முன்னேறிச் செல்வதற்குரிய அடையாளமாய்த் தென்பட்டது.

அதிக அளவில் வலி - வேதனையை எதிர்த்து, தாங்கிக் கொள்ளும்போது அதிக அளவில் வலிமை பெறப்படுகிறது என்பது பொதுவான விதியாகும்.

ஒரு பெண் பிரசவ வலியால் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் போது தாதியானவள் அவளை ஆசுவாசப்படுத்த, முறுக்கேறிய - உணர்ச்சி களிலிருந்து விடுபடு என்றுதான் ஆலோசனை தருவாள். அவர்களுக்குத் தெரியும் அவள் எவ்வளவாய் வலியை எதிர்க்கிறாளோ-தாங்கிக் கொள்ளுகிறாளோ அவ்வளவாய் அவள் அதனின்றி விடுதலையும் பெறுவாள், பிள்ளையையும் பெற்றெடுப்பாள் என்று! பாடுகளின் ஊடே நீங்கள் செல்லும் சமயத்தில், வேதனை - வருத்தம் - உங்களால் தாங்கிக் கொள்ளமுடியாதபடியாத தருணத்திலெல்லாம் எபிரெயர் 12:2 இல் சொல்லப்பட்டுள்ள வசனத்தை நினைவு கூருங்கள்.

“அவர் தமக்கு முன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின் பொருட்டு, அவமானத்தை எண்ணாமல், சிலுவையைச் சகித்து, தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருக்கிறார்.”

பொறுமை சந்தோஷத்தை உண்டாக்குகிறது

துன்பத்தை - வேதனையை நீங்கள் அனுபவிக்கும்போது அதை எதிர்க்காதிருங்கள். அது அதின் கிரியையைச் செய்ய இடங்கொடுங்கள்.

இந்த வாக்குத்தத்தத்தையும் நினைவிற் கொள்ளுங்கள். “கண்ணீரோடே விதைக்கிறவர்கள் கெம்பீரத்தோடே அறுப்பார்கள்” (சங்.126:5). பொறுமையோடு இருக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள் எந்தத் தேவையின் மத்தியிலும், அதன் மறுபக்கத்தில் சந்தோஷம் இருக்கிறது என்பதை நினைவிற் கொண்டவர்களாய் இருங்கள்!

குணமடைவது என்பது வேதனை நிறைந்ததுதான். அதற்காக நீங்கள் ஒன்றையும் இழந்துவிடப் போவதில்லை. எப்படியோ தொந்தரவுக்கு உள்ளாவீர்கள்; பின்பு உங்கள் உபத்திரவத்திற்குக் தக்கதாய் பிரதிபலன் பெறுவீர்கள்.

எதுவரை நீங்கள் உங்களின் கடந்தகால வன்பழியை – இகழ்ச்சியை, உங்களை அடிமைப்படுத்தும்படி வைத்திருப்பீர்களோ அதுவரை நீங்கள் வருத்தத்துக்குள்தான் வாழ நேரிடும். குணப்படுதலின் வருத்தம் மாத்திரமே உங்களின் அவலநிலைக்குப் பதிலாகச் சந்தோஷத்தைக் கொண்டு வரக்கூடும். உங்களின் வருத்தம், உங்களை அமிழ்ந்து போகச் செய்யாதவாறு அடிமைத்தனத்தினின்றும் உங்களை விடுதலையாக்கட்டும். செய்வதற்கு கடினமேயாயினும் நலமானதைச் செய்யவே நாடுங்கள். “சாயங்காலத்தில் அழுகை தங்கும், விடியற்காலத்திலே களிப்புண்டாகும்” (சங்.30:5) என்பதை அறிந்தவர்களாய் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து பரிசுத்தாவியானவரின் நடத்துதலுக்கும் உங்களை ஒப்புக் கொடுங்கள்.

பாடுகளுக்கும் செல்லுவதே ஒரே வழி

நாங்கள் நடத்திய ஜெபக்குழுவில் ஒரு பெண்மணி தம்மைப் பிடித்துள்ள ஒரு அடிமைத்தனத்தினின்று விடுதலை பெறுவதற்கு ஜெபிக்க வந்தார்கள். நான் ஜெபிக்க ஆரம்பித்ததுமே அம்மா உரத்த சத்தமாய் அழ ஆரம்பித்தார்கள். நான் பார்த்தபோது அவர்கள் வரிசையிலிருந்து முன்னுக்கு வருவதும் பின்னோக்கிப் போவதுமாகக் காணப்பட்டார்கள். கடைசியில் வரிசையின் இறுதியை நோக்கிக் நடந்தார்கள். இப்படியாக, போவதும் வருவதுமாகவே இருந்தார்கள். தொடர்ந்து இவ்வாறே செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சிறிதுநேரம் இடைவெளி விட்டு இப்படிச் செய்தார்கள்.

அவர்களுடன் நான் இந்தமுறை “இவைகளிலிருந்து நீ விடுதலை பெறவேண்டுமே” என்றேன். இப்படிச் சொன்ன மாத்திரத்தில் அவர்கள், தேவனும் பேசியதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களின் பிரச்சனையாதெனில், அடிக்கடி அவர்கள் உணர்வுபூர்வ குணமாக்குதலில் முன்னேற்றம் கண்டாலும் வற்புறுத்தலின் காரணத்தால் அதை இழந்துபோன நிலைமையிலேயே காணப்பட்டார்கள். எனினும், இம்முறை அவர்கள் முழுவதும் குணமடையக்கூடிய வழிமுறைக்கு ஒப்புக்கொடுக்கத் தீர்மானித்தார்கள். எப்போதுமே, “ஒரு காரியத்தை முடிப்பதைக் காட்டிலும்

தொடங்குவது என்பது சுலபமாகவே உள்ளது” உணர்வு பூர்வ குணப்படுதலுக்கு “உடனடி தீர்வு” என்பது எப்போதுமே இல்லை.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், 2 கொரிந்தியர் 3:18 இல் கிறிஸ்தவர் களாகிய நாம், “மகிமையின்மேல் மகிமையடைந்து தான் மறுரூபப் படுகிறோம்” என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படியாகக் கடுமையான வழியின் மூலமாகச் சென்றுதான் உணர்வு பூர்வமான குணப்படுதலைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இந்தவிதமாக மகிமையின் மேல் மகிமையடைவது குறித்து நானும் உங்களை ஊக்குவிக்கிறேன்.

அநேகர் தங்களுக்கு நேரிட்ட கடுஞ்சோதனைகளை, வீண்பழிகளை விடுத்து உணர்வுபூர்வ குணப்படுதலை வாஞ்சித்தாலும், அவர்கள் ஒருபோதும் தங்களை அதற்கென்று ஒப்புக்கொடுக்காமலேயே காணப்படுகின்றனர். இன்னும் எவ்வளவு தூரம் செல்லவேண்டும் என்று நீங்கள் சிந்திப்பதை விடுத்து, எவ்வளவு தூரம் வந்துள்ளோம் என்றே சிந்திக்க முயலுங்கள்!

உணர்வு பூர்வ குணப்படுதலைப் பெற்றுக்கொண்ட பின்பும் வாழுவதற்கு ஒரு வாழ்க்கை இருக்கிறது என்பதை எண்ணுங்கள். இந்தவிதமான மனப்பாங்கு உடையவராகுங்கள். நான் இருக்க வேண்டிய தன்மையை இழந்தநிலையில் நான் இல்லை; அதற்காக தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். அதுபோலவே நான் பிரயோஜன மற்றவள் என்ற நிலைமையிலும் நான் இருக்கப் பெறவில்லை!

முன்னோக்கிச் செல்லுதல்

சிலவகையில் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியான சரீர வளர்ச்சியுடன் ஒப்புமைப்படுத்துவதாகவும் உள்ளது. பலபடிகளின் மூலமாகவேதான் பூரணத்தை – ஒரு முழுத்தன்மையைப் பெற வேண்டியும் உள்ளது. அநேகர் தங்கள் பிள்ளைகளின் படிப்படியான வளர்ச்சியில் மகிழ்வில்லாமல் இருக்கின்றனர் என்று சொல்ல மிகவும் அச்சப்படுகிறேன்.

தங்களின் குழந்தை சிறு பாலகனாய் தவழும் நிலையில், அதைக்கண்டு சந்தோஷிக்காமல் நடக்கவில்லை என்றும், அரைக்கால் சட்டை போட்டுக்கொண்டு பள்ளிக்குச் செல்லும் பருவத்திலும், கல்லூரிப் பருவத்திலும், வாலிப்பருவத்திலும் பிள்ளைகளைப் பற்றிய வளர்ச்சியைக் கண்டு அதன் மூலம் சந்தோஷமடையாமல் காணப்படுகின்றனர்.

வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும், ஒவ்வொரு வளர்ச்சி நிலையிலும் நாம் சந்தோஷமாயிருக்கக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அந்த வளர்ச்சி நிலைமைக்கு ஏற்பவேதான் சோதனைகளும் இருக்கப்பெறும். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் நம்முடைய வாழ்க்கைப்பாதையில் சரியாகச் செல்லவேண்டும். வளர்ச்சி பெறாமல் நாம் இருக்கவே கூடாது. இது முதற்கொண்டு ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும், கடந்து போகும் ஒவ்வொரு நிலையிலும் பெற்றுக்கொள்ளும் வெற்றி குறித்தும் சந்தோஷமாயிருக்கத் தீர்மானியுங்கள்.

உபாகமம் 7:22 இல் மோசே, இஸ்ரவேலருக்கு : “அந்த ஜாதிகளை உன் தேவனாகிய கர்த்தர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் உன்னை விட்டுத் துரத்தி விடுவார்; நீ அவர்களை ஒருமிக்க நிர்மூலமாக்க வேண்டாம்; நிர்மூலமாக்கினால் காட்டு மிருகங்கள் உன்னிடத்தில் பெருகிப்போகும்.” என்று கர்த்தர் சொன்னதாகச் சொல்லுகிறான்.

ஒவ்வொரு வெற்றிக்கும் இடையில், நமது வாழ்வில் நாம் காத்திருக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த வேளையில் பரிசுத்தாவியானவர் நம்முடன் ஈடுபாடுடையவராய் புதிய வெளிப்படுத்தலைகளை நல்குவார். மேலான சத்தியங்களை அறிந்து கொள்ளவும் உதவுவார். காத்திருத்தல் என்பது நமக்கு முடியாத ஒன்றேயாகும்; ஏனெனில் பொறுமையின்மை நமது இயல்பான குணமாகும். அப்படிக்க காத்திருப்பது ஏமாற்றம் அளிப்பதாகவும் எண்ணுகிறோம். எனவே எல்லாம் இப்போதே நடக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

பொறுமை வாக்குத்தத்தத்தின் பலனைக் கொடுக்கும்

அநேகர் ஆசீர்வாதத்தை விரும்புகின்றனர்; எனினும் அதற்கு ஆயத்தப்படாமலிருக்கின்றனர். யோவான் ஸ்நானகன் வனாந்தரத்திலிருந்து வந்து “கர்த்தருக்கு வழியை ஆயத்தப்படுங்கள்” (மத்தேயு 3:3) என்றான். இயேசு வருகிறார் என்றும் அவர்களின் ஜீவியத்தில் கிரியைகள் நடப்பிக்க போகிறார் என்றும் அதற்காக ஜனங்களை நோக்கி, ஆயத்தப்படுங்கள் என்றும் யோவான் ஸ்நானகன் கூறினான்.

வேதம் சொல்லுகிறது; “தேவன் தம்மில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு ஆயத்தம் பண்ணினவைகளைக் கண் காணவுமில்லை, காது கேட்கவுமில்லை, அவைகள் மனுஷனுடைய இருதயத்தில் தோன்றவுமில்லை (1 கொரி. 2:9) தேவன் நமக்காக வைத்துள்ளதை விசுவாசத்தால் பெற்றுக் கொள்வதற்கு, பாடுகளின் ஊடே கடந்து செல்ல நமக்கு ஒரு ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி தேவைப் படுகிறது.

பாடுகளின் ஊடே சென்றடைவதுதான் ஒரே வழியாக இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். தேவன் நமக்காக வாக்குத் தத்தம் செய்திருக்கிற ஆசீர்வாதங்களின் முடிவான பலனைப் பெறுவதற்கு நமக்கு விசுவாசம், பொறுமை, நீடிய பொறுமை முதலியன தேவைப்படுகிறது. இதுகுறித்து எபிரெய நிருபத்தில் :

“ஆகையால், மிகுந்த பலனுக்கேதுவான உங்கள் தைரியத்தை விட்டுவிடாதிருங்கள். நீங்கள் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்து, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதைப் பெறும்படிக்குப் பொறுமை உங்களுக்கு வேண்டியதாயிருக்கிறது. வருகிறவர் இன்னுங் கொஞ்சக் காலத்தில் வருவார். தாமதம் பண்ணார்.” என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது (எபி.10:35-37).

“நீங்கள் அசதியாயிராமல், வாக்குத்தத்தமான ஆசீர்வாதங்களை விசுவாசத்தினாலும் நீடிய பொறுமையினாலும் சுதந்தரித்துக் கொள்ளுகிறவர்களைப் பின்பற்றுகிறவர்களாயிருந்து, உங்கள் நம்பிக்கையின் பூரண நிச்சயமுண்டாகும்படி நீங்கள் யாவரும் முடிவுபரியந்தம் அப்படியே ஜாக்கிரதையைக் காண்பிக்கவேண்டுமென்று ஆசையாய் இருக்கிறோம்” (எபி.6:11,12) என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

கர்த்தர் இதுகுறித்து தமது ஜனங்களுக்கு: “இப்போதும் யாக்கோபே, உன்னைச் சிருஷ்டித்தவரும், இஸ்ரவேலே, உன்னை உருவாக்கினவருமாகிய கர்த்தர் சொல்லுகிறதாவது: பயப்படாதே, உன்னை மீட்டுக்கொண்டேன்; உன்னைப் பேர் சொல்லி அழைத்தேன்; நீ என்னுடையவன். நீ தண்ணீர்களைக் கடக்கும்போது நான் உன்னோடு இருப்பேன்; நீ ஆறுகளைக் கடக்கும்போது அவைகள் உன்மேல் புரளுவதில்லை; நீ அக்கினியில் நடக்கும்போது வேகாதிருப்பாய்; அக்கினி ஜீவாலை உன்பேரில் பற்றாது” (ஏசா.43:1-2) இப்படியாகச் சொல்லியுள்ளார்.

தாவீதும் கர்த்தரைக் குறித்து: “நான் மரண இருளின் பள்ளத் தாக்கிலே நடந்தாலும் பொல்லாப்புக்குப் பயப்படேன்; தேவரீர் என்னோடேகூட இருக்கிறீர்; உமது கோலும் உமது தடியும் என்னைத் தேற்றும்” (சங்.23:4) என்று சொல்லியுள்ளான்.

வீண்பழி என்னும் இகழ்ச்சியால் தாக்கப்பட்டவர், சிலவேளை தனது சிந்தை, சரீரத்தில் அதைத் தஞ்சம் புகவிட்டு மரண இருளின் பள்ளத் தாக்காகிய உபத்திரவத்தின் ஊடே நடக்க முயல்வாரேயன்றி அந்தக் கோட்டையை உடைத்து வெளியேவர முயற்சி செய்யார்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இதைக்குறித்து எந்த எண்ணத்தையும் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படியச் சிறைப்படுத்துகிறவர்களாயிருக்கிறோம் என்கிறார். எதிராளியாக சாத்தானை எதிர்கொள்கிறவர்களாயும் இருக்கிறோம் என்கிறார்.

“நாங்கள் மாம்சத்தில் நடக்கிறவர்களாயிருந்தும்; மாம்சத்தின்படி போர் செய்கிறவர்களல்ல. எங்களுடைய போராயுதங்கள்

மாம்சத்துக் கேற்றவைகளாயிராமல், அரண்களை நிர்மூலமாக்குகிறதற்குத் தேவ பெலமுள்ளவைகளாயிருக்கிறது. அவைகளால் நாங்கள் தர்க்கங்களையும், தேவனை அறிகிற அறிவுக்கு விரோதமாய் எழும்புகிற எல்லா மேட்டிமையையும் நிர்மூலமாக்கி, எந்த எண்ணத்தையும் கிறிஸ்துவுக்குள் கீழ்ப்படியச் சிறைப்படுத்துகிறவர்களாயிருக்கிறோம்” (2 கொரி.10:3-5).

இதற்கு உதாரணமாக நான் ஒன்று சொல்லட்டும். நான் எனது வாழ்க்கையில் இகழ்ச்சி, அடைந்தவளாய் இருக்கப்பெற்றதால் அதிலிருந்து காத்துக்கொள்ள ஒரு தனிப்பட்ட பண்புடையவளானேன். அதன் மூலம் ஒருவரையும் நம்பாதவளாயும் காணப்பட்டேன். நானே எனது தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொண்டு, ஒருவரிடமும் எந்த உதவியும் எதிர்பார்க்காமல் வாழ்ந்தால், இகழ்ச்சியினின்றும் விடுபட்டவளாக இருக்கலாம் என்றும் எண்ணினேன். எனது தனிப்பட்ட ஆளுமைத்தன்மையை - குணவியல்பை குறித்துத் தேவன் இது வசனத்தின்படியானது அல்ல என்று எனக்கு, பின்பு வெளிப்படுத்தினார். எனவே நான் மரண இருளின் பள்ளத்தாக்கின் ஊடே நடக்கலானேன். அதையே வேறுவிதமாகச் சொன்னால், நான் எனது பழைய கபாவத்துடன் (முந்தைய ஜாய்ஸாக) சிலுவையை நோக்கி நடந்தேன்.

நமது பிரச்சனையிலிருந்து இந்தச் சோதனையானது ஓடிப்போக நாம் அதனுடே செல்லவேண்டும் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ள நற்செய்தி யாதெனில் நாம் மட்டும் தனியே அதன் வழியே செல்வதில்லை என்பதே. அவர் எப்போதும் நமக்கு உதவி புரிவதற்காக நம்முடனே இருக்கிறார்; அது எப்படிப்பட்டதான வழியாயினும்! எனவேதான் நமக்கு அவர் சொல்லியுள்ளார் “பயப்படாதே”, “நான் உன்னுடனே இருக்கிறேன்” என்றார்!

இப்படிப்பட்ட வழிகளில் கர்த்தரோடே சென்று நமது விசுவாசம் அவரில் கட்டி எழுப்பப்படுகிறது. தானியேல் புத்தகத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள சாத்ராக், மேஷாக், ஆபேத்நேகோ சரித்திரத்தை நான் மிகவும் விரும்பிப்படிப்பேன். நேபகாத்நேச்சார் அவர்கள் தன்னை வணங்க

வேண்டும் என்றும், அப்படிச் செய்யாவிட்டால் எரிகிற அக்கினிச் சூளையில் தள்ளிப்போடுவதாகவும் எச்சரித்தான்.

அதற்கு அவர்கள், “நாங்கள் ஆராதிக்கிற எங்கள் தேவன் எங்களைத் தப்பிவிட வல்லவராயிருக்கிறார்; அவர் எரிகிற அக்கினிச் சூளைக்கும் ராஜாவாகிய உம்முடைய கைக்கும் நீங்கலாக்கி விடுவிப்பார். விடுவிக்காமற் போனாலும், நாங்கள் உம்முடைய தேவர்களுக்கு ஆராதனை செய்வதுமில்லை, நீர் நிறுத்தின பொற்சிலையைப் பணிந்து கொள்வதுமில்லை” (தானி.3:17,18) என்றனர்.

இதிலிருந்து தெரியவருவது என்னவெனில்: அவர்களைத் தேவன் விடுவிக்க வல்லவர் என்று அறிந்திருந்தனர். அப்படிச் கர்த்தர் விடுவிக்காமற்போயினும் அவர்கள் தங்கள் உத்தமத்தினின்று பின்வாங்கி ராஜாவையும் அவனுடைய தேவர்களையும் பணிந்து கொள்வதில்லை என்ற உறுதிப்பாட்டில் நிலைத்திருந்தனர். நாமும் அவ்வாறே ஒரு தீர்க்கமான உறுதியுடன் தேவனை மட்டும் ஆரதிக்கத் தீர்மானிப்போமாக.

அந்த மூவரும் அப்படி இராஜாவின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாது அக்கினிச் சூளையில் போடப்பட்டு, சூளையை ஏழுமடங்கு அதிகமாய்ச் சூடாக்கும்படி உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டதுபோல், நமக்கும் அவ்வாறு உபத்திரவம் காணப்படும்போது உறுதியாக நமது உத்தம குணத்தில் நிலைத்திருக்கத் தீர்மானிக்கவேண்டும்.

இக்கதை எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானதே, ஏனெனில் சாத்ராக், மேஷாக், ஆபேத்நேகோ என்னும் மூவரும் கட்டப்பட்டவர்களாய்தான் அக்கினியில் போடப்பட்டனர். ராஜா அக்கினிச் சூளையில் அவர்களைப் பார்த்தபோது அவர்கள் கட்டுகள் அவிழ்க்கப்பட்டவராய் காணப்பட்டனர். சிலவேளையில் நாமும் இப்படியாகப் பிரச்சனைகளால் கட்டப்பட்டவர்களாய் காணப்படலாம், எனினும் பிரச்சனையின் ஊடேதான் சென்று கட்டுகளும் அவிழ்க்கப்பட்டு விடுதலையாக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. ராஜா நாலாவதாக ஒருவர் அந்த அக்கியின் மத்தியில் அவர்களோடே உலாவுகிறதைக் கண்டான். எனவே இயேசுகிறிஸ்து

மொழிந்துள்ளதை நினைவு கூருங்கள், “பயப்படாதே, நான் உங்களுடனேகூட இருக்கிறேன்” என்பதை.

சாத்ராக், மேஷாக், ஆபேத்நேகோ முதலானோர், அக்கினியினின்று கொண்டு வரப்பட்டபோது, அவர்களுடைய தலைமயிர் கருகாமலும், அவர்களுடைய சால்வைகள் சேதப்படாமலும், அக்கினியின் மணம் அவர்களிடத்தில் வீசாமலும் இருந்ததைக் கண்டார்கள். இதுபோலவே என்னையும் பிசாசானவன் அழிக்க முயற்சித்தான். நானும் இப்படியாக அதிகவேதனையுடன் கடந்துசென்றேன்; அவைகளிலிருந்து விடுதலைபெற முயற்சித்தபோது, அதிக அளவில் வேதனையுற்றேன்; இதுகுறித்து அறியாதவளாயும் இருந்தேன். நமக்கு வைத்துள்ள பாடுகளினூடே சென்று, அவைகளின் மூலமாகவேதான் விடுதலையும் பெறவேண்டும் என்பதைக் கர்த்தர் எனக்குக் காண்பித்தார்.

முழு இருதயத்தோடும் நமது பயணத்தை கர்த்தருடன் செல்ல ஆரம்பிக்கும்போது நாம் அனைவரும் உள்ளான மனிதனில் பயத்தினால் கட்டப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகிறோம்.

விசுவாசத்தின் விரோதி பயமே. ஜனங்கள் அநேக காரியங்களைக் குறித்துப் பயப்படுகின்றனர். வாகனங்கள் ஒட்டுவதற்கு பயப்படுகின்றனர். தனிமையில் இருப்பதற்கு பயப்படுகின்றனர், இன்னும் சிலர் சடங்காச்சாரங்களினால் பயத்துக்குள்ளானவர்களாயிருக்கின்றனர்.

“பயம்” என்றால் பொய்மையான ஆதாரம் தன்னை மெய்யானதாக வெளிப்படுத்திக் கொள்வதாகும் (**F.E.A.R. - False Evidence Appearing Real**). பிசாசானவன் நம்மை பயமுறுத்தும் சமயத்தில் கர்த்தர் சொன்னவைகளுக்கும் மேலாக அவன் சொல்லுவதைத்தான் நாம் விசுவாசிக்கிறோம். இது ஒருவகையில் பயத்தின் காரணத்தால்தான்; நாம் பயத்திற்கு எதிர்த்து நிற்காது போவோமானால் பயம் நம்மை மேற்கொண்டுவிடும்.

பயமானது செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்யாதபடி, தன்னை எப்படியெல்லாம் ஆட்டிப்படைத்ததென்று ஒரு பெண்மணி என்னிடம்

சொன்னார்கள். அப்போது அந்த அம்மையாரின் தோழி அவர்களுக்கு இப்படியாக ஆலோசனைக் கொடுத்தார்களாம். “நல்லது, அதனை நீ பயந்தோடச்செய்” என்று. இது எனக்கு வாழ்வு நிலைமையை மாற்றக் கூடிய ஆலோசனையாகத் தெரிந்தது. எனவே, சிலவேளையில் நாம் நமது பயத்தை எதிர்கொள்ளவேண்டும், அதை புறமுதுகிடவும் செய்ய வேண்டும்.

கர்த்தரை நம்முடைய வாழ்வில் செயல்பட அனுமதிப்போமானால் என்னென்ன பயங்களால் நாம் கட்டப்பட்டிருக்கிறோமா அவற்றையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாகக் கட்டவிழ்த்து நீக்கி நம்மை பெலப்படுத்துவார். கடினமான வழியாக நம்மை நடத்திச் சென்று அவருடைய வாக்குத்தத்தங்கள் யாவும் சத்தியமானவை என்பதை விளங்கிக்கொள்ள உதவி செய்கிறார். நாம் ஒவ்வொரு காரியத்திற்காகப் பயந்து ஓடி நம் வாழ்நாட்களை வீணடிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை.

சிலருக்கு மேல்மாடியில் அமைந்திருக்கும் அலுவலகம் ஒன்றில் வேலைகிடைத்தாலும் எலிவேட்டர் சாதனப் படிக்கெட்டில் ஏறிச் செல்வதற்கு பயந்து அந்த வேலையே வேண்டாமென்று விட்டுவிட ஆயத்தமாயிருக்கின்றனர். ஆனாலும், வேலை வேண்டுமாயின் பணியின் நிமித்தம் மாடியின்மேலே அமைந்திருக்கும் அறைக்குச் செல்ல பயிற்சித்துக் கொள்ளவேண்டும். ஜெபத்தோடு எலிவேட்டர் சாதனப்படிக்கெட்டில் ஏறி சில தளங்களைக் கடந்தவுடன் சிரமமாக இருந்தால் இறங்கி சிறிது இளைப்பாறிகொண்டு, மீண்டும் ஏறி, வழக்கப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இப்படியாகச் செய்வதின்மூலம் முழுதுமாக மாடிக்குச் செல்லும் பயத்தினின்றும் விடுபடலாம்.

நம்முடைய ஜீவியத்தைக் குறித்த தேவனுடைய பூரண சித்தத்தை செய்ய முடியாதபடி தடைசெய்கிறதான பயத்தை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

வேதாகமத்தில் நமக்காக “பயப்படாதே” என்று சொல்லி அநேக வாக்குத்தத்தங்கள் உள்ளன. பிசாசானவன் தேவமக்களை கர்த்தரின் சித்தத்தைச் செய்யாதபடிக்கு பயமென்னும் ஆயுத்தத்தைப் பிரயோகிப்பான் என்பதைக் கர்த்தர் அறிவார்.

இயேசு தமது சீஷர்கள் சிலரிடம், நானே வழியாயிருக்கிறேன். என்னைப் பின்பற்றி வாருங்கள் என்றார். இயேசுவைப் பின்பற்றிச் செல்ல நீங்கள் தீர்மானிக்கும்போது, அவர் ஒருபோதும் உங்களை கைவிடுவதில்லையென்பதை சீக்கிரமே நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். அவருடைய வழி எப்போதும் நேரான வழியாகவே இருக்கிறது. அதுவும் செம்மையாகவே இருக்கிறது. ஜெபவேளையில் என்னிடம் ஜெபிக்கவந்த அந்தப் பெண் முன்னும் பின்னும் சென்றதுபோல இருக்கவேண்டாம். என்ன கடினமான ஓட்டமாய் இருந்தாலும், பொறுமை யாயும், உறுதியாயும் அதன் ஊடே சென்று கடக்கவே தீர்மானம் செய்யுங்கள்.

பழையன கழிந்து போகட்டும்

பழையன கழிந்து போகவிடுங்கள் என்றே நான் மக்களை உற்சாகமூட்டுவேனெயொழிய அவைகளில் தொடர்ந்து செல்லுங்கள் என்று ஒருபோதும் நான் சொல்லமாட்டேன். நமது கடந்த கால காரியங்களின் வேதனையிலிருந்து வெற்றியடைய ஒரேவழி தேவன் நம்மை வேதனையின் பாதையின் வழியாக நடத்தி வெற்றியைப் பெற்றுத்தர அவரிடம் நம்மை முற்றும் ஒப்புவிப்பதேயாகும்.

நமக்காக ஒருவரும் வெற்றியைச் சம்பாதித்துக் கொடுக்க முடியாது. நமது இரட்சிப்பு நிறைவேற நாம்தான் பிரயாசம் எடுக்கவேண்டியுள்ளது. அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும் இந்தச் சத்தியத்தைக் குறித்து பிலிப்பிய சபைக்குத் தமது நிருபத்தில் எழுதியுள்ளார்.

“ஆதலால், எனக்குப் பிரியமானவர்களே, ...அதிகபயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் உங்கள் இரட்சிப்பு நிறைவேறப் பிரயாசப்படுங்கள். ஏனெனில் தேவனே தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி விருப்பத்தையும் செய்கையையும் உங்களில் உண்டாக்குகிறவராயிருக்கிறார்” (பிலிப்.2: 12,13).

நம்மை நாம் கர்த்தரின் நடத்துதலுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து காரியங்களைச் செய்ய அனுமதிக்கவேண்டும்; அத்துடன் நம்மில் அவரும் கிரியை செய்ய இடங்கொடுக்கவேண்டும்; அப்போது மாத்திரமே நமது சீர்குலைவுகள் நமக்கு நற்செய்தியாக அமையும். கடந்த காலத்தில் நாம் பொறுமையோடு சகித்தவைகள் எதிர்காலத்தில் நமக்காகக் கர்த்தர் ஆயத்தம்பண்ணிவைத்திருக்கிற ஆசீர்வாதங்களைப் பெற நம்மைத் தகுதிப்படுத்தும்.

இயேசுவங்கூட எதிர்காலத்தின் நிமித்தம் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டியவராய் இருந்தார். “அவர் குமாரனாயிருந்தும் பட்டபாடுகளினாலே கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொண்டு, தாம் பூரணரான பின்பு, தமக்குக் கீழ்ப்படிகிற யாவரும் நித்திய இரட்சிப்பை அடைவதற்குக் காரணமாகி, மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படியான பிரதான ஆசாரியர் என்று தேவனாலே நாமம் தரிக்கப்பட்டார்” (எபி.5:8-10).

இயேசுவின் வாழ்க்கையிலும்கூட ஒரு காலகட்டத்தில் அவர் என்ன செய்துகொண்டிருந்தார் என்பதைப்பற்றி எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. ஆனாலும் அவர் வளர்ந்து கொண்டிருந்தார் என்பதை அறிந்து கொள்ளுகிறோம். நமக்கும் ஒரு வளர்ச்சியின் காலமுண்டு. அந்த கால கட்டத்தில் நாம் யாவரும் வளருகிறோம். ஆனால் அதைக் குறித்து யாருடனேனும் பகிர்ந்துகொள்ள முடிகிறதில்லை. இந்தக் காலத்தை நாம் பொறுத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஏனெனில் நம்மால் விளங்கிக் கொள்ளமுடியாத அளவு நம்முள் ஒரு வளர்ச்சி நடந்துகொண்டேயிருக்கிறது. ஆனால் கடைசியாகத் தேவன் தாம் விரும்புகிற இடத்திற்கு நம்மைக் கொண்டுவரும்போது நமது கடந்த காலத்தில் இருந்த வேதனைகளை நாம் எவ்வாறு மேற்கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை விளங்கிக் கொள்ளமுடியும்.

இதுபற்றி எனக்கு ஒரு கதை நினைவுக்கு வருகிறது.

கணவன் மனைவியான தம்பதியர் ஒருநாள் பழங்காலக் கலைப் பொருட்கள் விற்பனைக் கூடத்திற்குச் சென்று சில பொருட்களை வாங்கி வருவதற்காகச் சென்றனர். அங்கு ஒரு அழகான தேநீர் பருகும் கிண்ணத்தைக் கண்டனர், அதை, அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த அலமாரி

யிலிருந்து எடுத்து: “இது அழகாக உள்ளது; இதை வாங்குவோம்” என்று அதை உற்று நோக்கினார். உடனே அந்தத் தேநீர் பருகும் கிண்ணம் பேச ஆரம்பித்தது. “நான் முன்பு இவ்வண்ணமாக இல்லை. ஒருகாலக் கட்டத்தில் ஈரமான கெட்டியான, எந்தவித அழகுத் தன்மையும் அற்ற ஒரு களிமண் கட்டியாக இருந்தேன். ஒருநாள் எனது எஜமான் என்னைக் கொண்டுவந்து: “இதிலிருந்து சில பொருட்களைச் செய்யப் போகிறேன்” என்றார். பின் அவர் என்னை நன்றாக மிதித்து அடித்து, உருட்டி, என்னுடைய உருவத்தை மாற்றினார்.

“என்ன இப்படிச் செய்கிறீர்? எனக்கு வேதனையாயிருக்கிறது. என்னை நீர் இப்படி நடத்துவீர் என்று நான் நினைக்கவில்லை. என் கஷ்டங்கள் போதும், நிறுத்துங்கள்” என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர் “இன்னும் முடியவில்லையே, எப்படி நிறுத்துவது” என்றார்.

பின்பு என்னை சக்கரத்தில் வைத்தார், சுழற்றினார், சுழற்றிக் கொண்டேயிருந்தார். நான் வேதனையால் துடித்தேன். “என்னை விட்டு விடுங்கள், எனக்கு மயக்கம் வருகிறது, தலைச்சுற்றுக்கிறது என்று கத்தினேன். “இல்லை, இன்னமும் இருக்கிறது” என்றார். பின்பு என்னை தேநீர்க்கிண்ணமாக வளைந்தார். அதின்பின்பு சூளையில் வைத்தார். நான் அழுதேன், “என்னை விட்டுவிடுங்கள்” என்று! “இங்கு பொறுக்க முடியாத அனலாயிருக்கிறது, எனக்கு மூச்சுத்திணருகிறது” என்றேன். பின்பு அவர் என்னைக் கண்ணாடிச் சன்னல் வழியே பார்த்து, புன்னகையுடன் “இதோடு அல்ல!” என்றார்.

அவர் என்னைச் சூளையில் இருந்து எடுத்ததும் அவரின் வேலை இத்துடன் முடிந்ததாக எண்ணினேன்; பின்பு என் மீது வண்ணம் பூசினார். என்னால் நம்ப முடியவில்லை அவர் என்ன செய்தார் என்று! மீண்டும் என்னைச் சூளையிலிட்டார் அப்போது நான் சொன்னேன், “என்னை இத்துடன் விட்டுவிடுங்கள் என்னை நம்புங்கள், இனி என்னால் தாங்கிக்கொள்ளமுடியாது. தயவு செய்து என்னை வெளியே செல்ல விடுங்கள்” என்றேன். அதற்கு அவர் “இப்பொழுது அல்ல, இன்னும் உண்டு” என்றார்.

முடிவாக என்னைச் சூளையிலிருந்து வெளியே எடுத்தார். ஒரு அலமாரியில் என்னை வைத்தார். அப்போது நான் என்னை மறந்தே போய்விட்டார் என்று எண்ணினேன். பின்பு ஒருநாள் என்னை அலமாரியினின்றும் எடுத்து ஒரு கண்ணாடி முன்பு தூக்கிப் பிடித்தார். அப்பொழுது நான் என் கண்களையே என்னால் நம்ப முடியவில்லை; நான் ஒரு அழகான தேநீர் கிண்ணமாய் இருப்பதையும், எவரும் என்னை விலை கொடுத்து விருப்பத்தோடு பெற்றுக்கொள்வர் என்பதையும் அறிந்து கொண்டேன்.

குயவனின் கையில் ஒப்புக்கொடுத்தல்

கர்த்தர், நமது வாழ்க்கையைக் குறித்து ஒரு அற்புதமான - மிகச்சிறந்த திட்டம் வைத்திருக்கிறார். சிலவேளைகள் காரியங்களை மாற்றியமைப்பவராய், குயவன் கையில் அகப்பட்ட களிமண்போலச் சக்கரத்தில் வைத்து, நாம் மயக்கமுற்று ஒரு குழப்பமான நிலைக்குள் தள்ளும்படியாகச் செய்வவராயும் உள்ளார் என்றாலும் அவர் யாவும், நமது நன்மைக்காக அப்படிச் செய்கிறார் என்று அறியவேண்டும்.

“அன்றியும், அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய்த் தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்” (ரோம.8:28).

அவர் நடத்துதலுக்கு நம்மை ஒப்புவித்து அவர் விரும்பும்படி நம்மில் காரியங்களாற்ற, நாம் நம்மை அவருக்கு அர்ப்பணிக்கவேண்டும். ஏசாயாவும் இந்த ஒழுங்கு முறையை அறிந்தவராகவே,

“உமது நாமத்தை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறவனும், உம்மைப் பற்றிக் கொள்ளும்படிக்கு விழித்துக் கொள்ளுகிறவனும் இல்லை; தேவரீர் உம்முடைய முகத்தை எங்களைவிட்டு மறைத்து, எங்கள் அக்கிரமங்களினிமித்தம் எங்களைக் கரையப் பண்ணுகிறீர். இப்பொழுதும் கர்த்தாவே, நீர் எங்களுடைய பிதா, நாங்கள் களிமண்; நீர்

எங்களை உருவாக்குகிறவர், நாங்கள் அனைவரும் உமது கரத்தின் கிரியை” (ஏசா.64:7,8) என்று சொல்லுகிறார்.

ஒரு வெற்றியுள்ள கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை வாழவேண்டுமானால், பழையன கழிந்துபோக நாம் அனுமதிக்கவேண்டும். சுயத்திற்கு மரிக்கவேண்டும், நம்மை புண்படுத்தியவர்களை மன்னிக்கவேண்டும்; பின்பு கர்த்தர் வாக்குப்பண்ணி நமக்காக வைத்திருக்கிற இடத்திற்கு நடத்திச் செல்ல நம்மை நாம் ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும். கர்த்தர், நமக்கென்று ஆயத்தம் செய்திருக்கும், வாக்குத்தத்தம் செய்த ஆசீர்வாதமான இடத்திற்கு நம்மை நடத்திச் செல்ல மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொடுப்போம். எல்லாவற்றிலும் நாம் விரும்புகிற வண்ணமாக மாறுவதற்கு யாரும் வாக்களிக்க முடியாது. நாம் விரும்புகிறபடி நமது வாழ்க்கையில் காரியங்கள் மாறப்போவதில்லை. கர்த்தர் ஒருவரே நம்மை அவர் விரும்புகிற வண்ணமாக மாற்றமுடியும்.

நமது ஆறுதல் கிறிஸ்துவில் மாத்திரமே இருக்கவேண்டும். மற்றவர்கள் நம்மைக் குறித்து என்ன நினைப்பார்கள் என்பதையோ, அல்லது மற்றவர்கள் கடந்த நாட்களில் செய்த தீமைகளை நினைவிற் கொள்வதையோ மறந்துவிட வேண்டியது அவசியம்.

கர்த்தர், நம்மில், நம்மோடு, நமக்காக என்ன செய்ய விரும்புகிறார் என்பதில் மாத்திரம் நாம் கவனமாக இருக்கவேண்டும். அப்போஸ் தலனாகிய பவுலும் இது குறித்து: “ஏனெனில் அவருக்குள் நாம் பிழைக்கிறோம், அசைகிறோம், இருக்கிறோம்” (அப்.17:28) என்று சொல்லியுள்ளார்.

பழையனவற்றை கழிந்துபோக விடுவதென்பது எதிர்காலத்தின் புதிய வழியை நோக்குவதைக் குறிக்கிறது. அப்போஸ்தலர் பவுலும் கலாத்தியருக்கு தாம் எழுதிய நிருபத்தில்,

“கிறிஸ்துவடனேகூடச் சிலுவையிலிறையப்பட்டேன்; ஆயினும், பிழைத்திருக்கிறேன்; இனி நான் அல்ல, கிறிஸ்துவே எனக்குள் பிழைத்திருக்கிறார்; நான் இப்பொழுது மாம்சத்தில் பிழைத்திருக்கிறதோ, என்னில் அன்புகூர்ந்து எனக்காகத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்த

தேவனுடைய குமாரனைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பிழைத்திருக்கிறேன்” என்று கூறுகிறார் (கலா.2:20).

தேவனுடைய சித்தத்தின் மத்தியில் இருப்பது குறித்து நாம் திருப்தி அடையக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் யார் என்பதை நாம் நோக்கும்போது மாத்திரமே நாம் முன்பு எப்படி இருந்தோம் என்பதைக் கொஞ்சமாவது கண்டுகொள்ளவும் அல்லது கடந்த காலங்களில் நமக்கு நிகழ்ந்தவைகளை அறிந்து கொள்ளவும் முடியும். பிலிப்பியர் 3:8-11 இல், “அதுமாத்திரமல்ல, என் கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவை அறிகிற அறிவின் மேன்மைக்காக எல்லாவற்றையும் நஷ்டமென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன். நான் கிறிஸ்துவை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ளும்படிக்கும், நியாயப்பிரமாணத்தினால் வருகிற சுயநீதியை உடையவனாயிராமல், கிறிஸ்துவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினால் வருகிறதும் விசுவாச மூலமாய்த் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறதூமான நீதியை உடையவனாயிருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறவனென்று காணப்படும்படிக்கும், இப்படி நான் அவரையும் அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமையையும், அவருடைய பாடுகளின் ஐக்கியத்தையும் அறிகிறதற்கும், அவருடைய மரணத்திற்கொப்பான மரணத்திற்குள்ளாகி, எப்படியாயினும் நான் மரித்தோரிலிருந்து உயிரோ டெழுந்திருப்பதற்குத் தகுதியாகும்படிக்கும், அவருக்காக எல்லாவற்றையும் நஷ்டமென்றுவிட்டேன்; குப்பையுமாக எண்ணுகிறேன்.”

கர்த்தரிடத்தில் கண்டுகொள்ளவேண்டிய ஆழமான இடங்கள் உள்ளன. நம்மிலும் கர்த்தரால் மாத்திரமே நிரப்பதக்கதான ஆழமான இடங்களும் உள்ளன. கர்த்தரின் உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமையையும் நாம் இந்த சரீரத்தில் உயிரோடு வாழும் காலத்திலேயே நாம் மரித்தோரிலிருந்து உயர்த்தப்படும், வல்லமையையும் அறிந்து கொள்ளவேண்டியது அவசியம். மரித்தோரிலிருந்து உயர்த்தக்கூடியதும், உயிரோடே மறுருப மாக்கக்கூடியதுமான வல்லமையை அறிகிறதற்கும் நமக்கு ஞானம் தேவைப்படுகிறது.

கழுகு மேகங்களுக்கு மேலாய் உயர்ப்பறப்பதற்கு காற்றின் விசையின் ஆற்றலுக்கு ஏற்ப தன் சிறகுகளை இயக்காமலேயே விரித்தவாறு

ஓய்ந்திருக்கும். காற்றின் ஆற்றலினால் எந்த சிரமமுமின்றி உயரே போய்க்கொண்டே இருக்கும். அதேபோல நம்முடைய வாழ்க்கையில் புயல்களின் சீற்றம் நம்மைத் தாக்காதபடி புயல்களுக்கும் மேலாய் கிறிஸ்து நம்மைத் தூக்கி உயர்த்துவார்.

நமது இலக்கானது பூரணத்தை நோக்கி செல்வதாக இருக்கலாம். எனினும் கிறிஸ்து மீண்டும் வருவதற்கு முன்பு நமது பூரணம் பூர்த்தியடைய முடியாது. நாம் செய்கிற காரியம் நமக்கே ஏற்படையதாக இருக்க வேண்டும். நம்மை நாமே நேசிக்கச் செய்யவேண்டும், நமது வாழ்க்கைப் பயணத்தைச் சந்தோஷமாய்த் தொடரவேண்டும்; ஏனென்றால், கர்த்தர் நமது எதிர்காலத்தைக் குறித்து எப்பொழுதும் சிந்தையுள்ளவராயும் அதற்காகக் கிரியை செய்கிறவராயும் இருக்கிறார்.

முன்னானவைகளை நாடி ஓட்டத்தைத் தொடரு

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இப்படியாகத் தொடருகிறார்,

“நான் அடைந்தாயிற்று, அல்லது முற்றும் தேறினவனானேன் என்று எண்ணாமல், கிறிஸ்து இயேசுவினால் நான் எதற்காகப் பிடிக்கப்பட்டேனோ அதை நான் பிடித்துக்கொள்ளும்படி ஆசையாய்த் தொடருகிறேன். சகோதரரே, அதைப் பிடித்துக் கொண்டெனென்று நான் எண்ணுகிறதில்லை; ஒன்று செய்கிறேன், பின்னானவைகளை மறந்து, முன்னானவைகளை நாடி, கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவன் அழைத்த பரம அழைப்பின் பந்தயப் பொருளுக்காக இலக்கை நோக்கித் தொடருகிறேன்” (பிலிப்.3:12-14).

கடந்த காலத்தில் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட இகழ்ச்சியினிமித்தம், பரிதாபிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருப்பீர்களேயாயின், நான் செய்த வண்ணம், இயேசுவை நோக்கியே உங்கள் பார்வையைச் செலுத்துங்கள்

என்று உற்சாகமுட்டுகிறேன். தேவன், நீங்கள் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறாரோ அப்படி இருப்பதற்குத் தீர்மானியுங்கள். நீங்கள் எதைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறாரோ அவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் தீர்மானியுங்கள். எதை நீங்கள் கிறிஸ்துவின் மரணத்தினால் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமோ அதைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் தீர்மானியுங்கள்.

மாற்றத்திற்கு நீங்கள் ஆயத்தமாவீர்களாயின், நான் இனிமேல் அடிமைத்தனத்துக்குள் செல்லமாட்டேன் என்று சொல்லுங்கள். மற்றவர்களுடன் என்னை ஒப்பிட்டு எப்படி நான் இருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்வதைக் குறித்து சிந்தியாமலும், பெட்டிக்குள் அடைப்பட்டுக்கிடக்க இனிச் செல்லமாட்டேன் என்றும் அறிக்கையிடுங்கள்.

கடந்த காலங்களில் செய்ததுபோல இனிச் செய்யமாட்டேன் என்றும் சொல்லுங்கள்; எனினும் என் எதிர்காலத்தைக் குறித்த காரியத்தை மட்டும் செய்வேன் என்று சொல்லுங்கள். நான் எதைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக இயேசு மரித்தாரோ அதைப்பெற்று என் வாழ்க்கையை மகிழ்வுடன் கழிப்பேன் என்றும் சொல்லுங்கள். கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்தவைகளை கழிந்துபோக - கடந்துபோகவிட்டு, இனி தேவனை மட்டுமே சார்ந்துகொண்டு முன்னோக்கிச் செல்வேன் என்றும் சொல்லுங்கள்.

கடந்தகால இழிவுநிலை நினைவுகளை விட்டுவிடுவதற்கு முதிர்ந்த மனப்பக்குவம் வேண்டும்; முழுவளர்ச்சியைப் பெற்ற கிறிஸ்தவனோ, தேவாசீர்வாதங்களை பூரணமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளும் தகுதியைப் பெறுகிறான்.

உங்களால் கடந்தகாலத் தோல்விகளை ஏமாற்றங்களை, பழைய உறவுகளை மறக்கவும், விட்டு விலகவும் முடியும். உங்களை இரட்சிப்பதற்காக தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசுவின் மேல் நீங்கள் விசுவாசம் வைக்கும்போது, உங்களுக்காக அவர் மூலம் செய்ததான வாக்குத்தத்தத்தின் நிமித்தம், நித்தமும் புதிதான கிருபைக்குப் பாத்திரவான்களாகவும் நீங்கள் ஆக முடியும்..

தாவீது ராஜா, சவுலின் குமாரனும் தனது தோழனுமான யோனத்தானுடன் செய்த வாக்குத்தத்தினிமித்தம், என்னால் தயவு பெறத்தக்கவன் எவனாவது சவுலின் வீட்டாரில் இன்னும் மீதியாயிருக்கிறவன் உண்டா என்று தாவீது கேட்டான் என்று 2 சாமுவேல் 9 ஆம் அதிகாரத்தில் வாசிக்கிறோம். கடைசியில் யோனத்தான் குமாரனாகிய, இரண்டு கால்களும் முடமான மேவிபோசேத் வரவழைக்கப்பட்டு தாவீதால் போஷிக்கப்படத் தகுதி பெற்றான். மேவிபோசேத் இந்தவிதமான பாதுகாப்பும் போஷிப்பும் பெறுவதற்கு எவ்விதத்திலும் தகுதியுடைவன் அல்ல. எனினும் தாவீதுடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்ட யோனத்தானின் மகன் என்பதன்றி வேறெந்த தகுதியும் அவனிடம் இருந்ததாக இல்லை.

நம்மீது ஏன் தேவன் கரிசனையுள்ளவராய் இருக்கிறார் என்பதற்கு இது ஒரு விளக்கப்படம். தேவன் நம்மை ஆசீர்வதிக்கிறார், ஏனெனில் நாம் அவர் குமாரன் மூலம் தொடர்புடையவர்களானோம். நாம் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதற்கு தகுதியற்றவர்களாக இருந்தோம். நாம் ஆசீர்வாதத்தை சம்பாதித்தவர்களும்ல்ல. கடந்த நாட்களில் சில நிகழ்வுகளால் ஊனமுற்றவர்களானோம் எனினும் தேவன் நம்மை கைதூக்கியெடுத்து தமது சமாதான ராஜ்யத்தில் பொருத்தமான இடத்தில் இருக்க வைத்துள்ளார்.

நம்மைத் தேவன் ஆசீர்வதிப்பதற்கு முன்னதாக நாம் செய்ய வேண்டிய எல்லாக்காரியத்திலும் சரியாகச் செய்திருக்கவேண்டும் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார். உண்மையில் நமது விண்ணப்பங்களில் தேவனே எனக்கு உதவிசெய்யும்” என்பதைத் தவிர வேறு அபிஷேகிக்கப்பட்ட ஜெபம் இருக்கமுடியாது. தேவனை அல்லாமல் நாம் ஒருபோதும் பூரணமடைய முடியாது. நமது ஜீவியத்தில் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களுக்குப் பாத்திரவான்களாக நாம் ஆகவேண்டுமானால் முழுதுமாக அவரையே சார்ந்து கொள்ளவேண்டும். விகவாசிகளாய் இருப்பதற்காக நாம் அழைக்கப் பட்டிருக்கிறோம்.

தேவனுக்கேற்ற கிரியைகளை நடப்பிக்கும்படி நாங்கள் என்ன செய்யவேண்டும் என்று சீஷர்கள் இயேசுவைக் கேட்டபோது : (யோவா. 6:28).

இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தமாக: “அவர் அனுப்பினவரை நீங்கள் விசுவாசிப்பதே தேவனுக்கேற்ற கிரியையாயிருக்கிறது” (யோவா.6:29) என்றார்.

நாம் ஜெபிப்பதற்கு மிகவும் வல்லமையுள்ள ஜெபமாக சங். 51:1-12 வசனங்கள் காணப்படுகின்றன:

“தேவனே, உமது கிருபையின்படி எனக்கு இரங்கும், உமது மிகுந்த இரக்கங்களின்படி என் மீறுதல்கள் நீங்கள் என்னைச் சுத்திகரியும்.

என் அக்கிரமம் நீங்க என்னை முற்றிலும் கழுவி, என் பாவமற என்னைச் சுத்திகரியும்.

என் மீறுதல்களை நான் அறிந்திருக்கிறேன்; என் பாவம் எப்பொழுதும் எனக்கு முன்பாக நிற்கிறது.

தேவரீர் ஒருவருக்கே விரோதமாக நான் பாவஞ்செய்து, உமது கண்களுக்கு முன்பாகப் பொல்லான்கானதை நடப்பித்தேன்; நீர் பேசும்போது உம்முடைய நீதி விளங்கவும் நீர் நியாயந்தீர்க்கும்போது உம்முடைய பரிசுத்தம் விளங்கவும் இதை அறிக்கையிடுகிறேன்.

இதோ, நான் தூர்க்குணத்தில் உருவானேன்; என் தாய் என்னைப் பாவத்தில் கர்ப்பந்தரித்தாள்.

இதோ, உள்ளத்தில் உண்மையிருக்க விரும்புகிறீர்; அந்தக் கரணத்தில் ஞானத்தை எனக்குத் தெரியப்படுத்துவீர்.

நீர் என்னை ஈசோப்பினால் சுத்திகரியும், அப்பொழுது நான் சுத்தமாவேன்; என்னைக் கழுவியருளும், அப்பொழுது நான் உறைந்த மழையிலும் வெண்மையாவேன்.

நான் சந்தோஷமும் மகிழ்ச்சியும் கேட்கும்படி செய்யும், அப்பொழுது நீர் நொறுக்கின எலும்புகள் களிகூரும்.

என் பாவங்களைப் பாராதபடிக்கு நீர் உமது முகத்தை மறைத்து, என் அக்கிரமங்களையெல்லாம் நீக்கியருளும்.

தேவனே, சுத்த இருதயத்தை என்னிலே சிருஷ்டியும், நிலைவரமான ஆவியை என் உள்ளத்திலே புதுப்பியும்.

உமது சமூகத்தை விட்டு என்னைத் தள்ளாமலும், உமது பரிசுத்த ஆவியை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளாமலும் இரும்.

உமது இரட்சணியத்தின் சந்தோஷத்தைக் திரும்பவும் எனக்குத் தந்து, உற்சாகமான ஆவி என்னைத் தாங்கும்படி செய்யும்” (சங். 51:1-12).

கடந்த நாட்களில் நாம் செய்த தவறுகள், பிழைகளைக் குறித்து, தேவனிடம் சொல்வோமானால், தேவன் நம்மை கடந்த நாட்களில் செய்த தவறுகளினால் ஏற்பட்ட வருத்தங்களினின்று மன்னிப்பதுடன், நிலைவரமான ஆவியையும் நம் உள்ளத்தில் சிருஷ்டிக்கிறார். இப்படியாக நாம் செய்யாது இருப்போமாயின் அவரிடம் ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டு காரியங்களிலிருந்து ஒடுகிறவர்களாயும் இருப்போம்; அவைகளிலிருந்து விடுதலை பெறாத ஆசீர்வாதத்தை இழந்து போனவர்களாயும் காணப்படுவோம்.

இப்படியாகத்தான் மோசேயும் கர்த்தரின் வேளையை அறியாது, தன்னுடைய பிரச்சனைகளிலிருந்து தப்பிக்கொள்ள எளிதான வழியைத் தெரிந்துகொண்டான். அவன் ஒரு எகிப்தியனைக் கொன்றதும், அதனைக் குறித்து ஒருவன் சாட்சி கொடுக்கக்கூடிய நிலையைக்கண்டு வனாந்திரத்தில் தன்னை ஒளித்துக் கொள்ளும்படியாக ஓடினான். மோசேயைத் தேவன் அழைத்து வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்துக்குத் தமது ஜனத்தை அழைத்துக் கொண்டுச் செல்லுவதற்கு முன்பு, கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: “எகிப்திலிருக்கிற என் ஜனத்தின் உபத்திரவத்தை நான் பார்க்கவே பார்த்து, அவர்கள் பெருமூச்சைக் கேட்டு, அவர்களை விடுவிக்கும்படி இறங்கினேன்; ஆகையால், நீ வா, நான் உன்னை எகிப்திற்கு அனுப்புவேன் (எனது தூதுவனாக)” என்றார் (அப்.7:34).

மோசேயைத் தங்களை இரட்சிப்பவனாக ஏற்றுக்கொள்ளாத - தள்ளிய ஜனத்தாரிடமே மீண்டும் செல்லும்படி அனுப்புகிறார் (அப்.7:35).

மோசேயின் சொந்த ஜனங்களோவெனில், எங்கள் மேல் உன்னை அதிகாரியாகவும், நியாயாதிபதியாகவும் ஏற்படுத்தினவன் யார்? என்றுச் சொல்லி பரியாசம் பண்ணினார்கள் (யா.த்.2:14).

ஆனாலும் மோசே, மீண்டும் எகிப்திற்குச் சென்று, எகிப்தில் சந்திக்கயிருக்கும் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள மனக்கிளர்ச்சி அடைந்ததில்லை.

நம்மைக் கர்த்தர் சீர்ப்பிரகாரமாக நாம் முன்பு இருந்த இடத்திற்கே செல்லும்படி விழுவதில்லை. ஒருவேளை நமக்கு மேலான அதிகாரத்தில் உள்ள ஒருவரின் செயற்பாங்கு - நடந்து கொள்ளும் முறையை அனுசரித்துப் போக நம்மால் முடியாத சமயத்தில், கர்த்தர் நம்மை அதே தன்மையுள்ள மற்றவரிடம் பணிபுரிய அனுப்பி, அந்தச் சூழ்நிலைகளைத் தெய்வீக வழியில் சாதகமாய் ஆக்கிக் கொள்ளும்வரை நம்மை அந்த நிலையில் தொடர்ந்து இருக்கவே செய்வார். நமது பிரச்சனைகளிலிருந்து ஓடிவிடும்படி கர்த்தர் விரும்புவதற்குப் பதிலாக, நமது அச்சத்தில் விரக்தியில் ஆறுதல் அளித்து அவரில் சமாதானத்தைக் கண்டுகொள்ளவே செய்வார்.

எலியா தனது பிரச்சனையைச் சந்திக்கப் பயந்து (1 இராஜா 19 ஆம் அதிகாரம்), யூதாவைச் சேர்ந்த பெயர்செபாவுக்குப் புறப்பட்டுப்போன போது, அதாவது பயந்து ஓடினபோது, கர்த்தர் அவனை மீண்டும் திரும்பிப்போகச் செய்து, தாம் சொன்னவைகளை செய்து முடிக்கும் படியே செய்தார். அதுபோல, யோனாவும் தனது பிரச்சனையினின்று தப்பி ஓடும்போது, அவனை ஒரு பெரிய மீனின் வயிற்றுக்குள் அனுப்பி அவன் காயங்களை ஆற்றினார். பின்பு அந்த மீனின் வயிற்றிலிருந்து அவனை விடுவித்து நிளிவேக்குச் சென்று தமது செய்தியினை அறிவிக்கும்படிச் செய்தார் (யோனா 1-3 அதிகாரங்கள்).

கர்த்தருக்குக் காத்திருந்து நமது பிரச்சனைகளை நாமே சந்திக்க முற்படுவோமானால், நாம் மிகப்பெரிய சீர்கேட்டையே செய்வோம். கர்த்தருக்குக் காத்திருந்து வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டபடி குமாரனைப் பெறுவதற்குப் பதிலாக, சாராளும் இவ்வாறேதான் தவறிழைத்தாள் (ஆதியாகமம் 16 ஆம் அதிகாரம்).

ஆகார் தன் நாச்சியார் சாராளின் கொடுமைக்குப் பயந்து ஓடினவேளையில், கர்த்தருடைய தூதனானவர் ஆகாரை நோக்கி: “நீ உன் நாச்சியாரண்டைக்குத் திரும்பிப்போய், அவள் கையின் கீழ் அடங்கியிரு என்றார் (ஆதி.16:9) அத்துடன், அவளின் சந்ததியை மிகவும் பெருகப் பண்ணுவதாகவும் ஆசீர்வதித்தார்” (ஆதி.16:10).

ஊனமடைந்த, விருத்தியடைந்த அதே இடத்திற்கு மீண்டுமாகக் கர்த்தர் உங்களை அனுப்பி, அந்த உபத்திரவத்தினூடே நடக்கச் செய்து, அதன் மூலமே உங்களை ஒரு வெற்றியுள்ள வாழ்க்கையை வாழச் செய்பவராக ஆக்கக்கூடும். எனவே கர்த்தர் அழைக்கும் “உணர்வு பூர்வமான குணப்படுதலை” பெறுவதை விடுத்து ஓடிட முயலாதீர்கள்.

“தங்கள் பிரச்சனையினின்று மக்கள் ஓடிட முயலும் வழிகள்”

பொதுவாகவே மக்கள் தங்களின் பிரச்சனைகளுக்குப் பயந்து ஓடிடவே முயல்வர். ஏனெனில் அவைகளால் நேரிடக்கூடிய விளைவுக்குப் பயப்படுவதினால் அநேகர் சரியான முறையானபடி சந்திக்க முடியாது தப்பிக்கொள்வதற்கு எளிதான வழியைத் தெரிந்து கொள்ளுகின்றனர். அவ்வாறே சிலர் சரீரப்பிரகாரமாகவும் – பல திருமணங்கள் செய்வது, ஒரு வேலையிலிருந்து – மற்ற வேலைக்குத் குறுகிய காலத்தில் மாறுவது போன்ற காரியங்கள் மூலம் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண்பவராகவும் இருக்கின்றனர். சிலர் மனதளவில், போதைப்பழக்கத்தினால், குடி வெறியால் ஏற்பட்ட நிந்தையை – இகழ்ச்சியைப் பொறுக்க முடியாதபடி ஓட முயல்கின்றனர். பிரச்சனைகளைத் தவிர்ப்பதினால் பிரச்சனைகள் ஒழிவதில்லை.

நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு தெரிந்தெடுப்பும் அதற்கு ஏற்ற பலனைத் தருவதாக உள்ளது. வீட்டைச் சுத்தம் செய்யாது விட்டுவிடுவோமானால், சீர்கேட்டைத்தான் வருவிக்கும். மளிகைக்கடைக்குச் செல்வதைத்

தவிர்த்தோமானால் இப்பொழுதேயில்லையாயினும் பின்பு உணவின்றி கிடக்க நேரிடும். இங்குள்ள பிரச்சனை என்னவெனில் தவறான தெரிந்து கொள்ளுதலைக்கொண்டு சரியான விளைவை எதிர்பார்ப்பது தான். “மோசம் போகாதிருங்கள், தேவன் தம்மைப் பரியாசம் பண்ண வொட்டார்; மனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே அறுப்பான். தன் மாம்சத்திற்கென்று விதைக்கிறவன் மாம்சத்தினால் அழிவை அறுப்பான்; ஆவிக்ென்று விதைக்கிறவன் ஆவியினாலே நித்திய ஜீவனை அறுப்பான்” (கலா.6:7-8).

நாம் நலமானதைச் செய்வதற்குத் தெரிந்து கொள்வோமாயின், நமக்கு விரோதமாக விளையும் தொடர் பிரச்சனைகளை தவிர்க்க முடியும்.

சிலர் சாக்குப்போக்குச் சொல்வதின் மூலம் பிரச்சனைகளிலிருந்து ஓடமுயல்வர். கர்த்தர் அப்படிச் செய்பவர்களுக்கு எதிராய் செயல்படும்போது வருந்துவதாகப் பாவனை செய்து, “என்ன செய்வது? சூழ்நிலை என்னை அப்படிச் செய்யும்படி செய்துவிட்டது” என்பார்கள். அல்லது, “என் மனைவிதான் அப்படி என்னைச் செய்யும்படி ஏவினாள்,” என்பார்கள். “சாக்குப்போக்கு என்பது பொய்யின் நிறைவே” சாக்குபோக்கு - பொய் வருத்தம் பாராட்டுதலை எவ்வளவு காலம் கடைபிடிக்கிறோமோ அதுவரையும், ஒருபோதும் மாற்றத்தைக் காணவே மாட்டோம்.

ஒரு மனுஷன் பெரிய விருந்தை ஆயத்தம் பண்ணி, அநேகரை அழைப்பித்தான் என்று இயேசு சொன்ன உவமைக்கதையில் (லூக்கா 14: 16-24 வசனங்களைப் பார்க்க) அழைக்கப்பட்டவர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராய் தாங்கள் விருந்துக்கு வரமுடியாது போனதற்கு, பலபல சாக்குபோக்குகளைச் சொன்னார்கள். முதலாம் நபர் தான் சமீபத்தில் வாங்கிய நிலத்தில் அதிக வேலையாக இருப்பதாகவும், மற்றவன் வாங்கிய ஏர்மாடுகளை சோதித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்ற சாக்குப்போக்கையும், மற்றுமொருவன் இப்பொழுதான் திருமணம் செய்திருக்கிறேன் என்று ஒரு சாக்குப்போக்கையும் சொன்னார்கள். எனவே விருந்து செய்தவன் தன் ஊழியக்காரனை அனுப்பி, ஏழைகளையும், ஊனரையும், சப்பாணிகளையும் குருடரையும் அழைத்துக் கொண்டுவந்து விருந்தினை

உண்ணச் செய்தான்; ஆசீர்வதிக்கப்படச் செய்தான். நொண்டிச் சாக்குச் சொன்னவர்கள் ஒருபோதும் அவர்களுக்காகச் செய்யப்பட்ட விருந்தை ருசிபார்க்க முடியாத நிலவரத்திற்கு தள்ளப்பட்டனர்.

இன்னும் சிலர் மற்றவர்களைக் குற்றம் சாட்டுவதின் மூலம் பிரச்சனையிலிருந்து ஓட முயல்வர். அதாவது பிழை தன்னால் அல்ல மற்றவர்களால்தான் நேரிட்டது என்பர். ஆதாமும் அப்படித்தான், விலக்கப்பட்ட கனியைப் புசித்ததற்கு ஏவாள் மீது பழி சுமத்தினான். அத்துடன்லாது, “என்னுடையனே இருக்கும்படி தேவரீர் தந்த ஸ்திரீயானவள் அவ்விருட்சத்தின் கனியை எனக்குக் கொடுத்தான், நான் புசித்தேன் என்று கர்த்தர் மீதே பழியைப் போட்டதையும் காண்கிறோம் (ஆதி.3:12). ஏவாளும் அப்படியே சர்ப்பம் என்னை வஞ்சித்தது (ஆதி.3:13) என்று சர்ப்பத்தின் மேல் பழியைப் போட்டான். இஸ்ரவேல் மக்கள் தங்களின் இக்கட்டான வேளையில் மோசே மீது பழியைப் போட்டனர் (யாத்.14:10-12 வசனங்களைப் பார்க்கவும்).

என்னுடைய பிரச்சனைகளில் மற்றவர் மீது பழியைப் போட்டதை நான் எண்ணிப்பார்க்கிறேன். இது எல்லாம் திரு. டேவ் அவர்களால்தான், அல்லது என்னை வளர்த்த பெற்றோர்களால் என்று பழிசாட்டினேன். பின்பு, நானேதான் இவைகளுக்குக் காரணம் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

“நீ உன் கண்ணிலிருக்கிற உத்திரத்தை உணராமல், உன் சகோதரன் கண்ணிலிருக்கிற துரும்பைப் பார்க்கிறதென்ன? என்று இயேசு மொழிந்தாரல்லவா!” (மத்.7:3).

இப்பொழுதே நான் மிகச்சிறந்த விடுதலைப் பெற்றவளாய் காணப்படுகிறேன்; இது நான் சோதனையின் ஊடே சென்று வந்ததினாலன்றோ! கர்த்தர், நான் தவறான மனப்போக்கில் - நடத்தையில் இருப்பதையும், அதனை மாற்றிக் கொள்ளாதவரையிலும் என் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வே இல்லையென்பதையும் காட்டினார். நான் என்னை மாற்றிக்கொள்ள மிகவும் வருந்தினேன். எனினும் கர்த்தர் சொன்னவாறு செயல்பட்டேன்.

சத்தியத்தைக் கேட்டு, அதன் மூலம் கர்த்தர் என்ன சொல்லுகிறாரோ, அப்படிச் செய்தால் மாத்திரமே விடுதலை பெற முயலும். உதாரணமாக, கர்த்தர் உங்களின் பொறாமைக் குணத்தை மாற்றும்படிச் சொல்வதே உங்கள் பிரச்சினையாக இருக்கலாம். எனினும் தொடர்ந்து அதிலே நிலைத்திருப்பீர்களாயின் நீங்கள், உங்கள் ஆசீர்வாதத்தை இழந்து போவீர்கள். மற்றவர்களுக்கு நன்மையான காரியங்கள் – சுபநிகழ்ச்சிகள் – நடக்கும்போது நீங்கள் அதற்காகச் சந்தோஷப்பட முயலவேண்டும். உங்களை அடிமைப்படுத்துகிறவைகளை நீங்கள் எதிர்த்து நின்று, சத்தியத்திற்கு இணங்கி முன்னேறிச் செல்ல முயலவேண்டும்.

சறுசறுப்பாய் இருப்பதின் மூலம் சிலர் தங்களின் பிரச்சனையிலிருந்து ஓடிட முயல்வர். சபைக்காரியங்களைச் செய்வதில் சறுசறுப்புடன் செயல்பட்டு தேவன் பேசுவதைக் கேட்பதற்கு நேரமில்லாமற் போகும் படியாகவும் இருக்கப் பெறலாம். இப்படியாக நானும் முழுநேர ஊழியம் செய்வதின்மூலமும், மக்களுக்கு உதவி செய்வதிலும், அவர்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதிலுமாக நேரத்தைச் செலவிட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

தேவன் என்னிடம், ஜாய்ஸ், நீ ரொம்பவும் சறுசறுப்பாகத்தான் காரியங்களைச் செய்கிறாய், எனினும் என்னுடன் சிறிது நேரங்கூட செலவு செய்யவில்லையே! என்றார்

எனவே, நான் உணர்வடைந்தவளாய், பயனற்ற சில காரியங்களை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டேன். தவிர்க்கவேண்டிய சில காரியங்களைத் தவிர்த்து நான் சறுசறுப்பாக இருக்கக் கற்றுக்கொண்டேன்.

கிறிஸ்துவின் சபையாய் இருக்கிற நமக்கு அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் மிகத்தெளிவாக மிக அத்தியாவசியமானதாகச் சொல்வதைப் பாருங்கள்.

“மேலும், உத்தமமானவைகளை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதாக உங்கள் அன்பானது அறிவிலும் எல்லா உணர்விலும் இன்னும் அதிகமதிகமாய்ப் பெருகவும், தேவனுக்கு மகிமையும் துதியும் உண்டாகும்படி இயேசுகிறிஸ்துவினால் வருகிற நீதியின் கனிகளால் நிறைந்தவர்களாகி, நீங்கள்

கிறிஸ்துவின் நாளுக்கென்று துப்புரவானவர்களும் இடறலற்றவர்களுமாயிருக்கவும் வேண்டுதல்செய்கிறேன்” (பிலிப்.1:9-11). எது எதைச்செய்ய முடியும் எது எதைச் செய்யமுடியாது என்பதை நாம் சொல்வதற்கு அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

என்னுடைய அன்றாட வாழ்க்கையில் எனக்குத் தரப்படுகிற ஒவ்வொரு நாளையும் அதுவே எனக்குள்ள ஒரே நாள் என்று கருத்தில்கொண்டு தவிர்க்க வேண்டிய காரியங்களுக்கு “இதைச் செய்ய இயலாது” என்று தீர்க்கமாகச் சொல்ல நான் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதிருந்தது. அநேக நேரங்களில் நன்மையாக காட்சியளிப்பவைகள் வரக்காத்திருக்கிற மேலானவைகளுக்கு எதிரிகளாக இருக்ககூடும். உதாரணமாக, எனக்கு அறிமுகமான ஒரு பெண்மணியிடம் கர்த்தர் உன் பிள்ளைக்காகச் சிறிது நேரத்தையும் ஒதுக்காது மற்றவருக்காக செலவழிப்பதை இத்தோடு நிறுத்திக்கொள் என்று சொல்லியிருந்தார். அதுபோல நாமும் நமது சமயத்தை கர்த்தர் விரும்புகிற வண்ணம் செலவழிக்கக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இப்படிக் கர்த்தர் சொல்வதைக் கேட்பதற்கு (கீழ்ப்படிவதற்கு) கடினமாக இருப்பின் தயவுசெய்து எனது புத்தகமாகிய (How to Hear from God) “எப்படிக் கர்த்தருக்குச் செவிகொடுப்பது” என்னும் புத்தகத்தைப் படிக்கும்படி உற்சாகமூட்டுகிறேன். அப்புத்தகத்தில், கர்த்தர் நம்முடன் செயல்படும் பாங்கினையும், அது எவ்வாறு வசனத்திற்கு ஒத்துப்போவதாகவும், எவ்வாறு சமாதானத்துக்கு வழிநடத்துகிறது என்பதை பற்றியும் எழுதியுள்ளேன்.

காலம் தாழ்த்துதல் என்பது பிரச்சனையினின்று ஓட முயலும் பொதுவான வழியாகும். கர்த்தர் செய்யச் சொல்லிய காரியங்களைச் செய்யாது போனமைக்கு, நாம் நொண்டிச்சாக்குகள் சொல்லக்கூடும், மற்றவர்கள் மீது பழிசாட்டவங்கூடும், நான் மற்ற காரியங்களில் ஈடுபட்டு விட்டேன்; நேரமில்லாமற்போனது என்றுகூட பொய்யுரைக்கவங்கூடும். பிறகு செய்து கொள்ளலாம் என்று நாம் நினைக்கக்கூடும். கடந்து போன நேரம் மீண்டும் வரவே வராது.

“விதவைகளின் வழக்கு அவர்களிடத்தில் ஏறுகிறதில்லை.” (அதாவது அவர்கள் காதுகளில் ஏறுகிறதில்லை என்று பொருள்படும்). என்பதாக ஏசாயா இஸ்ரவேல் ஜனங்களை எச்சரிப்பதைக் காண்கிறோம் (ஏசா.1:23).

ஆகாய் 1:2-7 வசனங்களில் கர்த்தர் சொல்வதைக் கேட்காத ஜனங்களுக்குச் சம்பவித்ததைக் குறித்துச் சொல்வதைக் காண்கிறோம்.

“இந்த ஜனங்கள் கர்த்தருடைய ஆலயத்தைக் கட்டுகிறதற்கு ஏற்ற காலம் இன்னும் வரவில்லை என்கிறார்கள்” என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

ஆனாலும் ஆகாய் என்னும் தீர்க்கதரிசியின் மூலமாய்க் கர்த்தருடைய வார்த்தை உண்டாகி, அவர் சொல்லுகிறார்:

“இந்த வீடு பாழாய்க் கிடக்கும்போது, நீங்கள் மச்சப்பாவப்பட்ட உங்கள் வீடுகளில் குடியிருக்கும்படியான காலம் இதுவோ? இப்போதும் சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார், உங்கள் வழிகளைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் திரளாய் விதைத்தும் கொஞ்சமாய் அறுத்துக் கொண்டு வருகிறீர்கள்; நீங்கள் புசித்தும் திருப்தியாகவில்லை; குடித்தும் பரிபூரணமடையவில்லை; நீங்கள் வஸ்திரம் உடுத்தியும் ஒருவனுக்கும் குளிர்விட்டதில்லை; கூலியைச் சம்பாதிக்கிறவன் பொத்தலான பையிலே போடுகிறவனாய் அதைச் சம்பாதிக்கிறான். உங்கள் வழிகளைச் (முந்திய வழிகளையும் தற்போதைய வழிகளையும்) சிந்தித்துப் பாருங்கள் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்” (ஆகாய் 1:2-7).

கர்த்தர் ஒரு காரியத்தைச் செய்யும்படி நமக்குச் சொல்லும்போது அதை மறுப்பேதுமின்றிச் செய்ய நம்மை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது.

சாலொமோன் இதுகுறித்துக் சொல்வதைப் பாருங்கள்: “காற்றைக் கவனிக்கிறவன் விதைக்கமாட்டான்; மேகங்களை நோக்குகிறவன் அறுக்கமாட்டான்” (பிர.11:4).

சூழ்நிலைகளைக் கவனிப்பீர்களேயானால், கர்த்தர் செய்யச் சொல்லியதைச் செய்யாது போவீர்கள். சாதகமான சூழ்நிலைமை இல்லாதபோதுங்கூட இதோ, ஆயத்தத் தோடு இருக்கக்கூடிய அபிஷேகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். பிரச்சனைக்கண்டு ஓடுவது என்பதும் நேரத்தைப் பாழாக்குவதும் நல்லதன்று.

(சூரிதமாய் செயலாற்ற முடியாத போதும்) மந்தமாய் செய்தாலும் சிந்தியுங்கள். அத்தியாவசியமானது எது என்பதை உணருங்கள், பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்; பின்பு செயலாற்றுங்கள். மன்னிப்பு கேட்கும்படி நேரிட்டாலும், “வருந்துகிறேன்” என்று சொல்லத் தயங்காதீர்கள். தவறு நேர்ந்தபோது, “தயவு செய்து மன்னித்து கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லவும் வெட்கப்படாதீர்கள். ஒருபோதும் காலம் தாழ்த்துவதின் மூலம் கர்த்தர் நம்மை, ஆசீர்வதிக்கவிருக்கும் பொன்னான நேரத்தை களவாடாதீர்கள்.

நமது ஜீவியத்தில் கர்த்தரின் ஆசீர்வாதத்தை அனுபவித்து மகிழ வேண்டுமெனில்: நாம் சாக்குப்போக்குகள் சொல்வதை விட்டொழிக்க வேண்டும்; பிறர் மீது பழி போடுவதை நிறுத்திக் கொள்ளவேண்டும். கர்த்தர் செய்யச் சொன்ன காரியத்தை விட்டு மற்ற காரியங்களில் தலையிடுவதைத் தகர்த்தெரியவேண்டும்.

கர்த்தர் “கொடு” என்றுகூறக்கூடும். “உதவி” செய் என்று உரைக்கவுங்கூடும்; ஜெபி என்று சொல்லவுங்கூடும், “மன்னித்திடு” என்று சொல்லவுங்கூடும், “மன்னிப்புக்கேள்” என்று கூறவுங்கூடும், இதுபோன்று இன்னும் சொல்லவுங்கூடும்; இப்படிப்பட்ட வேளையிலெல்லாம் நாம் “இதோ, இப்போதே” என்பவர்களாய் ஆயத்தமுள்ள மக்களாய் இருக்க வேண்டும்.

மீட்கப்பட்டு நீதிமான் ஆக்கப்படுதல்

நாம் நீதிமாண்களாக ஆக்கப்படுவதற்காகவே இயேசு கிறிஸ்து தமது ஜீவனைக் கொடுத்தார். மேசியாவாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்மீது நம்முடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் முற்றுமாகச் சார்ந்துகொண்டு, அவரை வழுவாத நம்பிக்கையோடு விசுவாசிக்கும் அனைவருக்கும் நீதிமாண்களாக்கப்படுதல் உரியதாகும். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இதை “தேவ நீதி” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

“அது (தேவநீதி) இயேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பலிக்கும் தேவநீதியே; விசுவாசிக்கிற எவர்களுக்குள்ளும் எவர்கள் மேலும் அது பலிக்கும், வித்தியாசமே இல்லை” (ரோம.3:22) என்று விவரிக்கிறார்.

இயேசுவைக் குறித்து பேதுரு எழுதும்போது: “நாம் பாவங்களுக்குச் செத்து, நீதிக்குப் பிழைத்திருக்கும்படிக்கு, அவர்தாமே தமது சரீரத்திலே நம்முடைய பாவங்களைச் சிலுவையில் சுமந்தார்; அவருடைய தழும்புகளால் குணமானீர்கள்” (1 பேதுரு 2:24).

நம்மைக் குறித்து நேர்மையானவற்றையும், நலமானவற்றையும் உணரவே தேவன் நம்மைப் படைத்திருக்கிறார். எனினும் சாத்தானோ,

நம்மைக் குறித்து தவறானவர்கள் என்றே நம்மை எண்ணும்படியும் வெட்கமுறும்படியும் செய்கிறான். மேலும் குற்றவாளிகள் என்றும் தண்டனைக்குரியவர்கள் என்றும் சிந்திக்கும்படியும் செய்கிறான். உலகெங்கிலும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள பாவத்தின் நிமித்தமாகவும், பாவ சுபாவம் முழுமனுக்குலத்தின் மீது விழுந்ததின் நிமித்தமாகவும் அப்படியாயிற்று. எனவே எதையும் நம்மால் நேர்மையாய் செய்ய இயலாமற் போயிற்று.

நாம் பிசாசானவனையும், அவனது சோதனைகளின்று தொடர்ந்து வெற்றி கொள்ளவும் தேவனுடைய வசனத்தில் உள்ள சத்தியத்தை விளங்கிக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. இயேசுவை நாம் நமது சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, அவர் நமக்கு அவரது நீதியை வரமாகவும் அளிக்கிறார்; விசுவாசத்தினால் நீதிமான்களாகவும் செய்கிறார். நாம் நமது நீதியினிமித்தமல்ல – அதாவது கிரியைகளினாலல்ல இயேசுகிறிஸ்துவில் நாம் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தின் நிமித்தமே நாம் நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் 2 கொரி.5:21 ஆம் வசனத்தில், நமக்கு தேவன் செய்தது குறித்து, “நாம் அவருக்குள் தேவனுடைய நீதியாகும் படிக்கு, பாவம் அறியாத அவரை நமக்காகப் பாவமாக்கினார்” என்கிறார்.

பிதாவாகிய தேவன் இயேசுவானவரை, நம்மை மீட்பதற்காகவும், ஆதி நிலைவரத்துக்குச் கொண்டு சேர்க்கவுமே உலகுக்கு அனுப்பினார். தேவனால் நாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறோம், மீட்கப்பட்டிருக்கிறோம் எல்லாம் தேவநீதி ஆவதற்காகவே! வெட்கம் அடைவதற்கோ, குற்றம் சாட்டப்படுவதற்கோ, ஆக்கினைத் தீர்ப்பைப் பெறுவதற்கோ, அல்ல!

கிறிஸ்துவுக்குள் ஆக்கினைத் தீர்ப்பு இல்லை

தேவனுடைய வசனத்தை கருத்தாய் படிப்போமானால் நாம் நம்மையே தவறாக எண்ணுவதைத் தவிர்ப்போம். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இதுபற்றி,

“ஆனபடியால், கிறிஸ்து இயேசுவுக்குட்பட்டவர்களாயிருந்து, மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படியே நடக்கிறவர்களுக்கு ஆக்கினைத் தீர்ப்பில்லை” (ரோம.8:1) என்று கூறுகிறார்.

மெய்யாகவே நாம் பரிசுத்தாவியானவரின் நடத்துதலின்படி நடப்போமானால் நாம் ஒருபோதும் தீமையான காரியங்களைச் செய்யமாட்டோம். குற்ற உணர்வும் நம்மில் வேர் கொள்ளாது போகும். நாம் அனைவரும் மாமிசத்தில் இருக்கிறபடியால் நம்மால் தவறாமல் இருக்கமுடியாது. நமது இயேசுவும் இதுபற்றி, “ஆவி உற்சாகமுள்ளது தான், மாம்சமோ பலவீனமுள்ளது” என்றார் (மத்.26:41).

நாம் வாஞ்சித்தாலும் நம்மால் பூரணராகச் செயல்படமுடியாது; எனினும் பரிசுத்தாவிக்குள் நடந்துகொள்ளும்போது குற்றம் சாட்டப் படாதவர்களாய் வாழக்கூடும். கர்த்தரும், “என் வாக்குக்குச் செவி கொடுங்கள், அப்பொழுது நான் உங்கள் தேவனாயிருப்பேன், நீங்கள் என் ஜனமாயிருப்பீர்கள்; நான் உங்களுக்குக் கற்பிக்கும் எல்லா வழியிலும், நீங்கள் உங்களுக்கு நன்மையுண்டாகும்படி நடவங்கள்” (எரே.7:23) என்கிறார்.

பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒரு காரியத்தை இப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று நம்மை வழிநடத்தும்போது, அந்த வழிநடத்தலின்படி நாம் நடக்காதிருப்பதே பாவம். அந்தப் பாவத்தின் விளைவாக நமக்குள் குற்ற உணர்வும் ஆக்கினைக்குள்ளாவோம் என்ற அச்ச உணர்வும் வந்து விடுகிறது. இப்பொழுது நம்மில் சாத்தானுக்கு ஒருவழி திறந்துவிட்டது. இதைப் பயன்படுத்தி சாத்தான் நுழைந்து நம்மிலிருக்கும் தேவ கிருபையைக் கொள்ளையாடி விடுகிறான். நாம் எப்போதும் குற்றமற்ற வராய் வாழவேண்டுமானால், பாவத்தின் சோதனையைக் கண்ட மாத்திரத்தே எச்சரிப்படைந்து விலகிக் கொள்பவராயிருக்கவேண்டும்.

சோதனைக்குட்பட்டு, பாவமும் செய்து மனஸ்தாபப்படாமல் நற்கிரியை செய்யாமல் அந்தப் பழைய சுபாவத்திலே இருக்கிறேன் என்பதாக நீங்கள் உணருவீர்களானால், கர்த்தரிடம் மன்றாடி மன்னிப்பைப் பெற்று ஆவியானவரின் நடத்துதலுக்கு ஒப்புக்கொடுக்க தீர்மானம் செய்யுங்கள்.

நீங்கள் பாவம் செய்கிறீர்கள். ஏனெனில் பரிசுத்தாவியானவரின் நடத்துதலை பின்பற்றாமலிருக்கிறீர்கள். மாம்சத்தின்படியே செய்ய முயலுவீர்களாயின் நீங்கள் மேலும் பாவத்தில் ஆழ்ந்து தொல்லையிலும், இடுபாடுகளிலும் சிக்கிக்கொள்வீர்கள். உடனேதானே விழிப்படைந்து மனஸ்தாப்பப்பட்டு பரிசுத்தாவியானவருக்குக் கீழ்படிய போகச் சிந்தியுங்கள்.

ஆவியானவர் சரியான பதிலை எப்போதுமே சொல்ல வல்லவராயிருக்கிறார்; அவரிடத்தில் மீண்டும் திரும்பி வரும்போது அவர் உங்களை ஆக்கினைத் தீர்ப்பிடவே மாட்டார்.

ஏனெனில், “தேவன் நம்மைக் கோபாக்கினைக்கென்று நியமிக்காமல், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் இரட்சிப்படைவதற்கென்று நியமித்தார்” (1 தெச.5:9).

உதாரணமாக, ஆவியானவர் நம்மை மன்னிப்பதற்கு மனந்திரும்புதலுக்கு நேராய் நடத்துகிறார்.

“நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து, எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்” (1 யோவா.1:9).

மாம்சத்தின்படி நடந்து கொண்டு தேவதயவு பெறுவதற்கேற்ற கிரியைகளை நடப்பித்தாலும், தேவனுடைய ஈவாகிய மன்னிப்பு மீட்பைக் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக ஆக்கினைத் தீர்ப்பையே வருவிப்பதாக உள்ளது.

குற்றவுணர்வுக்கெதிரான நடவடிக்கை

கர்த்தர் ஒருமுறை எனக்கு நல்ல வெளிப்படுத்தலை நல்கினார். நான் நினைக்கும்போதெல்லாம் குற்றவுணர்வு என்ற குற்ற உணர்வே என்னில் இருந்தது. குற்றவுணர்வு எனக்கு உற்ற நிரந்தர தோழனாகினான். நாங்கள் இருவருமாய் செல்லுமிடமெங்கும் செல்வோம். இந்தப் பாவத்தைக் குறித்த

குற்றஉணர்வு எனது இளமைக்காலந்தொட்டே என்னிடம் இருந்து வந்தது. ஏனெனில் நான் பாலியல் ரீதியாக இகழ்ச்சியை ஏற்க நேர்ந்த காரணத்தால், என் தகப்பனார் எனக்கு இழைத்த கொடுமையைப் பிழை என்று உணராமலும், தான் செய்ததனைத்தும் சரியானதே என்று சொன்னபோதும், அச்செயல் என்னை அழுக்கடைந்தவள், மாசடைந்தவள் என்று உணரும்படிச் செய்தது. பின்பு நான் பெரியவளாகி அவ்வகையான தீச்செயலுக்கு என்னை விடுவித்துக் கொண்டாலும், நிரந்தரமாய் நிறுத்திக்கொள்வதற்கு வழியின்றி தொடர்ந்து குற்றம் புரிபவளாகவே இருந்தேன். குற்றஉணர்வு தொடர்ந்தது, அதிகமானது.

முதலாவதாக, குற்ற உணர்வு தாங்கமுடியாத சமை என்று கற்றுக்கொண்டேன், ஆவியை முறித்துப் போடவல்ல ஒரு பெருஞ்சமை என்று அறிந்தேன். குற்றஉணர்வு நம்மை இருட்டுக்குள் இருப்பவர்களாகவும், நைந்துபோனவர்களாகவும் எண்ணச் செய்துவிடும். உண்மையாக குற்றஉணர்வு நமது சக்தியை இல்லாமற் செய்துவிடும்; பிசாசையும் பாவத்தையும் எதிர்க்க முடியாதபடி வல்லமைக்கு கல்லறையையும் கட்டிவிடும்.

நான் குற்றஉணர்வுக்கு அடிமைப்பட்டிருந்தேன் என்று விசுவாசித்தேன். தேவனுடைய கிருபையை அறியும் முன்னதாக, நான் ஒருபோதும் குற்ற உணர்வற்றவளாக இருந்ததே இல்லை. எந்தவிதத் தீமையான செயலோ பாவமோ செய்யாதிருந்தபோதும் குற்றஉணர்வு உள்ளவளாகவே காணப்பட்டேன்.

சாத்தான் நம்மைக் கீழே விழ்த்தள்ள அமிழ்த்திப் போடுகிறான். கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்போர் மேல் குற்றஞ்சாட்டுகிறான் (வெளி.12:10 பார்க்கவும்) எனினும் சங்கீதக்காரனாகிய தாவீதோ: “கர்த்தாவே, நீர் என் கேடகமும், என் மகிமையும், என் தலையை உயர்த்துகிறவரு மாயிருக்கிறீர்” (சங்.3:3) என்கிறான்.

உதாரணமாக, ஒருநாள் நான் பொருட்களை வாங்கும்படிக்குக் கடைக்குச் சென்றவேளை, என் உடனிருந்த தோழனான குற்றஉணர்வும் என்னோடு கூடவே வந்தான். அந்தவேளை நான் என்ன பிழை புரிந்தேன்

என்று என்னால் நினைவுகூற முடியவில்லை. அது ஒரு பொருட்டாகவே இருக்காது. ஆனாலும் அது என்னை உறுத்துவதாகவே இருக்கும். நானே காரிலிருந்து இறங்கி அங்காடியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தேன், அப்பொழுது பரிசுத்தாவிடானவர் என்னுடன், “ஐயம் இந்நத பாவத்திற்கு எப்படி, எவ்வாறு மன்னிப்புப் பெறுவதாக திட்ட மிட்டுள்ளாய் என்று வினவினார்.

நான் சரியான பதிலளிக்க அறிந்திருந்தேன். கல்வாரிச் சிலுவையில் இயேசு எனக்காகச் செலுத்திய பலியை ஏற்றுக்கொள்வேன் என்றேன். நம்மால் சரியான பதில் கொடுக்கமுடியும். நமது அறிவின்படி அறிந்திருந்தாலும் நம்முடைய இக்கட்டான சூழலில்தான் அதை உபயோகிக்கத் தெரியாமல் இருக்கிறோம்.

பின்பு பரிசுத்தாவிடானவர் தொடர்ந்து, ஐயம், எப்போது இயேசு செலுத்திய பலியை உனக்கென்று எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறாய்? மிகச்சிறந்த ஒரு வெளிப்படுத்தல் எனக்குக் கிடைத்தது. அவ்வேளையில், இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குள்ளாக பாவ மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் அல்லது அப்போதுதானே பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சிந்தித்தேன்.

எப்பொழுதும் நான் செய்த பாவங்களுக்கு அப்போதே மன்னிப்பைத் தேடிக்கொள்வேன்; ஒருபோதும் உபத்திரவம் அடைந்தபின்பு மன்னிப்பைத் தேடிக்கொள்பவளாய் இருந்ததேனில்லை.

நான் என்ன செய்துகொண்டிருந்தேன், எந்த அளவுக்கு தேவையில்லாமல் எனக்கு நானே வேதனையை உண்டு பண்ணிக்கொள்ளுகிறேன் என்பதைக்குறித்து தேவன் எனக்கு வெளிப்படுத்திக் கொடுத்தார். நான் செய்வது இயேசுகிறிஸ்துவை அவமதிப்பதாகும் என்பதையும் எனக்குச் சுட்டிக்காட்டினார். “நீர் இரத்தம் சிந்தி ஜீவனைக் கொடுத்த தியாகம் நல்லதுதான். ஆனால் அது போதுமானதல்ல. ஏனெனில் நான் மன்னிப்பைப் பெறுவதற்கு முன் எனது குற்ற உணர்வோடு உம்மிடத்தில் வரவேண்டியதிருக்கிறது” என்று நான் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன்.

அந்த நாளில்தானே, நான் என் குற்ற உணர்விலிருந்தும், ஆக்கினைத் தீர்ப்பினின்றும் விடுதலை பெறுபவளானேன். எனவே, உங்களையும் அவ்வாறே செய்யும்படி உற்சாகப்படுத்து கிறேன்.

பாவ உணர்வு ஒருபோதும் நன்மையைக் கொண்டுவராது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். அது நமக்கு ஒன்றையும் சாதித்துவிடாது. மாறாக கீழ்க்கண்ட விளைவுகளை உண்டாக்கும்.

◆ பாவ உணர்வு உங்கள் சரீர்ப்பிரகாரமான, சிந்தை ரீதியான வலிமையை – ஆற்றலை இழக்கச் செய்யும்.

◆ பாவ உணர்வு தேவனோடுள்ள உங்கள் ஐக்கியத்தைத் தடை செய்கிறது.

“நம்முடைய பலவீனங்களைக் குறித்துப் பரிதிபிக்கக் கூடாத பிரதான ஆசாரியர் நமக்கிராமல், எல்லாவிதத்திலும் நம்மைப்போல் சோதிக்கப் படும், பாவமில்லாதவராயிருக்கிற பிரதான ஆசாரியரே நமக்கிருக்கிறார். ஆதலால், நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்றசமயத்தில் சகாயஞ் செய்யுங் கிருபையை அடையவும், தைரியமாய்க் கிருபாசனத்தண்டையிலே சேரக்கடவோம்” (எபி.4:15-16) என்பதை நீங்கள் எப்பொழுதும் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

◆ பாவ உணர்வு மாம்சத்தின் கிரியையாயிருக்கிறபடியால் அதற்குரியதைச் செலுத்தும்படி உங்களை வற்புறுத்தும்.

◆ பாவ உணர்வு உங்கள் ஆவிக்குரிய வல்லமையை – ஆற்றலை இழக்கச் செய்துவிடும். உங்களைப் பலவீனராக ஆக்கி எதிராளியின் தாக்குதலுக்கு வெற்றியுள்ள ஆவிக்குரிய யுத்தத்தைச் செய்ய எதிர்த்துப்போரிட முடியாதபடிச் செய்துவிடும். வெற்றியுள்ள ஆவிக்குரிய யுத்தம் செய்ய “சத்தியம் என்னும் கச்சையை உங்கள் அரையில் கட்டினவர்களாயும், நீதியென்னும் மார்க்கவசத்தைத் தரித்தவர்களாயும்” (எபேசியர் 6:14) நீங்கள் இருக்கவேண்டும். குற்ற உணர்வானது மேலும் நீங்கள் பாவம் செய்யத் தூண்டும்.

ஆவியின் கனியாகிய: “அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடிய பொறுமை, தயவு, நற்குணம், விகவாசம், சாந்தம் இச்சையடக்கம் :

இப்படிப்பட்டவைகளுக்கு விரோதமாகச் செயலாற்றும்படி உங்களைச் செய்யும்” (கலா.5:22,23).

கலாத்தியர் 5:22,23 இல் சொல்லப்பட்டுள்ள ஆவியின் கனிகளை விளைக்காது எதிராகக் கிரியை செய்கிறதான இந்தப் பாவதோஷத்தை விடுவது மிகவும் நலமானதே! எனவே அதை விட்டொழிப்போம்: இது சாத்தானிடமிருந்து வருகிறதாய் உள்ளது; நிரந்தரமாய் தேவனோடுள்ள ஐக்கியத்தையும் சந்தோஷத்தையும் கெடுத்துப்போடுவதாயும் - தடை செய்வதாயும் இருக்கிறது.

இவ்வாறாக இந்தப் பாவ உணர்வுகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டு பிரச்சனையுள்ளவராய் இருப்பீர்களானால் ஜெபிக்கும்படி மற்றவர்களின் உதவியை-ஒத்தாசையைத் தேடிக்கொள்ளுங்கள். போதிய வலிமையுடன் உங்கள் விசுவாசம் இருக்குமேயானால் நீங்களே ஜெபித்துக் கொள்ளலாம். என்றாலும், பாவதோஷமாகிய பாவபாரத்தில் புதையுண்டு கிடப்பீர்களேயானால், உங்கள் விசுவாசம் கட்டி எழுப்பப்பட வேண்டியதாகவே உள்ளது; பலப்படுத்தப்பட வேண்டியதாகவும் உள்ளது. வேண்டிய உதவியை - ஒத்தாசையைத் தேடிக்கொள்ளுங்கள். பாவதோஷ பாரத்தினின்றும் அதன் குற்றச்சாட்டிலும் இனி ஜீவிக்கமாட்டேன் என்ற தீர்மானம் உடையவராகுங்கள்.

வெட்கத்தைக் குறித்து என்ன?

பாவ உணர்வைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டோம். வெட்கம் என்றால் என்ன என்பது குறித்து நமது கவனத்தைத் திருப்புவோமாக. வெட்கம் சிலவேளைகளில் பொதுவாக நலம் பயப்படுத்தும் நன்மையை விளைவிப்பது மாகவும் உள்ளது. நான் ஒருவேளை சிலருக்கு பிழைபுரிந்து, உணர்த்தப்பட்டு என் பிழைக்காக வருத்தமுற்று வெட்கமுறக்கூடும். அது ஒருவேளை என் அறியாமையினாலும் அறிவீனத்தினாலும் நடந்தென்று சம்பந்தப்பட்டவரிடம் வருந்தி மன்னிப்புக்கேட்டு, மீண்டும் என் காரியங்களைச் செயலாற்றக்கூடும். நாம் மனிதர்களாய் இருக்கின்றமையால் தவறுதல்

இயல்புதான்; ஆரோக்கியமான வெட்கம் இந்தவிதச்சூழலில் வேண்டப் படுவதே:

ஏதேன் தோட்டத்தில் ஆதாமும் ஏவாளும் நிர்வாணிகளாயிருந்தும், வெட்கப்படாதிருந்தார்கள் என்று ஆதி.2:25 இல் வாசிக்கிறோம். இதற்கு அப்பால் உள்ள உண்மை என்னவெனில், அவர்கள் எந்தவிதமான உடைகளையும் தரித்தவராய் இருக்கவில்லை. இந்த வசனத்தின்படி அவர்கள் வெளிப்படையாய் நிர்வாணிகளாகவே இருந்தனர் என்றே நான் நம்புகிறேன். அவர்கள் நேர்மையுடனும் எவ்வித மறைவினாலும் தங்களை மறைத்துக் கொள்ளாதே இருந்தனர். தங்களில் எந்தவித “வெட்க உணர்வும்” இல்லாமலே சுதந்தரமாய்க் காணப்பட்டனர். பாவத்திற்கு உட்பட்ட பின்புதான் – பாவம் செய்தபின்பு தான் ஓடி ஒளிந்து கொண்டனர் (ஆதி.3:6-8 வசனங்களைப் பார்க்கவும்)

மக்கள் எல்லாரும் தேவனோடும் ஒருவரோடொருவரும் சந்தோஷமாகவும் சுதந்தரமாகவும் இருக்கக்கூடும். எனினும் இது சிலரால் மட்டுமே முடிவதாக உள்ளது. அநேகர் நடிக்கின்றனர். பாவனை புரிகின்றனர். பொய்யான ஆளுமையைக் காட்டி அதன் பின்னே தங்களை ஒளித்துக் கொள்ளுகின்றனர். தீங்கு செய்தவர்கள் போலவும் அதற்காக வருத்த முறத்தேவையற்றவர்கள் போலவும் தங்களைக் காட்டிக்கொள்ளுகின்றனர்.

சிலருடைய ஜீவியத்தில் காணப்படும் விஷத்தன்மையான மானக்கேடு (வெட்கம்) அவர்களை இக்கட்டான சூழ்நிலைக்குத் தள்ளிவிடுகிறது. அதாவது அந்தக்குறிப்பிட்ட நபர் தொடர்ந்து வன்பழியால் – இகழ்ச்சியென்னும் நிந்தையால் ஏதேனும் ஒருவகையில் இகழப்படும்போது (மனோதத்துவப்படி) தொடர்ந்து திரும்பத்திரும்ப அவரை (அந்த இகழ்ச்சியை) அவற்றை அனுபவிக்கச் செய்து அதன் மூலம் அவருடைய முழுமையான குணத்தின் ஒருபகுதியாக அமையும்படிச் செய்து விடுகிறது.

ஒருபோதும் தனக்கு இழைக்கப்பட்டதைக்குறித்து வெட்கப்பட முடியாதபடியும் செய்துவிடுகிறது. எனினும் தான் இந்தவிதமான

நிலைமையில் கிடக்கவேண்டியுள்ளதே என்ற தலைகுனிவை (வெட்கத்தை) உண்டுபண்ணுகிறது.

அவ்வித நிலைமையிலுள்ள நபர்கள், இந்தவிதமான மானக்கேட்டை (வெட்கத்தை) தனக்கு விதிக்கப்பட்ட ஒன்றாக, அனுபவிக்கவேண்டிய ஒன்றாகவே எண்ணி ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். இவ்விதமான உணர்வு நிலைமையால் மனப்பான்மையால் பாதிக்கப்பட்டு கூச்சமான கபாவமுடையவர்களாய் ஆகிவிடுகின்றனர்.

இவ்வாறு வெட்கத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட ஒருவர் தனது வாழ்நாள் முழுவதுமே அப்படி ஆகிவிடுகிறார். தனது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் உள்ளுணர்வு பாதிக்கப்பட்டு அதுவே விஷம்போல பரவிவிடுகிறது. அவர் முற்றுமாகவே வெட்கத்திற்குரியவராகிவிடுகிறார்.

நான் அதன் விளைவை அறிந்தவளாயும் இருந்தேன். எனினும் வேர் பகுதியில் வெற்றிகரமாய் ஈடுபாடு கொள்ளுவதை விடுத்து அதன் கனிப்பகுதியிலே என் கவனத்தைச் செலுத்தியவளாய் இருந்தேன்.

ஆதி.2:25 இல் உள்ள வசனத்தில் “வெட்கப்படாதிருந்தார்கள்” என்ற வார்த்தைக்கு ஜேம்ஸ் அரசர் மொழிபெயர்ப்பு (K.J.V) தருகின்ற பொருள்பொதிந்த வியாக்கியமானது ஏமாற்றமடைந்தார்கள் அல்லது தாமாக வெட்கப்பட்டார்கள். எனவே இங்கு வெட்கப்பட்டார்கள் என்றே எடுத்துக்கொள்ளுவோம். கருத்து விளக்கத்திற்காக (Ashamed) வெட்கப்பட்டார்கள் என்பதின் பொருள் ஏமாற்றமடைந்த (அ) குழப்ப மடைந்த, திகைப்பற்ற என்று எதிர்கால வினையைத் தருவதாகவே உள்ளது.

இங்கு குழப்பமடைந்த - குழப்பமடைதல் என்பது “விரக்தியற்ற” - “திகைப்பற்ற” என்ற பொருளையும் தரவல்லது.

வெப்ஸ்டர் நியூ வோல்டு டிக்ஷனரி (Webster's New World Dictionary) இது குறித்து கொடுக்கும் விளக்கமாவது : குழப்பம், வெறுப்பு, திகில் என்று சொல்வதுடன் confound என்றும் வினைச்சொல் அலங்கோலமாக்கு, சீர்குலை, திகைப்பூட்டு, தோல்வியுறச் செய், குழப்பு; வாதத்தில் தோல்வியடையச் செய்; வியப்படையச் செய் என்றெல்லாம் அர்த்த விளக்கம் தருகிறது.

உண்மையாகவே நீங்கள் இதுகுறித்த கருத்து விளக்கத்தை தீர்க்கமாக அறிந்து கொள்ளுவீர்களேயானால் நீங்கள் உங்களின் வெட்கப் பிரச்சனையின் வேரினைக் கண்டுகொள்ளுவீர்கள்.

வெட்கத்திற்கெதிரான நடவடிக்கை

எனது வாழ்க்கை குழப்பத்தால் நிறையப்பட்டதாகவே இருந்தது. நல்லது என்று எனக்கு தோன்றியதை நான் என் நம்பிக்கை இழந்தநிலையில் தீவிரமாகச் செய்ததினால், எப்போதும் தோல்வியைத் தான் தழுவினேன். இது எனக்கு தோல்வியுறுவது நியமிக்கப்பட்டவிதி என்றும் ஊழ் என்றும் எண்ணுமாப்போல் அமைந்துவிட்டது. எல்லாவற்றிலும் நான் தோல்வியைத் தழுவிவில்லை. சமுதாயக் கட்டமைப்பிலும் மற்றும் சில களங்களிலும் – எல்லைப்பரப்பிலும் – வெற்றி காண்பவளேயாயினும் பக்திக்குரிய காரியங்களில் தோல்வியுற்றவளாகவே காணப்பட்டேன். வெளித்தேற்றத்தில் நான் சில காரியங்களை செவ்வனே செய்தாலும் என் உள்ளான மனதில் – அந்தரங்கத்தில் – தோல்வியுற்றவளாகவே காணப்பட்டேன்; அதனால் மேலும் மேலும் என்னைக் குறித்து தவறான எண்ணங்கொண்டவளாகவே இருந்தேன்.

என்னைக்குறித்து நானே வெட்கமுறாலனேன். என்னைக்குறித்து நானே விரும்பாதவளானேன். எனது அடிப்படையான ஆளுமைத் தன்மையையும் விரும்பாதவளானேன். என் இயல்பான தன்மையை நான் தொடர்ந்து வெறுப்பவளாகவும், விரும்பினாலும், வேண்டினாலும் ஒருபோதும் கைவரப்பெறாத மற்றவரைப்போல் ஆகும் தன்மைக்கு முயன்றேன்.

(இது குறித்து வேறொரு அத்தியாயத்தில் விவாதிப்பேன்)

ஆயிரக்கணக்கான கிறிஸ்தவர்கள், தங்களின் தகுதியை அறியாதவராய் தாங்கள் கிறிஸ்துவின் உடன்கதந்தரராக உள்ளவர்கள் என்பதையும் மறந்தவராய் ஒரு பரிதாபிக்கக்கூடிய நிலைவரத்தில், தங்கள்

வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர். நான் அறிவேன்; ஏனெனில், நானும் அவர்களில் ஒருத்தியாய் இருந்தவள்தான்.

நாம் படுகின்ற இக்காலத்துப்பாடுகள் தேவமகிமையின் சுதந்தரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒருநாளில் உதவிபுரியும் என்று பவுல் அறிந்தவராய் பின்வருவனவற்றை எழுதலானார்;

“நாம் பிள்ளைகளானால் சுதந்தரருமாமே; தேவனுடைய சுதந்தரரும், கிறிஸ்துவுக்கு உடன்சுதந்தரருமாமே; கிறிஸ்துவுடனேகூட நாம் மகிமைப்படும்படிக்கு அவருடனே கூடப்பாடுபட்டால் அப்படியாகும். ஆதலால் இக்காலத்துப்பாடுகள் இனி நம்மிடத்தில் வெளிப்படும் மகிமைக்கு ஒப்பிடத்தக்கவைகள் அல்லவென்று எண்ணுகிறேன்” (ரோம.8:17,18).

எனது பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் மூலகாரணம் “வெட்கமே” என்று பரிசுத்தாவியானவர் என்னைப் புரிந்து கொள்ளும்படிச் செய்த நாள் விசேஷத்த நாளாகும்!

வெட்கத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கு கர்த்தருடைய வசனத்தில் அநேக வாக்குத்தத்தங்கள் உள்ளன. அது குறித்து ஏசாயா 61:7 ஆம் வசனத்தில்,

“உங்கள் (முந்தைய) வெட்கத்துக்குப் பதிலாக இரண்டத்தனையாய்ப் பலன் வரும்; (உங்களுடைய) இலச்சைக்குப் பதிலாகத் தங்கள் பாகத்தில் சந்தோஷப்படுவார்கள்; அதினிமித்தம் தங்கள் தேசத்தில் இரட்டிப்பான (இழப்புக்கு) சுதந்திரம், அடைவார்கள்; நித்திய மகிழ்ச்சி அவர்களுக்கு உண்டாகும்.”

இந்தப் பகுதியைக் குறித்து விரிவாக ஆராய்வோம். இரட்டிப்பான சுதந்திரம் என்றால் இரண்டத்தனையான கைமாறு என்று பொருள்படும்.

கைமாறு என்பது காயமடைந்தவர்களுக்கு - பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இழப்பீடு வழங்குதல் என்று பொருள்படும். இதை வேறுவிதத்தில் சொல்வோமானால், நீங்கள் தேவனை விசுவாசித்து அவர் வழிகளில் உத்தமமாய் நடந்து, நேர்மையானவைகளைச் செய்யும்போது, நீங்கள் அனுபவித்ததான கொடுமை - துன்பம் முதலியவற்றிற்கு அவரிடமிருந்து

ஈடாக நன்மையைப் பெறுவதாகும். நீங்கள் இழந்த நஷ்டமடைந்தவற்றிற்கு ஈடாக இரண்டத்தனையாய் நித்தியமான சந்தோஷத்தை பெறுவதாகும். இது ஒரு அற்புதமான வாக்குத்தத்தமாகும்; இது உண்மைதான் என்று என்னால் உத்தரவாதமளிக்கவுங்கூடும்.

அது, எனக்காயினும் அல்லது உங்களுக்காயினும் அத்தன்மையாகவே உள்ளது; எனவே எனக்குச் செய்ததுபோலவே, தேவன் உங்களுக்கும் செய்ய வல்லவராய் இருக்கிறார்.

இதுகுறித்து இன்னுமொரு வாக்குத்தத்தமும் ஏசாயா 54:4 இல் பின்வருமாறு உள்ளது: “பயப்படாதே, நீ வெட்கப்படுவதில்லை; நாணாதே, நீ இலச்சையடைவதில்லை; உன் வாலிபத்தின் வெட்கத்தை நீ மறந்து, உன் விதவையிருப்பின் நிந்தையை இனி (தீவிரமாக) நினையாதிருப்பாய்.”

உன் வாலிபத்தின் (முந்தைய) வெட்கத்தையும் உன் முந்தைய இலச்சையையும் ஒருபோதும் நினையாதிருப்பாய் என்று சொல்வது என்பதானது எவ்வளவாய் நம்மை ஊக்கப்படுத்துவதாய் - உற்சாகப்படுத்துவதாய் உள்ளது!

இந்த வாக்குத்தத்தமானது இன்னும் நீங்கள் எதிர்கொள்ளும் வன்பழி - நிந்தை - இகழ்ச்சிகளுக்கும் ஏற்படையதாகவிருக்கிறது.

ஒருவேளை, இது கர்த்தர் உங்களை உபத்திவரத்தின் பாதையில் சிறிதுகாலம் நீடிய பொறுமையைக் கடைபிடிக்கும்படி மற்றவர்களைக் கொண்டு செய்வதாக எண்ணவுங்கூடும். எனவே இதுபோன்ற நாணமடைந்த - வெட்க முகத்தோடு இருப்பதினின்றும் உங்களை எப்படிப் பாதுகாத்துக் கொள்வீர்?

சங்கீதக்காரனின் ஜெபம் உங்களுக்குரியதுமாகும். “என் ஆத்துமாவைக் காப்பாற்றி என்னை விடுவியும்; நான் வெட்கப்பட்டுப் போகாதபடி செய்யும்; உம்மை நம்பியிருக்கிறேன்” (சங்.25:20).

கர்த்தர் உங்களை வெட்கத்தினின்றும் பாதுகாக்க முடியும். உடல் ரீதியாகவும் உணர்வு பூர்வமாகவும் நீங்கள் வெட்கத்தைச் சுமக்க நேரிடும்போது, கர்த்தாவே, நான் உம்மை நம்பியிருக்கிறேன்,

வெட்கப்பட்டுப் போகாதபடி செய்யும் என்று ஜெபிக்கும்படி உங்களுக்கு ஆலோசனை கூறுவேன். உங்களுக்கு எப்பொழுதாவது வெட்கப்படும் படியான சந்தர்ப்பம் நேரிடுமானால் சங்.25:20 ஆம் வசனத்தை எதிராளியானவனுக்கு எதிராக, இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயமாக உபயோகியுங்கள். இந்தவிதமான அணுகுமுறையை உபயோகித்துப் பார்த்து அது எவ்வளவாய் பயன் விளைவிக்கிறது என்பதை அனுபவரீதியில் கண்டுகொள்ளுங்கள்.

ஒரு சபையின் மேய்ப்பனானவரின் மனைவியைக்குறித்து நான் அறிவேன்; அவளுக்கு, அவளின் கணவரோடு பாலியல் சம்பந்தமாக எவ்விதப்பிரச்சனையுமேயில்லைதான். எனினும் அவளின் உறவினர்கள் பாலியல் முறையில் அநேக ஆண்டுகளாய் அவளுடன் தவறாக நடந்துள்ளனர். நான் எப்படி என்னுடைய கணவருடன் பாலியல் சம்பந்தமாக முரண்பாடு உடையவளாய் இருந்தேனோ, அவ்வாறாகவே அவளும் அடைந்தவளாய் இருந்தாள். மற்றவர்களுக்கு இக்காரியம் குறித்து என்ன வந்தது? இப்படியாக என் நண்பர்கள் கேள்வி கேட்ட வேளையில், அவள் தனது சிறுவயது முதற்கொண்டே, தான் தேவனிடம் விசுவாசம் உள்ளவளாய் இருந்து வந்திருக்கிறாள். இந்த இகழ்ச்சி அவள் பதினான்கு வயதாயிருக்கும்போது ஆரம்பித்திருக்கிறது. அதற்கு முன்பாக அநேக ஆண்டுகள் நல்ல கிறிஸ்தவர்களுடன் ஐக்கியம் கொண்டு ஜெபங்களில் உற்சாகமாகவே காணப்பட்டிருந்தாள். அவளை உபத்திரபடுத்தியவர்களுக்காக, பாலியல் ரீதியாக தன்னைச் சீண்டியவர்களுக்காக - பலாத்காரம் செய்தவர்களுக்காக ஒவ்வொரு வேளையும் ஜெபம் செய்தவளாய் தேவனிடம் இதுகுறித்து திருமணம் செய்யயிருக்கும் கணவனால் தனக்கு எந்தவிதமான பாலியல் தொந்தரவும் நேர்ந்துவிடக் கூடாது என்று ஜெபித்திருக்கிறாள். ஏனெனில் தனக்குக் கார்த்தர் வெளிப்படுத்தியபடி ஒரு சபைப்போதகரை திருமணம் செய்து கொள்ளப்போகிறோம் என்று தெரிந்தவளாகவே ஜெபம் செய்திருக்கிறாள். இப்படியாக அவளின் ஜெபம் இந்தவிதமான எல்லைப்பரப்பில் - கனத்தினின்று அவளைக் காத்துக்கொண்டது. என் விசுவாசமானது எனது ஜெப ஜீவியத்தில் எவ்வாறு கார்த்தரைச் செயல்படும்படி செய்யயிருக்கிறது என்பதை எள்ளளவும் அறியாதவளாய் என் விஷயத்தில் நான் இருந்தேன்.

எனவேதான், கர்த்தர் தமது வாக்குத்தத்தத்தின்படி செய்ய வல்லவர் என்பதை நான் உணரும்வரைக்கும் வெட்க முகத்துடன் குற்ற உணர்வினால் ஏற்படும் புண்படும் நிலை உடையவளாய், பாதிக்கப்பட்டவளாய் இருந்தேன்.

உள்ளத்தை உறுத்துகிறதான், வெட்கமாகிய புண்பட்ட நிலைமையி லிருந்து நீங்களும் விடுதலை பெறக்கூடும். அநேக மனோபாவங்களுக்கு காரணமாயுள்ள உள்ளான பிரச்சனைகளாவன :

- புறம்பாக்கப்படல்
- விடமுடியாத பழக்கங்கள் (போதை மருந்து / மதுபானம் அருந்துதல். மூலகாரணமாயுள்ள வன்பழி - இகழ்ப்படுதல்)

உணவுரிதியான குழப்பங்கள் உட்கொளல், பண ஆசையால் மிகுதியாய் உழைத்தல்; பொருட்களைச் சேர்க்கவேண்டும் என்கிற மிகு விருப்பம், பாலியல் நெறிபிறழ்வு - முறையற்ற பாலியல் தொடர்பு (ஈடுபாடு) கட்டுக்குள் வைக்காது இருத்தல். சுயக்கட்டுப்பாடு இல்லாமை, அல்லது சுய ஒழுக்கமின்மை. வீண் பேச்சுக்கள். மற்றவரைக் குற்றப்படுத்துதல் முதலியன)

- மன அழுத்தம்
- தாழ்வு மனப்பான்மை (தன்னிடம் ஏதோ கெட்டகுணம் ஒன்று என்பதுபோல் உள்ள வீண் பயம்)
- தோல்வி மனப்பான்மை
- தனித்து விடப்பட்ட நிலைமை (கைவிடப்பட்ட தன்மை)
- தன்னம்பிக்கைக் குறைவு.
- நரம்புத்தளர்ச்சி (நரம்பு தளர்ச்சியுள்ளோர், தாங்கள் அதிக உத்தரவாதமுடையவர்களாய் எண்ணிக்கொள்வர்; அதனால் தவறிவிட்டோம் என்று யூகமுடையவராய் ஆகுதல்)
- தவறுகளை ஒத்துக்கொள்ளாத தன்மை. (தாங்கள் தவறு செய்யாதவர்கள் என்று தவறான எண்ணம்

உடையவராயிருத்தல்).

- அச்சவுணர்வு (எதற்கும் பயப்படுதல்)
- பிறருடன் நல்லுறவுடன் இருக்க இயலாமை.

மனச் சோர்வு

நாம் நம்மைக் குறித்து நம்முடைய உள்ளத்தில் என்ன நினைக்கிறோமா, அப்படியே செயல்படுகிறோம். “அவன் இருதயத்தின் நினைவு எப்படியோ, அப்படியே அவன் இருக்கிறான்; நாம் நம்மைக் குறித்து அற்பமாய் எண்ணுவோமானால் சோர்வுடையவர்களாவோம்; மகிழ்ச்சி அற்றவர்களாவோம்; மன அழுத்துக்குள்ளானவர்களாவோம் (நீதி.23:7 வசனத்தின் விளக்கம்).

எண்ணுக்கடங்காதோர் இவ்வித பயங்கரமான நிலைமையாகிய மன அழுத்தத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, அநேகவிதமான மனோபாவங்களில் ஒன்றான வெட்கத்தால் அவதியுறுகின்றனர்.

நீங்கள் மனச் சோர்வினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பீர்களாயின், இது ஒரு கொடிய - தீராதப் பிரச்சனையே! அதாவது, வேராகிய வெட்கமே!

இவ்வித கூச்ச சபாவமுடையோர் எப்போதும் தங்களைக் குறித்து எதிர்மாறாகவே பேசுவர். அப்படிப்பட்ட பிழையான எண்ணங்கள் உடையவர்கள் ஆவேசமாகவும் பேசுவராய்க் காணப்படுவர். இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையே! ஏனெனில், மனுஷர்களாகிய நம்மை நீதியுள்ளவர்களாய் இருக்கவும், அன்பு கூருகிறவர்களாய் காணப்படவும், ஒருவருக் கொருவர் அப்படிப்பட்ட அங்கீகரிப்பு உடையவராய் இருக்கும்படிக்கே தான் தேவன் படைத்திருக்கிறார். மேலும் இவ்வித நற்குணங்களை தமது ஜனங்களுக்கு எப்பொழுதும் பொழிந்து கொண்டுதானிருக்கிறார்; எனினும் அநேகர் எவ்வாறு அவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வது என்பதை அறியாமலே இருக்கின்றனர்.

நீங்களே, உங்களோடு மாறுபாடு உடையவர்களாய் காணப்படுவீர்களானால், உங்களால் அன்பையும் அங்கீகரிப்பையும் பெறவே முடியாது. இப்படிப்பட்ட பிரச்சனையை உங்கள் மட்டில் வைத்துக்கொண்டு பிசாசானவனை வரவிடுத்து உங்களையே அழித்துக்கொள்வீர். முரண்பாடு கொள்ளுவதே உங்கள் ஆத்மீக நடவடிக்கைக்குப் பகைவனாய் இருக்கிறது. எனவே உங்கள் எண்ணத்தையும் உங்கள் பேச்சையும் மாற்றிக்கொள்ளுங்கள். உங்களைக்குறித்து எண்ணுவதோ, பேசுவதோ எதுவாயினும் நல்லதையே சொல்லுவதற்கு ஆரம்பியுங்கள். உங்களைக் குறித்துப் பேசப்போகும் நற்குணங்களடங்கிய ஒரு குறிப்பை எழுதத் தொடங்குங்கள்; அதைக்குறித்து நாள் முழுதும் அறிக்கையிடத் தீர்மானியுங்கள்.

“நாம் அவருக்குள் தேவனுடைய நீதியாகும்படிக்கு, பாவம் அறியாத அவரை நமக்காகப் பாவமாக்கினார்” (2 கொரி.5:21) என்றுள்ள தேவனுடைய வசனத்தைத் தியானம் செய்யுங்கள். “நான் கிறிஸ்துவுக்குள் தேவநீதியானேன்” என்று பின்பு சொல்லுங்கள். “தேவன் என்னை நேசிக்கிறார்” என்று வாசிக்கும்பொழுதெல்லாம் சத்தமாகச் சொல்லுங்கள்.

“தேவன், தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரை தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்பு கூர்ந்தார் (யோவான் 3:16). மேலும் பின்வருவனவற்றையும் படியுங்கள்.

“நமக்கு அருளப்பட்ட கிருபையின்படியே நாம் வெவ்வேறான வரங்களுள்ளவர்களானபடியினாலே, நம்மில் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுகிற வரத்தையுடையவன் விசுவாசப்பிரமாணத்திற்கேற்றதாகச் சொல்லக் கடவன். ஊழியஞ் செய்கிறவன் ஊழியத்திலும், போதிக்கிறவன் போதிக்கிறதிலும், புத்தி சொல்லுகிறவன் புத்தி சொல்லுகிறதிலும் தரித்திருக்கக்கடவன்; பகிர்ந்து கொடுக்கிறவன் வஞ்சனையில்லாமல் கொடுக்கக்கடவன்; முதலாளியானவன் ஜாக்கிரதையாயிருக்கக்கடவன்; இரக்கஞ் செய்கிறவன் உற்சாகத்துடனே செய்யக்கடவன்” (ரோம.12:6-8).

“நீ என் பார்வைக்கு அருமையானபடியினால் கனம் பெற்றாய்; நானும் உன்னைச் சிநேகித்தேன், ஆதலால் உனக்குப் பதிலாக மனுஷர்களையும், உன் ஜீவனுக்கு ஈடாக ஜனங்களையும் கொடுப்பேன்” (ஏசா.43:4) என்று கர்த்தர் உரைத்த வசனத்தை உள்ளத்தில் ஆழமாகச் சிந்தியுங்கள்.

“நான் கர்த்தருடைய பார்வையில் கனம் பெற்றிருக்கிறேன்” என்று சந்தோஷப்படுங்கள்.

தீர்க்கமாக - உடன்பாடான சிந்தனையுடன் கர்த்தருடைய வசனத்தை மேலும் ஆராயத்தலைப்படுங்கள்.

உங்கள் உடல்நிலை, மனநிலை குறித்த குறைபாடுகளை மருத்துவரிடம் சென்று பரிசோதனை செய்துகொள்ளவேண்டுமாயின் அப்படியும் செய்து கொள்ளுங்கள்.

உடல் நிலையில் சரியான ஆரோக்கியமில்லாதுபோயின் மன அழுத்தம் ஏற்பட்டிருப்பின் (ஹார்மோன் குறைபாடு, திசுக்களின் சமச்சீர்மையின்மை முதலியன) பிசாசானவன் இதை ஒரு தருணமாய் எடுத்துக்கொண்டு விடாதபடி மருத்துவப்பரிசோதனை செய்துகொள்ளுங்கள். ஏனெனில் சாத்தான் எதிரிடையான எண்ணங்களை தோற்றுவித்து, சாதாரண, எளிய பிரச்சனையைப் பெரிதுபடுத்திக் காண்பிப்பான்.

மீண்டுமாக நான் உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வது யாதெனில், உங்கள் சிந்தனைகளைச் சீர்தூக்கிப்பாருங்கள் என்றுதான். மன அழுத்தத்தால் கலங்குதல் தேவசித்தமே அல்ல! கர்த்தருடைய வசனத்துடன் உங்கள் சிந்தனைகளை - எண்ணங்களை - ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். “ஒடுங்கின ஆவிக்குப்பதிலாகத் துதியின் உடையை நமக்குக் கொடுத்தார்” (ஏசா.61:3) என்று ஏசாயா சொல்லுகிறார்.

“கர்த்தருக்குள் மகிழ்ச்சியாயிருப்பதே உங்களுடைய பெலன்” என்று நெகேமியா சொல்லியுள்ளார் (நெகே.8:10). நீங்கள் யாரென்று கர்த்தருடைய வசனம் சொல்லுவதையும், பின்பு எப்படி இருக்கப் போகிறவர்கள் என்பதையும் நம்புங்கள். “எனவே நீயும் உன் சந்ததியும் பிழைக்கும்படிக்கு ஜீவனைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்” (உபா.30:19).

சுய புறக்கணிப்பு அல்லது சுய ஏற்பு

வெட்கஉணர்வு சுய புறக்கணிப்பைச் செய்கிறது; சில நிலைகளில் சுய வெறுப்பு கொள்ளவும் செய்கிறது.

இன்னும் சில உச்சநிலைகளில் சுய இகழ்ச்சிக்கும் – ஏளனத்துக்கும் சுய ஊனப்படுதலுக்கும் உள்ளாக்குகிறது. நான் ஊழியஞ் செய்த பலவிடங்கள், பெரும்பாலோர், என்னிடம் அவர்கள் சரீரத்தில் தங்களால் விளைவித்துக்கொண்ட வெட்டுக்காயங்களின் வடுக்களையும், தீயினால் சுட்டுக்கொண்ட வடுக்களையும், தாங்களே கடித்துக்கொண்ட காயங்களையும், கன்றிப்போன காயங்களையும் மோதிக்கொண்டதால் ஏற்பட்ட வடுக்களையும், தலைமுடியைப் பிய்த்துக் கொண்டதால் ஏற்பட்ட வழக்கையையும் காண்பித்தனர்.

சிலர் தாங்களே தண்டித்துக்கொள்ளும்படி சாபப்பட்டினி கிடந்ததையும் சொன்னார்கள். சிலர் வெறுக்கத்தக்க விதத்தில் – விரும்பத்தகாத விதத்தில் – நடந்துகொண்டு தங்களைத் தாங்களே புறக்கணிக்கும்படி செய்துகொண்டுள்ளனர். இப்படித் தங்களைத் தாங்களே புறக்கணிப்பதின்மூலம், தாங்கள் மற்றவர்களாலும் தூக்கித் தள்ளப்பட்டனர் என்று மெய்ப்பித்துக் காட்டுகின்றனர். உள்ளார்ந்த –

ஆற்றல் வாய்ந்த பிரச்சனைகள் இப்படிப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன; எனினும் இவைகளைக் குறித்து சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

உங்களைக் குறித்து கர்த்தர் தம்முடைய வசனத்தில் எவ்வளவோ நல்ல பல காரியங்களைச் சொல்லியிருக்கும்போது, நீங்கள் உங்கள் சொந்த அபிப்பிராயங்களுக்கு அப்பாலும் செல்லுதல் கூடாது. உங்களைக்குறித்து கர்த்தர் கொண்டுள்ள வியக்கத்தக்கத் திட்டங்களை, உங்களின் ஒத்துழைப்பின்றி ஒருபோதும் ஒன்றுகூட நிறைவேற்றவும் முடியாது.

“கர்த்தர் சொல்லுவதை நீங்கள் விசுவாசிக்கவேண்டும்.”

“உங்களை குறித்துத் தேவன் கொண்டுள்ள - மதிப்பீட்டை அங்கீகரிப்புகள்”

உங்களுக்கு நேரிட்ட இகழ்விலிருந்து பரிகாரம் தேட விரும்புவீர் களையானால் மற்றவர்களின் அபிப்பிராயத்துக்குச் செவி சாய்க்காதீர்கள். உங்களைக் குறித்து குறைவாகவே மதிப்பிடுவோர், ஒருபோதும் தங்களிடம் உள்ள குறைகளை ஒத்துக் கொள்ளாதவர்களாவர் இது அவர்களுடைய பிரச்சனை; உங்களுடையதல்ல.

யோவ.3:18 இல் சொல்லியுள்ளதுபோல், அவரை விசுவாசிக்கிறவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படான் அல்லது அவனுடைய பரலோகத் தந்தையால் தள்ளப்படான். பிதாவாகிய தேவன் தமது குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மேல் விசுவாசம் கொண்டுள்ள உன்னை அங்கீகரிக்கும்போது, உன்னையே நீ புறக்கணிப்பதை அத்துடன் நிறுத்திக் கொண்டு, குணமடைவதற்கு வழிகோல வேண்டும்.

உங்களை நீங்களே முற்றுமாய் புறக்கணித்துக் கொண்டீர்கள் என்று சொல்லமுடியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் உங்களுக்கு விருப்பமில்லாத பகுதியை மாத்திரமே புறக்கணித்துள்ளீர்கள். எனது சொந்த

வாழ்க்கையிலும், நான் எனது சுயஆளுமைத் தன்மையைப் புறக்கணித்தேன். தேவனுடைய அழைப்பு, முழு நேரஊழியத்துக்காய் எனக்கு இருந்ததென்றும், அதன்நிமித்தம் என்னுடைய இயற்கையான சுவாவத்தை அவருக்கேற்ற வண்ணம் மாற்றுவதற்கு அவர் சித்தமுள்ளவராய் இருந்தார் என்றும் நான் அறியாதவளாய் அப்போது இருந்தேன்.

பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நான் தவறாக நடத்தப்பட்டதின் வேதனையை அனுபவித்து வந்தபடியாலும், பரிசுத்த ஆவியின் வழிநடத்துதல் எனக்குத் தேவை என்ற நிலையிலிருந்தபடியாலும் என்னுடைய பண்பின் தனித்துவத்தில் **(Personality)** குற்றமுள்ள வளாகவே இருந்தேன். ஆனாலும் அந்த தனித்துவத்தை தேவன் எனக்குத் தெரிந்தெடுத்து வைத்திருந்தாலும் நான் அதை அடைந்து கொள்ளாதவளாகவே இருந்தேன். இதைக்குறித்து சரியான அறிவும் எனக்கு இல்லாதிருந்தது. ஆகவே நான் மற்ற சிலரைப்போல இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பி செயல்பட்டுவந்தேன். ஆனால், அது என்னைக் குறித்த தேவனுடைய சித்தம் அல்ல.

ஆரம்பத்தில் நீங்கள் எப்படி இருக்கப்படவேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளீர்களோ, அவ்வண்ணமாக ஆவதற்கு, தேவன் உங்களுக்கு உதவி புரிவார். ஆனால் அவர் ஒருபோதும் மற்றவர்களைப்போல நீங்கள் ஆவதற்கு அனுமதிக்கமாட்டார்.

உறுதியான மனக்கட்டுப்பாடு

ஒருவேளை நீங்கள் மற்றவர்களை, நண்பரையோ அல்லது உங்கள் ஆன்மீகத்தலைவரையோ அவர்களது நடத்தையை உற்றுநோக்கி, இவர் அல்லது இந்த அம்மையார் நான் பின்பற்றுவதற்கு ஏற்ற நபர்தான் என்றும் அல்லது அந்த குறிப்பிட்ட நபர் யாவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர் என்பதால் பின்பற்றலாம் என்றும் உளமாரப் பின்பற்றவுங்கூடும்.

மற்றவர்கள் நமக்கு நன்மாதிரியாக இருக்கலாம். அவர்களது நற்பண்புகளைப் பின்பற்றி நம்முடைய வாழ்க்கையை அமைக்கலாம். ஆனாலும் நமக்கென்றிருக்கும் நற்பண்புகள்தான் நமக்கு நறுமணம் தருவதாக இருக்கும். அதுதான் நம்முடைய குணாதிசயத்தை நிர்ணயம் செய்யும்.

நான் எப்போதும் தைரியமாய், நேர்மையாய், தீர்க்கமாய், பொறுப்புடையதும் திறன்படைத்தவன். கர்த்தர் எனது ஜீவியத்தில் தாம் கொண்டுள்ள அழைப்பினை நிறைவேற்றும்பொருட்டு அவ்விதமான சபாவத்தை இயல்பாகவே என்னுள் இருக்கும்படி வைத்துள்ளார். என்றாலும் நான் அநேக ஆண்டுகளாக விரக்தியிலேயே வாழ்நேரிட்டது; ஏனெனில் நான் எப்போதும் கூச்சமுடையவளாய், மென்மையானவளாய், கனிவானவளாய், அமைதியானவளாய், இனிமையானவளாய் இருக்க விரும்பும் உடையவளாய் இருந்ததினாலே!

இதில் சொல்லும்படியான உண்மை என்னவென்றால் நான் எனது சபையின் மேய்ப்பருடைய மனைவியைப் போலாக விழைந்தேன்; என் கணவராலும், எனது நண்பர்களாலும், இன்னும் நான் மேன்மையாய் எண்ணியவர்களாலும் அந்த அம்மையாரின் சாயல் பின்பற்றக்கூடியதாக அப்படி இருந்தபடியினாலே, என்னுடைய இந்த முயற்சி விரக்தியை அதிகரித்துவிட்டது. மேலும் மற்றவரைப்போல ஆவதென்பது மிகவும் கடினமானது என்றும் அறிந்து கொண்டேன். எனவே, நான் நானாகவே இருக்கவேண்டும் என்றும் உணர்ந்தேன். அதற்கு மாற்றம் எனக்குத் தேவைப்பட்டது.

எனவே ஆவிக்குரிய கனிகளாகிய அன்பு, தயவு, சாந்தம் போன்றவைகள் எனக்கு அதிகம் தேவைப்பட்டது; ஏனெனில் நானோ கட்டுக்கடங்காதவளாய், கடுமையானவளாய், கண்டிப்பானவளாய் கோப குணம் கொண்டவளாயிருந்தேன்: பின்பு கர்த்தர் கொடுத்த தான அடிப்படையான குணவியல்பினை ஏற்றுக்கொண்டபோது என் ஜீவியத்தை அவர் விரும்புகிறபடி மாற்றுவதற்கு நான் பரிசுத்தாவினவரை அனுமதித்தேன்.

மற்றவர்களைப்போல ஆவதிலிருந்து நாம் நிறுத்திக்கொண்டபின்பு, பரிசுத்த ஆவியானவர் நமது பலத்தைக்கொண்டு நமக்கிருக்கும் பலவீனங்களை மாற்ற வல்லவராயிருக்கிறார். அதன்பின்பு நாம் “ஆவியானவரால்-நடத்தப்படும் குணவியல்புடையவராகிறோம்” இந்த குணவியல்பு கலா.5:22-25 வரையுள்ள வசனங்கள் மூலம்,

“ஆவியின் கனியோ, அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடிய பொறுமை, தயவு, நற்குணம், விசுவாசம், சாந்தம், இச்சையடக்கம்; இப்படிப்பட்டவைகளுக்கு விரோதமான பிரமாணம் ஒன்றுமில்லை. கிறிஸ்துவினுடையவர்கள் தங்கள் மாம்சத்தையும் அதின் ஆசை இச்சைகளையும் சிலுவையில் அறைந்திருக்கிறார்கள். நாம் ஆவியினாலே பிழைத்திருந்தால், ஆவிக்கேற்றபடி நடக்கவும் கடவோம்” என்று வாசிக்கிறோம்.

அநேக ஆண்டுகள் கடந்த பின்புதான் இறுதியாக நான் என்னை அங்கீகரிக்கவும் என்னில் அன்பு கூறவும், என்னை வெறுப்பதை நிறுத்தி புறக்கணிப்பதை ஒழிக்கவும் கற்றுக்கொண்டேன்.

அன்றிலிருந்துதான் ஆவியானவரால் நடத்தப்படும் தன்மை வளர்ந்தோங்கும் இரகசியத்தையும் தெரிந்துகொண்டேன். அதற்குரிய திறவுகோலானது, “கர்த்தரோடு நேரத்தைச் செலவழிப்பதிலும், அவரது உதவியை - கிருபையை முறையாகப் பெற்றுக்கொள்வதிலும் மாத்திரமே உண்டென்பதையும் தெரிந்துகொண்டேன்.

“உள்ளான மனுஷனில் பலப்படுதல்”

புறம்பான மனுஷனில் - சுபாவமனுஷனில் பலவீனப்பட்டவளாகவே இன்னும் நான் இருக்கிறேன். எப்படியிருப்பினும் நான் அவருக்கு முதலிடம் கொடுத்து, அவரையே சார்ந்து இருக்கும்வரை, என் பலவீனங்களை நான் மேற்கொள்ளத்தக்கதாக, தமது கிருபையைத் தொடர்ந்து என்னில் பொழிபவராகவே இருக்கிறார்.

உள்ளான மனுஷனில் பரிசுத்த ஆவியினாலே விசுவாசிகள் பலப்படும்படியும் பரிசுத்தாவினானவர் அவர்களில் உள்ளான மனுஷனில் தரித்திருக்கும்படிக்கு ஜெபிப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

“நீங்கள் அவருடைய ஆவியினாலே உள்ளான மனுஷனில் வல்லமையாய் பலப்படவும், விசுவாசத்தினாலே கிறிஸ்து உங்கள் இருதயங்களில் வாசமாயிருக்கவும், நீங்கள் அன்பிலே வேருன்றி, நிலை பெற்றவர்களாகி, சகல பரிசுத்தவான்களோடுகூடக் கிறிஸ்துவினுடைய அன்பின் அகலமும், நீளமும், ஆழமும், உயரமும் இன்னதென்று உணர்ந்து, அறிவுக்கெட்டாத அந்த அன்பை அறிந்துகொள்ள வல்லவர்களாகவும், தேவனுடைய சகல பரிபூரணத்தாலும் நிறையப்படவும், அவர் தமது மகிமையினுடைய ஐசுவரியத்தின்படியே, உங்களுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்” (எபே.3:16-19).

உள்ளான மனுஷனில் நாம் பலப்படுவதற்கு இதுவே பெரிதான தேவையாய் இருக்கிறது; தேவனுடைய பிரசன்னத்தை அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் உணர்ந்தவராய் “என் கிருபை உனக்குப்போதும்; பலவீனத்திலே என் பலம் பூரணமாய் விளங்கும் என்றார்” என்று சொல்வதைக் காண்கிறோம் (2 கொரி.12:9).

கர்த்தரின் பலம் நம்முடைய பலவீனங்களில் பூரணமாய் விளங்குவதாயிருக்கிறது. இதன் பொருள் என்ன? அதாவது நாம் சில பகுதிகளில் (Areas) பலவீனமுள்ளவர்களாய் இருக்கிறோம் என்பதைக் காட்டுகிறதல்லவா! எனவே நாம் அதற்காக நம்மை வெறுத்து ஒதுக்கத் தேவையில்லை என்பது புரிகிறதல்லவா! அப்போஸ்தலனாகிய பவுலைப் போல நம்முடைய பலவீனங்களைக் குறித்து மேன்மை பாராட்டவும், பரிசுத்தாவினானவராலே உள்ளான மனுஷனில் வல்லமையாய்ப் பலப்படவும் வேண்டிக்கொள்ளுவோமாக!

இன்றளவும் என் மாம்ச சரீரத்தில் நான் கோப குணம் உள்ளவளாயும், முரட்டுக்குணம் படைத்தவளாயும், நயமற்ற பெண்மணி யாகவுமே இருக்கிறேன்.

எனினும் கர்த்தரின் பெரிதான கிருபையின் பலத்தினால் ஆவியின் கனிகளாகிய அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடிய பொறுமை, தயவு, நற்குணம், விகவாசம், சாந்தம், இச்சையடக்கம் போன்ற கனிகளை என் மூலம் வெளிப்படுத்த முடிபவளாகவும் இருக்கிறேன்.

ஒருபோதுமே நான் தவறாதவள் என்பது அர்த்தமாகாது. நானும் தவறியுள்ளேன்; பிழைகள் பலவும் புரிந்தும் உள்ளேன். என்றாலும், நான் ஒருபோதும் கர்த்தரின் அங்கிகரிப்பும் அவரது அன்பும், உதவியுமல்லாது பூரணப்பட முடியாது என்று புரிந்துகொள்ளும் நிலைக்கு வந்துள்ளேன். உங்களுக்கும் அப்படிதான்! கர்த்தர் உங்களுக்காகவே இருக்கிறார்! நீங்கள் நீங்களாகவே இருக்கும்படிக்கே தேவன் விரும்புகிறார்.

சாத்தான் உங்களுக்கு எதிராளியாக, அவன் உங்களின் எதிராளியாகவே இருக்க விரும்புகிறான். அவர் உங்களின் சொந்தத் தேவனாக இருக்கும்படியே விரும்புகிறார்! நீங்கள் உங்களுக்காக வாழ்கிறீர்களா அல்லது உங்களுக்கு எதிரானவர்களாகவா இருக்கிறீர்கள்? உங்கள் ஜீவியத்தில் தேவனுடையத் திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப் போகிறீர்களா? அல்லது பிசாசானவனின் திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு விரும்புகிறீர்களா? நீங்கள் உங்களின் ஒப்பந்தத்தைத் தேவனுடனா அல்லது எதிரியுடனா? யாருடன் செய்துள்ளீர்கள்?

பிரியமானவருக்குள் ஏற்புடையவரானோம்

கர்த்தர் நம்மை அவரின் பிரியமுள்ள மக்களாய், சுகிகாரப் புத்திரராய், மனுஷரிலிருந்தும் ஜாதிகளிலிருந்தும் வேறுபட்டவர்களாய் ஜீவிக்கப் பிரித்தெடுத்துள்ளார்.

“தமக்கு முன்பாக நாம் அன்பில் பரிசுத்தமுள்ளவர்களும் குற்றமில்லாதவர்களாயிருப்பதற்கு, அவர் உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்னே கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மைத் தெரிந்துகொண்டபடியே, பிரியமானவருக்குள்

நாம் நமக்குத் தந்தருளின தம்முடைய கிருபையின் மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாக, தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படியே, நம்மை இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய்த் தமக்குச் சவிகாரப் புத்திராரகும்படி முன் குறித்திருக்கிறார்” (எபே.1:4-6).

“சகல ஜனங்களிலும் நீங்களே எனக்குச் சொந்த சம்பத்தாயிருப் பீர்கள்” (யாத்.19:5) என்று இஸ்ரவேல் ஜனங்களைக் குறித்துச் சொல்லி யிருப்பது (இன்றும்) நமக்கும் பொருந்துவதாகவே உள்ளது.

இயேசு நிக்கொதேமுவிடம் சொன்னதுபோல்: “அவரை விசுவாசிக் கிறவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படான்” (யோவா.3:18) (தள்ளப் படான்).

உங்களை நீங்கள் மதிப்புக்குரியவர்கள் என்றோ மேலும் மற்றவர் களின் அங்கீகரிப்புக்குள்ளானவர்கள் என்றோ எண்ணாது இருக்கக் கூடும். எனினும் அப்பவல் எபேசியர் 1:6 இல் சொல்லியபடி (**Accepted in the Beloved KJV**) பிரியமானவருக்குள் ஏற்கப்பட்டிருக்கிறோம். (அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்) இது நமக்கு நம்மைக்குறித்து தனிப் பட்டத் தன்மையில் “விலையேறப் பெற்றவர்கள்” என்று உணரும்படிச் செய்கிறது.

ஒருமுறை ஜெபிப்பதற்காக வரிசையில் நின்று கொண்டிருந்தபோது தனக்குப் பின்னால் இருந்து பெண்மணி சொன்னதாக ஒருவர் எனக்குச் சொன்னதை நான் உங்களுக்கு சொல்லுகிறேன்.

அப்பெண்மணி தனது சபை ஊழியரிடம் ஜெபிப்பதற்காகச் சென்றபோது, அவரிடம் தன்னைத்தான் மிகவும் நொந்து கொண்ட தாகவும், புறக்கணித்ததாகவும், வெறுத்ததாகவும் சொன்னபோது, அவரை நடத்துகிறவராகிய போதகர் வெகுவாக-கடுமையாக அவளைக் கடிந்துகொண்டு “நீ உன்னை யாரென்று நினைக்கிறாய்?” நீ உன்னை வெறுத்து ஒதுக்குவதற்கு உனக்கு எந்தவித உரிமையுமில்லை. கார்த்தராகிய தேவன் உன் விடுதலைக்குரிய கிரயத்தைச் செலுத்திவிட்டார். அவர் உன்னை மிகவும் நேசிக்கிறார். அவர் தமது குமாரனை உனக்காக மரிக்கவும் செய்துள்ளாரே! அதுமாத்திரமல்லாது நீ

அனுபவிக்கவிருந்த நிந்தை, அவமானம், வெட்கம், ஆக்கினைத்தீர்ப்பு, புறக்கணிப்பு, யாவற்றையும் தம்மில் ஏற்று உன்னை விடுவித்துள்ளாரே. எனவே உன்னை வெறுப்பதற்கோ, புறக்கணிப்பதற்கோ உனக்கு எந்தவித உரிமையுமே கிடையாது. இயேசு உனக்காக மரித்துள்ளதைப் பெற்றுக்கொள்வதே உனது பங்காக உள்ளது என்றபோது, அந்தப் பெண்மணி திடுக்கிட்டாளாம். நானும்கூட இதைக்கேட்டபோது திகைப்புக்குள்ளானேன். சிலவேளைகளில், இப்படியாக “உறுதியான வசனத்தைக்” கொண்டே பிசாசின் பிடியிலிருந்து நம்மை விடுவிக்க வேண்டியுள்ளோம்.

தன்னை மறுப்பதும், வெறுப்பதும் ஒருவேளை பக்திக்குறிய காரியமாகத் தோன்றலாம், மேன்மையாய் இருக்கலாம். அது நம்மை நமது பிழைகளுக்காக, தோல்விகளுக்காக, இயலாமைகளுக்காகத் தண்டனை கொடுத்துக்கொள்ளும் வழிமுறையாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் இப்படிச் செய்துகொள்வதின் மூலம் நாம் பூரணராக முடியாது.

ஏசாயா 53:3 இல் தீர்க்கதரிசனமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள வசனத்தைத் தியானிக்கும்படி உங்களை நான் வேண்டுகிறேன். “அவர் அசட்டை பண்ணப்பட்டவரும், மனுஷரால் புறக்கணிக்கப்பட்டவரும், துக்கம் நிறைந்தவரும், பாடு அனுபவித்தவருமாயிருந்தார்; அவரைவிட்டு, நம்முடைய முகங்களை மறைத்துக்கொண்டோம்; அவர் அசட்டை பண்ணப்பட்டிருந்தார்; அவரை எண்ணாமற்போனோம்.”

உங்களது சொந்த மதிப்பைக்குறித்தும், தகுதியைக் குறித்தும் உங்களால் பாராட்டும் நிலையில் இல்லையா? நிச்சயமாக நீங்கள் மிகுந்த மதிப்புள்ளவர்கள்தான். அப்படியில்லாவிட்டால் உங்கள் பரலோகப் பிதா உங்களது மீட்பிற்காக மிகப்பெரிய விலைக்கிரயத்தைச் செலுத்தி யிருக்கமாட்டார்.

கிறிஸ்துவைக் குறித்து ஏசாயா தீர்க்கதரிசி, “மெய்யாகவே அவர் நம்முடைய பாடுகளை (வியாதிகள், பலவீனங்கள், இடுக்கண்கள்) ஏற்றுக்கொண்டு நம்முடைய துக்கங்களைச் சுமந்தார்; (வேதனைகள், வருத்தங்கள்) நாமோ (அறியாமையினாலே) அவர் அடிப்பட்டு வாதிக்கப்பட்டு சிறுமைப்பட்டாரென்று எண்ணினோம். நம்முடைய

மீறுதல்கள் நிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார். நமக்கு சமாதானத்தை உண்டு பண்ணும் ஆக்கினை அவர்மேல் வந்தது; அவருடைய தழும்புகளால் குணமாகிறோம்” (ஏசா.53:4,5) என்று கூறுகிறார். ஆகவே “குணமாக்குதலின் திட்டம்” ஏற்கனவே இயேசுவின் இரத்தத்தினால், விலைக்குக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எனினும் அதை விசுவாசித்துப் பெற்றுக் கொள்ளுவது ஒவ்வொருவரின் கடமையாய் இருக்கிறது. “குணமாக்குதலின் திட்டம்” என்பது உணர்வுபூர்வ குணப்படுதலும், சரீரப்பிரகாரமான குணப்படுதலும் சேர்ந்ததுதான். ஒருவன் தவறு இழைத்தால் நீதியானது ஒதுக்கி வைக்கச் சொல்லுகிறது (புறக்கணிக்கச் சொல்லுகிறது) வெறுக்கச் சொல்லுகிறது—இழிவாக எண்ணப்படவும் நிந்திக்கவும் சொல்லுகிறது; ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்கும் உட்படுத்துகிறது. ஆயினும், கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து இவையாவையும் தமது சரீரத்தில் நமக்காகச் சுமந்து தீர்த்துள்ளார். என்னே மகிமையான சத்தியம்!

புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களாய், தள்ளப்பட்டவர்களாய், வெறுக்கப்பட்டவர்களாய், ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்குரியவர்களாகப் பாத்திரவான்களாய் இருந்த யாவருக்காகவும் அவர்களின் பாவங்களையும் சேர்த்து சிலுவையில் சுமந்து தீர்த்தவராய் இயேசு இருக்கையில், உங்களை நீங்கள் புறக்கணிக்கவும் வெறுக்கவும் தேவையே இல்லை.

நான், எங்கள் ஊழியத்தை ஆரம்பித்தது முதல் கூட்டத்திலேயே, கர்த்தாவே, எதைக் குறித்து நான் போதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டேன்.

அவர் எனக்கு “நான் என்னுடைய ஜனங்களை அதிகமாக நேசிக்கிறேன்” என்பதைச் சொல்லு என்றார். நான் அவருடன் தர்க்கம் செய்தேன். வல்லமையைக் குறித்த செய்திகளைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று விரும்புவதாகவும் சொன்னேன். ஒருமணிநேரம் கர்த்தருடைய வல்லமையைக் குறித்துப் பிரசங்கம் செய்யும் பெண்மணியாக விரும்பினேன்!

பெரிய வெளிப்படுத்தலைக் குறித்து பேசி, மக்களை திகைப்பில் ஆழ்த்தவேண்டும் என்றே விரும்பினேன். எனவே கர்த்தரிடம் “நீர் நேசிக்கிறீர் என்பது யாவரும் அறிந்த ஒன்றுதானே என்றேன்”!

“தேவன் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்பு கூர்ந்தார்” (யோவான் 3:16) என்ற வசனத்தைக் குறித்துப் பேசப்போவதில்லை என்றேன். அதற்குக் கர்த்தர்: அப்படியல்ல, என்னுடைய ஜனங்களில் வெகுசிலரே, நான் அவர்களை நேசிப்பதை அறிவார்கள் என்றார். அப்படி அறிந்திருந்தார்களானால், தற்போது தாங்கள் இருக்கும் நிலைமையைக் காட்டிலும் வித்தியாசமானவர்களாய் சொல்லிலும் செயலிலும் காணப்படுவார்களே என்றார்.

“அன்பிலே பயமில்லை; பூரண அன்பு பயத்தைப் புறம்பே தள்ளும்; பயமானது வேதனையுள்ளது, பயப்படுகிறவன் அன்பில் பூரணப்பட்டவன் அல்ல. அவர் முந்தி நம்மிடத்தில் அன்பு கூர்ந்தபடியால் நாமும் அவரிடத்தில் அன்பு கூருகிறோம் (1 யோவா.4:18-19) என்று வேதம் கூறுகிறது.

தேவனுடைய மக்கள், தங்களைக் கர்த்தர் எவ்வளவாய் நேசிக்கிறார் என்பதை அறிவார்களேயாயின் அவர்கள் பயப்படுகிறவர்களாய் காணப்படமாட்டார்களே. கர்த்தர் அவர்களை நேசிக்கிறார் என்பதை அறிவார்களேயானால் அவரைவிட்டுப் புறம்போகாமல், அவரைக் கிட்டிச் சேர்வார்களே!

முதல் போதனை கொடுத்து இப்படி ஒரு வருடம் கடந்தபின்பு, நான் அன்பைக் குறித்து தியானித்தேன். நான் எனது காரை ஓட்டிச் செல்லும் போதெல்லாம் தேவன் என்னை நேசிக்கிறார், தேவன் என்னை நேசிக்கிறார், அவர் என்னை நேசிக்கிறார். சர்வலோக சிருஷ்டிகர்த்தா என்னை நேசிக்கிறார் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருப்பேன். அதன் விளைவாக நான் எழுதிய முதல் புத்தகமும் தேவனுடைய அன்பைக் குறித்துச் சொல்வதாகவே இருந்தது. அப்புத்தகம் **(Tell them I Love Them)** “நான் அவர்களை நேசிக்கிறேன் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லு” என்ற தலைப்புள்ளதாகவும் இருக்கப் பெற்றது.

கர்த்தர் உங்களை நேசிக்கிறார் என்பதை அறியும்போது, சமச்சீராக உங்களை நீங்களும் நேசிக்க முற்படுவீர்கள். கண்ணாடிக்கு முன்பு

நின்றவர்களாய் “கர்த்தர் உன்னை நேசிக்கிறார்” என்று சொல்லுங்கள். உங்களை நீங்கள் அங்கீகரிக்கவும் செய்யுங்கள். உங்களுக்குள்ளே நீங்கள் அடிக்கடி சொல்லிக்கொள்ளுங்கள். “உன்னை நான் அங்கீகரிக்கிறேன்” என்று.

“உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் அன்பு கூரு” என்று சொல்லிவிட்டு; “உன்னிடத்தில் நீ அன்பு கூருவதுபோல பிறனிடத்திலும் அன்பு கூருவாயாக என்பதே; இவைகளிலும் பெரிய கற்பனை வேறொன்றுமில்லை” என்று சொல்லியுள்ளார் (மாற்.12:30,31).

ஆகவே, உன்னை நீயே நேசிக்கத் தெரியாதபோது மற்றவரை எப்படி உன்னால் நேசிக்கக்கூடும்? குணமாக்கும் தேவ அன்பானது உங்களது ஜீவியத்தில் கிரியை செய்வதாக!

உங்களை நீங்களே பாராட்டிக் கொள்ளுங்கள் - தேற்றிக் கொள்ளுங்கள். “தேவன் உங்களை நேசிக்கிறார்” என்று. அப்படிச் செய்யும்போது நீங்கள் நேசிக்கப்படுபவர்களாவீர்கள்! உங்கள் கைகளால் உங்களைச் சுற்றிக்கொண்டு “இனி ஒருபோதும் நான் என்னை புறக்கணிக்கமாட்டேன்”, என்று சொல்லிக்கொள்ளுங்கள்! நான் இயேசுவில் என்னை அங்கீகரித்துள்ளேனே என்றும், சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். சுயநலமாய் அல்ல சமச்சீர் தன்மையோடே, “நான் என்னில் அன்பு கூருகிறேன்;” நான் பூரணன் அல்ல; எனினும் பூரணத்தை நோக்கி ஓடுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ளுங்கள்.

மற்றவர்களால் புறக்கணிப்படுதல் என்பது என்ன?

இப்பொழுதோ, வரும் நாட்களிலோ, எந்த விதத்திலாயினும் நீங்கள் மற்றவர்களால் புறக்கணிப்படும் நிலையை அடையக்கூடும். எல்லாரும் உங்களை விரும்புவர்கள் என்று சொல்ல முடியாதல்லவா! வேண்டுமென்றே சிலர் உங்கள் மீது வெறுப்பினைக் காட்டக்கூடும். எனவே இந்தவிதமான

நிலைவரத்துக்குள் செல்லும்போது நீங்கள் இதுகுறித்து (முதிர்ச்சி) ஒரு தெளிவு உடையவர்களாய் இருப்பீர்களானால், பின்பு அது உங்களுக்கு உதவிபுரியக்கூடும்.

இயேசுவானவர் ஞானத்திலும், வளர்த்தியிலும், தேவகிருபையிலும், மனுஷர் தயவிலும் அதிகமதிகமாய் விருத்தியடைந்தார் (லூக்கா 2:52) என்று வாசிக்கிறோம். என்னுடைய ஜீவியத்திலும் இவ்வாறாக ஞானத்திலும் தேவகிருபையிலும் மனுஷர் தயவிலும் அதிகமதிகமாய் வளர வேண்டும் என்று கர்த்தரிடத்தில் வேண்டிக்கொண்டேன். எனவே நீங்களும் இவ்வாறு செய்யவேண்டிய ஆலோசனைக் கூறுகிறேன். ஒரு அங்கீகரிக்கப்பட்ட மனப்பான்மையை நீங்கள் எய்துவதற்கு உதவக்கூடியதாக உள்ள ஒரு ஜெபமாவது,

கர்த்தாவே, இன்று உமது உதவியைக்கொண்டு உம்முடைய மகிமைக்கென்று, நல்லதைச் செய்யப்போகிறேன். இந்த உலகில் பலதரப்பட்ட மக்கள் பலதரப்பட்ட நோக்கங்கள் உடையவராய் இருக்கின்றனர் என்று அறிவேன். அவர்களை எல்லா சமயத்திலும் உண்மையாகவே நான் பிரியப்படுத்தப்போவதில்லை. என் முழுகவனதாலும் தேவரீராகிய உம்மையே பிரியப்படுத்தப்போகிறேன்; என்னைப் பிரியப்படுத்துபவனாகவோ இல்லை; மனுஷரைப் பிரியப்படுத்துகிறவனாகவோ இருக்க நான் போவதில்லை; தேவரீர்! மற்றவைகளை உமது கரங்களில் ஒப்புவிக்கிறேன்; உம்முடைய கண்களிலும் மனுஷர்களுடைய கண்களிலும் கிருபையும், தயவும் கிடைக்கச் செய்திடும். மேலும் என்னை உமது குமாரனுடைய சாயலில் நாளுக்குநாள் வளரச் செய்திடும். நன்றி (ஸ்தோத்திரம்) கர்த்தாவே.

ஒருவரும் தான் புறக்கணிப்படுதலை விரும்பார்; எனினும் புறக்கணிப்படுதலை எவ்வாறு கையாளவேண்டும் என்பது குறித்து நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது நமக்கு நலம் பயக்கும்; ஏனெனில் இயேசுவுங்கூட புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளாரே! இயேசு தனது ஜீவியத்தைக் குறித்துள்ள தேவனுடைய திட்டத்திற்கு உண்மையாயிருந்து புறக்கணிக்கப்படுதலிலிருந்து வெற்றி கொண்டுள்ளார்.

நாம் மற்றவர்களால் புறக்கணிக்கப்படும்போது நமது உணர்வுகள் ஊனப்படுத்தப்படுகின்றன. நாம் மீண்டும் பிறந்தவர்களாய் இருந்து, பரிசுத்தாவியானவரால் நடத்தப்படுபவர்களாய் இருப்போமானால், பரிசுத்தாவியானவர் நம்மைப் பலப்படுத்தி, இடைக்கட்டி, ஆற்றித் தேற்றுபவர்களாய் இருப்போம்.

“வம்பும், புத்தியீனமான பேச்சும், பரியாசமுடைய ஜனங்களின் சகவாசத்தை வெறுப்பவர்களாய் இருப்போம். அப்படிப்பட்டவர்களின் மேல் தேவகோபாக்கினை வருவதால், ஒருவனும் நம்மை வீண்வார்த்தைகளினாலே மோசம் போக்காதபடி எச்சரிக்கையாயுமிருப்போம்” (எபே.5:6).

“மனுஷருக்குப் பிரியமாயிருக்க விரும்புகிறவர்களாகப் பார்வைக்கு ஊழியஞ்செய்யாமல், கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரராக, மனப்பூர்வமாய்த் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்யுங்கள்” (செய்பவராயும் இருப்போம்) (எபே.6:6).

“எல்லா காரியத்திலேயும் கீழ்ப்படிந்து, நீங்கள் மனுஷருக்குப் பிரியமாயிருக்க விரும்புகிறவர்களாகப் பார்வைக்கு ஊழியஞ் செய்யாமல், தேவனுக்குப் பயப்படுகிறவர்களாகக் கபடமில்லாத இருதயத்தோடே ஊழியஞ் செய்யுங்கள்” (கொலோ.3:22) என்று சொல்லப்பட்டுள்ளபடி, மனுஷரைப் பிரியப்படுத்துகிறவர்களாய் காணாதபடியும் இருப்போம். மனத்துயர் வராதபடிக்கு – தவிர்ப்பதற்கு நம்மில் சிலர், நம்மைச் சுற்றிலும் சுவர் எழுப்பிக்கொள்பவராகக் காணப்படுகிறோம்; எனினும் அது தேவையற்றது. தேவன் எனக்கு வெளிப்படுத்தியதாவது: இந்த உலகத்தில் நாம் ஜீவிக்கும்வரை மற்றவர்களால் துன்புறுத்தப்படாமல் ஜீவிப்பது என்பது முடியாத ஒன்றாகும் என்பதே! மனுஷர்கள் பூரணர் அல்ல; எனவேதான் அவர்கள் நமக்கு துன்பம் இழைக்கின்றனர்; தொல்லைகொடுக்கின்றனர். ஏமாற்றத்துக்கும் உள்ளாக்குகின்றனர்.

ஒரு அற்புதமான மனுஷர்தான் எனக்கு வாய்க்கப்பெற்றுள்ளார்; எனினும் அவ்வப்போது என்னை நோகவும் செய்கிறார். நான் இளமைக் காலந்தொட்டே துன்பத்தை அனுபவித்தவளானபடியால், என்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள என்னைச் சுற்றிலும், சுவராகிய மதிலை எழுப்பிக் கொள்ளுபவளாய் இருக்கிறேன். என்னை ஒருவரும் நெருங்காதபடி

என்னைக் காத்துக்கொண்டால், அவர்களால் நான் காயம் அடையாதபடி காத்துக்கொள்ளக் கூடுமல்லவா!

இப்படியாக சுவற்றை எழுப்பி மற்றவர்களை வெளியிலும், நான் உள்ளேயும் இருந்து கொள்ளக் கற்றிருந்தேன்.

கர்த்தர், “நான் உன் பாதுகாவலர், உன்னைக் காப்பவர்” என்று காட்டினார். எனினும் உன்னையே நீ காத்துக்கொள்ள முயலும்போது என்னால் உன்னைக் காக்கமுடியாது என்றும் காட்டினார். அவர் ஒருபோதும் வாக்குக் கொடுக்கவில்லை “மகனே, நீ ஒருபோதும் இகழ்ப் படுவதில்லை - புண்படுத்தப்படுவதில்லை என்று! என்றாலும் அவர் என்னைக் குணப்படுத்துவதாக வாக்களித்தார்; என்னைக் காத்துக் கொள்ள உதவும் எல்லாக் காரியங்களையும் விட்டு அவரை மட்டும் சார்ந்து கொண்டால் மாத்திரமே சாத்தியமாகும் என்றும் தெளிவுபடுத்தினார்.

நீங்கள் பயத்தினின்று உங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள சுவர் எழுப்பும்போது விசுவாசம் என்னும் கோட்டையைத் தகர்த்தெரிகிறவர் களாவீர்கள்.

உங்கள் ஒவ்வொரு பழைய புண்களோடும் இயேசுவிடம் செல்லுங்கள், குணமாகுதலாகிய கிருபையைப் பெறுவீர்கள். புதிதாக யாரேனும் புண்படுத்தினாலும் அந்தப்புதிய புண்ணோடும் இயேசுவிடம் செல்லுங்கள். அவைகளைப் புரையோடும்படி - சீழ்ப்பிடித்துச் சீரழிக்கும்படி விடாதீர்கள். தேவனிடமே எடுத்துச் செல்லுங்கள், அவருடைய சித்தத் தின்படிக் கையாளும்படி விட்டுக்கொடுங்கள், உங்கள் சித்தத்தின்படிக் செய்வதை விட்டொழியுங்கள்.

இந்த வேத வசனம் உங்களுக்கென தேவனிடமிருந்து கொடுக்கப் பட்ட ஒரு பிரத்தியேகமான வாக்குத்தத்தமாக எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். “அவர்கள் உன்னை விசாரிப்பாரற்ற சீயோன் என்று சொல்லி, உனக்குத் தள்ளுண்டவள் என்று பேரிட்டபடியால், நான் உனக்கு ஆரோக்கியம் வரப்பண்ணி, உன் காயங்களை ஆற்றுவேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்” (எரே.30:17).

சங்கீதக்காரனோடும் சேர்ந்துகொண்டு அறிக்கையிடுங்கள்.

“என் தகப்பனும் என் தாயும் என்னைக் கைவிட்டாலும், கர்த்தர் என்னைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவார்” (சங்.27:10) என்று.

இப்படியாகத் தேவனுடைய உதவியைக்கொண்டு புறக்கணிக்கப் படுதலினின்று விடுதலைப் பெற்றவராயும் அவருக்குள் பூரணராகவும் காணப்படுவீர்கள்.

உறவுகளில் புறக்கணிக்கப்படுதலின் விளைவு

ஒரு நபர் தனது வாழ்வில் புறக்கணிக்கப்படுதலின் வேர் உள்ளவராயின், இயல்பாகவே மற்றவர்களோடு கொள்ளும் உறவுமுறைகளில் தடைகள் உள்ளவராகவே காணப்படுவார். ஒரு ஆரோக்கியமான அன்புள்ள, நிலையான உறவுமுறைகளை ஒருவர் விரும்புவாரானால் புறக்கணிக்கப்படுதலைக் குறித்தப் பயமற்றவராய்க் காணப்படவேண்டும். இப்படிப்பட்ட பயம் ஒரு நபரின் வாழ்க்கையில் இயக்கக் காரணியாய் இருக்குமேயானால் அந்நபர் சுமுகமான உறவுமுறை கொள்ளுவதைத் தவிர்த்து தன்னைச் சுற்றி சுவர் எழுப்பிக்கொள்ளவே பெரும்பாலான நேரங்களைச் செலவிடுவார்.

ஒருவர் தன்னுடைய வாழ்நாளெல்லாம் புறக்கணிக்கப்பின் உணர்வோடு வாழமுடியாது. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவகையான புறக்கணிக்க்ப்பை அனுபவிக்கின்றனர். எனினும் இந்தவிதமான புறக்கணிக்க்ப்புகள் தொடருமானால் அவைகள் தழும்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன; அதனால் மற்றவர்களுடன் உறவு கொள்ள முடியாமலும் தேவனோடும் ஐக்கியம் கொள்ளாதபடியும் ஆக்கப்படுகின்றனர்.

நிபந்தனையோடுதான் தான் நேசிக்கப்படுவதாக அவன் நம்பவும் நேரிடும். எனவே மற்றவர்களால் நேசிக்கப்படவேண்டும் என்ற உணர்வு காரணமாக, அவர்களை பிரியப்படுத்தும்படி, தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்கவும் நேரிடும்.

மற்றவர்களைப் பிரியப்படுத்தாது போனால் தன்னைப் புறக்கணிக்கக்கூடும் அல்லது முற்றுமாய் கைவிடப்படவுங்கூடும் என்ற பயம் உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள்.

இப்படிப்பட்ட வருத்தங்களைக் குறித்த சிந்தனைகள் அடிக்கடி, தனிப்பட்ட நபரின் உறவுமுறைச் சுதந்திரத்தைத் தடைசெய்யவும் கூடும். புறக்கணிப்பின் பயத்தினால் பிடிக்கப்பட்டோர் தனிமை விரும்பிகளாகத் தனிமைப்படுத்தப்பட்டவராகி, மற்றவர்களின் கைப்பாவையாக்கப்படுவார்கள். மற்றவர்களால் புறக்கணிக்கப்படாது அங்கீகரிக்கப்படுதல் என்பது தங்களின் செயல்திறத்தில்தான் உள்ளது என்று அவர் நம்புவதால் தாங்கள் எப்படித் திகழவேண்டும் என்பதை விடுத்து எப்படித் “தோன்றவேண்டும்” என்பதாலேயே சீரழிகின்றனர். ஏனெனில் தாங்கள் இயல்பாய் இருப்பதற்குப் பயந்து பாசாங்கு செய்தும், போலியாய் தங்களைக் காட்டிக்கொண்டும், புறக்கணிக்கப்படாதிருக்க போலிப் பகட்டு செய்துகொண்டும், போலித் தன்மையில் மகிழ்ச்சியாக இருப்பது போல் நடிப்பதால் நலமுடன் இருப்பதாக நாலுபேர் மத்தியில் நடந்து கொண்டும், சஞ்சலத்திலே சஞ்சரிப்பவராக இருந்தும் சந்தோஷத்தில் ஜீவிப்பவராகக் காட்டிக்கொள்ளுகின்றனர். இப்படிப்பட்டவர்கள் தொடர்ந்து அவல நிலையிலேயே வாழ்வர்; ஏனெனில் நேர்மைக்குண மில்லாமையாலும் வாழ்க்கையின் உண்மை நிலையை அறியாதவர்களாய் இருப்பதாலுமே.

பாசாங்கு! பாசாங்கு! பாசாங்கு!

புறக்கணிப்பு என்னும் பயம் உள்ளவர்கள் தாங்கள் நேசிக்கப்படத் தக்கவர்கள்தான் என்பதை நம்பமாட்டார்கள். இப்படியாய் இந்தப் பயத்தின்

காரணத்தினால் அடிக்கடி உலக அளவீடாக (பணம், தகுதி, செல்வாக்கு, தங்களிடம் உள்ள தாலந்துகள் முதலியன), இருக்கின்றவைகளைச் சொல்லித் தாங்கள், மற்றவர்களைக்காட்டிலும் உயர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்வர். எப்பொழுதும் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு தங்களை மேலானவர்கள் என்று நிரூபித்துக்காட்ட முயற்சிக்கும் மிகப் பரிதாபிக்கக்கூடிய நிலையிலேயே இருப்பார்கள்.

ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள் தன்னை யார் என்று அறியாது வெளித்தோற்றத்தின்படி எவ்வளவுதான் ஒரு வெற்றியுள்ள வாழ்க்கை வாழ்ந்தாலும் அது பெரிய காரியமன்று; ஏனெனில், வெளிப்படையான மாம்சத்தின்மேல் நம்பிக்கையாயிராமலும், மேன்மைபாராட்டாமலும், கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் மேன்மை பாராட்டவேண்டும் (பிலி.3:3).

நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டியது என்னவென்றால், வெளிப்படையான தோற்றம் என்பது, நம்மை மற்றவர்களுக்கு காண்பிக்கக் கூடியதுதான். ஆனால் நாம் யார் என்பதை உண்மையில் காண்பிக்கக் கூடிய வழியன்று!

புறக்கணிப்பின் பயம் உள்ள மனுஷன்மேல் எவ்வளவுதான் அன்பு செலுத்தினாலும், அதைப்பெற்றுக் கொள்ளும் தகுதியற்றவனாகவே காணப்படுவான்.

அப்படியே மற்றவர்களின் அன்பினை ஏற்றுக்கொள்பவனாகக் காணப்பட்டாலும் அது அவன் நடத்தையின் மூலமே கிடைக்கப்பெற்றது என்றே நம்புவான்.

எங்களிடத்தில் பணிபுரிந்த ஒருபெண்மணியைப் பற்றி நான் அறிவேன். நம்முடைய செயல்திறனின் அடிப்படையிலேயே நமக்கு ஒரு அங்கீகாரம் கிடைக்கிறது என்று கருதுகிற சூழ்நிலையின் மத்தியில் வளர்ந்தவள். அவள் பள்ளியில் இருந்த காலத்தில், அவள் நன்றாகத் தனது பள்ளிக்கடமைகளைச் செய்தபோது தனது தகப்பனிடமிருந்து மிகுதியாக அன்பு கூறப்பட்டாள். அப்படிச் செய்யத் தவறியபோது, அவள் தகப்பனார் அவரில் அன்பு கூருவதை விலக்கிக் கொண்டார். அவள் தகப்பனார் இவரிடம் மட்டுமல்ல, அவரின் குடும்பத்தில் உள்ள

அனைவரிடமும்தான் அப்படி நடந்து கொள்வாராம். எனவே அவள், செயல் திறமையின்படியே நாம் அங்கீகரிக்கப்படுகிறோம் என்ற கொள்கையுடையவளானாள். நமது செயலில் அளவுக்கு ஏற்ப அன்பு பிரதிபலனாகக் கிடைப்பது என்ற முடிவுக்கே வந்துவிட்டாள். செயல் திறனில் தவறு ஏற்படும்போது தண்டனையளிப்பதற்காக அன்பு நிறுத்திக் கொள்ளப்படுகிறது.

பெரும்பான்மையான மக்களைப்போல அவளும் இம்மாதிரியான சிந்தை கொண்டு இருந்தாள்; மேலும் இந்தவித நம்பிக்கை தவறானது என்றும் உணராதிருந்தாள். அவள் எங்கள் ஊழியத்தில் ஊழியம் செய்து கொண்டிருந்தவளாயினும் இந்தப் பொய்யான தீர்மானமுடையவளாய், தனது உறவினர்கள் அனைவரிடமும் இவ்வாறே நடந்து கொண்டவளாய் இருந்தாள். சிலவேளையில் அவளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேலைகளை எம்மட்டும் செய்திருக்கிறாள் என்று கேட்கப்படும்போதெல்லாம் அவைகளை சரிவர முடிக்கப்பெறாமலே காணப்பட்டாள். எப்போதும் இந்த மாதிரியாய் வேலைகளைச் சரிவரச் செய்யாமலே இருந்தாள். அதனால் என்னைத் தவிர்க்கவும் முயன்றாள்; பேசுவதையும் தவிர்த்தாள், தனது வேலையில் ஒரு வெறித்தனத்தைக் காண்பித்தாள். அதன் மூலம் என்னையும் சமாதானமற்றவளாகக் காணப்படும்படிச் செய்தாள். “உண்மையாகவே, நான் புறக்கணிக்கப்பட்டவள் என்ற நிலையை அடைந்தேன்.”

எனக்குக் கீழ் பணிபுரிபவளாய் அவள் இருந்தமையாலும், அவள் செய்யும் பணிகளைக் குறித்துக் கேட்கும் உத்திரவாதம் இருந்தமையாலும், நான் அது குறித்து அவளிடம் வினவும் பொழுதெல்லாம் அதிர்ச்சிதரக்கூடிய விதத்திலேயே பதிலளிப்பவளாகக் காணப்பட்டாள். எனவே, அவளின் நிலையைக்கண்டு நான் மாறுபாடுள்ள சிந்தனைக் குள்ளானேன்; அவளுடன் பழகுவதும் ஆபத்தானது என்று குழப்பமும் அடைந்தேன்.

இந்தப்பிரச்சனையின் மூலகாரணத்தை எங்கள் இருவராலும் புரிந்துகொள்ள முடியாததாகவே இருந்தது.

இவள் கர்த்தரை மிகவும் நேசித்தவள்தான். கர்த்தரிடம் தான் கொண்டிருந்த தீவிரபக்தியினால், சிலவேளைகளில் கர்த்தரிடமிருந்து பதிலைப் பெற்றுக்கொள்ள ஜெபத்தில் மிகுந்த வைராக்கியமுள்ளவளாய் இருந்தாள். இவ்விதமான தனது நடக்கையைக் குறித்து, கர்த்தரிடம் ஜெபித்துப் பதிலைப் பெறக்கூடியவளுமாகக் காணப்பட்டாள். கர்த்தரைத் தேடி இந்தவிதமான பிரச்சனையின் மூலகாரணத்தினின்று விடுதலைப் பெறுவதை விடுத்து நாம் அனைவரும் நமது கெட்ட நடக்கையான குறைகளை மற்றவர்கள் மீதுதான் சாட்டுகிறோம்.

அந்தப் பெண்மணி பின்பு கர்த்தரிடம் அதுகுறித்து ஒரு வெளிப் பாட்டைப் பெற்று முழுதும் மாற்றம் அடைந்த ஒரு நிலவரத்தைப் பெற்றாள். “இவளின் தகப்பனார், இவளின் வேலைகளை சரிவரச் செய்யாதபோது, இவளைப் புறக்கணித்துள்ளார். அது முதற்கொண்டு எல்லாரும் இப்படித்தான் நடந்து கொள்வார்கள் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டவளானாள் என்பதைத் கர்த்தர் இவளுக்குக் காண்பித்தாராம்.” அதுபோலவே நான் அவளிடம் நான் செய்யப்பணித்த வேலைகளைக் குறித்துக் கேட்கும் பொழுதெல்லாம் அப்படி நடந்து கொண்டதாகவும் கூறினாள். மேலும் என்னால் அவள் புறக்கணிக்கப்படுவதாகவும், அதன் நிமித்தமே தான் ஒதுங்கிக்கொண்டவளாகவே காணப்பட்டாள் என்றும் பதிலளித்தாள்.

“நான் அவள்மீது கொண்டிருந்த அன்பை நிறுத்திக்கொள்ளவே இல்லை; அவள்தான் அதைப் பெறுவதை நிறுத்திக்கொண்டாள்.”

நாம் இப்படித்தான் அடிக்கடி செய்கிறவர்களாக இருக்கிறோம். அவருடைய (இயேசு) அன்பு எதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல அல்லது நாம் செய்யக்கூடிய அளவுக்குத்தக்கதாகவுமல்ல. ரோமர் 5:8 ஆம் வசனத்தில் இதுகுறித்துப் பவலும்,

“நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததினாலே, தேவன் நம்மேல் வைத்த தமது அன்பை விளங்கப்பண்ணுகிறார்.”

பெற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாய் இருப்பவர் மீது, கர்த்தர் தமது அன்பைப் பொழிந்துகொண்டே இருக்கிறார். என்னிடம் பணிபுரிந்த

அந்தப் பெண்ணைப் போலவே “நான் அவள்மீது கொண்டிருந்த அன்பை நிறுத்திக் கொள்ளாது இருந்தும், அவள் பெற்றுக்கொள்வதிலிருந்து நிறுத்திக் கொண்டதுபோலவே” நாமும் அடிக்கடி தேவனுடைய அன்பைப் பெறாது, செயல்திறனின் அளவுக்குத்தக்கதான் பாராட்டு உண்டு என்று சித்தாந்தத்தைக் கடைபிடிக்கிறவர்களாகக் காணப்படுகிறோம்.

புறக்கணிப்புப் பயமே மற்றவரைப் புறக்கணிக்கிறது

நேசிக்கப்படத்தக்கவர், விலையேறப்பெற்றவர் என்று உங்களை நீங்களே நம்பாதவரைக்கும் மற்றவர்கள் எவ்வளவுதான் உங்கள் மீது அன்பு பாராட்டினாலும் அதை விசுவாசிக்கமாட்டார்கள்.

மற்றவர்கள் உங்களை நேசிப்பதற்கும், ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் நான் பூரணராக இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமே உங்களில் மேலோங்கி நிற்குமானால் நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையில் பரிதாபிக்கத்தக்கவராகத் தான் இருப்பீர்கள். இந்த எண்ணம் இருக்கும்வரை அந்த தகுதியைப் பெற்றுக்கொள்ளவே முடியாது.

எல்லாக் காரியங்களிலும் தேவனைப் பிரியப்படுத்தவேண்டும் என்ற நல்ல இருதயம் உங்களுக்கு இருக்கலாம். ஆனால் நீங்கள் பரலோகம் சென்றடையும்வரை உங்களுடைய செயலும் இருதயத்தின் வாஞ்சையும் இசைவுள்ளதாகவே இருக்காது.

எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் பூரணத்தின் இலக்கை நோக்கி, தொடர்ந்து பின்னானவைகளையெல்லாம் மறந்து ஓடுகிறவர்களாய்க் காணப்படலாம். எனினும் நீங்கள் பூமியில், மாம்ச சரீரத்தில் உள்ள காலம் வரைக்கும் இயேசுவின் உதவி உங்களுக்குத் தேவைப்படுவதாகவே உள்ளது. அவருடைய இரத்தத்தினால் உண்டாகும் பாவமன்னிப்பு எனக்குத் தேவையில்லை என்று சொல்லக்கூடிய நேரம் ஒருபோதும் வரப்போவ தில்லை.

கிறிஸ்துவுக்குள் உங்களின் மேன்மையையும் தகுதியையும் ஏற்றுக்கொள்ளாதவரைக்கும், நீங்கள் ஒரு பாதுகாப்பற்ற நிலைவரத்திலும் உங்கள் மீது அன்பு கூருவோரை நம்பாத நிலைவரத்திலுமே இருப்பீர்கள். மற்றவர்களை நம்பாதவர்கள் - விசுவாசிக்க முடியாதவர்கள், எப்போதும் மற்றவரின் செயல்பாடுகளைச் சந்தேகிப்பவர்களாகவே காணப்படுவார்கள். இது உண்மை! ஏனெனில் நானும். இவ்விதமான சூழலை அனுபவித்தவள்தான். மற்றவர்களால் எப்போது துன்பம் வரும், தொல்லை வரும், ஏமாற்றம் வரும், நிந்தனை வரும் என்று எதிர்பார்த்தவளாகவே இருந்தேன். எந்தவிதத்திலாகினும் அவர்கள் என்னை வேதனைக்குள்ளாக்குவார்கள் என்ற தோற்றமே என் முன்னால் இருந்தது; அல்லவென்றாலும் எனக்கு அவர்கள், நான் விரும்பும் வண்ணம் இருக்கமாட்டார்கள் என்ற எண்ணமும் என்னில் இருந்தது. அதன்நிமித்தம் என்மீது அன்பு செலுத்துவோரையும் நம்பமுடியாமற்போனது; என்னையும் நான் நம்பாமலும் இருக்க வேண்டியதாயிற்று.

என்னைக்குறித்து எப்பொழுதும் மோசமாகவே எண்ணக்கூடியவளானேன்; வெட்கம் நிறைந்தவளாயும் ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்குரியவளாகவும் சுயவெறுப்படைந்தவளாயும், சுயப்புறக்கணிப்படைந்தவளாயும், யாராவது என்மீது அன்பு கூரும் தருணத்திலும் அதனை ஏற்க முடியாதவளாயும், அப்படியே அதனை ஏற்றுக்கொள்ளும் வேளையில்; *பின்பு இவர்கள் எனது உண்மையான நிலவரத்தைக் காணநேரிடுமே என்ற பயமும் உடையவளாயும் இருந்தேன்*. எனவே மற்றவரிடத்திலிருந்தும் தேவனிடமிருந்தும் அன்பைப் பெற்றுக்கொள்ளாத நிலைமையில் இருந்தேன்.

இப்படியாக என்னுடைய நடக்கையால் கிடைத்த அன்பையும் பரிவையும் என்னைவிட்டு விலகச் செய்தேன் - எனினும் இது மிகவும் வெறுக்கத்தக்கச் செயலாகவே இருந்தது; மேலும் இது நான் நம்புவது போலவே அவ்வளவாக நான் நேசிக்கப்படத்தக்கவளல்ல என்பதை நிரூபிக்கும் வண்ணமாகவே இருந்தது.

உங்களைக் குறித்து நீங்கள் உங்கள் உள்ளத்தில் எண்ணுவதைத் தான், வெளியிலும் காண்பிக்கமுடியும்.

நீங்கள் உங்களை அழகற்றவர், மகிழ்ச்சியற்றவர், நேசிக்கப்படத் தக்கவர் அல்ல என்று எண்ணிக்கொண்டே இருப்பீர்களானால் உங்கள் நடத்தை அதைத்தான் வெளிப்படுத்தும். என்னுடைய விஷயத்திலும், நான் மகிழ்ச்சியற்றவர் – அன்பு கூறப்படாதவர் என்பதாகவே எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். அதன்படியே நடந்து கொள்ளவும் செய்தேன். இதிலிருந்து நான் விடுதலை பெறுவது மிகக்கடினமாயிருந்தது. என்னைப் பிறர் புறக்கணிக்கின்றனர், புறக்கணிப்பார்கள் என்ற சிந்தையே என்னில் இருந்தது. எனவேதான் நானும் மற்றவர்களுக்கு அவ்வாறே செய்தேன். என் சிந்தனையின்படியே நான் செயலாற்றினேன். அதனால் என்னால் ஒரு ஆரோக்கியமான, மகிழ்ச்சியான, நிலையான உறவுமுறையை காத்துக்கொள்ளமுடியாமல் போயிற்று.

“நீ என்னில் அன்புகூர்ந்தால் அதை நிரூபி” என்ற மேலோங்கிய எண்ணம்

என்னில் பிறர் அன்புகூரத் தலைப்பட்டபோதெல்லாம், தொடர்ந்து இவரால் என்மீது அன்புகூறமுடியுமா என்று அந்த நபர்மீது ஒரு நெருக்கடியை உண்டு பண்ணுபவளாகவே காணப்பட்டேன். எனவே ஒவ்வொருநாளும் என்னை கையினால் மென்மையாக நீவி விட்டு – தடவிக்கொடுத்து – நல்ல உணர்வுநிலையைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டியவளுமானேன்.

நான் எது செய்தாலும் அதன்மூலம் பாராட்டப்படவேண்டும் என்ற சிந்தையுடையவளாய் இருந்தேன், அப்படி பாராட்டப்படாதபோது, புறக்கணிக்கப்பட்டவளாக எண்ணிக்கொண்டேன்.

நான் பேராவளுடன் எதிர்பார்த்திருந்தது பெறமுடியாதபோது, புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களாய் எண்ணிக்கொண்டேன்.

எதிலும் என் போக்கினையே நான் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

பிறர் என்னுடன் இசைந்து நடந்து கொள்ளும்போது மாத்திரமே நான் என்னை நல்லவளாக எண்ணிக்கொண்டேன். என் போக்கிற்கு இணங்காது தாமதம் காட்டும்போதும் அன்பு கூறப்படாது நான் புறக்கணிக்கப்பட்டேன் என்று எண்ணிக்கொண்டு அவர்களுடன் மாறுபாடு கொண்டவளாகவே செயல்பட்டேன்.

என்னில் அன்பு கூர்ந்தவர்கள் மீது அவர்களால் செய்ய முடியாத காரியங்களைச் சமத்தினேன். பின்பு விரக்தியடைந்தவளானேன். அவர்கள் எனக்கு எதைச் செய்திருந்தபோதும் திருப்தியடையாத வளாகவே இருந்தேன். கண்ணியத்துடன் ஒருபோதும் அவர்களிடம் நடந்து கொண்டதேயில்லை; எப்போதும் அவர்களுக்கு எதிர்ப்பையே வெளிக்காட்டினேன். என்னைக் குறித்தச் சிந்தையடையவளாகவே இருந்தேன், மற்றவர்களும் என்னைக் குறித்தே சிந்திக்கவேண்டும் என்று எண்ணினேன். மற்றவர்களிடம் நான் எதிர்பார்த்ததெல்லாம் சுயமேன்மை ஒன்றே. அது பாராட்டப்படத்தக்கதாக இருப்பின் தேவனால் மட்டுமே அதைக் கொடுக்கவுங்கூடும்.

என்னுடைய மேன்மை, கனம், தகுதி யாவும் கிறிஸ்துவுக்குள்தான் இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்வதற்கு முன்பு மகிழ்ச்சியற்றவளாயும், ஆரோக்கியமான உறவுநிலை அற்றவர்களாகவுமே காணப்பட்டேன்.

முந்தைய அத்தியாயத்தில் நான் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோன்று, தேவனுடைய அன்பை அங்கீகரிப்பதில்தான் குணப்படுதலுக்குரிய திறவுகோலேயிருக்கிறது.

தேவனே பூரணர் என்றும், அவர் தன்னைப் பூரணனாக்க வல்லவர் என்றும் ஒருவன் தேவனில் விசுவாசம்கொண்டு தேவனை நேசிக்கும் போது மாத்திரமே, மற்றவர்களிடமும் அன்பு கூரத்தக்கவனாகிறான், தன்னையும் நேசிக்கிறவனாகவும் தலைப்படுகிறான்.

ஒருவன் தனக்குப் பிறர் செய்யும் அன்பு பாராட்டுதலை ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்வது – அங்கிகரிப்பது நம்பிக்கை மாத்திரமே.

நான் கர்த்தரின் அன்பை அங்கிகரித்தநாள் முதற்கொண்டு, எனது அத்தியாவசியமான தேவைகள் யாவும் தங்கு தடையின்றி சந்திக்கப் பட்டன. அன்றிலிருந்து என்மீது மற்றவரின் “கரிசனை” – அக்கறை இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாது ஒழிந்தது. மற்றவர்களுக்கு இருப்பதுபோலத்தான் என் தேவைகளும் இருக்கின்றனவென்ற நிலைமைக்கு வந்தேன். நாம் யாவருக்கும் உற்சாகப்படுத்துதல், புத்திமதி, பக்திவிருத்தி முதலியன தேவையே! அதற்குப்பின்பு நான் கூறுவதுதான் சட்டம் என்ற விடாப்பிடித்தன்மைக்கே இடம் இல்லை.

இப்பொழுதெல்லாம் என் கணவர் எதைக்குறித்தும் என்மீது குறைசொல்வதில்லை. ஒருவேளை நான் ஏமாற்றப்பட்டாலும் நான் மனம் நொடிந்து போகவில்லை. ஏனென்றால் நான் செய்கிற செயல்களுக்கும் மேலாக எனக்கு விலைமதிப்பு இருக்கிறது என்பதை இப்பொழுது அறிந்து கொண்டேன். ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் அங்கிகரிக்கப்படவும், பாராட்டுதல்களைப் பெறவுமே விரும்புகின்றனர். இப்பொழுது எனக்கு நான் எது செய்தாலும், என் அங்கிகரிப்பும் பாராட்டுதலைக் குறித்து கவலைப்படாது என் கடமையைச் செவ்வனே ஆற்றவேண்டும் என்ற குறிக்கோள் உடையவளாகவே இருக்கிறேன்.

கிறிஸ்துவில்தான் என் கனமும் மேன்மையும் இருக்கிறது என்பதை அறிந்தபின்பு மனுஷரை பிரியப்படுத்துவதையும் விட்டேன்; என் சொந்தக் கிரியைகளில் சார்ந்திருப்பதையும் துறந்தேன். பிறர் என்னைப் புகழ்ந்தாலும் அல்லது இகழ்ந்தாலும் அதுகுறித்து கவலைப்படப்போவதில்லை என்று தீர்மானித்துள்ளேன். கர்த்தர் என்னை நேசிக்கிறபடியால் நான் அவரில் பாதுகாப்போடிருக்கிறேன் என்று நிச்சயித்திருக்கிறேன்.

நாம் பிறரால் அன்பு கூறப்படுவது முக்கியமான காரியம். அது நாம் செய்கிற செயலின் நிமித்தமாக அல்லாமல் கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் யார் என்ற அடிப்படையில் நாம் அன்பு கூறப்படுவோம். நாம் இப்பொழுது பெற்றிருக்கும் அங்கீகரிப்பும், விலைமதிப்பும் நம்முடைய செயலால் நடக்கையால் உண்டானதல்ல. ஆனால் கிறிஸ்துவில் நிலைத்திருப்பதால் வந்தது. இப்பொழுது மற்றவர்கள் என்னைக்குறித்து என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதைக் குறித்த சிந்தனை எனக்கில்லை. இப்பொழுது

என்னுடைய கண்ணோக்கமெல்லாம் மற்றவர்களுடைய தேவைகளில் நான் என்ன செய்யலாம் என்பதுதான். இதுவே ஆரோக்கியமான, அன்புகூறத்தக்கதான நிலையான உறவு நிலையாகும்.

நீங்களாகவே இருப்பதற்கான தன்னம்பிக்கை

தன்னம்பிக்கை என்பது, ஒரு காரியத்தை செய்து முடிப்போம் என்ற நிச்சயத்தோடு பொறுப்பேற்கும் உறுதியான தன்மை; மேலும் ஒருவன் இதை விசுவாசத்தோடு அங்கீகரித்து, திறமையாக, செம்மையாக நேர்மையாகச் செய்யமுடியும் என்ற நிச்சயமும் ஆகும். இப்படி மூன்றுவிதத் தன்மையாயுள்ள தன்னம்பிக்கையைச் சிந்திப்பின் ஏன் பிசாசானவன் இப்படியுள்ள ஒருவரை தாக்க முற்படுகின்றான் என்பதை நீங்கள் காணமுடியும்.

நம்பிக்கை குறைவின் நிமித்தமே ஜனங்கள், இகழ்ச்சியுறுபவராயும், புறக்கணிப்படுபவராயும், கைவிடப்படுபவராயும் ஆகின்றனர். நான் முன்பே சொன்னதுபோல், இப்படிப்பட்ட நபர்கள்தான் கூச்சமுடைய வராயும், குற்ற உணர்வினால் ஊட்டப்படுகிறவர்களாயும் தாழ்வுமனப் பான்மை உடையவராயும் காணப்படுவர்.

ஒருவர் கொண்டுள்ள தனிப்பட்ட-நம்பிக்கையில் பின்னடைவை - திறப்பை-பிசாசானவன் எப்பொழுதெல்லாம் எங்கெல்லாம் காண்

கிறானோ அப்பொழுதெல்லாம் அந்நபரைத் தாக்குபவனாகவே காணப் படுகிறான்; இது விசேஷித்தவிதமாக, மனதளவில் எளிதாகப் பாதிப்படையக்கூடிய இளமைப்பருவத்தினரையே தாக்க முயல்கிறான். இன்னும் அக்குழந்தை கருவில் இருக்கும்போதே தன்னுடைய திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஆரம்பிக்கிறான், இது எளிதானதே : நம்பிக்கையில்லாமல் ஒருவர் எதையும் செய்யும்முடியாது; தேவனுடைய இராஜ்யத்துக்குரிய பக்திவிருத்தியடைவதென்பதோ அல்லது தீங்கு விளைவிக்கும் சாத்தானின் இராஜ்யியத்துக்குரியவைகள் எதுவாயினும் நம்பிக்கை இல்லாமல் செய்யவியலாது.

எதிர்பார்க்கும் தோல்வி + தோல்விப்பயம் = தோல்வி

நீங்கள் சாத்தானால் தோற்கடிக்கப்படுவது இறுதியான ஒருபகுதியாக இருப்பதால், அவன் தேவனுடைய திட்டத்தை உங்களில் நிறைவேற்றுவதற்கு விரும்பான். உங்களைக் கையாலாகதவர்கள் என்று எண்ணும்படி அவன் செய்துவிட்டால், உங்களால் தகுதியான எதையும் செய்யக் கூடமாற்போகும். செய்யவேண்டும் என்று முயற்சிசெய்தாலும், உங்களைப் பிடித்துள்ள தோல்வி பயம் உங்கள் தோல்விக்கு முத்திரை குத்திவிடும். ஏனெனில் உங்களிடத்தில் நம்பிக்கைக்குறைவு நிமித்தமே தோல்வியை எதிர்பார்த்தீர்கள் எதிர்பார்த்தபடி இருந்தமையால் அடிக்கடி குறிப்பிடப்படுகின்ற இது, “தோல்வியின் அறிகுறி” என்று பெயர்பெறும். கர்த்தர் உன்னைக் குறித்து எப்படிப்பட்ட அற்புத நோக்கம் கொண்டுள்ளார் என்பது இங்கு விஷயமல்ல, எனினும் “நீ அவரிலும் அவர் வசனத்திலும் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தின் அளவுக்குத்தக்கதாகவே அவருடைய திட்டம் உன்னில் நிறைவேறத்தக்கதாயுள்ளது. நீங்கள் சந்தோஷமாகவும் எல்லா காரியங்களிலும் சித்தி பெற்றவராயும் இருக்க விரும்பினால், தேவன் உங்களைக் குறித்தும், அவர் கொண்டுள்ள திட்டமும், உங்களின் நன்மைக்காகவே இருக்கும் என்பதையும் குறித்து நீங்கள் விசுவாசிக்க ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

பிசாசானவன் உங்களையும் என்னையும் விசுவாசம் இல்லாதவர்கள் என்று மோசமாக எண்ணிக்கொள்ள விரும்புகிறான். ஆனாலும் இதோ, ஒரு நல்ல செய்தி : நாம் நம்மில் நம்பிக்கைக் கொள்ள தேவையில்லை, இயேசுவில் மாத்திரமே விசுவாசத்தை வைக்க வேண்டும்.

என்னில் இயேசு இருக்கிறார் என்றும், நான் அவருக்காக எது செய்ய முயன்றாலும் எனக்கு நன்மை செய்ய ஆயத்தமாயிருக்கிறார் என்றுள்ள போது மட்டுமே நான் என்னில் விசுவாசம் கொள்கிறேன். விசுவாசம் இல்லாத விசுவாசியானவன், எரிபொருள் இல்லாது ஒடுபாதையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற ஜெட்விமானத்தைப் போன்றவனே! வெளித்தோற்றத்தின்படி மிக அழகாக அது தோன்றும், எனினும் உள்ளுக்குள் சக்தி - வல்லமை இல்லாததே!

இயேசு நம்முடன் இருப்பாரேயானால், நம்முடைய சுயபெலத்தால் ஒருபோதும் செய்ய முடியாததையும் செய்யும்படியான பலமுள்ளவர்களாவோம். இயேசு நம்முடைய பலவீனங்களுக்காகவும், இயலாமைகளுக்காகவும் மரித்துள்ளார்; நாம் நமது நம்பிக்கையையும் விசுவாசத்தையும் அவரில் வைக்கும்போது அவர் தமது வல்லமையையும் பெலத்தையும் நமக்குப் பகிர்ந்தளிக்கிறார். யோவா.15:5 இல் இன்றியமையாத சத்தியத்தையும் போதிக்கிறார். “என்னையல்லாமல் உங்களால் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது.”

இந்தச் சத்தியத்தைக் கற்றுக் கொள்ளுகையில் பிசாசானவன் உங்களிடம் வந்து பொய்யுரைப்பான் “உங்களால் எதையும் சரியாய் - செம்மையாய் செய்ய இயலாது” என்று. நீங்கள் சொல்லவேண்டியது “முடியும்” என்பது மட்டுமே! இயேசு என்னில் இருக்கிறபடியால் முடியும். ஏனெனில் அவரால் சாத்தியமாகும். ஏனென்றால் நான் அவரைச் சார்ந்துள்ளேன்; என்னில் நான் சார்ந்து கொள்ளவில்லை. நான் கையிட்டுச் செய்யும் யாவற்றிலும் எனக்கு அவர் ஜெயத்தை கட்டளையிடுவார்” (யோசு.1:7 பார்க்க) என்று சொல்லத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.

சத்துருவானவன் இப்படிச் சொல்லக்கூடும்; உனக்குச் செய்ய வல்லமையில்லை; அப்படிச் செய்யமுற்படின் மீண்டும் தோல்வியைத்தான்

தழுவுவாய், என்பான். அதற்கு நீங்கள்: “என்னைப் பெலப்படுத்துகிற கிறிஸ்துவினாலே எல்லாவற்றையும் செய்ய எனக்குப் பெலனுண்டு” (பிலி.4:13) என்று சொல்லவேண்டும்.

எப்பொழுதுதாவது சாத்தான் உங்கள் கடந்தகாலத்தைக் குறித்து நினைவுபடுத்தினால், அவனுக்கு எதிர்காலத்தில் உள்ளதைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள். வேதத்தை முறையாகப் படிப்பீர்களேயானால் சாத்தானின் எதிர்காலம், மங்கலாக-உற்சாகமற்றதாக இருக்கிறதைக் கண்டு கொள்வீர்கள். உண்மையாகவே, அவன் தோற்கடிக்கப்பட்ட சத்துருவே. துரைத்தனங்களையும் அதிகாரங்களையும் உரிந்துகொண்டு, வெளியரங்கமான கோலமாக்கி, அவைகளின்மேல் சிலுவையிலே (இயேசு) வெற்றிச்சிறந்தார் (கொலோ.2:15).

தேவயயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் ஜீவிப்பீர்களேயானால் சாத்தானின் சோதனைகளை எதிர்க்க முடியும். ஏனெனில் இயேசுவும் அவன் திட்டத்தையெல்லாம் முறியடித்து வெளியரங்கமான கோலமாக்கி ஜெயமெடுத்துள்ளார். சாத்தான் கிரியை செய்வது கடனாகப் பெற்றுள்ள அந்த கொஞ்ச காலத்திற்குள் மாத்திரமே. “ஐயோ, பிசாசானவன் தனக்குக் கொஞ்சகாலமாத்திரம் உண்டென்று அறிந்து, மிகுந்த கோபங்கொண்டு, உங்களிடத்தில் இறங்கினபடியால், உங்களுக்கு ஆபத்துவரும் என்று சொல்லக்கேட்டேன் (வெளி.12:12). நாம் பிசாசின் பொய்யை விகவாசிக்கும்போது, அந்த விகவாசத்தையே வல்லமையான கருவியாக எடுத்துக்கொண்டு நமக்கு விரோதமாகச் செயல்படுகிறான். ஆகவே. “பிசாசானவன் பொய்யன்!” என்பதை எப்பொழுதும் நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

சாத்தானைக் குறித்து இயேசு சொல்லும்போது: “அவன் ஆதிமுதற் கொண்டு மனுஷ கொலைபாதகனாயிருக்கிறான்; சத்தியம் அவனிடத்தில் இல்லாதபடியால் அவன் சத்தியத்திலே நிலைநிற்கவில்லை; அவன் பொய்யனும் பொய்க்குப் பிதாவுமாயிருக்கிறபடியால், அவன் பொய் பேசும் போது தன் சொந்தத்தில் எடுத்துப்பேசுகிறான்” (யோவா.8:44) என்றார்.

தன்னம்பிக்கைக் குறித்த பொய்

ஒவ்வொருவரும் தன்னம்பிக்கையைக் குறித்துப் பேசுவர். தன்னம்பிக்கையைக் குறித்த எத்தனையோ கருத்தரங்குகள் நடக்கின்றன. உலகப் பிரகாரமாகவும் திருச்சபை சார்ந்த காரியங்களிலும் இதுகுறித்து விரிவாகப் பேசுகின்றனர். நம்பிக்கை என்று சொல்லும்போது தன்னம்பிக்கையைக் குறிப்பதாகவே சொல்வர். ஏனெனில் நம்மைக்குறித்து உயர்வாகப் பேசிக்கொள்வதற்கும் எந்தக்காரியத்தையும் செய்து முடிப்பதற்கும் தன்னம்பிக்கை தேவையான ஒன்றாக இருக்கிறபடியால் நாம் ஒவ்வொருவரும் “தங்களைக் குறித்த நம்பிக்கை” கொண்டிருப்பது அடிப்படையான தேவை என்றே போதிக்கப்பட்டுள்ளோம்.

எப்படியாயினும் அது தவறான கருத்தே!

உண்மையாய் சொல்வோமானால், நாம் நம்மை விசுவாசிப்பதற்கு நம்புவதற்குத் தேவையேயில்லை. நம்முன் இருக்கிற கர்த்தராகிய இயேசுவில் மாத்திரமே விசுவாசம் வைக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அவரை விடுத்து நல்லவர்களாய் ஜீவிக்க நம்மால் கூடாது. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நமக்குத் தெரிவிப்பதும் “மாம்சத்தின் மேல் நம்பிக்கை வைக்காதீர்கள்” (பிலி.3:3) என்பதாகவே இருக்கிறது. அவர் சொல்வது யாதெனில், உங்களில் நீங்கள் நம்பிக்கை வைக்காதீர் அல்லது எதன் மேலும் வைக்காதீர்கள்; அப்படிச்செய்தால் அவை நம்மை கிறிஸ்துவினின்று வேறுபிரித்துவிடும்.

தன்னம்பிக்கை - சுயநம்பிக்கை - நமக்குத் தேவையில்லை. தேவ நம்பிக்கையே நமக்குத் தேவை.

அநேக ஜனங்கள் வெற்றி என்னும் ஏணி மீது ஏறுவதிலேயே தங்கள் முழு வாழ்நாட்களையும் கழிக்கின்றனர். அப்படி வெற்றியின் ஏணியில் ஏறி (உச்சிக்கு சென்று) பார்க்கும்போதுதான் அவர்கள் ஏறிச்சென்ற ஏணியானது தாங்கள் செல்லவேண்டிய கட்டிடத்தை விடுத்து தவறான கட்டிடத்தின்மீது சார்ந்திருப்பதைக் காண்கின்றனர். இன்னும் மற்றொரு

கூட்ட ஜனங்கள், தங்களில் இருக்கும் தன்னம்பிக்கையைக் கொண்டு காரியங்களை ஆற்றவும் முயல்கின்றனர். அப்படிச் செய்வதின் மூலம் செய்த தவறுகளையே மீண்டும் செய்பவராகின்றனர். இந்த இருவகையானச் செயல்களும் வெறுமையையும் வருத்தத்தையுமே வரவிடுகின்றன.

தோல்வியைச் சந்திக்கும் அநேகர் இருகூட்டத்தாராய் காணப்படுகின்றனர் என்பதைத்தான் நான் முடிவில் கண்டுகொண்டேன். அவையானவன:

1) எவ்வளவாய் முயன்றும், ஒருபோதும் வெற்றியைக் காணாது தோல்வியைத் தழுவின பின்பு, தங்களைத் தாங்களே வெறுக்கக்கூடிய நிலவரத்துக்குள் வந்துவிடுகின்றனர் (ஏனெனில், தங்களில் காரிய நிறைவேற்றத்துக்குரிய ஆற்றல் இல்லாமையால்)

2) இவர்கள் இயற்கையிலேயே தாலந்துகள் திறமைகள் உடைய வராயிருப்பதால் எளிதில் இக்காரியத்தில் வெற்றியும் காணுகின்றனர். முடிவில் அந்த வெற்றிக்களிப்பினால் மேட்டிமைக்கொள்கின்றனர். எந்தவிதத்திலும் இது தேவனுடைய பார்வையில் அவர்கள் தோல்வி அடைந்தவரேயாவர்.

காரிய சித்தியுள்ள மனுஷன் தேவனுடைய பார்வையில் தான் ஒன்றுமில்லையென்றும், தனக்குள்ள யாவும் கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பதாகவே எண்ணுவான். நமது மேன்மை புகழ்ச்சியாவும் கிறிஸ்துவே என்றும், நாம் எக்காரியத்திலும் சித்தி பெற்றாலும் (வெற்றி கொண்டாலும்) அதற்குரிய மகிமையை அவருக்கே செலுத்தவும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

உண்மையில், ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தன்னைக்குறித்து எண்ணுவதற்கும் தன்னம்பிக்கை வைப்பதற்கும் தகுதியுண்டு, இந்த உண்மையை வேதம்: “உங்களில் எவனானாலும் தன்னைக்குறித்து எண்ண வேண்டியதற்கு மிஞ்சி அளவின்படியே, தெளிந்த எண்ணமுள்ள வனாய் எண்ணவேண்டும்” (ரோம.12:3) என்று கூறுவதிலிருந்து உறுதியாகிறது. நாம் யாவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுள்ள “நம்பிக்கை” உடையவராகவே பிறந்துள்ளோம்; அந்த நம்பிக்கையை எதன்மீது

வைத்துள்ளோம் என்பதே முக்கியமானதாயுள்ளது. சிலர் தங்கள் மீதும், சிலர் மற்ற ஜனங்கள் மீதும், இன்னும் சிலர் உலகப்பொருட்கள் மீதும் வைக்கின்றனர். எனினும் சிலரோ தங்கள் நம்பிக்கையை தேவன் மீது மாத்திரமே கொண்டுள்ளனர்.

உங்களுடைய பலவீனங்களைக் குறித்தோ, பெலத்தைக் குறித்தோ அல்லது உங்களைக் குறித்தோ சிந்திக்காது இருப்பீர்களாக. உங்களைக் குறித்துக் கவலைப்படுவதினின்றும் விலகி தேவன் மீது மாத்திரமே உங்கள் கண்களைப் பதிப்பீர்களாக.

நீங்கள் பெலவீனராயின், அவர் உங்களைப் பலப்படுத்தக்கூடும். நீங்கள் பலசாலிகளேயாயினும், அது அவரால் கொடுக்கப்பட்டதே. எனவே எவ்விதத்திலாயினும் உங்கள் மீது சார்ந்துகொள்ளாமல் அவர் மீதே சார்ந்துகொள்ளவேண்டும்.

நீங்கள் இயேசுவில் உண்மையான முழு நம்பிக்கையில்லாது இருப்பீர்களாயின், அநேக பிரச்சனையை உருவாக்குபவர்களாகக் காணப்படுவீர்கள். அவைகளில் சிலவற்றைக் கவனிப்போம்.

- நீங்கள் கிறிஸ்துவில் உங்கள் பூரண திறனை ஒருபோதும் அடையமுடியாது
- உங்கள் வாழ்நாளை பயத்திலும் மனவேதனையிலும் கழிப்பீர்கள்.
- நீங்கள் ஒருபோதும் மெய் சமாதானத்தைக் காணமாட்டீர்கள்; அதை பெற்றுக்கொள்ளமாட்டீர்கள்; பெற்று அனுபவிக்கவும் மாட்டீர்கள்.
- பரிசுத்தாவியானவரைத் துக்கப்படுத்துபவராகக் காணப்படுவீர்கள். (அவர்தான் தேவனுடைய திட்டத்தை உங்களில் நிறைவேற்றுவார். மேலும் நீங்கள் உங்களை அவருக்கு ஒப்புக் கொடுக்காதவரை அவரால் எதுவும் செய்யமுடியாது இருப்பீர்கள்.)
- உங்களுக்கென்று நீங்கள் அநேக மனவேதனை தரும் வழிகளைத் தெரிந்துகொள்வீர்கள்.

சயவெறுப்பு, தங்களையே ஆக்கினைத் தீர்த்தல், புறக்கணிப்புப் பயம், தோல்விபயம், மனுஷபயம், பூரணத்துவ பயம், மனுஷரைப் பிரியப்படுத்தல் (இப்படிச் செய்வதின் மூலம் தேவனைப் பிரியப்படுத்தாத நிலைமைக்கு ஆளாவார்கள்) மற்றவர்களால் ஆட்டிப்படைக்கப்படவும். பலிகடாவாகப் ஆக்கப்படவும் ஆவர்.

- உங்களுக்குரிய உரிமையைக் குறித்தத் தரிசனத்தை இழந்தவராவீர்கள்.

இறுதியாய் உள்ள அபாயத்தைக் குறித்து ஆராயலாம் என்று விழைகிறேன். முதல் அத்தியாயத்தில் மற்றவர்களைக் குறித்தவைகளையே நோக்கினோம்.

எனினும் இறுதியாய் - கடைசியாய் நாம் கவனிக்கவிருப்பது ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டியதும், அத்தியாவசியமான ஒன்றாகவும் இருக்கிறது.

தனிமையாயிருப்பேன் என்ற நம்பிக்கை

“நீங்கள் தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறீர்களென்றும், தேவனுடைய ஆவி உங்களில் வாசமாயிருக்கிறாரென்றும் அறியாதிருக்கிறீர்களா! ஒருவன் தேவனுடைய ஆலயத்தைக் கெடுத்தால், அவனைத் தேவன் கெடுப்பார்; தேவனுடைய ஆலயம் பரிசுத்தமாயிருக்கிறது; நீங்களே அந்த ஆலயம்” (1 கொரி.3:16-17).

“ஏனெனில் நமக்கு ஒரே சரீரத்திலே அநேக அவயவங்களிலிருந்தும், எல்லா அவயவங்களுக்கும் ஒரே தொழில் இராததுபோல,

அநேகராகிய நாமும் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒரே சரீரமாயிருக்க, ஒருவருக்கொருவர் அவயவங்களாயிருக்கிறோம்.

நமக்கு அருளப்பட்ட கிருபையின்படியே நம் வெவ்வேறான வரங்களுள்ளவர்களானபடியினாலே, நம்மில் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுகிற வரத்தையுடையவன் விசுவாசப் பிரமாணத்துக்கேற்றதாகச்

சொல்லக்கடவன்” (ரோம.12:4-6) என்று அப்பவல் குறிப்பிடுவது போல் அநேகராகிய நாமனைவரும் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒரே சரீரமாயிருக்கவும், ஒருவருக்கொருவர் அவயவங்களாயிருக்கவும் செய்கிறோம். இந்தச் சத்தியம் மிகவும் இன்றியமையாததாகவும் கிரகித்துணரத்தக்கதாகவும் உள்ளது. இதை அறியாத காரணத்தினாலேயே நம்மிடத்தில் உள்ள வல்லமையை உணராதது, எதற்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ளோம் என்பதையும் அறியாது பரிதபிக்கக்கூடிய நிலைமையில் - திக்குமுக்காடுகிற நிலையில் காணப்படுகிறோம்.

நாம் அறிந்துள்ளபடி, பல்வேறு தரப்பட்ட சாயல் உள்ளவராக நாம் காணப்படுகிறோம். மேலும் நமக்குள் இருவரில் பல வேறுபாடுகளும் உடையவராகவும் காணப்படுகிறோம்.

பலதரப்பட்டவர்களாய் இருப்பதில் எந்தவிதத் தவறுமில்லை. நாம் வெவ்வேறான தோற்றமுடையவர்களாயிருக்கப் படைத்தது தேவனுடைய தீர்மானத்தின்படியேதான்! நம்மை ஒரே தோற்றமுடையவராய் படைத்திருக்கவும் - அவரால் கூடுமே: ஒருவருக்கு ஒருவர் விசேஷித்தவராயும், சாயலில் வித்தியாசம் உள்ளவராய் இருப்பதுபோலவும் கைரேகையிலும் வித்தியாசமுடைய வராகவே படைத்துள்ளார்.

எனவே வித்தியாசமுள்ளவராய் இருப்பது பிழையன்று; அது தேவனுடைய திட்டம்!

நாம் அனைவரும் ஒரே திட்டத்துக்குரியவர்கள்; அது தேவனுடைய திட்டமே! எனினும் நமக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் வித்தியாசமான செயல்பாடுகள் உள்ளன; அதோடு நாம் அனைவரும் தனித்தனி நபராகவும் இருக்கிறோம்.

தனிநபர் என்று நான் குறிப்பிடுவது, குறிப்பிட்ட இயற்கைப் பண்புகளும் அல்லது தனிப்பட்ட அறியப்படும்படியான குணநலன்களும், வித்தியாசமான விசேஷித்ததன்மைகளும் கொண்டிருப்பதையே!

அநேக ஆண்டுகளாய் நான் என்னை ஒரு விசித்திரப் பிறவியாய் இயற்கைப் பண்புக்கு வித்தியாசமானவளாய் எண்ணினேன். இப்பொழுதோ நான் என்னை நிகரற்றவள் - ஒப்பற்றவள் என்று எண்ணு

கிறேன். இதுதான் ஒரு பெரிய வித்தியாசம். நான் விசித்திரமானவளாய் இருக்கப்பெற்றதால் என்னைக்குறித்தும் என் குழப்பமான வாழ்க்கையைக் குறித்தும் சொல்லவேண்டியதாயிற்று. ஆனால், நான் விசேஷித்தவளான பின்போ, விலையேறப்பெற்றவளாக, கனத்துக் குரியவளாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளேன். நீங்கள் உங்களை விசேஷித்தவர்கள் என்றும், விலையேறப்பெற்றவர்கள் என்றும் விசுவாசிக்கவேண்டும்.

மற்றவரைப்போல ஆக முயலவேண்டாம்

என்னை அடையாளப்படுத்திக்காட்டும் தனித்தன்மை என்பது எனது குரல் மட்டுமே; அநேகமாய் பெண்கள் இனிமையான, மென்மையான குரல் உடையவராகவே இருப்பார்கள், எனினும் நானோ தடித்த - கரகரத்தக்குரல் உடையவள். என்னைக்குறித்துத் தெரியாதவர் - சிலர், என் வீட்டிற்கு தொலைபேசியூலம் தொடர்புகொண்டு அந்த மனிதரை கூப்பிடுங்கள் என்றே சொல்வர். இது எனக்கு வெறுப்பையே தந்தது. எனவே என்னில் இருந்து விசித்திர குணவியல்பினால் நான் பாதுகாப்பிழந்தவளாகவே காணப்பட்டேன். விசித்திரமான குரல் உடையவள் என்றே எண்ணிக்கொண்டேன்.

கர்த்தர் என்னை அழைத்து அவருடைய வசனத்தைப் போதிக்கச் சொன்னபோதுதான் எனக்கு ஏன் அப்படிப்பட்ட குரல் வளத்தை - ஆண்களின் குரலைப்போன்று கொடுத்துள்ளார் என்பதை அறிந்தேன். பொது நிகழ்ச்சிகளில் ஒலிபெருக்கியைக் காட்டிலும் சத்தமாகவே பேசும் படியான சூழலை எனக்குப் பிறவியிலேயே கொடுக்கப்பட்டதையும் எண்ணி வியந்தேன். எனவே, என்னை என்னுடன் ஒப்பிட்டே சாதாரணமானதும் இயல்பானதுமான குரல்தான் பெற்றிருக்கிறேன் என்றும் உணர்ந்தேன்.

எப்பொழுதாயினும் உங்களை நீங்கள் யாருடனாவது ஒப்பிட்டுப் பார்த்துள்ளீர்களா? அது எப்படி உங்களை எண்ணிக்கொள்ளச்

செய்தது? நாம் எவருடனும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டிய அவசியமில்லை; எனினும் இயேசுவடனே ஒப்பிட்டு அவரைப்போல - கிருபையிலும் சபாவத்திலும் வளர்ந்தோங்க முயற்சி செய்வோம்.

வைரத்திற்கு அநேக முகங்களாகப் பட்டைகள் உள்ளன. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மாத்திரமே குற்றமற்ற வைரம் போன்றவர் மேலும் பல பட்டைகளாகிய முகங்கள் போல குணாதிசயங்களைப் பெற்றவராயிருக்கிறவர்; நாம் அனைவரும் அவ்வாறு “அவரை” வேண்டுமானால் பிரதிபலிக்க பின்பற்ற முயல்வோம்.

அவரும் நம்மை அவருடைய மகிமையின் பிரகாசமும், அவருடைய தன்மையின் சொருபமாயிருக்க அவருடைய சரீரத்தின் அங்கமாய் வைத்துள்ளார். நம்முடைய சரீரங்கள் முழுவதும் வாயாகவோ, காதுகளாகவோ, கைகளாகவோ, கால்களாகவோ இருந்திருந்தால் என்ன வாகும்? கேட்பதற்கோ, பேசுவதற்கோ, சுமப்பதற்கோ அல்லது நடப்பதற்கோ ஒரு தொந்தரவும் இருக்காது, எனினும் முழுசரீர செயல்பாடுபற்றி என்ன? அப்படியாக நம்மையும் ஒன்றுபோலவே படைத்திருப்பாரானால் எவ்விதக் குழப்பத்திற்கு உள்ளாகியிருப்போம்! நாம் நாமாக இருப்பதை விடுத்து ஏன் மற்றவர்களைப் போல ஆக முயற்சிக்கவேண்டும்? ஏனென்றால், சாத்தானின் பொய்யை விகவாசிக்கிறோம். நம்மை விடுவித்த சத்தியத்தையோ, தேவனுடைய வார்த்தையை விகவாசிக்காமல் சாத்தானை விகவாசிக்கிறோம். நீங்கள் மற்றவர்களைப்போல ஆவதற்கு கர்த்தரின் கிருபை ஒருபோதும் துணை புரியாது. நீங்கள் “நீங்களாகவே” இருக்கும்படிக்கே அவர் உங்களைச் சிருஷ்டித்துள்ளார். எனவே மற்றவரைப் போலாக முயலுவதை விட்டுடாழியுங்கள். இது எப்பொழுதும் தவறாகவே - பிழையாகவே உள்ளது; ஏனென்றால் நீங்கள் எவரை முன்மாதிரியாகக்கொண்டு, பின்பற்ற முயல்கிறீர்களோ, அவர் எல்லா நற்குணங்கள் நிரம்பியிருக்கிறவராக இருக்கமாட்டார். எனவேதான் அப்படிப் பின்பற்ற முனைவது தவறு என்று கூறுகிறேன்! அது குறித்துச் சில உதாரணங்களையும் நான் கொடுக்கிறேன்.

உதாரணம் ஒன்று:

என் வாழ்வில் ஒரு கட்டத்தில், எனது சபை போதகரின் மனைவியை எனது “முன்னுதாரணமாகச் பின்பற்றக்கூடிய” வராக எண்ணினேன். அந்த அம்மையார் ஒரு இனிமையானவராய், நளிமனமானவராய் இருந்தார்கள் (இப்போதும் அப்படியே இருக்கிறார்கள்). மேலும் அவர்கள் மெலிந்தவராய், கூரறிவு பெற்றவராய், வெள்ளையாயினும்—வெளிறிய நிறமுடையவராய், மெதுவாய் பேசுவராய், எளிதில் பழுகுகிறவராய் மென்மையானவராய், அநேக கிருபை வரங்களாலும் நிறையப் பெற்றவராய் இருந்தார்கள். நானோவெனில், தடித்த குரல் உடையவளாய், எடுத்தெறிந்து பேசுவளாய், நயமற்றவளாய் ஆளுமைக்குணம் உடையவளாய் இருந்ததுடன், இனிமையாகவோ, எளிதாய் எவரும் பழகும்படியாகவோ, சாந்தமாகவோ, இரக்கமுள்ளவளாகவோ இருக்கப்பெற்றவளில்லை.

எளிதில் அந்த அம்மையாரைப்போல ஆகவேண்டும் என்று எண்ணி முயன்றேன். அதற்காக என் தடித்த, எட்டரைக்கட்டைத் தொனியையும் குறைந்த தொனியில் வெளிப்படுத்தவும் பேசுவதற்கும் பெண்குரலைப் போலவும் இருக்கப்பெற - (என் குரல் ஆண் குரல் போன்றது) முயன்றேன். எனினும் என் முயற்சி சத்தமிடும் வெண்கலமாயிற்று.

எங்கள் இருவராலும் இப்படிப்பட்ட எண்ணம் கொண்டமையால் ஒத்துப்போகமுடியவில்லை. நாங்கள் நண்பர்களாய் இருக்க முயன் றாலும், இப்படி ஒருவர் மற்றவரைப்போல் ஆவதற்கு இயலவில்லை. முடிவில் எங்களுக்குள் முரண்பாடு உண்டாயிற்று. அந்த அம்மையாரைப் பார்க்குந்தோறும் மனஅழுத்தத்துக்கு உள்ளானேன். வியக்கத்தக்கச் செய்தி என்னவெனில், சாத்தான் எங்கள் இருவருக்குள்ளும் அவனது பொய்யின் சரக்கை நான் அவனிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கியதுபோல், அந்த அம்மையாரிடமும் விற்றுள்ளான். அந்த அம்மையார் என்னைப் போலாக முயன்றுள்ளார்கள்! முரட்டுத்தன்மையளாக, வீரியமுள்ள வளாக, யாவருடனும் என்னைப்போல வெட்டு ஒன்று, துண்டு இரண்டாகப் பேசுவது போலாக, தைரியமுள்ளவளாகவும் முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். இந்த எண்ணம் கைகூடி வரப்பெறவில்லை

யென்பது ஒன்றும் வியப்புக்குரியதல்லவே! இப்படி நாங்கள் இருவரும், ஒருவர் மற்றவரால் மனஅழுத்தத்திற்கு உரியவரானோம்.

எனவே நினைவிற்கொள்ளுங்கள், கர்த்தர் உரைத்துள்ளதையும் உற்று நோக்குங்கள். “இச்சியாதிருப்பாயாக” (யாத்.20:17).

பிறனுக்குள்ள யாதொன்றையும் என்று கூறப்பட்டுள்ளதைக் கவனமாகவும் நோக்குங்கள். பிறனுக்குள்ள யாதொன்றையும் என்பதில் பிறனுடைய ஆளுமைத் தன்மையையும் (Personality) குறிப்பதாகவுள்ளது.

உதாரணம் இரண்டு:

எனக்கு அடுத்தவீட்டைத் தாண்டியுள்ள அயலகத்தார் ஒரு இனிமையான பெண்மணி. அநேக தாலந்துகளால் நிறையப்பெற்றவள். தையல் கற்றிருந்தாள். தோட்டம் போட்டிருந்தாள். காய்கறிகளை (பதப்படுத்தி) அட்டைப்பெட்டிகளில் அடைத்து விற்பனைக்கு அனுப்புவார். கிட்டார் வாசிக்கக் கூடியவள், நன்றாகப் பாடவுங்கூடியவள், நுண்கலைத் திறமைகள் நிரம்பியவள். சுவர்களை காகிதத்தினாலும் வண்ணத்தினாலும் அழகுபடச் செய்யும் திறமையுள்ளவள், பாடல்கள் எழுதக்கூடியவள், சுருங்கச் சொல்லவேண்டுமாயின் என்னால் செய்யமுடியாதயாவும் செய்யவல்லவள் அவள் ஒரு சகலகலாவாணி! நான் விசித்திரமானவளாய் இருந்தும் எனக்குள்ளிருந்த திறமைகளை நான் பாராட்டாது இருந்தேன். நான் எண்ணியதெல்லாம் திறமை என்னிடத்தில் இல்லாதிருந்ததே; எது என்னால் செய்ய முடியாததோ, அவைகளைப் பற்றிய சிந்தையுள்ளவளாய் இருந்தேன்.

கர்த்தரால் அழைக்கப்பட்டு அவரின் சத்தியத்தைப் போதிக்க முற்பட்டதிலிருந்து, எனக்கு அறிமுகமானவர்களாய் இருந்த அநேக பெண்களின் வாஞ்சைகளைக் காட்டிலும் எனது வாஞ்சை வித்தியாசமானதாகவே இருந்தது. அவர்கள் தங்கள் வீடுகளை அலங்கரிப்பவர்களாய் இருக்கும்போது நான் வீட்டில் இருந்து ஜெயிப்பவளாய் காணப்பட்டேன். எல்லா விஷயங்களைக் குறித்தும் கண்டிப்புள்ளவரானேன் –

கவனமுடன் செயல் புரிவாளானேன். இதிலிருந்து தெரியவந்தது யாதெனில் ஏதோ ஒன்ற என் உள்ளத்தை வெகுவாக இயக்கிக் கொண்டிருந்தது என்பது மட்டுமே!

மற்ற பெண்மணிகள் கேளிக்கைகளில் பொழுதுபோக்கியதைக் கண்டு, அவர்களுடன் என்னை ஒப்பிட்டு, ஏதோ பிழை என்னுள் இருப்பதாகவும் எண்ணினேன்.

கிறிஸ்துவுக்குள் தாங்கள் யார் என்பதை அறியாதவர்கள்தான் தோல்வி முகத்தராய் தொய்ந்த மனத்தராய் காணுவார்.

வெட்டிப்பேச்சும், வேடிக்கை விளையாட்டும் எனக்கு வேண்டியதாக இருந்ததில்லை; எனினும் பிரயோஜனமானதைச் செய்யவேண்டும் என்ற ஆவா உடையவளாய் இருந்தேன். கர்த்தர், எனக்கு மக்கள் படும் துயரம் தொல்லைகளை காண்பித்தார்; கூடியமட்டும் அவர்களின் குறைவில் உதவிபுரியவும் சத்தியத்தையும் போதிக்கவும் செய்தார்.

என்னைக் கர்த்தர் பிரயோஜனப்படுத்தாதிருந்த காலத்தில் அவருக்குக் காத்திருந்தேன். ஒரு வருடகாலமாக என்னை ஆயத்தப்படுத்துவதற்கும், தகுதிபடுத்துவதற்கும் செலவிட நேர்ந்தது. அச்சமயத்தில்தான் நான் என்னை “பழகுவதற்கு இனிமையான பெண்ணாய்” ஆக்க முடிந்தது. தையல் இயந்திரத்தை வாங்கி, தையற் சம்பந்தமான பாடங்களைப் படித்துக் கற்கவும் செய்தேன். விரும்பாவிட்டாலும் விடாது கைக்கொள்ள முயன்றேன். தையல் கற்பது எனக்கு மேன்மையாகத் தோன்றவில்லை. ஒருவருக்கு ஒரு துறையில் ஈடுபாடு இல்லாதபோது அது நல்லதல்ல வென்று எண்ணவே முயல்வார். தையல்கலை எனக்கு கஷ்டமாகவே யிருந்தது; மேலும் வெறுப்பையே உண்டு பண்ணியது. எப்படியோ கஷ்டப் பட்டு படித்து வீட்டிற்குரிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்குக் கற்றுத்தேர்ந்தேன்.

உருளைக்கிழங்கு உற்பத்தியிலும் ஈடுபட்டேன். ஆரம்பத்தில் நலமாகவே தென்பட்டது. அவைகள் அறுவடைக்கு தயாராய் இருந்த போது ஏராளமான வண்டுகளால் தாக்கப்பட்டு நாசமாயின. பின்பு டப்பாக்களில் (அட்டைப் பெட்டிகளில் அடைத்து) அனுப்பமுயன்றேன். ஏனெனில் அதற்கு உரிய உபகரணங்களை வாங்கி வைத்திருந்தேன்.

எனவே விவசாயப் பண்ணைக்குச் சென்று உருளைக்கிழங்குகளை அடைக்கக்கூடிய கூடைகளை வாங்கி வந்தேன். வியார்க்க வியார்க்க உழைத்தேன். கூடைகளில் அடைத்து அனுப்பி வைக்கப்படும்வரை கூடியமட்டும் உழைத்தேன். மீண்டும் நான் வெறுத்துப்போனேன்; அதைக்குறித்த சிந்தைவரும் போதெல்லாம் இழிவாகவும் கருத நேர்ந்தது; எனினும் “பழுவதற்கு இனிமையானவள்” என்பதை நிரூபிக்க முயன்றேன்.

இவைகள் வருத்தப்படும்படியான அனுபவங்களாக இருந்தன. நான் பரிதாபத்துக்குரியவளானேன்; மேலும் கர்த்தர் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் எனக்கு உதவி புரிந்தவராய் இருக்கவில்லை; ஏனெனில் இப்படியாக இருக்க கர்த்தர் என்னைப் படைக்கவில்லை. “நான் மற்ற எவரைப்போலும் ஆவதில்லை. எப்படி நீங்களும் நீங்களாகவே இருக்கிறீர்களோ, அதுபோல நானும் நானாகவே இருக்க முயல்கிறேன்.

நீங்களாகவே இருங்கள்

நீங்கள் “நீங்களாகவே” இருக்க உங்களுக்கு உரிமையுண்டு, அந்த உரிமையை பிசாசானவன் உங்களிடமிருந்து பறித்துக்கொள்ள அனுமதிக்காதீர்கள்.

உங்களுக்கு அறிமுகமான கிறிஸ்தவர்களுள் எவராவது கிறிஸ்துவின் குணாதிசயங்களை வெளிப்படுத்துபவராகவோ கணிகளால் நிறையப் பெற்றவர்களாகவோ இருப்பின் அவர்களை வேண்டுமானால் நீங்கள் பின்பற்றுங்கள். அப்போ சொன்னதுபோல் நான் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறதுபோல, (என் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுங்கள்) நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுகிறவர்களாயிருங்கள் (1 கொரி.11:1).

ஒருவரைப் பின்பற்றுவது என்பது, ஒருவரின் ஆளுமைத் தன்மையையும் அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட வரத்தையும் பின்பற்றுவதினின்றும் முற்றிலும் வேறுபட்டது.

இது குறித்து உங்களைத் தீர்க்கமாக சிந்திக்கவேண்டும் என வற்புறுத்துகிறேன்.

நீங்கள் மற்றவரைப்போல இருப்பதற்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர் அல்ல என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறீர்களா? அல்லது நீங்கள் விசேஷித்தவர் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறீர்களா? நீங்கள் உங்களின் விசேஷித்த தன்மையை அனுபவிக்கிறீர்களா? அல்லது மனப்போராட்டம் கொண்டவளாய் இருந்த என்னைப்போல இருக்க விரும்புகிறீர்களா?

தாங்கள் பார்க்கும் அல்லது தெரிந்த நபருடன் தன்னை ஒப்புமைப் படுத்தியவராய் அநேகர் தங்கள் உள்ளத்துக்குள் யுத்தம் செய்பவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இந்தச் செய்கை தங்களைத் தாங்களே நியாயந்தீர்ப்பதாகவும் அல்லது மற்றவர்களை நியாயந்தீர்ப்பிடுவதாகவுமே இருக்கிறது. ஒன்று, அவர்கள் மற்ற ஒருவரைப்போல ஆகவேண்டும். அல்லது மற்றவர்கள் இவர்களைப்போல ஆகவேண்டும் என்பதே அவர்களின் இறுதியான முடிவாகவும் இருக்கிறது.

பொய்கள் !

நம்மில் எவரும் மற்றவரைப்போல ஆகமுடியாது. வைரத்துக்கு பலபட்டைகள் இருப்பதுபோல கர்த்தரும் நம்மை பலமுகச்சாயல் உள்ளவர்களாய் படைத்திருக்கிறார். எனவே நம்மில் ஒவ்வொருவரும் “கிறிஸ்துவின் சரீரமாயும், தனித்தனியே அவயவங்களாயும் இருக்கிறோம்” என்பதை உணர்ந்து, தேவனின் பெரிதான திட்டம் நம்மில் நிறைவேறவும் அவருக்கு மகிமையாக விளங்குவதற்கும் முயல்வோம்.

மீண்டும் வாழ்வதற்கு மன்னிப்பு உங்களை விடுவிக்கிறது

ஏற்கனவே செய்த பிழைகளுக்கும் பாவங்களுக்கும் மன்னிப்பு பெறுவதும், பிறர் செய்த பிழைகளையும் பாவங்களையும் மன்னித்தல் என்பதும் உணர்வுபூர்வமான குணப்படுதலில் உள்ள இரண்டுவித முக்கியமான காரணிகளாகும்.

மன்னிப்பு என்பது மன்னிக்கப்படுவதற்கு, தகுதியற்றவர்களுக்கு தானமாய் வழங்கப்படும் வரமாக உள்ளது.

மன்னிப்பை நமக்கு வரமாய் அளித்து, நம்மை புண்படுத்தியவர்களை நாம் மன்னிக்கும் செயற்பாங்கை, கர்த்தர் முதலாவது நம்மிலே தொடங்க விழைகிறார்.

அவரிடத்தில் நாம் செய்த பாவங்களை அறிக்கையிட்டால், நமது பாவங்களை மன்னித்து, மேற்குக்கும் கிழக்குக்கும் எவ்வளவு தூரமோ, அவ்வளவு தூரமாய் எறிந்து விட்டார்; மீண்டும் நினையாமலும் இருக்கிறார்.

நீங்கள் பின்னிட்டுத் திரும்பும்படியாகச் சோதிக்கப்படும்போது வேதத்தில் உள்ள பின்சூறப்பட்டுள்ள வாக்குத்தத்தங்களை நினைவு கூருங்கள்.

“நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்” (1 யோவா.1:9).

“மேற்குக்கும் கிழக்குக்கும் எவ்வளவு தூரமோ, அவ்வளவு தூரமாய் அவர் நம்முடைய பாவங்களை நம்மைவிட்டு விலக்கினார். தகப்பன் தன் பிள்ளைகளுக்கு இரங்குகிறதுபோல, கர்த்தர் தமக்குப் பயந்தவர்களுக்கு இரங்குகிறார். நம்முடைய உருவம் இன்னதென்று அவர் அறிவார்; நாம் மண்ணென்று நினைவு கூருகிறார்” (சங்கீதம் 103:12-14).

இவரோ, (கிறிஸ்து) பாவங்களுக்காக ஒரே பலியைச் செலுத்தி, என்றென்றைக்கும் தேவனுடைய வலதுபாரசத்தில் உட்கார்ந்து, இனித் தம்முடைய சத்துருக்களைத் தமது பாதபடியாக்கிப் போடும்வரைக்கும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். ஏனெனில் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறவர்களை ஒரே பலியினாலே இவர் என்றைக்கும் பூரணப்படுத்தியிருக்கிறார்.

இதைக்குறித்துப் பரிசுத்த ஆவியானவரும் நமக்குச் சாட்சி சொல்லுகிறார்; எப்படியெனில் :

“அந்த நாட்களுக்குப் பின்பு நான் அவர்களோடே பண்ணும் உடன் படிக்கையாவது, நான் என்னுடைய பிரமாணங்களை அவர்களுடைய இருதயங்களில் வைத்து, அவைகளை அவர்களுடைய மனதில் எழுதுவேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறாரென்பதை உரைத்தபின்பு, அவர்களுடைய பாவங்களையும் அவர்களுடைய அக்கிரமங்களையும் நான் இனி நினைப்பதில்லை” (எபி.10:16-17) என்பதைச் சொல்லுகிறார்.

கர்த்தர் நமக்கு வாக்குத்தத்தமாய் அளித்த மன்னிப்பிலிருந்து நாம் பயன் பெறவேண்டுமானால், நாம் அதை விசுவாசத்தினால் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

அநேக ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கர்த்தரோடுள்ள எனது ஐக்கியத்தில் வளர்ந்தவளாய் காணப்படும்போது ஒவ்வொரு இரவிலும் நான் கடந்த

காலங்களில் செய்த பாவங்களுக்காக மன்னிப்புத் தேடிக் கொண்டவளாயிருந்தேன். ஒருநாள் மாலையில் என் படுக்கைக்கு அருகில் முழந்தாளிட்டபோது, ஜாய்ஸ் என்று கர்த்தர் என்னைக் கூப்பிட்டு: “முதலாவது தடவையே நீ கேட்டபடி உன் பாவங்களை மன்னித்து விட்டேனே. எனினும் நீ எனது மன்னிப்பாகிய வரத்தைப்பெற்றுக் கொள்ளவில்லை; ஏனெனில் நீ உன்னை மன்னிக்கவில்லையே” என்றார்.

நீங்கள் கர்த்தரின் மன்னிப்பாகிய வரத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டீர்களா? இன்னும் நீங்கள் பெறவில்லையானால், இப்பொழுது பெற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமானால், இப்பொழுதுதானே உங்கள் பாவங்களை மன்னிக்க கர்த்தரிடம் கேளுங்கள். பின்பு இப்படிச் சத்தமாய் ஜெபியுங்கள்:

தேவனே நான் செய்த இந்த ..... பாவத்திற்காக (பாவத்தைக் குறிப்பிடவும்) உமது மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொண்டேன்.

நீங்கள் செய்த பிழைகள் பாவங்களைச் சொற்களால் தெரிவிப்பது உங்களுக்கு இக்கட்டான சூழலை வருவிக்கலாம், அல்லது முடியாத ஒன்றாகவும் அமையலாம். ஏனெனில் வாய்மூலம் அறிக்கையிட்டாலே போதும், அதுவே உங்களுக்கு விடுதலை அளிக்கப்போதுமானது என்றும் எண்ணலாம்.

ஒருசமயம் நான் ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கையில் தேவனிடம் எனது பாவங்களை சொல்ல விடுபட்ட பாவங்களையும் மன்னிக்கும்படி வேண்டினேன்.

“சொல்லாதுபோனது” எது (என்ன) என்று கேட்டார். “ஆம், கர்த்தாவே, நீர் அறிவீரே என்று பதிலளித்தேன். நான் செய்தவை யாவும் அவர் அறிவார்தான். எனினும் நான் செய்த பாவங்களைத் தெளிவாகச் சொற்களால் விவரித்தால் மாத்திரமே அவைகளிலிருந்து மன்னிப்பு பெறுதல் சாத்தியமாகும். “கிணற்றின் ஆழத்தில் கிடக்கக்கூடிய குப்பைக் கூளங்கள் அசுத்தங்கள் எதையும் வெளிக்கொணரும்படி நாவானது ஒருபொய் அகப்பை – கரண்டியைப் போன்று” இருக்கிறது என்பதை எனக்குக் காண்பித்தார்.

ஒருமுறை நீங்கள் மன்னிப்பாகிய வரத்தைத் தெளிவாகக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ள முனையுங்கள். அதை உங்களின் உரிமையாகப் பெற்றுக்கொள்ளவும் சத்தமாகப் பின்வருமாறு கூறுங்கள்:

“காத்தாவே, உம்மிடத்திலிருந்து மன்னிப்பாகிய வரத்தைப்பெற இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தின் மூலம் வேண்டுகிறேன். நான் என்னை மன்னித்து தேவரீர் வரமாக அருளும் மன்னிப்பை எனக்குச் சொந்தமானதாக ஆக்கிக்கொள்ளவும் வேண்டுகிறேன். என்னிலிருந்து என் பாவங்களை முழுதூரமாக நீக்கினீர் என்றும் மேற்குக்கும் கிழக்குக்கும் எவ்வளவு தூரமோ, அவ்வளவு தூரமாய் இனிக்காணாதபடி, என்னுடைய பாவங்களை என்னைவிட்டு விலக்கினீர் என்றும் விசுவாசிக்கிறேன். மேலும் இனி ஒருபோதும் அவைகளைத் தேவரீர் நினைவுகூறவுமாட்டீர் என்றும் விசுவாசிக்கிறேன்.”

இவ்விதமாய்ச் சத்தமாய் அறிக்கையிடுவதின்மூலம், உங்கள் நிலவரத்தையும் தெரிவித்து, எவ்வளவுக்குக் காத்தரின் வசனத்தில் உறுதியாக இருக்கிறீர்கள் என்பதையும் வெளிப்படுத்துகிறீர்கள். “சாத்தான் உங்கள் உள்ளத்தில் இருப்பவைகளைப் படிக்கமுடியாது, எனினும் உங்கள் வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்வான்.” எல்லா துரைத்தனங்களுக்கு முன்பாகவும், அதிகாரங்களுக்கு முன்பாகவும், இந்த பிரபஞ்சத்தின் அந்தகார லோகாதிபதிகளுக்கு முன்பாகவும் அறிக்கை செய்யுங்கள்; (எபே.6:12 பார்க்கவும்) இயேசுகிறிஸ்து உங்களை விடுவித்தார் என்றும் இனி அவைகளில் சுதந்தரமாக நடந்து கொள்வேன் என்றும் தெரிவியுங்கள்.

“பேசும்பொழுது, அதனை தெளிவாய்க் கூறி, சத்தமாகச் சொல்லுங்கள்”

சாத்தான் உங்கள் பாவங்களை மீண்டும் நினைவுக்குக் கொண்டு வந்து உங்களை குற்றப்படுத்தவும் ஆக்கினனத்தீர்ப்பிடவும் முயலும்போது, இவ்வாறு கூறுங்கள்:

அந்தப்பாவத்திற்கு நான் மன்னிப்புப் பெற்றுவிட்டேன்! “அதைக் கர்த்தர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.” “அதுகுறித்து எனக்குக் கவலை

யில்லை” என்று சொல்லுங்கள். சாத்தான் சட்டம் தெரிந்தவன் (அறிந்தவன்). எனவே, உங்களால் கூடுமானால், நீங்கள் மன்னிப்புப் பெற்ற நாளையும், வேளையையும் தேதியையும் கூறுங்கள்.

சாத்தான் சொல்லும் பொய்யை, குற்றச்சாட்டை கேட்டுக்கொண்டு சும்மா குந்திக்கொண்டு இருக்காதீர்கள். அவனுக்குச் சரியான பதிலளித்து விரட்டி அடிக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

உங்கள் குற்றங்களை ஒருவருக்கொருவர் அறிக்கையிடுங்கள்

யாகோபு 5ம் அதிகாரத்தில் சுகமும் மற்றும் மீண்டும் மிட்கப்படுதலையும் மிகவும் தெளிவாக்கியுள்ளார் உங்களில் ஒருவன் துன்பப்பட்டால் ஜெபம் பண்ணக்கடவன்; ஒருவன் மகிழ்ச்சியாயிருந்தால் சங்கீதம் பாடக்கடவன். உங்களில் ஒருவன் வியாதிப்பட்டால், அவன் சபையின் மூப்பர்களை வரவழைப்பானாக; அவர்கள் கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே அவனுக்கு எண்ணெய் பூசி, அவனுக்காக ஜெபம் பண்ணக்கடவர்கள். அப்பொழுது விசுவாசமுள்ள ஜெபம் பிணியாளியை இரட்சிக்கும்; கர்த்தர் அவனை எழுப்புவார்; அவன் பாவஞ்செய்தவனானால் அது அவனுக்கு மன்னிக்கப்படும். நீங்கள் சொஸ்தமடையும்படிக்கு, உங்கள் குற்றங்களை ஒருவருக் கொருவர் அறிக்கையிட்டு, ஒருவருக்காக ஒருவர் ஜெபம்பண்ணுங்கள். நீதிமான் செய்யும் ஊக்கமான வேண்டுகூல் மிகவும் பெலனுள்ளதாயிருக்கிறது (யாக்.5:13-16).

நாம் நமது குற்றங்களை ஒருவருக்கொருவர் அறிக்கையிடுபவர்களாக இருக்கிறோம். எனினும் நாம் குற்றம் இழைக்கும்போதெல்லாம் ஒவ்வொருமுறையும், நமது குற்றங்களை மற்றவர்களிடம் தெரிவிப்பது – அறிக்கையிடுவது என்பதாகாது. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நமது பிரதான ஆசாரியர் என்று நாமனைவரும் அறிவோம். நாம் தேவனிடத்தில் மன்னிப்பு பெறும்படிக்கு மற்றவர்களிடத்தில் போவதற்கு அவசியமில்லை.

இதுதான் பழைய ஏற்பாட்டுப் பிரமாணமாக இருந்தது; எனினும் புதிய பிரமாணம் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

யாக்கோபு 5:16 இல் சொல்லப்பட்டுள்ளதின் அனுபவீதியான நடைமுறைப்படுத்தல் என்பது எவ்வாறானது? நாம் தேவனுடைய வசனத்தைத் தெரிந்தவர்களாய் மட்டும் இருப்பது போதுமானதாகாது, அதை நமது அனுதினவாழ்க்கையில் எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்துவது (கைக் கொள்வது) என்பதையும் தெரிந்தவராயிருக்க வேண்டியமுள்ளது என்றே நான் நம்புகிறேன். ஒருவன் காயமுற்று இரத்தம் கசியும் நிலையில் இருக்கலாம்; இரத்தக்கசிவை நிறுத்துவதற்கு பேன்டேஜ் துணியைக் கொண்டு எப்படிச் சுற்றிக் கட்டுப்போட்டு இரத்தக் கசிவையும் நிறுத்தத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். அப்படித் தெரிந்திருக்காதுபோனால் – செய்யாமலும்போனால் அதிகமான இரத்தம் இழப்பதின் மூலம் சாகவும் நேரிடலாம். பெரும்பாலான மக்கள் தேவவசனத்தை வைத்துள்ளனர், எனினும் இரத்தக்கசிவை நிறுத்தும் முறை தெரியாதே வாழ்கின்றனர். உபத்திரவத்துக்குள்ளாகின்றனர் – முடிவில்; அனுதினச் சூழலில் எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்பதை அறியாதிருக்கின்றனர்.

யாக்கோபு 5:16 இல் சொல்லப்பட்டுள்ளதை இவ்வாறாகச் செயல்முறைப்படுத்தவேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மனிதனால் உங்கள் பாவங்களை மன்னிக்கமுடியாது என்று நீங்கள் எண்ணவேண்டும். அது கர்த்தரின் வேலை. எனினும் மற்றவர்கள் உங்களுக்காகக் கர்த்தரிடம் வேண்டுகிறீர்ந்து மன்னிப்பைப்பெற்றுக் கொள்ள உங்களுக்கு உதவக்கூடும். அப்படியே, நீங்கள் சொஸ்தமடையும் படிக்கும் கர்த்தரிடம் ஜெபம் செய்யக்கூடும்; இயேசுவும் சிலுவையில் உள்ளபோது தன்னை உபத்திரவப்படுத்தினவர்களுக்கு ஜெபம் செய்தது போலவும் செய்யக்கூடும்.

யாக்கோபு 5:16 இல் சொல்லப்பட்டதை எப்போது எவ்வாறாக நீங்கள் நடைமுறைப்படுத்தும்படியாக இருக்கிறீர்கள்? சரீரத்திலும், உள்ளத்திலும் ஆவியிலும் ஆத்துமாவிலும் ஆரோக்கியம் இல்லாத போதும் அதிலிருந்து விடுதலையாகி நலமுடன் இருக்கவேண்டும் என்ற விருப்பம் உண்டாகும்போது மாத்திரமேதான்!

வெளிச்சம் உட்பிரவேசித்த மாத்திரத்தே, அந்தகாரத்தில் (இருளில்) உள்ளவைகள் அதன் வலிமையை இழக்கின்றன. பயத்தின் காரணத்தாலேயே ஜனங்கள் தங்களை மறைத்துக் கொள்ளுகின்றனர் (ஆதி.3:10 பார்க்கவும்). நான் இகழப்படுவதை - புறக்கணிக்கப்படுவதை - நிந்திக்கப்படுவதை ஜனங்கள் அறிந்து கொள்வார்களோ? என்னை மற்றவர்கள், “பரிதாபத்துக்குரியவள்” என்பார்களோ? என்றே பயப்படுகின்றனர்.

என்னை விகவாசித்து நம்பிக்கையுள்ளவர்களாய், நான் நடத்திய கூட்டங்களுக்கு எண்ணற்ற ஜனங்கள் வருவதுண்டு. “நான் இதை இதுவரை எவரிடமும் சொல்லவில்லை, எனினும் இதிலிருந்து - நான் இகழ்ச்சியுற்றதிலிருந்து விடுபடவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்” என்றும் சொல்வார் அடிக்கடி அழுகையை அடக்கமுடியாதபடியும் காணப்படுவர். இப்படி அழுவதின் மூலம் ஆறுதல் பெறுவது சாத்தியம் என்று நானும் அனுமதிப்பேன்.

நானும் இவ்வாறாக உபத்திரவத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டேன் என்பதை அறிந்து அவர்களும் நல்லுணர்வடைந்தனர். யாவரும் உபத்திரவத்துக்குள்ளாயினர் என்றும் அவர்கள் மற்றவரிடம் சென்று தங்கள் நிலைமையைக் கூறி ஜெபித்து, குணப்படவேண்டும் என்றும் நான் சொல்லுகிறேன் என்று யாரும் நினைக்கவேண்டாம். நீங்கள் “இகழ்ச்சியின் உபத்திரவத்தால்” துன்புறுவோராயின், பரிசுத்த ஆவியானவரால் நடத்தப்பட்டு, நம்பத்தகுந்தவரிடம் சென்று அறிக்கையிடவேண்டுமே யொழிய வேறு எவரிடமும் சொல்லவேண்டிதில்லை (வேறு எவர் துணையும் நாடவேண்டாம்). அவர் நம்பத்தகுந்தவராய் மாத்திரமே இருக்கவேண்டும். நீங்கள் திருமணமானவராயின் உங்கள் இருவருக்குள் தீர்மானித்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் துணைவர் உங்கள் உபத்திரவத்தின் சூழலைச் சரியாகக்கண்டு கொள்பவராயிருக்கவேண்டுவதை நீங்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். அப்படியில்லாதபோது உங்கள் துணைவர் (கணவன் அல்லது மனைவி) உங்களை உபத்திரவப்படுத்தியவர் மீது கோபம் கொள்பவராகிவிடுவர். எனவே நீங்கள் இதுகுறித்து உங்கள் துணைவரிடம் சொல்லுவதற்கு முன்பு அவர் பரிசுத்த ஆவியானவரால் நடத்தப்படுவார்தான் என்பதை உறுதிப்படுத்திக்

கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில் அவர் தனது தனிப்பட்ட உணர்ச்சி யினால் ஆளப்படாது கர்த்தரின் நடத்துதலுக்கு இணங்கவேண்டுமே.

உங்கள் துணைவரிடம் சொல்லுவதற்கு முன்பு, நீங்கள் சொல்லுவதைக்கேட்டு, அவர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு நீங்கள் சரியானபடி பதிலளிக்கவும் தெரிந்திருக்கவேண்டும். இல்லையெனில் மேலும் குழப்பத்திற்குள்ளாவீர்கள். உதாரணமாக: “நான் என் தகப்பனாரால் பாலியல் ரீதியாய் அநேக வருடங்களாகத் தொல்லைப்பட்டதை” என் கணவரிடம் சொன்னபோது, “உனது தகப்பனார் இவ்வாறு செய்யாத படிக்கு நீ ஒருபோதும் முயற்சி எடுக்கவில்லையா?” என்றும் “ஏன் இதுகுறித்து நீ மற்றவரிடமும் சொல்லவில்லை?” என்றும் வினவினார்.

நீங்கள் தெரிவிப்பதை உங்கள் துணைவர் சரியாக விளங்கிக் கொள்ளவில்லையாயின், “நீங்கள் உபத்திரவத்துக்குள்ளானபோது (சூழலில்) உங்கள் உணர்வுகள் குறித்து, சரியான விளக்கமும் அளிக்கத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். நான் எனது உபத்திரவப்பட்டதை என் கணவரிடம் தெரிவிக்கும்போது பயத்தினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு நடுங்கினேன்; அதை அவர் அறிந்துகொள்ளவும் முடிந்தார்.

ஒருவர் குற்றங்களை ஒருவருக்கொருவர் அறிக்கையிட்டு, ஒருவருக்காக ஒருவர் ஜெபம் பண்ணும்பழக்கம் – செயற்பாங்கு – நம்மை அடிமைப்படுத்தியிருக்கும் வல்லமைகளை உடைத்தெரியும் ஒரு வல்லமையுள்ள ஆயுதமாயிருக்கிறது. சிறிதுகாலம் நான் குறிப்பிட்ட ஒரு உபத்திரவத்தால் அல்லலப்பட்டுக் கிடந்தேன். அதைக்குறித்து எவரும் தெரிந்து கொள்ளாதபடி எச்சரிக்கையோடும் இருந்தேன்; அதனால் எவரிடமும் அதற்காக விண்ணப்பம் செய்யவும் வேண்டிலேன். எனினும் நானே அதற்காகப் போரிட்டு, கிரியை செய்தேன். முடிவில் தோல்விதான் சம்பவித்தது. பின்பு, ஒருவர் குற்றங்களை ஒருவருக்கொருவர் அறிக்கையிட்டு, ஒருவருக்காக ஒருவர் ஜெபம்பண்ணுங்கள்” (யாக்.5:16) என்ற வசனத்தை வெளிப்படுத்திக் கொடுத்தார். பின்புதான், சில நிலைகளில் என்னை மேற்கொள்ளும்படியாய் உள்ள வல்லமைகளைப் பற்றி அறிந்தேன். ஏனென்றால், அவைகளை மறைத்து கொண்டவளாய் இருந்ததற்கும் வெளியே தெரியப்படாமல் மறைக்கப்பட்டிருந்தது குறித்து மேன்மை பாராட்டினவளாகவும் இருந்தேன்.

“பயம் நம்மை ஒளித்துக் கொள்ளச் செய்யும், பெருமையோ, அதைவிட மேலும் செய்யவல்லதாயுள்ளது.” என்னைத் தாழ்த்தி என் குற்றங்களை என் கணவரிடம் அறிக்கையிட்டேன், அவரும் எனக்காக ஜெபித்தார்கள். அதன்பிறகு அந்த நிலவரத்திலிருந்து விடுதலைபெற்ற அனுபவத்திற்குள்ளானேன்.

ஒரு எச்சரிப்பின் வார்த்தை

சிலசமயங்களில் சிலர் தங்களின் பிரச்சனைகளிலிருந்து விடுதலை பெறும்போது, அந்த பிரச்சனையை மற்றவர்கள் சந்திக்கும்படிச் செய்கின்றனர் (கொடுத்து விடுகின்றனர்) நான் பிரசங்கித்த இந்தச் சத்தியத்தைக்கேட்ட ஒரு அம்மையார், தான் ஒரு காரியத்தை மறைத்ததினால் நேர்ந்த இடர்பாட்டை என்னிடத்தில் தெரிவிப்பவளாய்; தான் (அவள்) என்னை வேண்டுமென்றே வெறுத்ததாகவும், என்னைக் குறித்துக் கேலி பேசியதாகவும் அதற்காகத் தான் வருந்துவதாகவும், தன்னை மன்னிக்கும்படியும் வேண்டினின்றாள். அதற்கு நானும் அப்படியே செய்தேன். அவளும் தனது பிரச்சனையிலிருந்து விடுபட்டதால் ஏற்பட்ட உணர்ச்சிப் பரவசத்தால் என்னைவிட்டு அகன்று போனாள். என்னைக் குறித்து அவள் என்ன சொல்லியிருப்பாள், யாரிடமெல்லாம் சொல்லியிருப்பாள் அதை அவர்களும் எவ்வாறாக நம்பினார்களோ, எவ்வளவு காலமாய் இது நிகழ்ந்ததோ என்று எண்ணி, வியப்பில் ஆழ்ந்தேன்.

சமச்சீர்மை, ஞானம், அன்பு என்பவை வேதத்தில் திறவுகோல் வார்த்தைகளாக உள்ளவை. இவ்விதத் தகுதிகளை உபயோகிப்பதின் மூலம் உங்கள் முன்னேற்றத்தை முடுக்கி விடலாம்.

ஞானத்திலும் அன்பினாலும் நிறையப் பெற்றவனே இக்காரியங்களில் நேர்மையாய்ச் செயல்பட முடியும்; தேவனிடத்திலிருந்து நடத்துதலையும் பெற்று, இவ்விதமான சந்தர்ப்பங்களில் சமச்சீர்மையுடன் – சமநோக்குடன் நடந்துகொள்ளவும்முடியும்.

பகுதி இரண்டு

ஆனால் இப்பொழுது நான் விடுதலையோடிருக்கிறேன்

“ஆகையால் குமாரன் உங்களை விடுதலையாக்கினால்
மெய்யாகவே விடுதலையாவீர்கள்”

யோவான் 8:36.

உங்களை பாழக்கினவர்களை மன்னித்தல்

தங்களைத் தவறுதலாக நடத்தியவர்களையும் மன்னித்தல் என்பது அநேகருக்கு முடியாத ஒன்றாகும். இது மேலும் உணர்வு பூர்வ குணமாகுதலுக்கு தடைக்கல்லாகவும் இடையூறாகவும் உள்ளதாகும். மன்னித்தல் என்பதைச் சொல்வது எளிது என்றும் நடைமுறையில் கொண்டுவருவது கடினம் என்பதும். மற்றவர்களால் இவ்விதத் தாக்குதலுக்கு உட்பட்டோருக்கு மாத்திரமே இந்த நிலை புரியும்.

இதுகுறித்து ஈடுபாடு கொள்வதற்கும் இதற்குரிய செயலளவான பதிலையும் பெறக் கார்த்தரிடம் நீண்ட நாட்களாய் ஜெபத்தில் செல வழித்தேன். நான் கார்த்தரிடத்தில் ஜெபித்துப் பெற்றுக்கொண்டதை உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன். முதலாவதாக நான் சொல்லிக் கொள்வது என்னவெனில்,

கசப்பு, கோபம், மன்னியாமை முதலியவைகள் உள்ளத்தில் குடிக்கொண்டிருக்கும்வரை ஒருபோதும், ஒரு ஆரோக்கியமான உணர்வு பூர்வமான குணப்படுதலைப் பெற்றுக்கொள்வது கூடாததாகும்.

“மன்னியாமைக்குத் தஞ்சம் அளித்தல் என்பது நஞ்சு கலந்த தண்ணீரை தான் குடித்தவனாய் இருந்துகொண்டு பகைவன் சாகவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தலாகும்!” மன்னிக்க முடியாத தன்மை, குடிகொள்ள வைத்திருப்பவரை மிகவும் கசப்புள்ளவர்களாக்கும். உள்ளத்தில் கசப்பை வைத்துக்கொண்டு இனியவராய் (நல்லவராய்) காணப்படுதல் என்பது அசாத்தியமே!

நீங்கள் தவறுதலாக நடத்தப்பட்டதின் பாதிப்பால் உழன்று கொண்டிருப்பீர்களானால், உங்களுக்கு அதிலிருந்து மீள்வதற்கு வழியும் இருக்கிறது. அந்தத் துன்பமாகிய பிரச்சனையை உங்களால் கசப்புள்ள தாக்கவும் முடியும் இனிமையுள்ளதாக்கவும் முடியும். தீர்மானித்தல் உங்களிடம்தான் இருக்கிறது.

புண்படுத்தப்பட்டு, கசப்பான பிரச்சனையால் நிறைந்த ஒருவர் எப்படி இவைகளிலிருந்து விடுதலைப்பெற்று மேன்மையான நன்மையைப் பெறமுடியும்? கர்த்தர் அனுமதிக்காமல் எந்தத்தீங்கும், எவ்விதக் கொடுமையும் உங்களுக்கு நேர்ந்திருக்க முடியாது. அவை உங்களின் நன்மைக்காக அப்படி அனுமதித்திருப்பார். நீங்கள் அவரை விசுவாசித்தால், அவைகளை அவர் உங்களின் நன்மைக்கேதுவாக மாற்றுவார்.

பிழைகளிலிருந்து பெரிய அற்புதங்களைச் செய்ய, தேவன் வல்லவராயிருக்கிறார்!

சாத்தான் உங்களை அழிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளான். எனினும் கர்த்தர் உங்களுக்கெதிராய் அவன் செய்வதை நன்மைக் கேதுவாய் மாற்றுகிறார். இதை நீங்கள் விசுவாசிக்கவேண்டும் அல்லாது அவிசுவாசிக்கவேண்டும்.

சங்கீதக்காரனாகிய தாவீது இதைக்குறித்து “நானோ, ஜீவனுள்ளோர் தேசத்திலே கர்த்தருடைய நன்மையைக் காண்பேன் என்று விசுவாசியாதிருந்தால் கெட்டுப் போயிருப்பேன்” (சங்.27:13).

சமீபத்தில் ஒரு பெண்மணியிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. “நீங்கள் உபத்திரவப்படாது இருந்திருப்பீரானால், எனக்கு உதவி செய்திருக்க

முடியாதவர்களாய் இருந்திருப்பீர்கள். மேலும் அவர்கள், இதுகுறித்து தயவு செய்து மிகவும் வருந்தாதீர்கள். கர்த்தர் மற்றவர்களை விடுவிக்க உங்களை உபத்திரவத்திற்குள்ளாக்கியிருக்கிறார் என்பதை மட்டும் நான் அறிவேன்” என்று எழுதியிருந்தார்கள்.

பல வருடங்களுக்கு முன்பே எனக்குத் தருணம் கிடைத்தது. என்னால் கசப்புள்ளவளாய் இருக்கவும், வெறுப்புள்ளவளாய், சுயபச்சாதாபத்துடனும், எனக்குத் தீமையிழைத்தவர்கள் மீது தீராத கோபமுள்ளவளாய் இருக்கவும், அல்லது இவைகள் யாவும் என்னை நல்லவளாய் ஆக்குவதற்கே என்றும், இது தேவன் வகுத்த வழியென்றும், நான் இதில் கடந்து செல்ல வேண்டியதுதான் சிறந்தது என்றும் தெரிந்துகொள்ளும் தருணமும் வாய்த்தவளாயிருந்தேன். கர்த்தருக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன், அவர் தமது கிருபையை அளித்து சாத்தானின் வழியைக்காட்டிலும் அவருடைய வழியினை தெரிந்துகொள்ளவே செய்தார்.

மன்னித்தல் கர்த்தருடைய வழியாயிருக்கிறது. முதன் முதலில் கர்த்தருடன் நடக்க முயன்ற நாளை நினைவு கூருகின்றேன். ஒருநாள் மாலை நான் முழுவதும் அன்பினாலும் முழுதும் கசப்பினாலும் இருக்க முடியாதவளாய்க் காணப்பட்டேன். எனவே நீண்ட நாட்களாய் என்னில் இருந்த வெறுப்புணர்வை அகற்றும்படி கர்த்தரிடம் வேண்டினேன். அப்பொழுது அவர் என்னில் உள்ளத்தின் ஆழத்தை உற்றுநோக்கியவராய் என்னுள் குடிகொண்டிருந்த வெறுப்புணர்வை தங்கு தடையற்ற செயல் உரிமையோடு வெளியேறிடச் செய்தார். இந்த அனுபவத்தைப் பெற்ற பின்பு என் தகப்பனாரை வெறுப்பதை விட்டேன்; பின்பு ஒருபோதும் வெறுப்புக் கொள்ளவில்லை. எனினும் அவர் மீது கோபமடைந்தவளாய் விரும்பாதவளாய் இருந்தேன். அவர் அருகில் வந்தபோது அது எனக்கு மனதுக்கு உறுத்தலாகவே இருந்தது. இந்தவிதக் கசப்பான மனநிலையிலிருந்து முற்றிலும் விடுபட விரும்பினேன். எனினும் அது “எப்படி சாத்தியாகும்” என்ற கேள்வியே என்னுள் இருந்தது.

நான் கர்த்தருடைய வசனத்தைப்படிப்பதிலும் தியானிப்பதிலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஐக்கியத்திலும் நாளுக்குநாள் வளர்ந்தபோது,

கர்த்தர் எனக்கு அநேக காரியங்களைப் போதித்தார். அந்தக்காலங்களில் கர்த்தர் எனக்குப் படிப்பித்தவை குறித்தும் குணப்படுதலில் படிப்படியாய் வளர்ந்த முறையைக் குறித்தும் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளவும் விழைகிறேன்.

உணர்வு பூர்வ குணப்படுதலுக்குரிய படிகள்

முதலில் கர்த்தரின் வழியாய் இருக்கிற மன்னித்தலைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அவர் உங்களின் மீது கட்டாயப்படுத்தத் திணிக்க மாட்டார்.

ஒரு வெற்றியுள்ள வாழ்க்கையைப் பெற்று உணர்வுபூர்வ குணப்படுதலாகிய ஆரோக்கியத்தை முழுதுமாய் அனுபவிக்க விரும்பினால், கர்த்தரின் வழியைத் தெரிந்துகொள்ளுவதே நலம் என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கவேண்டும். அது குறித்து தெளிவாகத் தெரியாவிட்டாலும், அதைப் பின்பற்றி தெரிந்துகொள்ளுங்கள். அதுதானாகவே கிரியை செய்யும்.

அடுத்ததாக, கர்த்தரின் கிருபையைக் குறித்துக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். கிருபை என்பது, நமக்குள் வல்லமையாய் பரிசுத்த ஆவியானவர் பிரவேசித்து, கர்த்தருடைய சித்தத்தை செய்துமுடிக்க உதவி புரிவதாகும்.

இது குறித்து யாக்கோபு, “அவர் அதிகமான கிருபையை (பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையை) அளிக்கிறாரே. ஆதலால் தேவன் பெருமையுள்ளவர்களுக்கு எதிர்த்து நிற்கிறார், தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கு கிருபையை (தொடர்ந்து) அளிக்கிறாரென்று சொல்லியிருக்கிறது.” (யாக்.4:6) என்று கூறுகிறார்.

மன்னித்தலை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம் அல்லது மன்னிக்க முடியாது விரக்தியிலே வீணாக உங்கள் நாட்களைக் கழிக்க முயலலாம், எனினும் உங்கள் முயற்சியினால் சாத்தியமாகாது. கர்த்தரின் கிருபையால் கூடும். சகரியா தீர்க்கதரிசி சொல்வதுபோல, “பலத்தினாலும் அல்ல,

பராக்கிரமத்தினாலும் அல்ல, என்னுடைய ஆவியினாலேயே ஆகும் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்” (சக.4:6).

உங்களுக்கு இன்னல் விளைவித்தவரை நேருக்கு நேராகச் சந்தித்து மன்னிப்பருளி, நீங்கள் நலமடைய வேண்டுமென்பது தேவையல்ல! உண்மையாகச் சொல்வோம் எனில், உங்களைப் பழித்தவர் ஒருவேளை மரித்திருப்பாரேயானால், அவர் இழைத்த தீங்கை மன்னித்து விடுதலை பெறுவது மிக எளிதாகவிருக்கும். மன்னித்தலை தெரிந்து கொண்ட பின்பு, கர்த்தரின் உதவியின்றி - கிருபையின்றி - உங்களால் கூடாததாயின், உங்களுக்கு தீங்கிழைத்த ஒவ்வொருவருக்காகவும் ஜெபித்து விடுதலை பெற முயலுங்கள். இந்த ஜெபத்தை சத்தமாக மீண்டும் சொல்லுங்கள்.

நான் மன்னிக்கிறேன்.... (பெயர்) இதற்காக ... (உங்களுக்கு எது செய்திருப்பினும்) கர்த்தாவே, உமது வழியில் நடக்கத் தெரிந்து கொண்டேன். உம்மை நான் நேசிக்கிறேன். இந்தக்காரியத்தை உம்மீது வைக்கிறேன். என் கவலைகளையெல்லாம் உம்மீது வைக்கிறேன். என்னை மீண்டும் முன்நிலைக்கு கொண்டுவரமுடியும் என்று விசுவாசிக்கிறேன். கர்த்தாவே, உதவிபுரிந்தருளும். நான் அனுபவிக்கும்படி நீர் அனுமதித்த எல்லா காயங்களையும் குணமாக்கியருளும்.

நாம் குற்றமற்றவராய்க் காணப்படுவோம் என்று கர்த்தருடைய வசனத்திலிருந்து மிகுதியாகக் காட்டவுங்கூடும்.

“உனக்கு விரோதமாய் உருவாக்கப்படும் எந்த ஆயுதமும் வாய்க் காதேபோம்; உனக்கு விரோதமாய் நியாயத்தில் எழும்பும் எந்த நாவையும் நீ குற்றப்படுத்துவாய்; இது கர்த்தருடைய ஊழியக்காரரின் சுதந்தரமும், என்னாலுண்டான அவர்களுடைய நீதியுமாயிருக்கிறதென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்” (ஏசா.54:17).

மனம் பதறுகிறவர்களைப் பார்த்து; நீங்கள் பயப்படாதிருங்கள், திடன் கொள்ளுங்கள்; இதோ, உங்கள் தேவன் நீதியைச் சரிக்கட்டவும், உங்கள் தேவன் பதிலளிக்கவும் வருவார்; அவர் வந்து உங்களை இரட்சிப்பார் என்று சொல்லுங்கள் (ஏசா.35:4).

அவர் நீதி செய்கிற கர்த்தர், அதைத் தீவிரமாய்ச் செய்வார். அவரால் மாத்திரமே “சாம்பலுக்குப் பதிலாகச் சிங்காரத்தையும், துயரத்துக்குப் பதிலாக ஆனந்தத் தைலத்தையும், ஒடுங்கின ஆவிக்குப்பதிலாகத் துதியின் உடையையும் கொடுக்கவும் கூடும்” (ஏசா.61:1).

அவரால் மாத்திரமே உங்கள் பகைவராகியிருக்கிற மானிடரோடு ஈடுபடு முடியும்.

வேதம், விசுவாசிகளை யாவரோடும் சமாதானமாயிருக்கவும் கர்த்தரை விசுவாசத்தோடு நோக்கும்படியும் உற்சாகப்படுத்துகிறது.

“பிரியமானவர்களே, பழிவாங்குதல் எனக்குரியது, நானே பதிற் செய்வேன், என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்று எழுதியிருக்கிறபடியால், நீங்கள் பழிவாங்காமல், கோபாக்கினைக்கு இடங்கொடுங்கள்” (ரோம.12:19).

“பழிவாங்குதல் எனக்குரியது, நானே பதிற்செய்வேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்றும், கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்களை நியாயந்தீர்ப்பார் என்றும் சொன்னவர் இன்னாரென்று அறிவோம். ஜீவனுள்ள தேவனுடைய கைகளில் விழுகிறது பயங்கரமாயிருக்குமே” (எபி.10:30-31).

மன்னித்தல் என்னும் விஷயமாக கர்த்தர் என்னுடன் பகிர்ந்த சத்தியங்களில் ஒன்றானது; புண்படுத்தப்பட்ட மக்களே பிறரைப் புண்படுத்துகின்றனர்.

மற்றவர்களால் தவறுதலாக நடத்தப்பட்டவர்களில் அநேகர் புண்படுத்தப்பட்டவராகவே (ஏதோ ஒரு வழியிலாவது) இருப்பார்கள். சுற்றுச்சூழல் நிகழ்வுக்கு கேடு விளைக்கும்படியான சூழ்நிலையில் வளர்க்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் சொந்தக்குடும்பத்திலும் அதை அப்படியே பிரதிபலிப்பவராகக் காணுவார்கள்.

ஏன், என்னுடைய வாழ்க்கையையே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். சமூகச் சீர்கேடு உடைய என் தகப்பனாரால் (சுற்றுச்சூழல் நிகழ்வுக்கு கேடு விளைவிக்கும்) வளர்க்கப்பட்டதால் அதன்படியே என் சொந்தக்

குடும்பத்தில் காண்பிக்கத் தலைப்பட்டவளாயிருந்தேன். அதைவிடுத்து நல்லவளாய் வாழும் வகையைத் தெரிந்திலேன். இப்படிச் சுவனியாது விட்டுவிட்ட ஒன்றைப் பிறகு புரிந்துகொண்டது எனக்கு மிகச்சிறந்த அற்புதமான உதவியாக ஆயிற்று.

புண்படுத்தப்பட்ட மக்களே பிறரைப் புண்படுத்துவார்கள்

என் தகப்பனார் என்னிடம் தகாத முறையில் நடந்து கொண்டது உணர்ச்சியினால் உந்தப்பட்டது என்றோ, அல்லது இவ்வித அடாத செயல்புரிந்ததால் என் வாழ்நாளெல்லாம் பிரச்சனையால் நான் அவதிக்குள்ளாவேன் என்றோ அவர் அறிந்திருப்பார் என்று என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. என் தகப்பனார் எனக்கு இழைத்த கொடுமைக்கு முதலில் நான் எதிர்த்து நின்றபோது, அவருடையச் செயல் இயல்பானது என்பதுபோலவே காணப்பட்டார். மற்ற குடும்பங்களில் காணப்படுவது போன்று “தகாத பால் உறவு முறையை” என் சிறு வயது முதற்கொண்டே என்னில் தொடரலானார். நான் ஐம்பது வயதுள்ளவளாய் ஆனபொழுதுதான், கர்த்தரால் ஏவப்பட்டு - உணர்த்தப்பட்டு என் பெற்றோர்களுடன் நான் அனுபவித்தக் “கொடுமையைக் குறித்துப்” பேசலானேன். உண்மையில் நான் இது குறித்துப் பேசுவதற்கு விரும்ப வில்லையாயினும், கர்த்தர் இதுதான் பேசுவதற்குத் தருணம் என்றதால் அப்படிச் செய்தேன். முதன்முதலில் என் தகப்பனாருக்கு எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தபோது, அவர் அச்செயலுக்காக வருத்தம் தெரிவிக்கவுமில்லை, அதற்குப் பதிலாக இரட்சிக்கப்படாத மற்ற ஜனங்கள் செய்வது போன்று சுயநலத்தால் உணர்வுகளுக்கு வடிகால் தேடிக்கொள்வது போன்றும் நடந்துகொண்டார். என் தகப்பனார் சாதாரணமாய் என்னவெல்லாம் நினைத்தாரோ, அதைச் செய்யவே விழைந்தார். அதன் விளைவைப்பற்றிக் கவலைப்படாமலே என்னிலும் செய்தார், பிறரிடத்தில் செய்வவராயும் காணப்பட்டார்.

இந்தச்செயலைக் குறித்து என் பெற்றோரிடத்தில் சொல்லியபோது, எனது தந்தை வருத்தம் தெரிவிக்கவில்லை. எனினும் அவர்களை நான் மன்னித்தேன். மன்னித்ததால் எனது மன இறுக்கத்திலிருந்து நான் விடுதலையாகி இயல்பாக நடந்துகொள்ள முடிந்தது.

குற்றம் செய்யாதவராய் கோரக்குருசினில் இயேசு இருந்தவேளையில், கொடுமை புரிந்தோருக்காக வேண்டிய மன்றாட்டை நாம், நினைவு கூர வேண்டியுள்ளது.

அப்பொழுது இயேசு, “பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே”, என்றார் (லூக்.23:34).

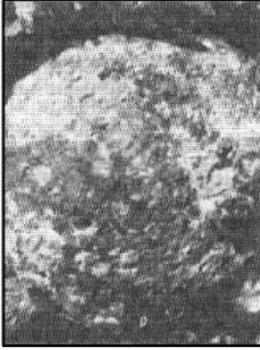
நியாயந்தீர்த்தல் எனிதே. எனினும் வேதம், “நியாயத்தீர்ப்புக்கு முன்பாக இரக்கம் மேன்மை பாராட்டும்” (யாக்.2:13). பழிதூற்றுவோர் அனைவரும் அவர்கள் (யாக்.2:13) பொறுப்பாவதில்லை என்று நான் கூற முற்படுவதில்லை செய்த தவறுகளுக்கு ஏற்ற தண்டனை பெறத்தகுதியானவர்களாய் நாம் இருக்கிறோம் என்று கூறவே விழைகிறேன். இரக்கமானது “ஏன்” என்பதற்கு பின்பு “என்ன” என்பதைப் பார்க்கிறது என்றே கர்த்தர் என்னுடன் பகிர்ந்து கொண்டார்.

தயவும், இரக்கமும் தீமையைக் காண்பதில்லை, மாறாகத் தீய குணங்களையே - இளமைக்காலந்தொட்டுத் தொடர்ந்து காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டியது யாதெனில்; கர்த்தர் பாவியை அல்ல, பாவத்தையே வெறுக்கிறார் என்பதே.

நான் எனது தனித்தன்மையில் அநேக பிரச்சனைகளை உருவாக்கு பவளாக இருந்தேன். அதனால் என்னைப்பலர் நியாயந்தீர்த்து நிராகரித் தனர், எனினும் கர்த்தர் என்னை அறிந்தவராய் இருந்தார். பாவம் பாவந்தான், என் செயல்பாடுகள் பிழையாகவே இருந்தன. எதனால் அப்படி இருக்க ஆயினவோ! அறியேன். ஒரு பெண்ணாய் நான் எனது குழந்தைப்பருவம் முதலாய்த் தொடர்ந்து பதினைந்து ஆண்டுகள் தவறுதலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டவளாய் இருந்தேன். பெரிதான பாதிப்புக்குள்ளானவளாய் இருந்தேன். கர்த்தர் என்மீது இரங்கினார்.

ஏசாயா வரவிருந்ததான மேசியாவைக்குறித்து “அவர் தமது கண் கண்டபடி நியாயந்தீர்க்காமலும், தமது காது கேட்டபடி தீர்ப்புச் செய்யாமலும்... இருப்பார் (ஏசா.11:3) என்று சொன்னார்.

நான் போதிக்கும் வேளையில் மக்களுக்கு கோள வடிவிலுள்ள கற்பாறையைக் காட்டுவேன். அது வெளித்தோற்றத்தின்படி மிகக் கடினமாகவும், மேற்பகுதி கடின ஓடு போன்று பெயர்ந்து அருவருப் பாகவும் இருக்கும். ஆனால் அதன் உட்பகுதியில் மிக நேர்த்தியான நீலவண்ண ஒளிகொடுக்கும் விலையேறப்பெற்ற சுகந்தி எனும் கற்களின் படிசங்களும் அடங்கியிருக்கும்.

வெளிப்புறத்தை மட்டும் பார்ப்பார் உட்புறத்தில் இருக்கின்ற விந்தைமிகு வனப்பு யாவையும் காணக்கூடுமோ? அவ்வண்ண மாகவேதான் மக்கள் யாவரும் காணப்படுகின்றனர். நமது உள்ளத்தின் ஆழத்தில் இருப்பதைக் கர்த்தர் காண்கிறார். அதில் அடங்கியிருக்கும் சாத்தியக்கூறுகளையே அவர் காண்கிறார். ஆவிக்குள் இருப்பதை நோக்குகிறார்.

வெளித்தோற்றத்தையே புறக்கண்களால் அனைவரும் பார்க்கக் கூடியவர்களாயிருக்கிறோம். கர்த்தரால் நடத்தப்பட்டால் மாத்திரமே புறக்கண்களால் காணமுடியாதவைகளையும் அதற்கப்பால் உள்ளவை களையும் காணக்கூடியவர்களாவோம். இல்லையெனில் நாம் மற்றவர் களை நியாயந்தீர்க்கிறவர்களாய் இருப்போம்.

“புண்படுத்தப்பட்ட மக்களே பிறரை புண்படுத்துகின்றனர்” என்பதை நினைவிற்கொள்வோமாக!

உங்கள் சத்துருவை ஆசீர்வதித்தல்

நம்மைத் துன்புறுத்துவோருக்கு நாம் செய்ய வேண்டுவதை இயேசு தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்:

“உங்களை நிந்திக்கிறவர்களுக்காகவும் உங்களைத் துன்பப் படுத்துகிறவர்களுக்காகவும் ஜெபம் பண்ணுங்கள்” (மத்.5:44).

“உங்களைச் சபிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள்; உங்களை நிந்திக்கிறவர்களுக்காக ஜெபம் பண்ணுங்கள். உன்னை ஒரு கன்னத்தில் அறைகிறவனுக்கு மறுகன்னத்தையும் கொடு; உன் அங்கியை எடுத்துக் கொள்ளுகிறவனுக்கு உன் வஸ்திரத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளத் தடைபண்ணாதே.” (லூக்.6:28,29).

உங்களைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள்; ஆசீர்வதிக்க வேண்டியதேயன்றிச் சபியாதிருங்கள் (ரோம.12:14) என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும் விகவாசிகளுக்குப் புத்திமதியாய்ச் சொல்லுகிறார்.

நான் என் ஊழியத்தில், ஜனங்கள் தங்களின் சத்துருக்களை மன்னிக்கும்படி ஒரு நல்ல இருதயத்தோடு இருந்தவர்களாக இருப்பினும்

அதைச் செயலில் நடைமுறைப்படுத்த இயலாதவர்களாகவே காணப்பட்டனர். இது குறித்து கர்த்தரிடம் ஜெபித்தேன். கர்த்தரும் இது குறித்து எனக்கு தெரியப்படுத்தியது யாதெனில் :

“என்னுடைய ஜனங்கள் சத்துருக்களை மன்னிக்க விரும்புகின்றனர் தான், எனினும் அவர்கள் மன்னித்தலைக் குறித்த வேத வசனத்திற்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர்” என்பதே. மேலும் கர்த்தர் சத்துருக்களை ஆசீர்வதித்தல் குறித்து அநேக வசனங்களையும் காட்டியருளினார்.

அநேகர் தங்கள் சத்துருக்களை மன்னிப்பதாகச் சொல்லுகின்றனர், ஆயினும் அவர்களுக்காக (தங்களைத் துன்புறுத்தியோருக்கு) ஜெபிப்பதில்லை. நமக்கு இன்னல் புரிந்தோருக்கு ஜெபம் பண்ணும்போது, அவர்களின் மனந்திரும்புதலுக்கு, வழிகோலுவதாக அமையும்; அவர்களின் தீச்செயலுக்கு மனஸ்தாபமும் கொள்ளச்செய்யும். அப்படியாய் நாம் அவர்களுக்குச் செய்யாதிருக்கையில், அவர்கள் அவ்விதமான வஞ்சனையிலேயேதான் கிடந்துழல்வர்.

உங்களைத் துன்பப்படுத்துவோருக்கு, தீமையாய்ப் பழிசாட்டுவோருக்கு, பரியாசம் செய்வோருக்கு, ஜெபம் செய்யுங்கள் ஆசீர்வதிக் கவும் செய்யுங்கள். குறிப்பாக அவர்கள் செய்யும் தொழிலில் ஆசீர்வாதம் காணும்படியாக அல்ல, தனிப்பட்ட நபராய் ஆசீர்வதமுள்ளவராய் காணப்படவே ஜெபியுங்கள்.

இயேசுகிறிஸ்துவை அறியாமல் இருப்பவர், சத்துருக்களை ஆசீர்வதிப்பது என்பது முடியாத காரியமே. துன்பப்பட்டவராய் இருந்து கொண்டு துன்புறுத்தியவருக்காக ஜெபம் பண்ணும்போது,

“நீ தீமையினாலே வெல்லப்படாமல், தீமையை நன்மையினாலே வெல்லு” (ரோம.12:21) என்றுள்ள கட்டளையை நடைமுறைப்படுத்து பவராகக் காணப்படுவீர்கள்.

நியாயந்தீர்க்காது இரக்கங்காட்டுவதற்கு கர்த்தரிடம் ஜெபித்துக் கொள்ளுங்கள். இரக்கத்தை விதைப்பீர்களானால் இரக்கத்தை அறுவடை செய்வீர்கள்.

“மனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே அறுப்பான்” (கலா.6:7) என்றுள்ளதை நினைவுகூருங்கள்.

மன்னித்தலில், ஆசீர்வதிப்பதே அல்லாமல் சபியாதிருத்தல் என்பது மிக முக்கியமான அம்சமாக இருக்கிறது. ஆசீர்வதித்தல் என்பதை விரித்துரைப்போமானால் “நலமானதைப் பேசுதல்” என்று பொருள்படும். சபித்தல் என்பதை விரிவாகச் சொல்வோமானால் தீமையைப் பேசுதல்” என்று பொருள்படும்.

நாவும் மற்றும் மன்னித்தலும்

நீங்கள் மோசமாக நடத்தப்பட்டிருந்தால், உங்களுக்கு அப்படிச் செய்தவரைக் குறித்துப் பேசாதிருப்பது முடியாத காரியமே!

கர்த்தரால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தின் நோக்கத்தை குறித்துப் பேசுகையில், இவ்விதமான நிலைப்பாடுகள் குறித்துப் பகிர்ந்து கொள்வதும் மிக அவசியமே. குணப்படுதல் பெறுவதற்கு, நல்லுணர்வுடன் ஜெபம் செய்வதற்கு, மற்றவர்களால் என்னென்ன துன்பங்களெல்லாம் அனுபவித்துள்ளோம் என்பதைச் சொல்வது அவசியம்தான். எனினும் அது குறித்து, துர்ச்செய்தியோ, குறைகூறுதலோ செய்வது என்பது கர்த்தருடைய வசனத்திற்கு எதிரானதாக உள்ளதாகும். “பரியாசம் செய்யாதிருங்கள். அவதூறு செய்யாதிருங்கள் அல்லது புறங்கூறா திருங்கள்” என்றே வேதம் நமக்குப் போதிக்கிறது.

“குற்றத்தை மூடுகிறவன் சிநேகத்தை நாடுகிறான்; கேட்டதைச் சொல்லுகிறவன் பிராண சிநேகிதரையும் பிரித்து விடுகிறான்” (நீதி.17:9) என்று நீதிமொழிகளிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

நமது உபத்திரவத்திலிருந்து விடுதலை பெற, குணமடைய விசுவாசிக்கிறோம்; எனினும் இராஜரீகப் பிரமாணமாயுள்ள “அன்புக்குக்” கீழ்ப்படியாது போகிறோம். கலா.5:6 இல் “அன்பினால் கிரியை செய்கிற விசுவாசமே உதவும்” – என்றுள்ளதைக் கண்டு தெளிவடைவோமாக!

இது குறித்து அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவும்: “எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒருவரினொருவர் ஊக்கமான அன்புள்ளவர்களாயிருங்கள்; அன்பு திரளான பாவங்களை மூடும்.” என்று வலியுறுத்துகிறார் (1 பேதுரு 4:8).

நமக்கு நேரிட்டத்துன்பங்கள் துயரங்கள் குறித்து கார்த்தரிடத்தில் சொல்லலாம், அவசியப்பட்டால் தெரிவிக்க வேண்டியவர்களுக்கு மட்டும் தெரியப்படுத்தலாம். நாம் நமக்கு துன்பம் இழைத்தோரை மன்னிக்கவும் அவர் செய்த துன்ப உறுத்தலிலிருந்து குணமடையவும் விரும்பினால் நமக்கு இளைக்கப்பட்ட வன்கொடுமை, வன்பழி, வன்செயல் குறித்தோ அதைச் செய்தவர்களைக் குறித்தோ வீணாய்ப் பேசாதிருப்போமாக :

“ஏனெனில், “மனுஷர் பேசும் வீணான வார்த்தைகள் யாவையும் குறித்து நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே கணக்கொப்புவிக்க வேண்டும்” என்று இயேசு மொழிந்திருக்கிறாரே (மத்.12:36).

தேவனுடைய தீர்மானத்தைக் குறித்த நோக்கமேயில்லாது, வேறு எந்த விதத்திலும் நமது பிரச்சினை குறித்துப்பேசாது, தேவனிடத்தில் விகவாசத்தோடு விட்டுவிட்டு அமைதியோடு இருப்போமாக. தேவனும் அவர் வசனத்துக்கு கீழ்ப்படிவதைக் கண்டு வெளியரங்கமாய் (பிரதி பலனாய்) நம்மைக் கனப்படுத்தவும் செய்வார்.

ஒரு பெண்மணியைக் குறித்த விஷயத்தை நான் நினைவுக்குக் கொண்டுவரட்டும். அந்த பெண்மணியின் கணவர், அப்பெண்ணின் சிநேகிதிவுடன் முப்பது ஆண்டுகளாகத் தொடர்பு வைத்திருந்ததின் நிமித்தம் ஒரு நாளில் திடீரென அப்பெண்ணின் சிநேகிதி, குடும்பத்தின் சேமிப்பு யாவையும் எடுத்துக்கொண்டுச் சென்றுவிட்டார். இது ஒரு கிறிஸ்தவக் குடும்பமே, உண்மையில் இந்நிகழ்ச்சியில் பிறர்மனை நயத்தல் என்றும் கூடா ஒழுக்கமாகிய விபச்சாரம் நிகழ்ந்துள்ளது. இது மற்ற கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியிலும் பெரும் அதிர்ச்சியை விளைவித்தது.

கணவனால் கைவிடப்பட்டதான அப்பெண்மணி, முதலில் இதை இயற்கைக்குப் புறம்பானது அல்ல என்று வாளாவிருந்து விட்டதின் விளைவால் தற்சமயம் இது குறித்து காண்பவரிடமெல்லாம் சொல்லிக் கொள்பவளானாள்.

மூன்று ஆண்டுகளுக்குப்பின்பு அவளின் கணவனிடமிருந்தும் விவாக முறிவையும் பெறலானாள். அவள் கணவனும் அப்பெண்ணை முறைப்படி மணந்தவருமானார். பின்பு இம்மாது ஒரு நல்ல மனிதனை திருமணமும் செய்து கொண்டாள், அவளுக்கு வாய்ந்த கணவரும் அவளுக்கு நன்மை பயப்பவராகக் காணப்பட்டார். எனினும் அப்பெண்மணி தனக்கு தன் முந்தைய கணவனால் இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளை மன்னிக்கவும் விரும்பினாள். அது அவளால் கூடாமையாய் காணப்பட்டது.

நான் இது குறித்துப் பேசிய “நமது நாவும் வார்த்தைகளின் வல்லமையும்” என்ற ஒலி நாடாவைக் கேட்டு, அதில் சொல்லப்பட்ட சத்தியத்தையும் அறியலானாள். எனினும் அவள் அந்த உறுத்தலிலிருந்து விடுபட முடியாதவளானாள். ஏனெனில் எப்பொழுதும் அவளுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பைக் குறித்தே பேசிக்கொண்டிருப்பவளாய்க் காணப்பட்டாள். இப்படியாய்த் தனக்கு நிகழ்ந்தவைகளே கூறியதின் மூலம் பழைய நிகழ்வுகளை மீண்டும் நினைவுக்குக் கொண்டுவரலானாள்.

காயப்பட்ட உள்ளம் குணப்படுவதற்கு ஜெபிக்கிற சிலரைக் குறித்து தேவன் எனக்கு தரிசனத்தில் காட்டினார். “என்னைப் காயப்படுத்தியவர்களை நான் மன்னிக்கிறேன்” என்று மனப்பூர்வமாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது தேவன் கிரியை செய்ய ஆரம்பிக்கிறார். குணப்படுத்தல் ஆரம்பிக்கிறது. ஆனால் தேவன் அதை முற்றுமாகக் குணப்படுவதை அனுமதிப்பதற்குப் பொறுமையில்லை. எப்படியெனில் ஆறிக்கொண்டிருக்கும் காயத்தை தாங்களே நோண்டித் திறந்துவிடுகின்றனர். சரீரப்பிரகாரமான காயம் ஆற ஆரம்பிக்கும்போது பொடுகு தோன்றும், அதைச் சொரிந்து, தொடர்ந்து பிய்த்துக் கொண்டிருந்தால் காயம் ஒருபோதும் ஆறவே ஆறாது. ஒரு வேளை அது சீழ்ப்பிடித்து பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கும். இதுபோலத்தான் உணர்வுபூர்வமான காயத் திற்கும் நிகழுகிறது.

பாதிப்பைக் குறித்துச் சொல்வதும் பாதிப்புகுள்ளாக்கினவரை பேசுவதும் காயம் ஆறிவரத்தோன்றிய “பொடுகினை” சொறிந்து பிய்ப்பது போன்றதாக உள்ளது. இப்படிச் செய்வது தொடர்ந்து காயத்தை

ஆறாதபடிச் செய்வதாகும், (பொடுகினைப் பிய்த்தெரிவதைப் போன்றது) மீண்டும் இரத்தம் கசிந்திடச் செய்வதற்கும் வழிவகுக்கும்.

“நாவடக்கமே” மன்னித்தலில் கடைப்பிடிக்க வேண்டியுள்ள முக்கியமான காரணமாகக் கர்த்தர் காட்டினார். மாம்சமானது எப்பொழுதும் அதனுடைய இயல்பான பண்பின்படி தனக்கு இழைக்கப் பட்ட அநீதியை சொல்லிக்கொண்டு இருப்பதையே விரும்பும். எனினும் குற்றத்தை மூடுதலானது அதனுடைய நல்ல பலனைக்கொண்டு வருவதாகவும் உள்ளது.

உங்கள் பிரச்சனை குறித்து ஆலோசனையோ, ஜெபமோ அல்லது வேறு நோக்கமோ தொடர்பாக நீங்கள் பேச விரும்பினால், நீங்கள் அதை நேர்மறைத் (Positive) தன்மையுடன் அணுகுங்கள்.

உதாரணமாக எது தெய்வீகத்திற்கொப்பான அணுகுமுறை, எது அதற்கு மாறானது என்று சிந்தித்தப்பாருங்கள்.

“பாலியல் ரீதியாக தொடர்ந்து பதினைந்து ஆண்டுகளாய், எனக்கு என் தந்தை தொல்லைக் கொடுத்தார். என் தாய் இதை அறிந்திருந்தும், இது குறித்து எனக்கு யாதொன்றும் செய்யவே இல்லை.”

(அல்லது)

பதினைந்து ஆண்டுகளாய் எனக்கு என் தந்தை தொல்லை கொடுத்தார். கர்த்தர் என்னைக் குணமாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார். நான் என் தந்தைக்காக ஜெபிக்கிறேன். சாத்தானின் தீய வல்லமையால் நடத்தப்பட்டு அப்படிச் செய்துவிட்டார். என் தாய் எனக்கு நிகழ்ந்தவைகளை அறிந்தவளாய் இருந்தார்கள் எனினும் வாதத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்ததால், எனக்கு இவ்விஷயத்தில் உதவக்கூடாமற் போயிற்று. ஒருவேளை இந்தச் சூழலை எப்படி எதிர்கொள்வது என்று தெரியாததால், தலையிட்டுத் தவிர்க்க முடியாமலும் போயிருப்பார்கள்”

இரண்டாவதாகச் சொல்லப்பட்ட உதாரணத்தின் அணுகுமுறை நல்லது என்று ஏற்றுக்கொள்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில வார்த்தைகள் நம்முடைய அறிக்கையின் தன்மையையே மாற்றும் வல்லமையுள்ளது.

நினைவிலும் இதை இருத்துங்கள் : “மேலான நன்மை வேண்டின் கசப்பினை கைவிடுவீர்”

உங்களுக்குள் கசப்பு இருக்குமாயின், அது உங்கள் உரையாடலிலேயே காட்டிவிடும். நீங்கள் பேசும் பேச்சும், கூறும் வார்த்தைகளும் உங்களை முற்றிலும் வெளிப்படுத்தும்.

“இருதயத்தின் நிறைவினால் வாய் பேசும்” (மத்தேயு 12:34) என்று இயேசுவும் மொழிந்துள்ளார்.

ஒரு பிரச்சனையை நீங்கள் மேற்கொள்ள விரும்பினால் முதலாவதாக அதைக்குறித்துப் பேசுவதை நிறுத்துங்கள். ஏனெனில் உங்கள் பேச்சு உங்கள் சிந்தையைக் கெடுக்கிறது. உங்கள் சிந்தை உங்கள் வாயின் வார்த்தைகளைக் கெடுக்கிறது. அந்தப் பிரச்சனையைக் குறித்த சிந்தனையை நீங்கள் நிறுத்தாதவரை அதைக் குறித்தப் பேச்சை உங்களால் நிறுத்த முடியாது. நீங்கள் பேசிக்கொண்டேயிருப்பீர்களானால் அதை உங்கள் சிந்தையை விட்டு அகற்றவே முடியாது.

நீங்கள் எதைச் செய்யமுடியும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். உங்களால் செய்ய முடியாததைச் செய்ய தேவன் உங்களுக்கு உதவி செய்வார். உங்களால் முடிந்த மேன்மையானதைச் செய்யுங்கள். தேவனில் முற்றிலும் அண்டிக்கொள்ளுங்கள். மீதியானதை தேவன் செய்வார்.

முழுவதுமாக நாவை உங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு சில காலமாகும். பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்களை என்ன செய்யச் சொல்லி ஏவுகிறாரோ அதன்படிச் செய்யக் கீழ்ப்படியுங்கள். அவர் மூலம் உணர்த்தப்பட்டு அமைதியாக இருக்கவும் கீழ்ப்படியவும் கற்றுக்கொள்வீர்களானால், எளிதாக எதையும் செய்யவர்கள் ஆவீர்கள்.

இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் சாத்தான் உங்களை சோதிக்க முற்படுவான்; எச்சரிக்கையோடு நடந்து கொள்ளுங்கள். வார்த்தையில் இருக்கும் வல்லமையை அவன் அறிவான். வார்த்தை வல்லமையின் கொள்கலம், “நாவானது சாத்தானின் போராயுதமாகவும் அவனை

எதிர்க்கும்படியான கூராயுதமாகவும் உள்ளது.” எனவே நீங்கள் பேசும் போது வார்த்தையை தெரிந்தெடுத்துப் பேசுங்கள். சாத்தான், நீங்கள் பேசுகின்ற வார்த்தைகளுக்கு நேர்த்தியான பொருள் கொடுத்து, நண்பர்களையும் முரண்படச் செய்துவிடுவான். ஞானத்துடனும் பகுத்தறிவுடனும் பேசக்கற்றுக்கொள்ளுங்கள். பொடுகு தோன்றிய காயத்தை சொரிந்து, சதையைப் பிய்த்து, இரத்தத்தை மீண்டும் வழியும்படிச் செய்யாதீர்கள்.

உங்கள் உணர்வுகளை மாற்ற தேவனில் நம்பிக்கையாயிருங்கள்

குணமாகுதலின் செயல்பாட்டிலும், மன்னித்தலின் காரியத்திலும் நமது உணர்வுகள் பெரும்பங்கை வகிக்கின்றது. தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும் என்ற உங்கள் தீர்மானத்திற்கு முன்பு நீண்ட காலமாகவே நீங்கள் எடுக்கும் எந்த சரியான தீர்மானத்திலும் உங்கள் உணர்வுகளில் எந்தவிதி வேறுபாடும் ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் இப்பொழுது நீங்கள் எடுத்திருக்கும் தீர்மானத்தில் நல்லுணர்வை பெற்றுக் கொண்டதுமல்லாமல் அதில் முன்னேறிச் செல்வதற்கு விசுவாசம் அவசியமாகிறது.

“நீங்கள் செய்ய வேண்டியதை நீங்கள் செய்து விட்டீர்கள்; இப்பொழுது கர்த்தர், தாம் செய்யவிருப்பதற்காகக் காத்திருக்கிறீர்கள். அவருடைய பங்கு உங்கள் உணர்வுகளைக் குணப்படுத்தல் என்பதே நல்லுணர்வு கொள்வதேயல்லாது புண்படுத்தலுக்கல்ல. உங்களுக்கு ஊறு விளைவித்த நபரிடம், நீங்கள் கொண்டுள்ள “உணர்வு உறுத்தல்களை” மாற்றுவதற்கு கர்த்தர் ஒருவரே வல்லவராயிருக்கிறார். உள்ளான குணப்படுத்தலை கர்த்தர் மாத்திரமே செய்ய முடியும். ஏனெனில் அவரே (கர்த்தரே) பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையாய் உங்களுள் இருக்கிறவர் (நீங்கள் மீண்டும் பிறந்தவராயின்) அதனால் அவர் ஒருவரால்தான் உங்கள் உள்ளான மனுஷனைக் குணப்படுத்த முடியும்.

கர்த்தர் குணமாகக் காத்திருக்க செய்கிறது ஏன்? காத்திருப்பது தான் ஒரு கஷ்டமான செயல். எவ்வளவாகக் காத்திருக்கிறோம் என்பது தான் நாம் எவ்வளவாய் அவரை விசுவாசிக்கிறோம் என்பதை வெளிப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. எபி.6:11 இல் கூறப்பட்டுள்ளது, கர்த்தரின் வாக்குத்தத்தமான ஆசீர்வாதங்களை விசுவாசத்தினாலும் நீடிய பொறுமையினாலும் சுதந்திரத்துக் கொள்ளப்படுவதாக உள்ளது என்று காண்கிறோம். கலா.5:5 ஆம் வசனத்திலும் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இது குறித்து:

“நாங்களோ நீதிகடைக்குமென்று ஆவியைக் கொண்டு விசுவாசத்தினால் நம்பிக்கையோடே காத்திருக்கிறோம்” என்று கூறுகிறார்.

நாம் மாமிசத்தைப் பின்பற்றுவோமானால், பிரதிபலன் பெறுவதற்கு நாம் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. இயல்பான மனித வழிகளில் நம்மைப் காயப்படுத்தியோரின் காரியங்களைக் கையாளுவோமானால் அதினால் எந்த நற்பயனும் வராது. ஆனால் கர்த்தருடைய வழியோ செயல்படுகிறதாக இருக்கும். தானியத்தை விதைப்போமானால் அறுவடையைப் பெற்றுக் கொள்ள பொறுமையோடு காத்திருந்து பெற்றுக்கொள்ளும் நியதியின்படி கர்த்தர் கிரியை செய்வார். ஏனெனில் விதைக்கிறவன் அதன் நற்பலனைப் பெற்றுக் கொள்வான்.

கீழ்க்கண்ட அவருடைய திட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நல்ல விதைகளை விதையுங்கள்.

- கர்த்தரின் மன்னிப்பைப் பெறுதல் (உங்களை நீங்களே நேசித்தல்)
- உங்களைக் காயப்படுத்தியவரை மன்னித்து அவர்களோடு நல்லுணர்வோடு இருப்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுதல்.
- உங்கள் சத்துருக்களுக்காக ஜெபம் செய்தல்
- உங்களைத் துன்புறுத்தியோரை ஆசீர்வதித்தல்
- உங்கள் உணர்வுகளை கர்த்தர் குணமாக்குகிறார் என்று விசுவாசித்தல்
- காத்திருத்தல்

ஆவிக்குரிய உலகத்தில் காத்திருத்தல் என்பது யுத்தத்தில் ஜெயம் பெறுதல் போன்றது.

கர்த்தர் மேல் கண்களைப் பதித்து காத்திருப்போமானால் பிரச் சினைக்குக் காரணமான சாத்தானின் சேனைகளுக்கு நெருக்கடியை உண்டு பண்ணுகிறோம். அவனையும் அவன் சேனைகளையும் இதுவரை வெற்றிக் கொண்ட நிலையிலிருந்து பின்னிட்டு ஓடும்படிச் செய்கிறோம். கர்த்தர் மேல் உங்கள் கண்களைப் பறிக்கும்போது, அவர் சத்துருவின் சேனைகளை உங்களுடைய எல்லையிலிருந்து இல்லாமற் போகும்படிச் செய்கிறார்.

“உன்னதமானவரின் மறைவிலிருக்கிறவன் சர்வ வல்லவருடைய நிழலில் தங்குவான் (சத்துரு எதிர்கொள்ளமுடியாத வல்லமையுடையவர்). நான் கர்த்தரை நோக்கி, நீர் என் அடைக்கலம், என் கோட்டை, என் தேவன், நான் நம்பியிருக்கிறவர் என்று சொல்லுவேன்” (சங்.91:1,2).

சங்கீதம் 91 ஐ முழுதும் வாசிப்பீர்களானால், சத்துருவானவன் உங்களை மேற்கொள்ளமுடியாதபடி கூறப்பட்டுள்ள, கர்த்தரின் வாக்குத்தத்தங்களை தெரிந்து கொள்ளுவீர்கள்.

சங்கீதம் 91 க்கு விளக்கவுரை வோதகமத்தில் அடிக்குறிப்பில் (Amplified Bible):

“இந்த முழு சங்கீதத்தின் மேன்மையான வாக்குத்தத்தங்கள் யாவும் முதல் இரண்டு வசனங்களை நாம் கைக்கொள்வதில்தான் அடங்கியிருக்கிறது. அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக் கொள்வது நிபந்தனைக்கு உட்பட்டதே. வேறுவிதமாகச் சொன்னால் உன்னதமானவரின் மறைவில் தங்கியிருந்து அவரையே அடைக்கலமாகவும் கோட்டையாகவும், நம்பியிருக்கிறவரையும் அறிக்கை செய்கிறவர்களாயிருக்கிறவர்களுக்கே அந்த ஆசீர்வாதங்கள் வாய்க்கும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

நான் சொல்ல விரும்புவதை விளக்கமாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு நான் அனுபவித்த சில சம்பவங்களைக் குறித்து இங்கு நான் சொல்லுகிறேன். நான் மிகவும் நேசித்த, நம்பின, பல சூழ்நிலைகளில் எனக்கு உதவிபுரிந்த,

எனது தோழி என்னை வெகுவாகக் காயப்படுத்தினார். பொய் வதந்தி எங்கும் பரப்பட்டுவிட்டது; அது எனக்கு மிகக் கடும்துயரத்தையும் தந்தது. இதுகுறித்து வீணாக என்மீது குற்றம் சுமத்தப்பட்டவளானேன். இதற்குக் காரணமாக இருந்த அப்பெண்மணி இக்காரியங்கள்யாவும் நன்கு அறிந்தவளே. என்னுடைய ஊழியத்தில் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை நிகழ்ந்ததேயில்லை. ஏனெனில் இது என்னுடன் பணிபுரிந்த உடன் ஊழியரால் உண்டானதினால் மிகவும் பாதிப்பை உண்டு பண்ணிற்று. ஒரு நாள் அவளை மன்னிக்கவேண்டும் அல்லவென்றால் அக்காரியம் என் ஊழியத்தை கெடுத்துவிடும். எனவே, இதற்குப் பரிகார மாக, முன்பு நான் கூறிய ஆறு அம்ச வழிமுறைகளின்படி செயல்படுத்த முயன்றேன். முதல்படியானது... மன்னித்தலை தெரிந்து கொள்ளுதல் என்பது மிகவும் கடினமாகவிருந்தது. அடுத்து மன்னிப்புக்காக மன்றாட்டு, அதுவும் கடினமாகவே இருந்தது.

மூன்றாவதாக, அந்த அம்மணிக்காக ஜெபிக்கத் தலைப்பட்டது. அது முன்னதைக்காட்டிலும் கடினமாகவே காணப்பட்டது. எனினும் நான்காவது படியான அவளுக்காக ஜெபிப்பது; அம்மாதைக் குறித்துப் பேசாதிருப்பது. இதுவோ எல்லாவற்றைக்காட்டிலும் மிகவும் கடினமாகத் தென்பட்டது. இது மெய்யாகவே நான் எதுவும் செய்யாதிருந்தும் அதற்குமாறாக நிகழ்ப்பெற்றதாக இருந்தபடியாலும், என்னை ஒரு இக்கட்டான சூழலுக்குத் தள்ளினமையாலும் மிகவும் கடினமாகவே இருந்தது. முடிவாக அம்மாது பிசாசினால் வஞ்சிக்கப்பட்டு, கர்த்தருக்கு கீழ்ப்படிவது போன்று அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து இதை எனக்குச் செய்தாள் என்று தெரிந்துகொண்டேன். நான் ஐந்தாவது படியின்படி : என்னுடைய உணர்வுகள் குணமடையவேண்டி கர்த்தர் குணமாக்கிட விகவாசத்துடன் இருந்தேன். எனினும் அவள் மீது கொண்ட என் உணர்வுகளில் எவ்வித மாற்றமும் நிகழவில்லை. ஆறாவது நிலையாக கர்த்தருக்குக் காத்திருத் தலைப் பிரயோகித்தேன். இருந்தாலும் இதைக் கடைபிடிக்க மிகவும் கடினமாகவேயிருந்தது. ஏனெனில் அவளைச் சுற்றியே நான் எப்போதும் இருக்க வேண்டியிருந்தது. அவள் அச்செயலுக்காக ஒருபோதும் வருந்தியதாகத் தெரியவில்லை; அதுமட்டுமல்லாமல் அவள் ஒரு குற்றமும் செய்யாதவள் போலவும் நடந்து கொண்டாள். சிலவேளைகளில், நான்

தான் அவளைக் காயப்படுத்தியது போல எண்ணிக்கொண்டும் அதனால் தான் அவள் முன்னால் நிற்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளதாகவும் எண்ணம் கொண்டவளானேன். கர்த்தரிடம் சொன்னேன், நான் செய்ய வேண்டியதைச் செய்துவிட்டேன். நான் உம்மை விசுவாசிக்கிறேன், என்னுடைய உணர்வுகளை மாற்றுவிர் என்றும் தெரிவித்தேன். இந்த செயல்முறை கிரியை செய்வதைத் “நீ உன் நிலையில் உறுதியோடு இரு, பிடியைத் தளர்த்தாதே” என்று உறுதியோடு நிற்கக் கற்றுக்கொண்டேன்.

இப்படியாக ஆறுமாதங்கள் கடந்தன. சிலவேளைகளில் அவளைப் பார்த்தபோது, கண்டனம் தெரிவித்துவிட்டு என் முகத்தில் இனி விழிக்காதே, இத்தோடு நிறுத்திக்கொள் என்று சொல்லிவிடவும் விழைத்தேன். என்னால் முடிந்த அளவு என்னை அடக்கிக் கொண்டு, கர்த்தாவே, எனக்கு இவ்விஷயத்தில் அமைதியாயிருக்க உதவிபுரியும் என்று வேண்டினேன். இந்த ஆறு மாதங்களில் பல வழிமுறைகளைக் கையாண்டேன். சில வேளைகளில் நான் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிகம் தெரிந்தவனைப் போலவும் எண்ணினேன்.

ஒரு ஞாயிறு ஆராதனை வேளையில், கர்த்தர் அவளிடம் செல்லும்படி ஏவினார். அவளிடம் சென்று அவளைத் தழுவிக்கொண்டு, நான் உன்னை நேசிக்கிறேன் என்று சொல், என்றார். நேர்மையுடன் சொல்வேனாயின் நான், என் மாம்சமும் கெஞ்சும்படியாய் ஆ! கர்த்தாவே அது ஒருபோதும் முடியாது, உண்மையாகவே, நீர் என்னை அவளிடம் போகச் சொல்ல மாட்டீர், அவள்தானே என்னிடம் வரவேண்டியவள். நான் அவளிடம் செல்வேனாயின், நான் தவறிழைத்த தாகவன்றோ அவள் எண்ணிக்கொள்ள நேரிடும்? அப்படி வேண்டாம் கர்த்தாவே என்றேன்.

அவளே என்னிடம் வந்து மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டுமென்று விரும்பினேன்; இப்படியாய் இந்த நெருக்கடி அவளிடம் போகட்டும் என்பவளாய் உணர்ந்தேன். பரிசுத்த ஆவியானவர் பிதாவாகிய தேவன் எனக்காக வைத்துள்ள ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி என்னை வழிநடத்தினார். அநேக வேளைகளில் தேவன், எவை நம்மை ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொள்ளும்படி வழிநடத்தும்? என்று காட்ட முயல்கிறார்; நாமோ அந்த ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதற்கு முரட்டாட்டம் காண்பிக்கிறோம் (முரண்டு பிடிக்கிறோம்).

எனது சரீரத்தில் ஏற்பட்ட எல்லா வெறுப்பையும் விடுத்து, கார்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, முடிவாக அவளை நோக்கிப் புறப்பட்டேன்; நான் அவளை நோக்கி நடந்துகொண்டிருந்தபோல், அவளும் என்னை நோக்கி வந்தவளாய் இருந்தாள். வெளிப்படையாகவே கார்த்தர் அவளிடம் பேசியிருப்பார்.

இருவரும் நெருங்கியதும், உடன்தானே நான் அவளைத் தழுவிக்கொண்டேன். “நான் உன்னை நேசிக்கிறேன்” என்றும் சொன்னேன். அவ்வாறே அவளும் செய்தாள். அது அவ்வாறு ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. மேலும் அவள் இதுகாலும் என்னிடம் அவள் செயலுக்கு வருத்தம் தெரிவிக்கவில்லை. என்ன நடந்தது என்றும் குறிப்பிடவில்லை. எப்படியோ, கீழ்ப்படிதல் கார்த்தரின் நடத்துதலாயிருந்தது. கார்த்தர் அடிமையின் நுகத்தை உடைத்தெரிந்தார். என்னைப்பற்றி மட்டில் இந்த நிகழ்வு முடிவுற்றது. எப்போதாவது, அவளைப் பார்க்கும் போதாயினும், அல்லது அவளைக் குறித்துச் சிலர் பேச்சவாக்கில் குறிப்பிடும் போதாயினும் உள்ளத்தில் சுறீர் என்று வலி மட்டும் தோன்றும், அதன்பிறகு நான் ஒருபோதும் அந்தச் சூழலால் “உளமார்ந்த உபத்திரவம்” அடைந்தவளாகக் காணப்படவே இல்லை.

கூடுதல் மைல் செல்ல ஆயத்தமாயிருக்கிறீர்களா?

என் பெற்றோர்களை நான் கனம் பண்ணவும் அவர்களை ஆசீர்வதிக்கவும், கார்த்தர் என்னுடன் இடைபடும் நேரம் வந்தது. அவர்களைச் சந்திப்பது என்பது எனக்குக் கடினமாகவே இருந்தது. ஏனெனில் அவர்களில் ஒருவர் கூட எனக்குத் தாங்கள் செய்ததைக் குறித்து வருந்தியதாகவே இல்லை. அவர்களைச் சந்திக்காமலே நான் என் வழியே செல்லுவதே நல்லது என்றும் அதுவே கார்த்தரின் பார்வையிலும் சிறந்தது என்றும் எண்ணமுடையவளாய் இருந்தேன். மன்னித்தல் என்பது மன்னிக்கப்பட வேண்டியர் அதற்குத் தகுதியானவர்தானா என்பதைச் சார்ந்தது அல்ல என்பதை எப்போதும் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

மன்னித்தல் என்பது கர்த்தரின் வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிவதைத் தெரிந்துகொண்டு முழுவிரும்பத்தோடு செயல்படும் செயலாகும்.

ஒரு சமயம் என் தந்தை நோய்வாய்ப்பட்டு மருத்துவமனையில் மரணத்தை எதிர்நோக்கியிருந்த வேளை, என் கணவர் திரு. டேவ் அவர்களையும் என்னையும் வரவழைத்து ஒரு சிறு ஜெபம் செய்யவும் கேட்டுக்கொண்டார். நாங்கள் அவரை, இரட்சிக்கப்பட விரும்புகிறீர்கள் களா? என்றோம், ஆம், என்றார் அவரும் நாங்கள் அவருடன் ஜெபம் செய்ததும், அவர் சொன்னது என்னவெனில், “உள்ளான மனுஷனில் மரித்தவனாக உணர்கிறேன்” என்றார்கள்.

மேலும் அவர், “அதனால் ஒன்றும் இல்லை” அவர் இரட்சிக்கப்பட விரும்பினார், எனினும் அவர் செய்தவைகளுக்காக மன்னிப்புக் கோரவில்லை. நாங்கள், எனக்குச் செய்தவைகள் குறித்துச் சொன்னோம். “நான் செய்தது உன்னைப் புண்படுத்தியிருக்குமானால் அதற்காக நான் வருந்துகிறேன். ஆனால் உண்மையிலேயே நான் செய்ததற்கு வருத்தப்படுகிறேன் என்று என்னால் சொல்லமுடியாது” என்று விசித்திரமாக ஒரு பதிலையளித்தார்.

என் தகப்பனார் மனந்திரும்பவில்லை என்பதை என்னால் கண்டுகொள்ள முடிந்தது. மெய்யாய் மனந்திரும்பாதவரை அவர் இரட்சிப்பைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் முடியாது. மனந்திரும்புதல் ஒரு வரம். ஒரு மனிதன் தான் செய்த காரியத்தில் தவறு செய்து விட்டோமே என்ற உணர்வு ஏற்படும்பொழுது மனந்திரும்புதலை தேவன் வரமாக அருளுகிறார். ஆனால் என்னுடைய தகப்பனாரின் இருதயம் கடினப்பட்டுப் போயிருந்தபடியினால், அவரது பெருமையை விட்டு தாழ்மையடைந்து தனது பாவங்களை அறிக்கை செய்ய முடியவில்லை.

அதைத் தொடர்ந்து என் பெற்றோர் எங்கள் அருகாமையில் இருக்கவும் அவர்களைக் கவனித்துக் கொள்ளும் பொருட்டுக் கர்த்தர் அவர்களை செயின்ட் லூயிஸ் என்ற இடத்திற்குக் கொண்டு செல்ல எங்களை வழிநடத்தினார். இது எனக்கு மிகவும் கடினமாக இருந்தது. ஏனெனில் விடுமுறை நாட்களைச் செலவளிக்கும் இடங்களில் குறுகிய கால அளவில் பழகுபவரிடம் மரியாதையினிமித்தம் “பின்னர் பார்ப்போம்”

என்று சொல்லுகிற அளவிலான உறவுநிலைதான் என் பெற்றோருடன் எனக்கு முன்பு இருந்தது. அவருக்கு விரோதமான கசப்போ, கோபமோ என் இருதயத்தில் இல்லை. எனினும் அவருடைய அன்றாட தேவைகளை சந்தித்து பராமரிக்கும் அளவுக்கு அவரோடு கூட ஒரு மைல் பயணம் செய்யும் மனப்பக்குவம் எனக்கு இல்லாதிருந்தது.

அவர்களை அங்கிருந்து அழைத்துச் சென்றது, கர்த்தர் என் இருதயத்தில் அதைச் செய்யும்படி வைத்த காரியம்தான். ஆகவே கர்த்தர் உங்களையும் குறிப்பாக இவ்வாறு வழிநடத்தாவிடில் நீங்களும் என்னைப்போலவே செய்யுங்கள் என்று பரிந்துரை செய்யமாட்டேன். ஒருவேளை ஒருவர் முன்பு அனுபவித்த அதே காயப்படுத்தப்பட்ட செயல்கள் தொடரும் என்று கர்த்தருக்கு தெரியுமானால் அப்படிப்பட்ட ஆபத்தை சந்திக்கும்படி கட்டாயம் தேவன் அனுமதிக்க மாட்டார். நான் செய்ததுபோலவே நீங்களும் செய்யுங்கள் என்று சொல்லமாட்டேன்.

அவர்களுக்கென்று ஒரு வீட்டை வாங்கும்படிக் கர்த்தர் சொன்னார். ஒரு சிறிய விலை குறைந்த வீட்டையே வாங்குவதற்கு விரும்பினோம், எனினும், கர்த்தர் நல்ல ஆடம்பரமான வீட்டை வாங்குங்கள் என்றார். எனவே அவர்களை அங்குகொண்டு சென்றோம். எங்கள் வீட்டிற்கும் அவ்விடத்திற்கும் பத்துநிமிடத்தொலைவு தூரமாகவும் இருந்தது. அடிப்படைத் தேவையாக அவர்களுக்குள்ள யாவும் வாங்கிக் கொடுத்தோம். (கார், மரச்சாமன்கள், முதலியன).

மீண்டுமாக நான் சொல்லிக் கொள்ளுவது யாதொனில், இப்படிச் செய்வது எனக்கு கடினமாகவேயிருந்தது; கர்த்தர் அப்படிச் செய்யச் சொன்னார் என்றுமட்டும் அறிவேன். நான் அவருக்குக் கீழ்படியாது இருந்திருப்பேனால் என்ன எனக்கு நடந்திருக்கும் என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியாது; நானும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவளாயும் இருந்திருக்கமாட்டேன். எனவே என் பெற்றோர்களைக் குறித்து என்ன செய்யச் சொன்னரோ அதைச் செய்வதற்கு உண்மையுள்ளவளாய் இருந்தேன்; செய்வதற்கு கடினமாயிருந்தாலும், சில சமயங்களில் கர்த்தர் செய்வதற்கு அரிய செயல்களைச் செய்யச் சொல்வார் என்பதே முக்கியமாய் நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

என்னுடைய பெற்றோர் எங்களிடத்தில் வரப்பெற்றிருந்த முதல் மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்பு, என் தந்தையிடம் எந்தவித மாற்றமும் கண்டிலேன். என்னை அவர் கேவலப்படுத்த முயன்றதில்லை; எனினும் வெறுக்கிறவராயும், கசப்புள்ளவராயும் முன்பு எப்படிப்பட்டவராய் இருந்தாரோ, அதே நிலைமையில் வாழ்க்கையில் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய முகபாவம் என்னிடம் கெடுகவது போன்றும் மிகவும் பரிதாபமாகவும் காணப்பட்டார். அப்போதும் என் தாயை நல்ல முறையில் நடத்தியதில்லை; எனினும் அவளிடத்தில் நாங்கள் அன்பையும் இரக்கத்தையும் பொழிந்தோம். அநேக ஆண்டுகள் நாங்கள், எனது பெற்றோருக்கு நலமானவைகளையே செய்தோம்; கடைசியில், “நன்றி, உன்னைப் பாராட்டுகிறேன். நீங்கள் எங்களுக்கு நல்லவராயிருக்கிறீர்கள்” என்று சொன்னார்கள்.

நாங்கள் அறிந்தமட்டும் எனது பெற்றோர்களுக்கு யாவையும் செய்தோம். இப்பொழுது கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறோம். கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கையில் பிறர் ஜீவியத்திலோ அல்லது உங்கள் ஜீவியத்திலோ கர்த்தர் கிரியை செய்ய, உங்களுக்கு எது நன்மை என்று எண்ணுகிறீர்களோ அதை செய்து கொண்டே இருங்கள் என்பதுதான் நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிற செய்தி.

என் அனுபவத்தில் நான் கற்றுக்கொண்டவற்றிலிருந்து சிலவற்றை ஆலோசனையாகச் சொல்லவிரும்புகிறேன். கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவருடைய வழியில் காரியங்களைச் செய்யுங்கள். சில வேளைகளில் அது உங்களுக்குக் கடினமாகத் தோன்றலாம். ஆனால் அப்படிச் செய்யாமல் அடிமைத்தனத்திலிருப்பது அதைவிடக் கடினமானதாகும்.

எப்பொழுதும் இந்த அறிக்கையை நினைவிற்கொள்ளுங்கள் :

“விடுதலையை அடைவது புண்படுத்தப்படுகிற காரியமாக

இருந்தாலும் அடிமைத்தனத்திலேயே தொடருவது அதைவிட

புண்படுத்தப்படுகிற காரியமாகும்”!

பழிவாங்குதல் கர்த்தருக்குரியது

எப்போதாவது நீங்கள் மற்றவரால் காயப்படுத்தப்பட்டிருந்தால், காயப்படுத்தியவனுக்கு பதில் செய்யவே எண்ணுவீர்கள். அதுபோலவே நீங்களும் பிறரொருவனுக்கு ஊறு செய்தாலும் ஊறுபடுத்தப்பட்டவன், உங்களுக்கு ஊறு செய்யும் எண்ணத்துடன்தான் இருப்பான். நியாயமற்ற செயலும், எத்தன்மையான (அநியாயமும் – அவதூறும்) கேவலப்படுத்தலும் – இகழப்பட்டதும் என்றும் தீர்க்கப்படாத கடன் போன்றே உள்ளது. ஆவிக்குரிய உலகத்தில் (அநியாயமும் அவதூறும் என்றும் தீர்க்கப்படா கடனே) பழிவாங்கும் சிந்தையானது, அச்சிந்தனையுள்ள எவரையும் வேதனைக்குள்ளாக்குவதோடு உடல் நிலையையும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கும்.

இயேசு தமது சீஷர்களுக்குக் ஜெபிக்கக் கற்றுக்கொடுத்தது; எங்கள் கடனாளிகளுக்கு நாங்கள் மன்னிக்கிறதுபோல எங்கள் கடன்களை எங்களுக்கு மன்னியும். (மத்தேயு 6:12) என்பது கர்த்தரிடம் தங்கள் பாவங்களை மன்னிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளும்படி அவர் (இயேசு) சொன்னார்; அவர் இங்கு குறிப்பிடுவது (“கடன்கள்”) என்றே. கடன் என்பது மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியது என்றே பொருள்படும். இயேசு இங்கு மொழிந்தது. கர்த்தர் நமது கடன்களை

மன்னிக்கிறார் என்று - மன்னித்து விடுவித்து, போகவும் விடுகிறார்; ஒருபோதும் இதற்காக நாம் அவரிடம் எதுவும் கடன்படாதிருந்தும் அப்படிக்கேட்கச் சொல்லுகிறார்.

நம்மிடம் கடன்பட்டவர்களையும் அவ்வாறே மன்னிக்கவும் சொல்லுகிறார். மீண்டுமாக இதுகுறித்து நான் சொல்வது யாதெனில்: இது கடினமான ஒரு காரியமாகும் என்றே; எனினும் நீங்கள், குறிப்பிட்ட ஒரு நபரை ஏதோ ஒரு காரியம் குறித்து வெறுத்திருக்கக்கூடும், அந்த வெறுப்பை உங்கள் ஜீவியகாலமும் செலுத்தித் தீர்க்கமுடியாத கடனாக அவர் மீதும் சுமத்தியிருக்கவும் கூடும்.

வேதம் நமக்கு விளம்புவதாவது, கர்த்தர் நமக்கு இழப்பீட்டை பெறும்படிச் செய்வார் என்றே! (ஏசா.61:7,8). சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இதுகுறித்து அதிகம் தெரியாதவளாகவே இருந்தேன், குற்றங்களை மன்னிப்பது குறித்தும் கடன்களை மன்னிப்பது குறித்தும் படிப்பதற்கு முன்ன, “இழப்பீட்டை ஈடு செய்வது” என்பது காயப்பட்டவர்களுக்குரிய திறவுகோல் வசனமாகவுள்ளது. வேதாகமம், கர்த்தர் நமக்கு இழப்பீட்டைப் பெறும்படிச் செய்வார் என்னும் போது, கர்த்தர் தாமே நமக்குரிய - சேரவேண்டிய - இழப்பைச் சரிசெய்வார் என்றே சொல்லுகிறது.

கீழ்க்கண்ட வேதவசனத்தை, கர்த்தர் நமக்கு கைம்மாறாகக் கொடுத்தார் என்று மனனம் செய்துகொள்ளுங்கள்.

உங்கள் வெட்கத்துக்குப் பதிலாக (முந்தைய வெட்கம்) இரண்டத் தனையாய்ப் பலன் வரும்; இலச்சைக்குப் பதிலாகத் தங்கள் பாகத்தில் சந்தோஷப்படுவார்கள்; அதினிமித்தம் தங்கள் தேசத்தில் இரட்டிப்பான சுதந்திரம் அடைவார்கள்; (பறி முதலான பொருட்கள்) நித்திய மகிழ்ச்சி அவர்களுக்கு உண்டாகும்.

கர்த்தராகிய நான் நியாயத்தை விரும்பி, கொள்ளைப் பொருளினால் இடப்பட்ட தகனபலியை வெறுக்கிறேன்; நான் அவர்கள் கிரியையை உண்மையாக்கி, அவர்களோடே நித்திய உடன்படிக்கை பண்ணுவேன். (ஏசா.61:7,8).

இரட்டிப்பான ஆசீர்வாதங்களைக் குறித்து அடுத்துவரும் அத்தியாயங்களில் கவனிக்கலாம். ஏராளமான வேதவசனங்கள், கார்த்தர் பதிற்செய்கிற தேவன் என்றும் பழிவாங்குகிறவர் என்றும் குறிப்பிடுகின்றன.

“அதற்கு நான், விருதாவாய் உழைக்கிறேன், வீணும் வியர்த்தமுமாய் என் பெலனைக் செலவழிக்கிறேன்; ஆகினும் என் நியாயம் கார்த்தரிடத்திலும், என் பலன் என் தேவனிடத்திலும் இருக்கிறது என்று சொன்னேன்” (ஏசா.49:4) என்ற வசனத்தைக்கொண்டு பரிசுத்த ஆவியானவர் என் ஜீவியத்தில் கிரியை செய்தார். பழிவாங்குதலைத் தேடுதல் – நாடுதல் என்பது நமக்குத் தீமை செய்தவருக்கு தீமையைச் செய்ய முயல்வதாகும்.

பிரச்சனை என்னவெனில் பழிவாங்குதல் என்பது எப்போதும் பயனற்ற – வீணான செயலாகும்; அது ஒருபோதும் காயப்பட்டதை (தீங்கு அனுபவித்ததை) போக்காது, அல்லது இழப்பீட்டைத் திருப்பிச் செலுத்தவும் செய்யாது. உண்மையில் இது அதிகமான வருத்தத்தையும் சேதத்தையுமே உண்டாக்கும்.

நான் விருதாவாய் உழைத்தேன் என்று என்னால் உறுதியாய்ச் சொல்ல முடியும். விருதா – வீண் என்னும் வார்த்தையானது உபயோகமற்றது, பயனற்றது என்றும் பொருள்படும். நீங்கள் வீணே உழைத்தீர்கள் எனின் உங்கள் முயற்சியாவும் பயனற்ற ஒன்றேயாகும்.

இதுவரை நீங்கள் உபத்திரவம் கொடுத்த நபருக்கோ அல்லது உங்களுக்கு உபத்திரவம் கொடுத்த நபருக்கோ செய்தது – செய்வித்தது என்பதற்கேற்ப இழப்பீடு செலுத்த முற்பட்டால், ஒருவேளை உடல் அளவில் மனத்தளவில் உணர்வுகள் நிலையிலும் நிலைகுலைவினை அடையச் செய்து விடும்.

அநேக வேளையில் பாதிக்கப்பட்டோர் பழி தீர்த்துக் கொள்ளவே முனைவர். அது நீங்களோ அல்லது மற்றவர்களோ எவராயினும் அப்படியே செய்ய முனைவர். அப்பொழுது பாதிப்பு எத்தன்மையானதாய் இருக்கும் என்பதும் அறுதியிட்டுக் சொல்ல முடியாது. உபத்திரவத்தை அனுபவிக்கும் என் அன்பானவர்களே! இதுதான் விருதாவாய் உழைத்தல்

ஆகும். வேதம் சொல்வது போல்; வீணும் வியர்த்தமுமாய் என் பெலனைச் செலவழித்தேன். என் பலன் என் தேவனிடத்தில் இருக்கிறது என்று நான் கற்றுக்கொள்ளும் வரையிலும். என் முயற்சிகள் யாவும் வீணாகவே இருந்தன;

பலன் என்பதற்கு இன்னுமொரு பொருளும் உண்டு. பணிபுரிவோரின் பிரதிபலன் என்பதுமாகும். கர்த்தருக்குரிய பணியில் ஈடுபட்ட போது நீங்கள் காயப்பட்டிருப்பின், அதற்கு அவர் (கர்த்தர்) இழப்பீட்டுத்தொகை யாகத் திருப்பி அளிப்பார். பலன் என்பதற்கு வெகுமதி சன்மானம், நன்கொடை, உழைப்புக்குரிய விருப்பூதியம் என்றெல்லாம் பொருள்படும். வேதம் சொல்வதன்படி, கர்த்தர் தாமே நமக்கு மகாபெரிய பலனுமாயிருக்கிறார். (ஆதி.15:1) அத்துடன் அவரே நமக்கு விசேஷித்த வண்ணம் “சொல்லி முடியாத சந்தோஷத்தையும்” (1 பேதுரு 1:8) “எல்லாப்புத்திக்கும் மேலான தேவசமாதானத்தையும்” (பிலி.4:7) நல்குகிறார்.

இப்படியாய்க் கர்த்தர் என்னுடைய ஜீவியத்தில் நம்பமுடியாதபடியான அளவில்லாமல் ஆசீர்வதித்துள்ளார், நன்மைகளையும் செய்துள்ளார்.

நான் அநேக ஆண்டுகளாய் வெறுப்பினாலும் சீற்றத்தினாலும் நிறைந்தவளாய் இருந்தேன். மேலும் கசப்பினாலும் நீண்டநாட்களாய் மனக்குறையினாலும் பீடிக்கப்பட்டிருந்தேன்; அதற்காக மிகவும் வருந்தினேன். என் உணர்வுகளை பிறரிடம் காட்ட முயன்றேன்; சிறப்பாக என்னை நேசிக்கச் செய்தோரிடம் நேசம் பாராட்டினேன்.

நீங்கள் அறியவேண்டியது; எதனால் நிறையப்பட்டிருப்பீர்களோ அதையே வெளிக்கொணர்வீர்கள் என்பதே!

கசப்பினாலும் வன்மத்தினாலும் - சீற்றத்தாலும் நிறைந்திருப்பீர்களானால் அது உங்கள் உறவு முறையையும் பாதிக்கச் செய்வதுடன் உங்கள் உடல்நிலையையும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கும். உள்ளத்தின் நிறைவினால் வாய் பேசும்; செய்கையிலும் சரீரத்திலும் அதன் பிரதிபலிப்பினைக் காணும்படியும் செய்யும்.

தீய எண்ணங்களாலும் தீய குணங்களாலும் நிறைந்திருப்பீர்களாயின், உங்கள் வாழ்நாட்கள் முழுதும் அதன் பாதிப்பிலிருந்து, உங்களால் தப்பிக் கொள்ளவே முடியாது. இந்தக் கடன் வசூலிப்பினைக்

கர்த்தரிடத்தில் கொடுத்துவிடுங்கள். அவர் மாத்திரமே இந்தப்பணியை செம்மையாய்ச் செய்ய முடியும்.

உங்களை அவருடைய வழிகளுடன் ஒருநிலைப்படுத்தி - சரி செய்துகொள்ளுங்கள். அவர் எல்லா நிலுவைக் கடன்களையும் வசூலித்து, உங்கள் உபத்திரவத்திற்குத் தக்கபடி பதிலும் செய்வார். அவர் இப்படிச் செய்திட நாம் காத்திருப்பது என்பது மகிமையான செயலே!

நான் விரும்புகிறேன், எனினும் அது எவ்வாறு?

நீங்கள் செலுத்தவேண்டிய கடன்களையும், மற்றவர்கள் உங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன்களையும் எழுதுங்கள். நான் ஆவிக்குரிய கடன்களைத்தான் இங்குச் சொல்லுகின்றேனெயொழிய பணச்சம்பந்தமான கடன்களைச் சொல்லவில்லை.

எதிர் எதிராய் எழுதுங்கள். பைசல் செய்யுங்கள்! (தள்ளுபடி செய்யுங்கள்) பின்பு சத்தமாய்ச் சொல்லுங்கள். “நான் யாருக்கும் கடன் பட்டவனாயில்லை; ஒருவரும் எனக்குக் கடன் செலுத்த வேண்டுவதும் இல்லை”. நான் எல்லாக் கடன்களையும் தள்ளுபடிச் செய்து (விட்டேன்) இயேசுவிடம் அவைகளை ஒப்படைத்து விட்டேன். இனிமேல் கடன்களை திருப்பிச் செலுத்துவது என்பது அவர் பொறுப்பு”.

நீங்கள் எவரேனும் ஒருவர் ஊறு செய்திருந்தால் கண்டிப்பாய் அவரிடம் சென்று உங்கள் வருத்தத்தைத் தெரிவியுங்கள்; மன்னிப்பையும் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் மற்றவர்களுக்குச் செலுத்த வேண்டியதைக் காலநதாழ்த்தாது உடனே செலுத்தித் தீர்த்துவிடுங்கள். காலநதாழ்த்துதல் பயனற்றது. கர்த்தரால் மாத்திரமே சரிசெய்ய முடியும். உதாரணமும் தருகிறேன்.

நான் என் பிள்ளைகளை வளர்த்திட முயன்றபோது உணர்வு பூர்வமாக அநேக ஏற்ற இறக்கங்களைச் சந்திக்க வேண்டியதாயிருந்தேன். ஏனெனில் நான் கடந்த காலங்களில் கேவலப்பட்டவளாய் (இகழப்பட்ட

வளாய்—இகழ்ச்சியடைந்தவளாய்) இருந்தேன். கேவலப்படுத்தப்பட்டது யாவும் கர்த்தரால் விளைந்தது என்று நான் அறிந்து கொண்டதும், என் பிள்ளைகளிடம் அதன் பிரதிபலிப்பு தோன்றாதவாறு நடந்து கொண்டேன். இது குறித்து சில சமயங்களில் அலறினவளாகவும் கூக்கூரலிடுபவளாகவும் இருந்தேன். நான் முரட்டுக் குணமுடையவளாய் அமைதியுடன் இருக்க முடியாதவளாய் இருந்தேன். இதிலிருந்து விடுபடவும் முடியாதவளாயும் இருந்தேன்.

என் பிள்ளைகளுக்கு அநேகக் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தேன். அவர்கள் என் சொற்படி நடக்கையில் மாத்திரமே அவர்களில் அன்பு கூர்ந்தேன்; அப்படிச் காணாதபோது பைத்தியம் பிடித்தவள் போல் ஆனேன். நான் அவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டினேனில்லை. என் பெற்றோரால் நடத்தப்பட்டது போல் நானும் என் பிள்ளைகளை நடத்து கின்றேனே என்று நான் அப்போது அறிந்து கொள்ளவில்லை. அதுவும் கொடுமைக்காளானவர்கள் கொடுமைப்படுத்துவது போன்றே இருந்தது.

இப்படியாக அநேக ஆண்டுகளாய் போராட்டக் களத்தில் இருந்ததின் விளைவாக, எனது மூத்தமகன் உணர்வு நிலையில் “பாதுகாப்பின்மை” உற்றவனாய் அவனது போக்கில் (ஆளுமைத் தன்மையில்) சில பிரச்சினைகள் முளைத்தது. எங்களுக்குள் எப்போதும் எதிர்க்கிற போக்கே நிகழ்ந்தது. பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைப் பெற்றுத் தேவனுடைய வசனத்தைத் தியானித்ததின் மூலம் நான் எனது செயல்பாடுகளில் இருந்த குறைபாடுகளை செப்பம் செய்தவளாக இருந்திருக்கக்கூடும்; அதனிமித்தம் என் மகனை என் செயல்பாடுகள் மூலம் நல்வழிப்படுத்த முடிந்தது.

நான் அனுபவித்த கொடுமைகளை அவனிடம் செலுத்தி அப்படிச் செய்திருப்பேன் என்று நீங்கள் சொல்லக்கூடும். மெய்யாகவே நான் புரிந்த எல்லா சீர்கேடுகளையும் எப்படிச் செப்பம் செய்வேன் என்று அறியாதேயிருந்தேன். அதற்காக என்ன செய்ய வேண்டும் என்றும் தெரியாதிருந்தேன்.

என் மகனின் விருப்பப்படி, அவன் கேட்பன யாவும் கொடுத்து அவனைத் “தன்னைக்கட்டிவிட்டால்” சரியாகி விடுவான் என்று

சிந்தித்தவளாய், ஏதோ நான் அவனிடம் கடன்பட்டவள் போல் கொடுக்கவும் எண்ணினேன். அப்பொழுது அவன் நன்கு வளர்ந்தவளாய் இருந்தான். தேவனுடைய வழியில் இன்னும் வராதவளாயுமிருந்தால் என்னை எப்படிச் குற்றப்படுத்து என்பதை நன்கு கற்றிருந்தான். என்னை சூழ்ச்சித்திறத்தோடு என்னை ஆட்டிப்படைக்கவும் (உணர்வு பூர்வமாகவும்) அறிந்திருந்தான். நான் இரட்சிக்கப்பட்டிருப்பதையும் ஒரு சாக்காக எடுத்துக்கொண்டான்.

எனினும் இந்தச் சமயத்தில் கர்த்தர் சில காரியங்களைக் குறித்துக் காண்பித்தார். “ஜாய்ஸ், நீ சந்தித்த வண்ணமாக, உன் மகனும் அவனுடைய பிரச்சினையை எதிர்கொள்ள முயன்றிருக்கிறான். அவனை நீ ஊனப்படுத்தினாய், ஏனெனில் நீ மற்றவரால் ஊனம் அடைந்திருந்தாய். நீ வருத்தம் அடைந்தாய் (வருந்தினாய்) மனந்திரும்பினாய், உன்னால் செய்யதைச் செய்து முடித்துவிட்டாய்;

உன் வாழ்நாள் முழுதும் செலவழித்து, நீ ஏற்கனவே செய்த (தவறுகளை) வைகளைத் துடைத்தெறிய முயற்சி செய்தாலும், அது உன்னால் இனி முடியாது. அவனை என்னிடத்தில் கொடுத்தால், அவனுக்கு நான் உதவக்கூடும்” என்றார்.

கர்த்தர் அப்படிச் சொன்னவைகளை என் மகனிடம் சொல்லத் தீர்மானித்தேன். அப்படியே செய்தேன். மீண்டும் நான் அவனுக்கு “கடன்படாதபடியும்” தீர்மானித்துக் கொண்டேன். இப்படியாய் அவனும் கொஞ்சகாலம் இக்கட்டான பாதையில் கடந்து செல்பவனாகி, கர்த்தரிடம் திரும்பினேன் குணம் அடைந்தான். முழுவளர்ச்சியும் அடைந்துள்ளான். அவன் தற்சமயம் எங்கள் ஊழியத்தில், “உலகளாவிய இயக்கத்தில்” இயக்குநராகப் பணிபுரிகிறான். (The Director of the World Mission). அது மட்டுமல்லாது எனது நண்பர்களில் நல்நண்பனாகவும் இருக்கிறான்; இன்னும் என் மகனாகவும், என் உடன் ஊழியனாகவும் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கப் பெறுகிறான்.

உண்மையாக நான் இது குறித்து உங்களை பரிசோதித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறேன், இவ்வண்ணமாக நீங்களும் தேவனுக்கு இடங்கொடுத்துப் பலனிக்கவும் - (நீங்கள் பலன் பெறும்படியும்)

உங்களுக்கு ஆலோசனை கூறுகிறேன். அவருடைய பலன் மகாபெரியதாக இருக்கிறது. தேவனுடைய காரியங்களுக்கு எப்போதும் பொறுமையோடு காத்திருத்தல் அவசியமாக உள்ளது. அவர் செய்ய விழைவதைச் செய்வதற்கு நீங்கள் அறிந்திருக்கவும் வேண்டும்; உங்கள் தடைகளை உடைக்கிறவர் வருவார். நீங்கள் பிழைகள் புரியக்கூடும்; அப்படிப் புரியும் வேளையில் மனஸ்தாபப்பட்டு முன்னேறிச் செல்லுங்கள்.

குழந்தையாக நடக்கப்பழகும்போது (முயலும் போது) கீழே விழுந்தால் ஒழிய ஒருபோதும் நடக்க முடியாது. விழுந்து, எழுந்து மறுபடியமாக நடக்கப் பழகுகிறது. சிறு குழந்தையைப் போல இயேசுவிடம் வாருங்கள். அவள் உங்கள் கரங்களைப் பிடித்து அவருடைய நடக்கச் செய்வார். சிலவேளை விழுந்தாலும், எழுப்புங்கள், மீண்டுமாய் தொடர்ந்து செல்லுங்கள்.

இந்த அதிகாரம் முடிவதற்குள் மீண்டுமாய் உங்களுக்கு கூறுவது யாதெனில் : நாம் நமக்கு ஊறு செய்தவர்களுக்கு ஊறு செய்யவேண்டும் என்னும் “திருப்பிச் செலுத்துதலை” (Pay back) செய்வதோடு, “பழி ஓரிடம் பாவம் ஓரிடம்” என்பதற்கிணங்கவும் சில சமயங்களில் சிக்குண்டு போகுவராயும் காணப்படுகிறோம்.

என் கணவனிடமிருந்து உணர்வு பூர்வமான கடன்களை வசூலிக்க முயன்றேன். ஏனெனில் அவர் மனிதனாக இருந்தார்; நானும் அவருக்கு மனைவி என்ற உறவில் இருந்தேன். பின்பு கூறப்படும் இது எங்கும் உள்ளதான பிரச்சனை, சில பெண்கள் எல்லா மனிதர்களையும் வெறுப்பவர்களாய் இருப்பார்கள், ஏனென்றால் சிலர் அவர்களை ஊனப்படுத்தியிருப்பார். ஒரு பையன் தனது தாயினால் ஊனப்படுத்தப் பட்டிருந்தால் வளர்ந்து பெரியவனான பின்பு எல்லா பெண்களையும் வெறுப்பவனாகவும், கேவலப்படுத்துபவனாகவும் இருப்பான். இது ஒரு விதமான ‘கடன் வசூலிப்பு ஆகும்’ தயவு செய்து புரிந்துகொள்ளுங்கள் : இம்மாதிரி நடந்து கொள்வது எவ்விதப் பிரச்சனைக்கும் தீர்வாகாது.

கடன்பாக்கியை எல்லாம் வசூலித்து விட்டோம் என்று திருப்திபட்டுக் கொள்ளவும் செய்யாது - (வழிகோலாது) ஒரே வழிதான் உண்டு - கடனை பைசல் செய்வதே அந்த வழி! அதுவே தேவனுடைய வழியாகும்!

தடையின்றி யாவரோடும் சந்தோஷமாயிருத்தல்

வன்பழி என்னும் இகழ்வினால் கேவலப்படுத்தப்பட்ட நபர், மற்ற ஒருவர் ஆசீர்வதிக்கப்படும்போது, சந்தோஷம் கொள்வாராகக் காணப்படுதலே, உணர்வுபூர்வமான குணப்படுதலுக்கு வெளிப்படையான அறிகுறியாக இருக்கிறது. நாம் முந்தைய அத்தியாயங்களில், ரோம.12:14 இல் சொல்லப்பட்டுள்ள விதியான: “உங்களைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள்; ஆசீர்வதிக்க வேண்டியதேயன்றிச் சபியாதிருங்கள்” என்பது குறித்து விவாதித்துள்ளோம். எனினும் கர்த்தருடைய வசனம் மேலும்: (போதிப்பதாவது) “சந்தோஷப்படுகிறவர்களுடனே சந்தோஷப்படுங்கள்; அழுகிறவர்களுடனே அழுங்கள் (ரோம.12:15) என்றும் கூறுகிறது.

கேவலமுற்று அவமதிப்படைந்தவர், தன்னைப்போல அவமானம் அடையாத நபரைக் காணநேரிடும்போது பொருமை கொள்வது இயல்பே, எளிதானதே.

இவ்விதமான இகழ்வினால் பாதிப்படைந்தோரிடம் இருக்கின்ற (உள்ள) இவ்வித பொறுமைக்குணம் நீங்கும்படி அவர்களுக்கு உதவி செய்து மகிழும்படி செய்வது என்பதே பரிபூரணமான “உணர்வு பூர்வ” குணப்படுதலாகும் என்று நான் உணர்கிறேன்.

கர்த்தர் தமது வசனத்தின் மூலம் ஜனங்களை உற்சாகப்படுத்தும் படியாகக் கொடுத்த ஊழியத்தின் மூலம் “இப்படிச் செய்யவேண்டும்” என்ற தேவையையும் என்னுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தார்.

திடீரென்று, என் கணவர் ஆவியினால் ஏவப்பட்டு தேவன் கொடுத்த வார்த்தைகளை பகிர்ந்து கொள்ளும்படி பீடத்தண்டையில் வந்தார். ஐந்தாறு நபர்களே ஆண்டவர் உங்களுக்குக் கொடுத்த தனிப்பட்ட வார்த்தையை ஜாய்ஸின் மூலம் கேட்டீர்கள். மீதமுள்ளவர்கள் பொறாமை எண்ணத்தோடு, அவ்வார்த்தைகள் எனக்கு கிட்டியிருந்தால் நலமாயிருக்குமே என யோசித்து அமர்ந்துள்ளீர்கள்.

மேலும் அவர் பேசுவதைத் தொடர்ந்தவராய், மற்றவர்கள் ஆசீர் வதிக்கப்படுவதைக் கண்டு சந்தோஷப்படாதவரையிலும், உங்களால் இப்படிப்பட்ட அனுபவத்திற்குள் ஒருபோதும் வரமுடியாது என்றும் கர்த்தர் தன்னுடன் பேசியதாகவும் சொன்னார்கள்.

திரு. டேவ் அவர்கள் இப்படியாகப் உற்சாகப்படும்படியான வார்த்தையைக் கர்த்தரிடம் பெற்றதாகக் கூறியபோது, உண்மையாகவே அவ்வித பொறாமை குணத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களைப் பாதித்ததாகவே இருந்தது.

ஆவிக்குரிய வரங்களைப் பெற்றவரைக்காணின் நாம் பொறாமைப் படுவது இயல்புதான். நான் நன்றாகப் பாடுவேன் என்று சந்தோஷப்பட்டுக் கொள்வேன். அதுபோல் நான் பாடுவதைக் கேட்பவர்களும் சந்தோஷப்பட வேண்டும்; ஆர்ப்பரிப்புடன் ஆமோதிக்கவும் செய்யவேண்டும் என்றும் விரும்புவேன்.

ஒருநாள் கர்த்தர் சொன்னார் “நான் உனக்குக் கொடுத்துள்ள இந்த வரத்தின் மூலம் மற்றவர்கள் சந்தோஷிப்பதைக் கண்டு நீயும் சந்தோஷமடைவதற்குதானே ஒழிய உன்னுடைய மேன்மைக்காகவன்று. உன்னை ஊக்குவிப்பதற்காகவே அவர்களைச் சந்தோஷப்படும்படியான வரத்தினால் நிரப்பியுள்ளேன் என்றார். எனக்கு இவ்வண்ணமாகவே கர்த்தர் கொடுத்துள்ள வரங்கள் இருக்கின்றன. நான் பெற்றுள்ள வரங்கள் எனக்கு பொறுப்பையும் கடினமாக இன்னும் உழைக்கவே –

பாடுபடவே உதவிபுரிகிறது; எனினும் அவைகள், மற்றவர்களுக்குச் சந்தோஷம் கொள்ளச்செய்கிறது. எனவே நாம் பெற்றுள்ள தாலந்து களைக் கண்டு சந்தோஷப்பட வேண்டுமேயொழிய பொறாமைப்படக் கூடாது - (கர்வம் கொள்ளலாகாது) அதாவது என்னைக் கொண்டு உங்களுக்காகவும், உங்களைக் கொண்டு எனக்காகவுமே அவைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன; ஒருவர் மற்றவரைக்கண்டு பொறாமை கொள்ளவோ, கர்வம் கொள்ளவோ அல்ல, என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பொறாமை, கர்வம் கொள்ளக் காரணமாய் இருக்கின்ற பெரிதான காரணியானது, தாங்கள் கிறிஸ்துவில் பாதுகாப்பற்ற தன்மையிலும் அறிவின்மையிலும் இருப்பதுவே ஆகும்.

சாத்தான் சொல்லும் பொய் என்னவென்றால், மற்றவர்கள் நம்மைக் காட்டிலும் மேன்மையாகவும் நல்லவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதே. அவன் நம்மை வஞ்சிக்க எதிர்மாறான எண்ணங்களையே கொள்ளச் செய்கிறான். அதுவும் இவ்வாறாகவே : நான் அவனைப்போல அல்லது அவளைப்போல இருந்தால் அல்லது செய்ய முடிவளாய் - முடிவளாய் இருக்கப் பெற்றிருந்தால் நானும் நல்லனாய், நல்லவளாய் இருந்திருக்கக் கூடும் என்பதே. இப்படிப்பட்ட தவறான எண்ணங்களைக் கொண்டிருந்தால் நாம் பொறாமையினாலும், கர்வத்தினாலுமே நிறைந்தவர்களாயிருப்போம்.

பத்துக் கற்பனைகளில் ஒரு கற்பனையாக உள்ளதாவது : பிறனுடைய வீட்டை இச்சியாதிருப்பாயாக; பிறனுடைய மனைவியையும், அவனுடைய வேலைக்காரனையும், அவனுடைய வேலைக்காரியையும், அவனுடைய எருதையும், அவனுடைய கழுதையையும், பின்னும் பிறனுக்குள்ள யாதொன்றையும் இச்சியாதிருப்பாயாக என்பதே (யாத்திராகமம் 20:17).

இச்சித்தல் என்பது பொறாமையுள்ள தன்மையுடன் விரும்புவது - (பொறாமையுள்ள வேட்கை) ஆகும். பொறாமை என்பது எரிச்சல் கொள்வது, பிறர் வெற்றி அல்லது உயர்வு கண்டு பொறுக்க முடியாத உணர்வு பெறுவது, அழுக்காறு உடைமை, ஆற்றாமை, வன்கண், மனத்தாக்கல் அடைவது போன்றெல்லாம் பொருள் தருவதாக உள்ளது.

பொறுமையுள்ளவன் தான் பெற்றிருப்பதுபோல் மற்றவனும் பெற்றவனாயிருக்க விரும்பமாட்டான். மேலும் சொல்லவேண்டுமாயின் : மற்றவன் நல்லவனாய் இருப்பதையும் விரும்பமாட்டான். மற்றவர் எல்லாரைக் காட்டிலும் தானே முதன்மையானவனாய் போற்றப்படுவனாய் காணவே விரும்புவான்.

பழைய ஏற்பாட்டுப் பிரமாணமானது, ஒருவன் கர்த்தரிடமிருந்து தயவு இரக்கம் பெற வேண்டுமென்றால் இடைபடுதல் பலி செலுத்திப் பிராயச் சித்தம் பெறச்சொல்லுகிறது. அவனுடைய அபூரணத்தைப் பூரணப் படுத்துவதற்கு ஏவுகின்றது. அது கூடாததாகவே காணப்பட்டது. முடிந்த அளவு பிரயாசம் எடுத்துக்கொண்டால் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் இருந்தோர் ஒன்பது கற்பனைகளையும் நிறைவேற்றுபவர்களாகக் காணப்பட்டனர். பத்தாவதாக உள்ள “இச்சியாதிருப்பாக” என்பதைக் கைக்கொள்ள அவர்களால் முடியாததாயிற்று. ஏனெனில் அக்கற்பனை யானது ஒருவரின் உள்ளத்தோடும் அவரின் உள்ளத்தின் (இருதயத்தின்) வாஞ்சைகளோடும் சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்தது.

நியாயப்பிரமாணத்தில் ஒருவன் நீதிமானாகக் காணப்படவேண்டுமானால், பத்துக்கற்பனைகள் அனைத்தையும் தவறாது - பிழைபடாது - கடைப்பிடிக்கவேண்டும். பெரும்பான்மையான கற்பனைக் கைக்கொண்டதாக இருப்பினும் அது அவர்களுக்கு போதுமானதாக அமையவில்லை. எனவே அவர்கள்: பிறனுடைய மனைவியை, அவனுடைய வேலைக் காரனை, வேலைக்காரியை எருதை, கழுதையை பின்னும் பிறனுக்குள்ள யாதொன்றையும் இச்சிப்பதிலிருந்து விடுதலை பெற்றவர்களாய் இருக்க முடியாதவர்களாகவே காணப்பட்டனர். இந்த ஒரு கற்பனை மாத்திரமே மிகத்தெளிவாக, சத்தமாக மனுஷ வாக்கத்திற்கு ஒரு இரட்சகர் தேவையாக இருக்கிறார் என்பதைத் தீர்க்கமாகச் சொல்லுவதாயிருக்கிறது. எனவே மனுஷர்களாகிய நாம் தேவனுக்கு முன்பாக ஒரு இரட்சகரின் உதவியில்லாமலும், இரட்சகரே தேவையில்லாமலும் இருக்கமுடியாது என்பதையும் விளங்கிக் கொள்ளுகிறோம்.

புதிய உடன்படிக்கையின்படி ஒவ்வொரு மனிதனுடைய விலைமதிப்பும் கிறிஸ்துவினும் அவரைப் பற்றிக்கொள்ளும் விசுவாசத்திலுமேதான்

உள்ளது. கிறிஸ்துவே தமது நீதியாய் இருக்கிறார். ஏதோ ஒன்றை நாம் பெற்றிருப்பதினால் அல்ல, இயேசுவின் மீதுள்ள விசுவாசத்தினால் மாத்திரமே நாம் நீதிமாண்களாகக் கணிக்கப்படுகிறோம். இப்படிப்பட்ட அறிவுடையவர்களாகும்போதுதான் நாம் பாதுகாப்பு உடையவர்களாகவும் காணப்படுவதோடு, பொறுமை கொள்வதின்றும் கர்வம் அடைதின்றும் முழுவதமாய் விலகினவர்களாகவும் காணப்படுகிறோம்.

ஓரே சரீரத்தின் அவயவங்கள்

ஒருநாள் பொறாமைப்படுதலைக் குறித்து போதித்துக்கொண்டிருந்த போது கர்த்தர் எனக்கு ஒரு அற்புதமான கருத்துக் குறிப்பினைக் கொடுத்தார். உம்மிடம் உள்ள கருதும் திறனைக் கொண்டு இதைச் சிந்தனை செய்துபார்: நான் ஒரு சரீரத்தை உடையவளாயிருக்கிறேன். அது அநேக உறுப்புகளால் நிறையப் பெற்றுள்ளது. அவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு விதமாகவும், பலதரப்பட்ட இயக்கங்கள் உடையதாகவும், பலவகைத் தன்மை பொருந்தியதாகவும் இருக்கின்றன. சில அவயவங்கள் காணும்படியாக உள்ளன. சில பாகங்கள் வெளியரங்கமாய்க் காணக் கூடவாறும், சில ஒருபோதும் காணக்கூடாததாகவும் உள்ளன.

எப்படியெனில், சரீரம் ஒன்று, அதற்கு அவயவங்கள் அநேகம்; ஓரே சரீரத்தின் அவயவங்களெல்லாம் அநேகமாயிருந்தும், சரீரம் ஒன்றாகவே யிருக்கிறது; அந்தப் பிரகாரமாகக் கிறிஸ்துவும் இருக்கிறார் (1 கொரி. 12:12) என்பதற்கிணங்க.

என் கைவிரல் மோதிரத்தை அணிந்து கொள்ள விழைகிறது. என் கண்கள் மோதிரம் அணிந்துள்ள கைவிரலின் அழகினைப் பார்த்துச் சந்தோஷமடைகிறது. எப்படியாயினும் கண்கள் மோதிரத்தை அணிந்து கொள்ள முடியாது. அப்படியே கண்களுக்கு மோதிரத்தை அணிந்கொள்ள முடியவில்லையென்று பொறாமை உண்டாகி, புகார் செய்து மோதிரத்தை அணிந்துகொள்ள வேண்டினால், அதன்படியே

கர்த்தரும் அனுமதித் திருந்தால் நீங்களே நினைத்துப்பாருங்கள், என் சரீரம் எவ்வித குழப்பத்திற்கு ஆளாகியிருக்கும் என்று!

கைவிரலிருக்கும் மோதிரத்தை எடுத்து கண்களில் அணிந்திட முயலுவீர்களேயானால், மிக எளிதாக இந்தச் செய்தியினைப் புரிந்துகொள்பவராவீர்கள். கண்ணானது மோதிரத்தை அணிந்துள்ளதாக இருக்கப் பெற்றிருந்தால் தலையானது கொஞ்சம் ஒருக்கணித்த நிலையில் மேல்நோக்கியிருந்திருக்கப் பெற்றிருக்கும். மேலும் சரீரத்தின் மற்ற பாகங்களுக்கு உதவி புரியாத நிலைமையிலும் இருந்திருக்கக்கூடும். ஏனெனில், அதனால் பார்க்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருந்திருக்கும்.

எனவே, முதற்குறிப்பானது : கர்த்தர் முன்னரே நம்மைக் குறித்துள்ள நோக்கத்திற்கு எதிராய் மற்ற வேறொன்றாக ஆக முயற்சி செய்வது, இயேசுவில் நாம் ஒரே சரீரமாய் இருந்து இயக்கக்கூடிய இயக்கத்தைத் தடைசெய்வதாகும். அதுவும் கைவிரலின் மோதிரத்தைக் காணப் பொறாத கண்ணின் கதையுமாகும்.

இரண்டாவது குறிப்பு : தான் இருக்கவேண்டிய இடத்தை விடுத்து வேறொரு இடத்தினை ஒருவன் வாஞ்சித்தலும் தேவ நியமத்தினை எதிர்ப்பதாகும். பரலோகத்திற்கு செல்லும் அநேகர் சுற்றுலாப் பயணத்தைச் சந்தோஷமாய் அனுபவிக்காதவர்கள் போல் காணப் படுவதாக நான் தனிப்பட்ட முறையில் எண்ணுகிறேன்.

நான் சொன்னதுபோல் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருக்கையில் என் உள்ளத்தில் மேலும் ஒரு சிந்தனையைத் தூண்டினார் அதாவது கைகள் கால்களைக் கொண்டு விளக்குவதாகவும் இருந்தது. கவனியுங்கள் : என் கால்களுக்கு புதிய “காலணி” கிடைத்த போது என் கைகள் சந்தோஷமடைகின்றன. கால்கள் அணிந்து கொள்ளவும் உதவி புரிகின்றன. இதுபோலவேதான் சரீரமும் இயங்கப் பெறுவதாக உள்ளது. ஒன்று மற்றொன்றைக் கண்டு பொறாமை கொள்ளத் தேவையில்லை. ஒவ்வொரு பாகத்தையும் மிகவும் செம்மையாகவே கர்த்தர் படைத்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு பாகமும் தனக்குரிய நிலையில் இருந்து இயங்கும்

படியும் படைத்துள்ளார். இவ்வாறாகக் கர்த்தர் இருக்கச் செய்துள்ளதை நினைப்பின், கர்த்தருடைய பார்வையில் ஒரு அவயவம் மற்ற அவயவத் தினும் மேலானது அல்ல என்பதே.

அவயவங்களின் இயக்கங்கள் வெவ்வேறானதாக இருப்பினும் ஒரு அவயவம் மற்றதைக்காட்டிலும் தரத்தில் குறைவானது என்பதாகாது. ஒவ்வொரு அவயவமும் அதனதன் இயக்கத்திலிருந்து மற்ற அவயவங் களுக்கு உதவிபுரிந்து கிரியை செய்ய வேண்டியதாயுமிருக்கிறது. அவ்வண்ணமாகவே நாம் ஒருவருக்கொருவர் உதவிபுரிந்து கிறிஸ்துவின் சரீரமாயும், தனித்தனியே அவயவங்களாயுமிருந்து தேவன் கிறிஸ்துவில் நம்மைக் கொண்டுள்ள நோக்கத்தை நிறைவேற்றத் தீர்மானிப்போமாக.

யோவான் சவிசேஷம் மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் யோவான் ஸ்நானகனின் சீஷர்கள் யோவானிடம் வந்து, “ரபீ, உம்முடனே கூட யோர்தானுக்கு அக்கரையில் ஒருவர் இருந்தாரே; அவரைக் குறித்து நீரும் சாட்சி கொடுத்தீரே, இதோ, அவர் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறார், எல்லாரும் அவரிடத்தில் போகிறார்கள்” என்றார்கள். எனினும் இந்தச் செய்தி ஒரு தீய நோக்கமுடனே சொல்லப்பட்டது. இந்தச் செய்தியைக் கொண்டு வந்த சீஷர்கள் பிசாசினால் ஏவப்பட்டு – பதைப்பற்று – பொறுமைச்சிந்தையுடன் தான் யோவான் ஸ்நானகனிடம் தெரிவித் தனர். இச்செயல் இயேசுவுக்கும் யோவான் ஸ்நானகனுக்கும் இடையில் கசப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் படியாகவும் இருக்கப் பெற்றிருந்தது.

அதற்கு யோவானோ, “பரலோகத்திலிருந்து ஒருவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டாலொழிய, அவன் ஒன்றையும் பெற்றுக்கொள்ளமாட்டான்” (ஒரு மனிதன் பரலோகத்திலிருந்து வரமாகப் பெற்றுக்கொண்டதற்காகத் திருப்தியடையவேண்டும்) (யோவா.3:27).

யோவான் சொன்னது என்னவென்றால், இயேசுவானவர் செய்வது யாவும், பரலோகத்திலிருந்து வரமாகப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதே. யோவான், தான் எதற்காக அழைக்கப்பட்டிருந்தான் என்பதையும், இயேசு எதற்காக அழைக்கப்பட்டிருந்தார் என்பதையும் அறிந்தவனாகவே இருந்தான். அத்துடன், ஒரு மனிதனால் அவன் அழைப்பினுக்கு மேலும் போகமுடியாதென்பதையும் கொடுக்கப்பட்ட

வரத்தினுக்கு மேலாகக் கிரியை செய்ய முடியாதென்பதையும் அறிந்தவனாகவேயிருந்தான். யோவான் தன்னுடைய சீஷர்களுக்கு சொன்னதெல்லாம் “திருப்திபடுங்கள்” என்பதே! அவன், இயேசுவுக்கு முன்னோடியாக அழைக்கப்பட்டிருந்ததையும் கர்த்தருக்கு வழி ஆயத்தம் பண்ணுங்கள் என்று சொல்லவும் அழைக்கப்பட்டிருந்ததையும் அறிந்தவனாகவே இருந்தார். இயேசுவின் தருணம் வந்தவுடன் ஜனங்களுக்கு தன்னை அதிகம் காட்டாதவாறு ஒதுங்கியும் கொண்டான்.

மேலும், தன்னுடைய சீஷர்களிடம் அவன் சொன்ன வார்த்தைகளும் இப்படியாக இருந்தது: அவர் பெருகவும் நான் சிறுகவும் வேண்டும் என்பதே (யோவா.3:30).

என்ன மகிமையான சுதந்தரமுடையவனாய் யோவான் இருந்திருக்கிறான் பாருங்கள்! போட்டி மனப்பான்மையில்லாது, ஒரு பாதுகாப்புணர்வை இயேசுவில் நாமும் பெற்றுக்கொள்ள இது உதவி செய்வதாகவும் உள்ளது.

போட்டியினின்று விடுதலை பெறல்

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் எழுதுவதாக : வீண் புகழ்ச்சியை விரும்பாமலும், ஒருவரையொருவர் கோபமுட்டாமலும், ஒருவர்மேல் ஒருவர் பொறாமை கொள்ளாமலும் இருக்கக்கூடவோம் (கலா.5:26).

அத்துடன் மேலும் புத்திமதியாக: “அவனவன் தன் தன் சுயகிரியையைச் சோதித்துப் பார்க்கக்கூடவன்; அப்பொழுது மற்றவனைப் பார்க்கும்போதல்ல, தன்னையே பார்க்கும்போது மேன்மைபாராட்ட அவனுக்கு இடமுண்டாகும் என்கிறார் (கலா.6:4).

அடிக்கடி ஜனங்கள் என் கணவரிடமாவது அல்லது என்னிடமாவது இவ்வாறாக கேட்பதுண்டு; திரு. டேவ் அவர்கள் உங்களைப்போல் உள்ள ஒரு அம்மணியை மணந்து கொள்வார் ஆயின் எவ்வாறு இருக்கும் என்று! நானே ரேடியாவில் கேட்கக்கூடிய சத்தமாயிருக்கிறேன்.

தொலைக்காட்சியில் தோன்றும் முகமாக உள்ளேன்; ஜனங்களுக்கு முன்னே யாவரும் காணக்கூடியவாறு மேடையில் தோன்றுகிறேன். யாவராலும் காணக்கூடிய பேசப்படுகிற வளாக இருக்கிறேன். மேலும் சொல்ல வேண்டுமானால் எங்கள் ஊழியத்தில் முன்னணியில் தோன்றுபவளாக உள்ளேன். திரு. டேவ் அவர்கள் நிர்வாகியாகவுள்ளார். அவர்தான் முக்கியமானவர், இருப்பினும் பின்னணியில் இருக்கிறார். அவருடைய பணிகள் எல்லாமும் காணக்கூடியதாக இல்லாமல், திரைமறைவில் இருக்கப்பெறுகின்றன.

எங்கள் சூழ்நிலைகள் ஒரு வித்தியாசமானதாக உள்ளது. இது பொதுவாக ஒரு கூட்டு முயற்சியாகவும் உள்ளது. கணவனானவன் ஒரு திரையில் பிரகாசிக்கும்போது, மனைவியானவர் திரைக்குப்பின்னால் இருந்து அவனுக்கு வேண்டிய முன்னேற்றத்துக்குரிய யாவையும் செய்வதற்கு உதவி புரிவாள். எனினும் என் கணவர் எனக்குப் பின்னிலிருந்து செயல்படுவதில் முழுபாதுகாப்பையும் பெறுகிறார். அவருடைய கடமைகளையும் செவ்வனே புரிகிறார். உண்மையில் முழுபாதுகாப்புடன், (கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்து) எனக்கு உதவி செய்துகொண்டு, நான் கிறிஸ்துவில் எப்படி இருக்க வேண்டுமோ அப்படி இருக்கவும் உதவி புரிகிறார். அவர் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இருக்கப் பெறவும் தெரிந்திருக்கிறார். இப்படிச் செய்வதின் மூலம் தன்னைக் குறித்த தேவ நோக்கத்தையும் தனது ஜீவியத்தில் நிறைவேற்றுகிறார்.

திரு. டேவ் அவர்களின் அழைப்பானது உண்மையில் என்னுடைய அழைப்பைப் போன்று முக்கியமான ஒன்றானதுதான். அவைகள் யாவரும் வெளியரங்கமாய் காணக் கூடியதாக இருக்கவில்லை. நிர்வாகியாக, நிதிநிலை மேற்பார்வையாளராக, ஒப்பந்தங்களைக் கண்காணிப்பவராக, வானொலி, தொலைக்காட்சிகள் அமைப்பாளராக மேலும் “வார்த்தையில் ஜீவன்” “Life in the Word” ஊழியத்தின், வானொலி, தொலைக்காட்சி, ஒலி, ஒளிப்பரப்பாளராகவும் செயல்படுகிறார்.

எங்களுடைய கூட்டங்களில் திரு. டேவ் அவர்கள் போதக ஒலிநாடாக்களை ஒலிப்பரப்புதலுக்காக, மேஜையின் பின்புதான் கிரியை செய்கிறார். அநேக தடவை என்னுடன் மேடையில் தோன்றும்படி

கேட்டுக்கொண்டும் அவர் சொல்லும் பதிலாவது, “அது நான் இருக்கவேண்டிய இடம் அல்ல” நான் இருக்கவேண்டிய இடத்தை நான் அறிவேன்.” என்பதே. அதுதான் முழு வளர்ச்சியை (பூரண வளர்ச்சியை) பாதுகாப்பைக் பெற்றுக்கொண்ட மனுஷனின் அறிக்கையாகும்.

ஜனங்களும் அன்புடன் திரு. டேவ் அவர்களிடம், “நீங்கள் தான் ஜாய்ஸ்” அவர்களின் கணவரா? என்று கேட்பார்கள். அவரும் இயல்பாகவே, இல்லை “ஜாய்ஸ் என் மனைவி” என்பார்கள்.

திரு. டேவ் அவர்கள் மிகுதியாக மிகவும் மிகுதியாகவே எங்கள் ஊழியத்தில் செயலாற்றுகிறார்கள். அவர் சொல்வதும் “நான் ஜாய்ஸின் முக்காடாகத் (போர்வையாக) தேவனால் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறேன்” என்று செல்வதுடன், கார்த்தர் அவளை எங்குப் போகப்பணித்தாலும் அங்கெல்லாம் போகவும் இருக்கிறேன்; மேலும் அவள் ஊனம் அடையவுமாட்டாள்; ஈனமும் அடையவுமாட்டாள் என்பதே எனது வாஞ்சையாகும்.”

சிலவேளைகளில், சிலவேளைகளை நான் செய்ய நான் விரும்பும்போது அதைச்செய்வதற்கு அனுமதிக்க மாட்டார்; அப்படி செய்வது நல்லதல்ல, அது உனக்கு அடுத்ததுமல்ல என்பார். எனக்குச் சம்பந்தமில்லாத காரியங்களுக்கெல்லாம் பணிந்துபோவது எளிதல்ல என்று நானும் சொல்லமாட்டேன். அவரது அழைப்பின் வரம் அப்படிச் சமச்சீர்மையாக எங்களின் ஊழியத்திற்கு உறுதுணையாக இருக்கிறது என்பதையே அறியப் பெற்றேன்.

ஆரம்பத்தில் திரு. டேவ் அவர்கள் எங்கள் சூழ்நிலைக்கு ஒத்துழைக்காதவராகவேதான் இருந்தார்கள். உண்மையாக இந்த ஊழியத்தில் இருக்க அவருக்கு விருப்பமில்லைதான்.

நான் தேவனுடைய வசனத்தைப் போதிக்கக் கிருபை பெற்றவன் என்று கார்த்தர் அவருக்குக் காட்டியுள்ளார். திரு. டேவ் மேலும் “கார்த்தர் என்னுடைய மனைவிக்கு அடங்கி கீழ்ப்படிந்திரு என்று சொல்லாமல், அவளிடத்தில் நான் அளித்த வரத்திற்கு உன்னை ஒப்புக்கொடு என்பதாக மாத்திரமே சொன்னார்” என்பார். மேலும் கார்த்தர், ஜாய்ஸ்

பெற்றிருக்கிற வரமானது என்னுடையது. அப்படியாக அந்த என் வரத்திற்கு நீ உன்னை கீழ்ப்படிந் திருக்கச் செய்வது என்னுடைய அழைப்பைப் பூரணப்படுத்துவதாகும் என்பதே.

திரு. டேவ் அவர்கள் கர்த்தருக்கே கீழ்ப்படிந்தார்கள்.

கர்த்தரின் அழைப்புக்கு என்னை அனுமதித்ததோடல்லாது எனக்கு உதவியாயும் இருந்தார்கள், உதவியும் செய்தார்கள். எனவே திரு. டேவ் அவர்களை திருமணம் புரிந்தது குறித்து மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன். நான் அறிந்த அளவில் அவர் பெருமைக்குரிய மனிதரே! மேலும் சந்தோஷம் நிறைந்தவரும் மனத்திருப்தியுடைய மனிதரும் ஆவார்.

திரு. டேவ் அவர்கள் மகிழ்ச்சி நிறைந்தவர் என்னும் போது எழுத்தின் பிரகாரமாகவும் ஆமோதிக்கிறேன். அவர், வாழ்க்கையும் நன்கு அனுபவிப்பவராகவே காணப்படுகிறார். திரு. டேவ் அவர்கள் அழைப்பில் நிலைத்திருக்கிறார் என்பதையும் அறிந்து அந்த இடத்தில் இருப்பதையும் தெரிந்திருக்கிறார். அவர் எவருடனும் போட்டிக்குச் செல்வதில்லை. மேலும் அவர், தான் யார் என்பதையும் எப்படிப்பட்டவர் என்பதையும் காண்பிப்பதற்கு முயற்சிக்காதவராயும் காணப்படுகிறார்.

பாதுகாப்பாய் வேரூன்றி மற்றும் நாட்டப்படுதல்

இப்புத்தகத்தின் ஆரம்பமுதல் என் ஜெபமானது, நீங்கள் அவருடைய ஆவியினாலே உள்ளான மனுஷனில் வல்லமையாய்ப் பலப்படவும், விசுவாசத்தினாலே கிறிஸ்து உங்கள் இருதயங்களில் வாசமாயிருக்கவும், நீங்கள் அன்பிலே வேரூன்றி, நிலைபெற்றவர்களாகி, சகல பரிசுத்தவான்களோடுங்கூடக் கிறிஸ்துவினுடைய அன்பின் அகலமும், நீளமும், ஆழமும், உயரமும் இன்னதென்று உணர்ந்து, அறிவுக்கெட்டாத அந்த அன்பை அறிந்துகொள்ள வல்லவர்களாக கவும், தேவனுடைய சகலபரிபூரணத்தாலும் நிறையப்படவும், அவர் தமது மகிமையினுடைய ஐசுவரியத்தின்படியே, உங்களுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்று

வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன் என்பதே (எபே.3:16-19) ஆகும்.

“எல்லாரும் எல்லாமும் பெற்றனர் ஆயினர்

எனும் நிலைக் காணும் போதில்,

ஒல்லும் வகையே உதவினோம் என்று நாம்

உவகையும் கொள்ள முடிவதாகுமே!”

நாம் உண்மையில் யார் என்று அறிவோமாயின், பிறர் சொல்லித்தான் இன்னார் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள அவசியமிருக்காது.

திரு. டேவ் அவர்கள், தான் கர்த்தருக்கு வேண்டியவர் என்பதைத் தெரிந்துள்ளபடியால், என்னுடன் அவருடைய தகுதியை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து உலகம் என்ன நினைக்கும் என்றும் கவலையும் கொள்ளா திருக்கிறார். திரு. டேவ் அவர்களின் தீர்மானமும் வாழ்க்கையும் அநேகருக்குச் சாட்சியாகவும் விளங்குகிறது. இப்படியாய்த் தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்காகச் செய்ய வேண்டியவை மிகுதியாய் இருப்பதால், நாம் ஒவ்வொருவரும் நமது தகுதியை உணர்ந்து கிரியை செய்வோமாக.

எனவே, பொறாமை, பகைமை, போட்டி மனப்பான்மை, மற்றவர் களுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தல் போன்றவைகளை நாம் புறம்பே தள்ளி விடுவோமாக. இப்பிரச்சனைகள் பாதுகாப்பின்மையை வேருன்றிச் செய்யும் என்பதையும் நினைவில் கொள்ளுங்கள். எனவே இவ்விதமானப் பிரச்சனைகளிலிருந்து விடுபட்டவராய் இருப்போமானால், உனக்கு விரோதமாய் உருவாக்கப்படும் எந்த ஆயுதமும் வாய்க்காதேபோம்; உனக்கு விரோதமாய் நியாயத்தில் எழும்பும் எந்த நாவையும் நீ குற்றப்படுத்துவாய்; இது கர்த்தருடைய ஊழியக்காரரின் சுதந்தரமும் என்னுலுண்டான அவர்களுடைய நீதியுமாயிருக்கின்றதென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (ஏசா.54:17). என்பதற்கிணங்க, “சமாதானம், நீதி, பாதுகாப்பு, எதிராளியிடம் ஜெயம் முதலியவைகள் உங்கள் உடைமை யாகும், அதாவது உங்கள் சுதந்தரம் என்பது குமாரரும், குமாரத்திகளுக்கு முரிய பாதுகாப்பாகும்” புறப்படுங்கள் உங்கள் சுதந்திரத்தை இப்பொழுதே அனுபவிப்பதற்கு!

பிதாவாகிற தேவன் உங்களை நேசிப்பது குறித்தும், தமது குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவில் உள்ள விசுவாசத்தினால் நீங்கள் நீதிமாண்களாகவும், விலையேறப் பெற்றவர்களாகவும் காணப்படுவது குறித்தும், அவரை அறிவதினால் அடைகின்ற சந்தோஷம் சமாதானத் தைக் குறித்தும், மற்றவர்களுக்காகவும் மனந்திருப்தியுடனும் சந்தோஷப் பட்டுக் களிகூருங்கள்.

உறுதியான உணர்வு நிலைமை

கேவலமுற்றதால், ஒருவர் தீயபழக்கத்திற்கு அடிமைப்பட்ட நடத்தை உடையவராக இருப்பின் அவர் வெட்க சபாவத்திலேயே கிடந்துடிவ வேண்டிவரும் என்று கடந்த அத்தியாயங்களில் கூறினேன். இப்பொழுதோ, “உணர்ச்சி வயப்பட்ட செயல்கள்” குறித்தும், அதைக் கொண்டுள்ள நபர் எவ்வாறாகப் உறுதியான உணர்வு நிலைமையின்றி அவதிப்படுகின்றனர் என்பதைக் குறித்தும் கூறலாம் என்று விழைகின்றேன்.

இந்தச் சர்ந்தர்ப்பத்தில் “தீயபழக்கத்திற்கு அடிமையாதல்” என்பது இன்றியமையாத நடத்தையாய் - ஒழுக்கமாய், “சுயநினைவிற்கும் அப்பாற்பட்ட” எண்ணங்கொள்ளத் தூண்டுகிறது. தவறான முறையில் நடத்தப்பட்ட நபர் - கேவலப்படுத்தப்பட்டவர் - நேர்ச்செயல் புரிவதைக் காட்டிலும் எதிர்ச்செயலாற்றுவதற்கே ஈடுபாடு உடையவராயிருப்பார்கள். இங்கு நான் சொல்வது யாதெனில், அவர்கள், தாங்கள் காயமடைந்த உணர்வு நிலையை இயல்பாகவோ அல்லது தேவனுடைய வசனத்தின் படியோ காண்பிக்காது மாறாகவே காண்பிப்பார்கள்.

அநேக ஆண்டுகளாய் நானும் இவ்வாறான நிலைமையைச் சந்திக்க வேண்டியவளாய் இருந்ததினால் கடந்த காலத்தின் எண்ணங்களை நினைவு கூறச் செய்கிறது. பயத்தினாலேதான் அவ்வாறு நடந்து கொண்டேன், விசுவாசத்தினால் அல்ல என்றும் சொல்லுவேன். பாதிப் படைந்தவர்களை இம்மாதிரியான செயல்கள், விரைவில் பற்றிக்கொண்டு தாங்கள் என்ன செய்கிறோம் என்று உணராமலும் இருக்கும்படிச் செய்து விடுகின்றன.

உதாரணமாக என்னை உபத்திரவப்படுத்திய நபர் கர்வம் நிறைந்த ஆளுமைத் தன்மை உடையவராய் இருந்தார். அன்னவரின் கையாளுந் திறத்தால், சூழ்ச்சித்திறத்தால் என் பிள்ளைப் பருவத்தில் நான் நடத்தப் பட்டவளாய் - இயக்கப்பட்டவளாய் இருந்தேன். அப்பொழுது நான் இவ்வாறாகச் சிந்தித்தேன்: “நான் பெரியவளாகி வீட்டைவிட்டு அகன்று, இம்மாதிரியான தொந்தரவுக்குள் அகப்படாதவளாயும் எவருடைய நிர்பந்தத்துக்கும் உட்படாதவளாயும் இருக்கப்போகிறேன்; இருப்பேன்” என்று.

அதற்கு அடுத்து வந்த காலகட்டத்தில், முந்தைய நிலைமையைக் காட்டிலும் கட்டுப்படுத்தும் வல்லமையால் போர்த்தப்பட்ட நிலைமைக் குள்ளானேன். எனவே அதிகாரம் செய்யும் நபர்கள் யாவரும் என் பகைவர் களாக எண்ணினேன். நான் விரும்பாத ஒன்றை சூழ்ச்சியாலோ அதிகார வல்லமையாலோ என்னைக் கட்டுப்படுத்துக் கூடியது எதுவாயினும், அவைகளைக் கண்ட மாத்திரத்தில் பயத்துக்குள்ளாவேன்; அப்பொழுது பெரிதும் கோப்படுவேன்; அல்லது அந்நிலைமையிலிருந்து விலகிக் கொள்ளவும், தவிர்க்கவும் முயல்வேன். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைமைகள் குறைவாகவே காணப்பட்டன. என் விருப்பத்திற்கு மாறான ஆலோசனை சொல்லும் எவராயினும் அவர்களிடம் எனது செயல்பாடுகள் விசித்திரமாகவே இருக்கப்பெறும். என்ன செய்கிறேன் என்று தெரியாதவளாய் நடந்து கொள்வேன். பகுத்தறிவுடன் பார்த்தல் நான் தவறான முறையிலே நடந்துகொண்டேன் என்றே சொல்லவேண்டும். அப்படி நடந்து கொள்ளக் கூடாது என்றுதான் எண்ணுவேன்; எனினும் அப்படிச் செயல்பட முடியாதவாறு வல்லமையற்றவளாய்க் காணப்பட்டேன்.

கர்த்தர் எனக்கு “உணர்ச்சி வயத்திற்கு அடிமைப்படுவதைக் குறித்து” போதிக்கத் தொடங்கினார்: ஜனங்களும் உன்னைப்போலவே, வேறுவிதத்தில் உணர்ச்சிகளுக்கு அடிமைப்பட்டு இரசாயனப் பொருளான போதை மருந்து உட்கொள்வது, சாராயம் அருந்துவது, புகையிலைப் பழக்கம் இவைகளுக்கு அடிமையாதல் போன்றவைகளால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்று. அதன் விளைவால் மனத்தளவிலும் சோர்வுநிலைக்குள்ளாகின்றனர்.

கெட்ட பழக்கத்திற்கு அடிமையாதல் என்பது அதன் விளைவினைக் குறித்துச் சிந்திக்காமல் வலுக்கட்டாயமான நிலையில் நடந்துகொள்ள முயலும் மனப்பாங்காகும்.

என்னிடம் குடிக்கொண்டிருந்த மூர்க்கத்தனமான எதிர்விளைவுகள் “நீ என்னைக் கட்டுப்படுத்தப்போவதில்லை” என்பதாக இருந்தது.

நான் பிறரால் அடக்கி ஆளப்பட்ட போதெல்லாம், நான் மிதமிஞ்சியவளாய் நடந்து கொண்டதுயாவும் என்னை நான் அந்தச் சூழலிலிருந்து காத்துக்கொள்ள வேண்டிய பயம் மேலிட்டவளாய் நடந்தவையே. பார்க்கப்போனால் அவைகள் உண்மையில் பிரச்சனையாகவே இருந்திருக்காது. “நான் உன்னை அடக்கி ஆளும்படி விடமாட்டேன்” என்று உணர்ச்சிவேகம் – பெருஞ்சீற்றம் சொன்னது. “நான் இதில் சிக்கிக் கொள்ளப்போவதில்லை” என்று பின்வாங்கச் சொன்னது.

ஒருநபர், சிக்கிக்கொள்ளாது தன்னைக் காத்துக்கொண்டால் அதனால் காயப்படமாட்டார். எனவே, காயமுறும்படியான சந்தர்ப்பச் சூழலிலெல்லாம் அதிலிருந்து விலகிக்கொள்ளவே அல்லது ஈடுபாடு காட்டாமல் இருக்கவே செய்தேன். இந்த இருவகையான நடக்கைகளும் தவறானது. சமச்சீற்றது, வேதவசனத்துக்கும் மாறுபாடானது. இப்படியாய் அதற்குத் தீனிபோடுவதின் மூலம் மேலும் வளருவதாகவும் இருக்கிறது.

போதை மருந்து உட்கொள்ளுதலுக்கு அடிமைப்பட்ட நபர், அதிக அளவில் போதைமருந்து உட்கொள்வாராயின் அதிக அளவில் போதை

யிலும் மிதப்பார். மேலும் போதையிலே மிதந்தவராய் இருக்க வேண்டினால் முன்பு உட்கொண்டதற்கும் மேலாகவே போதை மருந்துகளை உட்கொள்ள வேண்டும். இப்படியான நிலைமையை அந்நபர் அனுமதித்தால் அந்த போதைப்பழக்கம் இவரைக் கட்டுப்படுத்தும். அடக்கி ஆளும். முடிவில் அவரையே சட்டினியாக்கும். இந்தப் போதைப்பழக்கம் தகர்க்கப்பட வேண்டும்; தகர்க்கப்பட வேண்டியதாக உள்ளது.

இவ்விதமான வலியின் ஊடாகச் சென்று விடுதலை பெறுவது என்பது, சரீரத்தின் ஆரோக்கியத்தைக் கெடுக்கும் பழக்கத்தினின்றும் விடுதலை பெறுவதாகும். இந்தவிதமான நியமத்தையே மனத்தாலும், உணர்வாலும் பாதிப்படைந்த விஷயத்திலும் பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

கவலைப்படுவதற்கும் வாதிடுவதற்கும் அடிமைப்படுதல்

என் மனதைப் பிடித்துள்ள ஒரு கெட்டபழக்கம் என்னவெனில், கவலை கொள்ளுதல். நான் கவலையுற்றேன், கவலையுற்றேன் கவலையுற்றேன். கவலைப்படுவதற்கு ஒன்றும் காரணமே இல்லாதபோதும் கவலைப்பட்டேன். உண்மையற்ற உத்திரவாதத்தால் பீடிக்கப்பட்டவளாகவும் அதற்குரிய தீர்வுகளுக்கு முனைபவளாயுமே நான் காணப்பட்டேன். அதைக்குறித்த எண்ணம் உடையவளாய் அதையே முன்னிருத்தியவளாய், என்னையே குழப்பிக் கொண்டவளாய் வாழப்பெற்றேன்.

அதன் விளைவால் என் மனம் தொடர்ந்து சிந்தித்துக் கவலைப்படுவதாயிற்று. உடலளவில் பாதிப்பை உண்டு பண்ணியதோடு அல்லாமல் மனத்தளவிலும் சலிப்புற்று சிறிதும் சந்தோஷமில்லாதவளாயும் அதிலிருந்து விடுபட முடியாதவளாயும் காணப்பட்டேன். எந்தவிதப் பிரச்சனையாயினும், யூகித்தலும் கவலைப்படலுமே என் இயல்பான பொறுப்புணர்ச்சியாயிற்று. இது இயல்புகடந்த நிலைமையாக இருப்பினும், எனது நடத்தையான இயல்பான ஒன்றாகவே எனக்கு அமைந்து விட்டது.

ஏனெனில் எல்லாவிதப் பிரச்சனைகளுக்கும் அவ்வாறாகவே எதிர்ச்செயலாற்றினேன்.

“கர்த்தரை நம்பி நன்மை செய்” (சங்.37:3).

(கற்றுக்கொள், சார்ந்திரு, விசுவாசம்கொள்). கேவலப்படுத்தினவராக நீங்கள் காணப்படும்போது நம்பிக்கையோடு இருத்தல் என்பது எளிதான செயலன்று.

நீங்கள் நம்பின நபர் உங்களை உபத்திரவப்படுத்தியிருக்கமாட்டார். அவர்கள் உங்களை அனுபவிக்கச் செய்திருப்பார். அதனால், இனி ஒருபோதும் என்னை ஊனப்படுத்த - வெட்கப்படுத்தவிடமாட்டேன் என்று வைராக்கியமுடன் நீங்கள் இருக்கலாம். மற்றவர்கள் உங்களை நோக்கிக்க நீங்கள் காத்திருக்காமல் போனாலும், சாதாரணமாக உங்களைச் சுற்றி ஒரு மதில் எழுப்பிக்கொண்டு தற்காத்துக்கொள்ள முயலக்கூடும்.

இது உங்களை, மற்றவர்களால் காணக்கூடாதவாறு ஆக்கிக் கொள்ளும் வழிகளில் ஒன்றாகவும் இருக்கிறது. இப்படியாய்க் காரியத்தை முடிப்பதின் மூலம் இனி உங்களை எந்த வல்லமையும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. நீங்களும் நிலைகுலைவை சந்திக்கமாட்டீர்கள். குழப்ப நிலையின்றும் விடுபடுவீர்கள்.

என் வாழ்க்கையில் கர்த்தர் கிரியை செய்ய ஆரம்பித்தபோது, கவலைப்படுதலையும், யூகித்தலைக் குறித்தும் வன்மையாகக் கண்டித்து அதை விட்டுவிடவேண்டும் என்று காட்டினார். ஏதாவது பிரச்சனை தோன்றினால், அதை நிவிர்த்தி செய்ய வழியைத்தேடாது, முழுவதும் உள்ளத்தில் நிலை குழைந்தவளானேன். என்னைச் சுற்றி நிகழ்ந்தவை களிலிருந்து என்னை தற்காத்துக் கொள்வதின் மூலம், காயப்படுவதி னின்று தப்பித்துக் கொள்ளவே அப்படிச் செய்தேன் என்பதைத்தான் நீங்கள் அறிந்து கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

“நானே என்னைக் காத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றே நம்பினேன்; என்கிலும், நானே என்னைக் காப்பதற்கு பிறர் ஒருவரையும் நம்பினேன்”

உன்னை மறுதலித்தல்

பின்பு அவர் (இயேசு) ஜனங்களையும் தம்முடைய சீஷர்களையும் தம்மிடத்தில் அழைத்து, “ஒருவன் என் பின்னே வரவிரும்பினால், அவன் தன்னைத்தானே வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, என்னைப் பின்பற்றக்கடவன்” (மாற்கு 8:34) என்றார்.

இவ்வாறாகக் கர்த்தர் என் ஜீவியத்தில் அமைதியாய்க் காரியங்களை ஆற்றத் தொடங்கினார். அவரில் விசுவாசம் கொள்ளும்படி எனக்குக் கற்றுக்கொடுத்தார். நான் எனது பிரச்சனை எதிர்கொள்ளாது போனபோதும் அதற்காக அவர் கிரியை செய்தார். என் கடமை விசுவாசத்தில் அடி எடுத்துவைத்து கவலை கொள்ளாமலும் இருப்பது மட்டுமே! நான், என்னை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருக்கும் கெட்ட பழக்கத்திலிருந்து என்னை வெறுத்து அவரைப் பின்பற்றிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது.

எதெற்கெடுத்தாலும் பயந்து ஒதுங்குகிற தன்மை என்னில் மேலோங்கி நின்றது. பயஉணர்வு, என்னை நானே கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலை, சிலவேளைகளில் புத்தியீனமானக் காரியங்களைச் செய்தல் போன்ற காரியங்களால் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருந்தேன். தன்னைத்தானே வெறுக்கும் உணர்வோடு அடிமைப்படுத்தி வைக்க சாத்தான். எதைச் செய்யவும் ஆயத்தமாக இருப்பான். என்னைப்பொருத்த அளவில் அதுதான் நடந்தது.

மாற்கு 8:34 இல், இயேசு கூறியுள்ளபடி அவரைப் பின்பற்ற விரும்பினால், நாம் நம்மை வெறுத்து நம்முடைய வழியை விடுத்து, அவரின் வழியைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். என்னுடைய வழி என்னைக் குறித்துக் கவலை கொள்வதாகவே இருந்தது. எனக்காக அவர் வைத்திருக்கிற வழியோ, நாம் நம்மை அவர் கையில் ஒப்புக் கொடுத்து, உன்னை அவர் ஒருபோதும் நம்மைக் கைவிடுவரில்லை என்பதை அனுபவ ரீதியாக கற்றுக் கொள்வது ஒன்றே (எபிரெயர் 13:5 பார்க்கவும்).

இப்படியாக நான் அறிவதற்கு, நான் என் வழிகளை விடும்படியாய் ஆயிற்று.

பால் மறந்த குழந்தையைப் போல

அடிமைத்தனத்தை எவ்வாறு உடைத்தெறிவது என்ற காரியத்தில் நாம் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிற யாவையும் குறித்துச் சங்கீதக் காரனாகிய தாவீது அறிந்தவனாய் இருந்திக்கக்கூடும். எனவே தான்:

“தாயின் பால் மறந்த குழந்தையைப் போல நான் என் ஆத்துமாவை அடக்கி அமரப்பண்ணினேன்; என் ஆத்துமா பால் மறந்த குழந்தையைப் போல் இருக்கிறது” (சங்.131:2) என்று கூறுகிறார்.

அநேக வேளைகளில் ஆத்துமா என்பது மனதையும், சித்தத்தையும், உணர்வுகளையும் (புலன்கள்) குறிப்பதாக உள்ளது. வேதாகமத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்வது யாதெனில், சில கெட்ட பழக்கத்திற்கு சரீரம் அடிமைப்படும் போது ஆத்துமா சம்பந்தப்பட்ட மனம், சிந்தை, புலன்கள் இவைகள் யாவுமே அந்தவிதமான கெட்ட பழக்கத்திற்கு அடிப்படுகின்றன.

நான் என் சிந்தையை வெறுப்பதின் மூலம், யுகித்தலிருந்தும், கவலைப்படுவதின்றும் விடுபட்டு பால் மறந்த குழந்தையைப் போல நான் எனது மனதைப் பிடித்துள்ள கெட்ட பழக்கத்திலிருந்து விடுதலை யாகிறேன். குழந்தையானது பால்புட்டிக்காக ஏங்கி பின்பு, அமைதியா வதுபோல நானும் எனது ஆத்திரத்திற்கும், சுய பச்சாதாபத்துக்கும் விலகி கர்த்தருடைய வழியைத் தொடரலானேன்.

சிறைப்பட்டவர்களை விடுதலையாக்கவே அவர் வந்தார் (லூக்கா 4:18 இப் பார்க்கவும்)

குமாரன் உங்களை விடுதலையாக்கினால் மெய்யாகவே விடுதலை யாவீர்கள் (யோவா.8:36 இப் பார்க்கவும்) என்று இயேசு சொல்லியுள்ளார்.

நெருக்கமான நல்லுறவும் மற்றும் நம்பிக்கையும்

திவறான முறையில் நடத்தப்பட்ட ஒருவர் தன்னை அவ்வாறு நடத்தியவரிடம் நெருங்கி உறவு கொள்வது என்பது மிகக்கடினமான காரியம். நெருங்கிய நல்லுறவு கொள்வதற்கு ஆழ்ந்த நம்பிக்கை தேவை. ஆழ்ந்த நம்பிக்கை சிதைந்து போயிருக்குமானால் நெருக்கமான நல்லுறவை இசைவாய் உருவாக்குவதற்கு ஏதுவாக ஆழ்ந்த நம்பிக்கை முன்னிருந்த நிலைக்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டும்.

சிலர் மற்றவர்களை எப்பொழுதும் காயப்படுத்திக்கொண்டே யிருப்பார்கள். நாம் காயப்படுத்தப்படாதிருக்க மற்றவர்களைச் சார்ந்து இருக்கமுடியாது. உங்களைப் காயப்படுத்தாதிருப்போரைத் தெரிந்து கொண்டு அவர்களில் சார்ந்து கொள்ளுங்கள். அவர்கள் உங்களைப் காயப்படுத்தும் நோக்குடன் எதையும் செய்யமாட்டார்கள். ஆனால் மக்கள் மற்றவர்களைப் காயப்படுத்துகிறார்கள் என்பது மாற்றமில்லாத ஒன்றாக இருக்கிறது. ஒருவருக்கொருவர் அன்பு கூருகிறவர்கள் கூட சில வேளைகளில் மற்றவர்களை காயப்படுத்தி வருகின்றனர். ஒருவரை யொருவர் ஏமாற்றியும் விடுகின்றனர்.

நான் முன்பு கூறியதுபோல் என் கணவர் ஆச்சரியமானவர், அன்பானவர், எதையும் எளிதாக எடுத்துக்கொள்பவர்; எனினும் அநேக தடவை என்னைப் காயப்படுத்தியுள்ளார்; நானும் அவரைப் காயப்படுத்தி யிருக்கிறேன். பொதுவாக அன்புள்ள இருவரிடம் இப்படி நிகழ்வது வேதனைக்குரியதும் ஏமாற்றத்திற்குரியதுமாகும்.

நான் என் கணவருடன் நல்லுறவுடன் இருந்தேன் என்றும், எங்கள் பாலியல் உறவையும் திருப்தியுடன் அனுபவித்தோம் என்றும் உண்மையாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் திருப்தியான நிலவரத்தை எட்ட அநேக ஆண்டுகள் பிடித்தன என்று மட்டுமே சொல்ல முடியும். காயப்படுவதைக் கண்டு அஞ்சினேன்; எனவே காயப்படாமலிருக்கவே முடிந்த அளவு முயன்றேன். இதை இப்படிச் செய்தால் இப்படி ஆகி விடுமோ என்றே ஒவ்வொன்றையும் சிந்தித்து, பின்னர் அதை விட்டு விட்டு, வேறுவகையாகச் செய்யும் தன்மையே என்னில் மேலோங்கி நின்றது. என் கணவரும் என்னுடைய நிலவரத்தைப் புரிந்து கொண்டார். அவரோடுள்ள உறவிலும், பாலியல் உறவிலும் நான் நன்றாக இருப்பது போல நடித்துக்கொண்டுதான் இருந்தேன். என்னுடைய “போக்கு” திரு. டேவ் அவர்களை மிகவும் ஒதுக்கப் பட்டவராக எண்ணவும் செய்தது.

எதையும் பகுத்தாய்ந்த அறியும் தேவ வெளிப்படுத்தலைப்பெற்ற நல்ல முதிர்ச்சியான கிறிஸ்தவராக என் கணவர் இல்லாதிருந்திருப்பாரானால், என்னுடைய உண்மையான மனநிலையையும் என்னுடைய தவிப்பு களையும் அவர் பரிவேரோடு புரிந்திருக்கவே முடியாது. எங்கள் குடும்ப உறவு உடைந்து சிதைந்து போயிருக்கும். அவரும் மனமுறிவடைந்திருப்பார். “நான் உன்னைச் சார்ந்துகொண்டு உன்போக்கிலேயே விட்டுவிட்டு நான் எப்படிப்பட்டவன் என்பதை சொல்லாதிருப்பேனானால் நான்தான் தொல்லைக்குள்ளாவேன்” என்று கணவர் என்ற முறையில் அவருடைய நிலையை எனக்கு ஒருமுறை சொன்னார்.

தேவன் எனக்கு நல்ல மன முதிர்ச்சியான கிறிஸ்தவரைக் கணவராகத் தந்தமைக்காக நான் தேவனுக்கு மிகுந்த நன்றியுள்ளவளாக இருக்கிறேன். நான் என் மனப்காயங்களிலிருந்து குணமாகிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நிலையில், என் கணவரை நான்

அழித்துவிடவில்லை என்பதற்காக தேவனுக்கு நன்றியுள்ளவளாக இருக்கிறேன். அநேக சந்தர்ப்பங்களில் தொல்லையிலிருப்போர், தொல்லையிலிருப்போரையே மணந்து கொள்ளுகிறார்கள். அதன் விளைவாக ஒருவரையொருவர் அழித்துக் கொள்வது மாத்திரமல்ல பிரச்சனைகள் தங்கள் பிள்ளைகளையும் தொடருகிறது. அவர்களையும் அலைக்களிக்கிறது.

பல ஆண்டுகளாக எந்தத் தீர்வுமின்றி இந்த பிரச்சனையைத் தள்ளிக்கொண்டே வந்தேன். பாலுறவிலும் நெருங்கிய நல்லுறவு வைத்துக்கொள்ளும் என் தன்மையிலும் அவசியமாக சரிசெய்து கொள்ளப்படவேண்டிய காரியங்கள் இருக்கின்றன என்பதை என் இருதயத்தின் ஆழத்தில் அறிந்துகொண்டேன். அறிந்துகொண்டாலும் மாதக்கணக்கில், வருடக்கணக்கில் நான் தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டே வந்தேன். தேவன், உங்கள் பிரச்சனைகளை சரிசெய்துகொள்ளுங்கள் என்று அறிவுறுத்தும்போது நீங்கள் அவற்றைத் தள்ளிப்போடும் மன நிலையிலிருக்கின்றீர்களா? உண்மைதான். நாம் தள்ளிப்போடத்தான் செய்கிறோம். ஏனென்றால், சில பிரச்சனைகள் நினைப்பதற்கே வேதனையாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் அவற்றை எப்படி கையாண்டு தீர்ப்பது என்பது நினைத்துப்பார்க்க முடியாததாக இருக்கிறது.

இறுதியாக இனிக்காலம் தாழ்த்தக்கூடாது என்ற நிலைக்கு வந்து சத்தியத்தைச் சந்திக்க ஆயத்தமானேன். இந்தச் சூழ்நிலையில் உண்மைநிலை இதுதான். (1) நான் பிரச்சனையுள்ளவளாய் இருந்தேன். ஆனால் டேவ் அவர்களைத் தண்டித்தேன். (2) அவரும் பொறுமையுடன் இருந்தார். எனவே என்னுடைய பிரச்சனை குறித்து இடைப்பட்டுத் தீர்க்கும் சந்தர்ப்பம் இதுவென்றுணர்ந்தேன். (3) இப்படி நான் இருக்கும் வரை, சாத்தானும் தொடர்ந்து என்னை தோல்வியடையச் செய்வான். ஏனென்றால் முந்தைய நிகழ்வுகள் நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கும். (4) இது குறித்து ஈடுபாடு எதுவும் காட்டாமலிருப்பின் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு கீழ்ப்படியவில்லை என்பதேயாகும்.

உண்மையில், மிகவும் பயந்தவளாயும் எப்படி இப்பிரச்சனையை ஆரம்பிப்பது என்றும் அறியாதவளாயும் இருந்தேன். நான் கர்த்தரை

நோக்கிக் கதறினேன். கார்த்தாவே நான் எப்படி டேவ் மீது முற்றுமாய் சார்ந்து கொள்வது என்று எதிர்பார்க்கிறீர்? ஒருவேளை நான் சொல்வதைக் கொண்டு எனக்கு விரோதமாகத் திருப்ப அவருக்குச் சாதகமாக எடுத்துக் கொண்டால் என்ன செய்வது? அதன்பின்பு என்னவாகும்? பிசாசு “இப்படியானால் எப்படியாகும்” என்ற கேள்விகளையும் போட்டு நம்மைக் குழப்பாமல் இருக்கமாட்டான்.

இந்த குழப்பமான சூழ்நிலையின் மத்தியில், “நீ முற்றிலும் டேவை சார்ந்து கொள் என்று சொல்லவில்லை. என்னைச் சார்ந்து கொள் என்றுதான் சொல்லுகிறேன்” என்று என்னோடு பேசினார். இது என் மனதை முற்றிலும் புதிய கண்ணோட்டத்திற்குத் திருப்பியது. ஆரம்பம் முதலே, எனக்கு மனுஷர்களில் சார்ந்துகொள்வதைக் காட்டிலும் கார்த்தரில் சார்ந்து கொள்வது எளிதாகவே இருந்தது. இந்த உணர்வோடுதான் நான் தொடங்கினேன்.

என்னுடைய உணர்வு நிலைமை குறித்தும், என்ன செய்யவேண்டும் என்பது குறித்தும், கார்த்தர் எனக்குக் காட்டியபடி செய்ய என்னை முற்றிலும் ஒப்புக்கொடுத்தேன்.

உதாரணமாக, நானும் டேவும் எங்களின் அந்தரங்க அன்பினைப் பகிரிந்துகொள்ளும் வேளையில் விளக்கு வெளிச்சத்தை தவிர்க்கவே செய்வேன். இப்போது அதை நினைவிற்குக்கொண்டு வந்தவளாய், இனி அப்படிச் செய்யப்போவதில்லை. விளக்குகளை எரியச் செய்வேன் என்றேன். அவ்வண்ணமே செய்திடவும் செய்தேன். அது கடினமாகவே காணப்பட்டது. இப்படிப் பலதடவை செய்தவுடன் எளிதாயிற்று – இயல்பாயிற்று. இப்போது விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருக்கும்படியே செய்தேன். அவைகளை அணைக்க முயலவில்லை. இனி இது குறித்து என்ன நினைப்பிணையும் நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். நான் எதையும் மறைக்க முயல்வதில்லை.

மற்றொரு உதாரணம், நான் ஒருபோதும் டேவ் அவர்களை என்னை நெருங்கும்படியாக விருப்பம் ஊட்டி, உறவு கொள்ளும்படி விரும்பியவள் இல்லை. அப்படி நான் விருப்பப்பட்ட தருணங்களும் உண்டு. என் மாம்ச சரீரம் அதை விரும்பியதுதான் எனினும் நெருங்கினேனில்லை. அப்படிப்

பட்ட சிந்தை விருப்பம் என்னுள் எழுந்தபோது அவரே புரிந்து கொள்ளும்படியாகச் சில செயல்களும் புரிந்தேன். குறிப்பாக எனக்கு இவ்விஷயம் கஷ்டமாகவே இருந்தது. ஏனெனில் பாலியல் உறவு அசுத்தமானது என்றும் தவறானது என்றும் நான் எண்ணம் கொண்டவளாய் இருந்தேன்; மேலும் இது எனது பிள்ளைப்பருவத்திலேயே எனக்கு அளிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும்.

எனது முதல் பாலியல் சம்பந்தப்பட்ட உறவு தாறுமாறாய், இயற்கைக்கு மாறானதாக இருந்தது. எனவே பாலியல் உறவு குறித்த எனது மனப்பான்மையும் தாறுமாறானதாய் இருந்தது. மனப்பூர்வமாய் நான் அறிந்தது யாதெனில், பாலியல் உறவு கர்த்தரால் அனுமதிக்கப்பட்டதான ஒன்றே; எனினும் அது எனக்கு முறையானதாக அமைந்திருக்கவில்லை. மீண்டும் ஒருமுறையாய் “இணங்கி நடத்தலால்” என்னுடைய அடிமைத்தனம் தகர்ந்தது. இப்போது நான் அந்த நிலையிலிருந்து விடுதலை பெற்றவளானேன்.

தயவு கூர்ந்து பரிசுத்த ஆவியானவர் சொல்லுவதற்குக் கீழ்ப் படியுங்கள். அவர் உங்களுக்கு உதவி புரிகிறவர், ஆசீர்வதிக்கிறவர்; சில சமயங்களில் உங்களை விடுவிக்கிறவருமாயும் இருக்கிறவர். பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்கள் சகாயர், உங்களைக் குறித்து நல்லதே எண்ணுபவர். மக்கள் உங்களைக் புண்படுத்தலாம் தேவன் அப்படிச் செய்வதில்லை. என்னைப் போன்று ஊனப்பட்டவர்களாய் வெட்கம் அடைந்தவர்களாய் இருக்கும்படியான பாதைகளில் சில வேளைகளில் நடத்தக்கூடும். முடிவில் கர்த்தரோவெனில் அவைகள் யாவையும் உங்களின் நன்மைக் காக ஆக்குவார்.

இப்படியான செயல்பாட்டிற்கு—வழிநடத்தலுக்கு என்னை ஒப்புக் கொடுத்தபோது சுதந்தரமாக இருக்கவும் சுதந்தரத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்தவளாய் காணப்படவும் கர்த்தர் செய்தார். எண்ணிலடங்கா காரியங்களைக்குறித்து குறிப்பிடுவதற்கு விரும்புகிறேன். நான் எதைக்குறித்து பேசுகிறேன் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொண்டவராகவும் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்களுக்கென்றுள்ள சூழலைச் சந்திக்கவிருக்கிறீர்கள். பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்களை அவைகளின் ஊடாக

வழிநடத்தி, நல்லுறவும் நல்லெண்ணமும் கொள்ளச்செய்து உங்களின் உணர்வுபூர்வ குணப்படுதலுக்கும் உதவி புரிவார்.

“மிச்சமாய் இருக்கின்ற வாழ்நாள் யாவும்
அச்சமுடனே ஐயமெனும் சிறையினிலே
கிடத்தல் விடுத்துக் கிளர்ந்து எழுவீரே,
கிறிஸ்துவில் சுதந்திரம் கண்டடைந்தோரே!”

கர்த்தரை நம்புங்கள்

இது குறித்து இப்புத்தகத்தில் மற்றப்பகுதியில் சொல்லியிருக்கிறேன். எனினும் மீண்டும்சொல்ல விழைகிறேன். எனக்கு உதவிய முக்கியமான காரியம் என்னவெனில் கர்த்தரில் முற்றுமாய் சார்ந்து கொள்வதுதான். நம்முடைய வாழ்க்கையின் எந்தப்பகுதியிலும் மனிதர்கள் மீது சார்ந்துகொள்ளாமல் கர்த்தர் பேரிலே சார்ந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதையே அவர் வலியுறுத்துகிறார்.

மக்கள் மீது சார்ந்து கொள்ளும்போது சமசீர் தவறாதிருக்க வேண்டும். சமசீர்தன்மையை இழக்க நேரிடும்போது நாம் புண்பட வேண்டியதிருக்கும். கர்த்தர் இந்த சூழலில் சமசீர்மையுடன் உறவு நிலையை ஞானமாகப் போதிக்கும்படிச் சொல்லுகிறார்.

இதுகுறித்து ஈடுபடும்போது – பரிவார்த்தனை செய்யும்போது நான் அடிக்கடி எரேமியா 17-ஆம் அதிகாரத்தையே எடுத்துக்கொள்வேன்.

“மனுஷன் மேல் நம்பிக்கை வைத்து, மாம்சமானதைத் தன்புய பலமாக்கிக் கொண்டு, கர்த்தரை விட்டுவிடக்கூற இருதயமுள்ள மனுஷன் சபிக்கப்பட்டவன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். அவன் அந்தரவெளியில் கறளையாய்ப்போன செடியைப்போலிருந்து, நன்மை வருகிறதைக் காணாமல், வனாந்தரத்தின் வறட்சியான இடங்களிலும், குடியில்லாத உவர் நிலத்திலும் தங்குவான்” (எரே.17:5,6).

இந்த வசனங்களைக் குறித்துச் சிந்தியுங்கள். கர்த்தர் மேல் வைக்க வேண்டிய விசுவாசத்தை, மனுஷர் மேல் வைப்பது சபிக்கப்பட்ட தன்மைக்குச் செல்லுவதைக் காட்டுகிறது. மாம்சத்தைத் தன்புயலமாக்கிக் கொள்ளுதல் என்பது தன்னை விசுவாசிப்பதும் மற்றவரையும் விசுவாசிப்பது ஆகும்.

என் தேவைகளைச் சந்திக்க நான் நோக்கும்போது, நான் தவறுகிறேன். என் தேவைகளைச் சந்திக்க மற்றவரை நான் நாடும்போது அவர்கள் என்னை ஏமாற்றமடையச் செய்கின்றனர். கர்த்தரோ நமது தேவைகள் சந்திக்கப்படுவதற்கு அவரை அனுமதிக்கும்படி கேட்கிறார். நம்முடைய தேவைகளைச் சந்திக்கும்படியாக சிலரைக் கொண்டு கிரியை செய்ய விழைகிறார். நாமோ எவரைக்கொண்டு செய்ய விழைகிறாரோ (அவர்களை விடுத்து) அவரே செய்யும்படி எதிர்பார்க்கிறோம். இந்தச் சமச்சீர் தன்மையைத் தான் அவர் எதிர்பார்க்கிறார்.

இப்பொழுது அந்த நற்செய்தி, “கர்த்தர் மேல் நம்பிக்கை வைத்து, கர்த்தரைத் தன் நம்பிக்கையாகக் கொண்டிருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான்” (எரே.17:7).

முன்னாட்களில் நான் அதைரியப்பட்டவளாயும் என்னைச் சுற்றியிருந்தவர் மீது கோபமுற்றவளாயும் இருந்தேன்; ஏனெனில் எனக்கு தேவையாயிருந்த உற்சாகத்தை அவர்கள் தர தவறியிருந்தமையால்; அதன் விளைவாக நான் சீற்றம் அடைந்தவளாய், சுய பச்சாதாபம் கொண்டவளாய் இருந்தேன், இதனை என் குடும்பத்தாரும் மற்றவர்களும் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களாகவும் இருந்தனர். இந்த அணுகு முறையால், உண்மையாய் என் தேவைகள் சந்திக்க முடியாமல் போனது, ஏனெனில் கர்த்தரை மாத்திரம் நோக்கியிருக்கவேண்டிய சமயத்தில் மனிதரை நான் நோக்கியிருந்தமையாலே.

எனக்கு ஆதரவு - (உற்சாகப்படுத்துதல்) - தேவைப்படும் பொழுதெல்லாம் தன்னிடம் கேட்கும்படியாகத் தேவன் எனக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார்.

நான் உற்சாகமடைய வேண்டியதின் அவசியம் ஏற்பட்ட வேளைகளில் நான் தேவனை நோக்கிக் கேட்டுப்பெற்றுக்கொள்ள அவர் எனக்குக்

கற்றுக்கொடுத்தார். இவ்வாறு கற்றுக்கொண்டதின் காரணமாக நான் கேட்கும்போது அவர் தெரிந்துகொள்ளுகிற எந்த வழியிலேனும் நான் உற்சாகசக்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவேன். உற்சாகசக்தைப் பெற்றுக் கொள்ள எனக்கு அறிமுகமானவர்களுக்கு நெருக்கடியைக் கொடுத்து பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற முயற்சியை விட்டுவிட்டு தேவனில் முற்றும் சார்ந்துகொள்ளக் கற்றுக்கொண்டேன். தேவனில் சார்ந்து கொள்வதில் பிரதிபலனைக் குறித்து வேதம் இவ்வாறு கூறுகிறது, “அவன் தண்ணீரண்டையிலே நாட்டப்பட்டதும், கால்வாய் ஓரமாகத் தன் வேர்களை விடுகிறதும், உஷ்ணம் வருகிறதைக் காணாமல் இலை பச்சையாயிருக்கிறதும், மழைத்தாழ்ச்சியான வருஷத்திலும் வருத்தமின்றித் தப்பாமல் கனி கொடுக்கிறதும் மரத்தைப்போலிருப்பான்” (எரே.17:8).

இந்த வசனம் மாம்சமானதைத் தன் புயபலமாக்கிக்கொள்ளாமல் கார்த்தர் மேல் நம்பிக்கைக் கொள்வதையே உறுதிப்படுத்துகிறது. அப்போது மாத்திரமே நாம் உறுதியாய் நிலைப்படுத்தப்படுவோம். இந்த வசனத்தை நான் வலியுறுத்திக் கூறுவதன் காரணம், இது நமது விவாதத்திற்குரிய முக்கிய வசனமாய் உள்ளதினால் உறுதியான நிலைமையில்லாதபோது, வாழ்க்கையில் உண்மையான ஆனந்தம் அடைதல் என்று கூடாத ஒன்றாகும்.

உங்கள் நம்பிக்கையை மனுஷரிடம் வைக்காது தேவனிடம் வைக்கும்படியாய் இந்த வசனங்களை உங்களுக்கு உறுதுணை புரியட்டும். “உங்கள் தேவைகளைச் சந்திக்க மற்றவரை நாடாதீர்கள். தேவனை நோக்குங்கள். உங்கள் தேவைகள் மற்றவர் மூலம் சந்திக்கப்பட வேண்டுவதாயினும் அதைக்குறித்தும் அவரே செய்யக்கூடும்.”

நெருங்கிய நல்லுறவைக் குறித்து இறுதியாக ஒரு ஆலோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் அனைவரையும் கார்த்தர் படைத்ததான நோக்கமே குறிப்பாக, ஒருவருக்கொருவர் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். வேதாகமம் சொல்லுகிறபடி, கணவன் மனைவி ஒருவருக்கு ஒருவர் மகிழ்ச்சியாக இருக்கவேண்டும் என்பதே. அதுவும் உன் ஊற்றுக்கண் (மானிட வாழ்க்கை) ஆசீர்வதிக்கப்படுவதாக; (கடமை தவறாத அன்புடன்) உன் இளவயதின் மனைவியோடே மகிழ்ந்திரு” (நீதி.5:18) என்று கூறுகிறது.

உங்கள் துணைவருடன் கூடி இல்லற வாழ்வில் மகிழ்ந்திருப்பதுதான் நெருங்கிய நல்லுறவாகும். என்னை யாரும் காயப்படுத்திவிடுவார்களோ என்ற பயமே உங்களைப் காயப்படுத்துவதாக இருக்கலாம். அந்த பயத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதே உங்கள் பிரச்சனையாக இருக்கலாம். ஆனாலும் விசுவாசத்தோடு காலடி எடுத்துவையுங்கள். நீங்கள் சந்திக்கும் பலதரப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலும் தேவனின் நம்பிக்கையோடு சார்ந்து கொள்ளுவார்கள். உங்களால் அந்த மக்களை கையாளமுடியாத படி இருக்கலாம். ஆனால் நாம் சார்ந்திருக்கும் தேவன் எல்லாவற்றையும் செய்ய வல்லவர்.

உறவுநிலையில் சமநிலைப்படுத்துவதின் முக்கியத்துவம்

உங்களில் ஏதாவது சமநிலையற்ற உறவுநிலை இருக்கிறதா என்பதை உங்களை நீங்களே கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். உங்கள் வாழ்க்கையில் யார் மீதேனும் அளவுக்கு மிஞ்சி சார்ந்திருக்கிறீர்களா? நீங்கள் பிரச்சனைகளால் நெருக்கப்பட்டிருக்கிறபோது தேவனின் சிங்காசனத்தை நோக்கி ஓடுகிறீர்களா? அல்லது தொலைபேசியை நோக்கி ஓடுகிறீர்களா? உங்களது மகிழ்ச்சியைக் காத்துக்கொள்ள மனிதர்களை நாடுகிறீர்களா? அல்லது தேவனை நாடுகிறீர்களா?

என் வாழ்க்கையில் நான் சந்தித்த குறிப்பிட்ட நட்புறவைக் குறித்தும், செயல்படுகிற நல்லுறவைக் குறித்தும் இறுதியாக உங்களோடு பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

என் கணவருக்கு ஏற்பட்ட ஒரு நிகழ்வினால் நான் பயத்தினால் பிடிக்கப்பட்ட சம்பவத்தை நினைவு கூருகிறேன்; அப்போது, டேவ் இறந்து போனால் நான் என்ன செய்யக்கூடும் என்று சிந்திப்பவளானேன். அது அச்சத்தினால் நிறைந்த திகிலாகவும், நான் ஒருபோதும் உணராததாகவும் இருந்தது. நான் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை ஆற்றுவதற்கு

முன்பே டேவ் அவர்கள் இறந்துவிட்டால் என்ன செய்வது என்று நான் இதற்கு முன்பு சிந்தித்ததில்லை. அநேக பெண்களுக்கு நல்ல கணவன் மார்கள் வாய்த்ததுபோலவே எனக்கும் வாய்த்தது. கணவனையே சார்ந்துகொள்ளவும் செய்தது. டேவ் அவர்கள் எனக்கு எல்லா காரியங்களிலும் நன்மை செய்பவராய் இருந்தமையாலும் நன்மையே விழைபவராயும் இருந்தமையால் அவ்வாறாக அச்சத்தால் பிடிக்கப்பட்டேன்.

அப்பொழுது கர்த்தர் என் உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து பேசத் தொடங்கினார்: “ஜாய்ஸ், இப்பொழுது நீ காரியங்களை ஆற்றுவது போல, டேவ் இறந்தபின்னும் ஆற்ற முடியாதா? உன்னைத் தாங்குவது டேவ் அல்ல, நானல்லவா; எனவே என்னில் விசுவாசம் வை, விசுவாசமும் எனக்குரியதல்லவா! டேவை நம்பு எனினும், சமசீர்மைக்குப் புறம்பான அல்லது மிஞ்சிய நம்பிக்கை தேவை இல்லை” என்றார்.

எனது வாழ்க்கையில் நட்பு முறையில் ஏற்பட்ட உறவுமுறையைக் குறித்ததை இறுதியான உதாரணமாகக் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

காயப்பட்டவர்கள் பழைய நிலைமைக்கு திரும்பப்படுவதற்கு பாலியல் நல்லிணக்கம் மாத்திரம்தான் ஒரு தீர்வாக இருக்கமுடியும் என்பதல்ல. சரிசெய்யப்படவேண்டிய வேறு உறவு நிலைகளும் உண்டு.

தகாத முறையில் நடத்தப்பட்டோருக்கு மற்றவர்களுடன் நல்லிணக்கத்துடன் வாழ்வது என்பது மிகவும் கடினமான ஒன்றாகவே இருக்கும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு திருமண உறவு முறைகளும் பாதிக்கப்பட்டதாக இருக்கும். சாத்தானும் அவர்கள் காயமடைந்ததை ஒரு காரணமாக எடுத்துக்கொண்டு அவர்களின் மற்ற உறவுமுறையையும் உருக்குலைத்திட முயல்வான்.

உலகில் அநேகருக்கு சம்பவிப்பதுபோல எனக்கு எனது பிள்ளைப் பருவத்திலே, என் வீட்டிலேயே அவதூறுகளைச் சந்தித்திருக்கிறேன். அந்த சூழ்நிலையை விட்டு வெளியே வந்தபின்னும் கூட அதே நிலைதான் தொடர்ந்தது. ஏனெனில் நான் யாரோடெல்லாம் இடைபடுகிறேனோ அவர்கள் மூலமாக எளிதில் புண்படுத்தப்பட்டேன். திருமணம்புரிந்து ஆலயத்தில் அங்கத்தினரானபின்பாவது அதற்குத் தீர்வு நிகழும் என்று

எதிர்பார்த்தேன். அதாவது விசுவாசிகள் என்னைக் கேவலப்படுத்த மாட்டார்கள், காயமுறும்படி நடந்துகொள்ளமாட்டார்கள் என்றே எண்ணினேன். அப்படியும் நிகழ்ந்த பாடில்லை; தொடரவே செய்தது, முன்பு இருந்ததைக் காட்டிலும் முறிந்து போனவளானேன். அது என்னை ஒருபோதும் ஆடவரை நம்பாத நிலைமைக்குள்ளாக்கியது. ஏனெனில், ஆண்கள்தானே என்னை அல்லல் உறச்செய்கின்றனர். என் திருமண உறவின் நல்லிணக்கத்தையும் பாதித்தது. அதோடல்லாது உறவினர்களாலும் உற்ற நண்பர்களாலும், இன்ன பிறராலும் இன்னல் அடைபவளானேன். எனவே, எவரையும் உண்மையிலே நம்புவதற்குப் பயப்பட்டேன்.

ஆண்டுகள் இவ்வாறாய் அகன்றபோது, நானும் என் கணவர் டேவ் அவர்களும் முழுநேர ஊழியர்களாய் எங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கையில், கர்த்தரால் அனுப்பட்டவளாய் ஒரு தம்பதியர் எங்கள் ஊழியத்தில் இணைந்தனர். அபிஷேகம் பெற்றவர்களாயும், எங்களுக்கு ஆயுததாரிகள் போல இருந்தார்கள். அதாவது எங்களுக்காகத் தவறாமல் ஜெபம் செய்பவராய் இருந்தனர். எங்களுடன் அருகருகேயிருந்து உதவி புரிந்தனர். மாற்றமில்லாமல் காரியங்களை ஆற்றுவதற்கு மனமுடைய வராயும் இருந்தனர். எல்லாவிதத்திலும் எங்களுக்கு உதவியாய் இருந்தனர். நல்லவர்களாயும் நடந்து கொண்டனர்.

இப்படியாய் எங்களோடு இணைந்து, இசைந்து ஊழியம் செய்வதற்கு இவர்களைப்போல் எவரும் இல்லாதிருப்பின், எங்கள் ஊழியம் இவ்வளவாய் விரிவடைந்திருக்க முடியாது. என் இயல்பான சுபாவத்தின்படி, எளிதாய் எவர்மேலும் என் நம்பிக்கையை வைப்பதில்லை எனினும், இவர்கள் நடந்து கொண்டபாங்கினால் இவர்களை நம்பும் நிலைமைக்குள்ளானேன்.

ஒருநாள் வேதத்தைப் படித்துக் கொண்டிருக்கையில் சங்கீதக் காரனாகிய தாவீது, “என் பிராண சிநேகிதனும், நான் நம்பினவனும், என் அப்பம் புசித்தவனுமாகிய மனுஷனும், என் மேல் தன் குதிகாலைத் தூக்கினான்.” (சங்.41:9) என்று கூறியுள்ள வசனத்தைக் கண்ணுற்றேன். இந்த வசனம் எனக்காகச் சொல்லப்பட்டதாக எண்ணி வியந்தேன்.

மேலும் இது எனக்கு ஒரு எச்சரிப்பாக சொல்லப்பட்டதென்று எண்ணிக் கொண்டேன். எனவே, கர்த்தர் ஏதோ ஒன்றை இதன்மூலம் கற்பிக்க விரும்புகிறார் என்றும் சிந்தனை வயப்பட்டேன் ஏனெனில் திரும்பத் திரும்ப இவ்வசனத்தைக் கண்ணுற நேர்ந்ததால் கர்த்தர் ஏதோ ஒன்றைக் காட்ட விரும்புகிறார் எனில், ஒருவேளை இந்தத் தம்பதியரைக் குறித்ததாகத் தான் இருக்கும் என்று எண்ணிக்கொள்ளவும் செய்தேன்.

முடிவாக கர்த்தர் தாமே நான் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ளும் படியாகவும் புரிந்துகொள்ளும்படியாகவும் எச்சரிக்கை விடுத்தவராய்: “இவர்களுடன் கொண்டுள்ள நல்லிணக்கத்தை சமநிலையில் வைத்துக் கொள்ள உதவினார்.” மேலும் இவர்களுடன் நல்லிணக்கத்துடன் இருக்கமுடியும் என்றும், ஊழியமும் பழுதுபடாமலும் செய்யக்கூடும் என்றும், இவர்களைக்கொண்டு தமது ராஜ்யத்திற்கு நற்கனிகளை உற்பத்திச் செய்து கொடுக்கவும் இயலும் என்று காட்டியருளினார். எனினும் நானோ அவர்கள் மீது என் முழுநம்பிக்கையையும் வைக்காது கர்த்தரின் மீதே வைப்பவளாய் இருந்தேன்.

என்னுடைய ஜீவியத்தில் கர்த்தர்தான் அவர்களை இணையும்படிச் செய்தார்; அதுபோலவே அவர்களை என்னிலிருந்து அகற்றவும் அவரால் கூடும் என்பதையும் எண் கண்களை எல்லா உதவிக்கும் நன்மைக்கும் ஊற்றாய் இருக்கிற அவரை விடுத்து, எவரின் மேலும் நம்பிக்கை வைக்காதிருக்கவும், நான் அறிந்து கொள்ளும்படியும் செய்தார்.

யாவரோடும் நல்லிணக்கத்துடன் இருப்பது வேதவசனத்துக்கு ஒத்ததே! ஆயினும் அது சமநிலை கடந்ததாக இருக்கக்கூடாது என்பது தான் முக்கிய விஷயமாகும்.

“யோனத்தானுடைய ஆத்துமா தாவீதின் ஆத்துமாவோடே ஒன்றாய் இசைந்திருந்தது; யோனத்தான் அவனைத் தன் உயிரைப் போலச் சிநேகித்தான்” (1 சாமு.18:1) என்று வேதம் சொல்லுகிறது. அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவி புரிந்து கொண்டவராயிருந்தனர்; உடன் படிக்கைச் செய்துகொண்ட உறவிலும் காணப்பட்டனர். நட்பு மிக மிக அவசியம் எனினும் சமநிலையும் மிகமிக அவசியம்.

சமநிலைத்தன்மையை நான் வலியுறுத்திக் கூறுவதற்கு காரணம் அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு நமது நிருபத்தில்,

தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களாயிருங்கள், விழித்திருங்கள். ஏனெனில், உங்கள் எதிராளியாகிய பிசாசானவன் கொர்ச்சிக்கிற சிங்கம்போல் எவனை விழுங்கலாமோ என்று வகைதேடிச் சுற்றித்திரிகிறான் என்று கூறியுள்ளார் (1 பேதுரு 5:8). சமநிலையைக் காத்துக்கொண்டால், சாத்தனால் உங்களுையோ, உங்கள் நட்பையோ, நல்லிணக்கத்தையோ, நாசமுறச் செய்யமுடியாது.

கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்

நீங்கள் விண்ணப்பம் பண்ணாமலிருக்கிறதினாலே, உங்களுக்குச் சித்திக்கிறதில்லை (யாக்.4:2) என்று வேதம் உரைக்கிறது. நான் என் சுயபலத்தைச் சார்ந்தவளாயும் சுயஅறிவின்படி கிரியை செய்கிறவளாயும் இருந்து, என்னையும் என் சூழல்களையும் மாற்றுவதற்கும் மாற்றி அமைப்பதற்கும் எவ்வளவோ முயன்றும் முடியாதவளாய் இருந்தேன். பின்பு நான் கர்த்தரிடம் வெளிப்படுத்தலைப் பெற்றுக்கொண்டு எனது சுயபெலத்தால், சுய அறிவால் ஒருபோதும் இவைகளைச் செய்யவோ, மாற்றிக்கொள்ளவோ முடியாது என்றுணர்ந்து, கர்த்தரிடம் உதவியை நாடுபவளானேன்.

இப்படியாக என்னுள் குறையிருந்ததை உணர்ந்தேன்; உணர்த்தப் பட்டேன். ஏனெனில் அதுவரை நான் கர்த்தரிடத்தில் கேட்கவே இல்லை. பின்பு எனது எல்லா தேவைகளையும் கர்த்தரிடத்தில் தெரிவித்து, கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்பவளாயினேன். “கர்த்தரிடத்தில் மனமகிழ்ச்சியாயிரு; அவர் உன் இருதயத்தின் வேண்டுகலை உனக்கு அருள் செய்வார்” (சங்.37:4).

நான் கேட்டதின் பிரதிபலனாகக் கர்த்தர் எனக்காகக் கிரியை செய்ய ஆரம்பித்தார், அதோடல்லாது என்னைக் குறித்தும் பொறுப்பெடுப்பதாகச் சொன்னார். அப்போது எனக்கு யாவையும் செய்வதாகவும், என்னையும் பொறுப்பெடுப்பதாகவும், என் தேவைகள் யாவையும் சந்திக்கப் போவதாகவும் கூறினார்.

இப்புத்தகத்தை வாசிக்கிறதினால் புண்பட்ட நிலைமையில் இருக்கிற உங்களுக்கு குணமளிக்கிறவர், தடைகளை உடைத்து முன்செல்லு கிறார் என்பதைக் கண்டுகொள்வீர்கள்.

உங்களின் நொறுங்குண்ட இருதயத்தைக் குணமாக்கும்படியாகக் கர்த்தரை நீங்கள் வேண்டக்கூடும். என்னைப்போல நீங்களும் குழப்பத்திலும், குமுறுதலிலிலும் இருந்தும் விடுதலை பெற வாஞ்சையுடையவர்களாக இருக்கக்கூடும். அப்படியாயின், இப்படியாய் ஜெபியுங்கள்:

“தடைகளைத் தகர்த்திடும் தேவரீர் நீரே,

தயவாய் எனது ஜெபம் கேட்பீரே!

குணப்படுத்தி என்னைக் குன்றில் மேல்வையும்;

இணங்கி நான் உமது வழியினும் செல்லவே!

உதவியும் தாரும் உன்னத தேவனே,

உம்மில் மகிழ்ந்திட நாளும் பொழுதுமே!

புதல்வனாகிய இயேசுவின் பெயரில்,

இதனைக் கேட்கிறேன், ஈந்தருள் வீரே!”

இயேசுவின் நாமத்தில் கேளுங்கள்

தேவனை விசுவாசிக்கும் முன்னதாக இன்னும் சிலகாரியங்கள் சரி செய்யப்பட வேண்டியிருக்கிறது, என்று உங்கள் உள்ளத்தில் சிந்தையுள் வர்களாயும் இருக்கக்கூடும்.

தடைகளைத் தகர்க்கதக்கதான திறவுகோல் வசனமானது, “இதுவரைக்கும் நீங்கள் என் நாமத்தினாலே ஒன்றும் கேட்கவில்லை; கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படி பெற்றுக்கொள்வீர்கள்” (யோவா.16:24) என்பதுதான்.

மேற்கண்ட வசனத்தை அவரின் சிலுவை மரணத்திற்கு சற்று முன்புதான் இதைச் சொன்னார். இதனை விளக்கவரை வேதாகமம் இப்படியாய்ச் சொல்லுகிறது, இதுவரைக்கும் நீங்கள் என் நாமத்தினாலே (ஒரே நாமத்தினாலே) ஒன்றும் கேட்கவில்லை; (இருக்கிறவராய் இருக்கிறேன் என்பவரின் நாமத்தில்) கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்கள் சந்தோஷம் (ஆனந்தம், மகிழ்ச்சி) நிறைவாயிருக்கும்படி பெற்றுக் கொள்வீர்கள் என்பதாக பிரித்துப் பொருள் உரைக்கிறது. இவ்வசனம் அற்புதங்களைச் செய்யக்கூடியதாயும் தடைகளைத் தகர்த்தெரிய வல்லதாயும் உங்களுக்கு அமையும்.

இயேசுவின் நாமத்தில் கேட்பது என்பது, பிதாவாகிய தேவனிடத்தில் இயேசுகிறிஸ்துவிடம் உள்ள யாவையும் வெளிப்படுத்துவதாகும் எனவே நாம் சிங்காசனத்தின் முன்பு நிற்கும்போது நாம் நம்மை யாரென்று காண்பிக்கப் போவதில்லை; இயேசுவிடமிருந்த அந்த வல்லமையோடு பிதாவிடம் உடன்படிக்கையாய் கொண்டிருந்த ஐக்கியத்தோடே நம்மை வெளிப்படுத்துபவர்களாக இருக்கிறோம்.

நாம் நமது நல்ல நடக்கையைக் காட்டி அவரைக் காணப்போவ தில்லை. அவரைத் தரிசிப்பதற்கு நம்மிடத்தில் எந்தவிதத் தகுதியும் இல்லை. எனினும் பிதாவிடம் சென்று “இயேசுவின் மூலம் நான் உம்மைக் காண வந்திருக்கிறேன்” என்று சொல்ல முடியும்.

நீங்கள் ஒருவரைக் காண நேர்ந்தால் அவரின் அங்கீகாரத்துடன் தான் அப்படிக்காண முடியும். உதாரணமாக: செயின்ட் லூயிஸ் என்னும் இடத்தில் உள்ள சபையின் போதகருக்கு நான் மிகவும் அறிமுகமானவன். அவரை நான் எனது நண்பராகவும் ஏற்றுக்கொண்டவன். ஆகவே அவருடைய அலுவலகத்தில் உள்ள ஊழியர்களைக்கண்டு, உடனே நான் பாஸ்டரைப் பார்க்கவேண்டும் என்ற மாத்திரத்தில், அவர்களும் எந்தவிதத் தயக்கம் காட்டாமல் உடனே பார்க்க அனுமதிப்பார்கள்.

ஏனெனில் அந்த ஊழியருக்கு நான் அறிமுகமானவராயும் நம்பத்தகுந்தவராயும் இருப்பதனால் உடனே அனுமதிக்கின்றனர்.

எனினும், என்னால் செல்லவியலாத சமயத்தில், நான் வேறொரு நபரை அனுப்பி என் காரியமாகப் பார்க்கப் பணித்திருந்து, அவரும் சென்று அனுமதிக்கப்படாத சமயத்தில், அவர், “திருமதி ஜாய்ஸ் அவர்கள் அனுப்பினார்கள் என்ற மாத்திரத்தே அவர் அனுமதிக்கப்பட்டவராகி விடுகிறார். இது எப்படி நிகழ்ந்தது? ஏனெனில், அந்த ஊழியர்கள் என்னையும் நான் அந்தப் பாஸ்டரிடம் கொண்டுள்ள ஐக்கியத்தையும் அறிந்தவரானபடியாலே!

நான் சொல்வது என்னவென்றால், இவ்வண்ணமாகவே இயேசுவின் நாமத்தில் ஜெபிப்பதும், கேட்பதும், பிதாவிடம் செல்வதற்கு உங்களுக்கு எந்தவிதத் தகுதியும் கிடையாது, எனினும் இயேசுவின் நாமத்தில் கூடும். இதிலிருந்து இன்னும் கூடுதலாக உங்களுக்கு நான் சொல்லவும் போதிக்கவும் கூடுமானால் பின்வருவனவற்றை சொல்லலாம். பிதாவினிடத்தில் நமக்கு எந்தவிதத் தகுதியும் கிடையாது. அப்படி உண்டெனின் நித்தியநித்தியமாய் ஆக்கினைத் தீர்ப்பில் கிடப்பதன்றி வேறெதுவுமில்லை! எனினும் நம்முடன் புதிய உடன்படிக்கைச் செய்துள்ளார், “இயேசுவுக்குரியவைகள் அனைத்தையும் நமக்குக் கொடுப்பதாக!” ஏற்றதல்லாத (நமக்கு) உடன்படிக்கையின் மூலம் அளிக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதம் கிருபையின் மகா மகிமையான செய்தியாய் இருக்கிறது.

நாமோ, எதற்கும் தகுதியற்றவர்களே! எனினும் இயேசு சம்பாதித்த, அவருக்குரிய யாவையும் பெறத் தகுதியானவராகியுள்ளோம்! அவையாவையும் இலவசமாகவேதான்! இலவசம் என்பது மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய வார்த்தையே! நாம் நமது சொந்த பிரயாசத்திலோ, நற்கிரியைகளினாலோ இந்த ஆசீர்வாதத்திற்குப் பாத்திரராகவில்லை. யோவா.16:24ல், சொல்லப்பட்டிருப்பதை தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளவேண்டுமானால் இப்படி வாசித்துப்பாருங்கள்.

“இதுவரைக்கும் நீங்கள் என் நாமத்தினாலே (அதாவது, நானே எல்லாம் என்றும்) ஒன்றும் கேட்கவில்லை; (எனினும், இனிமேல்)

கேளுங்கள், அப்பொழுது, உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படி, (கடமைக்காகக் கேட்காமல், கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டவர்களாய்க் கேளுங்கள்) பெற்றுக் கொள்வீர்கள்.

தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்

கர்த்தரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்வது எப்படி என்று அநேகர் அறியாதவராகவே உள்ளனர்.

உதாரணமாக, அவர்கள் அவர்களின் வாழ்நாட்களின் பாதியை, தேவனிடத்தில் தங்களின் பாவத்தை மன்னிக்கும்படி பிச்சை கேட்பது போல் கெஞ்சிக் கேட்கின்றனர். எனினும் பெற்றுக் கொள்ளாதவர்களாகவே காணுகின்றனர். அவர்கள் விரும்பும் பாவத்திலேதான் இருக்கின்றனர் நானும்கூட அப்படித்தான் ஆண்டுக் கணக்காய் இருந்தேன்.

நானும் திரு. டேவ் திருமணமானபோது, தேவனுடைய வசனத்தைக் குறித்து அதிகம் தெரியாதவளாய் இருந்தேன். நாங்கள் ஆலயம் சென்றோம், ஆண்டவரை நேசித்தோம்; நானும் மீண்டும் பிறந்தவளானேன்; எனினும் கிறிஸ்துவில் எனது நிலைமையும் தகுதியும் என்னவென்பதை அறியாதவளாகவே இருந்தேன். அப்பொழுதும் நொறுங்குண்ட இதயம் உள்ளாய்தான் இருந்தேன். நொறுங்குண்ட இருதயம் என்றால் ஆள்தத்துவத்தில் ஆளுமைக் குணத்தில் நொறுங்குண்ட தன்மையென்றே எண்ணினேன், இன்னும் நம்பியும் இருந்தேன்.

நம்மை தேவன் எடுத்து உபயோகப்படுத்தும்போது, நம்முடைய ஆளுமைத் தன்மையை நொறுக்கவும் உடைக்கவும் முற்படும்போது, நாம், அவர் நமக்காக வைத்துள்ளதிற்கு செயல்பட முடியாமல் தத்தளிப்புக் குள்ளாகிறோம். “சமநிலையோடு இருக்கவேண்டுவது யாவருக்கும்

உரியதே. எனினும் பிசாசானவன் நம்மில் கிரியை செய்ய விழைந்தவனாய், தனி மனிதப் பண்பியல்புகளின் மொத்தத் தொகுதியையும் உடைத்தெரிந்து போட்டுவிடுகிறான். அப்படி நிகழ்ந்தபோது நாம் நம்மையும் நமது உறவுநிலையைக் குறித்தும் தெரிவிக்க முற்படினும், நமது உறவுநிலையும் நல்லிணக்கமும் கிரியை செய்ய முடியாதபடி ஆகி விடுகிறது.

முன்பே நான் கூறியதுபோல நான் என் படுக்கைக்கருகில் முழந்தாழிட்டு ஒவ்வொரு இரவும் தவறாமல் : ஆ! தேவனே, என்னை மன்னியும்; தேவனே என்னை மன்னியும் என்று பலமுறை கேட்பதுண்டு. அப்பொழுது என்னுடைய பாவ உணர்வால் குத்தப்பட்டவளாகவே காணப்பட்டேன். குற்றஉணர்வு உடையவளாகவே காணப்பட்டேன், ஏனெனில் இந்த குற்றத்தையும், குற்ற உணர்வினையும் என்னுடைய பதின்மூன்றாவது வயதிலிருந்தே என் வனிதைப் பருவத்தை வந்தெட்டிய வரையும் சுமந்தவளாகவே காணப்பட்டேன்.

இது இப்படியாக ஆண்டுகளாய் நடந்து கொண்டிருந்தது. தேவன் என்னை பெயர் சொல்லிச் கூப்பிட்டு “ஜாய்ஸ், என்னை, மன்னியும் கார்த்தாவே என்றபோதே மன்னித்துவிட்டேன்; இப்போது உன்னை நீயே மன்னித்துக் கொள்வதுதான் பாக்கியாக (உனக்குத் தேவையாக) உள்ளது” முன்னாட்களில் தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்பது எனக்குச் சாத்தியமாகயிருந்ததில்லை. எனினும் அவர், மன்னிப்பை நான் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்வதாகவே எண்ணிக்கொண்டேன்.

குடிப்பதற்கு நீங்கள் மற்றவரிடம் தண்ணீர்கேட்டு, அவரும் ஒரு குவளையில் கொடுத்தும் நீங்கள் குடிக்காது போனால், அதற்கு அந்த நபரால் என்ன செய்யக்கூடும். நான் தாகமாய் இருக்கிறேன் என்பதற்கு அர்த்தம் இல்லாமல் போகக்கூடுமல்லவா! நான் தாகமாய் உள்ள போது யாரேனும் ஒருவன் நீர் கொண்டு வந்து கொடுக்க நான் குடிக்க மறுப்பேனாயின் என் தாகம் எப்படி தீரும்? அதுபோலவேதான் உங்களுக்கும்

மன்னித்தல் என்னும் வார்த்தை பற்றி எவரேனும் உங்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கக்கூடும்; அதை நீங்கள் விசுவாசிக்கத் தீர்மானம்

எடுக்காமலும் இருக்கவுங்கூடும். ஒருவேளை அதைப்பற்றி உணர்த்தப்பட காத்திருக்கலாம். எனினும் மன்னிக்கப்பட வேண்டும் என்ற சிந்தையே வராத போது, நீங்கள் மன்னிப்பைப் பெறப்போவதேயில்லை, மன்னிக்கப் படுவதும் இல்லை.

வேதாகமம் முழுவதும் நாம் பெற்றுக் கொள்ளுவதைக் குறித்துப் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் கிறிஸ்தவர்கள் ஏதோ ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ள முயற்சி செய்வதாகக் காண்பதுபோல் இருக்கின்றனர். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கொரிந்தூவிலுள்ள சீடர்களைப் பார்த்து “நீங்கள் பரித்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொண்டீர்களா?” என்று கேட்கவில்லை. “நீங்கள் விசுவாசிகளானபோது, பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றீர்களா! என்றுதான் கேட்கிறார் (அப்.19:12).

“அவரை (இயேசு) ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்களோ, அத்தனை பேரும் தமது பிள்ளைகளாகும்படி அதிகாரம் கொடுத்தார்” என்று வேதம் சொல்லவில்லை. மாறாக, “அவருடைய நாமத்தின்மேல் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் அவரை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்களோ, அத்தனை பேர்களும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி, அவர்களுக்கு அதிகாரங்கொடுத்தார்” (யோவா.1:12) என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. “என் நாமத்தின்மேல்” என்ற பதம் வலியுறுத்தப்பட்டிருப்பதைக் கவனியுங்கள்.

இயேசு ஒரு ஜீவனுள்ள நதியாக இருக்கிறார். அதாவது ஜீவனை அருளும் தண்ணீரை ஊற்றுகிறார். அதை நாம் பெற்றுக் கொள்ளும் படியாகத் தொடர்ந்து அழைத்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்.

ஆகவேதான் வேதவாக்கியம் சொல்லுகிறபடி என்னிடத்தில்தான் (என்னைப் பற்றிக்கொண்டு, சார்ந்து கொண்டு) விசுவாசமாயிருக்கிறவன் எவனோ, அவன் உள்ளத்திலிருந்து ஜீவத்தண்ணீர் உள்ள நதிகள் ஓடும் என்றார்.

தம்மை விசுவாசிக்கிறவர்கள் அடையப்போகிற ஆவியைக் குறித்து இப்படிச் சொன்னார். இயேசு இன்னும் மகிமைப்படாதிருந்தபடியினால் பரிசுத்த ஆவி இன்னும் அருளப்படவில்லை (யோவா.7:38,39) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இது குறித்து நான் விரிவாகவே சொல்லியுள்ளேன். ஏனென்றால் ஜனங்கள் இன்னும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெறாதவர்களாக இருப்பதால் அதுகுறித்து நான் உணர்த்தப்பட்டவளாய் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் தேவனுடைய சரீரமாகிய சபையில் அவயவங்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களை அறிந்து முதிர்ச்சி பெற்றிருக்கிற நாம் “தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்கள் எனக்கு உரியவைகள். நான் ஆக்கினைத் தீர்ப்பின் பயத்தோடும் குற்ற உணர்வின் பயத்தோடும் வாழவேண்டிய அவசிய மில்லை. நான் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களை பெற்றுக்கொள்வேன்” என்று தைரியமாகச் சொல்லுங்கள்.

தேவன் உங்களை பூரணமாய் நேசிக்கிறார்

தேவனுடைய அன்பைக்குறித்து ஒரு வாரகால மாநாடு நடத்தினாலும் அந்த மாநாடு முழுவதும் அதைக்குறித்து என்னால் பேச முடியும். மேலும் தேவனுடைய அன்பைக்குறித்து பலவழிகளிலும், தெளிவாக எடுத்துரைக்க வங்கூடும்; எனினும் ஒருவரையும் நிர்பந்திக்கமாட்டேன். தேவனில் அன்பு கூருதல் என்பது தனிப்பட்டவரின் தெரிந்தெடுப்பாக இருக்கிறது. பிழைகள் புரிந்ததினால் இனி நாம் தேவனுடைய அன்புக்குத் தகுதியானவர்கள் அல்ல என்ற உணர்வுடையவர்களாய் இருக்கும் போதும், அவருடைய அன்பைப் பெறுவதற்கு அவரில் ஆனந்தம் கொள்வதற்கும் நமக்கு, சிறப்புரிமை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது உண்டு. அதை நமக்கு அளிப்பதற்கு அவர் விரும்புகிறார். நானும் தினந்தோறும் அனுபவத்தில் நீங்கள் இதைக் கைக்கொள்ளும்படி உற்சாகப்படுத்துகிறேன். உங்கள் வாயை விரிவாய்த் திறந்தும் இப்படிச் ஜெபிப்பீர்களாக:

தேவரீர், நீர் என்னை நேசிக்கிறீர்,

செய்திட்ட பிழையெல்லாம் மன்னிக்கிறீர்,

பாத்திரனே, இல்லை நான் எனினும்,
பாசம் என்மீது நீர் காட்டுகிறீர்!
புத்திமானாய் இனி நடந்து கொள்ள
பொற்பரனே, துணை நல்கிடுவீர்!
தோத்திரம் செய்குவேன் நான் உமையே,
தூயவனாய் என்னை மாற்றிடுமே!

கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபைக்கு, இன்று மிகத்தேவையாய் உள்ளது. தேவனுடைய அன்பைக்குறித்த செய்தியே! ஜனங்கள் தேவனிடமிருந்து வெளிப்படுத்தலைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு தேவனுடைய அன்பை மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்றாயிருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் தங்களின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் தேவன் எவ்வாறெல்லாம் அன்பு கூர்ந்து அவர்களை வழிநடத்துகிறார் என்பதை அறிந்தால் ஒழிய தேவனுடைய அன்பைக் குறித்த போதனையைக் கேட்பதற்கு விரும்ப மாட்டார்கள். வேண்டவும் மாட்டார்கள்.

நகரத்தின் சகல அதிகாரங்களும் துரைத்தனங்களும் உங்களுக்கு விரோதமாக இருப்பதுபோல் தோன்றினாலும், தேவனுடைய அன்பு உங்களை வெற்றிக்கு நேராக வழிநடத்தும். உங்கள் வாழ்க்கையில் புயல் வீசுகிறதா? தேவனுடைய அன்பு நீங்கள் புயலையும் மேற்கொள்ளச் செய்து சமாதானமான இடத்திற்கு உங்களை நடத்திச்செல்லும், எந்த அளவுக்கு நாம் தேவனில் அன்பு கூறுகிறோம் என்ற வெளிப்படுத்தல் நமக்கு இல்லையென்றால், நாம் நம்மில் அன்பு கூருகிறவராலே முற்றும் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களாக மாறமுடியாது (ரோம.8:37).

நாம் தவறுகள் செய்து தோல்வியை சந்திக்கிற வேளையிலும் கூட தேவன் நம்மில் அன்பு கூறுகிறார் என்பதை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். நாம் சிறப்பாகக் காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்று எண்ணுகிற நாட்களில் மாத்திரம் அவர் அன்பு கூறுகிறவர் அல்ல. “நீ ஏதோ குற்றம் செய்திருக்க வேண்டும்” என்று சாத்தான் நம்மைக் குற்றம் சாட்டி பரியாசம் செய்கிற வேளையிலும், சோதனையின் பாதையில்

சென்று கொண்டிருக்கும்போதும் தேவனுடைய அன்பின் மீது நமக்கு நிச்சயமான நம்பிக்கை அவசியம்.

“குற்றஞ்சாட்டுவோன் வரும் பொழுதெல்லாம்

“கர்த்தர் நேகிக்கிறார்” என்று அறிவீர்!”

ஒருவேளை நாம் தவறு செய்திருந்தாலும் கூட பிசாசு பிரவேசிக்க இடங்கொடுத்திருந்தாலும், அறியாமையால் செய்திருந்தாலும் கூட தேவன் நம்மில் அன்புகூறுகிறார். ஏனெனில் “அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய்த் தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர் களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்” (ரோம.8:28).

அத்துடன் அவர் அவன் தந்திரத்திலிருந்து தப்பிக்கொள்ள போக்கையும் வழியையும் உண்டுபண்ணுவார். எனினும் சாத்தானோ தேவனுடைய அன்பிலிருந்து நம்மைப் பிரிப்பதற்கே வகை தேடுவான். எனவே நாம் அவருடைய கிருபையை இழந்து போகாதபடிக்கும் அவரின் நீதியுள்ள குமாரர், குமாரத்தினர் என்ற ஸ்தானத்தை இழந்து போகாத படையும் இருப்போமாக!

இயேசு தமது வசனத்தை அனுப்புகிறார்

நாம் ஆபத்தில் சிக்கியுள்ள போது, கர்த்தர் அவருடைய வசனத்தை அனுப்பி நம்மைத் தப்புவிக்கிறார். “அவர் தமது வசனத்தை அனுப்பி அவர்களைக் குணமாக்கி, அவர்களை அழிவுக்குத் தப்புவிக்கிறார்” (சங்.107:20) என்று சங்கீதக்காரனும் குறிப்பிடுகிறார்.

இயேசு தமது பரிசுத்த ஆவியானவரை அனுப்பி நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டியதை போதிக்கிறார், செய்கிறார். அவரும் அவரது சீஷர்களுக்கு, இன்னும் அநேகங்காரியங்களை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியதாயிருக்கிறது, அவைகளை நீங்கள் இப்பொழுது தாங்கமாட்டீர்கள் என்று சொன்னார்.

சத்திய ஆவியாகிய அவர் வரும்போது, சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் உங்களை நடத்துவார்; அவர் தம்முடைய சுயமாய்ப் பேசாமல், தாம் கேள்விப்பட்டவைகள் யாவையுஞ் சொல்லி, வரப்போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார். அவர் என்னுடையதில் எடுத்து உங்களுக்கு அறிவிப்பதினால் என்னை மகிமைப்படுத்துவார்.

பிதாவினுடையவைகள் யாவும் என்னுடையவைகள்; அதினாலே அவர் என்னுடையதில் எடுத்து உங்களுக்கு அறிவிப்பார்” (யோவா.16:12-15) என்று அவருடைய சீடர்களுக்குச் சொன்னார்.

நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்; ஏனெனில் பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மை எல்லா சத்தியத்திற்குள்ளும் வழிநடத்துவார் என்று இயேசு வாக்களித்துள்ளார். மேலும் அவர் நம்மை பலவந்தமாகத் தள்ளி, திணிப்பவராக அல்லாமல் சாந்தமாக நடத்துவார். பிசாசானவனோ, நமக்கு நெருக்கத்தையும் நம்மை சூழ்ச்சியால் வீழ்த்துபவனாகவும் காணப்படுகிறான்; எனினும் பரிசுத்த ஆவியானவரோ அன்பாக நடத்துபவராகக் காணப்படுகிறார். நாம் தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்பவர்களாக இருக்கிறோமா அல்லது பிசாசின் சத்தத்தைக் கேட்கிறவர்களாக இருக்கிறோமா என்பதை அறிந்து கொள்ள அது ஒரு வழியுமாய் இருக்கிறது.

ஒரு காரியத்தை குறித்து மிகவும் நெருக்கப்படுவதாக, குழப்ப மடைவதாக, மன அழுத்தத்தை உண்டாக்குவதாக நீங்கள் உணருவீர் களானால் அது தேவனிடத்திலிருந்து வந்தது அல்ல என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளலாம். சாத்தான் அவ்வாறுதான் செயலாற்று கிறவனாயிருக்கிறான். ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவரோ மிகுந்த சாந்தமாகச் சத்தியத்தை வெளிப்படுத்திக் கொடுப்பார்.

எனினும் வெளிப்படுத்திக்கொடுத்ததை நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளாதவரை எவ்வித பிரயோஜனமும் கிடைக்கப்போவதில்லை.

உதாரணமாக தொலைக்காட்சி மூலமாக செய்திகள் ஒளிபரப்பப் படுகின்றன. குறிப்பிட்ட ஒளி அலைவரிசைக்கு நமது தொலைக்காட்சி கருவியைத் திரும்பும்போதுதான் நாம் பெற்றுக் கொள்ளுகிறோம்.

அதேபோல தேவன் தமது வார்த்தைமூலம் நம்மோடு பேசுகிறார். நாம்தான் அதிலிருந்து சத்தியத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

நாம் எல்லாவற்றையும் மேற்கொண்டு வல்லமை நிறைந்த வாழ்வு வாழ்வதற்கும், வெற்றியுள்ள வாழ்வு வாழ்வதற்கும் தேவையான எல்லாவற்றையும் இயேசு, எல்லாவற்றின் மீதும் வெற்றிகொண்டதின் மூலமாக நமக்கு உண்டாக்கி வைத்திருக்கிறார். இயேசு உன்னதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டபோது இயேசு சம்பாதித்த எல்லா விசுவாசிகளையும் பரிசுத்த ஆவியானவர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். மையக் கருத்தைச் சாராம்சமாக, “நான் விசுவாசிகளிடத்தில் சென்று அவர் களோடு செயல்படுவேன், இயேசு சம்பாதித்த அவர்களுக்காக பணிவிடைசெய்வேன், எல்லா சத்தியத்திற்குள்ளும் அவர்களை வழிநடத்திச் செல்வேன்” என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் சொன்னார்.

நமக்கு அநேக காரியங்களை சொல்ல இயேசு விரும்புகிறார் என்பது, நம்மை உற்சாக மூட்டுவதாக உள்ளது. ஆனால் எல்லாவற்றையும் ஒரே சமயத்தில் சொன்னால் நமக்குக் கிரகித்துக்கொள்ளும் திராணி இல்லை என்றும் அவர் அறிந்திருக்கிறார். ஆகவேதான் பரிசுத்த ஆவியானவர் வந்து எல்லா சத்தியத்துக்குள்ளும் நம்மை வழிநடத்துவார் என்ற வாக்குத்தத்தத்தை நமக்குத் தந்திருக்கிறார்.

பரிசுத்த ஆவியை பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்

அநேக நாட்களுக்குமுன்பே நான் மீண்டும் பிறந்தவளாய் இருந்தேன். பரிசுத்த ஆவியானவரின் சமூகத்தை என் அனுதின ஜீவியத்தில் அனுபவித்தவளாயும் இருந்தேன். நான் கார்த்தரை அதிகம் நேசித்தேன். அச்சமயத்தில் மரித்திருந்தாலும் பரலோகம் சென்றிருக்க முடியும். ஆனாலும் நான் ஒரு சீர்குலைந்த நிலையில்தான் சென்றிருப்பேன். ஏனென்றால் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஐக்கியம் இல்லாமல் நான் கனிதரும் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை வாழ்ந்திருக்கவே முடியாது.

பூமியிலே என்னுடைய வாழ்க்கை தேவனை மகிமைப்படுத்துவதாக இருந்திருக்காது. மற்றவர்களுக்கு நான் சாட்சியாக இருந்திருக்க முடியாது. கிறிஸ்தவன் என்று உரிமை பாராட்டிக் கொண்டு நான் பரிசுத்த ஆவியை பெறாதிருந்திருப்பேனானால் என்னுடைய வாழ்க்கையில் தேவனுடைய கிரியைகளுக்குத் தடையாகத்தான் இருந்திருப்பேன். ஏனென்றால் உண்மையைச் சொன்னால் நான் ஒரு கிறிஸ்தவளாகச் செயல்படவில்லை.

நான் கட்டுப்பாடற்ற ஒரு நிலவரத்திலிருந்தேன். அதை என்னால் சரி செய்து கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவன் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைத்தான் நான் செய்கிறேன் என்று நான் நம்பிக்கொண்டு ஒவ்வொரு காரியங்களையும் செய்துவந்தேன். ஆனால் எனக்கு வெற்றியில்லை. ஏனென்றால் நான் தேவனுடைய வார்த்தையைக் குறித்த அறிவில்லாதிருந்தேன். மேலும் என்னை எல்லா சத்தியத்திற்குள்ளும் வழிநடத்த, என்னுடைய வாழ்க்கையில் தேவனுடைய வார்த்தை எப்படி செயல்படவேண்டும் என்ற வெளிப்படுத்தலைப் பெற்றுக்கொள்ள எனக்கு பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமை இல்லை.

“கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நான் தேவநீதியாயிருக்கிறேன்” (1 கொரி. 1:31 காண்க) என்று முதல் முதலாக என்றைக்கு நான் என் வாயால் அறிக்கையிட்டேனோ, அந்த நாள் ஒரு மகிமையான நாளாக இருந்தது. என்னுடைய ஆவி மேலே நோக்கி சுண்டி எறியப்பட்டதுபோல உணர்ந்தேன். எனக்குள்ளே துள்ளிக்குதிக்கும் உணர்வை அடைந்தேன். “இது என்ன?” என்று எனக்குள் யோசிக்கலானேன். கர்பவதியான ஒரு தாய் தன் வயிற்றிலிருக்கும் குழந்தை அசையும்போது எப்படிப்பட்ட ஒரு பரவச உணர்வடைவாளோ அதேபோன்ற உணர்வடைந்தேன். அதுவே என்னில் இறங்கிய பரிசுத்த ஆவி!

நான் பரிசுத்தஆவியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பு நான் நீதிமான் என்று அறிந்து கொள்ளவில்லை. நான் நல்லவள் அல்ல கெட்டவள், குழப்பம் நிறைந்தவள் என்றுதான் எண்ணியிருந்தேன். எந்தவித நம்பிக்கையும் இல்லாதவளாகவே இருந்தேன். பிசாசானவன் நம் அனைவரையும் அப்படி நம்பும்படித்தான் விரும்புகிறான். எனினும் அது பொய்யே.

நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஐக்கியத்தைக் குறித்து மேலும் அறிந்து கொள்ள விரும்பினால் நான் எழுதியுள்ள “தேவனை நெருக்கமாக அறிந்து கொள்ளுதல்” (Knowing god Intimately) என்ற நூலைப் படிக்கும்படி உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

அப்புத்தகத்தில் நீங்கள் விரும்புகிறபடி, எவ்விதமாக ஆண்டவரோடு நெருங்கி வாழலாம் என்றும் எவ்வாறு பரிசுத்த ஆவியானவரின் நிறைவை பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்றும் விவரித்துள்ளேன். அது ஒரு எளிதான ஜெபமாகவே இருக்கிறது.

ஆண்டவரே, என்னுடைய வாழ்க்கையில்

உம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொண்டேன்.

உம்முடைய பிரசன்னத்தால் என்னை நிரப்பும்.

என்னை ஜீவனுள்ள நாளெல்லாம் தெளிவாக உம்முடைய

சத்தத்தைக் கேட்க எனக்குப் போதித்தருளும்.”

நீங்கள் கர்த்தருக்கு விலையேறப் பெற்றவர்கள்

நீங்கள் அருமையானவர்கள், விலையேறப் பெற்றவர்கள். தேவனுடைய அன்பையும் தம்முடைய நன்மைகளையும் நம் மூலமாக வெளிப்படுத்தவேண்டும் என்று நம்மைக்குறித்து தேவன் திட்டம் வைத்திருக்கிறார். நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள், உங்களுக்கு என்ன செய்யப்பட்டது என்பது ஒரு பொருட்டல்ல. நடந்தவைகள் நடந்தவைகளே. தேவன் உங்களுக்கு ஒரு எதிர்காலத்தை வைத்திருக்கிறார். ஆச்சரியமான வாழ்க்கை உங்களுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதை நீங்கள் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். நான் சொன்னதுபோல நீங்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு “இது எனக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்று சொல்லுங்கள்.

“உங்களுக்குத் தேவையானவை என்னிடத்திலிருக்கிறது” என்று இயேசு சத்தமிட்டுச் சொல்லுகிறார்.

பண்டிகையின் கடைசிநாளாகிய பிரதான நாளிலே இயேசு நின்று, சத்தமிட்டு, ஒருவன் தாகமாயிருந்தால் என்னிடத்தில் வந்து, பானம் பண்ணக்கடவன் (யோவா.7:37) என்றார்.

உங்களால் செய்ய முடியாததை அவர் உங்களுக்காகச் செய்து முடித்துள்ளார். அவர் உங்களை வந்து பெற்றுக்கொள்ளும்படி அழைக்கிறார்; உங்களுடையதாய் ஆக்கிக்கொள்ளவே அழைக்கிறார். அது எனக்குரியதுதான் என்று விசுவாசித்து, வந்து பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

பானம் பண்ணுதல் அல்லது குடித்தல் என்பது பேராவலோடு பெற்றுக்கொள்ளுதல் அல்லது உணர்வுபூர்வமாக அறிந்து, ஏற்றுக் கொள்ளுதல் என்று பொருள்படும்.

“கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படி பெற்றுக் கொள்வீர்கள்” (யோவா.16:24) என்று இயேசு சொன்னார். நீங்கள் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்வீர்களானால் உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்.

விசுவாசிகளாகிய நாமே, கிறிஸ்துவை அல்லாவர்களைப்போல மனச்சோர்வடைந்திருப்போமானால், சோர்வடைந்து நொந்து போயிருக்கும், உலகத்தார் உள்ளத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவை நாம் எப்படி ஆழப் பதிக்கப்போகிறோம்? தேவன், தம்முடைய மக்கள், தம்முடைய அன்பின் மகிமையை எடுத்துக்காட்டுகிறவர்களாய் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார். தேவன் நமக்கென்று அருளும் வழி வகைகளை நாம் பெற்றுக்கொள்வோமானால் நம்முடைய சந்தோஷம் நிறைவான தாயிருக்கும். சபையும் அப்படித்தான் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தை ஒரு பாத்திரத்தில் பெற்றுக்கொள்வது போல பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு இன்றியமையாத காரியங்களை அருளும்படி தம்முடைய ஜீவனையே கொடுத்தார்.

அந்தக்காரியங்களை நாம் உரிமையோடு பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களில் நிச்சயத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி தேவனுடைய வார்த்தையை ஆழ்ந்து படியுங்கள்.

இந்த ஜெபத்தை ஏறெடுங்கள்.

ஆண்டவரே, இதோ அடியேனிருக்கிறேன். உம்முடைய பரிசுத்த ஆவியானவர் எனக்கு என்ன வைத்திருக்கிறாரோ அதைப்பொழிந்தருளும். நான் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.

உள்ளான மனுஷனில் பலப்படுதல்

உங்கள் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றுக்கொள்ளுவதற்கும், கடந்த காலத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று சுதந்திரராய் நீங்கள் இருப்பதற்கும் உங்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்பதே இப்புத்தகத்தின் நோக்கமாகும். கடந்த காலம் என்பது ஐந்து நிமிடமோ அல்லது ஐம்பது வருடமோ என்பதைக் குறிக்காது உங்கள் ஜீவியகாலம் முழுமைக்கும் இச்செய்தி உங்களுக்கு உதவி புரிவதாகவே உள்ளது.

நீங்கள் கடந்த காலத்தில் பயங்கரமான ஏதோ சில காரியங்கள் புரிந்து, அதற்காக வருந்தி விடுதலை பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதோடு நிற்பதல்ல. இன்று இரவு படுக்கைக்குச் சென்று, காலையில் எழுந்து, கார்த்தருடன் “இனிநான் உமக்குப் பிரியமானவனாய் ஜீவிப்பேன்” என்று தீர்மானித்து, காலைச் சிற்றுண்டிக்கு முன்பே நீங்கள் உங்கள் தீர்மானத்தை உடைத்துப்போடுவீர்களானால் அதுவும் கடந்தகாலம் தான். அப்படியுள்ள கடந்தகாலச் செயல்களிலிருந்தும் விடுதலை பெற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறீர்கள்.

சாத்தான் உங்களை, நீங்கள் செய்த சிறு பிழைகள் குறித்தோ அல்லது நீங்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடாத விமர்சனத்தைக் குறித்தோ அல்லது

நீங்கள் செய்த சில பாவச் செயல்கள் குறித்தோ அல்லது உங்களுக்கு விரோதமாக எழுந்த குற்றச்சாட்டைக் குறித்தோ சிக்கலில் மாட்டும்படிக்கே விரும்புவான். நீங்கள் செய்தவைகளிலிருந்தும், உங்களுக்கு செய்யப்பட்டவைகளிலிருந்தும் உங்களை விடுவிக்கவே தேவன் விரும்புகிறார். இவையிரண்டும் சம அளவில் அவருக்கு முக்கியமானவைகளே.

இயேசு, இருதயம் நொறுங்குண்டவர்களை குணப்படுத்தவும் நமது காயங்களைக் கட்டுபவராகவும் நொறுக்கப்பட்ட நம்மை குணப்படுத்துபவராகவும் வந்தார் என்று வேதவாக்கியங்கள் மூலம் தெரிந்துகொண்டோம். மேலும் அவர், சீயோனில் துயரப்பட்டவர்களைச் சீர்படுத்தவும், அவர்களுக்குச் சாம்பலுக்குப் பதிலாகச் சிங்காரத்தையும், துயரத்துக்குப் பதிலாக ஆனந்த தைலத்தையும், ஒடுங்கின ஆவிக்குப் பதிலாகத் துதியின் உடையையும் கொடுக்கவும், நம்மைத் தம்முடைய மகிமைக்கென்று நாட்டின விருட்சங்களாக மாற்றுவதற்காகவும் வந்தார் என்றும் காண்கிறோம் (ஏசா.61:1-3).

“கர்த்தருடைய ஆவியானவர் என் மேலிருக்கிறார்; தரித்திரருக்குச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும்படி என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார்; இருதயம் நொறுங்குண்டவர்களைக் குணமாக்கவும், சிறைப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலையையும், குருடருக்குப் பார்வையையும் பிரசித்தப்படுத்தவும், நொறுங்குண்டவர்களை விடுதலையாக்கவும்... வந்தேன்” (லூக்கா 4:18) என்று இயேசுதாமே சொன்னார்.

இந்த வேளையில் கர்த்தர் உங்கள் மத்தியில் இருக்கிறார் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். உங்களின் கடந்தகால வேளைகளிலிருந்து நீங்கள் விடுதலைபெறவே உங்களைக் கொண்டு வந்துள்ளார் என்றும் எண்ணுகிறேன். ஒருவேளை அது பல ஆண்டுகளாக உங்களை உறுத்திக் கொண்டிருக்கும் உணர்வு சம்பந்தமான காயங்களாகவோ, அல்லது தற்சமயம் பிறரால் நிகழ்ந்த விரும்பத்தகாத செயல்களாகவோ அல்லது இன்னும் மன்னிக்கப்படாது நிலுவையில் இருக்கிற பாவமாகவோ, குற்ற உணர்வு குறித்தாகவோ இருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கவே இயேசு இவ்வுலகத்துக்கு வந்தார். நாம்

ஒவ்வொருவருக்கும், ஒவ்வொரு நாளும் அவரின் உதவி நமக்குத் தேவையென்பதை அவர் அறிந்தவராகவே இருக்கிறார்.

இந்த விடுதலையின் சவிசேஷத்தைக் குறித்துப் பேசும் போதெல்லாம், இருதயம் நொறுங்குண்டவளாகவே பிரசங்கிக்கிறேன்; மேலும் கர்த்தர் விரும்புகிற வண்ணமாகக் காணப்படவும், உள்ளக் கிளர்ச்சியடைகிறேன். மேலும் நான் உங்களை அரை பாகமாகவோ, அல்லது முக்கால் பாகமாகவோ தீர்மானங் கொள்ளும்படி விரும்பாமல் கர்த்தர் விரும்புகிற வண்ணம் நீங்கள் முழுவதுமாய் ஆக வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கும்படியாகவே விழைகிறேன்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் எபேசியருக்கு எழுதியுள்ள நிருபத்தில் உள்ளபடி, நீங்கள் அவருடைய ஆவியினாலே உள்ளான மனுஷனில் வல்லமையாய்ப் பலப்படவே (எபே.3:16) விரும்புகிறேன்.

உள்ளான மனுஷனுக்குத் தேவையாய் இருப்பது, உணர்வுபூர்வமான விடுதலை என்று நாம் அறிவோம். நாம் சரீரம் உடையவராய் இருப்பினும் ஆவியாயும் இருக்கிறோம்; ஆத்துமாவைப் பெற்றிருப்பவர்களாகவும் உள்ளோம். “நம்முடைய ஆத்துமா, நமது சிந்தையாலும் நம்முடைய சித்தத்தாலும் நம்முடைய உணர்வுகளாலும் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளது” நமது சிந்தை எண்ண வேண்டுவதைத் தெரிவிக்கிறது. நமது சித்தம் நாம் விரும்புவதைத் தெரிவிக்கிறது. நமது உணர்வுகள் நாம் எப்படி உணர்கிறோம் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது.

மற்றவர்கள் உங்களைக் காயப்படுத்தும்போது, நீங்கள் உணர்வு நிலையில் காயமுற்றவர்களாய் இருக்கவே சாத்தான் விரும்புகிறான். நீதிமொழிகள் 18:14 இல் இதுகுறித்தும் மனுஷனுடைய ஆவி அவன் பலவீனத்தைத் தாங்கும்; முறிந்த ஆவி யாரால் தாங்கக்கூடும்? (நீதி.18:14) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சாத்தான் உங்களை உள்ளான மனுஷனில் நொறுக்கப்பட்டவர்களாய் இருக்க விரும்புவான்; ஏனெனில் அப்படிச் செய்வதினால் உங்களால் எவ்விதச் செயலையும் ஆற்ற முடியாமல் சோம்பிக்கிடப்பதற்காகவே!

பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்கள் உள்ளான மனிதனிலும் உங்கள் தனித்தன்மையிலும் பிரவேசித்து வல்லமையாய் பெலப்படுத்தவும் உங்களில் வாசம் பண்ணுகிறார். வாசம்பண்ணி தேவனுடைய வார்த்தைகளை நினைப்பூட்டுகிறார். “கர்த்தர் மேல் உன் பாரத்தை வைத்துவிடு, அவர் உன்னை ஆதரிப்பார்; நீதிமானை ஒருபோதும் தள்ளாட வொட்டார்” (சங்.55:22) என்றும் நினைப்பூட்டுகிறார்.

உள்ளான மனுஷனில் நாம் பலமுள்ளவர்களாய் இருப்போமானால் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் எந்த பிரச்சனைகளையும் எளிதில் கையாள முடியும். உள்ளான மனுஷனில் நாம் பலமற்றவர்களாய் இருப்போமாயின், போக்குவரத்து நெரிசலைக்கூட நம்மால் சமாளிக்க முடியாது. நானும் முன்பு அப்படித்தான் இருந்தேன். எளிதான அன்றாடப் பிரச்சனையைக் கூட கையாள முடியாதவளாய் இருந்தேன்.

நம்முடைய உள்ளுணர்வில் ஏற்பட்டக் காயங்கள் அன்றாடப் பிரச்சனைகளைக் கூட கையாள முடியாதவளர்களாக்கிவிடுகிறது. பைத்தியக்காரத்தனமாக நடந்துகொள்ளும் கடைக்காரர், நாம் செய்ய விரும்புகிறதை செய்ய மறுக்கும் குழந்தை, ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சியற்ற கணவன் அல்லது மனைவி இதுபோன்ற பிரச்சனை காரணமாகவும் நமது உள்ளுணர்வில் எளிதில் புண்பட்டுவருகிறோம். இதிலிருந்தும் நமக்கு விடுதலை தேவை.

உள்ளத்தில் பிரச்சனைகளை உடையவராயிருப்போமாயின் வெளிநிலையிலும் பிரச்சனைகள் உடையவராவோம். என்றாலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையால் நாம் உள்ளான மனுஷனில் பலப்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருப்போமென்றால் நம்மை எதிர்கொள்ளும் எவ்வகையான பிரச்சனையாயினும் மிக எளிதாகக் கையாள முடியும்.

அவருடைய சாயலுக்கொப்பாக மாறுதல்

நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் பலமும் உண்டு. பலவீனங்களும் உண்டு. ஒருவரும் இதற்கு விதிவிலக்கானவர் அல்ல.

நம்மை அடிமைப்படுத்தி வேதனைக்குள்ளாக்குகின்ற எல்லாக் காரியங்களிலிருந்தும் விடுதலையாக்கவே கர்த்தர் விரும்புகிறார். மேலும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையால் அவர் நம்மை பெலப்படுத்துவார். ஆவியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வாழுகின்ற ஒரு நற்பண்பு நம்மில் உண்டாகும்வகையில் நம்முடைய தனித்தன்மையை வனைந்தெடுப்பார்.

நாம் கர்த்தரின் உதவியை நாடாது இருப்போமானால் நம்முடைய தனித்தன்மையின் பல பகுதிகளில் குழப்பம் நிறைந்தவர்களாகவே இருப்போம். நம்முடைய இயற்கையான சபாவங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் தன்மைக்கு எதிரானதாகவே செயல்படுகின்றன. மாம்சம் ஆவிக்கு விரோதமாகவும், ஆவி மாம்சத்துக்கு விரோதமாகவும் இச்சிக்கிறது; நீங்கள் செய்ய வேண்டுமென்றிருக்கிறவைகளைச் செய்யாதபடிக்கு, இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாயிருக்கிறது (கலா.5:17).

நாம் ஆவியினால் நடத்தப்படாது போகும்போது : “விபசாரம், வேசித்தனம், அசுத்தம், காமவிகாரம், விக்ரிகாரதனை, பில்லி சூனியம், பகைகள், விரோதங்கள், சண்டைகள், பிரிவினைகள், மார்க்க பேதங்கள், பொறாமைகள், கொலைகள், வெறிகள், களிபாட்டுகள் போன்ற யாவும் உடையவர்களாகவும் செய்பவர்களாகவும் காணப்படுவோம் (கலா.5:19-21).

தேவனோடு விகவாசமுள்ளவர்களாய் இருக்கும்படியும் யாவரோடும் சமாதானமாய் ஜீவிக்கும்படியாகவும், வேதம் நமக்குப் போதிக்கிறது, முன்பே நான் கூறியதுபோல, நாம் நாமாகவே இருக்க விரும்பும்போது மற்றவர்களைப் போல ஆவதற்கு ஒருபோதும் நாம் முயலமாட்டோம்.

பரிசுத்த ஆவியானவரும் நம்மை அவரது குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாக ஆக்குவதற்கு உதவிபுரிபவராகவும் இருக்கிறார். “தம்முடைய

குமாரன் அநேக சகோதரருக்குள்ளே முதற்பேறானவராயிருக்கும் பொருட்டு, தேவன் எவர்களை முன்னறிந்தாரோ அவர்களைத் தமது குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருப்பதற்கு முன் குறித்திருக்கிறார் (ரோம.8:29).

இந்தச் சத்தியத்தை உணர்ந்து கொள்ளுபவராக இருப்போமே யானால், கடந்த காலங்களில் நமக்கு ஏற்பட்ட காயங்களிலிருந்து குணப்படுத்தலை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை உள்ளவர்கள் ஆவோம், நம்முடைய ஆளுமைத்தன்மையிலும் மாற்றம் உடைந்து கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கு ஒப்பாக மாற வேண்டியவர்களாகவும் ஆவோம்; தேவனோடுள்ள ஐக்கியத்திலும் மேலும் வளர வேண்டியவர்களாகவும் ஆவோம்; பின்னும் யாவரோடும் சமாதானமுடன் வாழவேண்டியவர்களாகவும் ஆவோம்.

ஒரு காரணமுமின்றி நீங்கள் அனுபவித்த கொடுமை உபத்திரவம் குறித்து உங்களை நீங்களே குற்றப்படுத்துவராக இருக்கவும் கூடும். பிசாசானவன் “உன்னிடத்தில் ஏதோ குறைபாடு இருந்ததாலேதான் அவர்கள் உனக்கு அப்படிச் செய்ய நேர்ந்தது” என்றும் சொல்வான். பாலியல் ரீதியாக நீங்கள் கொடுமைக்குள்ளான போதும் அவ்வாறே “உன்னிடத்தில் குறையிருந்தது, உனது போக்கு அப்படி இருந்தது, இப்படி இருந்தது; அதனாலேதான் அவர்கள் தங்களுடைய இச்சையை உன்னில் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டியாயிற்று” என்றெல்லாம் சாத்தான் சொல்வான். எனினும் ஒன்றும் மட்டும் தெரிந்து கொள்ளுங்கள், அப்படியாக நீங்கள் கொடுமைப்படுத்தப்படவோ, கொடுமைக்கு உள்ளாகவோ தேவன் உங்களை படைக்கவில்லை. எனவே எந்தவிதமான கொடுமையே ஆயினும் அவையாவும் அநீதியே! - அநீதியாய் விளைந்தவையே!

கொடுமைக்குள்ளாகும் ஒரு குழந்தை தன்னைக் கொடுமைப் படுத்தியவரைப் பார்த்து, “உனக்கு பிரச்சனை உண்டுதான். எனினும் நான் உனது பிரச்சனையாயில்லை. நீ எனக்கு பிரச்சனையைக் கொடுக்க விரும்புகிறாய், எனினும் நான் அதனைப் பெறப்போவதில்லை” என்று கூறப்போவதில்லை.

இப்படியாகச் சிறுவயதிலிருந்து முதியவராகும் வரைக்கும் கொடுமை தொடர்ந்து வருமேயானால் அதனை நம்மால் எதிர்கொள்வது என்பது மிகவும் சிரமமே; ஏனெனில் அவன் நம்முடைய நினைவுக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டதை ஒலிநாடா கொண்டு ஒலி பரப்புவான். அது உங்களை இவ்வாறாகவும் சிந்திக்கச் செய்யக்கூடும்; என்னிடம் என்ன குறையுள்ளது? என்னிடம் உள்ள குறையாது? ஏதோ என்னிடம் குறை இருக்கத்தான் வேண்டும், அம்மாவிடம் இப்படி நடந்திருக்காது. பின்பு என்னதான் செய்தேன்? என்ன பிழை புரிகிறேன்; என்னைக்குறித்து இப்படி நீ பேசுவதற்கு? நீ ஒருபோதும் என்மீது அன்பு பாராட்டாதுபோகும்படி நான் என்ன தவறிழைத்தேன்!

அம்மா அப்பாவின் அரவணைப்பு கிடைக்காமல் போனதற்கு என்ன பிழை புரிந்தேன்? என்னை என் பெற்றோர்கள் கைவிடுவதற்கும் என்ன குற்றம் தான் புரிந்தேன்? நீயும் என்னிடம் இப்படி நடந்து கொள்ளுவ தற்கும் நான் என்ன குற்றம் புரிந்தேன்? உங்கள் மனைவியை, மகளை நடத்துவது போல் நான் நடத்தப்படுவதற்கு என்ன காரணம்? என்ன பிழை புரிந்தேன்? என்னதான் செய்து விட்டேன்?

சிலர் இப்படியாய்ச் சாத்தான் போட்டுக்காட்டும் இசைத்தட்டைக் கேட்பவராகவே இருந்து முடிவில் பெரியவளானபோது, யாரேனும் தங்கள் மீது அன்பு கூற மாட்டார்களா என்ற ஏக்கத்தில் இருப்பார்கள். அவர்கள் அன்புக்காக தங்கள் வாழ்நாட்களில் ஏங்கியவர்களாவர். அப்படிப் பட்டோர், தேவன் விரும்புகிற, மற்றவர்களையும் நேசிக்கும் மனப்பான்மை யற்றவர்களாகக் காணப்படுவார்கள்.

இவைகளை எனது சொந்த அனுபவங்களின் வாயிலாகவே கூறுகிறேன். நீங்கள் உள்ளான மனுஷனில் உறுத்தல்கள் ஏதும் உடையவராயிருப்பின், மற்றவரிடமிருந்து அன்பினை பெறக்கூடாதவர் களாகவும் காணப்படுவீர்கள். அன்பு செலுத்த முடியாதவர்களாகவும் காணப்படுவீர்கள்.

நீங்கள், உங்கள் நண்பரிடமாவது அல்லது உங்கள் துணைவரிட மாவது இதற்குப் பரிகாரம் தேட முயலாம். இந்தவிதப் போலியான

விரும்பத்தகாத எதிர்ப்பார்ப்பு உங்கள் துணைவருக்கோ நண்பருக்கோ அதிக மனக்கவலையை அளிப்பதோ கலவரப்பட்டவர்களாய் உங்களை விட்டு நீங்கவும் செய்துவிடும். அவர்கள் எல்லாவிதத்திலும் உங்களுக்கு உதவி செய்ய முன்வரலாம்; எனினும் முன்பே ஏற்பட்ட காயங்களிலிருந்து நீங்கள் விடுதலை பெறாத வரையிலும் உங்களுக்காக வேண்டி எது செய்தாலும் அது போதுமானதாகாது.

நான் சந்தோஷமில்லாமல் இருந்த நாட்களை இப்போது நினைவுக்குக்கொண்டு வருகிறேன். எப்போதும் என் கணவர்டேவிடமிருந்து ஏதாவது ஒன்று எதிர்பார்த்தவளாய் இருப்பேன். அவ்வாறு அவரும் செய்பவராயும் காணப்பட்டார்கள். அவரும் உண்மையாகவும் எல்லா சமயத்திலும் எனக்கு உதவி புரிந்தார்.

டேவ் அவர்கள் எதையும் எளிதாய் எடுத்துக்கொள்ளும் பேர்வளி. நான் சந்தோஷமாக இருந்திட எவ்வளவோ முயன்றவர்தான். எனவே, ஒரு நாளில் அவர் என்னை “ஏய் பெண்ணே” (அந்த ஒருமுறைதான் டேவ் என்னை “ஏய் பெண்ணே” என்றதும், ஏனெனில் அவர் அப்படியாக சலிப்புற்றவரானபடியால்) நான் சொல்லப்போவதை இப்போது கேள்: என்னதான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? என்னால் இனிமேல் உன்னை திருத்தவே முடியாது. இனி உன்னை சந்தோஷமாயிருக்கச் செய்ய நான் போவதில்லை” அவ்வளவுதான். என் வேலை இத்தோடு முடிந்ததென்றார்.

உங்களின் வெறுமையான இருதயத்தை நிரப்புவதற்கு கர்த்தருக்கு இடங்கொடுங்கள்

இந்தவிதக் குழப்பத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவர் என்னைத் திடப்படுத்தினபடியால் கர்த்தருக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். என்னுடைய எல்லா பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காணவும், எனது மகிழ்ச்சியின்மைக்கு முடிவு கட்டவும், எண்ணினவளாய் வேதத்தைப் படிக்க ஆரம்பித்தேன்.

எனவே இப்படியாக தேவனிடம் என் காரியங்கள் யாவும் கொடுத்து கிரியை செய்ய விடுத்தேன்.

திருமணம் புரிந்து கொண்ட பலர் தாங்கள் தங்களின் துணைவரால் சந்தோஷம் கிடைக்காத போது விவாகரத்தை தேடுகின்றனர். அவர்கள் சொல்கிறார்கள். “என்னை நீங்கள் சந்தோஷமாய் இருக்கத் தவறினால், நான் இந்த உறவில் நீடித்திருக்கப் போவதில்லை” என்கின்றனர். எனவே, அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்திக் கொள்ள வேறு துணையை நாடுகின்றனர். எனினும் அவர்கள் தள்ளப்படுவதற்குரிய காரணம் நொறுங்குண்டதான இருதயமே!

புறக்கணிக்கப்பட்டதின் மூல காரணம் பாதுகாப்பற்றத் தன்மையையும் தாழ்வு மனப்பான்மையும், நம்பிக்கையற்ற தன்மையையும் உண்டாக்குகிறது. நீங்கள் விடுதலை பெறாதவரை மற்றவர்கள் உங்களைக் குறித்து நலமானதைப் பேசி உங்களை மகிழ்விக்கவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பிலேயே இருப்பீர்கள். போதைப் பொருளுக்கு அடிமையானவனின் தவிப்பைப்போல மற்றவர்களின் நம்பிக்கையூட்டுவார்த்தைகளுக்கும், மற்றவர்கள் நம்மை புகழ்ந்துபேசவேண்டும் என்ற தவிப்பும் ஏற்படக்கூடும். சிலவேளைகளில் சிலர் என்மீது கரிசனை காட்டினாலும், மேலும் மேலும் அப்படிப்பட்டக் கரிசனைக்கு ஒரு தவிப்பு ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

புறக்கணிக்கப்பட்டதின் மூலகாரணத்தை உடையோர் பிறரால் நேசிக்கப்படவில்லை என்றும் பாதுகாப்பில்லாதவர் என்றும் தங்களை எண்ணிக் கொள்வார்கள். அவர்கள் தனித்தன்மை நொறுக்கப் பட்டுள்ளதால் உள்ளான மனுஷனில் தூள் தூளாகப் பொடியாக்கப்பட்ட நிலைமையில் இருப்பார்கள். அதன் விளைவாக தங்களை நிலையான தன்மையில் நிறுத்திக் கொள்ளவும் சந்தோஷ உணர்வு உள்ளவர்களாய் காணப்படவுமான எதிர்பார்ப்புள்ளவராவார்கள். அதற்காக எல்லா வழிமுறைகளையும் நாடுவர்; ஒரு நல்ல வேலை பதவி உயர்வு, ஆவிக்குரிய தாலந்துகள், சபையில் ஒரு நல்ல அந்தஸ்து, நல்ல நண்பர்குழாம், ஆடைகளை அழகுற அணிதல், ஒரு நல்ல கார், அழகான ஒரு நல்ல வீடு, ஒரு நல்ல சமூகச் சூழல், ஓயாத புகழாரம் இன்னபிறவெல்லாம் நாடுவர்.

எப்போதும் சூழ்ச்சி திறமுடையவர்களாய் - காரிய சித்தியுடையவர்களாய்க் காணப்பட விழைவர். தன்னை நம்ப முடியாத நிலையில் உள்ளவர்களை ஒருபோதும் சரி செய்யவும் முடியாது திருப்திபடுத்தவும் கூடாது. ஏனெனில், அவர்கள் ஏற்கனவே தங்கள் உள்ளத்தில் தங்களை ஒரு கெட்ட நபராகவே எண்ணிக் கொள்வதால்!

பாதுகாப்பு அற்ற தன்மையில் உள்ளவர்களால் உள்ள இத்தன்மைகள் யாவும் நான் அறிந்ததே! அனுபவித்ததே!

ஆலோசகராய் உள்ள பரிசுத்த ஆவியானவர் இந்தவிதமான நம்பிக்கையற்றதான குழியிலிருந்து என்னைத் தூக்கி எடுப்பதற்கு முன்பு நானும் இந்தவித நிலைமையில்தான் இருந்தேன். அவர்தான் என்னைத் தூக்கியெடுத்துச் சாம்பலுக்குப் பதிலாக சிங்காரத்தைக் கொடுத்தவர்.

நமது உள்ளத்தில் கிரியை செய்யும்படி பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒருவரே நமக்காக நியமிக்கப்பட்டவர். நமது இருதயத்தை கர்த்தரின் தன்மையால் - தெய்வீகத்தால் நிறைப்பவரும் அவரே. மீண்டும் ஒருமுறை எபேசியருக்குப் பவுல் எழுதிய நிருபத்தில் உள்ள வசனத்தை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன். “அறிவுக்கெட்டாத அந்த அன்பை அறிந்துகொள்ள வல்லவர்களாகவும், தேவனுடைய சகல பரிபூரணத் தாலும் நிறையப்படவும், அவர் தமது மகிமையினுடைய ஐசுவரியத்தின் படியே, உங்களுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன் (எபே.3:19).

நாம் இப்படி தேவனால் முழுதும் நிறைந்தவர்களாய் இருக்கும்போது மற்றவரிடமிருந்து எந்தவித காப்புறுதியை எதிர்பார்த்து தவிக்க மாட்டோம். அவருடன் கொண்டுள்ள ஐக்கியத்தால் நாம் அன்பின் வெள்ளத்தில் மிதந்து செல்பவர்களாகவும் காணப்படுவோம்; மற்றவர்களுக்கும் அந்த அன்பினை வெளிப்படுத்தவும் செய்வோம்.

இப்படிச் செய்வதற்கு கர்த்தரை அனுமதிப்பீர்களாயின், நீங்கள் முந்தைய வருத்தங்கள் வலிகளிலிருந்து விடுதலையாவீர்கள். கர்த்தரின் குணப்படுத்தலைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்; பரிசுத்த ஆவியானவரையும் அவர் சித்தப்படி உங்களை நடத்தவும் செய்யுங்கள் அவர் உங்களை

நீங்கள் எதிர்பார்த்து ஏங்கிக் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை அளிப்பை, சமாதானத்தை அளிக்கும் வார்த்தைகளை மீண்டும் பெறுவீர்கள். அவர், உங்களின் கடந்த கால வருத்தங்களை எப்படி உங்கள் பின்னாக வீசிப்போடுவது என்பதையும், அந்த வருத்தங்களை மீண்டும் ஒருபோதும் நினையாது இருப்பது குறித்துப் சொல்லித் தருவார். “தன் பிரயாசத்திலே மகிழ்ச்சியாயிருக்கவும் அவனுக்கு அதிகாரம் அளிப்பது தேவனுடைய அனுக்கிரகம்.

அவனுடைய இருதயத்திலே மகிழும்படி தேவன் அவனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுகிறபடியினால், அவள் தன் ஜீவனுள்ள நாட்களை அதிகமாய் நினையான் (பிர.5:19-20).

இறுதியில் விடுதலை

உள் உணர்வில் குணம் பெறுவதும் உங்களுடைய வாழ்க்கையில் விடுதலையின் மகிழ்ச்சியை அனுபவிப்பதும் எளிதான காரியம் அல்ல. ஆனால் அடிமைத்தனத்திலேயே இருப்பதைவிட விடுதலையை நோக்கி முன்னேறிச் செல்வது மேன்மையானதாகும்.

“இப்படியிருக்க, கிறிஸ்து நமக்காக மாம்சத்திலே பாடுபட்டபடியால், நீங்களும் அப்படிப்பட்ட சிந்தையை ஆயுதமாகத் தரித்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனென்றால் மாம்சத்தில் பாடுபடுகிறவன் இனி மாம்சத்திலிருக்கும் காலம் வரைக்கும் மனுஷருடைய இச்சைகளின்படி பிழைக்காமல் தேவனுடைய சித்தத்தின்படியே பிழைக்கத்தக்கதாகப் பாவங்களை விட்டோய்ந்திருப்பான்” (1 பேதுரு 4:1,2).

இந்த வேத பகுதியை நாம் ஆழ்ந்து படிப்போமானால் நம்முடைய எண்ணங்கள் சரியாக இருக்கவேண்டும் என்பதை விளங்கிக் கொள்ள முடியும். எப்படிப்பட்ட எண்ணம்? “பாவத்தின் அடிமைத்தனத்தில் நான் இருப்பதைவிட நான் சரியானதைச் செய்வதற்கு கிறிஸ்துவோடு கூட பாடுபடுவதையேத் தெரிந்துகொள்வேன்” என்ற எண்ணத்திற்கு வந்துவிடுவோம்.

வெற்றியைப் பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கு முக்கியமாக, சரியான மனநிலை அவசியம். இயேசுவால் என்னை விடுவிக்க முடியும், அவர் என்னை விடுவிக்க விரும்புகிறார் என்பதை நான் உணர்ந்தபோது நான் விடுதலையைப்பெற்றுக்கொள்ள விரும்பினேன். ஆனால் “கிறிஸ்துவோடு கூட பாடுபடுவது என்பது என்னால் முடியாத காரியம். ஏனெனில் நான் வெகுவாய் பாடுபட்டுவிட்டேன்; இனியும் வேதனை தரக்கூடிய எந்த காரியத்திற்கும் என்னை ஒப்புவிக்க முடியாது” என்ற மனப்பான்மையிலேயே நான் இருந்தேன். ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் அநேக வேத பகுதிகளை எனக்குச் சுட்டிக்காட்டி என்னைத் தெளிவுபடுத்தினார். அப்பொழுதுதான் என்னில் ஒரு தவறான மனநிலை இருக்கிறதென்றும் அது மாற்றப்பட்டு சரியான எண்ணத்திற்கு நான் வரவேண்டியதின் அவசியத்தை நான் உணர்ந்துகொண்டேன்.

இப்படியாக நான் சிந்திக்க ஆரம்பித்தேன். “நான் இனியும் பாடுபட விரும்பவில்லை. அதைவிட நான் அடிமைத்தனத்திலேயே இருந்து விடலாம். ஆனாலும் நான் அடிமைத்தனத்தில் இருக்கும்வரை நான் பாடுபடத்தான் வேண்டியதிருக்கிறது. ஆனால் இந்தப்பாடுகளுக்கு முடிவே இல்லை. ஆனால் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு என்னை மனப்பூர்வமாக ஒப்புவித்து விடுதலையைப் பெற்றுக்கொள்ள என்னை எந்த பாதையின் வழியாக நடத்தினாலும் பரவாயில்லை என்று எண்ணும்போது, ஒரு வேளை அந்த வழி என்னைப் புண்படுத்துவதாக இருந்தாலும் அந்த வேதனை குறுகிய காலத்திற்கே இருக்கும். ஆனால் அந்தப்பாடுகளின் வழி என்னை வெற்றிக்கு வழிநடத்தும். உள்ளுணர்ச்சியின் வேதனை களிலிருந்து விடுதலைகொடுத்து சுதந்திரமான புதிய வாழ்வு எனக்கு கிடைக்கும் என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.”

ஒரு நல்ல உதாரணம்: சரியான உடல்வாகுபற்றிச் சொல்லலாம். என்னுடைய சரீரம் பெருந்திண்டியினால் கொழுத்து உடல் அமைப்பே சரியில்லாமல் காணப்படும். அது சரியானபடி உடற்பயிற்சி செய்யாமையாலும் ஏற்பட்டிருக்கலாம். எனவே அதுகுறித்து நான் எப்போதும் கவலை கொள்ளவுங்கூடும். அதற்கு எந்தவிதப் பரிகாரமும் எடுக்காது அப்படியே விடுவேனாயின், அது குறித்த மனக்கவலையால் பிடிக்கப்பட்டவளாகவே இருப்பேன். ஒரு ஒழுங்கான நிலைக்கு கொண்டுவர வேண்டுமானால்

தினமும் உடல்பயிற்சிசெய்ய ஆரம்பிக்கவேண்டும்; சரியான உணவுப்பழக்கத்தைக் கைக்கொள்ள வேண்டும்; தவறான உணவுகளை விட்டொழிக்கவும் வேண்டும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் ஊளைச்சதையால் உபத்திரவப்பட நேரிடும். சரியான ஆலோசனையின்படி உணவுபழக்கத்தை மாற்றும் போது சில உபத்திரவங்களைச் சகிக்க வேண்டிவரும். அதற்காக உணர்வு பூர்வமான உறுத்தல் அடையாது, நல்ல சரியான வழிமுறையைக் கைக்கொள்ள முயற்சி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது சில உபத்திரவங்களைச் சகிக்க வேண்டி வரும். எனினும் அது முடிவாக வெற்றியை நோக்கிச் செல்லவும் வழிவகுக்கும்.

உண்மையான பாடுபடுதலும் தவறானபாடுபடுதலும்

நாம் கடினமான பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கும்போதும் நமது விசுவாசத்தைக் கொண்டு மகிழ்ச்சியான வழியில்தான் சென்று கொண்டிருக்கிறேன் என்ற வெளிப்படுத்தல் தேவை. ஏனென்றால் தேவன் என்னை நேசிக்கிறார். ஆகவே, என்னுடைய சரியான பாடுகள் சரியான விளைவையே தரும். அதாவது என்னுடைய நற்பண்புகள் முதிர்ச்சியடையும் என்ற காரியங்களை கீழ்க்கண்ட வேதபகுதியை தியானிக்கும் போது நாம் அறிந்த கொள்ளலாம்.

“அது மாத்திரமல்ல, உபத்திரவம் பொறுமையையும், பொறுமை பரீட்சையையும், பரீட்சை நம்பிக்கையையும் உண்டாக்குகிறதென்று நாங்கள் அறிந்து, உபத்திரவங்களிலேயும் மேன்மை பாராட்டுகிறோம். மேலும் நமக்கு அருளப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியினாலே தேவ அன்பு நம்முடைய இருதயங்களில் ஊற்றப்பட்டிருக்கிறபடியால், அந்த நம்பிக்கை நம்மை வெட்கப்படுத்தாது” (ரோம.5:3-5).

தவறான மனநிலை காரணமாக அநேகர் தங்கள் வாழ்க்கையில் நிறைவான சந்தோஷத்தை அனுபவிக்கும் முதிர்ச்சி அற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். முதிர்ச்சி என்பது நிலைவரமான தன்மையை உள்ளடக்கியதாகும். நிலைவரமான தன்மை இல்லாமல் நாம் சமாதானத்தையும் சந்தோஷத்தையும் அனுபவிக்க முடியாது.

“சரியான பாடுகளும்” உண்டு, “தவறான பாடுகளும்” உண்டு.

“நீதியினிமித்தமாக நீங்கள் பாடுபட்டால் பாக்கிவான்களாயிருப்பீர்கள்; அவர்களுடைய பயமுறுத்தலுக்கு நீங்கள் பயப்படாமலும் கலங்காமலும் இருந்து கார்த்தராகிய தேவனை உங்கள் இருதயங்களில் பரிசுத்தம் பண்ணுங்கள்; உங்களிலிருக்கிற நம்பிக்கையைக் குறித்து உங்களிடத்தில் விசாரித்துக் கேட்கிற யாவருக்கும் சாந்தத்தோடும் வணக்கத்தோடும் உத்தரவு சொல்ல எப்பொழுதும் ஆயத்தமாயிருங்கள்” (1 பேதுரு 3:14-15) என்று அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு கூறுகிறார்.

மேலும், கிறிஸ்துவுக்கேற்ற உங்கள் நல்ல நடக்கையைத் தூஷிக்கிறவர்கள் உங்களை அக்கிரமக்காரரென்று உங்களுக்கு விரோதமாய்ச் சொல்லுகிற விஷயத்தில் வெட்கப்படும்படிக்கு நல்மனச்சாட்சியுடையவர்களாயிருங்கள் என்று புத்திமதியும் சொல்வதுடன், தீமை செய்து பாடனுபவிப்பதிலும், தேவனுக்குச் சித்தமானால், நன்மை செய்து பாடனுபவிப்பதே மேன்மையாயிருக்கும்” என்று நம்மைத் தேற்றுகிறார் (1 பேதுரு 3:16,17).

இது முக்கியமான பகுதியாக இருக்கிறது. சந்தோஷப்படும் சிலாக்கியத்தை அநேகர் பயிற்சிக்கத் தயங்குகின்றனர், ஏனெனில் தவறான மனநிலை கொண்டுள்ள காரணத்தினால்! உங்கள் கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தில் சில நிலைகளில், இயேசு உங்களை விடுவிக்க விரும்புகிறார் என்பதைக் குறித்து கேட்டிருக்கக்கூடும்; அது உண்மையே; அவரும் அப்படியே செய்கிறார்தான். அது ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலைக்கு மாறும் அனுபவமாகும். அது எளிதான காரியமல்ல.

பிரசவ வேளையில், பிரசவ வேதனை என்பது தாங்க முடியாத ஒரு காரியம். எனினும், அது மாறிப்போகும் நிலைதான். முப்பத்து மூன்று

வருடங்களாக வேதனை மிகுந்த வாழ்க்கைதான் வாழ்ந்தேன். இயேசு விடுவிக்கிறார் என்று கண்டபோது நான் மறுநிலைக்கு கடந்து சென்றேன்.

மறுருபமாக்கப்பட்டவளாய், கர்த்தர் என்னைக் குறித்துக் கொண்டிருந்த ஆதிநிலவரத்துக்கு மாற்றப்பட்டவளாய், இந்த உலகம் என்னை பாழ்படுத்திய நிலைமையிலிருந்து மாற்றப்பட்டவளானேன். நான் சில ஆண்டுகள் பாடுகள் அனுபவித்தேன். அது அநீதியான வழியாய் தான் இருந்தது. அது ஒரு நம்பிக்கையற்ற பாடுகளாயிருக்கவில்லை.

உண்மையில் உபத்திரவமானது நீடிய பொறுமையை உண்டாக்குகிறது. எனினும் மாற்றத்தைக் கண்டடைந்தேன்.

எல்லா சமயத்திலும் பெரிய மாற்றங்கள் நிகழவில்லை. எனினும், கர்த்தர் அவைகளிலிருந்து விடுவித்தவராயிருந்தார். அந்தப் பாடுகளை தாங்குவதற்கு என்னால் இயலாத சமயத்தில், கர்த்தர் விசேஷித்த நிலவரத்தில் என்னை ஆசீர்வதித்தார்; அதை நான் காணும்படியாகவும் செய்தார். அவர் பாதுகாவல் என்னைச் சூழ்ந்து இருந்தது.

புடமிடுகிறவனுடைய அக்கினி

சரியான பாடுகள் புடமிடுகிறவனுடைய அக்கினியைப்போல் இருக்கிறது என்பதை நாம் விளங்கிக்கொள்ளுவோமானால், பின்வரும் வசனங்கள் ஒரு விசேஷித்த அர்த்தத்தையும் பெரிய ஆறுதலையும் நமக்குத் தரும்.

“ஆனாலும் அவர் வரும் நாளைச் சகிப்பவன் யார்? அவர் வெளிப் படுகையில் நிலைநிற்பவன் யார்? அவர் புடமிடுகிறவனுடைய அக்கினியைப்போலவும், வண்ணாருடைய சவுக்காரத்தைப்போலவும் இருப்பார். அவர் உட்கார்ந்து, வெள்ளியைப் புடமிட்டுச் சுத்திகரித்துக் கொண்டிருப்பார்; அவர் லேவியின் புத்திரரைச் சுத்திகரித்து, அவர்கள் கர்த்தருடையவர்களாயிருக்கும்படிக்கும், நீதியாய் காணிக்கையைச்

செலுத்தும்படிக்கும், அவர்களைப் பொன்னைப்போலவும் வெள்ளியைப்போலவும் புடமிடுவார்” (மல்.3:2-3).

ஒருமுறை நான் கேள்வியுற்ற ஒரு கதையைச் சொல்லலாம் என்று விழைகிறேன். அது இந்த பகுதியைக் குறித்துத் தெளிவாய்த் தெரிந்து கொள்ள உதவிபுரியக் கூடும்.

ஐரோப்பாவில் ஒருவன், பொற்கொல்லனின் கடைக்குச் சென்றுள்ளான். சில பொருட்களைக் கண்டு வாங்குவதற்காகவும் சென்றிருந்தான். எனினும், முழுநேரமும் கடைக்குள்ளே இருந்திருக்கிறான். கடைசிவரை கடையின் உரிமையாளரை அவன் பார்க்கவில்லை. எனினும், தன்னுடைய வேலையை முடித்துக் கொள்வதற்காக கடையின் உரிமையாளரைப் பார்க்கப்பறப்பட்டான். அப்படியாகச் அவன் செல்லும் போது கடையின் பின்புறக்கதவினைக் காணநேரிட்டது. அந்த கதவினருகில் நின்றது அவன் கடையின் உரிமையாளரைக் கண்டான் அவரும் ஒரு நெருப்புக்குண்டத்தருகில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார். அவரும் வைத்தகண் வாங்காமல் அந்த உலைக்கலனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தவராய் இருந்தார். ஆவல் மிகுதியால் இந்த வாடிக்கையாளரும் அவரிடம் சென்று பேச்சுக்கொடுத்து தான் சில பொருட்களை வாங்க வந்ததாகவும் தெரிவித்தார்.

அந்த வாடிக்கையாளர் மேலும், அந்தப் புடமிடுவரைப் பார்த்து; நான் வந்த நேரமுதற் கொண்டு இந்த இடத்தைவிட்டு நகராமல் இருப்பதின் தாற்பரியம் என்னவென்று கேட்க; அந்தப் புடமிடுவார், இல்லை, இன்னும் அந்த உலோகத்தை அதிலிருந்து எடுக்கவில்லை. ஏனெனில் அந்த உலோகமானது தங்கமாகும், அது அழுக்கு நிறைந்ததாக உள்ளது களிம்பு நீக்கப்படாமல் இருக்கிறது. எனவே இதை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமாயின் எல்லா களிம்புகளும் அகற்றப்பட வேண்டியிருக்கிறது. எனவே நான் இந்தத் தங்கத்தை, சுத்தப் பொன்னாக மாற்ற விரும்புகிறேன். எனவே அதிகமாக அனல்மூட்ட வேண்டியுள்ளது. எனவேதான் பொறுமையுடன் காத்துக்கொண்டும் இருக்கிறேன் என்று பதிலளிக்கவும், அந்த வாடிக்கையாளரும், இது எப்படிச் சாத்தியமாகும் என்று வினவ, அந்தப் புடமிடுவரும், அந்தத் தங்கத்தில் எனது பிம்பம் தெரிவதாயின் என்

வேலை முடிந்தது என்றும், பொன்னும் சுத்தமான பசும்பொன் ஆயிற்று என்றும் அறிந்துகொள்வேன் என்றாராம். இந்தக் கதை எனக்கு மிகவும் பிடித்த அற்புதமான கதையாகும்.

இந்தக் கதையை அறிந்து கொண்டதிலிருந்து, கர்த்தர் எனக்கு நேரிட்டதான சோதனைகளிலிருந்தெல்லாம் எவ்வாறு தீவிரமாய் எனக்காகக் காரியங்களை ஆற்றியிருக்கிறார் என்பதை விளங்கிக் கொண்டேன். அதுவும் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கொரிந்தியருக்கு எழுதும்போது, “மனுஷருக்கு நேரிடுகிற சோதனையேயல்லாமல் வேறே சோதனை உங்களுக்கு நேரிடவில்லை. தேவன் உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறார்; உங்கள் திராணிக்கு மேலாக நீங்கள் சோதிக்கப்படுவதற்கு அவர் இடங்கொடாமல், சோதனையைத் தாங்கத்தக்கதாக, சோதனையோடு கூட அதற்குத் தப்பிக்கொள்ளும்படியான போக்கையும் உண்டாக்குவார்” (1 கொரி.10:13). என்பதற்கிணங்கவே என் ஜீவியத்திலும் செயலாற்றினார்.

என்னை நம்புங்கள், தேவன் உங்கள் திராணியை அறிவார்; தாங்கிக்கொள்வதற்கு மேலும் திராணியுள்ளவராயும் ஆக்குவார். அவரை விசுவாசியுங்கள். அவைகளிலிருந்து தப்பிக்கொள்ளுவதற்குரிய நோக்கத்தையும் உண்டு பண்ணுவார். புடமிடுகிறவராய் அக்கினியினின்றும் சுத்தப் பொன்னாய் மிளிர்வும் உங்களைச் செய்வார்.

இலக்கை நோக்கித் தொடருதல்

புடமிடுகிறவனின் செயல்முறையைக் கண்ணுற்ற நீங்கள் இது ஜீவியகால முழுதும் நடைபெறக் கூடிய செயலாகும் என்றும் நியாயமான பாடுகள் எனின் பாடுகளைச் சகிப்பது எளிது என்பதை விளங்கிக் கொள்ளுகிறீர்கள். இதனைத் தெரிந்தவராய் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும் பிலிப்பியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில்: “நான் அடைந்தாயிற்று, முற்றும் தேறினவனானேன் என்று எண்ணாமல், கிறிஸ்து இயேசுவினால் நான்

எதற்காகப் பிடிக்கப்பட்டேனோ அதை நான் பிடித்துக் கொள்ளும்படி ஆசையாய்த் தொடருகிறேன் என்கிறார் (பிலி.3:12). மேலும் இந்த நிருபத்தில் கிறிஸ்தவ ஜீவியம் என்பது ஓட்டப் பந்தயத்திற்கும் ஒப்பாக இருக்கிறது என்றும் கூறுகிறார்.

“பந்தயச் சாலையில் ஓடுகிறவர்களெல்லாரும் ஓடுவார்கள்; ஆகிலும், ஒருவனே பந்தயத்தைப் பெறுவானென்று அறியீர்களா? நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாக ஓடுங்கள். பந்தயத்திற்குப் போராடுகிற யாவரும் எல்லாவற்றிலேயும் இச்சையடக்கமாயிருப்பார்கள். அவர்கள் அழிவுள்ள கீரிடத்தைப் பெறும்படிக்கு அப்படிச் செய்கிறார்கள், நாமோ அழிவில்லாத கிரீடத்தைப் பெறும்படிக்கு அப்படிச் செய்கிறோம். ஆதலால் நான் நிச்சயமில்லாதவனாக ஓடேன்; ஆகாயத்தை அடிக்கிறவனாகச் சிலம்பம் பண்ணேன். மற்றவர்களுக்குப் பிரசங்கம் பண்ணுகிற நான்தானே ஆகாதவனாய்ப் போகாதபடிக்கு, என் சரீரத்தை ஒடுக்கிக் கீழ்ப்படுத்துகிறேன்” (1 கொரி.9:24-27).

இவ்வாறாகவே தம்முடைய சித்தத்தை உங்களில் செய்து முடிப்பவராக இருக்கிறார். எனவே கிறிஸ்து, உங்களுக்குக் குறித்துள்ளதைப் பற்றிக்கொள்ளுவதற்கும் முற்றுமுடிய இரட்சிக்கபடுவதற்கு தீர்மானியுங்கள்.

நீங்கள் பெற்றதான இரட்சிப்பு அநேக நன்மைகளை வருவிப்பதாக உள்ளது. அது நீங்கள் நினைப்பது போல செத்த பின்பு சொர்க்கத்தில் உங்களுக்கு வீடொன்று கிடைக்கும் என்பது மட்டுமல்ல! உங்கள் நித்திய இரட்சிப்பு, நீங்கள் மீண்டும் பிறந்தநாளிலிருந்து தொடர்ச்சியால் அவரின் நாள் வரைத் தொடர்வதாயிருக்கிறது; அதற்கு முடிவே இல்லை. பிசாசானவன் உங்களிடமிருந்து பறித்துக்கொண்ட யாவையும் நீங்கள் மீண்டும் பெற்றுக் கொள்ளும்படிக்கு அவர் உத்தரவாதமளித்துள்ளார்; அதற்கு நீங்கள் தீர்மானம் செய்வதே வேண்டியுள்ளது.

வெற்றியானது தானாகவே உங்களைத்தேடி வரும் என்று முயற்சிக்காது வெறுமனே இருக்காதீர்கள். அது கிருபையாக நமக்கு வருவதாக இருக்கிறது. நமது கிரியையினால் அல்ல, எனினும் பரிசுத்த

ஆவியானவரோடிணைந்து ஒவ்வொரு படியையும் கடந்துபோக நாம் ஒத்துழைக்க வேண்டியவராயுள்ளோம்.

திரு. டேவ் தாம் எழுதியுள்ள புத்தகமாகிய “காதலர்களின் கொள்கை அறிவிப்பு” (The Great Lovers Manifesto) என்னும் புத்தகத்தில் குறிப்பிடுவதாவது: எல்லாம் எளிதாய் இருக்கையில் ஒருபோதும் நாம் முயன்று முன்னேறினவர்களாகக் காணப்படமாட்டோம். முயற்சியில்லாது முடமாகத்தான் இருப்போம். மனுஷர்களாகிய நாம் எப்போதும் சோம்பேறிகளாகவும், எளிதான வழியைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகவுமே காணப்படுகிறோம். “செழிப்படைந்து சிறந்தோங்குவதற்கு சிரத்தை எடுக்க வேண்டியுள்ளது” போராட்ட மில்லாமல் சீராட்டல் சித்தப்பதில்லை. போராட்டம் ஒன்றே நம்மை போர் வீரர்கள் போல் முன்னேறிச் செல்லத் தூண்டுகிறது. எனவேதான் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும், நான் இலக்கை நோக்கி ஆசையாய்த் தொடருகிறேன் என்று கூறியுள்ளார். அவர் சொல்லியுள்ள மரபுத் தொடரானது, “கடின உழைப்பு”, “கடின முயற்சி” எனனும் பொருளுடையதாகும். எனவே, பின்னும் அச்சொற்றொடர், கிறிஸ்தவ ஜீவியம் என்பது எளிதானது அல்ல என்பதையும் தெரிவிக்கிறது.

கிரான்ட்ஸ் என்பவர் தனது புத்தகத்தில் பின்வருமாறு ஒரு கதையையும் கூறியுள்ளார்:

“விண்கலத்தில் ஏராளமாய் வண்டுகளை எடுத்துச் சென்று, விண்வெளியில் அதன் செயல்பாடுகளை அறிய முயன்றனராம். எடையற்ற வெளிமண்டலத்தில் அவைகள் எளிதாகவே பறந்தன— மிதந்தன. அந்த ஆய்வின் மூலம் கிடைத்த அறிக்கையானது பின் வருவதுபோல் இருந்ததாம்; மகிழ்வாய் அவைகள் – பறந்தன – மிதந்தன; எனினும் மடிந்து போயின என்பதே.

நானும் திரு. கிரான்ட்ஸ் “அவர்களின் பின்வரும் கூற்றினுக்கு நூறு சதவீதம் சம்மதமும் தெரிவிக்கிறேன்”; அபூர்வமாகத்தான் நாம் பயனுடைய ஒன்றை நோக்கி இழுத்துச் செல்லப்படுகிறோம்”

சிரமமான சமயத்திலும் இறுகப்பற்றிக்கொள்ளுங்கள் !

பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்க தரிசியாகிய ஆபகூக் என்பவன் கஷ்டமான சூழல் - காலத்தைக் குறித்துப் பேசும் போது, “உயரமான ஸ்தலங்களில் என்னை நடக்கப் பண்ணுவார் என்கிறான். அதாவது, ஆண்டவராகிய கர்த்தர் என பெலனாயிருக்கிறார்; எனவே என் கால்களை மான் கால்களைப் போலாக்கி, உயரமான ஸ்தலங்களும் - மலை முகடுகளிலும் - என்னை நடக்கப் பண்ணுவார் என்கிறான்”.

அத்திமரம் துளிர்விடாமற் போனாலும், திராட்சச் செடிகளில் பழம் உண்டாகமற்போனாலும், ஒலிவ மரத்தின் பலன் அற்றுப்போனாலும், வயல்கள் தானியத்தை விளைவியாமற் போனாலும், கிடையில் ஆட்டு மந்தைகள் முதலற்றுப் போனாலும், தொழுவத்திலே மாடு இல்லாமற் போனாலும், நான் கர்த்தருக்குள் மகிழ்ச்சியாயிருப்பேன், என் இரட்சிப்பின் தேவனுக்குள் களிகூருவேன்.

ஆண்டவராகிய கர்த்தர் என் பெலன்; அவர் என் கால்களை மான் கால்களைப் போலாக்கி, உயரமான ஸ்தலங்களில் என்னை நடக்கப் பண்ணுவார் (ஆப.3:17-19).

இங்குக் குறிப்பிடப்படும் மான் என்னும் சொல்லானது, மலைகளில் மேடுகளிலும் முகடுகளிலும் மிகவிரைவாய்ச் செல்லுகிறதான வெளி மாணையே குறிக்கிறது (உன்.2:8 ம் வசனத்தைப் பார்க்கவும்)

இந்த வெளிமானானது செங்குத்தான பாறைகளிலும் எளிதாக ஏறிப்போக வல்லது. ஒரு அடுக்குப் பாறையிலிருந்து மற்ற அடுக்கிற்கு எளிதாகத் தாவவும் வல்லது. நமக்கு இந்த மாதிரியாய் உள்ள கால்களைத் தருவதற்கே கர்த்தர் விரும்புகிறார். எனவே, தாங்கமுடியாத துன்பத்தையோ நிலைமையையோ கண்டு நாம் தளர்ந்து போகவே கூடாது.

ஜெயம் கொள்வதென்பது உண்மையாகவே, தாங்கிக்கொள்ள முடியாத துன்பத்தின் மத்தியிலும் துவளாது அவைகளை எதிர்கொண்டுப் போராடி மேற்கொள்வதேயாகும்.

விரிவாக்க வேதாகமம் உயரமான ஸ்தலங்கள் என்பதற்கு, “இடர்பாடு, துன்பம் அல்லது பொறுப்புணர்வு கடமைச்சிந்தை” என்றுள்ள பொருள் தருகிறது. ஏனெனில், இப்படிப்பட்ட வேளையில்ல்தான் நம்மால் வளர முடியும் வலிமை பெறவும் முடியும்.

உங்கள் வாழ்க்கையையே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், எளிதான சந்தர்ப்பத்தில் நீங்கள் வளர்ந்தவராய் இருந்திருக்கமாட்டீர்கள்; கஷ்டமான வேளையில்ல்தான் வளர்ந்திருப்பீர்கள். எளிதான நிலைமை வரும்போது மகிழ்ந்து களிசூறுவீர்கள். இதுதான் வாழ்க்கையின் நியதியாக இருக்கிறது. மாதம் முழுதும் அல்லது வாரம் முழுதும் வேலை செய்கிறீர்கள். அதன் விளைவாக ஊதியம் பெற்று உவகையடைகிறீர்கள். நன்றாக உடற்பயிற்சி செய்கிறீர்கள்; நலமுடன் காணப்படுகிறீர்கள். உடம்பை நல்லமுறையில் பேணுகிறீர்கள்; “உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேன்!” என்ற நிலையையும் அடைகிறீர்கள். இல்லத்தைச் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளும்போது உள்ளம் மகிழ்ச்சியடைகிறது. நல்ல சூழல் எங்கும் காணுகையில் உள்ளம் மகிழ்கிறீர்கள்.

மேலும் எபிரெயரில் உள்ள வசனத்தை உங்கள் நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன்: “எந்தச் சிட்சையும் தற்காலத்தில் சந்தோஷமாய்க் காணாமல் துக்கமாய்க் காணும்; ஆகிலும் பிற்காலத்தில் அதில் பழகினவர்களுக்கு அது நீதியாகிய சமாதான பலனைத் தரும் (எபி.12:11) என்று வாசிக்கிறோம்.

கர்த்தர் பாராட்டின அன்பினிமித்தம், ஒருவன் அவருக்கு ஊழியம் செய்வது தகுதியானதே! அவனும் எந்தவிதமான நன்மையை எண்ணி அப்படிச் செய்யாது போயினும், ஆசீர்வாதத்தைச் சுதந்தரிப்பான் என்பது நிச்சயமே!

கர்த்தருக்கே கனம் மகிமையை முழுதுமாகக் கொடுக்க அவரைத் தேடுங்கள்; நீங்களும் முடிவில் மகிமையைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளு வீர்கள்.

சுவர்களை அல்ல பாலங்களைக் கட்டுங்கள்

சுவர்கள் பாதுகாப்பினைக் குறிப்பிடுவதாக உள்ளது. பிறரால் துன்புறுத்தப்படாதிருக்க, நாம் நம்மைச் சுற்றி சுவர்போல பாதுகாப்பு வளையத்தைப் போடுபவராக இருக்கிறோம். இது நமது பொதுவான குணவியல்பாகவும் இருக்கிறது. நான் முன்பே சொன்னது போல, எனக்கு ஒரு நல்ல கணவன் கிடைத்திருந்தாலும் அவர் என்னை புண்படுத்தாமல் இருப்பதற்கு நானும் அவ்வாறே சுவர் எழுப்பியவளாக இருந்தேன். எனினும் பரிசுத்த ஆவியானவர், நான் மற்றவர்களால் காயப்படாதிருக்க என்னைச் சுற்றி சுவர் எழுப்பும்போது, நானும் என்னை ஒரு தனிமையாக்கப்பட்ட சிறைப்படுத்தப்பட்ட நிலைமைக்கு ஆக்கிக் கொள்ளுகிறேன் என்பதாகக் காட்டினார்.

அநேகர் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக இப்படியாய்ச் சுவர் எழுப்பிக் கொள்வதின்மூலம் தனிமைப்படுத்தப்பட்டவராய் வாழ முற்படுகின்றனர். எப்படியாயினும் அது ஒருவகையான சிறைச்சாலையே! கசப்பிலும் தனிமையிலும் சிக்கிக்கொள்ளுகின்றனர். தங்களை பாதுகாக்கவும் உணர்வுகளில் உறுத்தல்கள் ஏற்படாதிருக்கவுமே சுவர்களை எழுப்பிக் கொண்டாலும், அவர்கள் பிறரை நேசிக்கக் கூடாத

நிலைமைக்கும் தாங்களும் பிறரால் நேசிக்கப்படமுடியாத நிலைமைக்கும் தள்ளுண்டு போகின்றனர்.

வாழ்க்கையில் எளிதாய் வாழத்தெரியாது. உங்கள் வாழ்நாள் முழுதும், பிறரால் காயப்படுத்தப்படாமலிருப்பதற்கு முயல்வது என்பது அதனினும் கொடிய வேதனையை அனுவிப்பதாகும். நீங்கள் காயமுறும் போதெல்லாம் உங்களைக் குணமாக்கும் பொருட்டு, அவர் பரிகாரியாகவே இருக்கிறார்.

நீங்கள் உங்களைச் சுற்றி எழுப்பிக்கொண்டிருக்கும் சுவர்களை விட்டு, விசுவாசத்துடன் அடியெடுக்கும்படியாக கர்த்தர் ஏவியதால் உங்களுக்கு இதைக் கூறுகிறேன். இந்த ஆலோசனை உங்களைப் பயமுறுத்துவதுபோல் தெரியவும் கூடும். ஏனெனில் அப்படியாய் வாழ்ந்து பழக்கப்படும் போயிருப்பீர்கள். பிறரிடமிருந்து உங்களைப் பிரிக்கிறதான மதிற்சுவரைக் கர்த்தர் வீழ்த்தக்கூடும். அதாவது எரிகோவின் மதிற்சுவர்களை பொடிபொடியாய் போகும்படி வீழ்த்தியது போலாகும்: (யோச.2:1-21; 6:1-27 வசனங்களைக் காண்க) எபி.11:30 இல், விசுவாசத்தினாலே எரிகோ பட்டணத்தின் மதில்கள் ஏழுநாள் சுற்றிவரப்பட்டு விழுந்தது, என்று வாசிக்கிறோம்.

நானும் இவ்வாறாகவே என்னைச் சுற்றி நான் எழுப்பியுள்ள சுவர்களை சொல்லுகிற வண்ணம் தகர்ந்தெரியக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நான், என்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக முயற்சி எடுப்பதைக்காட்டிலும் கர்த்தர் பாதுகாப்பதற்கு என்னை விடுவதே சாலச் சிறந்ததாகும். கர்த்தருடைய பாதுகாவலைக் குறித்து ஏராளமான வசனங்கள் வேதத்தில் உள்ளன.

அவைகளில் என்னை வழிநடத்துவதாக உள்ள வசனமானது, “இனிக் கொடுமை உன் தேசத்திலும், அழிவும் நாசமும் உன் எல்லைகளிலும் கேட்கப்படமாட்டாது; உன் மதில்களை இரட்சிப்பென்றும், உன் வாசல்களைத் துதியென்றும் சொல்லுவாய் (ஏசா.60:18).

இந்த வசனம் என் கணிப்பில் “இயேசு மூலம் கிடைக்கிற இரட்சிப்பானது, என்னைக் காக்கும் மதிற்சுவர்போல் இருக்கிறது என்பதே! நான், என்று அவருக்குரியவளாய் ஆனேனோ அன்றிருந்து அவரே என் பாதுகாவலாக பாதுகாப்பாக ஆகியுள்ளார்.

எப்படியாயினும், அவர் என்னுடைய ஜீவியத்தில் ஆசீர்வாதத்தின் வேலையைச் செயல்படுத்துவதற்கு நான் அவரை விசுவாசித்துக் காத்திருக்க வேண்டியது அவசியமாயுள்ளது. என்னை நானே காத்துக்கொள்ள முயற்சித்து, கர்த்தரின் பாதுகாவலை ஏற்றுக்கொள்ளாது இருக்கும் வரையிலும் நான் அடிமைத்தனத்திலும் ஆழ்ந்த துயரத்திலுமே கட்டுண்டவளாயிருப்பேன்.

கர்த்தருடைய பாதுகாவலைக் குறித்துள்ள மற்றுமொரு வசனம், “ஆனாலும் உங்களுக்கு இரங்கும்படி கர்த்தர் காத்திருப்பார், உங்கள் மேல் மனதுருகும்படி எழுந்திருப்பார்; கர்த்தர் நீதிசெய்கிற தேவன்; அவருக்குக் காத்திருக்கிற அனைவரும் பாக்கியவான்கள்” (ஏசா.30:18).

இந்த வசனத்தை கவனமாக நோக்குவோமானால் ஒன்று தெரியவரும்; அதாவது, நமக்கு இரக்கஞ் செய்யும்படியான சந்தர்ப்பத்துக் காகக் கர்த்தர் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை. எப்படியாயினும், அதுவும் அவர் தமக்குக் காத்திருப்பவர்களுக்கு மாத்திரமே அப்படிச் செய்வார் என்றும் தெரிய வருகிறது. “சுய பாதுகாப்பை” விடுத்து கர்த்தர் தாமே உங்களுக்கு பாதுகாவலாக இருக்கப் பெற இடமளியுங்கள். தேவன் உங்களின் தேவனாக இருக்க அனுமதியுங்கள்.

விசுவாசித்து, இப்படியான நிலவரத்துக்கு வருவீர்கள் ஆயினும் நான் அது குறித்து உத்தரவாதமுடன் சொல்லக்கூடாது. அதாவது நீங்கள் பின்பு ஒருபோதும் காயப்படுத்தப்படமாட்டீர்கள் என்று! எனினும் இப்படியாய் உத்தரவாதமளிக்கக்கூடும். “கர்த்தர் நியாயாதிபதியாய் இருக்கிறார்” அப்படி நீங்கள் உபத்திரவப்படுவதற்கு அவர் அனுமதித் தாலும் சமநிலை அருளுவதோடு, அவருடைய வழியில் செல்ல நீங்கள் சம்மதித்தபடியால் உரிய சன்மானமும் அருள்வார் என்பதே!

கர்த்தருடைய வழியைத் தெரிந்து கொள்ளும் யாராயினும் அவர்கள் தங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்ட சூழலிலிருந்து ஜெயம் எடுப்பவராகவே நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

“மரணமானாலும், ஜீவனானாலும், தேவதூதர்களானாலும், அதிகாரங்களானாலும், வல்லமைகளானாலும், நிகழ்காரியங்களானாலும், வருங்காரியங்களானாலும், இவையெல்லாவற்றிலேயும் நாம்

நம்மில் அன்பு கூருகிறவராலே முற்றும் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களாயிருக்கிறோம்” (ரோம.8:38-37).

அடிக்கபடக் கொண்டுச் செல்லும் ஆடுகளைப் போல இருக்கின்ற நாம் எவ்வாறு முற்றும் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களாக முடியும்? அதற்குரிய விடை எளிதானதே, கர்த்தர் நம்மை விடுவிக்கக் கூடிய எவ்வித சாத்தியக்கூறும் காணப்படாத நிலைமையிலும், எல்லாவித குழப்பமான சூழல்கள் மத்தியிலும், “கர்த்தர் நம்மை ஒருபோதும் மறப்பதில்லை கைவிடுவதுமில்லை” என்ற வசனத்தை விசுவாசிப்போமானால், அந்த குறிப்பிட்ட நேரத்தில்தானே, நமக்குரிய விடுதலையும் பிரதிபலனும் நம்மை நோக்கி வருகிறதாயிருக்கிறது.

பாலங்களைக் கட்டுதல்

ஒரு நாள் நான் ஜெபம் செய்து கொண்டிருந்த வேளையில் பரிசுத்த ஆவியானவர், என்னுடைய ஜீவியம் மற்ற ஜனங்களுக்கு பாலமாய் கட்டுத்து செல்வதற்கும், தேவனிடம் அவர்களுக்குரிய இடத்துக்குச் செல்வதாக இருப்பதாகவும் காட்டினார்.

என்னுடைய ஜீவியத்தில் பல ஆண்டுகளாய் பாலங்களை எழுப்புவதற்குப் பதிலாக நான் சுவர்களை எழுப்பியவளாகவே காணப்பட்டேன்.

என்னுடைய ஜீவியத்தில் ஏற்பட்ட விரும்பத்தகாத வேண்டப்படாத, வெறுக்கத்தக்கதாக இருந்த எல்லா காரியங்களும் மாற்றப்பட்டு என்னைப் போல இருக்கும் மற்றவரும் கட்டுத்து செல்லத்தக்கதான பாலமாகவும் பெரும்பாதையாகவும் அமைந்தது.

சுவர்களுக்கு பதிலாக பாலங்களை கட்ட நான் கற்றுக்கொண்டேன்.

இந்தப் புத்தகத்தின் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் நான் குறிப்பிட்டது போல, “தேவன் பட்சபாதமுள்ளவரல்ல” (அப்.10:34). எனக்கு என்ன செய்தாரோ, அதையே மற்றவர்கள் அவர் செய்வராயிருக்கிறார் அதுவும்

அவருடைய கற்பனைகளே. நியமத்தை கைக்கொள்ளுபவர்களுக்கு மாத்திரமே. நான் அந்த அத்தியாயத்தில் குறிப்பிட்ட விதிமுறைகளின்படி நடந்து கொள்வீர்களாயின், நான் அனுபவித்ததான அதே சுதந்திரத்தினை நீங்களும் பெற்றுக் கொள்பவராவீர். அப்போது நீங்கள் சுவர்களால் சிறைப்பட்டிருந்த நிலவரத்தைக் கடந்து, மற்றவர்களும் கடந்து செல்லத்தக்கதான பாலமும் ஆவீர்கள்.

எபிரெயர் 5:9 இல், சொல்லப்பட்டுள்ளபடி, தாம் பூரணரான பின்பு, தமக்குக் கீழ்ப்படிகிற யாவரும் நித்திய இராட்சிப்பை அடைவதற்குக் காரணராகியது போல.. அதாவது நமக்கு முன்னோடினவரானார். அத்துடன் நாம் கடந்து போவதற்கு பெரும்பாதையான இராஜபாதையுமானார். மேலும் சொல்வதாயின் “எல்லா வனாந்தரமான நிலவரத்திலும் கடந்து போனவராயும் நாமும் அப்பாதையில் நடப்பதற்கு, முன்னமே - அந்த நிலவரத்தில் சென்றவராகி நமக்கு உதவக்கூடிய வழிகாட்டியுமாய் விளங்குகிறார். அவர், நமக்காகத் தியாகம் செய்துள்ளார். அவரின் தியாகத்தின் மூலமாக நாம் நன்மைகளைப் பெற்றவர்களானோம். அதுபோல நம்மையும் மற்றவர்களுக்காக தியாகம் செய்யும் தருணத்தையும் கொடுக்கிறார்; நாம் அவரின் தியாகத்தினால் நன்மை அடைந்தது போல, நம்முடைய தியாகத்தின்மூலம் பிறரும் நன்மையடைய வேண்டும் என்றும் விரும்புகிறார்.

“அவர் தமக்கு முன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின் பொருட்டு, அவமானத்தை எண்ணாமல், சிலுவையைச் சகித்து, தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருக்கிறார்” (எபிரெயர் 12:2).

எனவே உங்கள் சுவர்களை தகர்த்து பாலங்களைக் கட்டிட முயலுவீர்! ஆயிரம் ஆயிரமாய் அநேக ஜனங்கள், இப்படியாய்ச் சுவர்களை எழுப்பிக் கொண்டபடியால் தங்களின் நிலவரத்திலிருந்து முன்னேறிச் செல்ல உதவிபுரிவாரில்லாமையால் தங்களின் குழப்பத்திலே மடிந்துபோனவராய் காணுகின்றனர்.

ஏன் அவ்வாறாகக் காணப்படுகின்றனர்?

சுவர்களா அல்லது பாலங்களா? தெரிந்து கொள்ளும் உரிமை உங்களுடையதே!

சாம்பலுக்குச் பதிலாகப் சிங்காரம்

உங்கள் சுவர்களைத் தகர்த்து பாலங்கள் கட்டுங்கள் என்று மட்டும் கர்த்தர் சொல்லவில்லை, அதோடுகூட சாம்பலுக்குப் பதிலாகச் சிங்காரம் வாக்குத்தத்தமுமாய் நமக்காக நல்கியுள்ளார்.

“கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவியானவர் என் மேல் இருக்கிறார்; சிறுமைப்பட்டவர்களுக்குச் சவிசேஷத்தை அறிவிக்கக் கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார். இருதயம் நொறுங்குண்டவர்களுக்குக் காயங்கட்டுதலையும், சிறைப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலையையும், கட்டுண்டவர்களுக்குக் கட்டவிழ்த்தலையும் கூறவும், கர்த்தருடைய அநுக்கிரக வருஷத்தையும், நம்முடைய தேவன் நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாளையும் கூறவும், துயரப்பட்ட அனைவருக்கும் ஆறுதல் செய்யவும். சீயோனிலே துயரப்பட்டவர்களைச் சீர்படுத்தவும், அவர்களுக்குச் சாம்பலுக்குப் பதிலாகச் சிங்காரத்தையும், துயரத்துக்குப் பதிலாக ஆனந்த தைலத்தையும், ஒடுங்கின ஆவிக்குப் பதிலாகத் துதியின் உடையையும் கொடுக்கவும், அவர் என்னை அனுப்பினார்; அவர்கள் கர்த்தர் தம்முடைய மகிமைக்கென்று நாட்டின நீதியின் விருட்சங்க ளென்னப்படுவார்கள் (ஏசா.61:1-3).

ஏசாயா 61 ஆம் அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள ஆசீர்வாதங்கள் அபரிமிதமான ஐசுவரியங்களாயிருக்கின்றன. அவைகளைக் கவனமாய்ப் படித்து ஒன்றையும் விட்டுவிடாதபடிப் பெற்றுக்கொள்ளுவதற்குத் தீர்மானியுங்கள். இந்தப்புத்தகத்தை வாசிக்கிறவர்களுக்காக, நான் ஜெபிப்பதுடன் இந்த ஆசீர்வாதங்களை நீங்களும் பெற்றுக் கொள்வீர்கள் என்றும் உத்திரவாதமும் அளிப்பேன்.

கர்த்தர் இயேசுவை தந்ததின் மூலம் தேவன் அவருடைய பங்கினை செய்து முடித்துவிட்டார். அவளின் வசனங்கள் மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டவளாய் சுதந்தரமும் அடைந்தவளாய், நானும் என் பங்கினை இப்புத்தகத்தை எழுதியதின் மூலம் நிறைவேற்றியுள்ளேன். எனவே நீங்கள் இப்போது உங்கள் பங்காகச் செய்ய வேண்டியதாயும்

நீங்கள் அனுமதித்தால் மாத்திரமே அவரால்
செய்யக்கூடியதுமாயிருக்கின்ற :

உங்கள் காயங்களைக் கட்டுவதற்கும்,

உங்கள் நொறுங்குண்ட இருதயத்தைக் குணமாக்குவதற்கும்,

உங்கள் எல்லா சிறையிருப்பினின்றும் –

உங்களை விடுவிப்பதற்கும்,

உங்கள் சிறைக்கதவுகளை திறப்பதற்கும்,

ஒலமிடுவதை விடுத்து உவகையடைவதற்கும்,

ஒடுங்கின ஆவிக்கும் பதிலாகத் துதியின்

உடையை நீங்கள் தரித்துக் கொள்வதற்கும்,

சாம்பலுக்குப் பதிலாகச் சிங்காரம் அடைவதற்கும்

– தீர்மானம் செய்யுங்கள்.

எதுவும் வீணாவதில்லை

சுர்த்தரிடத்தில் உங்கள் காரியங்கள் யாவையும் கொடுப்பீர்களானால், இதுவரை உங்கள் ஜீவியத்தில் சம்பவித்தது அல்லது உங்கள் அனுபவங்கள் எதுவும் வீணே சம்பவித்ததாக இருக்காது. மேலும் உங்கள் வாழ்க்கையில் அரைகுறையாய் விடப்பட்டதான காரியங்கள் தோல்வியைச் சந்தித்த ஒரு யுத்தக்களம் போல் காணப்படினும், இயேசுவானவர் அவையெல்லாவற்றையும் புதுப்பித்து செம்மைசெய்து அழகுறச் செய்வார்.

இயேசுவானவர், ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீனையும் கொண்டு ஐயாயிரம் பேர்களைப் போஷித்த பின்பு, “அவர்கள் திருப்தியடைந்தபின்பு, அவர் தம்முடைய சீஷர்களை நோக்கி : ஒன்றும் சேதமாய்ப் போகாதபடிக்கு மீதியான துணிக்கைகளைச் சேர்த்து வையுங்கள் என்றார்” (யோவா.6:12). “அந்தப்படியே அவர்கள் சேர்த்து, வாற்கோதுமை, அப்பங்கள் ஐந்தில் அவர்கள் சாப்பிட்டு மீதியான துணிக்கைகளினாலே பன்னிரண்டு கூடைகளை நிரப்பினார்கள்” (யோவா.6:13).

கார்த்தர் பாதுகாப்பின்மை, உணர்வுகளுக்கு அடிமைப்படல், நான் மிகவும் பிறரால் புறக்கணிக்கப் பட்டேன் என்றதான பயங்களிலிருந் தெல்லாம் என்னை விடுதலையாக்கினார். பின்பு என்னை உருவாக்கி, சரிசெய்து, மற்றவர்களுக்குத் தம்முடைய வசனத்தைப் பிரசங்கிக்கவும், போதிக்கவும் உருவேற்படுத்தி ஒரு மகிமையான நிலவரத்துக்குக் கொண்டு வந்துள்ளார். அவர்களும் என்னைப்போலக் கனி கொடுப்ப தற்கும், சந்தோஷமாய் ஜீவிப்பதற்கும், ஒரு ஆரோக்கியமான சூழலைச் சுவாசிப்பதற்கும் என்னைப் பயன்படுத்தி வருகிறார்.

பின்பு நான், தேவனிடத்திலும், எனது கணவர் டேவ் இடத்திலும் பின்னும் என்னிடத்திலும் ஒரு நிபந்தனையற்ற அன்பினைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் கற்றேன். என் கணவர், எல்லா காரியங்களையும், நான் விரும்பியபடி, எனக்கு வேண்டிய நேரத்தில் செய்ய மாட்டார் ஆனாலும், இந்த நிலையில் நிபந்தனையற்ற அன்பினாலே அவரை நேசிக்க கற்றுக் கொண்டேன்.

இப்படியாக ஒருவர் மீது ஒருவர் அன்பு பாராட்டுகிறவர்களாகக் காணப்படுகிறோம். ஏனெனில், நான் நிபந்தனையில்லாமல் கட்டுப் பாடில்லாமல் அவரை எப்படி நேசிப்பது என்பதைக் கற்றுக்கொண்டேன்.

திருமணம் செய்துகொண்ட தொடக்கத்தில், நான் நிபந்தனையற்ற அன்பினைக் குறித்து அறிந்தவளாயிருக்கவில்லை. என் குடும்பச்சூழல் அவ்வாறாக இருந்தது; இன்னும் சொல்லப்போனால் அவர்கள் என்னை நேசித்தார்களில்லை.

நான் நொறுங்குண்ட இருதயத்தால் துயரடைந்தவளாய் இருந்த தினால் என்னைச் சந்தோஷப்படுத்த முயன்ற என் உறவினர்கள் எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும் முடியாதவர்களாயினர். அவர்களும் என் மீது உண்மையாய் அன்பு கூர்ந்தவர்களில்லை. எனவே அவர்களின் பிரயாசம் பயன் தருவதாகவும் அமையவில்லை. சத்தியத்தை குறித்தும் அவர்கள் நேர்மையுடன் எனக்குப் போதித்தார் என்பது ஒன்றையே சொன்னார்கள் மற்றபடி எதுவுமில்லை.

நான் டேவிடம், “தேநீர் அருந்தலாம்” என்று கேட்கும்போது, அவர் அதற்கு இசைவு தராதிருக்கும்போது, நான் வெறுப்படைந்தவளாய் என் உதகுகளைப் பிதுக்கிச்சிடுசிடுப்பவளாவேன். அப்படியாகவே தான் நான் நடந்து கொண்டேன். ஏனெனில், நான் நொறுங்குண்டவளாய், சிதைந்தவளாய், உருக்குலைந்தவளாய், சின்னபின்னமானவளாய் பிரமையுற்றவளாய்க் காணப்பட்டேன். நான் எல்லை மீறியவளாய் இருந்தபடியால் நான் அனுபவித்த அல்லல்களை மற்றவர்களும் அனுபவிக்கும்படித் தொல்லை கொடுத்தேன்.

நீங்கள் கேவலப்படுத்தப்பட்டதால் அடையப்பெற்ற எல்லை மீறியச் செயல்பாடு, உங்களுக்குரிய மனிதஉரிமைத் தன்மையை அவமதிப்புள்ளாக்கி விடும்; அதனால் நீங்களும் என்ன செய்கிறோம், என்ன பேசுகிறோம் என்று தெரியாமல் செயல்படுவராவீர். இம்மாதிரியான கேவலத்திற்குள்ளானோர் இருதயம் நொறுக்கப்பட்டதாலேயேதான் செய்வராயினர். தாங்கள் அடைந்த இரக்கமில்லாத தன்மையையும், பாதுகாப்பின்மையையும் அனுபவிக்கும்படிச் செய்கிறவாகின்றனர்.

இப்படிப்பட்ட வெளிப்புறச் செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ளுவதற்கு உள்ளான மனுஷனில் பெலப்படுத்தப்பட்ட தன்மையுடையவராய் நாம் காணப்பட வேண்டுவது அவசியமாகிறது. எனவே நாம் நம்மைத் தேவனிடத்தில் நொறுக்கப்பட்ட, உடைத்துச் சின்னபின்னமாக்கப்பட்ட உருக்குலைந்த தன்மைகள் யாவையும் சரிசெய்து கிறிஸ்துவின் சாயலுக் கேற்றபடி சிருஷ்டிப்பதற்கு ஒப்புக்கொடுப்போமாக. அப்படிச் செய்வதற்காக இன்னும் நொறுக்கப்படாது விடப்பட்டிருக்கும் பகுதிகளையும் நொறுக்கி, தூளாக்கிப் பொடிசெய்து ஒரு நல்ல களிமண் நிலவரத்துக்குக் கொண்டுவந்து அவரின் வசனமாகிய தண்ணீரைக் கொண்டு பிசைந்த, மிகுதியான அளவு விடப்பட்ட நிலைமையை மாற்றுவதற்கு மீண்டும் திரிகையிலிட்டுச் சுற்றிச் சரிசெய்ய வேண்டியதிருக்கிறது. அற்புதமாய் வியக்கத்தக்கவிதமாய் வளைந்து அவருக்கேற்ற பாத்திரமாய் ஆக்குவதற்கு அவரால் முடியும்.

“என்னிடத்தில் உங்களுக்குச் சமாதானம் உண்டாயிருக்கும் பொருட்டு இவைகளை உங்களுக்குச் சொன்னேன். உலகத்தில்

உங்களுக்கு உபத்திரவம் உண்டு, ஆனாலும் திடன் கொள்ளுங்கள்; நான் உலகத்தை ஜெயித்தேன் என்றார்” (யோவா.16:33).

இயேசுகிறிஸ்துவின் மீது தங்களின் விசுவாசத்தை வைத்தோர்க்க் கல்லாது சோதனைகளின்றும்மீள்வதென்பது ஒருவராலும் கூடாததாய்ளது; மீளப்பெற்று சந்தோஷிப்பதும் கூடாததே!

நீதிமானுக்கு வரும் துன்பங்கள் அநேகமாயிருக்கும்; கார்த்தர் அவைகளெல்லாவற்றிலும் நின்று அவனை விடுவிப்பார் (சங்.34:19) என்னும் வசனம், கார்த்தர் உடனடியாக விடுவிப்பார் என்று சொல்ல வில்லை. முதலில் நாம் அவைகளின் ஊடாகச் செல்ல வேண்டிய திருக்கிறது.

எப்போதும் ஜீவன் மரணத்தை வெற்றி கொள்ளுகிறது; ஒளி இருளை வெற்றி கொள்ளுகிறது தேவனுடைய வசனத்தின் துணைபுரிதல் இல்லையேல் எதிர்காலம் இருள் கவிந்ததாகவே தோன்றும். எனினும் இயேசுவானவர்: என்னிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவனெவனும் இருளில் இராதபடிக்கு, நான் உலகத்தில் ஒளியாக வந்தேன் என்றார் (யோவா.12:46).

நொறுங்குண்டவராய், உணர்ச்சியால் மூழ்கடிக்கப்பட்டவராய், மகிழ்வற்றவராய் நீங்கள் இருப்பின், அவரை உங்களால் தொடர்ச்சியாய் பின்பற்றிச் செல்ல முடியாதவர்களாகக் காணப்படுவீர்கள். எனினும் இப்புத்தகத்தின் தேவ வசனத்தின் மூலமாகவும் சாட்சிகள் மூலமாகவும் சொல்லப்பட்டுள்ளவைகளை அறிந்த பின்பு, நீங்கள் இனி ஒருபோதும் கட்டுண்டவராகவோ கவலையுறுபவர்களாகவோ காணப்பட மாட்டீர்கள்.

இயேசு தம்மை விசுவாசித்த யூதர்களை நோக்கி : நீங்கள் என் உபதேசத்தில் நிலைத்திருந்தால் மெய்யாகவே என் சீஷராயிருப்பீர்கள்;

சத்தியத்தையும் அறிவீர்கள், சத்தியம் உங்களை விடுதலையாக்கும் என்றார் (யோவா.8:31,32).

தொடர்ந்து கர்த்தரைப் பின்பற்றுதல்

சிந்தனைக் கனவுகளை தேவன் மனுஷர்களின் உள்ளத்தில் ஊற்றுகிறார். எனினும் அநேகர் அவரைப் பின்பற்றிச் சென்று, அந்த சிந்தனைக் கனவின் முழுபயனையும் அடையக் கூடாதவர்களாகவே காணுகின்றனர். அநேகர் ஆரம்பிக்கின்றனர், விட்டு விடுகின்றனர், ஆரம்பிக்கின்றனர் விட்டுவிடுகின்றனர், ஆரம்பிக்கின்றனர் அப்படியே விட்டொழுகின்றனர். அவர்களால் தொடர்ந்து செல்ல முடியவில்லை, ஏனென்றால் அவர்களின் நொறுக்கப்பட்ட இருதயம், அவர்களின் நம்பிக்கையினின்று அந்த உணர்ச்சியால் மூழ்கடித்துத் திணரும்படிச் செய்துவிடுகிறது. அவர்களுக்கு உள்ளான மனுஷனில் பெலன் இல்லாமையால் முடிவு பரியந்தம் தொடரக்கூடாமல் செய்கிறது.

இயேசு உங்களின் காயங்களைக் கட்டி, உங்கள் இரணங்களைக் குணமாக்குவார். அவருடைய வசனம் உங்கள் இருதயத்துக்கு மருந்தாகவும் இருக்கிறது. “என் மகனே, என் வார்த்தைகளைக் கவனி; என் வசனங்களுக்கு உன் செவியைச் சாய்.

அவைகள் உன் கண்களை விட்டுப் பிரியாதிருப்பதாக; அவைகளை உன் இருதயத்துக்குள்ளே காத்துக்கொள்.

அவைகளைக் கண்டுபிடிக்கிறவர்களுக்கு அவைகள் ஜீவனும், அவர்கள் உடலுக்கெல்லாம் ஆரோக்கியமுமாம் (நீதிமொழிகள் 4:20-22). தேவ வசனங்களை அனுதினமும் கவனமாகப் படியுங்கள்.

ஒரு வசனமேயாயினும் தவறாது வாசியுங்கள். மேலும் “உங்கள் நாளை சரியாகத் தொடங்குங்கள்” என்ற எனது தியான நூலை வாசிக்கத் தொடங்குங்கள். இரவு படுக்கைக்குச் செல்லும்போது தேவ சிந்தனையோடுச் செல்லுங்கள். “நான் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவ நீதியாயிருக்கிறேன், தேவன் என்னை நேசிக்கிறார். என் எதிர் காலத்தைக் குறித்து அவர் ஒரு திட்டம் வைத்திருக்கிறார்” என்று சொல்லுங்கள். மேலும் கீழ்க்கண்ட ஜெபத்தை ஏறெடுங்கள்.

ஆண்டவரே, நீர் என்னில் அன்பு கூறுகிறீர் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். என் வாழ்க்கை உடைந்து சிதறிவிட்டது. நீர் ஒவ்வொரு துண்டுகளையும் சேர்த்து மீண்டும் என்னை நன்றாக உருவாக்க உம்மால் முடியும். நீர் அதை செய்வீர். ரோமர் 8:28 ல், “அன்றியும், அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய் தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்” என்று உம்முடைய வார்த்தை சொல்லுகிறது. ஆண்டவரே, நான் உம்மை நேசிக்கிறேன். நீர் என்னை மன்னித்திருக்கிறீர் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். தகப்பனே, என்னுடைய உடைந்த இருதயத்திற்கு நீர் அருளிய சுகத்தைப் பெற்றிருக்கிறேன். நன்றி ஆண்டவரே.

தேவ வசனத்தை உங்களுக்கு மருந்தாகப் பயன்படுத்துங்கள். அது மெய்யாகவே, உங்கள் ஆவி, ஆத்துமா சரீரம் முழுமைக்கும் சர்வரோக சஞ்சீவியே (மருந்தே).

வேதத்திலிருந்து வசனங்களைப் படித்து அதை உங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் பொருந்தும்படி அமைத்துக் கொள்ளுங்கள். உதாரணமாக, “என் புலம்பலை ஆனந்தக்களிப்பாக மாறப் பண்ணினீர்; என் மகிமை அமர்ந்திராமல் உம்மைக் கீர்த்தனம் பண்ணும்படியாக நீர் என் இரட்டைக் களைந்துபோட்டு, மகிழ்ச்சியென்னும் கட்டினால் என்னை இடை கட்டினீர்.”

கார்த்தர் தமது ஆவியை உங்கள் ஜீவியத்தில் ஊற்றுவதற்கு விழைகிறார், எனவே இப்படியாய் இந்தச் சிறு ஜெபமும் செய்வீர்.

“ஆண்டவரே என்னை ஆண்டுகொள்ளுமே

வேண்டும்படியெல்லாம் மேலும் நடத்துமே!

காயம் என்னால் அடைந்தவர் கெல்லாம்

காயங்கள் நானும் அடைந்துள்ளேன் அதுபோல்

ஆயனே, நேயமாய் குணமாக்கிடுமே”!

பட்ட துயரெல்லாம் பாழாவதில்லை

நான் முந்தைய என் வாழ்நாளில், குழந்தையைப் போல் களிப்புடனே திரிந்தேனில்லை; குழந்தையைப் போல் கவலையின்றி இருந்தேனில்லை; குழந்தையைப் போல் விளையாடி மகிழ்ந்தேனில்லை; குழந்தையைப் போல் கண் விழித்தேன்; துயின்றேனில்லை!

எனக்கு அப்படியான ஒரு இனிய பிள்ளைப் பருவமும் கன்னிப்பருவமும் வாய்க்கவில்லை. அதன்பின்பு ஒரு சீரில்லாத திருமணத்தால் ஐந்தாண்டுகள் சீர்குலைந்த நிலையிலிருந்தேன். அவையாவும் வீணும் வியர்த்தமுமானவை என்று எண்ணிக்கொண்டேன். வயது வந்தவளான பின்பும் வீணே வாழ்ந்துவிட்டேன், வருடமெல்லாம் கடத்திவிட்டேன் என்று வருந்தும் நிலைக்கு வந்தேன். எனினும் கர்த்தர் பாழாய்ப் போனதாய் காணப்பட்டவளாய் இருந்த என்னைப் பயனுள்ளவளாய் ஆக்கினார். என் வாழ்வில் கடந்தகாலத்தில் நடந்த நிகழ்வுகளைப் பிறர் ஆராய்ந்து பார்க்கும்படியான செய்தியுமாக்கினார்.

நான் வாழ்ந்த எல்லாச் சூழல்களையும், பொருள் உள்ளதாக்கினார். நீங்கள் ஒருவேளை ஆச்சரியப்படக்கூடும், எப்படிக் கர்த்தரால் இப்படிச் சீரழிந்த நிலைமையைச் சரிசெய்யக்கூடும் என்று. கர்த்தர் கொண்டுள்ள வழி நமக்குத் தெரியாது. கர்த்தரோ என் வீணான, வாழ்க்கையை ஆயிரம் ஆயிரமானோர் அனுதினமும், “நீங்கள் பேசுவதைத் தினமும் கேட்கிறோம்” என்று சொல்லும்படியாக ஆக்கியுள்ளார்.

சிலவேளைகளில் அவர்கள் எதை கவனிக்கின்றனர் என்று ஆச்சரியப்படுவேன். அதுவும் பின் அவர்களிடமிருந்து, “எப்படியெல்லாம் இருந்த உங்களைக் கொண்டு எங்களுக்கு பயன்படும்படியாய் கர்த்தர் உபயோகிக்கிறாரே” என்பதைக் கேட்கும்படியாகவும் இருக்கிறது.

நொறுக்கப்பட்டுக் கிடந்த என்னைக் கொண்டு நொறுக்கப்பட்ட நிலவரத்தில் உள்ள மற்றவர்களும் குணமடையும்படியாக ஒரு குணமாக்குதலின் ஊழியத்தைச் செய்வதற்கும் உதவியுள்ளார்.

இதுவரை நீங்கள் உங்கள் ஜீவியத்தை வீணடித்தாக எண்ணக் கூடும், எனினும், ஒரு புதிய நிலவரத்துக்குள் இன்னும் வந்தேனில்லையே என்றும் சிந்திக்கக்கூடும். உங்களுக்குள்ள வாழ்நாள் சிறிதளவே என்றாலும் அந்த பொழுதிலே, அவர் உங்களுக்கு மகிமையான வைகளைச் செய்யக்கூடும். அதுவும் அவரை விசுவாசிப்பீர்களாயின் மட்டுமே.

இன்று நான் செய்பவைக் குறித்து என்னால் இவைகளைச் செய்யவே முடியாது என்ற நிலையில்தான், தேவன் என்னை அழைத்தபோது எண்ணியிருந்தேன் எனினும், நான் கர்த்தரையும் அவரது வல்லமையிலும் விசுவாசம் வைத்தபடியால் அது சாத்தியமாயிற்று.

செய்ய முடியாது என்று தோன்றுவதை தேவன் செய்வார்

செய்ய முடியாது என்று காண்ப்படினும், சோர்ந்து போகாது தளர்ந்து போகாது செயலாற்றுங்கள். சில ஆண்டுகள் கடந்து சென்றாலும் உங்கள் பிரயாசத்தை விட்டுவிடாமல் முன்னேறுங்கள். உங்கள் எதிர்காலத்தை நம்பிக்கையோடு தேவனிடத்தில் ஒப்புவிப்புகள். மேலும் இப்படியாகச் ஜெபமும் செய்குவீர்!

“ஆண்டவரே, உடைந்து நொறுங்கிய என் வாழ்க்கையைப் பொறுப்பெடும். ஒன்றுகூட வீணாய்போய்விடாமல் உடைந்து சிதறிய எல்லா சில்லுகளையும் சேகரித்து என்னை உருவாக்கும்.”

லாசரு மரித்திருந்த வேளையில் அவனது சகோதரியாகிய மார்த்தாளின் நிலையில் நீங்கள் இருக்கவும்கூடும். அப்போது மார்த்தாளின் இயேசுவினிடத்தில் வந்து: “ஆண்டவரே, நீர் இங்கேயிருந்தீரானால், என் சகோதரன் மரித்திருக்க மாட்டான்” (யோவா.11:21) என்றாள்.

எனினும் இயேசுவினால் முன்னமே லாசருவின் வீட்டிற்குச் சென்றிருக்கக்கூடும். எனினும் கர்த்தர் வேண்டுமென்றே லாசரு மரிக்கும்

வரைக்கும் செல்லாதிருந்தார் என்று வேதவசனம் தெளிவாய்ச் சொல்லுகிறது. “இவைகளை அவர் சொல்லிய பின்பு அவர்களை நோக்கி, நம்முடைய சிநேகிதனாகிய வாசரு நித்திரையடைந்திருக்கிறான், நான் அவனை எழுப்பப் போகிறேன் என்றார் (யோவான் 11:11) என்பதின் மூலம் உறுதியாகிறது.

கார்த்தர் நமது சூழ்நிலையில் நமக்கு உதவாததுபோலக் காணக்கூடும், அல்லது உடனடியாகத் தீர்வு கொடுக்காத நிலவரத்திலும் இருக்கக் கூடும். இந்தக் குழப்பமான நிலையிலிருந்து வெளியேறுவதற்கு வழியும் தெரியாமல் விழி பிதுங்கிய நிலையில் இருக்கவங்கூடும்; எனினும் ஒன்று மட்டும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது; “தம்மைப் பற்றி உத்தம இருதயத்தோடுருக்கிறவர்களுக்குத் தம்முடைய வல்லமையை விளங்கப் பண்ணும்படி, கார்த்தருடைய கண்கள் பூமியெங்கும் உலாவிக்கொண்டிருக்கிறது; (2 நாளா.16:9).

அநேக ஆண்டுகளாய் கார்த்தருக்கு ஊழியம் செய்வதற்கு நான் முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தேன். ஏன் அவ்வாறாகப் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையால் உணர்த்தப்பட்டுக் காத்திருக்கச் செய்தார்? ஏன் இதை இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு செய்யவில்லை? தம்முடைய வல்லமையை விளங்கப் பண்ணும்படி அப்படிக் காத்திருக்கச் செய்தார் என்று விசுவாசிக்கிறேன். அதாவது, அற்புதமாய் அவர் ஊழியத்தில் என்னை உபயோகிப்பதற்காகவே தான்!

இயேசுவானவர் தமது சீடர்கள் பன்னிருவரையும் நிறுத்தி : ஊழியம் செய்வதற்கேற்ற தகுதிக்காக அவர்களைச் சோதித்திருப்பாரேயானால் மெய்யாய் எவருக்கும் அந்தத் தகுதியிருந்திருக்காது என்றே எண்ணுகிறேன். பேதுருவோ கட்டுப்பாடற்ற மனப்போக்கினன்; தோமாவோ சந்தேகப்பேர்வளி. அப்படி ஒவ்வொருவரும் தகுதியில்லாத நிலவரத்தையுடையவராயிருந்துள்ளனர்.

இதில் கவனிக்க வேண்டிய ஒன்று யாதெனில் இயேசு தமது சீடர்களைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு முன்பு இரவெல்லாம் அவர்களைக் குறித்துச் ஜெபித்திருக்கிறார் (லூக்.6:12-16 வசனங்களில் காணவும்).

எவ்வளவுநேரம் ஜெபித்திருக்கிறார் என்று தெரியாது, எனினும் அவர் ஜெபித்தார்; அவ்வாறே நம்மையும் தகுதிபடுத்துவதற்கும் ஜெபித்துள்ளார். நம் ஒவ்வொருவரையும் குறித்து இயேசு நன்கு அறிவார். ஏன் அவர் நம்மைத் தெரிந்து கொண்டார்? நொறுங்குண்ட இருதயங்களைக் குணப்படுத்துவதற்காகவே. நொறுக்கப்பட்டுச் சில்லுகளாய்ப் போன நம்மில் அவர் வல்லமையைக் காண்பிப்பதற்காகவே, பஞ்சைப் பராரியரில் தமது விஞ்சிய வல்லமையை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டேதான்!

நான் கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்ய ஆரம்பித்த போது எனது சுயஇரக்கம் குறித்தே வாரத்தில் பாதி நாட்களைச் செலவழித்தேன். எனினும் வேதபாடம் கொடுக்கும்படி அபிஷேகமும் பெற்றவளாயிருந்தேன். இப்பொழுது பிரசங்கிக்குமாறு திறமையுடைய வளாயுமிருந்தேன். எனினும் ஒருநாள் எனது அறையில் இருபத்தைந்து பேர்கள் சூழ்ந்திருந்தவேளையில் இந்த உலகளாவிய ஊழியம் செய்யத் தக்கவளாய் இன்று காணப்படும்படி என்னைப்பிடித்தார்.

என் அந்தரங்க ஜீவியத்தை அவருக்கு ஒப்புக்கொடுக்காதிருந்த வரையிலும், இந்த யாவரும் காணத்தக்கதான ஊழியம் செய்ய அனுமதிக்காதவராகவே இருந்தார். எல்லாவற்றிலும் நான் உண்மையாய் இருந்தது கண்டு, “நாமெல்லாரும் திறந்த முகமாய்க் கர்த்தருடைய மகிமையைக் கண்ணாடியிலே காண்கிறதுபோலக்கண்டு, ஆவியாயிருக்கிற கர்த்தரால் அந்தச் சாயலாகத் தானே மகிமையின் மேல் மகிமையடைந்து மறுபுறப்படுகிறோம்” என்று சொல்லிய வண்ணம் வளர்ச்சியைக் கண்டேன் (2 கொரி.3:18 காண்க).

கர்த்தரைப் பற்றிய பெரிதான காரியம் என்னவென்றால், அவர் பார்ப்பது நாம் எங்கே இருக்கிறோம் என்பதல்ல, மாறாக எங்கே போகிறோம் என்பதே: அவரோடு ஐக்கியப்பட்டது முதற்கொண்டு, நம்மை நிபந்தனையின்றியும் - கட்டுப்பாடற்ற தன்மையிலும் நேசிக்கிறவராக இருக்கிறார். நாம் எண்ணியபடியெல்லாம் அவர் நேசிக்க முயலலாம்; எனினும் பெற்றுக் கொள்ளத்தே தேவை!

சில வேளையில் அவருடைய பிரசன்னத்தை உணருவது நமக்குக் கடினமாயிருக்கலாம். எனினும் சத்தியம் சொல்வதாவது, “உம்முடைய

ஆவிக்கு மறைவாக எங்கே போவேன்? உம்முடைய சமூகத்தை விட்டு எங்கே ஓடுவேன்? நான் வானத்திற்கு ஏறினாலும், நீர் அங்கே இருக்கிறீர்; நான் பாதாளத்தில் படுக்கை போட்டாலும், நீர் அங்கேயும் இருக்கிறீர். நான் விடியற்காலத்துக் செட்டைகளை எடுத்து, சமுத்திரத்தின் கடையாந்தரங்களிலே போய்த் தங்கினாலும், அங்கேயும் உமது கை என்னை நடத்தும், உமது வலதுகரம் என்னைப் பிடிக்கும்” (சங்.139:7-10) என்று சொல்லப்பட்டுள்ளபடி தொடர்ந்து பற்றிக் கொள்ளும் நிலையில் நாம் காணப்பட வேண்டியுள்ளோம். மேலும் 16 வது வசனத்தில், “என் கருவை உம்முடைய கண்கள் கண்டது; என் அவயவங்களில் ஒன்றாகிலும் இல்லாதபோதே அவைகள் அனைத்தும், அவைகள் உருவேற்படும் நாட்களும், உமது புஸ்தகத்திலே எழுதியிருந்தது”. என்றும், 17,18 ஆம் வசனங்களில், “தேவனே, உமது ஆலோசனைகள் எத்தனை அருமையானவைகள்; அவைகளின் தொகை எவ்வளவு அதிகம். அவைகளை நான் எண்ணப்போனால், மணலைப் பார்க்கிலும் அதிகமாம்; நான் விழிக்கும்போது இன்னும் உம்மண்டையில் இருக்கிறேன்” என்ற நிலவரத்துக்கு வருகிறோம்.

உங்களைக் குறித்து மற்றவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று தாழ்வாக தப்புக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளாதீர்கள். கர்த்தருக்குள் உங்கள் கனம், மதிப்பு எவ்வாறுள்ளது என்பதை மட்டும் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

சிலவேளையில் கர்த்தர் அருகில் இல்லாததுபோல உணரக்கூடும். அது ஏன் அவ்வாறானது என்று அறிந்து கொள்ளுவதும் முக்கியமானதாக உள்ளது. ஏசாயா தீர்க்கதரிசியானவன், கர்த்தரின் ஜனங்கள் முறையிடுவதாக ஒரு குற்றச்சாட்டை கர்த்தரிடம் கொண்டு செல்லுகிறான். சீயோனே, கர்த்தர் என்னைக் கைவிட்டார், ஆண்டவர் என்னை மறந்தார் என்று சொல்லுகிறார்.

ஸ்திரீயானவள் தன் கர்ப்பத்தின் பிள்ளைக்கு இரங்காமல், தன் பாலகனை மறப்பாளோ? அவர்கள் மறந்தாலும், நான் உன்னை மறப்பதில்லை.

இதோ, என் உள்ளங்கைகளில் உன்னை வரைந்திருக்கிறேன்; உன் மதில்கள் எப்போதும் என் முன் இருக்கிறது. (பச்சைக் குத்தியது போல்,

அழிக்க முடியாதபடி என்று விளக்கவுரை வேதாகமத்தில் கூறப் பட்டுள்ளது) (ஏசா.49:14-16).

பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளின் படத்தை தங்கள் கையில் எப்பொழுதும் வைத்துக்கொள்வதில்லை. என்றாலும் தேவனோ நம்மைக் குறித்துள்ள போக்கையும் வரத்தையும் கைகளில் வரைந்தவராய் இருக்கிறார். பின்பு நீங்கள் உங்களுக்குச் சொல்லுங்கள். கர்த்தர் என்னை தமது உள்ளங்கையில் வரைந்திருக்கிறார் என்று!

உங்கள் பாடுகளுக்குப் பதிலாய் இரட்டிப்பான ஆசீர்வாதம்

எவ்விதமானப் பாடுகளுக்கு ஊடாக நீங்கள் சென்றீர்கள் என்பது காரியமல்ல; அவைகளில் உறுதியாய் நிலைத்திருந்தால் அவர் பிரதிபலன் அளிப்பவராக இருக்கிறார். விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பது கூடாத காரியம்; ஏனென்றால், தேவனிடத்தில் சேருகிறவன் அவர் உண்டென்றும், அவர் தம்மைத் தேடுகிறவர்களுக்குப் பலன் அளிக்கிறவரென்றும் விசுவாசிக்க வேண்டும் (எபி.11:6).

அநேகருக்கு, தேவன் நியாயம் விசாரிக்கிறவராகவும் தண்டிக்கிற வராகவுமே காணப்படுகிறார். வெளியரங்கமாய் அவர்கள் தேவனின் உண்மைத் தன்மையை அறியாதவரே: அன்பில்லாதவன் தேவனை அறியான்; தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார் (1 யோவா.4:8). தேவன் பதிலளிக்கிறவராயிருக்கிறார்.

நாம் பிரதிபலனைப் பெற வேண்டுமென்று எதிர் பார்க்கிறார். மேலும் அவரை விசுவாசித்து, அவர் அளிக்கவிருக்கும் பிரதிபலனை நோக்கியிருக்கவும் வேண்டுகிறார். தேவவசனம் சொல்லுகிறதாவது,

அவரிடத்தில் சேருகிறவன் அவர் உண்டென்று விசுவாசிக்கவேண்டும் பிரதிபலன் அளிக்கிறவராகவும் உள்ளார் என்றும் விசுவாசிக்கவேண்டும், நாம் கடந்து வந்தபாடுகளையே நோக்கியிருக்கக்கூடாது; நமக்காக என்ன காரியங்களைச் செய்யப் போகிறார் என்பதைக் குறித்தே நாம் நோக்கவேண்டும். அதுவும் விசுவாசமுடன் நோக்கவேண்டும். நம்முடைய ஜீவியமானது துதிகளாய் நிறையப் பெற்ற சாட்சியாய் “வரவிருக்கும் பிரதிபலனை உடையவனாய் இருக்கிறேன்” என்பதாகவே இருக்கவும் வேண்டும்.

பிரதிபலனைக் குறித்த எதிர்பார்ப்பு நம்மை விசுவாசம் நிரம்பப் பெற்றவராக்குகிறது. பாடுகளையும் சகிக்கத்தூண்டுதல் புரிகிறது. வேதமும், அவர் தமக்குமுன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின் பொருட்டு, அவமானத்தை எண்ணாமல், சிலுவையைச் சகித்து, தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருக்கிறார் என்கிறது (எபி.12:2).

ஒருவரும் ஊதியம் கொடுக்கப்படாது போனால் வேலை செய்யார்கள். சகிப்பதால் பிரதிபலன் இருக்கிறது என்னும்போது, உள்ளூரம் பெற்றவர்களாய் இருக்கவும் உறுதுணை புரிகிறது.

மேலும் தேவன் ஒரு அன்புள்ள தகப்பனாகவும் இருக்கிறார் என்பதையும் நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டும்; மேலும் அவர் நம்மைக் குறித்துத் தகப்பன் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்வது போல் செய்கிறார் என்றும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். நாம் அவருக்கு உண்மையாய் இருப்பதின் காரணமே அவர் நம்மீது பாராட்டின தயவின் நிமித்தமே! நம்முடைய கிரியைகளினாலோ தகுதியினாலோ அவ்வாறு செய்யாமல், அன்பு கூருவது அவரின் இயல்பான தன்மையாய் இருப்பதினால் நம்மேல் அன்புடையவராய் இருக்கிறார். நீங்கள் கருத்தாய் அவரைத் தேடாதிருந்திருப்பீர்களாயின் நான் சொல்லும் இந்த நற்செய்தியையும் அநேக ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கேட்காது விடுத்திருந்திருப்பீர்கள். இப்பொழுதோ, வாசிக்கிறீர்கள், முன்பு கொண்டிருந்த தன்மையினும் அதன்மீது விசுவாசம் வைக்கிறீர்கள். அது நீங்கள் உண்மையாய் அவரைத் தேடுவதையும் பிரதிபலனைப் பெற்றுக் கொள்பவளாய் வரிசையில் நிற்பதையும் காட்டுகிறது.

கர்த்தர் உங்களைக் காண்கிறார்

கர்த்தர் உங்களைக் காண்கிறார். நீங்கள் செய்வதனைத்தையும் பார்க்கிறார். சங்கீதக்காரனும் தன்னைக் குறித்துச் சொல்லும் போது: “என் உட்காருதலையும் என் எழுந்திருக்குதலையும் நீர் அறிந்திருக்கிறீர்; என் நினைவுகளைத் தூரத்திலிருந்து அறிகிறீர் (சங்.139:2) என்கிறான். வேதமும், தம்மைப்பற்றி உத்தம இருதயத்தோடிருக்கிறவர்களுக்குத் தம்முடைய வல்லமையை விளங்கப் பண்ணும்படி, கர்த்தருடைய கண்கள் பூமியெங்கும் உலாவிக் கொண்டிருக்கிறது (2 நாளா.16:9). கர்த்தர்மேல் கொண்டுள்ள உங்களின் விசுவாசத்திற்கும் பிரதிபலனளிக்கும் பொருட்டு பேராவலுடன் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

இயேசுவும், இதோ, சீக்கிரமாய் வருகிறேன்; அவனவனுடைய கிரியைகளின்படி அவனவனுக்கு நான் அளிக்கும்பலன் என்னோடே கூட வருகிறது என்றுள்ளார் (வெளி.22:12). அதாவது, ஜனங்கள் தாங்கள் இந்த பூமியில் செய்த கிரியைகளுக்கு கூலியைக் கொடுக்கும் வண்ணமாகவே அவர் வருகிறார். ஒரு பக்கம் மகிழ்ச்சியளிப்பதாகவும், அடுத்த பக்கம் பயப்படுவதற்கும் செய்கிறது. எனவே நம்மை கர்த்தர் காண்கிறார் என்று உணரவேண்டியுள்ளது. இதற்கு யாரும் தப்பினவர்களாய் இருக்கவும் முடியாது.

இதோ, இஸ்ரவேலைக் காக்கிறவர் உறங்குவதுமில்லை தூங்குகிறது மில்லை (சங்.121:4). அவர் எல்லாவற்றையும், ஏன் திரைமறைவில் உள்ளதையும் அறிபவராகவும் இருக்கிறார். எனவே நமது ஒவ்வொரு அசைவையும் அவர் உற்றுக் கவனிப்பவராக உள்ளார் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பிறருடன் நாம் உட்கார்ந்து பேசும்போது கூட, கர்த்தர் அதரிசனமான விருந்தினராய் நம் மத்தியில் இருக்கிறார் என்பதையும் யாவையும், உன்னிப்பாகவும் கேட்கிறார் என்றும் உணர வேண்டும் இயேசுவும் தமது சீஷர்களுக்கு கட்டளையிட்டு சொன்னதாவது,

“மனுஷர் காணவேண்டுமென்று அவர்களுக்கு முன்பாக உங்கள் தர்மத்தைச் செய்யாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; செய்தால், பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவினிடத்தில் உங்களுக்குப் பலனில்லை. ஆகையால் நீ தர்மஞ்செய்யும்போது, மனுஷரால் புகழப்படுவதற்கு, மாயக்காரர் ஆலயங்களிலும் வீதிகளிலும் செய்வதுபோல, உனக்கு முன்பாகத் தாரை ஊதுவியாதே; அவர்கள் தங்கள் பலனை அடைந்து தீர்ந்ததென்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” (மத்.6:1,2).

மனுஷர்களின் கவனத்தைத் திருப்பும்படி நாம் எதையும் செய்வோம் என்றால், மற்ற ஜனங்களால் கவரப்படுவதே நமக்குரிய பிரதிபலனாக இருக்கிறது; அதற்குப்பின்பு கர்த்தரிடமிருந்து பிரதிபலனாக நமக்கு எதுவும் கிடைக்கப் போவதில்லை.

எனவே கர்த்தர் அளிக்கும் பிரதிபலனை மனிதர் அளிக்கும் பிரதிபலனோடு வியாபாரமாகவேண்டாம். உங்களுக்கு என்ன கிடைக்கப் போகிறது என்பது குறித்து மனுஷருக்கு காத்திருப்பதைக் காட்டிலும் கர்த்தருக்கே காத்திருங்கள்.

மேலும் இயேசுவும் இதுகுறித்து, “நீயோ தர்மஞ் செய்யும்போது, உன் தர்மம் அந்தரங்கமாயிருப்பதற்கு, உன் வலதுகை செய்கிறதை உன் இடதுகை அறியாதிருக்கக்கடவது. அப்பொழுது அந்தரங்கத்தில் பார்க்கிற உன் பிதாதாமே உனக்கு வெளியரங்கமாய்ப் பலனளிப்பார்” என்றுள்ளார் (மத்.6:3,4).

அதையே வேறு வார்த்தையில் சொல்வதாயின், நல்ல செயல்களை நல்ல செயல்பாட்டுடன் செய்ய வேண்டும் என்பதே. அந்தரங்கத்தில் அப்படிச் செய்ய விழைவதை, தேவன் வெளியரங்கமாகப் பலனிப்பார் என்பதே! அந்தரங்கத்தில் ஜெபம் செய்ய வேண்டும் என்பதை இயேசுவும் “நீயோ ஜெபம் பண்ணும்போது, உன் அறை வீட்டுக்குள் பிரவேசித்து, உன் கதவைப்பூட்டி, அந்தரங்கத்திலிருக்கிற உன் பிதாவை நோக்கி ஜெபம் பண்ணு; அப்பொழுது, அந்தரங்கத்தில் பார்க்கிற உன் பிதா வெளியரங்கமாய் உனக்குப் பலனளிப்பார்” என்றார் (மத்தேயு 6:6).

ஒருவேளை நீங்கள் உங்கள் வேலையைக் குறித்துப் பிறரிடம் பாராட்டு பெறாமலிருக்கலாம். ஒருவேளை ஆலயத்தில் மழலையாக்காக குறைந்தது பத்து ஆண்டுகள் பணி புரிந்திருக்கக்கூடும். அப்படியிருந்தும் பெற்றோர்களிடமிருந்து புகழாரம் கிடைப்பதற்குப் பதில், பிள்ளைகளைக் குறித்து சரியானபடி பொறுப்பெடுத்துக் கொண்டவராக இருக்கவில்லை யென்று புகார் சொல்லும்படி ஏற்பட்டிருக்கலாம். அல்லது சபையில் வரவேற்பாளராக ஐந்தாண்டுகள் பணிபுரிந்திருக்கலாம், அதற்குப் பிரதிபலனாக ஒரு நன்றியறிவிப்புமின்றி நீங்கள் இருக்க பெறலாம். அல்லது மற்றவர்களுக்காக ஜெபம் செய்திருக்கலாம் அதற்காகவும் பலனாக ஏதும் பெறாதவர்களாகவும் இருக்கப் பெறலாம். எனினும் நீங்கள் செய்தவை யாவும் கார்த்தருக்காக மட்டும் செய்தவையாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

நன்மை செய்வதில் சோர்ந்து போகாதிருப்பீர்களாக; அவர் நிமித்தம் மற்றவர்களுக்குச் செய்வதைக் கார்த்தர் காண்கிறார். சரியான நிலைவரத்தில் செய்யும் எதையும் அவர் காணாமல் இருப்பதில்லை. மற்றவர்களுக்காகச் சிறிதளவு இரக்கம் பாராட்டினாலும் அதையும் காண்கிறவராக இருக்கிறார். மற்றவர்களை மன்னிக்கையிலும் காண்கிற வராகவே இருக்கிறார். அது குறித்து அவர் உங்களுக்கு பிரதிபலன் அளிப்பார்.

கார்த்தர் உங்களுக்காக வைத்துள்ள பிரதிபலனை நோக்கிச் சரியான முறையில் நன்மையைத் தொடர்ந்து செய்வீர்களாயின் அது உங்களுக்கு உண்மையில் சாத்தியமாகும்.

பிரச்சனைவரும் போது என்ன செய்வது

நாம் அனைவருக்கும் உபத்திரவம் என்பது உண்டு; அது இப்பொழுதாயினும் அல்லது கொஞ்ச காலம் கழித்தாயினும் எப்படியும் உபத்திரவத்தை அனுபவிப்பவராகவே உள்ளோம். சோதனையின் ஊடாக நாம் யாவரும் செல்ல வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறோம். அது எப்போது

வரும் என்று முன்கூட்டியே அறியப்பெறாதவராகவும் உள்ளோம். கொஞ்ச நாட்கள் கழித்த பின்பு பெரிய அளவான சோதனையாகவும் காணக்கூடும். நாம் எதிர்பார்த்திராதபடியாக உபத்திரவமாக அது இருக்கவங்கூடும்.

இடர்பாடுகள் நமது வாழ்க்கையில் ஒருபகுதியாயும் உள்ளது. எனவே அதை எதிர்கொள்ள ஆயத்தமாகவும் இருக்கவேண்டியது அவசியமாயும் உள்ளது. இடர்பாடுகள் வருவதற்கு முன்பாகவே அதை எப்படிச் சமாளிப்பது என்ற திட்டத்தோடே இருப்போமானால் அவைகளை எளிதாகச் சந்திக்க முடியும்; இல்லையேல் குழப்பமடைபவராவோம். எனவே எதிர்கொள்ள ஆயத்தமாக இருப்பதே போற்றத்தக்கதாகும். இடர்கள் வருவதற்குள் நீங்கள் முதல் வேலையாகச் செய்ய வேண்டியது ஜெபிப்பது மட்டுமே!

சோதனை, வேதனை பாடுகள் சகிக்க

தேவனே, எனக்குப் பெலன் அளிப்பீர்!

சோதனை என்செயும் வேதனை என்செயும்

தேவனே, நீர் என்னோடிருந்தால்!

உங்கள் உணர்ச்சிகள் உங்களை மூழ்கடித்துவிடாதபடிப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். அத்துடன் கர்த்தரை விசுவாசிக்கவும் வேண்டியுள்ளது. பயம் உங்களைப் பிடிக்கும்போதும் அச்ச உணர்வு மேலிடும் போதும் - நீங்கள் ஜெபிக்க வேண்டும்.

உறுதியான உணர்வு நிலை பெற்றவர்களாயிருக்கப் பழகிக் கொள்ளுங்கள். கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கும் வேளையிலும் நலமானவை களையே தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருங்கள். பிரச்சனை வந்து விட்டதென்று தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யாமல் ஓய்ந்தவராகக் காண வேண்டாம்.

துன்பங்கள் துயரங்களின் மத்தியில் துவளாது காணப்படும்போது மாத்திரமே நீங்கள் பலசாலிகள் என்பது தெரியவரும். எந்தச் சூழ்நிலை யாலும் நீங்கள் அசைவற மாட்டீர்கள் என்பதைப் பிசாசானவன் தெரிந்து கொள்வானானால், அவனும் உங்களை அணுகாது பின்வாங்கவே செய்வான்.

நன்மை செய்கிறதில் சோர்ந்து போகாமல் இருப்போமாக; நாம் தளர்ந்து போகாதிருந்தால் ஏற்றகாலத்தில் அறுப்போம் (கலாத்தியர் 6:9).

சோதனை வரும்போது நீங்கள் நான்கு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியுள்ளீர்கள். அவையாவன: 1. உணர்வு பூர்வமாயும் உறுதியாக இருத்தல். 2. கர்த்தரில் விசுவாசமுடன் இருப்பது. 3. பயத்தைத் தவிர்க்க ஜெபிக்க முயல்வது. 4. நன்மையைத் தொடர்ந்து செய்வது. என்பவைகளே. ஐந்தாவதாக கர்த்தரிடமிருந்து பிரதிபலனை எதிர்பார்த்திருப்பது.

நாம் மேற்கண்டுள்ளவைகளில் ஏதாவது ஒன்றினை எப்போதாவது மட்டுமே செய்கிறவர்களாக இருக்கிறோம். அதுவும் திட்டமிட்டு செய்வதாகவும் இருப்பதில்லை. இடர்பாடுகளின் போதுதான் இப்படிச் செய்ய வேண்டியுள்ளது என்பதோடல்லாது எந்தச் சூழ்நிலையிலும் இப்படி இருப்பதே நன்மை பயக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். இப்படியாய்த் திட்டமிட்டுள்ளவர்களாய் அடுத்து வரும் இடர்களை எதிர்நோக்குவீர்களாயின், அப்பொழுது உங்களால் இப்படிச் சொல்லக்கூடும்.

என்ன இடர்வரினும் – நான்

உண்மையாய் இருந்திடுவேன்.

என் தேவனும் கண்டதனை – எனக்கு

இரட்டிப்பாய் பலனளிப்பார்.

என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் நாம் இருக்கவும் வேண்டும்.

மேலும் சாத்தானை நோக்கி,

சாத்தானே, என்னதான் சோதித்தாலும்

சற்றும் நான் தளர்வடையேன்; தெரிந்திலாயோ?

படுகின்ற இடர்க்கெல்லாம் எனது தேவன்

பிரதிபலன் இரட்டிப்பாய் வைத்துள்ளாரே

– சொல்லவும் தெரியவேண்டும்.

உங்களைக் குறித்த தேவசித்தம்

உங்களைக் குறித்து தேவனுடைய சித்தமாவது, தேவனிடத்தில் சேருகிறவன் அவர் உண்டென்றும், அவர் தம்மைத் தேடுகிறவர்களுக்குப் பலன் அளிக்கிறவரென்றும் விசுவாசிக்க வேண்டும் (எபி.11:6) என்பதே.

மேலும் நீங்கள், விசுவாசிக்க வேண்டும் என்பதே நிபந்தனையாகவும் இருப்பதைக் காண்கிறீர்கள். தனிப்பட்ட சிறப்பு வேண்டுமெனில் அதற்குப் பொறுப்புணர்வு, கடமையுணர்ச்சி, தேவைப்படுகிறது. நீங்கள் உங்கள் கடமையைச் செய்திடும்போது கர்த்தரும் தனது பங்காக உள்ளதைச் செய்யவே செய்வார். அதை அவர் ஒருபோதும் செய்யாதிரார். நீங்கள் இடர்படுவது மெய்யே; அது பெரிய விஷயமன்று, அதை எவ்வாறு எதிர்கொள்ளவிருக்கிறீர்கள் என்பதுதான் விஷயத்துக்குரியதாக உள்ளது. எனவே நீங்கள் மனத்தளர்ச்சியோ, எமாற்றமடைந்தோம் என்ற உணர்வுடனோ, சோர்வடைந்தவராகவோ எதிர்மறையான எண்ண முடனே நம்பிக்கையற்றவராகவோ இடர்படும் சமயத்தில் காணப்படா திருப்பீர்களா! இடர்பாடுகளுக்கும் மாற்றம் உண்டு. அல்லல்படும்போது தேவனுடைய ஆறுதலை அனுபவிப்பீர்கள்.

இயேசுவும் இதுகுறித்து, ஈதுயரப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள், அவர்கள் ஆறுதல் அடைவார்கள்”, என்று (மத்.5:4) கூறினார்.

மெய்யாகவே தேவனுடைய ஆறுதல் எத்தன்மையாய் உள்ளது என்பதை அறிந்தவராய் இருப்பின், நாம் துன்பத்தை அனுபவிப்பதற்கு சிரமப்படமாட்டோம், பிரச்சனையாய் எண்ணவும் மாட்டோம். வேதாகமமும் இதுகுறித்து,

“நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனாலும், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலும், உங்களுக்குக் கிருபையும் சமாதானமும் உண்டாவதாக. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவனும், இரக்கங்களின் பிதாவும், சகலவிதமான ஆறுதலின் தேவனுமாயிருக்கிறவருக்கு ஸ்தோத்திரம்.

தேவனால் எங்களுக்கு அருளப்படுகிற ஆறுதலினாலே, எந்த உபத்திரவத்திலாகிலும் அகப்படுகிறவர்களுக்கு நாங்கள் ஆறுதல் செய்யத் திராணியுள்ளவர்களாகும்படி, எங்களுக்கு வரும் சகல உபத்திரவங்களிலேயும் அவரே எங்களுக்கு ஆறுதல் செய்கிறவர்”, என்று கூறுகிறது (2 கொரி.1:2-4).

“நம்மைத் தேவன் தேற்றுகிறாரே,

நாமும் பிறரைத் தேற்றிடுவோமே!

“தேவ தயவை அனுபவித்தல்”

தினமும் இவ்வாறு அறிக்கையிடும்படிச் செய்வோம்.

தேவ தயவைப் பெற்றதினாலே

மனுஷர் தயவையும் கண்டடைந்தேன்;

தேவ தயவில் ஆதலினாலே,

சென்றிட நானும் சிந்தை கொண்டேன்!

தேவ தயவு உன்னில் காணப்படுமானால், மனுஷர் உங்களுக்கு நன்மை செய்ய இடைக்கட்டிக் கொண்டு வர எத்தனிப்பார். ஏன் என்று அதற்குப் பதிலளித்தலும் கடினமே! உங்களால் அவர்கள் இழுத்துக் கொள்ளப்படுவர். அவ்வளவே! உங்களுக்கு அவர்கள் ஒரு ஆசீர்வாதமாகின்றனர்.

தேவ தயவு அற்புதமான ஒன்றே! கேவலப்படுத்தப்பட்டோர் தங்கள் அடைந்த கேவலங்களையாவும் காற்றில் வீசியெறிந்து கர்த்தரின் கிருபை வரத்தை அனுபவித்து மேலும் தங்கள் ஜீவியத்தில் தேவ தயவை பெற்று மகிழ்வாராகுக!

பேதுரு எளிதில் இடறுதலுக்குப்படுவனாயினும், தன்னைத் தாழ்த்தித் தேவ தயவைப் பெற்று, சந்தோஷத்தை அனுபவித்த மனுஷனாகக் காணப்பட்டார்.

கர்த்தரின் ஆசீர்வாதம் நீங்கள் நினைப்பதற்கு மேலும் பெரிதாக இருக்கிறது

நான் என்னுடைய கவலைகளையெல்லாம் கர்த்தர் மீது போட்டு அவரால் திடப்பட்ட, உறுதிப்பட்ட பின்புதான், இன்று நாங்கள் அனுபவிக்கிறதான இந்த இரட்டிப்பான ஆசீர்வாதங்களைப் பெற முடிந்தது. ஒருநாள் காலை திரு. டேவ் அவர்கள் தனது தலைமுடியை வாரிக்கொண்டிருக்கும் போது; தேவ ஆவியானவர், “டேவ் உனக்கும் ஜாய்ஸுக்கும் தொலைக்காட்சியில் செய்தி கொடுக்கும்படி ஆயத்தம் செய்திருக்கிறேன். ஆயத்தப்படுங்கள்”, என்றார்.

அந்த நாட்களில் குறைந்தது 50 அல்லது நூறு பேர்கள் மத்தியில் தான் தேவ செய்தியளிப்பராக இருந்தோம். எனினும் ஊழியத்தை உண்மையுடன் செய்தோம். ஹோட்டலில் தங்குவதற்கு போதிய பணவசதியில்லாமையால் “மெக்டோனால்ட் பூங்காவிலே தூங்கவும் செய்தோம். எனினும் ஜனங்களுக்குப் பிரசங்கிக்க வேண்டும் என்ற தணியாத வேட்கையுள்ளவராகவே இருந்தோம். அதன்பொருட்டு, சபை விகவாசிகளாலும், சொந்த ஜனங்களாலும், தள்ளப்பட்டவராய் குறை கூறப்படுதலுக்கும் ஆளானோம். எனினும் நிலையில் உறுதியாய் இருந்தோம். அவையெல்லாம் ஆயத்தம் செய்ததாகவே இருந்தது.

நாங்கள் உண்மையில் நிலைத்திருந்தோம்; எனினும் இப்படியான ஆசீர்வாதத்தையும் பெறுவோம் என்று கனவிலும் கண்டதில்லை. இப்போது ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு ஒரே சமயத்தில் பிரசங்கிக்கும்படியாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறோம். எங்களுடைய “வார்த்தையில் ஜீவன்” (Life in the word) என்னும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியானது தினமும் 400 தொலைக்காட்சி நிலையங்களிலிருந்து ஒளிபரப்பப்படுகிறது. அது ஏறக்குறைய இரண்டரை கோடி ஜனங்கள் வாழும் பகுதியை அடைகிறது; அது ஏறக்குறைய உலக ஜனத்தொகையில் மூன்றில் இருமடங்குமாகும். 1988 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஏறக்குறைய 50

புத்தகங்களை அச்சிட்டுள்ளோம். அவைகளில் 36 புத்தகங்கள் 55 மொழிகளில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு மூன்று கோடி பிரதிகள் விநியோகம் செய்துள்ளோம். கர்த்தரில் மாத்திரமே மேன்மை பாராட்டுகிறோம். எங்களுக்கென்று பிரதிபலன் இருக்கிறது என்னும் சிந்தனையுள்ளவராய் செயலாற்றுகிறோம்.

ஆண்டுக்கு ஆண்டு அவரது ஆசீர்வாதங்கள் அபரிதமாகக் காணப்படுகிறது. கர்த்தர் எனக்கு இப்படிச் செய்யப் போகிறார் என்றும் எனவே, “ஜாய்ஸ் நீ உறுதியில் நிலைத்திரு. நான் உன் உபத்திரவதிற்கெல்லாம் இரட்டிப்பான ஆசீர்வாதங்களைத் தரப்போகிறேன், சாத்தான் உன் ஜீவியத்தில் செய்த பொல்லாங்களுக்கெல்லாம் ஒரு முடிவுகட்டி உன்னை மற்றவர்களுக்கு ஆசீர்வாதமுமாக ஆக்கப் போகிறேன்” என்பதையும் அறியாதவளாயிருந்தேன்.

இதுபோலவே ஒவ்வொருவருடைய ஜீவியத்தைக் குறித்தும் கர்த்தர் ஒரு செய்தியைக் கொண்டுள்ளார்.

“அன்றியும், அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய்த் தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம் (ரோம.8:28).

எனவே, அடுத்த தடவை இடர்பாடுகளை எதிர்கொள்ளவிருந்தால், “உதறிப்போடுங்கள்” உண்மையில் நீங்கள் கர்த்தரை நேசிப்பீர்களாயின் உங்களுக்குச் சம்பவிக்கும் அனைத்தும் உங்களின் நன்மைக்காக இருக்கப்பெறும். நாம் சேவிக்கின்ற தேவனே நமது தீமையெல்லாம் அகற்றி நமது நன்மைக்காக அவைகளை மாற்றுபவராகவும் இருக்கிறார்.

உங்கள் நினைவிலும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் பெரிதானது

கர்த்தர் பண்ட மாற்றம் செய்பவராக இருக்கிறார். நம்மிலிருக்கும் எல்லா குப்பைக் கூளங்களை எடுத்துக்கொண்டு மாற்றுப்பொருளாக நன்மையான நலமானவைகளைத் தருகிறார்.

உதாரணமாக, நான் டேவ் அவர்களை மணம் புரிந்தபோது என்னிடம் காசுபணம் ஏதுமில்லை. கார் என்னிடம் இல்லை. எனினும், டேவ் கார் வைத்திருந்தார். திருமணம் புரிந்து கொண்ட அந்த வேளையிலேயே எனக்கு கார் கிடைத்தது, பணம் கிடைத்தது. ஏனெனில் டேவ் அவர்கள் பெற்றிருந்த யாவும் எனக்குரியவையாயின. அவ்வளவே!

இவ்வண்ணமாகவே நாம் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு உரியவராகும் போது, அவர் நமது மணவாளனாகிறார். நாம் அவரின் மணவாட்டியாகிறோம்.

ஒருநாள் சந்திப்பு இருந்தமட்டில், நாம் அவரின் வாக்குத்தத்தத்திற்கு சுதந்தரவாளிகளாக முடியாது. எனினும் முழுதுமாய் அவருக்கு மணவாட்டியாகும்போது மாத்திரமே அவ்வாறாக முடியும். அநேகர் காதலரின் சந்திப்பைப் போன்று இயேசுவிடம் நடந்து கொண்டு இரட்டிப்பான ஆசீர்வாதங்களைப் பெற முயற்சி செய்கின்றனர்.

அவருக்கு உரியவர்களுக்கு மாத்திரமே, சுதந்தரவாளிகளாக முடியும். திரு. டேவ் அவர்களின் பெயரை நான் அவரை மணம் புரிவதற்கு முன்பு பெற்றிருக்கவில்லை. அவரிடம் வந்து உங்களை அவருக்கு முழுதுமாய் ஒப்புக்கொடுக்கும்போது மாத்திரமே, உங்கள் வருத்தங்கள், பாடுகள் அநீதியாய் நடத்தப்பட்டமை யாவையும் எடுத்துக்கொண்டு அதற்குப் பதிலாக - பண்ட மாற்றாக - நல்லதை - நலமானவைகளைத் தருபவராவார்- அதற்காக இயேசுவும். நீங்கள் என்னிடத்தில் அன்பா யிருந்தால் என் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுங்கள் (யோவா.14:15) என்கிறார்; மேலும் அவரை நேசித்து அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்தோர் மாத்திரமே பெரியதான பண்டமாற்றாக தங்கள் வெட்கத்துக்குப் பதிலாக இரண்டத்தனையாய்ப் பலன் பெறுவர்; இலச்சைக்குப் பதிலாகத் தங்கள் பாகத்தில் சந்தோஷப்படுவார்கள்; அதினிமித்தம் தங்கள் தேசத்தில் இரட்டிப்பான சுதந்திரம் அடைவார்கள்; நித்திய மகிழ்ச்சி அவர்களுக்கு உண்டாகும்.

உதறி விடுவீர்

கார்த்தரிடத்தில் நமக்கிருக்கும் வெகுமதியைப் பெறுவதற்கு, கடந்தகாலத்தில் நடந்த சம்பவங்களை உதறிப்போட்டு, புதிய சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும்படியாய், ஏற்கனவே இப்புத்தகத்தில் விவாதித்துள்ளோம். உங்களுக்கு வேண்டியவரே, வெளிப்படையாய் உங்களை காயப்படுத்தவுங்கூடும். அப்படி நிகழும்போது, கார்த்தரின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறும்படியாய், அவர்தம் பிழையைப் பொறுத்து அவர்களுக்காகவும் ஜெபம் செய்து ஆசீர்வதிக்கவும் செய்வீர்களானால், தேவன் உங்கள் சூழலை மாற்றுவதற்கும் அவரிடமிருந்து சன்மானம் – பிரதிபலன் பெறுவதற்கும் காத்திருக்க வேண்டியது அவசியமாயுள்ளது.

உங்கள் விசுவாசம் கட்டி எழுப்பப்படுவதற்கு உணர்வு பூர்வ குணமாக்குதலை அனுபவிப்பதற்கும், இந்த மாதிரியான சம்பவங்களை ஒருபொருட்டாய் எண்ணாது உதறிப்போட்டு ஜெயமெடுத்தவர்களைப் பற்றியும் வேதத்தில் நான் உங்களுக்குக் காட்ட முடியும். உண்மையாகவே வேதாகமம் இரட்டிப்பான ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களைப் பற்றி நிறையவே கூறுகிறது.

யோசேப்பு தண்ணீரில்லாத வெறுங்குழியிலிருந்து தன்னிகரற்ற அரண்மனைக்குக் கொண்டு போகப்பட்டான். தானியேல் சிங்கத்தின் கெபியிலிருந்து சிம்மாசனம் வரை உயர்த்தப்பட்டான். ருத் என்பவளோ, வயலில் சிந்திக்கிடந்த கோதுமைக்கதிர்களைப் பொறுக்கிப் பசியாற்றக்கூடிய நிலைமையிலிருந்து கோமகள் இயேசுவின் மூதாதையாகிய ஓபேத்துக்கு தாயானாள். தாவீதின் பாட்டியுமானார். எஸ்தர் என்னும் யூதப்பெண் அகாஸ்வேருவின் அரசியாகிடவும் உயர்த்தப்பட்டாள். கர்த்தர் ருத்துக்கு போவாசைக் கொடுத்து தயவு பாராட்டினார். அநாதைப் பெண்ணாகிய எஸ்தர் ராஜாத்தியாகிடவும் யூதர்களை இரட்சித்திடவுமான நிலவரத்துக்கு எஸ்தருக்கு தயவு பாராட்டினார்.

யோபுவைக் குறித்து என்ன?

யோபுக்கு வருத்தமான சோதனையின் மூலம் வாதிக்கப்படக் கர்த்தர் அனுமதித்தப் பின்பு இரண்டத்தனையான ஆசீர்வாதங்களைப் பெறவும் தகுதிப்படுத்தினார்.

பிசாசானவன் யோபுவைக் குறித்துத் தப்பான எண்ணங் கொண்டிருந்தான். ஏனெனில் கர்த்தர் அவனையும் அவனுக்குரிய யாவையும் பாதுகாப்பதினால்தான் கர்த்தரை உத்தமமாய் பற்றுகிறான் என்றும் குறைகூறியவனாயிருந்தான் (யோபு 1:12 பார்க்கவும்). எனவே கர்த்தர் யோபுவை சோதிப்பதற்கு சாத்தானுக்கு இடங்கொடுத்தார்.

யோபுவின் உத்தமத்திற்குப் பிரதிபலனாக, கர்த்தர் அவன் சிறையிருப்பை மாற்றினார், யோபுக்கு முன் இருந்த எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும் இரண்டத்தனையாய்க் கர்த்தர் அவனுக்குத் தந்தருளினார் (யோபு 42:10).

யோபு தன் சிநேகிதருக்காக வேண்டுகூறல் செய்தபோதுதான், கர்த்தர் யோபின் சிறையிருப்பை மாற்றினார் என்றும் அவனை இரண்டத்தனையாய் ஆசீர்வதித்தார் என்றும் உள்ளது.

கர்த்தர் யோபின் முன்னிலைமையைப் பார்க்கிலும் அவன் பின்னிலைமையை ஆசீர்வதித்தார்; பதினாலாயிரம் ஆடுகளும்,

ஆறாயிரம் ஓட்டகங்களும், ஆயிரம் ஏர்களும், ஆயிரம் கழுதைகளும் அவனுக்கு உண்டாயின.

ஏழு குமாரரும், மூன்று குமாரத்திகளும் அவனுக்குப் பிறந்தார்கள்.

இப்போது உங்களுக்கு ஆடுகள், ஓட்டகங்கள், ஏர்மாடுகள் அல்லது கழுதைகள் அதிகக் குழந்தைகள் தேவைப்படாது போயினும், கர்த்தர் யோபின் உத்தமத்திற்குப் பிரதிபலனாய் முன்னிருந்தவைகளைக்காட்டில் ஒரு மடங்கு அதிகமாகவே கொடுத்து ஆசீர்வதித்துள்ளார். இதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது யாதெனில் கடந்தவைகளை “உதறிப் போடுங்கள்” என்பதே!

என்னை மிகவும் கவர்ந்த ஒரு கதையைக் குறித்துச் சொல்ல விழைகிறேன். ஒரு குடியானவனுக்கு ஒரு கழுதை இருந்ததாம். அது ஒரு நாள் ஒரு பாழுங்கிணற்றில் விழுந்து விட்டதாம். அந்தக் கழுதையும் மணிக்கணக்காக அந்த பாழுங்கிணற்றில் கிடந்ததால் அதிகமான வேதனையால் கத்தவும் ஆரம்பித்ததாம். அந்தக் குடியானவனால் ஏதும் செய்யமுடியாதவனாய் அக்கம் பக்கத்தில் உள்ளவர்களைக் கூப்பிட்டு, உயிரோடே அதைப் புதைப்பதற்குத் திட்டமிட்டவனாய் ஒரு மண்வாரி இயந்திரத்தின் மூலம் மண்ணை அந்தப் பாழுங்குழியில் கொட்டும்போது, அந்தக் கழுதையானது, தன்மீது விழுந்த மண்ணை உதறிப்போட்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மேல் எழும்பும்படி கிணறும் தூர்க்கப்பட்டுவர, முடிவில் அதுபோலத் தன் மீது விழுந்த மண்ணையெல்லாம் உதறிப்போட்டு எளிதாக மேல்நோக்கி வந்துவிட்டதாம். இதிலிருந்து அறியப்பெறுவது என்னவென்றால், உபத்திரவம் வரும்போது அழுவதை நிறுத்தி அமைதியாய்க் காத்திருப்போமானால், கர்த்தரும் நாம் செய்யவேண்டியதை நமக்குச் சொல்லித் தருவார். எப்படி அந்த இடர்பாடுகளிலிருந்தும் வெளிவரும் சாத்தியக்கூறுகளையும் போதிப்பார்.

கர்த்தரின் பெரியதான கிருபையால் நான் வாழ்க்கையில் நடந்த எல்லா அசம்பாவிதங்களையும், அக்கிரமங்களையும், கேவலங்களையும், வேண்டாதவைகளையும் விரும்பத்தகாதவைகளையும் உதறிப்போடவும் இரண்டத்தனையாய் பிரதிபலன் பெறத்தக்க விசுவாசத்தையும் தந்தருளினார்.

கர்த்தர் நல்கவிருக்கும் பிரதிபலன் கர்த்தர் உங்களைப் பாதுகாப்பற்ற நிலையில் விடமாட்டார் என்ற நம்பிக்கையை உருவாக்குகிறது. அடுத்த முறை உங்களைப் பார்த்து யாராவது எதற்காகிலும் கோபங்கொண்டால் அதையும் உதறிப் போடுங்கள்.

நீங்கள் சந்திக்கும் எவராவது சோர்வுற்றுக் கவலையுடன் காணப்பட்டால் அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள். “உதறிப் போடுங்கள்” “உவகை கொள்ளுங்கள்” என்று! மற்றவரால் காயப் படுத்தப்பட்டவரைக் கண்டாலும், “உதறிபோடுங்கள்” என்று சொல்லுங்கள். இதைக்கேட்கும் அனைவருக்கும், இதைப் “பிரசங்கியுங்கள்” என்று அனுமதியும் கொடுக்கிறேன்.

பிரச்சனைகள் வரத்தான் செய்யும்

நீங்கள் கர்த்தருக்கு ஊழியஞ்செய்யும் போது, கர்த்தரால் சத்துருவின் எல்லா சதியாலோசனைகளுக்கும் எதிர்ப்புகளுக்கும் நீங்கிப் பாதுகாக்கப்படுவோம், என்ற எண்ணங்கொள்ளக்கூடும்; அப்படிக் கொள்வீர்களாயின் அது தவறாகும். கர்த்தர் உங்களை மற்றவருக்காக ஊழியஞ்செய்ய அனுப்பும் போது இடர்கள் இல்லாமல் போகாது. எனினும், அந்த மூன்று எபிரெய வாலிபர்கள் அக்கினிக் குளையில் போடப்பட்டும் வெந்து போகாது, அக்கினியின் மணம் அவர்களிடத்தில் வீசாமலும் இருந்தது போல் நீங்கள் விடுவிக்கப்படுவோம் என்றும் எண்ணலாம் (தானி.3:23-27 வசனங்களை பார்க்கவும்)

கர்த்தராகிய இயேசுவும் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு பிசாசுகளைத் தூரத்தவும், வியாதியஸ்தர்களைக் குணமாக்கவும் அதிகாரங் கொடுத்து அனுப்பியபோது, அவர்களை ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாத போது என்னசெய்யவேண்டும் என்பதையும் சொல்லி அனுப்பினார்.

“அவர் பன்னிருவரையும் அழைத்து, அசுத்த ஆவிகளைத் தூரத்த அவர்களுக்கு அதிகாரங்கொடுத்து, வழிக்குப் பையையாகினும்,

அப்பத்தையாகிலும், கச்சையில் காசையாகிலும், எடுத்துக் கொண்டு போகாமல் ஒரு தடியை மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு போகவும்; பாதரட்சைகளைப் போட்டுக்கொண்டு போகவும், இரண்டு அங்கிகளைத் தரியாதிருக்கவும் கட்டளையிட்டார். பின்பு அவர்களை நோக்கி : நீங்கள் எங்கேயாகிலும் ஒரு வீட்டில் பிரவேசித்தால், அவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்படுகிற வரைக்கும் அங்கேதானே தங்கியிருங்கள். எவர்களாகிலும் உங்களை ஏற்றுக் கொள்ளாமலும், உங்கள் வசனங்களைக் கேளாமலும் இருந்தால், நீங்கள் அவ்விடம் விட்டுப்புறப்படும் போது, அவர்களுக்குச் சாட்சியாக உங்கள் கால்களின் கீழேபடிந்த தூசியை உதறிப்போடுங்கள். நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே அந்தப்பட்டணத்திற்கு நேரிடுவதைப் பார்க்கிலும் சோதோம் கொமோரா பட்டணத்திற்கு நேரிடுவது இலகுவாயிருக்கும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லி அவர்களை இரண்டு இரண்டு பேராக அனுப்பினார்” (மாற்.6:7-11).

இயேசு, தமக்கு ஊழியஞ்செய்பவர்க்குத் தேவையான யாவையும் செய்வதாக வாக்குப் பண்ணியுள்ளார். சீஷர்களுக்குப் பணமோ, மாற்று வஸ்திரமோ தேவையில்லை என்றும் சொல்லி அனுப்பினார். எல்லா இடர்பாடுகளையும் மேற்கொள்ள அவர்களுக்கு அதிகாரமும் கொடுத்ததோடு, தமது சீடர்களை நோக்கி, அவர்களுக்குச் சாட்சியாக அவர்களின் கால்களின் கீழேபடிந்த “தூசியை உதறிப் போடுங்கள்” என்றே சொல்லி அனுப்பினார்.

அவ்வாறே அவர்களும் எல்லாவிடங்களுக்கும் சென்று மனந்திரும்பு தலைக் குறித்தும் இரட்சிப்பைக் குறித்தும் பிரசங்கம் பண்ணினார்கள்.

நீங்கள் கர்த்தரால் பயன்படுத்தப்படுவீர்களானால் அல்லது நீங்கள் கர்த்தரோடு நடக்க சித்தம் கொள்வீர்களானால் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு புறக்கணிக்கப்படுதலை அனுபவிக்கத்தான் நேரிடும். அதுவும் உங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் மூலமாகவே அந்தப் புறக்கணிப்பும் வரலாம். ஒருவேளை உங்கள் சொந்தக் குடும்பத்தார்களாகவோ நண்பர்களாகவோ கூட இருக்கலாம்.

கர்த்தர் உங்களைத் தொடும்போது, பயன்படுத்தும்போது, உங்கள் சபை அங்கத்தினர்களாலும் அப்படிப்பட்ட புறக்கணிப்பும் நேரிடலாம்.

சிலவேளைகளில் ஜனங்களும் “வைக்கோல் போரைக் காவல் காத்திருந்த நாயினைப் போலவே காணப்படக்கூடும்”

மேலும் அவர்கள் உங்களைத் தங்களின் விருப்பபடி நடக்காதபோது, வேண்டாத பல காரியங்களைச் சொல்லி உங்களை உபத்திரவத்துக்கு உள்ளாக்கவும் முயல்வர்.

இயேசுவும் அந்நாட்களில் தம்மை எதிர்த்த ஜனங்களைக்குறித்தும் “முகாந்தரமில்லாமல் என்னைப் பகைத்தார்கள் என்று அவர்களுடைய வேதத்தில் எழுதியிருக்கிற வாக்கியம் நிறைவேறும்படிக்கு இப்படியாயிற்று,” என்றும் சொல்லியுள்ளார் (யோவான் 15:25). ஒரு நாளில் இதுகுறித்துச் சிந்தித்தபோது, இயேசு எவ்வளவாக துக்கப்பட்டிருப்பார் என்று எண்ணினேன் இந்த வசனத்தைச் சொல்லும்போது, இயேசு ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யவே விரும்பினார். எனினும், அவர்கள் அவரைப் போற்றுவதற்குப் பதிலாக தூற்றத்தான் செய்தனர்.

யோசேப்பும் சொப்பனங்கண்டு சொன்னதால் அவன் தன் சகோதரர்களால் வெறுக்கவும்பட்டான் என்பதை அறிவோம். “யோசேப்பு ஒரு சொப்பணம் கண்டு, தன் சகோதரருக்கு அறிவித்தான்; அதினிமித்தம் அவனை இன்னும் அதிகமாய்ப் பகைத்தார்கள்” (ஆதி.37:5) என்றும் காண்கிறோம். ஸ்தேவான் விசுவாசத்தினாலும், வல்லமையினாலும் நிறைந்தவனாய் ஜனங்களுக்குள்ளே பெரிய அற்புதங்களையும், அடையாளங்களையும் செய்தான். அதன்நிமித்தம், சிலர் எழும்பி ஸ்தேவானுடனே தர்க்கம் பண்ணினார்கள். அவன் பேசின ஞானத்தையும், ஆவியையும் எதிர்த்து நிற்க அவர்களால் கூடாமற் போனதைக்கண்டு, ஜனங்களையும் மூப்பரையும் வேதபாரகரையும் எழுப்பிவிட்டு, அவன் மேல் பாய்ந்து, அவனைப்பிடித்து, ஆலோசனைச் சங்கத்தாருக்கு முன்பாக இழுத்துக்கொண்டு போய் அவனை நகரத்துக்குப் புறம்பே தள்ளிக் கல்லெறிந்ததுபோல் உங்களுக்கும், உங்கள் சபையார்களும் ஜனங்களும் செய்யவுங்கூடும் (அப்.6:8-12; 7:58 பார்க்கவும்).

இதிலிருந்து எவ்வளவு எளிதாக, வெறுக்கப்படுதல் பொறாமைப் படுதல் பகைக்கப்படுதல் யாவும் வரக்கூடும் என்பதும் தெளிவாகிறது.

நீங்கள் நல்லவராக இருக்கவும் நன்மையைச் செய்யவும் முயலும்போது, அப்படிப்பட்ட குணவியல்புகள் இல்லாதவராய் பகைப்படுவீர்கள்; புறக்கணிக்கவும் படுவீர்கள். மேலும் அவர்கள் உங்களுக்குச் செய்தது போல் நீங்களும் செய்வீர்களாயின் ஆசீர்வாதத்தை இழந்தவர்களாவீர். நீங்கள், மற்றவரால் அவர்களைப் போல் ஆக்கப்படுவதற்கு ஒருபோதும் இடம் அளிக்காதீர்கள்; அது பிசாசின் தந்திரவலையாகும். எனவே அவைகளை “உதறிப்போட்டு” முன்னேறிச் செல்லுங்கள்.

புறக்கணிக்கப்படுதலை “உதறிப்போடுதல்” என்பது அவ்வளவு எளிதல்ல. அது காயப்படுத்தலேயே செய்யும். அவைகள், ஜீவன் உங்களில் உள்ளவரை உணர்வுகள் உங்களில் உள்ளவரை எண்ணும்படியாகக் கொடியதாகவும் இருக்கக்கூடும். புறக்கணிக்கப்படுதல், ஏமாற்றம் என்னும் தூசியை “உதறிப் போடுவதற்கு” கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

ஒரு சமயம் ஒருவருக்கு உதவி செய்ய முயன்றேன்; அது எனக்கு நலமாகவும் தெரிந்தது. நான் மற்றவர்கள் நிமித்தம் உடலளவிலும், பொருளளவிலும் உதவி செய்யவே முயல்வேன். அதுபோலவே, அந்த நபருக்கும் காலத்தையும் நேரத்தையும் செலவழித்தும் அதனால் அவர் திருப்தியடையாதது கண்டு மனம் தளர்ச்சியுறவே செய்தேன்.

நான் ஒரு கிறிஸ்தவளானபடியாலும், கிறிஸ்துவின் சபாவத்தை இப்படியாய் மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்த முயல்வதாலும் போற்று தலுக்குப் பதில் தூற்றுதலையே அனுபவிக்க நேரிடுகிறது. முடிவாக இவைகளையெல்லாம் அதாவது, “தடைகளைத் தகர்த்தெறியக் கற்றுக் கொண்டேன்! எப்படியெனில் “என்னுடைய கடமை மற்றவர்களுக்கு உதவிபுரிதல் எனினும் அவர்கள் சந்தோஷத்திற்கு நான் பொறுப்பாளி அல்ல என்பதே”

நாம் செய்யும் காரியங்கள் குறித்து மற்றவர்கள் சந்தோஷப்பட வேண்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோம். எனினும் இப்படிப்பட்ட சிந்தனைப் போக்கினை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுவது நல்லதே. நல்லதென்று பட்டதை நாம் செய்கிறோம்; அதுவும் கர்த்தர்தான் நன்மை செய்ய ஏவுகிறார் என்றும் எண்ணியே செய்கிறோம்; எனினும் சந்தோஷப்படுவது என்பது தனி நபரின் பொறுப்பாய் உள்ளது என்பதை உணரத் தவறி விடுகிறோம்.

இயேசு தமது சீஷர்களைப் பிரசங்கம் பண்ணவே அனுப்பினார். அவர்களும் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதனை அவர்களும் செய்யவே செய்தனர். எனினும் அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளாதபோது, தங்கள் அழைப்பிழைக்கு தடை ஏற்படாதிருக்கும் தந்திரத்தையும் சொல்லிக் கொடுத்தார் அதுதான் “உதறிப்போட்டு முன்னேறுதல்” என்பது. உங்களை பிறர் ஏற்றுகொள்ளாபோது உங்கள் ஊழியத்தை நிறுத்தி விடாதீர்கள், அல்லது உட்கார்ந்து அழவும் செய்யாதீர்கள். ஏனென்றால் எல்லாரும் உங்களை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பது காரியம் அல்ல அல்லது போற்றவேண்டும் என்பது காரியமல்ல. புறக்கணிப்பு – தள்ளப்படுதல் நேரும்போது உதறிப்போட்டு முன்னேறிதான் செல்ல வேண்டுமே ஒழிய உட்கார்ந்து தன்மேல் கைவைத்துக்கொண்டு புலம்புதல் கூடாது.

புறக்கணிக்கப்படுதல் உங்களுக்கு இல்லையாயின் புறக்கணிப்பின் ஆவி உங்களை மேற்கொண்டதாக ஆகிவிடும். எது நல்லது என்று தெரியாமல் எதையும் செய்து கொண்டிருப்பீர்கள் அத்துடன் அப்படிச் செய்வதால் மற்றவர்களின் வெறுப்பினைச் சம்பாதிக்கவும் செய்வீர்கள்.

உதாரணமாக உங்களுக்கு சொல்வது யாதெனில், கர்த்தர் உங்களை ஒவ்வொரு சூழலிலிருந்து உயர்த்தும்போது, புறக்கணிக்கப்படுதலால் தாக்கப்படவே செய்வீர்கள்.

சாத்தானும் நீங்கள் இருக்கும் நிலையிலிருந்து இழுத்து விடுவதற்கு புறக்கணிப்படுதலை உபயோகிக்கவும் செய்வான். எனவே அவைகளை “உதறிப்போட்டு” முன்னேறுவதுதான் புத்திசாலித்தனம்.

பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைந்து ஜீவிக்கும் அநேகரைத் தங்கள் குடும்பத்தினரே நிராகரித்துவிடுகின்றனர். ஆண்டவருக்காக அவர்கள் ஜீவிக்கும்போது, இப்படிப்பட்ட நிராகரிப்பைச் சந்திக்க வேண்டியதிருக்கிறது என்று வீட்டிலுள்ளவர்களிடம் துக்கத்தோடு பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றனர். இதன் காரணமாகத் திடீரென்று அவர்கள் தங்களை அந்நியரைப்போல் உணருகின்றனர். இது சாத்தானின் வேலையாகும். உறவினர்களைக் கொண்டே அவர்களை நிராகரிக்கச் செய்து அதன் காரணமாக அவர்களை அவர்களது பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவருவது சாத்தானின் முயற்சியாகும்.

முன்னேறிச் செல்லுங்கள்

கிணற்றில் விழுந்த கழுதையைப் போல், தன்மீது கொட்டப்பட்ட மண்புழுதிகளை உதறி, உதறிப்போட்டு குழியும் தூர்க்கப்பட்டு குழியி லிருந்து வெளிவந்ததுபோல யாவையும் ஒரு பொருட்டாக எண்ணாது உதறிப்போட்டு முன்னேறத் துணியவேண்டும்.

ஏற்கனவே ஒருபடியினைக் கடந்துதான் கர்த்தரை நெருங்கியிருக் கிறீர்கள். உங்கள் விசுவாசமும் ஏற்கனவே பலப்பட்டதாகத்தான் இருந்தது. எனவே நேற்றைய தினத்தைக் காட்டிலும் நிந்தையை அவமானத்தைப் பலமாக வீசியெறிய (“உதறிப்போட்டு முன்னேற”) ஆயத்தமுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும்.

என்ன நேரினும், இன்று முதல் கர்த்தருக்கு நான் உண்மையாக இருக்கவே முயல்வேன் என்று தீர்மானிக்கவே செய்வீர்களாக. உள்ளான மறுஷனில் பரிசுத்த ஆவியானவரால் வல்லமையாய்ப் பலப்பட்டவர்களாய் இருப்பீர்களானால், சத்துருவாகிய சாத்தானுக்கு நீங்கள் தான் பயங்கர மானவர்களாவீர்கள்.

ஏனென்றால் நீங்கள் இயேசுவை விசுவாசித்து, அவருடைய பரிசுத்த ஆவியையும் பெற்றவராயிருக்கிறீர்கள். அதனால் இயேசுவை உங்கள் ஜீவியத்தில் முழுதுமாய் காட்ட முடிகிறது. அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமையாலும், சத்துருவின் கிரியைகள் நடைபெறாது தடை போடுவதாலும் அவனுக்குப் பயங்கரமானவர்களாகக் காணப்படு கிறீர்கள். அதன் விளைவாய் அநேகரை எழுப்பிவிட்டு கோபம் கொள்ளவும், குற்றம் காணவும், எதிர்க்கவும் செய்கிறான்.

எனினும் கிணற்றில் விழுந்த கழுதையை நினைவு கூருங்கள். உங்கள் மேல் விழுகின்ற புழுதியை “உதறிப்போட்டு” முன்னேற முனையுங்கள்.

உதாரணமாக, நானும் என் கணவர் டேவ் அவர்களும் கர்த்தரால் ஏவப்பட்டு முன்பு இருந்த சபையை விடுத்து மறுசபைக்குச் செல்ல வேண்டி நேர்ந்தது. எனினும் அந்தச் சபையில் போதகர் எங்களை

நன்முறையில் ஏற்று, ஜெபங்களில் தாங்கவேதான் செய்தார்கள். வேதாகமமும் இப்படியாக, “ஏனெனில், மாம்சத்தோடும் இரத்தத்தோடுமல்ல, துரைத் தனங்களோடும், அதிகாரங்களோடும், இப்பிரபஞ்சத்தின் அந்தகார லோகாதிபதிகளோடும், வானமண்டலங்களிலுள்ள பொல்லாத ஆவிகளின் சேனைகளோடும் நமக்குப் போராட்டம் உண்டு”, என்று சொல்லுகிறது (எபே.6:12). சாத்தான் எப்பொழுதும் நாம் முன்னேறிச் செல்லாதபடிக்கு, ஜனங்களை ஏவி விட்டு இழுத்துப்போடுவதற்கு வகை செய்கிறவனாயிருக்கிறான். முடிந்தால் நமக்கு வேண்டியவர்களைக் கொண்டும் அறிமுகமானவர்களைக் கொண்டுமே காயங்களை ஏற்படுத்த முயலுவான். அதனால் தள்ளப்படுதல் உணர்வும் மிகையாக ஏற்பட்டு விடும்; வேதனை தருவதாகவும் இருக்கும்.

சிலவேளை மற்றவர்களின் கண்டனத்துக்காளானதால், மேலும் முன்னேறிச் செல்ல முடியாதபடியாகவும் இருக்கலாம். இது ஒருவேளை கார்த்தருக்கு பணிந்து குனிந்து கீழ்ப்படிவதிலும் அதிகமாகவும் காணப்படலாம். இயேசுவும் இதுகுறித்து சீஷரை நோக்கி : “உங்களுக்குச் செவி கொடுக்கிறவன் எனக்குச் செவிகொடுக்கிறான், உங்களை அசட்டைபண்ணுகிறவன், என்னை அசட்டை பண்ணுகிறவன் என்னை அனுப்பினவரை அசட்டை பண்ணுகிறான்”, என்றார் (லூக்.10:16).

தனிப்பட்ட முறையில் வரவிருக்கும் அசட்டையைக் குறித்து பேசச் சொல்லவில்லை. இயேசுவைப் பின்பற்றிச் செல்லும்போது புறக்கணிக்கப் படுதல் குறித்தே அப்படிச் சொல்லுகிறார். அதுவும் தானும் பிதாவும் தள்ளப்படுவதாகவும் குறிப்பிடுகிறார்.

எனவே, தெரிந்து கொள்ளுங்கள், நீங்கள் இயேசுவைப் பின்பற்றித் தீர்மானிக்கும்போதே அவன் அதற்கு விரோதமாகக் கிரியை செய்யவே முயலுகிறான் என்பதை! எவ்வளவாய்க் கார்த்தருக்கென்று உபயோகப் படுத்தப்படுவீர்களோ அவ்வளவாகக் கேவலப்படுத்தப்படவும் ஆவீர்கள்!

இப்படியாய் உள்ள இந்த ஆவிக்குரிய யுத்தத்தைக் குறித்து கார்த்தருடைய வசனத்துடன் ஒப்பிட்டு சிந்திப்பின், சாத்தானால்

அனுப்பப்படும் ஒவ்வொரு இடர்பாடும் ஆசீர்வாதத்திற்காகவே தான் என்பது தெரியவரும்.

எனினும் நமது தேவன் சேனைகளின் கர்த்தராயிருக்கிறார். அவர் உங்களுக்காக யுத்தம் செய்வார். அத்துடன் உங்களை முற்றும் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களாகவும் ஆக்குவார். உங்களுக்குள்ள யுத்தம் ஏற்கனவே ஜெயம் பெற்ற ஒன்றே! உங்கள் இடர்பாடுகளுக்கு இரண்டத் தனையான ஆசீர்வாதம் பெறவே அது உங்களை ஊக்குவிக்கிறது.

கர்த்தரின் நிறைவான சந்தோஷத்தில் நிலைத்திருங்கள்

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சொல்வதாவது: “இப்பொழுது நான் மனுஷரையா, தேவனையா, யாரை நாடிப் போதிக்கிறேன்? மனுஷரையா பிரியப்படுத்தப் பார்க்கிறேன்? நான் இன்னும் மனுஷரைப் பிரியப்படுத்து கிறவனாயிருந்தால் நான் கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரனல்லவே? (கலா.1:10).

இப்படி வரப்பெற்ற புறக்கணிப்புக்குப் பரிகாரமாக அடுத்துள்ள வேத வசனங்கள் மூலம் விளக்கமும் தருபவராய், “கர்த்தருடைய வசனம் அத்தேசமெங்கும் பிரசித்தமாயிற்று. யூதர்கள் பக்தியும் கனமுமுள்ள ஸ்திரீகளையும் பட்டணத்து முதலாளிகளையும் எடுத்துவிட்டு, பவுலையும் பர்னபாவையும் துன்பப்படுத்தும்படி செய்து, தங்கள் எல்லைகளுக்குப் புறம்பாக அவர்களைத் தூரத்திவிட்டார்கள். இவர்கள் தங்கள் கால்களில் படிந்த தூசியை அவர்களுக்கு எதிராக உதறிப்போட்டு, இக்கோனியா பட்டணத்துக்குப் போனார்கள். சீஷர்கள் சந்தோஷத்தினாலும் பரிசுத்த ஆவியினாலும் நிரப்பப்பட்டார்கள்” (அப்.13:49-52).

உங்கள் ஆத்துமாவில் தொடர்ந்து பரிசுத்த ஆவியினாலும், சந்தோஷத்தாலும் நிரம்பியிருங்கள். உங்கள் சிந்தையிலும், சித்தத்திலும், உள்ளுணர்விலும் உங்களில் வாசம் செய்யும் தேவ பிரசன்னத்தைக் கொண்டு சந்தோஷத்தில் நிலைகொண்டிருங்கள். மற்ற ஒவ்வொருவரும்

என்னைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள் என்ற சிந்தனைக்கு இடம் கொடுப்பீர்களானால் உங்களுடைய சந்தோஷத்தை நீங்கள் இழந்து விடுவீர்கள். உங்களுடைய சுயமனச்சாட்சியை உதறிவிட்டு பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்டு அதினால் உந்தப்பட்டுச் செயல்படுங்கள் (எபே.5:18). உங்களுக்கு விரோதமாக என்ன பிரச்சனை வந்தாலும் அதைப்பொருட்படுத்தாமல் சந்தோஷத்தால் நிரம்பியிருங்கள். ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் தேவன் உங்களை என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறாரோ அதை நன்றாகச் செய்யுங்கள்.

ஒருவேளை மக்கள் அவர்கள் மனதுக்கேற்றவைகளைச் செய்யாத படியால் உங்கள் நற்கிரியைகளுக்கு அங்கீகாரம் தராமலும் போகக்கூடும். எல்லாவற்றையும் கார்த்தரின் சித்தத்தின்படியே செய்ய முயலுங்கள். மேலும் எல்லாராலும் “ஓகோ” என்று புகழப்பட வேண்டும் என்னும் எதிர்பார்க்காதீர்கள். கார்த்தரின் சித்தத்திற்கு ஒப்புவித்து உங்களையும் உங்கள் கடன்களையும் ஆற்றுகங்கள்.

கார்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்ததால்தான், யோசேப்பு அநேக காயப்பட்ட நிலைமையைக் கடந்து செல்ல நேர்ந்தது. சகோதரர்களால் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டது, போத்திபாரின் மனைவியின் பொய்க்குற்றச் சாட்டுக்கு ஆளானது, பாணபாத்திரக்காரன் வாக்குறுதியைக் நிறைவேற்றாமல் போனது, எனினும், எவ்விடத்தும் தன் சாட்சியைக் காத்துக் கொண்டமையால், கார்த்தர் யோசேப்புக்கு இரட்டிப்பான ஆசீர்வாதத்தைக் கட்டளையிட்டார் என்பதைக் காணுகிறோம். (ஆதி.39. யாத்.1).

அதுபோல தானியேலையும் மக்கள் பகைத்தார்கள்; ஏனெனில் தானியேல் தேவனுக்குப் பயந்தவனாயிருந்தான்; தள்ளப்படுதல்களை “உதறிப்போட்டு முன்னேறிச் செல்பவனாகயிருந்தான்.” சிங்கக் கெபியில் போடப்பட்ட வேளையில் தேவனுக்குப் பிரியமானவனாய் இருந்தபடியால் சேதமுறாது காக்கப்பட, சிங்கங்களின் வாய்களைக் கார்த்தர் கட்டிப்போடவும் செய்தார்.

பின்பு ராஜாவாகிய தரியு தேசமெங்கும் குடியிருக்கிற எல்லா மக்களுக்கும் ஜாதியாருக்கும் பாஷைக்காரருக்கும் எழுதினது என்னவென்றால், “உங்களுக்குச் சமாதானம் பெருகக்கடவது. என்

ராஜ்யத்தின் ஆளுகைக்குள் எங்குமுள்ளவர்கள் யாவரும் தானியேலின் தேவனுக்கு முன்பாக நடுங்கிப் பயப்பட வேண்டுமென்று என்னாலே தீர்மானம் பண்ணப்படுகிறது; அவர் ஜீவனுள்ள தேவன், அவர் என்றைக்கும் நிலைத்திருக்கிறவர்; அவருடைய ராஜ்யம் அழியாதது; அவருடைய கர்த்தத்ததுவம் முடிவுபரியந்தமும் நிற்கும்” என்று பிரகடனப்படுத்தும்படியாகவும் ஆயிற்று (தானி.6:25,26).

மேலும், தானியேலைச் சிங்கங்களின் கைக்குத் தப்புவித்த அவரே தப்புவிக்கிறவரும் இரட்சிக்கிறவரும், வானத்திலும் பூமியிலும் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் செய்கிறவருமாயிருக்கிறார், என்று எழுதவும் செய்தான் (தானி.6:27).

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தெசலோனிக்கேயாவில் உள்ள விசுவாசிகளுக்கு எழுதும்போது, “சகோதரரே, நாங்கள் எப்பொழுதும் உங்களுக்காகத் தேவனை ஸ்தோத்திரிக்கக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம்; உங்கள் விசவாசம் மிகவும் பெருகுகிறபடியினாலும், நீங்களெல்லாரும் ஒருவரிலொருவர் வைத்திருக்கிற அன்பு அதிகரிக்கிறபடியினாலும், அப்படிச் செய்கிறது தகுதியாயிருக்கிறது என்றும் தெரிவிக்கிறார் (2 தெச.1:3).

பின்னும் தொடர்ந்து: “உங்களை உபத்திரவப்படுத்துகிறவர்களுக்கு உபத்திரவத்தையும், உபத்திரவப்படுகிற உங்களுக்கு, எங்களோடேகூட இளைப்பாறுதலையும் பிரதிபலனாகக் கொடுப்பது தேவனுக்கு நீதியாயிருக்கிறது” என்றும் சொல்லுகிறார் (2 தெச.1:6). பின்பு உபத்திரவத்தை அனுபவிப்பார்களுக்காகத் தேவன் தீர்மானித்துள்ளதைக் குறித்தும், “தேவனை அறியாதவர்களுக்கும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கும் நீதியுள்ள ஆக்கினையைச் செலுத்தும்படிக்கு,

கர்த்தராகிய இயேசு தமது வல்லமையின் தூதரோடும், ஜீவாலித்து எரிகிற அக்கினியோடும், வானத்திலிருந்து வெளிப்படும்போது அப்படியாகும் என்கிறார் (2 தெச.1:7,8).

நல்லது செய்து உபத்திரவம் அடைவது என்பது தேவனுடைய பார்வையில், நீங்கள் குற்றஞ்செய்து அடிக்கப்படும் போது பொறுமையோடே சகித்தால், அதினால் என்ன கீர்த்தியுண்டு? நீங்கள் நன்மை செய்து பாடுபடும்போது பொறுமையோடே சகித்தால் அதுவே தேவனுக்கு முன்பாகப் பிரீதியாயிருக்கும் என்றும் இயம்புகிறார் (1 பேதுரு 2:20).

நன்மை செய்து பாடு அனுபவிப்பதைக் குறித்து இயேசுவும், “நீதியினிமித்தம் துன்பப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்; பரலோக ராஜ்யம் அவர்களுடையது” என்றும் சொல்லுகிறார் (மத்.5:10).

அப்.பேதுரு தோல்விகளை உதறி போட்டேன் என்கிறார். அப்பவல் ஒதுக்கப்படுதலைக் குறித்து உதறிப்போட்டேன் என்கிறார். நீங்களோ தோல்விகளையும் தள்ளப்படுதலையும் உதறிப் போட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறீர்கள்.

மன்னிக்க முடியாதிருத்தல், மனக்கசப்பு, இடர்கள், சுயபச்சாதாபம் முதலிய யாவையும் உதறிப் போடுங்கள். தள்ளப்படுதல், உணர்ச்சி ஊறுபாடு, நம்பிக்கைத் துரோகம், வீண்பேச்சு, குற்றங்கூறுதல், கண்டொன்று பேசுதல், போலி அன்பு முதலியவையும் உதறிப் போடுங்கள்.

உறவினருடன் வீண்வாதம் செய்தல், உற்ற நண்பருடன் வீண்வாதம் செய்தல், அந்நியருடன் வீண்வாதம் செய்தல் யாவையும் உதறிப் போடுங்கள். உங்கள் சொந்த தோல்விகளையும் தவறுகளையும் உதறிப் போடுங்கள்.

அதிலிருந்து விடுபடுங்கள்; விரைந்து செல்லுங்கள்.

போயிற்று புலம்பற் காலம்;

புலர்ந்தது மகிழ்ச்சிப் பொழுது;

ஆயிற்று நன்மைக்காக;

ஆக இனி விரைந்து செல்வேன்!

என்று சொல்லிக் கொண்டு பின்னானவைகளை மறந்து, முன்னானவைகளை நாடித் தொடருங்கள்.

துக்கநாட்கள் முடிவடைந்துவிட்டன. இது மகிழ்ச்சியோடிருக்கும் காலம்.

வியத்தகு பிரதிபலன்

நான், இந்தப்புத்தகத்தை அச்சிடுவதற்காகப் பிழைதிருத்தம் செய்து கொண்டிருந்த வேளையில் தேவன் எனக்கும் எனது தந்தைக்கும் இடையில் உள்ள உறவினைப் புதுப்பிக்கும் விதத்தில் அற்புதமாக ஆச்சரியமாக குணமாக்குதலையும் விடுதலையையும் அனுபவிக்கக் கிருபை புரிந்தார். எனது விந்தைமிகு வாழ்க்கைச் சரித்திரம், இப்புத்தகத்தில் இணைந்து ஒன்றுபடுத்தப்பட்ட நிகழ்வாக அமைந்தபடியால், நான் இதைத் தற்செயலாக நடந்தது என்று நம்பமாட்டேன்.

நான் எனது தந்தையை மன்னித்திருந்தாலும், எங்களிடையேயிருந்த உறவுநிலைமை சிரமமானதாகவும், சீரியதன்மையற்றதாகவுமே இருந்தது. அவர் எனக்குப் புரிந்த வன்கொடுமை பற்றியோ, எனது வாழ்வு நாசமாக்கப்பட்டது குறித்தோ எந்தவிதத்திலும் வருத்தமுற்றதாகவும் தெரியவில்லை; வருந்தப் போவதாகவும் தெரியாத நிலைமையான காலக்கட்டம் அது. இயன்றவரை என் பெற்றோர்களிடம் உறவுமுறையைப் புதுப்பித்து கொள்ள முயன்றும், அது எனக்குப் பெரும் சவாலாகவே காணப்பட்டது. இரண்டு தடவை இது குறித்து என் பெற்றோர்களிடம் முயன்றேன் எனினும், சாதகமான நிலைமை எட்டப்படாது போயிற்று. எங்களுக்குள் முரண்பாடுகள் அதிகரிக்கவே, கோபமும், மனக்குழப்பமும், பழிசாட்டு தலும்தான் பிரதிபலனாய் கிடைத்தன. மாற்றத்துக்குரிய எந்தவிதமான

அறிகுறியும் இல்லாத சூழ்நிலையில், திரைமறைவில், இரகசியமாக கார்த்தர் ஒரு வழியைத் திறக்கச் சித்தமானார்.

என் பெற்றோர்களை என் அருகில் வசிக்கும்படி கொண்டு வந்த பின்பு, கார்த்தர் வேதநியமமாகிய “உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம் பண்ணுவாயாக” (யாத்.20:12) என்ற வசனத்தைக் கொண்டு கிரியை செய்ய ஆரம்பித்தார். நான் இவ்வசனத்துக்கு நடுங்கி அப்படியே நடந்து கொள்ள முற்பட்டபோதும், என் நிலைமை புரிந்து கொள்ளப்படாத நிலையில் உள்ளது கண்டு மனம் வெம்பினேன். அவர்களைச் சென்று பார்த்தேன்; அழைப்பும் கொடுத்து என்னுடன் வாருங்கள் என்றும் சொன்னேன்; அன்பளிப்புகளும் கொடுத்தேன்; எனினும் கார்த்தர் அப்போதும் “உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம் பண்ணுவாயாக” என்று சொல்பவராகவே இருந்தார். அவர் ஏதோ ஒன்று காட்டுவதற்கு முயற்சிக்கிறார்; அது குறித்து நான் புரிந்து கொள்ள முடியாதவளாகவே இருந்தேன்.

முடிவாக, ஒருநாள் மாலைப்பொழுதில், மீண்டுமாக “உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம் பண்ணுவாயாக” என்னும் சத்தத்தைக் கேட்டேன். ஆண்டவரிடம், “அவர்களுக்கு நான் செய்ய வேண்டியதனைத்தும் செய்து விட்டேன்; எனினும் இன்னும் என்ன செய்ய விரும்புகிறார் என்பதை அறியாதிருக்கிறேன் என்று கேட்டேன்”.

அப்பொழுது “உன் இருதயத்தில் அவர்களைக் கனம் பண்ணுவாயாக” என்று சொல்லக்கேட்டேன். அதற்கு நான், “அவர்களை இன்னும் எதற்காக கனம் பண்ணவேண்டும்” என்றேன். அவரும், உன்னை ஈன்றதற்காக, போஷித்ததற்காக, வளர்த்ததற்காக, படிப்பறிவு கொடுத்ததற்காக இப்படிப் பலவும் சொல்லி, இவைகளுக்கெல்லாம் அவர்களை இருதயத்தில் நினைத்துக் கனம்பண்ணு என்றார்.

நான் செய்தவைகளையெல்லாம் வெளியரங்கமாகவேதான் செய்தேன். கார்த்தரோ அந்தரங்கத்தை அறிபவராயிற்றே! இதைச் செய்வதற்கு அன்புணர்ச்சியும் அகவினையும் ஒத்துழைக்காததால் பெரும் வேதனைக்குள்ளானவளானேன்; எனினும் சகித்துக்கொண்டு சொல்லிய வண்ணம் செய்தேன். ஈன்று புறந்தந்தமை நினைத்து என் பெற்றோர்

களுக்கு நன்றி சொல்லி நினைந்தவளாய், இவ்வலகத்தில் என்னைக் கொண்டு வந்தவர்கள் அவர்கள் என்றும் போஷித்தவர்கள் அவர்கள் என்றும் உடுத்துவித்தவர்கள், கல்வி கற்பித்தவர்கள் அவர்கள் என்றும் நினைத்து கனம்பண்ணத் தலைப்பட்டேன். என் பங்காக இப்படிச் செய்தபோது கர்த்தரும் அவர்கள் பங்கினை அவர்கள் செய்திட உதவினார்.

ஒரு வாரத்திற்குப் பின்பு, வார்த்தையில் ஜீவன் (Life in the Word) தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சி ஒளிபரப்பப்பட்ட சமயத்தில், எனது உறவினர்கள் அக்காட்சியைக் கண்ணூற்று, என் பெற்றோர்களைக் காணும்படி வற்புறுத்தியுள்ளனர். என் தாயும் என் தகப்பனும் இதுகுறித்து எந்தவழித்தடத்தில் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பப்படுகிறது என்று கேட்டுக் கொண்டனர். அதற்கு நான் அந்தச் செய்தி நிகழ்ச்சியில் நான் எனது பிள்ளைப் பருவத்தில் பாலியல் கொடுமைக்கு ஆளாக்கப் பட்டதனைத்தையும் அதில் செய்தியாகச் சொல்லியுள்ளேன்; அப்படிச் சொல்வதானால் அதுபோன்று கொடுமைக்காளானோருக்கும் உதவியாயிருக்கும் என்று கர்த்தரும் ஏவியதால்தான், என் கொடுமைகள் குறித்துச் சொல்லியுள்ளேன் என்றும் விவரித்தேன்.

அவர்கள் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியைப் பார்த்து ஒருவேளை இதுகுறித்து என்ன எண்ணுவர் என்று நான் அப்பொழுது சிந்தித்ததில்லை; அதுவும் “என்னை இளம்பிராயம் முதலே நான் கேவலப்படுத்தப்பட்டதான சூழலையுடையவள்” என்னும் நிகழ்ச்சி அவர்களைப் பாதிப்புக் குள்ளாக்குமே என்ற கவலையால் நான் என் கணவர் பிள்ளைகள் சூழ இதுகுறித்து ஆலோசனை செய்ய ஆரம்பிப்போம் என்று எண்ணின போது, கொஞ்சம் இருக்கின்ற பாச உணர்வும் இதனால் பாதிப்படைந்து விடக்கூடும் என்றும்; நான் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவருடைய சித்தம் செய்வதே சிறந்தது என்றும் முடிவுக்கு வந்தவர்களாகி வேண்டும் என்றே இவைகளைச் சொல்லி அவர்களைக் காயப்படுத்த முயலவில்லை; என்னைக் கொண்டு கர்த்தர் இவ்வாறாக மக்களுக்கு உதவ வேண்டி னாராயின் உதவத்தான்வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தோம். பின்பு *கர்த்தரின் அற்புதமாகச் செயலாற்றும் வல்லமையைக் கண்டேன்.*

என் தகப்பனாரும் என் தாயாரும் அமைதியாக அமர்ந்து கவனிக் களானார்கள். அவர்களிடமிருந்து கோபம் வெளிப்படவில்லை; குற்றச் சாட்டும் கூறப்படவில்லை. உண்மைக்கு புறம்பாக ஏதும் உரைக்கப்படவில்லை. எனது தகப்பனார் என்னிடமும் என் கணவரிடமும் தன் வருத்தத்தைத் தெரிவித்தார்கள். தான் செய்த யாவுக்கும் மன்னிப்புக் கோரினார். அதுவும்

உனக்கு இழைத்த கொடுமை குறித்து

உள்ளம் வருந்துகின்றேன்.

எனக்கு இதனை மன்னித்திட நீ

உள்ளம் விழைந்திடென்பேன்!

அன்பு மகளே; அருமைக் குழந்தாய்;

அறிவில்லாமையினால்,

புன்மை புரிந்தேன், வன்செயல் புரிந்தேன்;

பொறுத்திடல் வேண்டுகின்றேன்.

என்று கெஞ்சுவது போலிருந்தது.

என் கணவரிடம் இதுகுறித்து மிகவும் வருந்தியபோது, அவரும், கர்த்தர் அறிவார், அவர் மன்னிக்கத்தான் செய்வார். அத்துடன் தானும் தனது இளம்பிராயத்தில் அப்படியாய் வன்கொடுமையை ஏற்கும்படி இருந்தமையாலும், தான் செய்ய நினைத்ததை அடக்கி ஆளும் திறமை தன்னிடம் இல்லாமையாலும் அப்படி நடந்து கொண்டதாகத் தெரிவித்தார்.

அத்துடன் தொடர்ந்து தாம் தொலைக்காட்சியில் இந்த மாதிரியான கேவலப்படுத்தல் ஏற்பட்டதின் நிமித்தம் (பாலியல் கொடுமையின் நிமித்தம்) விளைந்த சீர்கேடுகளையெல்லாம் அறிந்து கொண்டதாகவும், அதுகுறித்து மிகவும் வருந்தவே செய்கிறேன் என்றும் இயம்பினார். என்னுடைய தாயோ, பேரானந்தப் பரவசமடைந்தவளானார். அதன் நிமித்தம் உண்மையான உறவு துளிர்க்க ஆரம்பித்தது. என்னுடனும்

தனது பேரப்பிள்ளைகள் கொள்ளுப் பேரன் பேத்திகளுடனும் கொஞ்சலானார்கள்.

அந்நாள் முதற்கொண்டு என் தந்தையிடம் விந்தையான மாற்றங்கள் தெரிய ஆரம்பித்தன. அடிக்கடி சபை ஆராதனைகளில் கலந்து கொள்ளலானார்கள், விசேஷித்த ஆராதனை, உயிர்த்தெழுதல் ஞாயிறு ஆராதனை போன்ற நிகழ்ச்சிகள், கிறிஸ்துமஸ் ஆராதனைகளில் பங்கு பெறலானார்கள்.

எனினும், இதுகுறித்து ஏதும் பேசாமலும் இருந்தார்கள். அப்போது வரையும் அவர் தன்னுடைய இருதயத்தை, வாழ்க்கையை இயேசுவிடம் ஒப்புவித்தாரில்லை. எனவே சிறிது சிரமாகவே இரட்சிப்பைக் குறித்து செயல்பட நேர்ந்தது. இப்படியாய் நடக்கின்றபோது என் தகப்பனாருடன் தேவன் ஈடுபடுகிறவராய் காணப்படுகிறார் என்று எனது தாய் கூறினார்கள். அநேக முறை அவர் தனது படுக்கையின் ஓரத்தில் அமர்ந்து கொண்டு அழுகிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள்.

பிறகு ஒருநாள், காலை ஜெப நேரத்தில் என் அம்மா என்னிடம் வந்து, “உன் தந்தை மிகவும் நோய் வாய்ப்பட்டுள்ளார், அதனால் மதிய விருந்துக்கும் செல்லவியலாதவராயுள்ளார் என்றும், உங்களால் முடிந்தால் வாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டதாகவும் சொன்னார்கள். மேலும் உங்களைப் பார்க்க மிகவும் ஆசையாய் உள்ளார் என்றும் அவர் ஏதோ சில காரியங்கள் குறித்து உங்களிடம் பேசவிரும்பு வதாகவும் இருக்கிறார் என்றார்கள்.

இதைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் நாங்கள் அவரைப் பார்க்கச்சென்று அறையில் நுழைந்த மாத்திரத்தே அழ ஆரம்பித்தார்கள். “உண்மையாக உனக்கிழைத்த தவறுகளுக்கெல்லாம் உள்ளம் மிகவும் வருந்தவே செய்கிறேன். என்னை மன்னியும், மன்னியும், மன்னியும்” என்றார்!

“இதனை மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்பே சொல்லி மன்னிப்புத் தேட முயன்றேன். அப்படி மன்னிப்புக்கேட்க என்னிடம் மனோதிடம் இல்லாமையால் இயலாதொழிந்தேன்” என்றார்கள்.

உண்மையாய்ப் அப்படித்தான் சொன்னார்கள். அந்த மூன்றாண்டுகள் என்பது நாங்கள் அவருக்காக வீடொன்று வாங்கிக் கொடுத்து அவர்களை எங்கள் அருகில் கொண்டுவந்த சமயமாகும். எனவே, கார்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்து இவ்வாறாக அவர் நடத்தியபடி நடக்க ஆரம்பித்ததுதான் சாத்தானின் முதுகை அடித்து நொறுக்குவதற்காக ஒருமரத்தின் விதையிட்ட நேரமாகும். பின்பு “நாங்கள் மெய்யான மனஸ்தாபமுடன் அழுதோம் ஆண்டவர் அருளையும் பெற்றோம்”

என்னிடம் என் தந்தை மன்னிப்பு கேட்டார்கள்.

நானும், பரவாயில்லை அப்பா, உங்களை நான் மன்னித்துவிட்டேன் என்றேன். பின்பு டேவிடம் என்னை மன்னியுங்கள் என்றார்கள், அவரும், உங்களை மன்னித்தேன் என்றார்.

பின்பு நான் என் அப்பாவிடம் கிறிஸ்துவை உங்கள் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறீர்களா என்றேன்.

அவரும் “ஆம்” என்று ஒப்புதல் அளித்தார். ஏனெனில் மெய்யாகவே மனந்திரும்பியுள்ளார். நாங்களும் ஜெபித்தோம்; அது வித்தியாசமான நிகழ்வாகவே இருந்தது. அவர் இயேசுவைப் பெற்றுக்கொண்டார். இதுகுறித்து தான் மன்னிக்க முடியாத பாவி என்றே எண்ணி யிருந்தாராம்.

அதன்பின்பு என் அருமை அப்பாவுக்கு பத்து தினங்கள் கழித்து ஞானஸ்நானம் கொடுத்தோம். இதுபோன்ற மாற்றத்தை நான் ஒருபோதும் கண்டதேயில்லை என்று உண்மையாய்க் கூறமுடியும். அப்பொழுதும் அவர் நோய்வாய்ப்பட்டவராகவே இருந்தார்கள். சிரமப்பட்டவராயும் இருந்தார்கள் அதுகுறித்து அவர் ஏதும் சொல்லாமல் தான் இருந்தார்கள். உண்மையாக நான் அறிந்தவரை இனிமையான மனிதரில் ஒருவராகக் காணப்பட்டார்.

எனது தந்தை அவர் புரிந்த செயலுக்கு பதில் செலுத்தி விட்டார்களா? நிச்சயமாகவே! அவர் வயது முதிர்ந்தவரானார். நண்பர்களும் அதிகம் இல்லாதவரும் ஆனார். நான் செலுத்த வேண்டியபடி எனது அன்பைச் செலுத்தினேன். முரண்பாடற்ற அன்பை கார்த்தருக்கு கீழ்ப்படிந்து

அவரைக் இருதயத்தில் கனம் பண்ணக்கூடிய அன்பை வெளிப்படுத்தினேன். அது அவரைச் சுற்றி எழுப்பட்டிருந்த மதிற்சுவரை இடித்துத்தள்ளி மனம் திரும்ப வழி வகுத்தது.

என் கணவர் டேவ் அவர்கள், என் அப்பாவிடம் அவர் மனந்திரும்பிய நாள்தான் உங்கள் ஜீவியத்தில் ஒரு விசேஷித்த நாள் என்றும் சொன்னார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தமட்டில் நான் இப்போது அறிந்து கொண்டது கர்த்தரின் வாக்குத்தத்தமாயுள்ள:

உங்கள் வெட்கத்துக்குப் பதிலாக இரண்டத்தனையாய்ப் பலன் வரும்; இலச்சைக்குப் பதிலாகத் தங்கள் பாகத்தில் சந்தோஷப்படுங்கள்; அதினிமித்தம் தங்கள் தேசத்தில் இரட்டிப்பான சுதந்தரம் அடைவார்கள்; நித்திய மகிழ்ச்சி அவர்களுக்கு உண்டாகும் (ஏசா.61:7).

“கர்த்தர் உண்மை உள்ளவர் என்றே

கனவும் பெரிதாய் காணுங்கள்!

“நமக்குக் குறித்ததை”, செய்பவர் என்றும்

நம்பிக்கையுடனும் இருந்திடுங்கள்!”

ஆசிரியரைப் பற்றி

ஜாய்ஸ் மேயர் 1976ல் இருந்து தேவனுடைய வார்த்தையை போதித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். 1980 ஆம் ஆண்டிலிருந்து முழு நேரமாக ஊழியம் செய்து வருகிறார்கள் Approval Addiction, In Pursuit of Peace, How to Hear from God, and Battlefield of the Mind மற்றும் மனதின் போர்களம் எனும் புத்தகங்களையும் சேர்த்து, எழுபதுக்கும் மேலான ஊக்குவிக்கும் சிறந்து விற்பனையாகும் புத்தகங்களை எழுதிய எழுத்தாளராக இருக்கிறார்கள். போதனைகள் அடங்கிய ஆயிரக்கணக்கான ஒலிநாடாக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். தன்னுடைய ஒளி-நாடாக்கள் அனைத்தையும் கொண்ட ஒரு வீடியோ நிலையத்தையும் அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஜாய்ஸ் அவர்களின் “அன்றாட வாழ்வில் ஆனந்தம்” வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் உலகெங்கும் ஒலிபரப்பப்படுகிறது. பல மாநாடுகளை நடத்த அதிகமாக பயணம் செய்கிறார்கள். ஜாய்ஸ் மற்றும் அவருடைய கணவர் டேவ்வுக்கும், நான்கு பெரிய பிள்ளைகள் உண்டு. அவர்கள் செயின்ட் லூயி மிசௌரியில் குடியிருக்கிறார்கள்.

தேவனோடு தனிப்பட்ட உறவை வைத்துக்கொள்வதற்கான ஜெபம்

மற்ற எல்லாவற்றையும்விட இயேசு உங்களை இரட்சிக்கவும், பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பவும் விரும்புகிறார். நீங்கள் சமாதானபிரபுவாகிய இயேசுவை உங்கள் ஆண்டவராகவும், மீட்பராகவும் இதுவரை ஒருபோதும் அழைத்திராவிட்டால், நீங்கள் அவ்வாறு செய்யும்படி இப்பொழுது நான் உங்களை அழைக்கிறேன். கீழ்க்கண்ட ஜெபத்தை ஏற்றெடுங்கள். நீங்கள் இதை முழுமனதோடு உண்மையாகவே செய்தால், கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக ஒரு புதுவாழ்க்கையை உணருவீர்கள்.

பிதாவே,

நீர் உலகத்தை இவ்வளவாக நேசித்தீர், உம்முடைய ஒரே குமாரனை எங்களுடைய பாவங்களுக்காக மரிக்கக் கொடுத்தீர், அதனால் அவருக்குள் விசுவாசிக்கிறவன் எவனும் அழிந்துபோகாமல், நித்தியவாழ்வைப் பெறுகிறான்.

உம்மிடத்திலிருந்துப் பெற்ற வெகுமதியான, விசுவாசத்தின் மூலமாய் கிருபையாக இரட்சிக்கப்பட்டோம் என்று

உம்முடைய வசனம் சொல்கிறது. நாங்கள் இரட்சிப்படைய எங்களால் எதுவும் செய்ய இயலாது.

உம்முடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவே உலகத்தின் மீட்பர் என்று நான் நம்பி, என் வாயினால் அறிக்கையிடுகிறேன். என்னுடைய எல்லாப் பாவங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கான கிரயத்தை செலுத்தி சிலுவையில் எனக்காக மரித்தார். நீர் இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினீர் என்று என் இதயத்தில் விசுவாசிக்கிறேன்.

நீர், என்னுடைய பாவங்களை மன்னிக்கும்படி வேண்டுகிறேன். நான் இயேசுவை என்னுடைய ஆண்டவராக அறிக்கையிடுகிறேன். உம்முடைய வசனத்தின்படி நான் இரட்சிக்கப்பட்டேன், உம்முடன் நித்தியத்தைக் கழிப்பேன். பிதாவே! உமக்கு நன்றி!

நான் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். இயேசுவின் நாமத்தில் ஆமென்.

யோவான் 3:16; எபேசியர் 2:8,9 ரோமர் 10:9,10; 1 கொரிந்தியர் 15:3, 4; 1 யோவான் 1:9; 4:14-16, 5:1,12, 13 பார்க்கவும்.